
TEMPUS
EDAX
RERUM

Η ΚΑΙΝΗ

ΔΙΑΘΗΚΗ.

NOVUM

TESTAMENTUM.

JUXTA EXEMPLAR MILLIANUM.

OXONII,

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO.

MDCCCXIII.

ΤΟ ΚΑΤΑ

ΜΑΤΘΑΙΟΝ

ἉΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. α΄. 1.

ΒΙΒΛΟΣ γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ Δαβὶδ, υἱοῦ Ἀβραάμ.

2 Ἀβραὰμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ· Ἰσαὰκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ· Ἰακὼβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ·

3 Ἰούδας δὲ ἐγέννησε τὸν Φαρὲς καὶ τὸν Ζαρὰ ἐκ τῆς Θάμαρ· Φαρὲς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐσρώμ· Ἐσρὼμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ·

4 Ἀρὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ· Ἀμιναδὰβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ναασσών· Ναασσὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλμών·

5 Σαλμὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Βοὸζ ἐκ τῆς Ῥαχάβ· Βοὸζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὠβὴδ ἐκ τῆς Ῥούθ· Ὠβὴδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί·

6 Ἰεσσαὶ δὲ ἐγέννησε τὸν Δαβὶδ τὸν βασιλέα· Δαβὶδ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν Σολομῶντα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου·

7 Σολομὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Ῥοβοάμ· Ῥοβοὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιά· Ἀβιὰ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀσά·

8 Ἀσὰ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσαφάτ· Ἰωσαφὰτ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωράμ· Ἰωρὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὀζίαν·

9 Ὀζίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωάθαμ· Ἰωάθαμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἄχαζ· Ἄχαζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐζεκίαν·

10 Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησε τὸν Μανασσῆ· Μανασσῆς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμών· Ἀμὼν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσίαν·

11 Ἰωσίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐ-

τοῦ, ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυ-
λῶνος.
12 Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν
Βαβυλῶνος, Ἰεχονίας ἐγέννησε
τὸν Σαλαθιήλ· Σαλαθιὴλ δὲ
ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ·
13 Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἀβιούδ· Ἀβιοὺδ δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἐλιακείμ· Ἐλιακεὶμ δὲ ἐγέν-
νησε τὸν Ἀζώρ·
14 Ἀζὼρ δὲ ἐγέννησε τὸν Σα-
δώκ· Σαδὼκ δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἀχείμ· Ἀχεὶμ δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἐλιούδ·
15 Ἐλιοὺδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐ-
λεάζαρ· Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησε
τὸν Ματθάν· Ματθὰν δὲ ἐγέν-
νησε τὸν Ἰακώβ·
16 Ἰακὼβ δὲ ἐγέννησε τὸν
Ἰωσὴφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ
ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος
Χριστός.
17 Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ
Ἀβραὰμ ἕως Δαβὶδ, γενεαὶ
δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ Δαβὶδ
ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος,
γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ
τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως
τοῦ Χριστοῦ, γενεαὶ δεκατέσσαρες.
18 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέν-
νησις οὕτως ἦν· Μνηστευθείσης
γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ
Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐ-
τοὺς, εὑρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ
Πνεύματος ἁγίου.
19 Ἰωσὴφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς,
δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν
παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη
λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν.
20 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμη-
θέντος, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου
κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων·
Ἰωσὴφ υἱὸς Δαβὶδ, μὴ φοβη-
θῇς παραλαβεῖν Μαριὰμ τὴν
γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ
γεννηθὲν ἐκ Πνεύματός ἐστιν
ἁγίου.
21 Τέξεται δὲ υἱὸν, καὶ κα-
λέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ΙΗ-
ΣΟΥΝ· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν
λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
αὐτῶν.
22 Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν
ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ
Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέ-
γοντος·
23 Ἰδοὺ, ἡ παρθένος ἐν γα-
στρὶ ἕξει, καὶ τέξεται υἱὸν, καὶ
καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμ-
μανουήλ· ὅ ἐστι μεθερμηνευό-
μενον, Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.
24 Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσὴφ
ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἐποίησεν ὡς προσ-
έταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου,
καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.
25 Καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν
ἕως οὗ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν
πρωτότοκον· καὶ ἐκάλεσε τὸ
ὄνομα αὐτοῦ ΙΗΣΟΥΝ.

Κεφ. β'. 2.

ΤΟΥ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος
ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐν

ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ, μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα,

2 Λέγοντες· Ποῦ ἐστιν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἴδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ἤλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ.

3 Ἀκούσας δὲ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ἐταράχθη, καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ.

4 Καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται.

5 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. Οὕτω γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου·

6 Καὶ σὺ Βηθλεὲμ, γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ.

7 Τότε Ἡρώδης, λάθρα καλέσας τοὺς μάγους, ἠκρίβωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος.

8 Καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλεὲμ, εἶπε· Πορευθέντες, ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ παιδίου· ἐπὰν δὲ εὕρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως κἀγὼ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ.

9 Οἱ δὲ, ἀκούσαντες τοῦ βασιλέως, ἐπορεύθησαν· καὶ ἰδοὺ, ὁ ἀστὴρ, ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ, προῆγεν αὐτοὺς, ἕως ἐλθὼν ἔστη ἐπάνω οὗ ἦν τὸ παιδίον.

10 Ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα.

11 Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν εὗρον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ· καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ· καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν, καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν.

12 Καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδην, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.

13 Ἀναχωρησάντων δὲ αὐτῶν, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσὴφ, λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἂν εἴπω σοι· μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον, τοῦ ἀπολέσαι αὐτό.

14 Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον·

15 Καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος· Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου.

16 Τότε Ἡρώδης, ἰδὼν ὅτι
ἐνεπαίχθη ὑπὸ τ̃ μάγων, ἐθυ-
μώθη λίαν· ϗ ἀποςείλας ἀν-
εῖλε πάντας τὲς παῖδας τὲς ἐν
Βηθλεὲμ ϗ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις
αὐτῆς, ἀπὸ διετὲς ϗ κατωτέρω,
κατὰ τὸν χρόνον ὃν ἠκρίβωσε
παρὰ τ̃ μάγων.

17 Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν
ὑπὸ Ἰερεμίε τ̃ προφήτε, λέ-
γοντος·

18 Φωνὴ ἐν Ῥαμᾶ ἠκέσθη,
θρῆνος ϗ κλαυθμὸς ϗ ὀδυρμὸς
πολὺς, Ῥαχὴλ κλαίουσα τὰ
τέκνα αὐτῆς· καὶ οὐκ ἤθελε
παρακληθῆναι, ὅτι ἐκ εἰσί.

19 Τελευτήσαντος δὲ τ̃ Ἡ-
ρώδε, ἰδὲ, ἄγγελος Κυρίε κατ'
ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσὴφ ἐν
Αἰγύπτῳ,

20 Λέγων· Ἐγερθεὶς παρά-
λαβε τὸ παιδίον ϗ τ̃ μητέρα
αὐτε̃, ϗ πορεύε εἰς γῆν Ἰσ-
ραήλ· τεθνήκασι γὰρ οἱ ζη-
τε̃ντες τὴν ψυχὴν τ̃ παιδίε.

21 Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε
τὸ παιδίον ϗ τ̃ μητέρα αὐτε̃,
ϗ ἦλθεν εἰς γῆν Ἰσραήλ.

22 Ἀκέσας δὲ ὅτι Ἀρχέ-
λαος βασιλεύει ἐπὶ τ̃ Ἰεδαίας
ἀντὶ Ἡρώδε τ̃ πατρὸς αὐτε̃,
ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χρη-
ματισθεὶς δὲ κατ' ὄναρ, ἀν-
εχώρησεν εἰς τὰ μέρη τ̃ Γαλι-
λαίας.

23 Καὶ ἐλθὼν κατῴκησεν εἰς
πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ· ὅ-
πως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τ̃
προφητῶν, Ὅτι Ναζωραῖος
κληθήσεται.

Κεφ. γ'. 3.

ΕΝ δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκείναις
παραγίνεται Ἰωάννης ὁ
Βαπτιςὴς, κηρύσσων ἐν τῇ ἐρή-
μῳ τ̃ Ἰεδαίας,

2 Καὶ λέγων· Μετανοεῖτε· ἤγ-
γικε γὰρ ἡ βασιλεία τ̃ ἐρανῶν.

3 Οὗτος γάρ ἐςιν ὁ ῥηθεὶς
ὑπὸ Ἠσαΐε τ̃ προφήτε, λέ-
γοντος· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ
ἐρήμῳ, Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν
Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς
τρίβες αὐτε̃.

4 Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶχε
τὸ ἔνδυμα αὐτε̃ ἀπὸ τριχῶν
καμήλε, ϗ ζώνην δερματίνην
περὶ τ̃ ὀσφὺν αὐτε̃· ἡ δὲ τρο-
φὴ αὐτε̃ ἦν ἀκρίδες καὶ μέλι
ἄγριον.

5 Τότε ἐξεπορεύετο πρὸς αὐ-
τὸν Ἱεροσόλυμα, ϗ πᾶσα ἡ
Ἰεδαία, ϗ πᾶσα ἡ περίχωρος
τ̃ Ἰορδάνε·

6 Καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ
Ἰορδάνῃ ὑπ' αὐτε̃, ἐξομολογε̃-
μενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

7 Ἰδὼν δὲ πολλὲς τ̃ Φαρι-
σαίων ϗ Σαδδεκαίων ἐρχομένες
ἐπὶ τὸ βάπτισμα αὐτε̃, εἶπεν
αὐτοῖς· Γεννήματα ἐχιδνῶν,
τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ
τ̃ μελλέσης ὀργῆς;

ver 23. these words do not occur in any of the Prophets; but at Judges 13 & 5 occurs these words, "the child shall be a Nazarite," alluding to Samson and the book of Judges is placed by St Jerome is placed among the Prophets.

8 Ποιήσατε οὖν καρποὺς ἀξίους
τῆς μετανοίας.
9 Καὶ μὴ δόξητε λέγειν ἐν
ἑαυτοῖς· Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀ-
βραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι
δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων
τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀ-
βραάμ.
10 Ἤδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς
τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν
οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν
καλὸν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ
βάλλεται.
11 Ἐγὼ μὲν βαπτίζω ὑμᾶς
ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν· ὁ δὲ
ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἰσχυρό-
τερός μου ἐστὶν, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκα-
νὸς τὰ ὑποδήματα βαστάσαι·
αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν Πνεύ-
ματι ἁγίῳ καὶ πυρί.
12 Οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ
ἦν αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἅλωνα
αὐτοῦ, καὶ συνάξει τὸν σῖτον αὐτοῦ
εἰς τὴν ἀποθήκην, τὸ δὲ ἄχυρον
κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ.
13 Τότε παραγίνεται ὁ Ἰη-
σοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν
Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην, τοῦ
βαπτισθῆναι ὑπ᾽ αὐτοῦ.
14 Ὁ δὲ Ἰωάννης διεκώλυεν
αὐτὸν, λέγων· Ἐγὼ χρείαν
ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ
σὺ ἔρχῃ πρός με;
15 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς
εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἄφες ἄρτι·
οὕτω γὰρ πρέπον ἐστὶν ἡμῖν
πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην.
Τότε ἀφίησιν αὐτόν.
16 Καὶ βαπτισθεὶς ὁ Ἰησοῦς
ἀνέβη εὐθὺς ἀπὸ τοῦ ὕδατος· καὶ
ἰδοὺ, ἀνεῴχθησαν αὐτῷ οἱ οὐ-
ρανοὶ, καὶ εἶδε τὸ Πνεῦμα τοῦ
Θεοῦ καταβαῖνον ὡσεὶ περι-
στερὰν, καὶ ἐρχόμενον ἐπ᾽ αὐτόν.
17 Καὶ ἰδοὺ, φωνὴ ἐκ τῶν οὐρα-
νῶν, λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ
υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ εὐ-
δόκησα.

Κεφ. δ´. 4.

ΤΟΤΕ ὁ Ἰησοῦς ἀνήχθη εἰς
τὴν ἔρημον ὑπὸ τοῦ Πνεύμα-
τος, πειρασθῆναι ὑπὸ τοῦ δια-
βόλου.
2 Καὶ νηστεύσας ἡμέρας τεσ-
σαράκοντα καὶ νύκτας τεσσαρά-
κοντα, ὕστερον ἐπείνασε.
3 Καὶ προσελθὼν αὐτῷ ὁ
πειράζων, εἶπεν· Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ
Θεοῦ, εἰπὲ ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι
ἄρτοι γένωνται.
4 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε·
Γέγραπται· Οὐκ ἐπ᾽ ἄρτῳ μόνῳ Deut: 8 Chap 3 v.
ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ᾽ ἐπὶ
παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ
στόματος Θεοῦ.
5 Τότε παραλαμβάνει αὐτὸν
ὁ διάβολος εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν,
καὶ ἵστησιν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύ-
γιον τοῦ ἱεροῦ·
6 Καὶ λέγει αὐτῷ· Εἰ υἱὸς Psalm
εἶ τοῦ Θεοῦ, βάλε σεαυτὸν κάτω· 91. v 11
γέγραπται γάρ· Ὅτι τοῖς ἀγ-

Ver 1. Chap 4. That he might prepare himself for the work of the Ministry by fasting, temptation & Prayer. Or, for the intent that he might become a Merciful High Priest, as in Heb 2 Ch. 17 & 18 v.

γέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ
σοῦ, καὶ ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε,
μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον
τὸν πόδα σου.

7 Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πά-
λιν γέγραπται· Οὐκ ἐκπειρά-
σεις Κύριον τὸν Θεόν σου.

8 Πάλιν παραλαμβάνει αὐ-
τὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν
λίαν, καὶ δείκνυσιν αὐτῷ πάσας
τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου καὶ τὴν
δόξαν αὐτῶν.

9 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ταῦτα
πάντά σοι δώσω, ἐὰν πεσὼν
προσκυνήσῃς μοι.

10 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς· Ὕπαγε Σατανᾶ· γέ-
γραπται γάρ· Κύριον τὸν Θεόν
σου προσκυνήσεις, καὶ αὐτῷ μόνῳ
λατρεύσεις.

11 Τότε ἀφίησιν αὐτὸν ὁ
διάβολος· καὶ ἰδοὺ, ἄγγελοι προσ-
ῆλθον, καὶ διηκόνουν αὐτῷ.

12 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι
Ἰωάννης παρεδόθη, ἀνεχώρη-
σεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

13 Καὶ καταλιπὼν τὴν Να-
ζαρὲτ, ἐλθὼν κατῴκησεν εἰς
Καπερναοὺμ τὴν παραθαλασσίαν,
ἐν ὁρίοις Ζαβουλὼν καὶ Νεφθα-
λείμ·

14 Ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν
διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέ-
γοντος·

15 Γῆ Ζαβουλὼν καὶ γῆ Νεφ-
θαλείμ, ὁδὸν θαλάσσης, πέ-
ραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν
ἐθνῶν·

16 Ὁ λαὸς, ὁ καθήμενος ἐν
σκότει, εἶδε φῶς μέγα· καὶ τοῖς
καθημένοις ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ
θανάτου, φῶς ἀνέτειλεν αὐ-
τοῖς.

17 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰη-
σοῦς κηρύσσειν, καὶ λέγειν· Με-
τανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασι-
λεία τῶν οὐρανῶν.

18 Περιπατῶν δὲ ὁ Ἰησοῦς
παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλι-
λαίας εἶδε δύο ἀδελφοὺς, Σί-
μωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ
Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ,
βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν
θάλασσαν· (ἦσαν γὰρ ἁλιεῖς.)

19 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Δεῦτε
ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς
ἁλιεῖς ἀνθρώπων.

20 Οἱ δὲ, εὐθέως ἀφέντες τὰ
δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

21 Καὶ προβὰς ἐκεῖθεν, εἶ-
δεν ἄλλους δύο ἀδελφοὺς, Ἰά-
κωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰω-
άννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ
πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πα-
τρὸς αὐτῶν, καταρτίζοντας τὰ
δίκτυα αὐτῶν· καὶ ἐκάλεσεν
αὐτούς.

22 Οἱ δὲ, εὐθέως ἀφέντες τὸ
πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν,
ἠκολούθησαν αὐτῷ.

23 Καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν
Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς, διδάσκων

... the salt used by the ancients was what we call rock or fossil salt + also that left by the evaporation of salt lakes. Both these salts were impure being mixed with earth, sand &c, + lost their strength by deliquescence.

 See notes on the Gospels Vol 1 page 89.

ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, ϗ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, ϗ θεραπεύων πᾶσαν νόσον ϗ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

24 Καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτȣ̃ εἰς ὅλην τ͂ Συρίαν· ϗ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τȣ̀ς κακῶς ἔχοντας, ποικίλαις νόσοις ϗ βασάνοις συνεχομένȣς, καὶ δαιμονιζομένȣς, ϗ σεληνιαζομένους, ϗ παραλυτικούς· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτȣ́ς.

25 Καὶ ἠκολȣ́θησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τ͂ Γαλιλαίας ϗ Δεκαπόλεως ϗ Ἱεροσολύμων ϗ Ἰȣδαίας, ϗ πέραν τȣ̃ Ἰορδάνȣ.

Κεφ. έ. 5.

ἸΔΩΝ δὲ τȣ̀ς ὄχλȣς, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· ϗ, καθίσαντος αὐτȣ̃, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτȣ̃.

2 Καὶ ἀνοίξας τὸ σόμα αὐτȣ̃, ἐδίδασκεν αὐτȣ̀ς, λέγων·

3 Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐσιν ἡ βασιλεία τ͂ ȣ̓ρανῶν.

4 Μακάριοι οἱ πενθȣ̃ντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

5 Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσȣσι τ͂ γῆν.

6 Μακάριοι οἱ πεινῶντες ϗ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

7 Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

8 Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

9 Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοὶ, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεȣ̃ κληθήσονται.

10 Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτων ἐσιν ἡ βασιλεία τ͂ ȣ̓ρανῶν.

11 Μακάριοί ἐσε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς ϗ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι, ἕνεκεν ἐμȣ̃.

12 Χαίρετε ϗ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς ȣ̓ρανοῖς· ȣ̔́τω γὰρ ἐδίωξαν τȣ̀ς προφήτας τȣ̀ς πρὸ ὑμῶν. *vide Neh: 9, 26 / 1 Kings 18, 4 / 19, 10. 2 Chron 24, 20, 21.*

13 Ὑμεῖς ἐσε τὸ ἅλας τῆς γῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἁλισθήσεται; εἰς ȣ̓δὲν ἰσχύει ἔτι εἰ μὴ βληθῆναι ἔξω, ϗ καταπατεῖσθαι ὑπὸ τ͂ ἀνθρώπων.

14 Ὑμεῖς ἐσε τὸ φῶς τȣ̃ κόσμȣ. Οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρȣς κειμένη·

15 Οὐδὲ καίȣσι λύχνον, καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τ͂ μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τ͂ λυχνίαν, ϗ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ.

16 Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τ͂ ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, ϗ δοξάσωσι τ͂ πατέρα ὑμῶν τ͂ ἐν τοῖς ȣ̓ρανοῖς.

Verse 5th A calm enjoyment of life.

17 Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον, ἢ τοὺς προφήτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι.

18 Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἓν ἢ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου, ἕως ἂν πάντα γένηται.

19 Ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

20 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνη ὑμῶν πλεῖον τῶν Γραμματέων καὶ Φαρισαίων, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

21 Ἠκούσατε ὅτι ἐῤῥέθη τοῖς ἀρχαίοις· Οὐ φονεύσεις· ὃς δ' ἂν φονεύσῃ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει.

22 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ εἰκῆ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει· ὃς δ' ἂν εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, Ῥακὰ, ἔνοχος ἔσται τῷ συνεδρίῳ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ, Μωρὲ, ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός.

23 Ἐὰν οὖν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, κἀκεῖ μνησθῇς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τὶ κατὰ σοῦ,

24 Ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ὕπαγε, πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ τότε ἐλθὼν πρόσφερε τὸ δῶρόν σου.

25 Ἴσθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου ταχὺ, ἕως ὅτου εἶ ἐν τῇ ὁδῷ μετ' αὐτοῦ· μήποτέ σε παραδῷ ὁ ἀντίδικος τῷ κριτῇ, καὶ ὁ κριτής σε παραδῷ τῷ ὑπηρέτῃ, καὶ εἰς φυλακὴν βληθήσῃ.

26 Ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως ἂν ἀποδῷς τὸν ἔσχατον κοδράντην.

27 Ἠκούσατε ὅτι ἐῤῥέθη τοῖς ἀρχαίοις· Οὐ μοιχεύσεις.

28 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτῆς, ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.

29 Εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμός σου ὁ δεξιὸς σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἓν τῶν μελῶν σου, καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν.

30 Καὶ εἰ ἡ δεξιά σου χεὶρ σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτὴν, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἓν τῶν μελῶν σου, καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν.

31 Ἐῤῥέθη δὲ ὅτι ὃς ἂν ἀπο-

ver 22. By this name the Jews were wont to express the place of torment for the wicked. The valley of Hinnom near Jerusalem was infamous for the foul idolatries committed there &c. This valley was afterward made the common receptacle for all the filth

λύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, δότω
αὐτῇ ἀποστάσιον.
32 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι
ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐ-
τοῦ, παρεκτὸς λόγου πορνείας,
ποιεῖ αὐτὴν μοιχᾶσθαι· καὶ
ὃς ἐὰν ἀπολελυμένην γαμήσῃ,
μοιχᾶται.
33 Πάλιν ἠκούσατε ὅτι ἐῤ-
ῥέθη τοῖς ἀρχαίοις· Οὐκ ἐπι-
ορκήσεις, ἀποδώσεις δὲ τῷ Κυ-
ρίῳ τοὺς ὅρκους σου.
34 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, μὴ
ὀμόσαι ὅλως· μήτε ἐν τῷ οὐ-
ρανῷ, ὅτι θρόνος ἐστὶ τοῦ Θεοῦ·
35 Μήτε ἐν τῇ γῇ, ὅτι ὑπο-
πόδιόν ἐστι τῶν ποδῶν αὐτοῦ· μή-
τε εἰς Ἱεροσόλυμα, ὅτι πόλις
ἐστὶ τοῦ μεγάλου βασιλέως·
36 Μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ σου
ὀμόσῃς, ὅτι οὐ δύνασαι μίαν
τρίχα λευκὴν ἢ μέλαιναν ποι-
ῆσαι.
37 Ἔστω δὲ ὁ λόγος ὑμῶν,
ναὶ, ναί· οὒ, οὔ· τὸ δὲ περισ-
σὸν τούτων ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστιν.
38 Ἠκούσατε ὅτι ἐῤῥέθη· Ὀ-
φθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, καὶ
ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος.
39 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, μὴ
ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ· ἀλλ᾽ ὅστις
σε ῥαπίσει ἐπὶ τὴν δεξιάν σου
σιαγόνα, στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν
ἄλλην·
40 Καὶ τῷ θέλοντί σοι κρι-
θῆναι, καὶ τὸν χιτῶνά σου λα-
βεῖν, ἄφες αὐτῷ καὶ τὸ ἱμά-
τιον·
41 Καὶ ὅστις σε ἀγγαρεύσει
μίλιον ἓν, ὕπαγε μετ᾽ αὐτοῦ
δύο.
42 Τῷ αἰτοῦντί σε δίδου· καὶ
τὸν θέλοντα ἀπὸ σοῦ δανείσασθαι
μὴ ἀποστραφῇς.
43 Ἠκούσατε ὅτι ἐῤῥέθη· Ἀ-
γαπήσεις τὸν πλησίον σου, καὶ
μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου.
44 Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν· Ἀ-
γαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, εὐ-
λογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑ-
μᾶς, καλῶς ποιεῖτε τοὺς μι-
σοῦντας ὑμᾶς, καὶ προσεύχεσθε
ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς, καὶ
διωκόντων ὑμᾶς·
45 Ὅπως γένησθε υἱοὶ τοῦ
πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς·
ὅτι τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει
ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς, καὶ
βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδί-
κους.
46 Ἐὰν γὰρ ἀγαπήσητε τοὺς
ἀγαπῶντας ὑμᾶς, τίνα μισθὸν
ἔχετε; οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι τὸ
αὐτὸ ποιοῦσι;
47 Καὶ ἐὰν ἀσπάσησθε τοὺς
ἀδελφοὺς ὑμῶν μόνον, τί πε-
ρισσὸν ποιεῖτε; οὐχὶ καὶ οἱ τε-
λῶναι οὕτω ποιοῦσιν;
48 Ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι,
ὥσπερ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς
οὐρανοῖς τέλειός ἐστι.

of the City (by Josiah) which was burnt, and as such a constant fire was kept up: on which account it was deemed a fit representation of Hell.

ber of the priests of Baal (1 Kings 18. 26.) called O Baal hear us from morning till noon. — The Ephesians (Acts 19 34) repeated "Great is Diana" for the space of two hours. ——

Κεφ. ϛʹ. 6.

προσεχω ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ τὴν ἐλεημο-
ποιεω σύνην ὑμῶν μὴ ποιεῖν
ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, πρὸς
θεαομαι τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς· εἰ δὲ μή-
Εχω γε, μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ τῷ
πατρὶ ὑμῶν τῷ ἐν τοῖς οὐρα-
νοῖς.

2 Ὅταν οὖν ποιῇς ἐλεημο-
Σαλπιζω σύνην, μὴ σαλπίσῃς ἔμπροσθέν
σου, ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ ποιοῦ-
σιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν
Δοξαζω ταῖς ῥύμαις, ὅπως δοξασθῶσιν
ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. Ἀμὴν λέγω
Απεχω ὑμῖν, ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐ-
τῶν.

3 Σοῦ δὲ ποιοῦντος ἐλεημο-
σύνην, μὴ γνώτω ἡ ἀριστερά
σου τί ποιεῖ ἡ δεξιά σου.

4 Ὅπως ᾖ σου ἡ ἐλεημοσύνη
ἐν τῷ κρυπτῷ· ϗ ὁ πατήρ σου,
ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, αὐτὸς
αποδιδωμι ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ.

προσευχομαι 5 Καὶ ὅταν προσεύχῃ, οὐκ
ἔσῃ ὥσπερ οἱ ὑποκριταί· ὅτι
φιλεω φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς ϗ
ἐν ταῖς γωνίαις τῶν πλατειῶν
ιστημι ἑστῶτες προσεύχεσθαι, ὅπως ἂν
φαινομαι φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις. Ἀμὴν
Απεχω λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι τὸν
μισθὸν αὐτῶν.

6 Σὺ δὲ ὅταν προσεύχῃ,
εισερχομαι εἴσελθε εἰς τὸ ταμιεῖόν σου, καὶ
κλειω κλείσας τὴν θύραν σου, πρόσευξαι
τῷ πατρί σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ·
βλεπω ϗ ὁ πατήρ σου, ὁ βλέπων ἐν
τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι ἐν
τῷ φανερῷ.

7 Προσευχόμενοι δὲ μὴ βατ-
τολογήσητε, ὥσπερ οἱ ἐθνικοί·
δοκοῦσι γὰρ ὅτι ἐν τῇ πολυ-
λογίᾳ αὐτῶν εἰσακουσθήσον-
ται.

8 Μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε αὐτοῖς·
οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὧν
χρείαν ἔχετε, πρὸ τοῦ ὑμᾶς
αἰτῆσαι αὐτόν.

9 Οὕτως οὖν προσεύχεσθε ὑ-
μεῖς· ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς
οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά
σου.

10 Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου·
γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς
ἐν οὐρανῷ ϗ ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπι-
ούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον.

12 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφει-
λήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.

13 Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς
εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡ-
μᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ· ὅτι σοῦ
ἐστιν ἡ βασιλεία, ϗ ἡ δύναμις,
καὶ ἡ δόξα, εἰς τοὺς αἰῶνας.
Ἀμήν.

14 Ἐὰν γὰρ ἀφῆτε τοῖς ἀν-
θρώποις τὰ παραπτώματα αὐ-
τῶν, ἀφήσει ϗ ὑμῖν ὁ πατὴρ
ὑμῶν ὁ οὐράνιος.

15 Ἐὰν δὲ μὴ ἀφῆτε τοῖς
ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα
αὐτῶν, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν

v. 7. Βαττολογεω. Δοκεω. Εισακουω. v. 8. Ομοιοω. Ειδεω. Εχω. Αιτεω.
v. 9. Αγιαζω. v. 10. Ερχομαι. Γινομαι. v. 11. Διδωμι. v. 12. Αφιημι. v. 13. εισφερω
Ρυω. Ειμι. v. 14. Αφιημι. v. 15.

ver 24 μαμμωνᾶ, a Syriac word. [illegible] the expression Mammon wealth is personified & represented as a master who rivals God in the hearts of men.

ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

16 Ὅταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ, σκυθρωποί· ἀφανίζουσι γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν.

17 Σὺ δὲ νηστεύων ἄλειψαί σου τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ πρόσωπόν σου νίψαι.

18 Ὅπως μὴ φανῇς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων, ἀλλὰ τῷ πατρί σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου, ὁ βλέπων ἐν τῷ κρύπτῳ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ.

19 Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σὴς καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσι καὶ κλέπτουσι·

20 Θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σὴς οὔτε βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν, οὐδὲ κλέπτουσιν.

21 Ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδία ὑμῶν.

22 Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός· ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἁπλοῦς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται·

23 Ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρὸς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται. Εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστὶ, τὸ σκότος πόσον;

24 Οὐδεὶς δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ ἑνὸς ἀνθέξεται, καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει· οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν καὶ μαμμωνᾶ.

25 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, Μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, τί φάγητε καὶ τί πίητε· μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν, τί ἐνδύσησθε. Οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστι τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος; from Μερίζω to divide.

26 Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπείρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν, οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά· οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν;

27 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν, δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἕνα;

28 Καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ, οὐδὲ νήθει·

29 Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐδὲ Σολομῶν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἓν τούτων.

30 Εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ, σήμερον ὄντα, καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ Θεὸς

οὕτως ἀμφιέννυσιν, οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι;

31 Μὴ οὖν μεριμνήσητε, λέγοντες· Τί φάγωμεν, ἢ τί πίωμεν, ἢ τί περιβαλώμεθα;

32 Πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ· οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι χρῄζετε τούτων ἁπάντων.

33 Ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.

34 Μὴ οὖν μεριμνήσητε εἰς τὴν αὔριον· ἡ γὰρ αὔριον μεριμνήσει τὰ ἑαυτῆς. Ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία αὐτῆς.

Κεφ. ζʹ. 7.

ΜΗ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε.

2 Ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρίνετε, κριθήσεσθε· καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν.

3 Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ κατανοεῖς;

4 Ἢ πῶς ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ σου· Ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου· καὶ ἰδοὺ, ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου;

+ 5 Ὑποκριτὰ, ἔκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου.)

+ as by the eye we judge of things relating to the body so by the understanding we judge of things pertaining to the Soul.

6 Μὴ δῶτε τὸ ἅγιον τοῖς κυσὶ, μηδὲ βάλητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων· μήποτε καταπατήσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν, καὶ στραφέντες ῥήξωσιν ὑμᾶς.

7 Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ εὑρήσετε· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν.

8 Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει, καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται.

9 Ἢ τίς ἐστιν ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃν ἐὰν αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ;

10 Καὶ ἐὰν ἰχθὺν αἰτήσῃ, μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ;

11 Εἰ οὖν ὑμεῖς, πονηροὶ ὄντες, οἴδατε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν;

12 Πάντα οὖν ὅσα ἂν θέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς· οὗτος γάρ ἐστιν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται.

13 Εἰσέλθετε διὰ τῆς στενῆς πύλης· ὅτι πλατεῖα ἡ πύλη, καὶ εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ἀπώλειαν, καὶ πολ-

λοί εἰσιν οἱ εἰσερχόμενοι δι' αὐτῆς.

14 Ὅτι στενὴ ἡ πύλη, καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωὴν, καὶ ὀλίγοι εἰσὶν οἱ εὑρίσκοντες αὐτήν.

15 Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι προβάτων, ἔσωθεν δέ εἰσι λύκοι ἅρπαγες.

16 Ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς. Μήτι συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σταφυλὴν, ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα;

17 Οὕτω πᾶν δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖ· τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον καρποὺς πονηροὺς ποιεῖ.

18 Οὐ δύναται δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς πονηροὺς ποιεῖν, οὐδὲ δένδρον σαπρὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖν.

19 Πᾶν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.

20 Ἄραγε ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς.

21 Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι, Κύριε, Κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

22 Πολλοὶ ἐροῦσί μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, Κύριε, Κύριε, οὐ τῷ σῷ ὀνόματι προεφητεύσαμεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δαιμόνια ἐξεβάλομεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δυνάμεις πολλὰς ἐποιήσαμεν;

23 Καὶ τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς, ὅτι οὐδέποτε ἔγνων ὑμᾶς· ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

24 Πᾶς οὖν ὅστις ἀκούει μου τοὺς λόγους τούτους, καὶ ποιεῖ αὐτοὺς, ὁμοιώσω αὐτὸν ἀνδρὶ φρονίμῳ, ὅστις ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πέτραν·

25 Καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ, καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ προσέπεσον τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἔπεσε· τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν.

26 Καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου τοὺς λόγους τούτους, καὶ μὴ ποιῶν αὐτοὺς, ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ, ὅστις ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἄμμον.

27 Καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ, καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι, καὶ προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔπεσε· καὶ ἦν ἡ πτῶσις αὐτῆς μεγάλη.

28 Καὶ ἐγένετο ὅτε συνετέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους, ἐξεπλήσσοντο οἱ ὄχλοι ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ·

29 Ἦν γὰρ διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων, καὶ οὐχ ὡς οἱ Γραμματεῖς.

Ver 29. When the Scribes delivered their doctrines to the people, they delivered them expressly as the doctrines of men, grounding them on the authority of their distinguished Doctors; Xt on the contrary spake boldly from himself, delivering his Commands as the Commands of God. — Grotius. Mants Bible

4. Ορα μηδενι ειπης. Perhaps our Lord did not intend that he should be universally [illegible] on during his life time. The wisdom of this plan was worthy of its author.— For our Lord during his ministry proposed to convert great numbers of the Jews, might no doubt have done it with as much success after his ascension. But then the consequences would have been inconvenient [in] two aspects

Κεφ. η΄. 8.

ΚΑΤΑΒΑΝΤΙ δὲ αὐτῷ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί.

2 Καὶ ἰδοὺ, λεπρὸς ἐλθὼν προσεκύνει αὐτῷ, λέγων· Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαί με καθαρίσαι.

3 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Θέλω, καθαρίσθητι. Καὶ εὐθέως ἐκαθαρίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα.

4 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ὅρα μηδενὶ εἴπῃς· ἀλλὰ ὕπαγε, σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε τὸ δῶρον ὃ προσέταξε Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

5 Εἰσελθόντι δὲ τῷ Ἰησοῦ εἰς Καπερναοὺμ, προσῆλθεν αὐτῷ ἑκατόνταρχος παρακαλῶν αὐτὸν,

6 Καὶ λέγων· Κύριε, ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικὸς, δεινῶς βασανιζόμενος.

7 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν.

8 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἑκατόνταρχος ἔφη· Κύριε, οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς· ἀλλὰ μόνον εἰπὲ λόγον, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου.

9 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν, ἔχων ὑπ᾽ ἐμαυτὸν στρατιώτας· καὶ λέγω τούτῳ, Πορεύθητι· καὶ πορεύεται· καὶ ἄλλῳ, Ἔρχου· καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δούλῳ μου, Ποίησον τοῦτο· καὶ ποιεῖ.

10 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασε, καὶ εἶπε τοῖς ἀκολουθοῦσιν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὗρον.

11 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἥξουσι, καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν·

12 Οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

13 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ ἑκατοντάρχῳ· Ὕπαγε, καὶ ὡς ἐπίστευσας γενηθήτω σοι· καὶ ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ.

14 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου, εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν·

15 Καὶ ἥψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός· καὶ ἠγέρθη, καὶ διηκόνει αὐτοῖς.

16 Ὀψίας δὲ γενομένης προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους

[Margin note:] Had the Jews become universal followers it would have amounted to make Him a King, by means one end of this [illegible] must have been defeated, His dying as an atonement for [sin], & the Christian religion have been deprived of evidence which it derives from the greatest of his Miracles, Resurrection from the dead. This general reception of Jesus by his countrymen might have made the Gentiles reject him, supposing it was a contrivance to support the Kingly credit of the nation.

Ver. 11. Ανακλιθησονται &c whereby our Lord expressed the further happiness of the Gentiles, signify properly "To sit down at table with Abraham &c. This is agreeable to the phraseology of scripture, which represents the rewards of the righteous under the idea of a sumptuous entertainment. Luke 14 & 15 [illegible]

leprosy, or else, that by pronouncing thee clean, they and all may have testimony that I am God. (Whitby)

πολλούς· καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύ-
ματα λόγῳ, καὶ πάντας τοὺς
κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν·
17 Ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥη-
θὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου,
λέγοντος· Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν ἔλαβε, καὶ τὰς νόσους ἐβά-
στασεν.
18 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολ-
λοὺς ὄχλους περὶ αὐτὸν, ἐκέ-
λευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν.
19 Καὶ προσελθὼν εἷς Γραμ-
ματεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Διδάσ-
καλε, ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἐὰν
ἀπέρχῃ.
20 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι, καὶ
τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκη-
νώσεις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλί-
νῃ.
21 Ἕτερος δὲ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, ἐπί-
τρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν,
καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου.
22 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ·
Ἀκολούθει μοι, καὶ ἄφες τοὺς
νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νε-
κρούς.
23 Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς τὸ
πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ.
24 Καὶ ἰδοὺ, σεισμὸς μέγας
ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσσῃ, ὥστε
τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι ὑπὸ τῶν
κυμάτων· αὐτὸς δὲ ἐκάθευδε.
25 Καὶ προσελθόντες οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ ἤγειραν αὐτὸν,
λέγοντες· Κύριε, σῶσον ἡμᾶς,
ἀπολλύμεθα.
26 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί δει-
λοί ἐστε, ὀλιγόπιστοι; Τότε ἐ-
γερθεὶς ἐπετίμησε τοῖς ἀνέμοις,
καὶ τῇ θαλάσσῃ· καὶ ἐγένετο
γαλήνη μεγάλη.
27 Οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμα-
σαν, λέγοντες· Ποταπός ἐστιν
οὗτος, ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ
θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;
28 Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ
πέραν εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργε-
σηνῶν, ὑπήντησαν αὐτῷ δύο
δαιμονιζόμενοι, ἐκ τῶν μνη-
μείων ἐξερχόμενοι, χαλεποὶ
λίαν, ὥστε μὴ ἰσχύειν τινὰ
παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης.
29 Καὶ ἰδοὺ, ἔκραξαν λέγον-
τες· Τί ἡμῖν καὶ σοὶ, Ἰησοῦ
υἱὲ τοῦ Θεοῦ; ἦλθες ὧδε πρὸ
καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς;
30 Ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐ-
τῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν
βοσκομένη.
31 Οἱ δὲ δαίμονες παρεκά-
λουν αὐτὸν, λέγοντες· Εἰ ἐκ-
βάλλεις ἡμᾶς, ἐπίτρεψον ἡμῖν
ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν
χοίρων.
32 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑπά-
γετε. Οἱ δὲ ἐξελθόντες ἀπῆλ-
θον εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων· καὶ
ἰδοὺ, ὥρμησε πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν

Ver 22. Let the spiritually dead, bury those who are naturally dead.

Ver 29 ἦλθες ὧδε πρὸ τε[ῦ καιροῦ] a plain indication that the Devils expect a far greater punishment and also that they expect it to be inflicted by Jesus –

Ver 11 & 12 There is every reason to believe this Centurion was not a Proselyte. On the contrary there is an insinuation that he was not, in the declaration which our Lord was pleased to make on this occasion (viz) ver 11 i.e. from all countries and sit down in the Kingdom of God, while the Children of the Kingdom who looked on themselves as having the only natural right to it should be excluded for ever.

χοίρων κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, ϗ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασιν.

33 Οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον· ϗ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν πάντα, ϗ τὰ τῶν δαιμονιζομένων.

34 Καὶ ἰδȣ, πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῷ Ἰησȣ͂· ϗ ἰδόντες αὐτὸν, παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῇ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.

Κεφ. Θ'. 9.

ΚΑΙ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, διεπέρασε, ϗ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.

2 Καὶ ἰδȣ, προσέφερον αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνης βεβλημένον· ϗ ἰδὼν ὁ Ἰησȣ͂ς τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπε τῷ παραλυτικῷ· Θάρσει τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σȣ.

3 Καὶ ἰδȣ, τινὲς τῶν Γραμματέων εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτος βλασφημεῖ.

4 Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησȣ͂ς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν· Ἱνατί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

5 Τί γάρ ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν· Ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι· ἢ εἰπεῖν· Ἔγειραι καὶ περιπάτει;

6 Ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξȣσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπȣ ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας· (τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ) Ἐγερθεὶς ἆρόν σȣ τὴν κλίνην, καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σȣ.

7 Καὶ ἐγερθεὶς, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτȣ͂.

8 Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν, ϗ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν, τὸν δόντα ἐξȣσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις.

9 Καὶ παράγων ὁ Ἰησȣ͂ς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, Ματθαῖον λεγόμενον· ϗ λέγει αὐτῷ· Ἀκολȣ́θει μοι· ϗ ἀναστὰς ἠκολȣ́θησεν αὐτῷ.

10 Καὶ ἐγένετο αὐτȣ͂ ἀνακειμένȣ ἐν τῇ οἰκίᾳ, ϗ ἰδȣ, πολλοὶ τελῶναι ϗ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες, συνανέκειντο τῷ Ἰησȣ͂ ϗ τοῖς μαθηταῖς αὐτȣ͂.

11 Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι, εἶπον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Διατί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν;

12 Ὁ δὲ Ἰησȣ͂ς ἀκȣ́σας, εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρείαν ἔχȣσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατρȣ͂, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες.

13 Πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστιν· Ἔλεον θέλω, ϗ ȣ̓ θυσίαν· οὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίȣς, ἀλλ' ἁμαρτωλȣ̀ς εἰς μετάνοιαν.

14 Τότε προσέρχονται αὐτῷ οἱ μαθηταὶ Ἰωάννȣ, λέγοντες·

ver 2 Physicians both ancient and modern, tell us, that palsies are sometimes occasioned by intemperance. Wherefore if this Paralytic brought this disease upon himself by drunkenness or lust, the propriety of the terms in which the cure was pronounced will more fully appear, "thy sins be forgiven thee"

Διατί ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι
νηϛεύομεν πολλὰ, οἱ δὲ μαθη-
ταί σȣ οὐ νηϛεύȣσι;
15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σȣ͂ς· Μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τȣ͂
νυμφῶνος πενθεῖν, ἐφ' ὅσον μετ'
αὐτῶν ἐϛιν ὁ νυμφίος; ἐλεύ-
σονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ
ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, ϗ τότε
νηϛεύσȣσιν.
16 Οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπί-
βλημα ῥάκȣς ἀγνάφȣ ἐπὶ ἱμα-
τίῳ παλαιῷ· αἴρει γὰρ τὸ
πλήρωμα αὐτȣ͂ ἀπὸ τοῦ ἱματίȣ,
ϗ χεῖρον σχίσμα γίνεται.
17 Οὐδὲ βάλλȣσιν οἶνον νέον
εἰς ἀσκȣ̀ς παλαιȣ́ς· εἰ δὲ μή-
γε, ῥήγνυνται οἱ ἀσκοὶ, καὶ ὁ
οἶνος ἐκχεῖται, καὶ οἱ ἀσκοὶ
ἀπολȣ͂νται· ἀλλὰ βάλλουσιν
οἶνον νέον εἰς ἀσκȣ̀ς καινȣ̀ς, ϗ
ἀμφότερα συντηρȣ͂νται.
18 Ταῦτα αὐτοῦ λαλȣ͂ντος
αὐτοῖς, ἰδȣ̀, ἄρχων ἐλθὼν προσ-
εκύνει αὐτῷ, λέγων· Ὅτι ἡ
θυγάτηρ μȣ ἄρτι ἐτελεύτησεν·
ἀλλὰ ἐλθὼν ἐπίθες τὴν χεῖρά
σȣ ἐπ' αὐτὴν, ϗ ζήσεται.
19 Καὶ ἐγερθεὶς ὁ Ἰησȣ͂ς ἠ-
κολȣ́θησεν αὐτῷ, ϗ οἱ μαθηταὶ
αὐτȣ͂.
20 (Καὶ ἰδȣ̀, γυνὴ αἱμοῤῥο-
ȣ͂σα δώδεκα ἔτη, προσελθȣ͂σα
ὄπισθεν, ἥψατο τοῦ κρασπέδȣ
τοῦ ἱματίȣ αὐτȣ͂·
21 Ἔλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ·
Ἐὰν μόνον ἅψωμαι τοῦ ἱματίȣ
αὐτȣ͂, σωθήσομαι.
22 Ὁ δὲ Ἰησȣ͂ς ἐπιϛραφεὶς,
ϗ ἰδὼν αὐτὴν, εἶπε· Θάρσει
θύγατερ· ἡ πίϛις σου σέσωκέ
σε. Καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ
τῆς ὥρας ἐκείνης.)
23 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησȣ͂ς εἰς τὴν
οἰκίαν τοῦ ἄρχοντος, ϗ ἰδὼν τȣ̀ς
αὐλητὰς, ϗ τὸν ὄχλον θορυβȣ́-
μενον, λέγει αὐτοῖς·
24 Ἀναχωρεῖτε· ȣ̓ γὰρ ἀπ-
έθανε τὸ κοράσιον, ἀλλὰ καθ-
εύδει. Καὶ κατεγέλων αὐ-
τοῦ.
25 Ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄ-
χλος, εἰσελθὼν ἐκράτησε τῆς
χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἠγέρθη τὸ
κοράσιον.
26 Καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη αὕ-
τη εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην.
27 Καὶ παράγοντι ἐκεῖθεν
τῷ Ἰησȣ͂, ἠκολȣ́θησαν αὐτῷ
δύο τυφλοὶ κράζοντες, ϗ λέ-
γοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς, υἱὲ
Δαβίδ.
28 Ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν,
προσῆλθον αὐτῷ οἱ τυφλοὶ, ϗ
λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησȣ͂ς· Πιϛεύ-
ετε ὅτι δύναμαι τȣ͂το ποιῆσαι;
Λέγȣσιν αὐτῷ· Ναὶ Κύριε.
29 Τότε ἥψατο τῶν ὀφθαλμῶν
αὐτῶν, λέγων· Κατὰ τὴν πίϛιν
ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν.
30 Καὶ ἀνεῴχθησαν αὐτῶν
οἱ ὀφθαλμοί· ϗ ἐνεβριμήσατο

αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Ὁρᾶτε μηδεὶς γινωσκέτω.

31 Οἱ δὲ ἐξελθόντες διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ.

32 Αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων, ἰδοὺ, προσήνεγκαν αὐτῷ ἄνθρωπον κωφὸν, δαιμονιζόμενον·

33 Καὶ, ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου, ἐλάλησεν ὁ κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι, λέγοντες· Ὅτι οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραήλ.

34 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον· Ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

35 Καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰς κώμας, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

36 Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους, ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν, ὅτι ἦσαν ἐκλελυμένοι καὶ ἐῤῥιμμένοι ὡσεὶ πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα.

37 Τότε λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι.

38 Δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ.

Κεφ. ί. 10.

ΚΑΙ προσκαλεσάμενος τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν.

2 Τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματά ἐστι ταῦτα· πρῶτος, Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος, καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ·

3 Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· Φίλιππος, καὶ Βαρθολομαῖος· Θωμᾶς, καὶ Ματθαῖος ὁ τελώνης· Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Λεββαῖος ὁ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος.

4 Σίμων ὁ Κανανίτης, καὶ Ἰούδας Ἰσκαριώτης, ὁ καὶ παραδοὺς αὐτόν.

5 Τούτους τοὺς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς, λέγων· Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε·

6 Πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ.

7 Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες, Ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

8 Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

9 Μὴ κτήσησθε χρυσὸν, μηδὲ ἄργυρον, μηδὲ χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν·

ver 9th The Providence of God would supply them with every necessary, and to have made the least preparation for their journey would have implied

ver 18 the persecutions which the Apostles suffered & their being brought before Kings became a testimony of their innocence, & of the truth of the gospel and consequently an undeniable proof of the guilt both of the Jews and Gentiles who rejected it.

10 Μὴ πήραν εἰς ὁδὸν, μηδὲ δύο χιτῶνας, μηδὲ ὑποδήματα, μηδὲ ῥάβδον· ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ ἐστιν.

11 Εἰς ἣν δ᾽ ἂν πόλιν ἢ κώμην εἰσέλθητε, ἐξετάσατε τίς ἐν αὐτῇ ἄξιός ἐστι· κἀκεῖ μείνατε ἕως ἂν ἐξέλθητε.

12 Εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, ἀσπάσασθε αὐτήν.

13 Καὶ ἐὰν μὲν ᾖ ἡ οἰκία ἀξία, ἐλθέτω ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπ᾽ αὐτήν· ἐὰν δὲ μὴ ᾖ ἀξία, ἡ εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστραφήτω.

14 Καὶ ὃς ἐὰν μὴ δέξηται ὑμᾶς, μηδὲ ἀκούσῃ τοὺς λόγους ὑμῶν, ἐξερχόμενοι τῆς οἰκίας ἢ τῆς πόλεως ἐκείνης, ἐκτινάξατε τὸν κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν.

15 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται γῇ Σοδόμων καὶ Γομόῤῥων ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.

16 Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις, καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί.

17 Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶς·

18 Καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν.

19 Ὅταν δὲ παραδιδῶσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε πῶς, ἢ τί λαλήσητε· δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί λαλήσετε.

20 Οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τοῦ πατρὸς ὑμῶν, τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν.

21 Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατὴρ τέκνον· καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν αὐτούς.

22 Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται.

23 Ὅταν δὲ διώκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην· Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ τελέσητε τὰς πόλεις τοῦ Ἰσραὴλ, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

ver 23 Till the Son of man come to take vengeance on the Jews by means of the Roman armies —

24 Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον, οὐδὲ δοῦλος ὑπὲρ τὸν κύριον αὐτοῦ·

25 Ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ ἵνα γένηται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ, καὶ ὁ δοῦλος ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ. Εἰ τὸν οἰκοδεσπότην Βεελζεβοὺλ ἐκάλεσαν, πόσῳ μᾶλλον τοὺς οἰκιακοὺς αὐτοῦ;

26 Μὴ οὖν φοβηθῆτε αὐτούς· οὐδὲν γάρ ἐστι κεκαλυμμένον,

Ver 14th The Jews fancied that ye very dust of the heathen countries defiled them; for which reason when they returned to their own country, they used to stop at the borders of it and wipe their feet that the holy inheritance might not be polluted. If our Lord had this custom in his eye, the meaning of it was, look upon those who refuse you the offices of humanity, and will not hearken to your instructions as no better than heathens. Accordingly the direction is thus expressed in Mark 6 v 11 "for a testimony against them" &c.

οὐκ ἀποκαλυφθήσεται· καὶ κρυπτὸν, ὃ οὐ γνωσθήσεται.

27 Ὃ λέγω ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ, εἴπατε ἐν τῷ φωτί· καὶ ὃ εἰς τὸ οὖς ἀκούετε, κηρύξατε ἐπὶ τῶν δωμάτων.

28 Καὶ μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι· φοβήθητε δὲ μᾶλλον τὸν δυνάμενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα ἀπολέσαι ἐν γεέννῃ.

29 Οὐχὶ δύο στρουθία ἀσσαρίου πωλεῖται, καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ πεσεῖται ἐπὶ τὴν γῆν, ἄνευ τοῦ πατρὸς ὑμῶν;

30 Ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἠριθμημέναι εἰσί.

31 Μὴ οὖν φοβηθῆτε· πολλῶν στρουθίων διαφέρετε ὑμεῖς.

32 Πᾶς οὖν ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω κἀγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

33 Ὅστις δ᾽ ἂν ἀρνήσηταί με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν κἀγὼ ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

34 Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν.

35 Ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς, καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς.

36 Καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου, οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ.

37 Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος.

38 Καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος.

39 Ὁ εὑρὼν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, εὑρήσει αὐτήν.

40 Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος, δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με.

41 Ὁ δεχόμενος προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου, μισθὸν προφήτου λήψεται· καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου, μισθὸν δικαίου λήψεται.

42 Καὶ ὃς ἐὰν ποτίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον ψυχροῦ μόνον, εἰς ὄνομα μαθητοῦ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

Κεφ. ια΄. 11.

ΚΑΙ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν, τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν.

Ver 39 He that to save his life is an apostate from the faith, shall be punished with the loss of that life, which alone deserves the name, the everlasting life; but he who sacrifices his life to his religion in this world shall be rewarded with Eternal life in the world to come. Porteus

ver 13 Till the time of John, men had only the guidance & direction of the law & the prophets.

2 Ὁ δὲ Ἰωάννης ἀκȣ́σας ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ Χριςȣ̃, πέμψας δύο τ̃ μαθητῶν αὐτȣ̃,

3 Εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν;

4 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησȣ̃ς, εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ ἃ ἀκȣ́ετε κ̀ βλέπετε·

5 Τυφλοὶ ἀναβλέπȣσι, καὶ χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, κ̀ κωφοὶ ἀκȣ́ȣσι, νεκροὶ ἐγείρονται, καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται·

6 Καὶ μακάριός ἐςιν ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί.

7 Τούτων δὲ πορευομένων, ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννȣ· Τί ἐξήλθετε εἰς τ̃ ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμȣ σαλευόμενον;

8 Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἠμφιεσμένον; ἰδȣ̀, οἱ τὰ μαλακὰ φορȣ̃ντες, ἐν τοῖς οἴκοις τ̃ βασιλέων εἰσίν.

9 Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; προφήτην; ναὶ, λέγω ὑμῖν, κ̀ περισσότερον προφήτȣ.

10 Οὗτος γάρ ἐςι περὶ οὗ γέγραπται· Ἰδȣ̀, ἐγὼ ἀποςέλλω τὸν ἄγγελόν μȣ πρὸ προσώπȣ σȣ, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σȣ ἔμπροσθέν σȣ. Mal 3. 1.

11 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννȣ τ̃ Βαπτιςȣ̃· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τ̃ ȣ̓ρανῶν, μείζων αὐτȣ̃ ἐςιν.

12 Ἀπὸ δὲ τ̃ ἡμερῶν Ἰωάννȣ τ̃ Βαπτιςȣ̃ ἕως ἄρτι, ἡ βασιλεία τ̃ ȣ̓ρανῶν βιάζεται, κ̀ βιαςαὶ ἁρπάζȣσιν αὐτήν.

13 Πάντες γὰρ οἱ προφῆται κ̀ ὁ νόμος ἕως Ἰωάννȣ προεφήτευσαν·

14 Καὶ εἰ θέλετε δέξασθαι, αὐτός ἐςιν Ἠλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι.

15 Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκȣέτω.

16 Τίνι δὲ ὁμοιώσω τ̃ γενεὰν ταύτην; ὁμοία ἐςὶ παιδαρίοις ἐν ἀγοραῖς καθημένοις, καὶ προσφωνȣ̃σι τοῖς ἑταίροις αὐτῶν,

17 Καὶ λέγȣσιν· Ηὐλήσαμεν ὑμῖν, καὶ ȣ̓κ ὠρχήσασθε· ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν, κ̀ ȣ̓κ ἐκόψασθε.

18 Ἦλθε γὰρ Ἰωάννης, μήτε ἐσθίων, μήτε πίνων· καὶ λέγȣσι· Δαιμόνιον ἔχει.

19 Ἦλθεν ὁ υἱὸς τ̃ ἀνθρώπȣ ἐσθίων κ̀ πίνων· κ̀ λέγȣσιν· Ἰδȣ̀, ἄνθρωπος φάγος κ̀ οἰνοπότης, τελωνῶν φίλος κ̀ ἁμαρτωλῶν· καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τ̃ τέκνων αὐτῆς.

(Ver 19) "Wisdom is justified of all her children; all the methods of divine Providence however offensive they may be to wicked men, so truly approve themselves as wise to those who have any love of truth and goodness, procuring from them a cheerful submission, which is a more complete vindication of the divine dispensations than can be wished for from man.

ver 9th John was more than a Prophet, c. 3 as much he was Messiah's harbinger sent to prepare the way before him an office which clothed him with a dignity superior to that of a simple Prophet; not to mention that he had the honour of baptizing the Messiah himself.

20 Τότε ἤρξατο ὀνειδίζειν τὰς πόλεις ἐν αἷς ἐγένοντο αἱ πλεῖσαι δυνάμεις αὐτοῦ, ὅτι οὐ μετενόησαν·

21 Οὐαί σοι Χοραζὶν, οὐαί σοι Βηθσαϊδάν· ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ ϗ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ ϗ σποδῷ μετενόησαν.

22 Πλὴν λέγω ὑμῖν· Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσαι ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ ὑμῖν.

23 Καὶ σὺ Καπερναοὺμ, ἡ ἕως τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθεῖσα, ἕως ᾅδου καταβιβασθήσῃ· ὅτι εἰ ἐν Σοδόμοις ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν σοὶ, ἔμειναν ἂν μέχρι τῆς σήμερον.

24 Πλὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι γῇ Σοδόμων ἀνεκτότερον ἔσαι ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ σοί.

25 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἐξομολογοῦμαί σοι, πάτερ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ ϗ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, ϗ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις.

26 Ναὶ ὁ πατὴρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου.

27 Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου· ϗ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν, εἰ μὴ ὁ πατήρ· οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰ μὴ ὁ υἱὸς, ϗ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι.

28 Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες ϗ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς.

29 Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, ϗ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾷός εἰμι, καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ· ϗ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν.

30 Ὁ γὰρ ζυγός μου χρησὸς, ϗ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐσιν.

Κεφ. ιβʹ. 12.

ΕΝ ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασι διὰ τῶν σπορίμων· οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπείνασαν, καὶ ἤρξαντο τίλλειν σάχυας, καὶ ἐσθίειν.

2 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰδόντες εἶπον αὐτῷ· Ἰδοὺ, οἱ μαθηταί σου ποιοῦσιν ὃ οὐκ ἔξεσι ποιεῖν ἐν σαββάτῳ. Deut 23 v 24

3 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ ἀνέγνωτε τί ἐποίησε Δαβὶδ, ὅτε ἐπείνασεν αὐτὸς, ϗ οἱ μετ' αὐτοῦ;

4 Πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν, οὓς οὐκ ἐξὸν ἦν αὐτῷ φαγεῖν, οὐδὲ τοῖς μετ' αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι μόνοις; 1 Sam 21 v 6

5 Ἢ οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῷ νόμῳ, ὅτι τοῖς σάββασιν οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάββατον βεβηλοῦσι, ϗ ἀναίτιοί εἰσι;

Ver 5th Priests profane &c i.e. in performing the usual sacred offices as on other days.

[illegible] is a moral precept. Mark 12. 33. The promoting the salvation of mankind [illegible] his apostles were employed is an act of beneficent mercy to which all ritual observances should give way. (Annotations Page 210)

6 Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι τοῦ ἱεροῦ
μείζων ἐστὶν ὧδε.
7 Εἰ δὲ ἐγνώκειτε τί ἐστιν·
Ἔλεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν· οὐκ
ἂν κατεδικάσατε τοὺς ἀναι-
τίους.
8 Κύριος γάρ ἐστι καὶ τοῦ σαβ-
βάτου ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.
9 Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν, ἦλ-
θεν εἰς τὴν συναγωγὴν αὐτῶν.
10 Καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπος ἦν τὴν
χεῖρα ἔχων ξηράν· καὶ ἐπηρώ-
τησαν αὐτὸν, λέγοντες· Εἰ ἔξ-
εστι τοῖς σάββασι θεραπεύειν;
ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ.
11 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Τίς
ἔσται ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃς ἕξει
πρόβατον ἓν, καὶ ἐὰν ἐμπέσῃ
τοῦτο τοῖς σάββασιν εἰς βό-
θυνον, οὐχὶ κρατήσει αὐτὸ καὶ
ἐγερεῖ;
12 Πόσῳ οὖν διαφέρει ἄνθρω-
πος προβάτου; ὥστε ἔξεστι τοῖς
σάββασι καλῶς ποιεῖν.
13 Τότε λέγει τῷ ἀνθρώπῳ·
Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου· καὶ ἐξ-
έτεινε, καὶ ἀποκατεστάθη ὑγιὴς,
ὡς ἡ ἄλλη.
14 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι συμβού-
λιον ἔλαβον κατ᾽ αὐτοῦ ἐξελ-
θόντες, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσω-
σιν.
15 Ὁ δὲ Ἰησοῦς γνοὺς ἀνεχώ-
ρησεν ἐκεῖθεν· καὶ ἠκολούθησαν
αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ, καὶ ἐθερά-
πευσεν αὐτοὺς πάντας.
16 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς,
ἵνα μὴ φανερὸν αὐτὸν ποιή-
σωσιν.
17 Ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν
διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέ-
γοντος·
18 Ἰδοὺ, ὁ παῖς μου, ὃν ᾑρέ-
τισα· ὁ ἀγαπητός μου, εἰς ὃν
εὐδόκησεν ἡ ψυχή μου· θήσω
τὸ πνεῦμά μου ἐπ᾽ αὐτὸν, καὶ
κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ.
19 Οὐκ ἐρίσει, οὐδὲ κραυγά-
σει, οὐδὲ ἀκούσει τις ἐν ταῖς
πλατείαις τὴν φωνὴν αὐτοῦ.
20 Κάλαμον συντετριμμένον
οὐ κατεάξει, καὶ λίνον τυφό-
μενον οὐ σβέσει, ἕως ἂν ἐκβά-
λῃ εἰς νῖκος τὴν κρίσιν.
21 Καὶ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ
ἔθνη ἐλπιοῦσι.
22 Τότε προσηνέχθη αὐτῷ
δαιμονιζόμενος, τυφλὸς καὶ κω-
φός· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτὸν,
ὥστε τὸν τυφλὸν καὶ κωφὸν καὶ λα-
λεῖν καὶ βλέπειν.
23 Καὶ ἐξίσταντο πάντες οἱ
ὄχλοι, καὶ ἔλεγον· Μήτι οὗτός
ἐστιν ὁ υἱὸς Δαβίδ;
24 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες,
εἶπον· Οὗτος οὐκ ἐκβάλλει τὰ
δαιμόνια, εἰ μὴ ἐν τῷ Βεελζε-
βοὺλ, ἄρχοντι τῶν δαιμονίων.
25 Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐν-
θυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν αὐτοῖς·
Πᾶσα βασιλεία μερισθεῖσα
καθ᾽ ἑαυτῆς, ἐρημοῦται· καὶ πᾶσα

v. 21 [illegible] of a person of a most gentle character ver 20 according to the Hebrew idiom to make judgement truly to prevail [illegible] so the Evangelist expresses it to make it victorious

v. 6 [illegible] the prophets were exempt from the ritual observances thus Elijah sacrificed before Ahab out of the temple [illegible] verse 41 [illegible] greater than a prophet is here. The priests are excused that the temple service may be [illegible] administered [illegible] ought rather to be excused that they may have [illegible] power to carry [illegible] administration of the Gospel [illegible]

Chap 12 ver 22 { ... with an unusual violence about those times, that his Son's triumph over them might be so much the more remarkable and that the old Serpent might be taken in his own craftiness. (Doddridge 3 Sermons)

πόλις, ἢ οἰκία, μερισθεῖσα
καθ᾽ ἑαυτῆς, οὐ σαθήσεται.
26 Καὶ εἰ ὁ Σατανᾶς τὸν
Σατανᾶν ἐκβάλλει, ἐφ᾽ ἑαυτὸν
ἐμερίσθη· πῶς οὖν σαθήσεται
ἡ βασιλεία αὐτοῦ;
27 Καὶ εἰ ἐγὼ ἐν Βεελζεβοὺλ
ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ
ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσι; διὰ
τοῦτο αὐτοὶ ὑμῶν ἔσονται κρι-
ταί.
28 Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Πνεύματι
Θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια,
ἄρα ἔφθασεν ἐφ᾽ ὑμᾶς ἡ βα-
σιλεία τοῦ Θεοῦ.
29 Ἢ πῶς δύναταί τις εἰσ-
ελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ,
καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ διαρπάσαι,
ἐὰν μὴ πρῶτον δήσῃ τὸν ἰσχυ-
ρὸν, καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ δι-
αρπάσει;
30 Ὁ μὴ ὢν μετ᾽ ἐμοῦ, κατ᾽
ἐμοῦ ἐςι· καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ᾽
ἐμοῦ, σκορπίζει.
31 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν·
Πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία
ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις· ἡ
δὲ τοῦ Πνεύματος βλασφημία
οὐκ ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώ-
ποις.
32 Καὶ ὃς ἂν εἴπῃ λόγον
κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀφε-
θήσεται αὐτῷ· ὃς δ᾽ ἂν εἴπῃ
κατὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου,
οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ οὔτε ἐν
τούτῳ τῷ αἰῶνι, οὔτε ἐν τῷ
μέλλοντι.
33 Ἢ ποιήσατε τὸ δένδρον
καλὸν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ κα-
λόν· ἢ ποιήσατε τὸ δένδρον
σαπρὸν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ σα-
πρόν· ἐκ γὰρ τοῦ καρποῦ τὸ δέν-
δρον γινώσκεται.
34 Γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς
δύνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν, πο-
νηροὶ ὄντες; ἐκ γὰρ τοῦ περισ-
σεύματος τῆς καρδίας τὸ σόμα
λαλεῖ.
35 Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ
τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας
ἐκβάλλει τὰ ἀγαθά· καὶ ὁ πο-
νηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ
θησαυροῦ ἐκβάλλει πονηρά.
36 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι πᾶν
ῥῆμα ἀργὸν, ὃ ἐὰν λαλήσωσιν
οἱ ἄνθρωποι, ἀποδώσουσι περὶ
αὐτοῦ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.
37 Ἐκ γὰρ τῶν λόγων σου δι-
καιωθήσῃ, καὶ ἐκ τῶν λόγων σου
καταδικασθήσῃ.
38 Τότε ἀπεκρίθησάν τινες
τῶν Γραμματέων καὶ Φαρισαίων,
λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλομεν
ἀπὸ σοῦ σημεῖον ἰδεῖν.
39 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν
αὐτοῖς· Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοι-
χαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ, καὶ
σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ
μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προ-
φήτου.
40 Ὥσπερ γὰρ ἦν Ἰωνᾶς ἐν
τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέ-

Ver 31. Thus we see that this crime was confined solely and exclusively to those Pharisees who attributed miracles done by the Sp^t of God to ye agency of evil spirits. Since, therefore, miracles have long since ceased, and this blasphemy relates solely to those who saw miracles performed with their own eyes, it is impossible for any one in later times to be literally guilty of this unpardonable blasphemy in its full extent & there is therefore no just ground for apprehensions on the subject to be entertained by pious and scrupulous minds. Bp. Porteus.}

Ver 38. They had already seen many miracles, but they wanted a sign from heaven. (Chap 16 v 1.). The sign they wished for was founded on an expection of his descending visibly from Heaven, with great splendor. —

ρας καὶ τρεῖς νύκτας, οὕτως ἔσται
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρ-
δίᾳ τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς
νύκτας.

41 Ἄνδρες Νινευῖται ἀναστή-
σονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς
γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινοῦσιν
αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ
κήρυγμα Ἰωνᾶ· καὶ ἰδοὺ, πλεῖον
Ἰωνᾶ ὧδε.

42 Βασίλισσα νότου ἐγερθή-
σεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς
γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινεῖ
αὐτήν· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περά-
των τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν
Σολομῶντος· καὶ ἰδοὺ, πλεῖον
Σολομῶντος ὧδε.

43 Ὅταν δὲ τὸ ἀκάθαρτον
πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώ-
που, διέρχεται δι᾽ ἀνύδρων τό-
πων, ζητοῦν ἀνάπαυσιν, καὶ οὐχ
εὑρίσκει.

44 Τότε λέγει· Ἐπιστρέψω
εἰς τὸν οἶκόν μου, ὅθεν ἐξῆλθον.
Καὶ ἐλθὸν, εὑρίσκει σχολά-
ζοντα, σεσαρωμένον, καὶ κεκοσ-
μημένον.

45 Τότε πορεύεται, καὶ πα-
ραλαμβάνει μεθ᾽ ἑαυτοῦ ἑπτὰ
ἕτερα πνεύματα πονηρότερα
ἑαυτοῦ, καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ
ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ
ἀνθρώπου ἐκείνου χείρονα τῶν
πρώτων. Οὕτως ἔσται καὶ τῇ
γενεᾷ ταύτῃ τῇ πονηρᾷ.

46 Ἔτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος
τοῖς ὄχλοις, ἰδοὺ, ἡ μήτηρ καὶ οἱ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἱστήκεισαν ἔξω,
ζητοῦντες αὐτῷ λαλῆσαι.

47 Εἶπε δέ τις αὐτῷ· Ἰδοὺ,
ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου
ἔξω ἑστήκασι, ζητοῦντές σοι λα-
λῆσαι.

48 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε τῷ
εἰπόντι αὐτῷ· Τίς ἐστιν ἡ μή-
τηρ μου, καὶ τίνες εἰσὶν οἱ ἀδελ-
φοί μου;

49 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα
αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ,
εἶπεν· Ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου, καὶ οἱ
ἀδελφοί μου.

50 Ὅστις γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ
θέλημα τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν
οὐρανοῖς, αὐτός μου ἀδελφὸς, καὶ
ἀδελφὴ, καὶ μήτηρ ἐστίν.

Κεφ. ιγ΄. 13.

ΕΝ δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξ-
ελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς οἰ-
κίας, ἐκάθητο παρὰ τὴν θά-
λασσαν.

2 Καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐ-
τὸν ὄχλοι πολλοὶ, ὥστε αὐτὸν
εἰς τὸ πλοῖον ἐμβάντα καθῆσ-
θαι· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐπὶ τὸν
αἰγιαλὸν εἱστήκει.

3 Καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς πολ-
λὰ ἐν παραβολαῖς, λέγων· Ἰδοὺ,
ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείρειν.

4 Καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν,
ἃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδόν· καὶ
ἦλθε τὰ πετεινὰ, καὶ κατέφαγεν
αὐτά.

from Κοσμεω

ver 42 Βασίλισσα νότου. or, as it is in 1 Kings 10 chap ver 1 Sheba is thought by most to be a Country lying in Aribia Felix.

5 Ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰ πετρώδη, ὅπου οὐκ εἶχε γῆν πολλήν· ϗ εὐθέως ἐξανέτειλε, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς·

6 Ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος, ἐκαυματίσθη· ϗ, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν, ἐξηράνθη.

7 Ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰς ἀκάνθας, ϗ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι, ϗ ἀπέπνιξαν αὐτά.

8 Ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν, ϗ ἐδίδου καρπὸν, ὃ μὲν ἑκατὸν, ὃ δὲ ἑξήκοντα, ὃ δὲ τριάκοντα.

9 Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

10 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ, εἶπον αὐτῷ· Διατί ἐν παραβολαῖς λαλεῖς αὐτοῖς;

11 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, ἐκείνοις δὲ οὐ δέδοται.

12 Ὅστις γὰρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ, ϗ περισσευθήσεται· ὅστις δὲ οὐκ ἔχει, ϗ ὃ ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

13 Διὰ τοῦτο ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λαλῶ, ὅτι βλέποντες οὐ βλέπουσι, ϗ ἀκούοντες οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ συνιοῦσι.

14 Καὶ ἀναπληροῦται ἐπ' αὐτοῖς ἡ προφητεία Ἡσαΐου, ἡ λέγουσα· Ἀκοῇ ἀκούσετε, ϗ οὐ μὴ συνῆτε· ϗ βλέποντες βλέψετε, ϗ οὐ μὴ ἴδητε.

15 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, ϗ τοῖς ὠσὶ βαρέως ἤκουσαν, ϗ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν, μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, ϗ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι, ϗ τῇ καρδίᾳ συνῶσι, ϗ ἐπιστρέψωσι, ϗ ἰάσωμαι αὐτούς.

16 Ὑμῶν δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ, ὅτι βλέπουσι· ϗ τὰ ὦτα ὑμῶν, ὅτι ἀκούει.

17 Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ προφῆται ϗ δίκαιοι ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἃ βλέπετε, ϗ οὐκ εἶδον· καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε, ϗ οὐκ ἤκουσαν.

18 Ὑμεῖς οὖν ἀκούσατε τὴν παραβολὴν τοῦ σπείροντος.

19 Παντὸς ἀκούοντος τὸν λόγον τῆς βασιλείας, ϗ μὴ συνιέντος, ἔρχεται ὁ πονηρὸς, ϗ ἁρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· οὗτός ἐστιν ὁ παρὰ τὴν ὁδὸν σπαρείς.

20 Ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπαρεὶς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων, καὶ εὐθὺς μετὰ χαρᾶς λαμβάνων αὐτόν·

21 Οὐκ ἔχει δὲ ῥίζαν ἐν ἑαυτῷ, ἀλλὰ πρόσκαιρός ἐστι· γενομένης δὲ θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον, εὐθὺς σκανδαλίζεται.

22 Ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρεὶς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων· ϗ ἡ μέριμνα τοῦ αἰῶνος

τούτου, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου, συμπνίγει τὸν λόγον, ϗ ἄκαρπος γίνεται.

23 Ὁ δὲ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν σπαρεὶς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀκούων ϗ συνιών· ὃς δὴ καρποφορεῖ, ϗ ποιεῖ, ὁ μὲν ἑκατὸν, ὁ δὲ ἑξήκοντα, ὁ δὲ τριάκοντα.

24 Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς, λέγων· Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ σπείροντι καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ.

25 Ἐν δὲ τῷ καθεύδειν τοὺς ἀνθρώπους, ἦλθεν αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς, ϗ ἔσπειρε ζιζάνια ἀνὰ μέσον τοῦ σίτου, ϗ ἀπῆλθεν.

26 Ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρτος, ϗ καρπὸν ἐποίησε, τότε ἐφάνη ϗ τὰ ζιζάνια.

27 Προσελθόντες δὲ οἱ δοῦλοι τοῦ οἰκοδεσπότου, εἶπον αὐτῷ· Κύριε, οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἔσπειρας ἐν τῷ σῷ ἀγρῷ; πόθεν οὖν ἔχει τὰ ζιζάνια;

28 Ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς· Ἐχθρὸς ἄνθρωπος τοῦτο ἐποίησεν. Οἱ δὲ δοῦλοι εἶπον αὐτῷ· Θέλεις οὖν ἀπελθόντες συλλέξωμεν αὐτά;

29 Ὁ δὲ ἔφη· Οὔ· μήποτε, συλλέγοντες τὰ ζιζάνια, ἐκριζώσητε ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖτον.

30 Ἄφετε συναυξάνεσθαι ἀμφότερα μέχρι τοῦ θερισμοῦ· ϗ ἐν τῷ καιρῷ τοῦ θερισμοῦ ἐρῶ τοῖς θερισταῖς· Συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια, ϗ δήσατε αὐτὰ εἰς δέσμας, πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτά· τὸν δὲ σῖτον συναγάγετε εἰς τὴν ἀποθήκην μου.

31 Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς, λέγων· Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ·

32 Ὃ μικρότερον μέν ἐστι πάντων τῶν σπερμάτων, ὅταν δὲ αὐξηθῇ, μεῖζον τῶν λαχάνων ἐστί· ϗ γίνεται δένδρον, ὥστε ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ϗ κατασκηνοῦν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ.

33 Ἄλλην παραβολὴν ἐλάλησεν αὐτοῖς· Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ζύμῃ, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

34 Ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν παραβολαῖς τοῖς ὄχλοις, ϗ χωρὶς παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς·

35 Ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος· Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου· ἐρεύξομαι κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

36 Τότε, ἀφεὶς τοὺς ὄχλους, ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν ὁ Ἰησοῦς· ϗ προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ

αὐτῷ, λέγοντες· Φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανίων τοῦ ἀγροῦ.

37 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ὁ σπείρων τὸ καλὸν σπέρμα, ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου·

38 Ὁ δὲ ἀγρὸς, ἐστιν ὁ κόσμος· Τὸ δὲ καλὸν σπέρμα, οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· Τὰ δὲ ζιζάνια, εἰσὶν οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ·

39 Ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπείρας αὐτὰ, ἐστιν ὁ διάβολος· Ὁ δὲ θερισμὸς, συντέλεια τοῦ αἰῶνός ἐστιν· Οἱ δὲ θερισταὶ, ἄγγελοί εἰσιν.

40 Ὥσπερ οὖν συλλέγεται τὰ ζιζάνια, καὶ πυρὶ κατακαίεται· οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος τούτου.

41 Ἀποστελεῖ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ πάντα τὰ σκάνδαλα, καὶ τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν·

42 Καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

43 Τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος, ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν. Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

44 Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν θησαυρῷ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ ἀγρῷ, ὃν εὑρὼν ἄνθρωπος ἔκρυψε, καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει, καὶ πάντα ὅσα ἔχει, πωλεῖ, καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον.

45 Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ, ζητοῦντι καλοὺς μαργαρίτας·

46 Ὃς, εὑρὼν ἕνα πολύτιμον μαργαρίτην, ἀπελθὼν πέπρακε πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἠγόρασεν αὐτόν.

47 Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν σαγήνῃ βληθείσῃ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐκ παντὸς γένους συναγαγούσῃ·

48 Ἥν, ὅτε ἐπληρώθη, ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν, καὶ καθίσαντες, συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἀγγεῖα, τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον.

49 Οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος· ἐξελεύσονται οἱ ἄγγελοι, καὶ ἀφοριοῦσι τοὺς πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων·

50 Καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

51 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Συνήκατε ταῦτα πάντα; Λέγουσιν αὐτῷ· Ναὶ, Κύριε.

52 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τοῦτο πᾶς Γραμματεὺς, μαθητευθεὶς εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρα-

νῶν, ὅμοιός ἐςιν ἀνθρώπῳ οἰκο-
δεσπότῃ, ὅςις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ
θησαυροῦ αὐτοῦ καινὰ καὶ πα-
λαιά.
53 Καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλε-
σεν ὁ Ἰησοῦς τὰς παραβολὰς
ταύτας, μετῆρεν ἐκεῖθεν.
54 Καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα
αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ
συναγωγῇ αὐτῶν· ὥςε ἐκπλήτ-
τεσθαι αὐτοὺς, καὶ λέγειν· Πό-
θεν τούτῳ ἡ σοφία αὕτη, καὶ
αἱ δυνάμεις;
55 Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ
τέκτονος υἱός; οὐχὶ ἡ μήτηρ
αὐτοῦ λέγεται Μαριὰμ, καὶ οἱ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος, καὶ Ἰω-
σῆς, καὶ Σίμων, καὶ Ἰούδας;
56 Καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ
οὐχὶ πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς εἰσι;
πόθεν οὖν τούτῳ ταῦτα πάν-
τα;
57 Καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν
αὐτῷ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐ-
τοῖς· Οὐκ ἔςι προφήτης ἄτι-
μος, εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐ-
τοῦ, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.
58 Καὶ οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ
δυνάμεις πολλὰς, διὰ τὴν ἀπι-
ςίαν αὐτῶν.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΕΝ ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἤκουσεν
Ἡρώδης ὁ τετράρχης τὴν
ἀκοὴν Ἰησοῦ·
2 Καὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐ-
τοῦ· Οὗτός ἐστιν Ἰωάννης ὁ
Βαπτιςής· αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ
τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνά-
μεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ.
3 Ὁ γὰρ Ἡρώδης, κρατήσας
τὸν Ἰωάννην, ἔδησεν αὐτὸν, καὶ
ἔθετο ἐν φυλακῇ, διὰ Ἡρω-
διάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ
ἀδελφοῦ αὐτοῦ.
4 Ἔλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάν-
νης· Οὐκ ἔξεςί σοι ἔχειν αὐ-
τήν.
5 Καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖ-
ναι, ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς
προφήτην αὐτὸν εἶχον.
6 Γενεσίων δὲ ἀγομένων τοῦ
Ἡρώδου, ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ
τῆς Ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ·
καὶ ἤρεσε τῷ Ἡρώδῃ.
7 Ὅθεν μεθ' ὅρκου ὡμολόγη-
σεν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰν αἰτήση-
ται.
8 Ἡ δὲ, προβιβασθεῖσα ὑπὸ
τῆς μητρὸς αὐτῆς, Δός μοι, φη-
σὶν, ὧδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν
Ἰωάννου τοῦ Βαπτιςοῦ.
9 Καὶ ἐλυπήθη ὁ βασιλεύς·
διὰ δὲ τοὺς ὅρκους, καὶ τοὺς συνα-
νακειμένους, ἐκέλευσε δοθῆναι.
10 Καὶ πέμψας ἀπεκεφά-
λισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ.
11 Καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ
αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἐδόθη τῷ
κορασίῳ, καὶ ἤνεγκε τῇ μητρὶ
αὐτῆς.
12 Καὶ προσελθόντες οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ, ἦραν τὸ σῶμα, καὶ

ἔθαψαν αὐτό· ϗ ἐλθόντες, ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησȣ̃.

13 Καὶ ἀκȣ́σας ὁ Ἰησȣ̃ς, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν. Καὶ ἀκȣ́σαντες οἱ ὄχλοι, ἠκολȣ́θησαν αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ τῶν πόλεων.

14 Καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησȣ̃ς, εἶδε πολὺν ὄχλον· ϗ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτȣ̀ς, καὶ ἐθεράπευσε τȣ̀ς ἀῤῥώςȣς αὐτῶν.

15 Ὀψίας δὲ γενομένης, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτȣ̃, λέγοντες· Ἔρημός ἐςιν ὁ τόπος, ϗ ἡ ὥρα ἤδη παρῆλθεν· ἀπόλυσον τȣ̀ς ὄχλȣς, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας, ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα.

16 Ὁ δὲ Ἰησȣ̃ς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρείαν ἔχȣσιν ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν.

17 Οἱ δὲ λέγȣσιν αὐτῷ· Οὐκ ἔχομεν ὧδε εἰ μὴ πέντε ἄρτȣς ϗ δύο ἰχθύας.

18 Ὁ δὲ εἶπε· Φέρετέ μοι αὐτȣ̀ς ὧδε.

19 Καὶ κελεύσας τȣ̀ς ὄχλȣς ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τȣ̀ς χόρτȣς, ϗ λαβὼν τȣ̀ς πέντε ἄρτȣς καὶ τȣ̀ς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν ȣ̓ρανὸν, εὐλόγησε· ϗ κλάσας, ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς τȣ̀ς ἄρτους, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις.

20 Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦραν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων, δώδεκα κοφίνȣς πλήρεις.

21 Οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι, χωρὶς γυναικῶν ϗ παιδίων.

22 Καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν ὁ Ἰησȣ̃ς τȣ̀ς μαθητὰς αὐτȣ̃ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, ϗ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως ȣ̃ ἀπολύσῃ τȣ̀ς ὄχλȣς.

23 Καὶ ἀπολύσας τȣ̀ς ὄχλȣς, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι. Ὀψίας δὲ γενομένης, μόνος ἦν ἐκεῖ.

24 Τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσον τοῦ θαλάσσης ἦν, βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων· ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος.

25 Τετάρτῃ δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἀπῆλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησȣ̃ς, περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης.

26 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν περιπατοῦντα, ἐταράχθησαν, λέγοντες, Ὅτι φάντασμά ἐςι· ϗ ἀπὸ τοῦ φόβȣ ἔκραξαν.

27 Εὐθέως δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰησȣ̃ς, λέγων· Θαρσεῖτε· ἐγώ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε.

28 Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος, εἶπε· Κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με πρός σε ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα.

29 Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐλθέ. Καὶ

καταβὰς ἀπὸ τȣ̃ πλοίȣ ὁ Πέ-
τρος, περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδα-
τα, ἐλθεῖν πρὸς τὸν Ἰησȣ̃ν.
30 Βλέπων δὲ τ̃ ἄνεμον ἰσχυ-
ρὸν, ἐφοβήθη. Καὶ ἀρξάμενος
καταποντίζεσθαι, ἔκραξε, λέ-
γων· Κύριε, σῶσόν με.
31 Εὐθέως δὲ ὁ Ἰησȣ̃ς, ἐκ-
τείνας τ̃ χεῖρα, ἐπελάβετο αὐ-
τοῦ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὀλιγό-
πιϛε, εἰς τί ἐδίϛασας;
32 Καὶ ἐμβάντων αὐτῶν εἰς
τὸ πλοῖον, ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος.
33 Οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ, ἐλ-
θόντες προσεκύνησαν αὐτῷ,
λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς
εἶ.
34 Καὶ διαπεράσαντες, ἦλ-
θον εἰς τὴν γῆν Γεννησαρέτ.
35 Καὶ ἐπιγνόντες αὐτὸν οἱ
ἄνδρες τ̃ τόπȣ ἐκείνȣ, ἀπέϛειλαν
εἰς ὅλην τ̃ περίχωρον ἐκείνην,
ϗ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας
τȣ̀ς κακῶς ἔχοντας·
36 Καὶ παρεκάλȣν αὐτὸν, ἵνα
μόνον ἅψωνται τ̃ κρασπέδȣ τ̃
ἱματίȣ αὐτȣ̃· ϗ ὅσοι ἥψαντο,
διεσώθησαν.

Κεφ. ιε΄. 15.

ΤΟΤΕ προσέρχονται τῷ
Ἰησοῦ οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύ-
μων Γραμματεῖς ϗ Φαρισαῖοι,
λέγοντες·
2 Διατί οἱ μαθηταί σȣ πα-
ραβαίνȣσι τὴν παράδοσιν τῶν
πρεσβυτέρων; ȣ̓ γὰρ νίπτονται
τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὅταν ἄρτον
ἐσθίωσιν.
3 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐ-
τοῖς· Διατί ϗ ὑμεῖς παραβαί-
νετε τ̃ ἐντολὴν τ̃ Θεȣ̃, διὰ τὴν
παράδοσιν ὑμῶν;
4 Ὁ γὰρ Θεὸς ἐνετείλατο,
λέγων· Τίμα τ̃ πατέρα σȣ, ϗ
τ̃ μητέρα· καί· Ὁ κακολογῶν
πατέρα ἢ μητέρα, θανάτῳ τε-
λευτάτω.
5 Ὑμεῖς δὲ λέγετε· Ὃς ἂν
εἴπῃ τῷ πατρὶ, ἢ τῇ μητρί·
Δῶρον, ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφελη-
θῇς· ϗ ȣ̓ μὴ τιμήσῃ τὸν πα-
τέρα αὐτȣ̃, ἢ τὴν μητέρα αὐ-
τοῦ.
6 Καὶ ἠκυρώσατε τ̃ ἐντολὴν
τ̃ Θεȣ̃ διὰ τ̃ παράδοσιν ὑμῶν.
7 Ὑποκριταὶ, καλῶς προε-
φήτευσε περὶ ὑμῶν Ἡσαΐας,
λέγων·
8 Ἐγγίζει μοι ὁ λαὸς οὗτος
τῷ ϛόματι αὐτῶν, ϗ τοῖς χεί-
λεσί με τιμᾷ· ἡ δὲ καρδία αὐ-
τῶν πόῤῥω ἀπέχει ἀπ᾽ ἐμȣ̃.
9 Μάτην δὲ σέβονταί με, δι-
δάσκοντες διδασκαλίας, ἐντάλ-
ματα ἀνθρώπων.
10 Καὶ προσκαλεσάμενος τ̃
ὄχλον, εἶπεν αὐτοῖς· Ἀκȣ́ετε
ϗ συνίετε.
11 Οὐ τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ
ϛόμα κοινοῖ τ̃ ἄνθρωπον· ἀλλὰ
τὸ ἐκπορευόμενον ἐκ τ̃ ϛόματος,
τȣ̃το κοινοῖ τ̃ ἄνθρωπον.

12 Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπον αὐτῷ· Οἶδας ὅτι οἱ Φαρισαῖοι, ἀκȣ́σαντες τὸν λόγον, ἐσκανδαλίσθησαν;

13 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε· Πᾶσα φυτεία, ἣν ȣ̓κ ἐφύτευσεν ὁ πατήρ μȣ ὁ ȣ̓ράνιος, ἐκριζωθήσεται.

14 Ἄφετε αὐτȣ́ς· ὁδηγοί εἰσι τυφλοὶ τυφλῶν. Τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἐὰν ὁδηγῇ, ἀμφότεροι εἰς βόθυνον πεσȣ̃νται.

15 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπεν αὐτῷ· Φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν ταύτην.

16 Ὁ δὲ Ἰησȣ̃ς εἶπεν· Ἀκμὴν ϗ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε;

17 Οὔπω νοεῖτε, ὅτι πᾶν τὸ εἰσπορευόμενον εἰς τὸ στόμα, εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ, ϗ εἰς ἀφεδρῶνα ἐκβάλλεται;

18 Τὰ δὲ ἐκπορευόμενα ἐκ τοῦ στόματος, ἐκ τῆς καρδίας ἐξέρχεται, κἀκεῖνα κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

19 Ἐκ γὰρ τῆς καρδίας ἐξέρχονται διαλογισμοὶ πονηροὶ, φόνοι, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, κλοπαὶ, ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι.

20 Ταῦτά ἐστι τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον· τὸ δὲ ἀνίπτοις χερσὶ φαγεῖν, οὐ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

21 Καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ὁ Ἰησȣ̃ς, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη Τύρȣ ϗ Σιδῶνος.

22 Καὶ ἰδȣ̀, γυνὴ Χαναναία, ἀπὸ τῶν ὁρίων ἐκείνων ἐξελθȣ̃σα, ἐκραύγασεν, αὐτῷ λέγȣσα· Ἐλέησόν με Κύριε, υἱὲ Δαβίδ· ἡ θυγάτηρ μȣ κακῶς δαιμονίζεται.

23 Ὁ δὲ ȣ̓κ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτȣ̃, ἠρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Ἀπόλυσον αὐτὴν, ὅτι κράζει ὄπισθεν ἡμῶν.

24 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ.

25 Ἡ δὲ ἐλθȣ̃σα προσεκύνει αὐτῷ, λέγȣσα· Κύριε, βοήθει μοι.

26 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, ϗ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις.

27 Ἡ δὲ εἶπε· Ναὶ, Κύριε· ϗ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν.

28 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησȣ̃ς, εἶπεν αὐτῇ· Ὦ γύναι, μεγάλη σȣ ἡ πίστις· Γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. Καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

29 Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν ὁ Ἰησȣ̃ς, ἦλθε παρὰ τὴν θάλασ-

σαν τῆς Γαλιλαίας· ϗ ἀναβὰς εἰς τὸ ὄρος, ἐκάθητο ἐκεῖ.

30 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ, ἔχοντες μεθ᾽ ἑαυτῶν χωλȣ̀ς, τυφλȣ̀ς, κωφȣ̀ς, κυλλȣ̀ς, ϗ ἑτέρȣς πολλȣ́ς· καὶ ἔῤῥιψαν αὐτȣ̀ς παρὰ τȣ̀ς πόδας τοῦ Ἰησȣ͂· ϗ ἐθεράπευσεν αὐτȣ́ς·

31 Ὥςε τȣ̀ς ὄχλȣς θαυμάσαι, βλέποντας κωφȣ̀ς λαλȣ͂ντας, κυλλοὺς ὑγιεῖς, χωλοὺς περιπατȣ͂ντας, ϗ τυφλȣ̀ς βλέποντας· ϗ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν Ἰσραήλ.

32 Ὁ δὲ Ἰησȣ͂ς, προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, εἶπε· Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέρας τρεῖς προσμένȣσί μοι, ϗ οὐκ ἔχȣσι τί φάγωσι· ϗ ἀπολῦσαι αὐτȣ̀ς νήςεις οὐ θέλω, μήποτε ἐκλυθῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ.

33 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτȣ͂· Πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ ἄρτοι τοσοῦτοι, ὥςε χορτάσαι ὄχλον τοσȣ͂τον;

34 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησȣ͂ς· Πόσȣς ἄρτȣς ἔχετε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἑπτὰ, καὶ ὀλίγα ἰχθύδια.

35 Καὶ ἐκέλευσε τοῖς ὄχλοις ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν.

36 Καὶ λαβὼν τȣ̀ς ἑπτὰ ἄρτȣς ϗ τȣ̀ς ἰχθύας, εὐχαριςήσας, ἔκλασε, ϗ ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς αὐτȣ͂· οἱ δὲ μαθηταὶ τῷ ὄχλῳ.

37 Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦραν τὸ περισσεῦον τ͂ κλασμάτων, ἑπτὰ σπυρίδας πλήρεις.

38 Οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν τετρακισχίλιοι ἄνδρες, χωρὶς γυναικῶν ϗ παιδίων.

39 Καὶ ἀπολύσας τȣ̀ς ὄχλȣς, ἐνέβη εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὅρια Μαγδαλά.

Κεφ. ιϛ᾽. 16.

ΚΑΙ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι καὶ Σαδδȣκαῖοι, πειράζοντες ἐπηρώτησαν αὐτὸν σημεῖον ἐκ τ͂ ȣρανȣ͂ ἐπιδεῖξαι αὐτοῖς.

2 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ὀψίας γενομένης λέγετε, Εὐδία· πυῤῥάζει γὰρ ὁ ȣρανός.

3 Καὶ πρωῒ, Σήμερον χειμών· πυῤῥάζει γὰρ ςυγνάζων ὁ ȣρανός. Ὑποκριταὶ, τὸ μὲν πρόσωπον τ͂ ȣρανȣ͂ γινώσκετε διακρίνειν, τὰ δὲ σημεῖα τῶν καιρῶν οὐ δύνασθε;

4 Γενεὰ πονηρὰ ϗ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ· ϗ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου. Καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς ἀπῆλθε.

5 Καὶ ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτȣ͂ εἰς τὸ πέραν, ἐπελάθοντο ἄρτȣς λαβεῖν.

6 Ὁ δὲ Ἰησȣ͂ς εἶπεν αὐτοῖς·
Ὁρᾶτε ϗ προσέχετε ἀπὸ τῆς
ζύμης τῶν Φαρισαίων ϗ Σαδδȣ-
καίων.
7 Οἱ δὲ διελογίζοντο ἐν ἑαυ-
τοῖς, λέγοντες· Ὅτι ἄρτȣς ȣ̓κ
ἐλάβομεν.
8 Γνȣ̀ς δὲ ὁ Ἰησȣ͂ς, εἶπεν αὐ-
τοῖς· Τί διαλογίζεσθε ἐν ἑαυ-
τοῖς, ὀλιγόπιστοι, ὅτι ἄρτȣς ȣ̓κ
ἐλάβετε;
9 Οὔπω νοεῖτε, ȣ̓δὲ μνημο-
νεύετε τȣ̀ς πέντε ἄρτȣς τῶν πεν-
τακισχιλίων, ϗ πόσȣς κοφίνȣς
ἐλάβετε;
10 Οὐδὲ τȣ̀ς ἑπτὰ ἄρτȣς τῶν
τετρακισχιλίων, ϗ πόσας σπυ-
ρίδας ἐλάβετε;
11 Πῶς οὐ νοεῖτε, ὅτι οὐ
περὶ ἄρτȣ εἶπον ὑμῖν, προσ-
έχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρι-
σαίων ϗ Σαδδȣκαίων;
12 Τότε συνῆκαν ὅτι οὐκ
εἶπε προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τȣ͂
ἄρτȣ, ἀλλ᾽ ἀπὸ τῆς διδαχῆς τῶν
Φαρισαίων ϗ Σαδδȣκαίων.
13 Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἰησȣ͂ς εἰς τὰ
μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου,
ἠρώτα τȣ̀ς μαθητὰς αὐτȣ͂, λέ-
γων· Τίνα με λέγȣσιν οἱ ἄν-
θρωποι εἶναι, τὸν υἱὸν τȣ͂ ἀν-
θρώπȣ;
14 Οἱ δὲ εἶπον· Οἱ μὲν, Ἰω-
άννην τὸν Βαπτιστήν· ἄλλοι δὲ,
Ἠλίαν· ἕτεροι δὲ, Ἱερεμίαν,
ἢ ἕνα τῶν προφητῶν.
15 Λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ
τίνα με λέγετε εἶναι;
16 Ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέ-
τρος εἶπε· Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ
υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.
17 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησȣ͂ς,
εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος εἶ, Σί-
μων βὰρ Ἰωνᾶ· ὅτι σὰρξ καὶ
αἷμα ȣ̓κ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ᾽
ὁ πατήρ μου, ὁ ἐν τοῖς οὐρα-
νοῖς.
18 Κἀγὼ δέ σοι λέγω, ὅτι
σὺ εἶ Πέτρος, ϗ ἐπὶ ταύτῃ τῇ
πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκ-
κλησίαν· ϗ πύλαι ᾅδȣ ȣ̓ κατ-
ισχύσουσιν αὐτῆς.
19 Καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς
τῆς βασιλείας τῶν ȣ̓ρανῶν· καὶ ὃ
ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσαι δεδε-
μένον ἐν τοῖς ȣ̓ρανοῖς· ϗ ὃ ἐὰν
λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσαι λελυ-
μένον ἐν τοῖς ȣ̓ρανοῖς.
20 Τότε διεσείλατο τοῖς μα-
θηταῖς αὐτȣ͂, ἵνα μηδενὶ εἴπω-
σιν, ὅτι αὐτός ἐσιν Ἰησȣ͂ς ὁ
Χριςός.
21 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰη-
σοῦς δεικνύειν τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἀπελθεῖν
εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ πολλὰ
παθεῖν ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων, ϗ
ἀρχιερέων, ϗ γραμματέων, ϗ
ἀποκτανθῆναι, ϗ τῇ τρίτῃ ἡ-
μέρᾳ ἐγερθῆναι.
22 Καὶ προσλαβόμενος αὐ-
τὸν ὁ Πέτρος ἤρξατο ἐπιτιμᾷν

αὐτῷ, λέγων· Ἵλεώς σοι Κύριε· οὐ μὴ ἔσται σοι τοῦτο.

23 Ὁ δὲ στραφεὶς, εἶπε τῷ Πέτρῳ· Ὕπαγε ὀπίσω μου σατανᾶ, σκάνδαλόν μου εἶ· ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.

24 Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι.

25 Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ᾽ ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, εὑρήσει αὐτήν.

26 Τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος, ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;

27 Μέλλει γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, μετὰ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ, καὶ τότε ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ.

28 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰσί τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσωνται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

Κεφ. ιζ΄. 17.

ΚΑΙ μεθ᾽ ἡμέρας ἓξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ᾽ ἰδίαν.

2 Καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος· τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς.

3 Καὶ ἰδοὺ, ὤφθησαν αὐτοῖς Μωσῆς καὶ Ἠλίας, μετ᾽ αὐτοῦ συλλαλοῦντες.

4 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπε τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· εἰ θέλεις, ποιήσωμεν ὧδε τρεῖς σκηνὰς, σοὶ μίαν, καὶ Μωσῇ μίαν, καὶ μίαν Ἠλίᾳ.

5 Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ, νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς· καὶ ἰδοὺ, φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε.

6 Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα.

7 Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἥψατο αὐτῶν, καὶ εἶπεν· Ἐγέρθητε, καὶ μὴ φοβεῖσθε.

8 Ἐπάραντες δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, οὐδένα εἶδον, εἰ μὴ τὸν Ἰησοῦν μόνον.

9 Καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ἀπὸ τȣ͂ ὄρȣς, ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Μηδενὶ εἴπητε τὸ ὅραμα, ἕως οὗ ὁ υἱὸς τȣ͂ ἀνθρώπȣ ἐκ νεκρῶν ἀναςῇ.

10 Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Τί οὖν οἱ Γραμματεῖς λέγουσιν, ὅτι Ἡλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον;

11 Ὁ δὲ Ἰησȣ͂ς ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἡλίας μὲν ἔρχεται πρῶτον, ϗ ἀποκαταςήσει πάντα.

12 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι Ἡλίας ἤδη ἦλθε, καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτὸν, ἀλλ' ἐποίησαν ἐν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν. Οὕτω καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπȣ μέλλει πάσχειν ὑπ' αὐτῶν.

13 Τότε συνῆκαν οἱ μαθηταὶ, ὅτι περὶ Ἰωάννȣ τȣ͂ Βαπτιςȣ͂ εἶπεν αὐτοῖς.

14 Καὶ ἐλθόντων αὐτῶν πρὸς τὸν ὄχλον, προσῆλθεν αὐτῷ ἄνθρωπος, γονυπετῶν αὐτῷ,

15 Καὶ λέγων· Κύριε, ἐλέησόν μȣ τὸν υἱὸν, ὅτι σεληνιάζεται, ϗ κακῶς πάσχει· πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ, καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ.

16 Καὶ προσήνεγκα αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σȣ, ϗ ȣ̓κ ἠδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεῦσαι.

17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ὦ γενεὰ ἄπιςος ϗ διεςραμμένη, ἕως πότε ἔσομαι μεθ' ὑμῶν; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετέ μοι αὐτὸν ὧδε.

18 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησȣ͂ς, ϗ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτȣ͂ τὸ δαιμόνιον, ϗ ἐθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

19 Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησȣ͂ κατ' ἰδίαν, εἶπον· Διατί ἡμεῖς ȣ̓κ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό;

20 Ὁ δὲ Ἰησȣ͂ς εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τὴν ἀπιςίαν ὑμῶν· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίςιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τȣ́τῳ· Μετάβηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ, καὶ μεταβήσεται· καὶ ȣ̓δὲν ἀδυνατήσει ὑμῖν.

21 Τȣ͂το δὲ τὸ γένος ȣ̓κ ἐκπορεύεται, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηςείᾳ.

22 Ἀναςρεφομένων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων·

23 Καὶ ἀποκτενȣ͂σιν αὐτὸν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται. Καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα.

24 Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν εἰς Καπερναȣ̀μ, προσῆλθον οἱ τὰ δίδραχμα λαμβάνοντες τῷ Πέτρῳ, ϗ εἶπον· Ὁ διδάσκαλος ὑμῶν οὐ τελεῖ τὰ δίδραχμα;

25 Λέγει, Ναί. Καὶ ὅτε

εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, προ-
έφθασεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέ-
γων· Τί σοι δοκεῖ, Σίμων; οἱ
βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ τίνων
λαμβάνουσι τέλη, ἢ κῆνσον;
ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτῶν, ἢ ἀπὸ
τῶν ἀλλοτρίων;

26 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος·
Ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων. Ἔφη αὐ-
τῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἄραγε ἐλεύθεροί
εἰσιν οἱ υἱοί.

27 Ἵνα δὲ μὴ σκανδαλίσω-
μεν αὐτοὺς, πορευθεὶς εἰς τὴν
θάλασσαν, βάλε ἄγκιστρον, καὶ
τὸν ἀναβάντα πρῶτον ἰχθὺν ἆ-
ρον· καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ,
εὑρήσεις στατῆρα· ἐκεῖνον λαβὼν,
δὸς αὐτοῖς ἀντὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ.

Κεφ. ιή. 18.

ΕΝ ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσ-
ῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰη-
σοῦ, λέγοντες· Τίς ἄρα μείζων
ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν;

2 Καὶ προσκαλεσάμενος ὁ
Ἰησοῦς παιδίον, ἔστησεν αὐτὸ ἐν
μέσῳ αὐτῶν,

3 Καὶ εἶπεν· Ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ἐὰν μὴ στραφῆτε, καὶ γέ-
νησθε ὡς τὰ παιδία, οὐ μὴ
εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν
οὐρανῶν.

4 Ὅστις οὖν ταπεινώσῃ ἑαυτὸν
ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, οὗτός ἐστιν
ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν
οὐρανῶν.

5 Καὶ ὃς ἐὰν δέξηται παι-
δίον τοιοῦτον ἓν ἐπὶ τῷ ὀνόματί
μου, ἐμὲ δέχεται·

6 Ὃς δ' ἂν σκανδαλίσῃ ἕνα
τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων
εἰς ἐμὲ, συμφέρει αὐτῷ ἵνα
κρεμασθῇ μύλος ὀνικὸς ἐπὶ τὸν
τράχηλον αὐτοῦ, καὶ καταπον-
τισθῇ ἐν τῷ πελάγει τῆς θα-
λάσσης.

7 Οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν
σκανδάλων· ἀνάγκη γάρ ἐστιν
ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα· πλὴν
οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' οὗ
τὸ σκάνδαλον ἔρχεται.

8 Εἰ δὲ ἡ χείρ σου, ἢ ὁ πούς
σου σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον
αὐτὰ, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλόν
σοι ἐστὶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν
χωλὸν ἢ κυλλὸν, ἢ δύο χεῖρας
ἢ δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι
εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον.

9 Καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός σου
σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν,
καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλόν σοι
ἐστὶ μονόφθαλμον εἰς τὴν ζωὴν
εἰσελθεῖν, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔ-
χοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν
τοῦ πυρός.

10 Ὁρᾶτε μὴ καταφρονή-
σητε ἑνὸς τῶν μικρῶν τούτων· λέ-
γω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οἱ ἄγγελοι
αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παντὸς
βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ πα-
τρός μου, τοῦ ἐν οὐρανοῖς·

11 Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

12 Τί ὑμῖν δοκεῖ; ἐὰν γέ-
νηλαί τινι ἀνθρώπῳ ἑκατὸν πρό-
βατα, καὶ πλανηθῇ ἓν ἐξ αὐ-
τῶν· οὐχὶ ἀφεὶς τὰ ἐννενήκοντα-
εννέα, ἐπὶ τὰ ὄρη πορευθεὶς,
ζητεῖ τὸ πλανώμενον;
13 Καὶ ἐὰν γένηται εὑρεῖν
αὐτὸ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι
χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον, ἢ ἐπὶ
τοῖς ἐννενηκονταεννέα τοῖς μὴ
πεπλανημένοις.
14 Οὕτως οὐκ ἔστι θέλημα
ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς ὑμῶν, τοῦ
ἐν οὐρανοῖς, ἵνα ἀπόληται εἷς τῶν
μικρῶν τούτων.
15 Ἐὰν δὲ ἁμαρτήσῃ εἰς σὲ
ὁ ἀδελφός σου, ὕπαγε, καὶ
ἔλεγξον αὐτὸν μεταξύ σου καὶ
αὐτοῦ μόνου· ἐάν σου ἀκούσῃ,
ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου.
16 Ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ, πα-
ράλαβε μετὰ σοῦ ἔτι ἕνα ἢ δύο·
ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων
ἢ τριῶν σταθῇ πᾶν ῥῆμα.
17 Ἐὰν δὲ παρακούσῃ αὐ-
τῶν, εἰπὲ τῇ ἐκκλησίᾳ· ἐὰν δὲ
καὶ τῆς ἐκκλησίας παρακούσῃ,
ἔστω σοι ὥσπερ ὁ ἐθνικὸς καὶ ὁ
τελώνης.
18 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅσα
ἐὰν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δε-
δεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ ὅσα
ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται
λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ.
19 Πάλιν λέγω ὑμῖν, ὅτι
ἐὰν δύο ὑμῶν συμφωνήσωσιν
ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς πράγ-
ματος οὗ ἐὰν αἰτήσωνται, γε-
νήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ πα-
τρός μου, τοῦ ἐν οὐρανοῖς.
20 Οὗ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς
συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα,
ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν.
21 Τότε προσελθὼν αὐτῷ ὁ
Πέτρος, εἶπε· Κύριε, ποσάκις
ἁμαρτήσει εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός
μου, καὶ ἀφήσω αὐτῷ; ἕως
ἑπτάκις;
22 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Οὐ
λέγω σοι, ἕως ἑπτάκις, ἀλλ'
ἕως ἑβδομηκοντάκις ἑπτά.
23 Διὰ τοῦτο ὡμοιώθη ἡ
βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ
βασιλεῖ, ὃς ἠθέλησε συνᾶραι
λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ.
24 Ἀρξαμένου δὲ αὐτοῦ συν-
αίρειν, προσηνέχθη αὐτῷ εἷς
ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων.
25 Μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀπο-
δοῦναι, ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος
αὐτοῦ πραθῆναι, καὶ τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ, καὶ τὰ τέκνα, καὶ πάντα
ὅσα εἶχε, καὶ ἀποδοθῆναι.
26 Πεσὼν οὖν ὁ δοῦλος προσ-
εκύνει αὐτῷ, λέγων· Κύριε,
μακροθύμησον ἐπ' ἐμοὶ, καὶ
πάντα σοι ἀποδώσω.
27 Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύ-
ριος τοῦ δούλου ἐκείνου, ἀπέλυσεν
αὐτὸν, καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν
αὐτῷ.
28 Ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦλος ἐκεῖ-

νος, εὗρεν ἕνα τῶν συνδέλων αὐτῦ, ὃς ὤφειλεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια· καὶ κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγε, λέγων· Ἀπόδος μοι ὅ, τι ὀφείλεις.

29 Πεσὼν ἶν ὁ σύνδελος αὐτῦ εἰς τοὺς πόδας αὐτῦ, παρεκάλει αὐτὸν, λέγων· Μακροθύμησον ἐπ' ἐμοὶ, καὶ πάντα ἀποδώσω σοι.

30 Ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν· ἀλλὰ ἀπελθὼν, ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν, ἕως οὗ ἀποδῷ τὸ ὀφειλόμενον.

31 Ἰδόντες δὲ οἱ σύνδουλοι αὐτῦ τὰ γενόμενα, ἐλυπήθησαν σφόδρα· κ) ἐλθόντες, διεσάφησαν τῷ κυρίῳ αὐτῶν πάντα τὰ γενόμενα.

32 Τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος αὐτῦ, λέγει αὐτῷ· Δῦλε πονηρὲ, πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ παρεκάλεσάς με·

33 Οὐκ ἔδει καί σε ἐλεῆσαι τὸν σύνδελόν σου, ὡς κ) ἐγώ σε ἠλέησα;

34 Καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανιςαῖς, ἕως οὗ ἀποδῷ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ.

35 Οὕτω καὶ ὁ πατήρ μυ ὁ ἐπυράνιος ποιήσει ὑμῖν, ἐὰν μὴ ἀφῆτε ἕκαςος τῷ ἀδελφῷ αὐτῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν τὰ παραπτώματα αὐτῶν.

Κεφ. ιθ'. 19.

ΚΑΙ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τὺς λόγυς τύτυς, μετῆρεν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰυδαίας, πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

2 Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί· κ) ἐθεράπευσεν αὐτὺς ἐκεῖ.

3 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι, πειράζοντες αὐτὸν, καὶ λέγοντες αὐτῷ· Εἰ ἔξεςιν ἀνθρώπῳ ἀπολῦσαι τ̀ γυναῖκα αὐτῦ κατὰ πᾶσαν αἰτίαν;

4 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ ἀνέγνωτε, ὅτι ὁ ποιήσας ἀπ' ἀρχῆς, ἄρσεν κ) θῆλυ ἐποίησεν αὐτύς;

5 Καὶ εἶπεν· Ἕνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα κ) τ̀ μητέρα, κ) προσκολληθήσεται τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν·

6 Ὥςε ὐκέτι εἰσὶ δύο, ἀλλὰ σὰρξ μία. Ὃ ὖν ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω.

7 Λέγυσιν αὐτῷ· Τί ὖν Μωσῆς ἐνετείλατο δοῦναι βιβλίον ἀποςασίυ, κ) ἀπολῦσαι αὐτήν;
Λέγει αὐτοῖς·

8 Ὅτι Μωσῆς πρὸς τ̀ σκληροκαρδίαν ὑμῶν, ἐπέτρεψεν ὑμῖν ἀπολῦσαι τὰς γυναῖκας ὑμῶν· ἀπ' ἀρχῆς δὲ οὐ γέγονεν ὕτω.

9 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, εἰ μὴ ἐπὶ πορνείᾳ, καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται· καὶ ὁ ἀπολελυμένην γαμήσας, μοιχᾶται.

10 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Εἰ οὕτως ἐστὶν ἡ αἰτία τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τῆς γυναικὸς, οὐ συμφέρει γαμῆσαι.

11 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ πάντες χωροῦσι τὸν λόγον τοῦτον, ἀλλ' οἷς δέδοται.

12 Εἰσὶ γὰρ εὐνοῦχοι, οἵτινες ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγεννήθησαν οὕτω· καί εἰσιν εὐνοῦχοι, οἵτινες εὐνουχίσθησαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· καί εἰσιν εὐνοῦχοι, οἵτινες εὐνούχισαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ὁ δυνάμενος χωρεῖν, χωρείτω.

13 Τότε προσηνέχθη αὐτῷ παιδία, ἵνα τὰς χεῖρας ἐπιθῇ αὐτοῖς, καὶ προσεύξηται· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς.

14 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄφετε τὰ παιδία, καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ ἐλθεῖν πρός με· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

15 Καὶ ἐπιθεὶς αὐτοῖς τὰς χεῖρας, ἐπορεύθη ἐκεῖθεν.

16 Καὶ ἰδοὺ, εἷς προσελθὼν, εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί ἀγαθὸν ποιήσω, ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον;

17 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός. Εἰ δὲ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν, τήρησον τὰς ἐντολάς.

18 Λέγει αὐτῷ· Ποίας; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε· Τό, Οὐ φονεύσεις· Οὐ μοιχεύσεις· Οὐ κλέψεις· Οὐ ψευδομαρτυρήσεις·

19 Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα· καί· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.

20 Λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος· Πάντα ταῦτα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου· τί ἔτι ὑστερῶ;

21 Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὕπαγε, πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα, καὶ δὸς πτωχοῖς· καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι.

22 Ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον, ἀπῆλθε λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά.

23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι δυσκόλως πλούσιος εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

24 Πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν, εὐκοπώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ τρυπήματος ῥαφίδος διελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν.

25 Ἀκούσαντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐξεπλήσσοντο σφό-

δρα, λέγοντες· Τίς ἄρα δύνα-
ται σωθῆναι;
26 Ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν αὐτοῖς· Παρὰ ἀνθρώποις
τοῦτο ἀδύνατόν ἐστι, παρὰ δὲ
Θεῷ πάντα δυνατά ἐστι.
27 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος,
εἶπεν αὐτῷ· Ἰδοὺ, ἡμεῖς ἀφή-
καμεν πάντα, καὶ ἠκολουθή-
σαμέν σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν;
28 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὑμεῖς
οἱ ἀκολουθήσαντές μοι, ἐν τῇ
παλιγγενεσίᾳ, ὅταν καθίσῃ ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου
δόξης αὐτοῦ, καθίσεσθε ϗ ὑμεῖς
ἐπὶ δώδεκα θρόνους, κρίνοντες
τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.
29 Καὶ πᾶς ὃς ἀφῆκεν οἰ-
κίας, ἢ ἀδελφοὺς, ἢ ἀδελφὰς,
ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυ-
ναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγροὺς, ἕνε-
κεν τοῦ ὀνόματός μου, ἑκατοντα-
πλασίονα λήψεται, καὶ ζωὴν
αἰώνιον κληρονομήσει.
30 Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶ-
τοι, ἔσχατοι· καὶ ἔσχατοι,
πρῶτοι.

Κεφ. κ'. 20.

ΟΜΟΙΑ γάρ ἐστιν ἡ βασι-
λεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ
οἰκοδεσπότῃ, ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα
πρωῒ μισθώσασθαι ἐργάτας
εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ.
2 Συμφωνήσας δὲ μετὰ τῶν
ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν,
ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπε-
λῶνα αὐτοῦ.
3 Καὶ ἐξελθὼν περὶ τὴν τρίτην
ὥραν, εἶδεν ἄλλους ἑστῶτας ἐν
τῇ ἀγορᾷ ἀργούς·
4 Κἀκείνοις εἶπεν· Ὑπάγετε
ϗ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ
ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον, δώσω ὑμῖν.
5 Οἱ δὲ ἀπῆλθον. Πάλιν
ἐξελθὼν περὶ ἕκτην ϗ ἐννάτην
ὥραν, ἐποίησεν ὡσαύτως.
6 Περὶ δὲ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν
ἐξελθὼν, εὗρεν ἄλλους ἑστῶτας
ἀργοὺς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί
ὧδε ἑστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν
ἀργοί;
7 Λέγουσιν αὐτῷ· Ὅτι οὐδεὶς
ἡμᾶς ἐμισθώσατο. Λέγει αὐ-
τοῖς· Ὑπάγετε ϗ ὑμεῖς εἰς τὸν
ἀμπελῶνα, ϗ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον,
λήψεσθε.
8 Ὀψίας δὲ γενομένης, λέ-
γει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τῷ
ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ· Κάλεσον τοὺς
ἐργάτας, ϗ ἀπόδος αὐτοῖς τὸν
μισθὸν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν
ἐσχάτων, ἕως τῶν πρώτων.
9 Καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν
ἑνδεκάτην ὥραν, ἔλαβον ἀνὰ
δηνάριον.
10 Ἐλθόντες δὲ οἱ πρῶτοι,
ἐνόμισαν ὅτι πλείονα λήψον-
ται· καὶ ἔλαβον ϗ αὐτοὶ ἀνὰ
δηνάριον.
11 Λαβόντες δὲ ἐγόγγυζον
κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότου,

12 Λέγοντες· ὅτι οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν, ϗ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας, τοῖς βαστάσασι τὸ βάρος τῆς ἡμέρας, καὶ τὸν καύσωνα.

13 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν ἑνὶ αὐτῶν· Ἑταῖρε, οὐκ ἀδικῶ σε· οὐχὶ δηναρίου συνεφώνησάς μοι;

14 Ἆρον τὸ ~~μὸν~~ σου, ϗ ὕπαγε· θέλω δὲ τούτῳ τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι ὡς καί σοι.

15 Ἢ οὐκ ἔξεστί μοι ποιῆσαι ὃ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς; ἢ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρός ἐστιν, ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι;

16 Οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι, πρῶτοι· καὶ οἱ πρῶτοι, ἔσχατοι· πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

17 Καὶ ἀναβαίνων ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, παρέλαβε τοὺς δώδεκα μαθητὰς κατ᾽ ἰδίαν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς·

18 Ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, ϗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς Ἀρχιερεῦσι ϗ Γραμματεῦσι· ϗ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ·

19 Καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ ἐμπαῖξαι, ϗ μαστιγῶσαι, ϗ σταυρῶσαι· ϗ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

20 Τότε προσῆλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου, μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς, προσκυνοῦσα, ϗ αἰτοῦσά τι παρ᾽ αὐτοῦ.

21 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Τί θέλεις; Λέγει αὐτῷ· Εἰπὲ ἵνα καθίσωσιν οὗτοι οἱ δύο υἱοί μου, εἷς ἐκ δεξιῶν σου, ϗ εἷς ἐξ εὐωνύμων, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

22 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε. Δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ μέλλω πίνειν, ϗ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθῆναι; Λέγουσιν αὐτῷ· Δυνάμεθα.

23 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τὸ μὲν ποτήριόν μου πίεσθε, ϗ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων μου, οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ᾽ οἷς ἡτοίμασται ὑπὸ τοῦ πατρός μου.

24 Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα, ἠγανάκτησαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν.

25 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς, εἶπεν· Οἴδατε ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν, ϗ οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν.

26 Οὐχ οὕτως δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν· ἀλλ᾽ ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν μέγας γενέσθαι, ἔστω ὑμῶν διάκονος·

27 Καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔστω ὑμῶν δοῦλος.

28 Ὥσπερ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ
διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.
29 Καὶ ἐκπορευομένων αὐτῶν
ἀπὸ Ἱεριχὼ, ἠκολούθησεν αὐτῷ
ὄχλος πολύς.
30 Καὶ ἰδοὺ, δύο τυφλοὶ κα-
θήμενοι παρὰ τὴν ὁδὸν, ἀκούσαν-
τες ὅτι Ἰησοῦς παράγει, ἔ-
κραξαν, λέγοντες· Ἐλέησον ἡ-
μᾶς Κύριε, υἱὸς Δαβίδ.
31 Ὁ δὲ ὄχλος ἐπετίμησεν
αὐτοῖς, ἵνα σιωπήσωσιν· οἱ δὲ
μεῖζον ἔκραζον, λέγοντες· Ἐ-
λέησον ἡμᾶς Κύριε, υἱὸς Δα-
βίδ.
32 Καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς ἐφώ-
νησεν αὐτοὺς, καὶ εἶπε· Τί θέ-
λετε ποιήσω ὑμῖν;
33 Λέγουσιν αὐτῷ· Κύριε,
ἵνα ἀνοιχθῶσιν ἡμῶν οἱ ὀφ-
θαλμοί.
34 Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ Ἰη-
σοῦς, ἥψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐ-
τῶν· καὶ εὐθέως ἀνέβλεψαν αὐ-
τῶν οἱ ὀφθαλμοὶ, καὶ ἠκολούθη-
σαν αὐτῷ.

Κεφ. κα΄. 21.

ΚΑΙ ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱερο-
σόλυμα, καὶ ἦλθον εἰς
Βηθφαγῆ πρὸς τὸ ὄρος τῶν
ἐλαιῶν, τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπέστειλε
δύο μαθητὰς,
2 Λέγων αὐτοῖς· Πορεύθητε
εἰς τὴν κώμην τὴν ἀπέναντι ὑμῶν,
καὶ εὐθέως εὑρήσετε ὄνον δεδε-
μένην, καὶ πῶλον μετ' αὐτῆς·
λύσαντες ἀγάγετέ μοι.
3 Καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ τι,
ἐρεῖτε ὅτι ὁ Κύριος αὐτῶν
χρείαν ἔχει· εὐθέως δὲ ἀπο-
στελεῖ αὐτούς.
4 Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα
πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ
προφήτου, λέγοντος·
5 Εἴπατε τῇ θυγατρὶ Σιών·
ἰδοὺ, ὁ βασιλεύς σου ἔρχεταί
σοι πραῢς, καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ
ὄνον, καὶ πῶλον υἱὸν ὑποζυγίου.
6 Πορευθέντες δὲ οἱ μαθηταὶ,
καὶ ποιήσαντες καθὼς προσέ-
ταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς,
7 Ἤγαγον τὴν ὄνον καὶ τὸν πῶ-
λον, καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω αὐτῶν
τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐπεκά-
θισεν ἐπάνω αὐτῶν.
8 Ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος ἔστρω-
σαν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ
ὁδῷ· ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους
ἀπὸ τῶν δένδρων, καὶ ἐστρών-
νυον ἐν τῇ ὁδῷ.
9 Οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες
καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον, λέ-
γοντες· Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δα-
βίδ· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος
ἐν ὀνόματι Κυρίου· Ὡσαννὰ ἐν
τοῖς ὑψίστοις.
10 Καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ
εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐσείσθη πᾶσα
ἡ πόλις, λέγουσα· Τίς ἐστιν
οὗτος;

11 Οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον· Οὗ-
τός ἐςιν Ἰησȣ̃ς ὁ προφήτης, ὁ
ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας.
12 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησȣ̃ς εἰς
τὸ ἱερὸν τοῦ Θεȣ̃, καὶ ἐξέϐαλε
πάντας τȣ̀ς πωλȣ̃ντας ϗ ἀγο-
ράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς
τραπέζας τ̃ κολλυϐιςῶν κατ-
έςρεψε, καὶ τὰς καθέδρας τῶν
πωλȣ́ντων τὰς περιςεράς.
13 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Γέ-
γραπται· Ὁ οἶκός μου, οἶκος
προσευχῆς κληθήσεται· ὑμεῖς
δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπήλαιον
ληςῶν.
14 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ
τυφλοὶ καὶ χωλοὶ ἐν τῷ ἱερῷ,
καὶ ἐθεράπευσεν αὐτȣ́ς.
15 Ἰδόντες δὲ οἱ Ἀρχιερεῖς
ϗ οἱ Γραμματεῖς τὰ θαυμά-
σια ἃ ἐποίησε, ϗ τȣ̀ς παῖδας
κράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ λέ-
γοντας· Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δα-
ϐίδ· ἠγανάκτησαν,
16 Καὶ εἶπον αὐτῷ, Ἀκȣ́εις
τί ȣ̃τοι λέγȣσιν; Ὁ δὲ Ἰησȣ̃ς
λέγει αὐτοῖς· Ναί· οὐδέποτε
ἀνέγνωτε, ὅτι ἐκ ςόματος νη-
πίων καὶ θηλαζόντων κατηρ-
τίσω αἶνον;
17 Καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς,
ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως εἰς
Βηθανίαν· καὶ ηὐλίσθη ἐκεῖ.
18 Πρωΐας δὲ ἐπανάγων εἰς
τὴν πόλιν, ἐπείνασε.
19 Καὶ ἰδὼν συκῆν μίαν ἐπὶ
τ̃ ὁδοῦ, ἦλθεν ἐπ' αὐτὴν, καὶ
ȣ̓δὲν εὗρεν ἐν αὐτῇ εἰ μὴ φύλλα
μόνον· ϗ λέγει αὐτῇ· Μηκέτι
ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς τὸν
αἰῶνα. Καὶ ἐξηράνθη παρα-
χρῆμα ἡ συκῆ.
20 Καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ,
ἐθαύμασαν, λέγοντες· Πῶς
παραχρῆμα ἐξηράνθη ἡ συκῆ;
21 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν, ἐὰν ἔχητε πίςιν, καὶ μὴ
διακριθῆτε, οὐ μόνον τὸ τ̃ συ-
κῆς ποιήσετε, ἀλλὰ κἂν τῷ
ὄρει τȣ́τῳ εἴπητε· Ἄρθητι, ϗ
βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν,
γενήσεται.
22 Καὶ πάντα ὅσα ἂν αἰτή-
σητε ἐν τῇ προσευχῇ, πιςεύ-
οντες, λήψεσθε.
23 Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ
ἱερὸν, προσῆλθον αὐτῷ διδάσ-
κοντι οἱ Ἀρχιερεῖς ϗ οἱ Πρεσ-
ϐύτεροι τȣ̃ λαȣ̃, λέγοντες· Ἐν
ποίᾳ ἐξȣσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; ϗ
τίς σοι ἔδωκε τὴν ἐξȣσίαν ταύ-
την;
24 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν αὐτοῖς. Ἐρωτήσω ὑμᾶς
κἀγὼ λόγον ἕνα· ὃν ἐὰν εἴπητέ
μοι, κἀγὼ ὑμῖν ἐρῶ ἐν ποίᾳ
ἐξȣσίᾳ ταῦτα ποιῶ.
25 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου
πόθεν ἦν; ἐξ ȣ̓ρανȣ̃, ἢ ἐξ ἀν-
θρώπων; Οἱ δὲ διελογίζοντο
παρ' ἑαυτοῖς, λέγοντες· Ἐὰν

εἴπωμεν, Ἐξ ȣ̓ρανȣ͂· ἐρεῖ ἡμῖν·
Διατί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐ-
τῷ;
26 Ἐὰν δὲ εἴπωμεν. Ἐξ ἀν-
θρώπων· φοβȣ́μεθα τὸν ὄχλον·
πάντες γὰρ ἔχουσι τὸν Ἰωάν-
νην ὡς προφήτην.
27 Καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰη-
σȣ͂, εἶπον· Οὐκ οἴδαμεν. Ἔφη
αὐτοῖς καὶ αὐτός· Οὐδὲ ἐγὼ
λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ
ταῦτα ποιῶ.
28 Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ; Ἄν-
θρωπος εἶχε τέκνα δύο· καὶ
προσελθὼν τῷ πρώτῳ, εἶπε·
Τέκνον, ὕπαγε, σήμερον ἐργά-
ζου ἐν τῷ ἀμπελῶνί μου.
29 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν·
Οὐ θέλω. Ὕστερον δὲ μεταμε-
ληθεὶς, ἀπῆλθε.
30 Καὶ προσελθὼν τῷ δευ-
τέρῳ, εἶπεν ὡσαύτως. Ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἐγὼ κύριε.
Καὶ ȣ̓κ ἀπῆλθε.
31 Τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησε τὸ
θέλημα τοῦ πατρός; Λέγȣσιν
αὐτῷ· Ὁ πρῶτος. Λέγει αὐ-
τοῖς ὁ Ἰησȣ͂ς· Ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν, ὅτι οἱ τελῶναι ϗ αἱ πόρ-
ναι προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεȣ͂.
32 Ἦλθε γὰρ πρὸς ὑμᾶς
Ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, ϗ
ȣ̓κ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· οἱ δὲ τε-
λῶναι καὶ αἱ πόρναι ἐπίστευσαν
αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ ἰδόντες, οὐ μετε-
μελήθητε ὕστερον, τοῦ πιστεῦσαι
αὐτῷ.
33 Ἄλλην παραβολὴν ἀκȣ́-
σατε. Ἄνθρωπός τις ἦν οἰκο-
δεσπότης, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμ-
πελῶνα, ϗ φραγμὸν αὐτῷ πε-
ριέθηκε, ϗ ὤρυξεν ἐν αὐτῷ λη-
νὸν, ϗ ᾠκοδόμησε πύργον, καὶ
ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ
ἀπεδήμησεν.
34 Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς
τ͂ καρπῶν, ἀπέστειλε τȣ̀ς δȣ́λȣς
αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργȣ̀ς, λα-
βεῖν τȣ̀ς καρπȣ̀ς αὐτȣ͂.
35 Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ
τȣ̀ς δȣ́λους αὐτοῦ, ὃν μὲν ἔδει-
ραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ
ἐλιθοβόλησαν.
36 Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους
δȣ́λους πλείονας τ͂ πρώτων· ϗ
ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως.
37 Ὕστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς
αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, λέγων·
Ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου.
38 Οἱ δὲ γεωργοὶ, ἰδόντες τ͂
υἱὸν, εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτός
ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε, ἀπο-
κτείνωμεν αὐτὸν, ϗ κατάσχω-
μεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.
39 Καὶ λαβόντες αὐτὸν, ἐξ-
έβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος, ϗ
ἀπέκτειναν.
40 Ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος
τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς
γεωργοῖς ἐκείνοις;
41 Λέγȣσιν αὐτῷ· Κακοὺς

κακῶς ἀπολέσει αὐτοὺς, καὶ τὸν
ἀμπελῶνα ἐκδόσεται ἄλλοις
γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν
αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς και-
ροῖς αὐτῶν.
42 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γρα-
φαῖς· Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν
οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη
εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ Κυ-
ρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυ-
μαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;
43 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, ὅτι
ἀρθήσεται ἀφ᾽ ὑμῶν ἡ βασι-
λεία τοῦ Θεοῦ, καὶ δοθήσεται ἔθνει
ποιοῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς.
44 Καὶ ὁ πεσὼν ἐπὶ τὸν λίθον
τοῦτον συνθλασθήσεται· ἐφ᾽ ὃν
δ᾽ ἂν πέσῃ, λικμήσει αὐτόν.
45 Καὶ ἀκούσαντες οἱ Ἀρχι-
ερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι τὰς παρα-
βολὰς αὐτοῦ, ἔγνωσαν ὅτι περὶ
αὐτῶν λέγει.
46 Καὶ ζητοῦντες αὐτὸν κρα-
τῆσαι, ἐφοβήθησαν τοὺς ὄχλους,
ἐπειδὴ ὡς προφήτην αὐτὸν εἶ-
χον.

Κεφ. κβ΄. 22.

ΚΑΙ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς,
πάλιν εἶπεν αὐτοῖς ἐν
παραβολαῖς, λέγων·
2 Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὅστις
ἐποίησε γάμους τῷ υἱῷ αὐτοῦ·
3 Καὶ ἀπέστειλε τοὺς δούλους
αὐτοῦ καλέσαι τοὺς κεκλημένους
εἰς τοὺς γάμους· καὶ οὐκ ἤθελον
ἐλθεῖν.
4 Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους
δούλους, λέγων· Εἴπατε τοῖς
κεκλημένοις· Ἰδοὺ, τὸ ἄριστόν
μου ἡτοίμασα, οἱ ταῦροί μου καὶ
τὰ σιτιστὰ τεθυμένα, καὶ πάντα
ἕτοιμα· δεῦτε εἰς τοὺς γάμους.
5 Οἱ δὲ ἀμελήσαντες, ἀπ-
ῆλθον· ὁ μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρὸν,
ὁ δὲ εἰς τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ.
6 Οἱ δὲ λοιποὶ, κρατήσαντες
τοὺς δούλους αὐτοῦ, ὕβρισαν, καὶ
ἀπέκτειναν.
7 Ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς,
ὠργίσθη· καὶ πέμψας τὰ στρα-
τεύματα αὐτοῦ, ἀπώλεσε τοὺς
φονεῖς ἐκείνους, καὶ τὴν πόλιν αὐ-
τῶν ἐνέπρησε.
8 Τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐ-
τοῦ· Ὁ μὲν γάμος ἕτοιμός
ἐστιν, οἱ δὲ κεκλημένοι οὐκ ἦσαν
ἄξιοι.
9 Πορεύεσθε οὖν ἐπὶ τὰς δι-
εξόδους τῶν ὁδῶν, καὶ ὅσους ἂν εὕ-
ρητε, καλέσατε εἰς τοὺς γάμους.
10 Καὶ ἐξελθόντες οἱ δοῦλοι
ἐκεῖνοι εἰς τὰς ὁδοὺς, συνήγαγον
πάντας ὅσους εὗρον, πονηρούς τε
καὶ ἀγαθούς· καὶ ἐπλήσθη ὁ γά-
μος ἀνακειμένων.
11 Εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς
θεάσασθαι τοὺς ἀνακειμένους,
εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυ-
μένον ἔνδυμα γάμου·
12 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἑταῖρε,

πῶς εἰσῆλθες ὧδε μὴ ἔχων ἔν-
δυμα γάμου; Ὁ δὲ ἐφιμώθη.
13 Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς
τοῖς διακόνοις· Δήσαντες αὐτοῦ
πόδας καὶ χεῖρας, ἄρατε αὐτὸν,
καὶ ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ
ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθ-
μὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.
14 Πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοὶ,
ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.
15 Τότε πορευθέντες οἱ Φα-
ρισαῖοι, συμβούλιον ἔλαβον ὅπως
αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ.
16 Καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτῷ
τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν
Ἡρωδιανῶν, λέγοντες· Διδά-
σκαλε, οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ,
καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ
διδάσκεις, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ
οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς
πρόσωπον ἀνθρώπων.
17 Εἰπὲ οὖν ἡμῖν, τί σοι δο-
κεῖ; ἔξεστι δοῦναι κῆνσον Καί-
σαρι, ἢ οὔ;
18 Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονη-
ρίαν αὐτῶν, εἶπε· Τί με πει-
ράζετε, ὑποκριταί;
19 Ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισ-
μα τοῦ κήνσου. Οἱ δὲ προσ-
ήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον.
20 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τίνος
ἡ εἰκὼν αὕτη, καὶ ἡ ἐπιγραφή;
21 Λέγουσιν αὐτῷ· Καίσαρος.
Τότε λέγει αὐτοῖς· Ἀπόδοτε
οὖν τὰ Καίσαρος, Καίσαρι, καὶ
τὰ τοῦ Θεοῦ, τῷ Θεῷ.
22 Καὶ ἀκούσαντες, ἐθαύμα-
σαν· καὶ ἀφέντες αὐτὸν, ἀπ-
ῆλθον.
23 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσ-
ῆλθον αὐτῷ Σαδδουκαῖοι, οἱ
λέγοντες μὴ εἶναι ἀνάστασιν·
καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν,
24 Λέγοντες· Διδάσκαλε,
Μωσῆς εἶπεν· Ἐάν τις ἀπο-
θάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμ-
βρεύσει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυ-
ναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἀναστήσει σπέρ-
μα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.
25 Ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν ἑπτὰ
ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος γαμή-
σας, ἐτελεύτησε· καὶ μὴ ἔχων
σπέρμα, ἀφῆκε τὴν γυναῖκα αὐ-
τοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.
26 Ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος,
καὶ ὁ τρίτος, ἕως τῶν ἑπτά.
27 Ὕστερον δὲ πάντων ἀπέ-
θανε καὶ ἡ γυνή.
28 Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει, τίνος
τῶν ἑπτὰ ἔσται γυνή; πάντες γὰρ
ἔσχον αὐτήν.
29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς
εἶπεν αὐτοῖς· Πλανᾶσθε, μὴ
εἰδότες τὰς γραφὰς, μηδὲ τὴν
δύναμιν τοῦ Θεοῦ.
30 Ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει οὔτε
γαμοῦσιν, οὔτε ἐκγαμίζονται,
ἀλλ' ὡς ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἐν
οὐρανῷ εἰσι.
31 Περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως τῶν
νεκρῶν οὐκ ἀνέγνωτε τὸ ῥηθὲν
ὑμῖν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, λέγοντος·

32 Ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ; οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς, Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων.

33 Καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι, ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.

34 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι, ἀκούσαντες ὅτι ἐφίμωσε τοὺς Σαδδουκαίους, συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό·

35 Καὶ ἐπηρώτησεν εἷς ἐξ αὐτῶν νομικὸς, πειράζων αὐτὸν, καὶ λέγων·

36 Διδάσκαλε, ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ;

37 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου·

38 Αὕτη ἐστὶ πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή.

39 Δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.

40 Ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται κρέμανται.

41 Συνηγμένων δὲ τῶν Φαρισαίων, ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, λέγων·

42 Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ Χριστοῦ; τίνος υἱός ἐστι; Λέγουσιν αὐτῷ, τοῦ Δαβίδ.

43 Λέγει αὐτοῖς· Πῶς οὖν Δαβὶδ ἐν πνεύματι Κύριον αὐτὸν καλεῖ, λέγων·

44 Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου;

45 Εἰ οὖν Δαβὶδ καλεῖ αὐτὸν Κύριον, πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστι;

46 Καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτῷ ἀποκριθῆναι λόγον· οὐδὲ ἐτόλμησέ τις ἀπ᾽ ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκέτι.

Κεφ. κγ΄. 23.

ΤΟΤΕ ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ,

2 Λέγων· Ἐπὶ τῆς Μωσέως καθέδρας ἐκάθισαν οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι.

3 Πάντα οὖν ὅσα ἂν εἴπωσιν ὑμῖν τηρεῖν, τηρεῖτε καὶ ποιεῖτε· κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε· λέγουσι γὰρ, καὶ οὐ ποιοῦσι.

4 Δεσμεύουσι γὰρ φορτία βαρέα καὶ δυσβάστακτα, καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων· τῷ δὲ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ θέλουσι κινῆσαι αὐτά.

5 Πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσι πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις. Πλατύνουσι δὲ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν, καὶ μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα τῶν ἱματίων αὐτῶν.

6 Φιλοῦσί τε τὴν πρωτοκλισίαν

ἐν τοῖς δείπνοις, ϗ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς,

7 Καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, ϗ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, ῥαββὶ, ῥαββί.

8 Ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε ῥαββί· εἷς γάρ ἐστιν ὑμῶν ὁ καθηγητὴς, ὁ Χριστός· πάντες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοί ἐστε.

9 Καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς· εἷς γάρ ἐστιν ὁ πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

10 Μηδὲ κληθῆτε καθηγηταί· εἷς γὰρ ὑμῶν ἐστιν ὁ καθηγητὴς, ὁ Χριστός.

11 Ὁ δὲ μείζων ὑμῶν, ἔσται ὑμῶν διάκονος.

12 Ὅστις δὲ ὑψώσει ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται· καὶ ὅστις ταπεινώσει ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.

14. ~~13~~ Οὐαὶ ὑμῖν, Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί· ὅτι κατεσθίετε τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, ϗ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι· διὰ τοῦτο λήψεσθε περισσότερον κρίμα.

13. ~~14~~ Οὐαὶ δὲ ὑμῖν, Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί· ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε, οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν.

15 Οὐαὶ ὑμῖν, Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί· ὅτι περιάγετε τὴν θάλασσαν ϗ τὴν ξηρὰν, ποιῆσαι ἕνα προσήλυτον· καὶ, ὅταν γένηται, ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλότερον ὑμῶν.

16 Οὐαὶ ὑμῖν, ὁδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ λέγοντες· Ὃς ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ ναῷ, οὐδέν ἐστιν· ὃς δ' ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ χρυσῷ τοῦ ναοῦ, ὀφείλει.

17 Μωροὶ ϗ τυφλοί· τίς γὰρ μείζων ἐστὶν, ὁ χρυσὸς, ἢ ὁ ναὸς ὁ ἁγιάζων τὸν χρυσόν;

18 Καί· Ὃς ἐὰν ὀμόσῃ ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, οὐδέν ἐστιν· ὃς δ' ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ, ὀφείλει.

19 Μωροὶ ϗ τυφλοί· τί γὰρ μεῖζον, τὸ δῶρον, ἢ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἁγιάζον τὸ δῶρον;

20 Ὁ οὖν ὀμόσας ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, ὀμνύει ἐν αὐτῷ, ϗ ἐν πᾶσι τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ.

21 Καὶ ὁ ὀμόσας ἐν τῷ ναῷ, ὀμνύει ἐν αὐτῷ, ϗ ἐν τῷ κατοικοῦντι αὐτόν.

22 Καὶ ὁ ὀμόσας ἐν τῷ οὐρανῷ, ὀμνύει ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν τῷ καθημένῳ ἐπάνω αὐτοῦ.

23 Οὐαὶ ὑμῖν, Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί· ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον, καὶ τὸ ἄνηθον, ϗ τὸ κύμινον· καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου,

τὴν κρίσιν, ϗ τὸν ἔλεον, ϗ τὴν πί-
στιν· ταῦτα ἔδει ποιῆσαι, κἀ-
κεῖνα μὴ ἀφιέναι.
24 Ὁδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ διϋλί-
ζοντες τὸν κώνωπα, τὴν δὲ κάμη-
λον καταπίνοντες.
25 Οὐαὶ ὑμῖν, Γραμματεῖς
καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί· ὅτι
καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ πο-
τηρίȣ ϗ τῆς παροψίδος, ἔσωθεν
δὲ γέμουσιν ἐξ ἁρπαγῆς καὶ
ἀκρασίας.
26 Φαρισαῖε τυφλὲ, καθά-
ρισον πρῶτον τὸ ἐντὸς τοῦ πο-
τηρίȣ ϗ τῆς παροψίδος, ἵνα γέ-
νηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν κα-
θαρόν.
27 Οὐαὶ ὑμῖν, Γραμματεῖς
καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί· ὅτι
παρομοιάζετε τάφοις κεκονια-
μένοις, οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαί-
νονται ὡραῖοι, ἔσωθεν δὲ γέ-
μȣσιν ὀςέων νεκρῶν, καὶ πάσης
ἀκαθαρσίας.
28 Οὕτω ϗ ὑμεῖς ἔξωθεν μὲν
φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις δί-
καιοι, ἔσωθεν δὲ μεςοί ἐςε ὑπο-
κρίσεως καὶ ἀνομίας.
29 Οὐαὶ ὑμῖν, Γραμματεῖς
καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί· ὅτι
οἰκοδομεῖτε τȣ̀ς τάφȣς τῶν προ-
φητῶν, ϗ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα
τῶν δικαίων·
30 Καὶ λέγετε· Εἰ ἦμεν ἐν
ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν,
οὐκ ἂν ἦμεν κοινωνοὶ αὐτῶν ἐν
τῷ αἵματι τῶν προφητῶν.
31 Ὥςε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς,
ὅτι υἱοί ἐςε τῶν φονευσάντων τοὺς
προφήτας.
32 Καὶ ὑμεῖς πληρώσατε τὸ
μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν.
33 Ὄφεις, γεννήματα ἐχιδ-
νῶν, πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρί-
σεως τῆς γεέννης;
34 Διὰ τȣ̃το, ἰδȣ̀, ἐγὼ ἀπο-
ςέλλω πρὸς ὑμᾶς προφήτας,
ϗ σοφȣ̀ς, ϗ γραμματεῖς· καὶ
ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ ςαυ-
ρώσετε, καὶ ἐξ αὐτῶν μαςιγώ-
σετε ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν,
ϗ διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πό-
λιν·
35 Ὅπως ἔλθῃ ἐφ᾽ ὑμᾶς πᾶν
αἷμα δίκαιον, ἐκχυνόμενον ἐπὶ
τῆς γῆς, ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἄβελ
τοῦ δικαίȣ, ἕως τοῦ αἵματος Ζα-
χαρίȣ υἱȣ̃ Βαραχίȣ, ὃν ἐφονεύ-
σατε μεταξὺ τοῦ ναȣ̃ ϗ τοῦ θυ-
σιαστηρίȣ.
36 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἥξει
ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν γενεὰν
ταύτην.
37 Ἱερουσαλὴμ, Ἱερȣσαλὴμ,
ἡ ἀποκτείνουσα τȣ̀ς προφήτας,
καὶ λιθοβολȣ̃σα τοὺς ἀπεςαλ-
μένους πρὸς αὐτὴν, ποσάκις
ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ
τέκνα σου, ὃν τρόπον ἐπισυν-
άγει ὄρνις τὰ νοσσία ἑαυτῆς
ὑπὸ τὰς πτέρυγας, ϗ οὐκ ἠθε-
λήσατε;

38 Ἰδού, ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος
ὑμῶν ἔρημος.
39 Λέγω γὰρ ὑμῖν· Οὐ μή
με ἴδητε ἀπ᾽ ἄρτι, ἕως ἂν εἴ-
πητε· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος
ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Κεφ. κδ'. 24.

ΚΑΙ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐπο-
ρεύετο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ· καὶ
προσῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
ἐπιδεῖξαι αὐτῷ τὰς οἰκοδομὰς
τοῦ ἱεροῦ.
2 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
Οὐ βλέπετε πάντα ταῦτα;
ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀφεθῇ
ὧδε λίθος ἐπὶ λίθον, ὃς οὐ μὴ
καταλυθήσεται.
3 Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ
ὄρους τῶν ἐλαιῶν, προσῆλθον αὐ-
τῷ οἱ μαθηταὶ κατ᾽ ἰδίαν, λέ-
γοντες· Εἰπὲ ἡμῖν, πότε ταῦτα
ἔσαι, καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς
σῆς παρουσίας, καὶ τῆς συντε-
λείας τοῦ αἰῶνος;
4 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν αὐτοῖς· Βλέπετε μήτις
ὑμᾶς πλανήσῃ.
5 Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ
τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες· Ἐγώ
εἰμι ὁ Χρισός· καὶ πολλοὺς πλα-
νήσουσι.
6 Μελλήσετε δὲ ἀκούειν πο-
λέμους, καὶ ἀκοὰς πολέμων· ὁ-
ρᾶτε μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ
πάντα γενέσθαι· ἀλλ᾽ οὔπω
ἐσὶ τὸ τέλος.
7 Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος
ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βα-
σιλείαν· καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ
λοιμοί, καὶ σεισμοὶ κατὰ τό-
πους.
8 Πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ
ὠδίνων.
9 Τότε παραδώσουσιν ὑμᾶς
εἰς θλίψιν, καὶ ἀποκτενοῦσιν ὑ-
μᾶς· καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ
πάντων τῶν ἐθνῶν, διὰ τὸ ὄνομά
μου.
10 Καὶ τότε σκανδαλισθή-
σονται πολλοί, καὶ ἀλλήλους
παραδώσουσι, καὶ μισήσουσιν
ἀλλήλους·
11 Καὶ πολλοὶ ψευδοπροφῆ-
ται ἐγερθήσονται, καὶ πλανή-
σουσι πολλούς.
12 Καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι
τὴν ἀνομίαν, ψυγήσεται ἡ ἀ-
γάπη τῶν πολλῶν.
13 Ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος,
οὗτος σωθήσεται.
14 Καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο
τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας ἐν
ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ, εἰς μαρτύριον
πᾶσι τοῖς ἔθνεσι· καὶ τότε ἥξει
τὸ τέλος.
15 Ὅταν οὖν ἴδητε τὸ βδέ-
λυγμα τῆς ἐρημώσεως, τὸ ῥηθὲν
διὰ Δανιὴλ τοῦ προφήτου, ἑσὼς
ἐν τόπῳ ἁγίῳ· (ὁ ἀναγινώσκων
νοείτω·)
16 Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ
φευγέτωσαν ἐπὶ τὰ ὄρη·

Ver 14. The persecutions raised against the Xtians in Judea, and the tribulations that befel the Land of Canaan [illegible] wandered [illegible] scattered [illegible] the Gospel was spread far and wide.

Ver 3. By the end of the age, there [illegible] to happen at his coming, they could mean nothing else but the end of the political economy or form of government by heathen procurators which then subsisted

v. 29. A figurative expression which signifies the decaying of all the glory excellency & prosperity of the Nation, and the introduction of universal sadness misery and confusion. The Jewish polity both civil & religious shall be destroyed.

17 Ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος, μὴ καταβαινέτω ἆραί τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ·

18 Καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ, μὴ ἐπιστρεψάτω ὀπίσω ἆραι τὰ ἱμάτια αὐτοῦ.

19 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις, καὶ ταῖς θηλαζούσαις, ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

20 Προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος, μηδὲ ἐν σαββάτῳ·

21 Ἔσται γὰρ τότε θλίψις μεγάλη, οἵα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου, ἕως τοῦ νῦν, οὐδ' οὐ μὴ γένηται.

22 Καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σάρξ· διὰ δὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς κολοβωθήσονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι.

23 Τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ· Ἰδοὺ, ὧδε ὁ Χριστὸς, ἢ ὧδε· μὴ πιστεύσητε.

24 Ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται, καὶ δώσουσι σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα, ὥστε πλανῆσαι, εἰ δυνατὸν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς.

25 Ἰδοὺ, προείρηκα ὑμῖν.

26 Ἐὰν οὖν εἴπωσιν ὑμῖν· Ἰδοὺ, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐστί· μὴ ἐξέλθητε. Ἰδοὺ, ἐν τοῖς ταμείοις· μὴ πιστεύσητε.

27 Ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

28 Ὅπου γὰρ ἐὰν ᾖ τὸ πτῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἀετοί.

29 Εὐθέως δὲ μετὰ τὴν θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ οἱ ἀστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται.

30 Καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ τότε κόψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς.

31 Καὶ ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ σάλπιγγος φωνῆς μεγάλης, καὶ ἐπισυνάξουσι τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἄκρων οὐρανῶν ἕως ἄκρων αὐτῶν.

32 Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν· Ὅταν ἤδη ὁ κλάδος αὐτῆς γένηται ἁπαλὸς, καὶ τὰ φύλλα ἐκφύῃ, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος.

33 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε πάντα ταῦτα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις.

34 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ

v. 20 the badness of the roads and the rigour of the season would materially impede their speedy flight.

παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως
ἂν πάντα ταῦτα γένηται.
35 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρ-
ελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ
μὴ παρέλθωσι.
36 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης
ϗ τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ
ἄγγελοι τῶν οὐρανῶν, εἰ μὴ ὁ
πατήρ μου μόνος.
37 Ὥσπερ δὲ αἱ ἡμέραι τοῦ
Νῶε, οὕτως ἔσται ϗ ἡ παρουσία
τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.
38 Ὥσπερ γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς
ἡμέραις ταῖς πρὸ τοῦ κατα-
κλυσμοῦ τρώγοντες ϗ πίνοντες,
γαμοῦντες καὶ ἐκγαμίζοντες,
ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθε Νῶε
εἰς τὴν κιβωτὸν,
39 Καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ἕως
ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς, ϗ ἦρεν
ἅπαντας· οὕτως ἔσται ϗ ἡ παρ-
ουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.
40 Τότε δύο ἔσονται ἐν τῷ
ἀγρῷ· ὁ εἷς παραλαμβάνεται,
καὶ ὁ εἷς ἀφίεται·
41 Δύο ἀλήθουσαι ἐν τῷ μύ-
λωνι· μία παραλαμβάνεται,
καὶ μία ἀφίεται.
42 Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴ-
δατε ποίᾳ ὥρᾳ ὁ Κύριος ὑμῶν
ἔρχεται.
43 Ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε, ὅτι
εἰ ᾔδει ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ
φυλακῇ ὁ κλέπτης ἔρχεται,
ἐγρηγόρησεν ἂν, ϗ οὐκ ἂν εἴασε
διορυγῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ.
44 Διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γί-
νεσθε ἕτοιμοι· ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ
δοκεῖτε, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἔρχεται.
45 Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦ-
λος ϗ φρόνιμος, ὃν κατέστησεν
ὁ κύριος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θεραπείας
αὐτοῦ, τοῦ διδόναι αὐτοῖς τὴν
τροφὴν ἐν καιρῷ;
46 Μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος,
ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὑρήσει
ποιοῦντα οὕτως.
47 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ
πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ
καταστήσει αὐτόν.
48 Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς δοῦ-
λος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ·
Χρονίζει ὁ κύριός μου ἐλθεῖν·
49 Καὶ ἄρξηται τύπτειν τοὺς
συνδούλους, ἐσθίειν δὲ καὶ πίνειν
μετὰ τῶν μεθυόντων·
50 Ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου
ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ᾗ οὐ προσδοκᾷ,
ϗ ἐν ὥρᾳ ᾗ οὐ γινώσκει·
51 Καὶ διχοτομήσει αὐτὸν,
καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν
ὑποκριτῶν θήσει· ἐκεῖ ἔσται ὁ
κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν
ὀδόντων.

Κεφ. κε΄. 25.

ΤΟΤΕ ὁμοιωθήσεται ἡ βα-
σιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα
παρθένοις, αἵτινες, λαβοῦσαι
τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλθον
εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου.
2 Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν

φρόνιμοι, καὶ αἱ πέντε μω-
ραί.
3 Αἵτινες μωραὶ, λαβοῦσαι
τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν, οὐκ ἔ-
λαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον·
4 Αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔ-
λαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὑτῶν,
μετὰ τῶν λαμπάδων αὑτῶν.
5 Χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίȣ,
ἐνύσαξαν πᾶσαι, ϗ ἐκάθευδον.
6 Μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ
γέγονεν· Ἰδοὺ, ὁ νυμφίος ἔρ-
χεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντη-
σιν αὐτȣ̃.
7 Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι
αἱ παρθένοι ἐκεῖναι, καὶ ἐκόσ-
μησαν τὰς λαμπάδας αὑτῶν.
8 Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις
εἶπον· Δότε ἡμῖν ἐκ τȣ̃ ἐλαίου
ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν
σβέννυνται.
9 Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρό-
νιμοι, λέγουσαι· Μήποτε οὐκ
ἀρκέσῃ ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύ-
εσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τȣ̀ς πω-
λοῦντας, καὶ ἀγοράσατε ἑαυ-
ταῖς.
10 Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν
ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ νυμφίος· ϗ
αἱ ἕτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτȣ̃
εἰς τȣ̀ς γάμȣς, καὶ ἐκλείσθη ἡ
θύρα.
11 Ὕστερον δὲ ἔρχονται ϗ αἱ
λοιπαὶ παρθένοι, λέγουσαι·
Κύριε, κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν.
12 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν·
Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα
ὑμᾶς.
13 Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ
οἴδατε τὴν ἡμέραν ȣ̓δὲ τὴν ὥραν,
ἐν ᾗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρ-
χεται.
14 Ὥσπερ γὰρ ἄνθρωπος
ἀποδημῶν ἐκάλεσε τοὺς ἰδίȣς
δȣ́λȣς, ϗ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ
ὑπάρχοντα αὐτȣ̃·
15 Καὶ ᾧ μὲν ἔδωκε πέντε
τάλαντα, ᾧ δὲ δύο, ᾧ δὲ ἕν·
ἑκάστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν·
καὶ ἀπεδήμησεν εὐθέως.
16 Πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε
τάλαντα λαβὼν, εἰργάσατο ἐν
αὐτοῖς, ϗ ἐποίησεν ἄλλα πέντε
τάλαντα.
17 Ὡσαύτως καὶ ὁ τὰ δύο,
ἐκέρδησε ϗ αὐτὸς ἄλλα δύο.
18 Ὁ δὲ τὸ ἓν λαβὼν, ἀπελ-
θὼν ὤρυξεν ἐν τῇ γῇ, ϗ ἀπέ-
κρυψε τὸ ἀργύριον τοῦ κυρίου
αὐτȣ̃.
19 Μετὰ δὲ χρόνον πολὺν
ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δȣ́λων ἐκεί-
νων, καὶ συναίρει μετ' αὐτῶν
λόγον.
20 Καὶ προσελθὼν ὁ τὰ
πέντε τάλαντα λαβὼν, προσ-
ήνεγκεν ἄλλα πέντε τάλαντα,
λέγων· Κύριε, πέντε τάλαντά
μοι παρέδωκας· ἴδε, ἄλλα
πέντε τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ'
αὐτοῖς.
21 Ἔφη δὲ αὐτῷ ὁ κύριος

αὐτοῦ· Εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ
πιςέ· ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιςὸς, ἐπὶ
πολλῶν σε καταςήσω. Εἴσ-
ελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου
σου.
22 Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ
δύο τάλαντα λαβὼν, εἶπε· Κύ-
ριε, δύο τάλαντά μοι παρέ-
δωκας· ἴδε, ἄλλα δύο τάλαντα
ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς.
23 Ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐ-
τοῦ· Εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιςέ·
ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιςὸς, ἐπὶ πολ-
λῶν σε καταςήσω· εἴσελθε εἰς
τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου.
24 Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἓν
τάλαντον εἰληφὼς, εἶπε· Κύ-
ριε, ἔγνων σε ὅτι σκληρὸς εἶ
ἄνθρωπος, θερίζων ὅπου οὐκ ἔσ-
πειρας, καὶ συνάγων ὅθεν οὐ
διεσκόρπισας·
25 Καὶ φοβηθεὶς, ἀπελθὼν
ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ
γῇ· ἴδε, ἔχεις τὸ σόν.
26 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος
αὐτοῦ, εἶπεν αὐτῷ· Πονηρὲ δοῦλε
καὶ ὀκνηρὲ, ᾔδεις ὅτι θερίζω ὅπου
οὐκ ἔσπειρα, καὶ συνάγω ὅθεν οὐ
διεσκόρπισα·
27 Ἔδει οὖν σε βαλεῖν τὸ
ἀργύριόν μου τοῖς τραπεζίταις·
καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισάμην ἂν
τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ.
28 Ἄρατε οὖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ
τάλαντον, καὶ δότε τῷ ἔχοντι
τὰ δέκα τάλαντα.
29 Τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ
δοθήσεται, καὶ περισσευθήσεται·
ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, καὶ ὃ
ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.
30 Καὶ τὸν ἀχρεῖον δοῦλον ἐκ-
βάλλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώ-
τερον· ἐκεῖ ἔςαι ὁ κλαυθμὸς
καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.
31 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ
πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ'
αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου
δόξης αὐτοῦ.
32 Καὶ συναχθήσεται ἔμ-
προσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη·
καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων,
ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ
πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων.
33 Καὶ ςήσει τὰ μὲν πρό-
βατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ
ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων.
34 Τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς
ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· Δεῦτε οἱ εὐ-
λογημένοι τοῦ πατρός μου, κλη-
ρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην
ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς
κόσμου.
35 Ἐπείνασα γὰρ, καὶ ἐδώ-
κατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ
ἐποτίσατέ με· ξένος ἤμην, καὶ
συνηγάγετέ με·
36 Γυμνὸς, καὶ περιεβάλετέ
με· ἠσθένησα, καὶ ἐπεσκέψασθέ
με· ἐν φυλακῇ ἤμην, καὶ ἤλ-
θετε πρός με.
37 Τότε ἀποκριθήσονται αὐ-

τῷ οἱ δίκαιοι, λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἴδομεν πεινῶντα, ϗ ἐθρέψαμεν; ἢ διψῶντα, ϗ ἐποτίσαμεν;

38 Πότε δέ σε εἴδομεν ξένον, καὶ συνηγάγομεν; ἢ γυμνὸν, ϗ περιεβάλομεν;

39 Πότε δέ σε εἴδομεν ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἤλθομεν πρός σε;

40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς, ἐρεῖ αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε.

41 Τότε ἐρεῖ ϗ τοῖς ἐξ εὐωνύμων· Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι, εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ ϗ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ.

42 Ἐπείνασα γὰρ, καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, ϗ οὐκ ἐποτίσατέ με·

43 Ξένος ἤμην, ϗ οὐ συνηγάγετέ με· γυμνὸς, ϗ οὐ περιεβάλετέ με· ἀσθενὴς καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με.

44 Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ ϗ αὐτοὶ, λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἴδομεν πεινῶντα, ἢ διψῶντα, ἢ ξένον, ἢ γυμνὸν, ἢ ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐ διηκονήσαμέν σοι;

45 Τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς, λέγων· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε.

46 Καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον· οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Κεφ. κϛ'. 26.

ΚΑΙ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς πάντας τοὺς λόγους τούτους, εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·

2 Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι.

3 Τότε συνήχθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς, ϗ οἱ Γραμματεῖς, καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου Καϊάφα·

4 Καὶ συνεβουλεύσαντο ἵνα τὸν Ἰησοῦν κρατήσωσι δόλῳ, καὶ ἀποκτείνωσιν.

5 Ἔλεγον δὲ, Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, ἵνα μὴ θόρυβος γένηται ἐν τῷ λαῷ.

6 Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ,

7 Προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ ἀλάβαστρον μύρου ἔχουσα βαρυτίμου, ϗ κατέχεεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀνακειμένου.

8 Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠγανάκτησαν, λέγον-

τες· Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη;

9 Ἠδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ μύρον πραθῆναι πολλοῦ, καὶ δοθῆναι πτωχοῖς.

10 Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί κόπους παρέχετε τῇ γυναικί; ἔργον γὰρ καλὸν εἰργάσατο εἰς ἐμέ.

11 Πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε μεθ᾽ ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.

12 Βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου, πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν.

13 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, λαληθήσεται καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη, εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.

14 Τότε πορευθεὶς εἷς τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης, πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς,

15 Εἶπε· Τί θέλετέ μοι δοῦναι, κἀγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; Οἱ δὲ ἔστησαν αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια.

16 Καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν ἵνα αὐτὸν παραδῷ.

17 Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἀζύμων προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες αὐτῷ· Ποῦ θέλεις ἑτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ πάσχα;

18 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν δεῖνα, καὶ εἴπατε αὐτῷ· Ὁ διδάσκαλος λέγει· Ὁ καιρός μου ἐγγύς ἐστι, πρός σε ποιῶ τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου.

19 Καὶ ἐποίησαν οἱ μαθηταὶ ὡς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.

20 Ὀψίας δὲ γενομένης, ἀνέκειτο μετὰ τῶν δώδεκα.

21 Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν, εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με.

22 Καὶ λυπούμενοι σφόδρα, ἤρξαντο λέγειν αὐτῷ ἕκαστος αὐτῶν· Μήτι ἐγώ εἰμι, Κύριε;

23 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ὁ ἐμβάψας μετ᾽ ἐμοῦ ἐν τῷ τρυβλίῳ τὴν χεῖρα, οὗτός με παραδώσει.

24 Ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι᾽ οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ, εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.

25 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰούδας, ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν, εἶπε· Μήτι ἐγώ εἰμι, ῥαββί; Λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶπας.

26 Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν, λαβὼν ὁ Ἰησοῦς τὸν ἄρτον, καὶ

εὐλογήσας, ἔκλασε, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς, καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τȣ̃τό ἐςι τὸ σῶμά μου.

27 Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον, κ̀ εὐχαριςήσας, ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες·

28 Τοῦτο γάρ ἐςι τὸ αἷμά μȣ, τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

29 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ πίω ἀπ' ἄρτι ἐκ τȣ́τȣ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλȣ, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ πίνω μεθ' ὑμῶν καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρός μȣ.

30 Καὶ ὑμνήσαντες, ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν.

31 Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πάντες ὑμεῖς σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· γέγραπται γάρ· Πατάξω τὸν ποιμένα, κ̀ διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα τῆς ποίμνης.

32 Μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναί με, προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

33 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπεν αὐτῷ· Εἰ καὶ πάντες σκανδαλισθήσονται ἐν σοὶ, ἐγὼ ȣ̓δέποτε σκανδαλισθήσομαι.

34 Ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ, πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρὶς ἀπαρνήσῃ με.

35 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κἂν δέῃ με σὺν σοὶ ἀποθανεῖν, οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι. Ὁμοίως κ̀ πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπον.

36 Τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ Ἰησȣ̃ς εἰς χωρίον λεγόμενον Γεθσημανῆ, καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς· Καθίσατε αὐτȣ̃, ἕως ȣ̃ ἀπελθὼν προσεύξωμαι ἐκεῖ.

37 Καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον κ̀ τȣ̀ς δύο υἱȣ̀ς Ζεβεδαίου, ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν.

38 Τότε λέγει αὐτοῖς· Περίλυπός ἐςιν ἡ ψυχή μου ἕως θανάτȣ· μείνατε ὧδε, κ̀ γρηγορεῖτε μετ' ἐμȣ̃.

39 Καὶ προελθὼν μικρὸν, ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, προσευχόμενος, κ̀ λέγων· Πάτερ μου, εἰ δυνατόν ἐςι, παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τȣ̃το· πλὴν ȣ̓χ ὡς ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὡς σύ.

40 Καὶ ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς, καὶ εὑρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας, κ̀ λέγει τῷ Πέτρῳ· Οὕτως ȣ̓κ ἰσχύσατε μίαν ὥραν γρηγορῆσαι μετ' ἐμȣ̃;

41 Γρηγορεῖτε, καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν. Τὸ μὲν πνεῦμα

πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθε-
νής.
42 Πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελ-
θὼν προσηύξατο, λέγων· Πά-
τερ μου, εἰ οὐ δύναται τοῦτο τὸ
ποτήριον παρελθεῖν ἀπ᾽ ἐμοῦ,
ἐὰν μὴ αὐτὸ πίω, γενηθήτω
τὸ θέλημά σου.
43 Καὶ ἐλθὼν εὑρίσκει αὐ-
τοὺς πάλιν καθεύδοντας· ἦσαν
γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βε-
βαρημένοι.
44 Καὶ ἀφεὶς αὐτοὺς, ἀπελ-
θὼν πάλιν, προσηύξατο ἐκ
τρίτου, τὸν αὐτὸν λόγον εἰ-
πών.
45 Τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐ-
τοῖς· Καθεύδετε τὸ λοιπὸν, ϗ
ἀναπαύεσθε· ἰδοὺ, ἤγγικεν ἡ
ὥρα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
παραδίδοται εἰς χεῖρας ἁμαρ-
τωλῶν.
46 Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν· ἰδοὺ,
ἤγγικεν ὁ παραδιδούς με.
47 Καὶ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος,
ἰδοὺ, Ἰούδας εἷς τῶν δώδεκα ἦλθε,
καὶ μετ᾽ αὐτοῦ ὄχλος πολὺς
μετὰ μαχαιρῶν ϗ ξύλων, ἀπὸ
τῶν ἀρχιερέων ϗ πρεσβυτέρων τοῦ
λαοῦ.
48 Ὁ δὲ παραδιδοὺς αὐτὸν,
ἔδωκεν αὐτοῖς σημεῖον, λέγων·
Ὃν ἂν φιλήσω, αὐτός ἐστι·
κρατήσατε αὐτόν.
49 Καὶ εὐθέως προσελθὼν
τῷ Ἰησοῦ, εἶπε· Χαῖρε, ῥαββί·
ϗ κατεφίλησεν αὐτόν.
50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ·
Ἑταῖρε, ἐφ᾽ ᾧ πάρει; Τότε
προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς
χεῖρας ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν, καὶ
ἐκράτησαν αὐτόν.
51 Καὶ ἰδοὺ, εἷς τῶν μετὰ Ἰη-
σοῦ, ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἀπ-
έσπασε τὴν μάχαιραν αὐτοῦ· ϗ
πατάξας τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιε-
ρέως, ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον.
52 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς· Ἀπόστρεψόν σου τὴν μά-
χαιραν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς·
πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μά-
χαιραν, ἐν μαχαίρᾳ ἀπολοῦν-
ται.
53 Ἢ δοκεῖς ὅτι οὐ δύναμαι
ἄρτι παρακαλέσαι τὸν πατέρα
μου, ϗ παραστήσει μοι πλείους
ἢ δώδεκα λεγεῶνας ἀγγέλων;
54 Πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ
γραφαὶ, ὅτι οὕτω δεῖ γενέσ-
θαι;
55 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν
ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις· Ὡς ἐπὶ
λῃστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαι-
ρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με;
καθ᾽ ἡμέραν πρὸς ὑμᾶς ἐκαθε-
ζόμην διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, ϗ
οὐκ ἐκρατήσατέ με.
56 Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν,
ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ τῶν
προφητῶν. Τότε οἱ μαθηταὶ
πάντες, ἀφέντες αὐτὸν, ἔφυγον.

57 Οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν, ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι συνήχθησαν.

58 Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν, ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως· καὶ, εἰσελθὼν ἔσω, ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, ἰδεῖν τὸ τέλος.

59 Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι καὶ τὸ συνέδριον
z ὅλον ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν
κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως αὐτὸν θανατώσωσι·

60 Καὶ οὐχ εὗρον. Καὶ πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελθόντων, οὐχ εὗρον. Ὕστερον δὲ προσελθόντες δύο ψευδομάρτυρες,

61 Εἶπον· Οὗτος ἔφη· Δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι αὐτόν.

62 Καὶ ἀναστὰς ὁ Ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Οὐδὲν ἀποκρίνῃ; τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν;

63 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ· Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ἵνα ἡμῖν εἴπῃς εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

64 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ.

65 Τότε ὁ Ἀρχιερεὺς διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, λέγων· Ὅτι ἐβλασφήμησε· τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων; ἴδε, νῦν ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ·

66 Τί ὑμῖν δοκεῖ; Οἱ δὲ ἀποκριθέντες, εἶπον· Ἔνοχος θανάτου ἐστί.

67 Τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν· οἱ δὲ ἐῤῥάπισαν,

68 Λέγοντες· Προφήτευσον ἡμῖν, Χριστὲ, τίς ἐστιν ὁ παίσας σε;

69 Ὁ δὲ Πέτρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη, λέγουσα· Καὶ σὺ ἦσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου.

70 Ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν πάντων, λέγων· Οὐκ οἶδα τί λέγεις.

71 Ἐξελθόντα δὲ αὐτὸν εἰς τὸν πυλῶνα, εἶδεν αὐτὸν ἄλλη, καὶ λέγει τοῖς ἐκεῖ· Καὶ οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου.

72 Καὶ πάλιν ἠρνήσατο μεθ' ὅρκου· Ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον.

73 Μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἑστῶτες, εἶπον τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν

εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ.

74 Τότε ἤρξατο καταναθεματίζειν, καὶ ὀμνύειν· Ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. Καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησε.

75 Καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος τοῦ Ἰησοῦ, εἰρηκότος αὐτῷ· Ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρὶς ἀπαρνήσῃ με. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω, ἔκλαυσε πικρῶς.

Κεφ. κζʹ. 27.

ΠΡΩΙΑΣ δὲ γενομένης, συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὥστε θανατῶσαι αὐτόν.

2 Καὶ δήσαντες αὐτὸν, ἀπήγαγον, καὶ παρέδωκαν αὐτὸν Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι.

3 Τότε ἰδὼν Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν, ὅτι κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς, ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς Ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς Πρεσβυτέροις,

4 Λέγων· Ἥμαρτον, παραδοὺς αἷμα ἀθῶον. Οἱ δὲ εἶπον· Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψει.

5 Καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ, ἀνεχώρησε· καὶ ἀπελθὼν, ἀπήγξατο.

6 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς, λαβόντες τὰ ἀργύρια, εἶπον· Οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι.

7 Συμβούλιον δὲ λαβόντες, ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις.

8 Διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος, ἀγρὸς αἵματος, ἕως τῆς σήμερον.

9 Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἱερεμίου τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ·

10 Καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος.

11 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ· Σὺ λέγεις.

12 Καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν Πρεσβυτέρων, οὐδὲν ἀπεκρίνατο.

13 Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσι;

14 Καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἓν ῥῆμα· ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν.

15 Κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἕνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον, ὃν ἤθελον.

16 Εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον Βαραββᾶν.

17 Συνηγμένων οὖν αὐτῶν, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν; Βαραββᾶν, ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριςόν;

18 Ἤδει γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν.

19 Καθημένȣ δὲ αὐτȣ̃ ἐπὶ τȣ̃ βήματος, ἀπέςειλε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ, λέγουσα· Μηδέν σοι καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ᾽ ὄναρ δι᾽ αὐτόν.

20 Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλȣς, ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησȣ̃ν ἀπολέσωσιν.

21 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν, εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν; Οἱ δὲ εἶπον· Βαραββᾶν.

22 Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τί οὖν ποιήσω Ἰησȣ̃ν, τὸν λεγόμενον Χριςόν; Λέγȣσιν αὐτῷ πάντες· Σταυρωθήτω.

23 Ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσῶς ἔκραζον, λέγοντες· Σταυρωθήτω.

24 Ἰδὼν δὲ ὁ Πιλάτος ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ, ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλȣ, λέγων· Ἀθῶός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τȣ̃ δικαίȣ τȣ́τȣ· ὑμεῖς ὄψεσθε.

25 Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς, εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτȣ̃ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν.

26 Τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησȣ̃ν φραγελλώσας, παρέδωκεν ἵνα ςαυρωθῇ.

27 Τότε οἱ ςρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος, παραλαβόντες τὸν Ἰησȣ̃ν εἰς τὸ πραιτώριον, συνήγαγον ἐπ᾽ αὐτὸν ὅλην τὴν σπεῖραν.

28 Καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν, περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην.

29 Καὶ πλέξαντες ςέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτȣ̃, καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτȣ̃. Καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτȣ̃, ἐνέπαιζον αὐτῷ, λέγοντες· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰȣδαίων.

30 Καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτὸν, ἔλαβον τὸν κάλαμον, καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

31 Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτȣ̃· καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ ςαυρῶσαι.

32 Ἐξερχόμενοι δὲ, εὗρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον, ὀνόματι

Σίμωνα· τοῦτον ἠγγάρευσαν
ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.
33 Καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον
λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὅς ἐστι
λεγόμενος κρανίου τόπος,
34 Ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος
μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ
γευσάμενος, οὐκ ἤθελε πιεῖν.
35 Σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν,
διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ,
βάλλοντες κλῆρον· ἵνα πλη-
ρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ προφή-
του· Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά
μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱμα-
τισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.
36 Καὶ καθήμενοι ἐτήρουν αὐ-
τὸν ἐκεῖ.
37 Καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς
κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ
γεγραμμένην· ΟΥΤΟΣ ΕΣ-
ΤΙΝ ΙΗΣΟΥΣ Ο ΒΑΣΙ-
ΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.
38 Τότε σταυροῦνται σὺν αὐ-
τῷ δύο λῃσταὶ, εἷς ἐκ δεξιῶν, καὶ
εἷς ἐξ εὐωνύμων.
39 Οἱ δὲ παραπορευόμενοι
ἐβλασφήμουν αὐτὸν, κινοῦντες
τὰς κεφαλὰς αὐτῶν,
40 Καὶ λέγοντες· Ὁ κατα-
λύων τὸν ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέ-
ραις οἰκοδομῶν, σῶσον σεαυ-
τόν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, κατά-
βηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ.
41 Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Ἀρχιε-
ρεῖς, ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν Γραμ-
ματέων καὶ Πρεσβυτέρων, ἔλεγον.
42 Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ
δύναται σῶσαι. Εἰ βασιλεὺς
Ἰσραὴλ ἐστι, καταβάτω νῦν
ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, καὶ πιστεύσομεν
αὐτῷ.
43 Πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν·
ῥυσάσθω νῦν αὐτὸν, εἰ θέλει
αὐτόν· εἶπε γάρ· Ὅτι Θεοῦ
εἰμι υἱός.
44 Τὸ δ᾽ αὐτὸ καὶ οἱ λῃσταὶ,
οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ, ὠνεί-
διζον αὐτῷ.
45 Ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας σκό-
τος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν,
ἕως ὥρας ἐννάτης.
46 Περὶ δὲ τὴν ἐννάτην ὥραν
ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ με-
γάλῃ, λέγων· Ἠλὶ, Ἠλὶ,
λαμὰ σαβαχθανί; τοῦτ᾽ ἔστι,
Θεέ μου, Θεέ μου, ἱνατί με ἐγ-
κατέλιπες;
47 Τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἑστώτων
ἀκούσαντες, ἔλεγον· Ὅτι Ἠλίαν
φωνεῖ οὗτος.
48 Καὶ εὐθέως δραμὼν εἷς
ἐξ αὐτῶν, καὶ λαβὼν σπόγγον,
πλήσας τε ὄξους, καὶ περιθεὶς
καλάμῳ, ἐπότιζεν αὐτόν.
49 Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον·
Ἄφες, ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἠλί-
ας σώσων αὐτόν.
50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς, πάλιν κρά-
ξας φωνῇ μεγάλῃ, ἀφῆκε τὸ
πνεῦμα.
51 Καὶ ἰδοὺ, τὸ καταπέ-
τασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο

ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω· καὶ ἡ
γῆ ἐσείσθη, καὶ αἱ πέτραι ἐσ-
χίσθησαν·
52 Καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεῴχ-
θησαν, καὶ πολλὰ σώματα
τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠ-
γέρθη·
53 Καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνη-
μείων μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ,
εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν,
καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς.
54 Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος καὶ
οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες τὸν
Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμὸν καὶ
τὰ γενόμενα, ἐφοβήθησαν σφό-
δρα, λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ
υἱὸς ἦν οὗτος.
55 Ἦσαν δὲ ἐκεῖ γυναῖκες
πολλαὶ ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦ-
σαι, αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ
Ἰησοῦ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, δια-
κονοῦσαι αὐτῷ·
56 Ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ
Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ
Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆ μήτηρ, καὶ ἡ
μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου.
57 Ὀψίας δὲ γενομένης, ἦλ-
θεν ἄνθρωπος πλούσιος ἀπὸ
Ἀριμαθαίας, τοὔνομα Ἰωσὴφ,
ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσε τῷ
Ἰησοῦ.
58 Οὗτος, προσελθὼν τῷ
Πιλάτῳ, ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ
Ἰησοῦ. Τότε ὁ Πιλάτος ἐκέ-
λευσεν ἀποδοθῆναι τὸ σῶμα.
59 Καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ
Ἰωσὴφ, ἐνετύλιξεν αὐτὸ σιν-
δόνι καθαρᾷ·
60 Καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ
καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ, ὃ ἐλα-
τόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ· καὶ,
προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ
θύρᾳ τοῦ μνημείου, ἀπῆλθεν.
61 Ἦν δὲ ἐκεῖ Μαρία ἡ Μαγ-
δαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία,
καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου.
62 Τῇ δὲ ἐπαύριον, ἥτις ἐστὶ
μετὰ τὴν παρασκευὴν, συνήχ-
θησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φα-
ρισαῖοι πρὸς Πιλάτον,
63 Λέγοντες· Κύριε, ἐμνή-
σθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος
εἶπεν ἔτι ζῶν· Μετὰ τρεῖς ἡ-
μέρας ἐγείρομαι.
64 Κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆ-
ναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέ-
ρας, μήποτε ἐλθόντες οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς, κλέψωσιν
αὐτὸν, καὶ εἴπωσι τῷ λαῷ· Ἠ-
γέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἔσται
ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς
πρώτης.
65 Ἔφη δὲ αὐτοῖς ὁ Πιλά-
τος· Ἔχετε κουστωδίαν· ὑπά-
γετε, ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε.
66 Οἱ δὲ πορευθέντες, ἠσφα-
λίσαντο τὸν τάφον, σφραγί-
σαντες τὸν λίθον, μετὰ τῆς κου-
στωδίας.

Κεφ. κη'. 28.

ΟΨΕ δὲ σαββάτων, τῇ ἐπι-
φωσκούσῃ εἰς μίαν σαββά-

των, ἦλθε Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, ϗ ἡ ἄλλη Μαρία, θεωρῆσαι τὸν τάφον.

2 Καὶ ἰδοὺ, σεισμὸς ἐγένετο μέγας· ἄγγελος γὰρ Κυρίȣ, καταβὰς ἐξ ȣ̓ρανȣ̃, προσελθὼν ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας, ϗ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτȣ̃.

3 Ἦν δὲ ἡ ἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀστραπὴ, καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡσεὶ χιών.

4 Ἀπὸ δὲ τοῦ φόβȣ αὐτȣ̃ ἐσείσθησαν οἱ τηρȣ̃ντες, ϗ ἐγένοντο ὡσεὶ νεκροί.

5 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος, εἶπε ταῖς γυναιξί· Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· οἶδα γὰρ ὅτι Ἰησȣ̃ν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε.

6 Οὐκ ἔστιν ὧδε· ἠγέρθη γὰρ, καθὼς εἶπε. Δεῦτε, ἴδετε τὸν τόπον ὅπȣ ἔκειτο ὁ Κύριος.

7 Καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι, εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτȣ̃, ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· ϗ ἰδȣ̀, προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε. Ἰδȣ̀, εἶπον ὑμῖν.

8 Καὶ ἐξελθȣ̃σαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείȣ μετὰ φόβȣ ϗ χαρᾶς μεγάλης, ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτȣ̃.

9 Ὡς δὲ ἐπορεύοντο ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτȣ̃, ϗ ἰδοὺ, ὁ Ἰησοῦς ἀπήντησεν αὐταῖς, λέγων· Χαίρετε. Αἱ δὲ προσελθȣ̃σαι, ἐκράτησαν αὐτȣ̃ τοὺς πόδας, καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ.

10 Τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβεῖσθε· ὑπάγετε, ἀπαγγείλατε τοῖς ἀδελφοῖς μȣ, ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κἀκεῖ με ὄψονται.

11 Πορευομένων δὲ αὐτῶν, ἰδȣ̀, τινὲς τῆς κȣστωδίας, ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν τοῖς Ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γενόμενα.

12 Καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν Πρεσβυτέρων, συμβȣ́λιόν τε λαβόντες, ἀργύρια ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς στρατιώταις,

13 Λέγοντες· Εἴπατε, ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτȣ̃, νυκτὸς ἐλθόντες, ἔκλεψαν αὐτὸν ἡμῶν κοιμωμένων.

14 Καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς πείσομεν αὐτὸν, καὶ ὑμᾶς ἀμερίμνȣς ποιήσομεν.

15 Οἱ δὲ, λαβόντες τὰ ἀργύρια, ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν. Καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος ȣ̂τος παρὰ Ἰȣδαίοις μέχρι τῆς σήμερον.

16 Οἱ δὲ ἕνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησȣ̃ς.

17 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν, προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίστασαν.

18 Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησȣ̃ς,

ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· Ἐδό-
θη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ
καὶ ἐπὶ γῆς.
19 Πορευθέντες οὖν μαθητεύ-
σατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτί-
ζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου
Πνεύματος·
20 Διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν
πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν·
καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι
πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς
συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

ΤΟ ΚΑΤΑ

ΜΑΡΚΟΝ

ἉΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. α'. 1.

ΑΡΧΗ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ
Χριστοῦ, υἱοῦ τοῦ Θεοῦ·
2 Ὡς γέγραπται ἐν τοῖς προ-
φήταις· Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω
τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου
σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν
σου ἔμπροσθέν σου.
3 Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρή-
μῳ· Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυ-
ρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους
αὐτοῦ.
4 Ἐγένετο Ἰωάννης βαπτί-
ζων ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ κηρύσσων
βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν.
5 Καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς αὐ-
τὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα, καὶ
οἱ Ἱεροσολυμῖται· καὶ ἐβαπτί-
ζοντο πάντες ἐν τῷ Ἰορδάνῃ
ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολο-
γούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐ-
τῶν.
6 Ἦν δὲ Ἰωάννης ἐνδεδυ-
μένος τρίχας καμήλου, καὶ ζώ-
νην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν
αὐτοῦ· καὶ ἐσθίων ἀκρίδας καὶ
μέλι ἄγριον.
7 Καὶ ἐκήρυσσε, λέγων· Ἔρ-
χεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω
μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς, κύψας
λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων
αὐτοῦ.
8 Ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς

ἐν ὕδατι· αὐτὸς δὲ βαπτίσει
ὑμᾶς ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.
9 Καὶ ἐγένετο ἐν ἐκείναις
ταῖς ἡμέραις, ἦλθεν Ἰησοῦς ἀπὸ
Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας, καὶ
ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν
Ἰορδάνην.
10 Καὶ εὐθέως ἀναβαίνων
ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε σχιζομένους
τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τὸ Πνεῦμα,
ὡσεὶ περιστερὰν, καταβαῖνον ἐπ᾽
αὐτόν.
11 Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν
οὐρανῶν· Σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ
ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ εὐδόκησα.
12 Καὶ εὐθὺς τὸ Πνεῦμα
αὐτὸν ἐκβάλλει εἰς τὴν ἔρημον.
13 Καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῇ ἐρήμῳ
ἡμέρας τεσσαράκοντα, πειρα-
ζόμενος ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ· ϗ ἦν
μετὰ τῶν θηρίων· ϗ οἱ ἄγγελοι
διηκόνουν αὐτῷ.
14 Μετὰ δὲ τὸ παραδοθῆναι
τὸν Ἰωάννην, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς
τὴν Γαλιλαίαν, κηρύσσων τὸ εὐ-
αγγέλιον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ·
15 Καὶ λέγων· Ὅτι πεπλή-
ρωται ὁ καιρὸς, καὶ ἤγγικεν ἡ
βασιλεία τοῦ Θεοῦ· μετανοεῖτε,
ϗ πιστεύετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.
16 Περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν
θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε
Σίμωνα ϗ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον
ἐν τῇ θαλάσσῃ· (ἦσαν γὰρ
ἁλιεῖς.)
17 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Δεῦτε ὀπίσω μου, ϗ ποι-
ήσω ὑμᾶς γενέσθαι ἁλιεῖς ἀν-
θρώπων.
18 Καὶ εὐθέως ἀφέντες τὰ
δίκτυα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐ-
τῷ.
19 Καὶ προβὰς ἐκεῖθεν ὀλί-
γον, εἶδεν Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβε-
δαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ, καὶ αὐτοὺς ἐν τῷ πλοίῳ
καταρτίζοντας τὰ δίκτυα.
20 Καὶ εὐθέως ἐκάλεσεν αὐ-
τούς· ϗ, ἀφέντες τὸν πατέρα αὐ-
τῶν Ζεβεδαῖον ἐν τῷ πλοίῳ
μετὰ τῶν μισθωτῶν, ἀπῆλθον
ὀπίσω αὐτοῦ.
21 Καὶ εἰσπορεύονται εἰς Κα-
περναούμ· ϗ εὐθέως τοῖς σάβ-
βασιν εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγω-
γὴν, ἐδίδασκε.
22 Καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ
διδαχῇ αὐτοῦ· ἦν γὰρ διδά-
σκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν ἔχων,
ϗ οὐχ ὡς οἱ Γραμματεῖς.
23 Καὶ ἦν ἐν τῇ συναγωγῇ
αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν πνεύματι
ἀκαθάρτῳ, ϗ ἀνέκραξε,
24 Λέγων· Ἔα, τί ἡμῖν καὶ
σοὶ, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ἦλθες
ἀπολέσαι ἡμᾶς; οἶδά σε τίς
εἶ, ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ.
25 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ
Ἰησοῦς, λέγων· Φιμώθητι, καὶ
ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ.
26 Καὶ σπαράξαν αὐτὸν τὸ

πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον, καὶ κράξαν φωνῇ μεγάλῃ, ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ.

27 Καὶ ἐθαμβήθησαν πάντες, ὥστε συζητεῖν πρὸς αὐτοὺς, λέγοντας· Τί ἐστι τοῦτο; τίς ἡ διδαχὴ ἡ καινὴ αὕτη, ὅτι κατ' ἐξουσίαν καὶ τοῖς πνεύμασι τοῖς ἀκαθάρτοις ἐπιτάσσει, καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ;

28 Ἐξῆλθε δὲ ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εὐθὺς εἰς ὅλην τὴν περίχωρον τῆς Γαλιλαίας.

29 Καὶ εὐθέως ἐκ τῆς συναγωγῆς ἐξελθόντες, ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος καὶ Ἀνδρέου, μετὰ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου.

30 Ἡ δὲ πενθερὰ Σίμωνος κατέκειτο πυρέσσουσα· καὶ εὐθέως λέγουσιν αὐτῷ περὶ αὐτῆς.

31 Καὶ προσελθὼν ἤγειρεν αὐτὴν, κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετὸς εὐθέως· καὶ διηκόνει αὐτοῖς.

32 Ὀψίας δὲ γενομένης, ὅτε ἔδυ ὁ ἥλιος, ἔφερον πρὸς αὐτὸν πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας, καὶ τοὺς δαιμονιζομένους.

33 Καὶ ἡ πόλις ὅλη ἐπισυνηγμένη ἦν πρὸς τὴν θύραν.

34 Καὶ ἐθεράπευσε πολλοὺς κακῶς ἔχοντας ποικίλαις νόσοις· καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλε, καὶ οὐκ ἤφιε λαλεῖν τὰ δαιμόνια, ὅτι ᾔδεισαν αὐτόν.

35 Καὶ πρωῒ ἔννυχον λίαν ἀναστὰς ἐξῆλθε, καὶ ἀπῆλθεν εἰς ἔρημον τόπον, κἀκεῖ προσηύχετο.

36 Καὶ κατεδίωξαν αὐτὸν ὁ Σίμων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ.

37 Καὶ εὑρόντες αὐτὸν, λέγουσιν αὐτῷ· Ὅτι πάντες ζητοῦσί σε.

38 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἄγωμεν εἰς τὰς ἐχομένας κωμοπόλεις, ἵνα κἀκεῖ κηρύξω· εἰς τοῦτο γὰρ ἐξελήλυθα.

39 Καὶ ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν εἰς ὅλην τὴν Γαλιλαίαν, καὶ τὰ δαιμόνια ἐκβάλλων.

40 Καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λεπρὸς, παρακαλῶν αὐτὸν, καὶ γονυπετῶν αὐτὸν, καὶ λέγων αὐτῷ· Ὅτι ἐὰν θέλῃς, δύνασαί με καθαρίσαι.

41 Ὁ δὲ Ἰησοῦς σπλαγχνισθεὶς, ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτῷ· Θέλω, καθαρίσθητι.

42 Καὶ εἰπόντος αὐτοῦ, εὐθέως ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ λέπρα, καὶ ἐκαθαρίσθη.

43 Καὶ ἐμβριμησάμενος αὐτῷ, εὐθέως ἐξέβαλεν αὐτόν.

44 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ὅρα μηδενὶ μηδὲν εἴπῃς· ἀλλ' ὕπαγε, σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ

σου ἃ προσέταξε Μωσῆς, εἰς
μαρτύριον αὐτοῖς.
45 Ὁ δὲ ἐξελθὼν ἤρξατο
κηρύσσειν πολλὰ, καὶ διαφημί-
ζειν τὸν λόγον, ὥστε μηκέτι αὐ-
τὸν δύνασθαι φανερῶς εἰς πό-
λιν εἰσελθεῖν· ἀλλ' ἔξω ἐν ἐ-
ρήμοις τόποις ἦν, καὶ ἤρχοντο
πρὸς αὐτὸν πανταχόθεν.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ πάλιν εἰσῆλθεν εἰς
Καπερναοὺμ δι' ἡμερῶν·
καὶ ἠκούσθη ὅτι εἰς οἶκόν ἐστι.
2 Καὶ εὐθέως συνήχθησαν
πολλοὶ, ὥστε μηκέτι χωρεῖν
μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν· καὶ
ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον.
3 Καὶ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν,
παραλυτικὸν φέροντες, αἰρό-
μενον ὑπὸ τεσσάρων.
4 Καὶ μὴ δυνάμενοι προσ-
εγγίσαι αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον,
ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν·
καὶ ἐξορύξαντες χαλῶσι τὸν κράβ-
βατον, ἐφ' ᾧ παραλυτικὸς κατ-
έκειτο.
5 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν
αὐτῶν, λέγει τῷ παραλυτικῷ·
Τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρ-
τίαι σου.
6 Ἦσαν δέ τινες τῶν Γραμ-
ματέων ἐκεῖ καθήμενοι, καὶ
διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις
αὐτῶν·
7 Τί οὗτος οὕτω λαλεῖ βλασ-
φημίας; τίς δύναται ἀφιέναι
ἁμαρτίας, εἰ μὴ εἷς ὁ Θεός;
8 Καὶ εὐθέως ἐπιγνοὺς ὁ Ἰη-
σοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ, ὅτι οὕ-
τως διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς,
εἶπεν αὐτοῖς· Τί ταῦτα δια-
λογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑ-
μῶν;
9 Τί ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν
τῷ παραλυτικῷ· Ἀφέωνταί σοι
αἱ ἁμαρτίαι· ἢ εἰπεῖν· Ἔγει-
ραι, καὶ ἆρόν σου τὸν κράββατον,
καὶ περιπάτει;
10 Ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν
ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀφιέναι
ἐπὶ τῆς γῆς ἁμαρτίας· (λέγει
τῷ παραλυτικῷ·)
11 Σοὶ λέγω, ἔγειραι, καὶ
ἆρον τὸν κράββατόν σου, καὶ ὕπαγε
εἰς τὸν οἶκόν σου.
12 Καὶ ἠγέρθη εὐθέως, καὶ
ἄρας τὸν κράββατον ἐξῆλθεν
ἐναντίον πάντων· ὥστε ἐξίστα-
σθαι πάντας, καὶ δοξάζειν τὸν
Θεὸν, λέγοντας· Ὅτι οὐδέποτε
οὕτως εἴδομεν.
13 Καὶ ἐξῆλθε πάλιν παρὰ
τὴν θάλασσαν· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος
ἤρχετο πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐδί-
δασκεν αὐτούς.
14 Καὶ παράγων εἶδε Λευῒν
τὸν τοῦ Ἀλφαίου καθήμενον ἐπὶ τὸ
τελώνιον· καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκο-
λούθει μοι. Καὶ ἀναστὰς ἠκο-
λούθησεν αὐτῷ.
15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατα-
κεῖσθαι αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐ-

26. These 12 loaves might signify the continual dedication of the 12 tribes of Israel to God: and an acknowledgment of the goodness & sovereignty of God. see Lev 24.5-7

τοῦ, καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ, καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ἦσαν γὰρ πολλοὶ, καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ.

16 Καὶ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, ἰδόντες αὐτὸν ἐσθίοντα μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν, ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Τί ὅτι μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει καὶ πίνει;

17 Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς, λέγει αὐτοῖς· Οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ᾽ οἱ κακῶς ἔχοντες. Οὐκ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

18 Καὶ ἦσαν οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων νηστεύοντες· καὶ ἔρχονται καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Διατί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων νηστεύουσιν, οἱ δὲ σοὶ μαθηταὶ οὐ νηστεύουσι;

19 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ᾽ αὐτῶν ἐστι, νηστεύειν; ὅσον χρόνον μεθ᾽ ἑαυτῶν ἔχουσι τὸν νυμφίον, οὐ δύνανται νηστεύειν.

20 Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ᾽ αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

21 Καὶ οὐδεὶς ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπιῤῥάπτει ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ· εἰ δὲ μὴ, αἴρει τὸ πλήρωμα αὐτοῦ τὸ καινὸν τοῦ παλαιοῦ, καὶ χεῖρον σχίσμα γίνεται.

22 Καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μὴ, ῥήσσει ὁ οἶνος ὁ νέος τοὺς ἀσκοὺς, καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται· ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς βλητέον.

23 Καὶ ἐγένετο παραπορεύεσθαι αὐτὸν ἐν τοῖς σάββασι διὰ τῶν σπορίμων, καὶ ἤρξαντο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὁδὸν ποιεῖν τίλλοντες τοὺς στάχυας.

24 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον αὐτῷ· Ἴδε, τί ποιοῦσιν ἐν τοῖς σάββασιν ὃ οὐκ ἔξεστι;

25 Καὶ αὐτὸς ἔλεγεν αὐτοῖς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε τί ἐποίησε Δαβὶδ, ὅτε χρείαν ἔσχε, καὶ ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ᾽ αὐτοῦ;

26 Πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἐπὶ Ἀβιάθαρ τοῦ ἀρχιερέως, καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν, οὓς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι, καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ οὖσι;

27 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο, οὐχ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον·

28 Ὥστε κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου.

ver 27 & 28. The import of the first verse is, that the Sabbath being made for the use of man, ought to yield to the good of man for whom it was instituted.

Ver 6th The tenets of the Pharisees & Herodians are diametrically opposite, so that the conjunction of their councils against Xt is a memorable proof of the keenness of that malice which could thus cause them to forget so deep a quarrel with each other. (Doddridge Vol 1. Page 274)

Κεφ. γʹ. 3.

ΚΑΙ εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὴν συναγωγήν· καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐξηραμμένην ἔχων τὴν χεῖρα·

2 Καὶ παρετήρουν αὐτὸν εἰ τοῖς σάββασι θεραπεύσει αὐτόν, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ.

3 Καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἐξηραμμένην ἔχοντι τὴν χεῖρα· Ἔγειραι εἰς τὸ μέσον.

4 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἔξεστι τοῖς σάββασιν ἀγαθοποιῆσαι, ἢ κακοποιῆσαι; ψυχὴν σῶσαι, ἢ ἀποκτεῖναι; Οἱ δὲ ἐσιώπων.

5 Καὶ περιβλεψάμενος αὐτοὺς μετ᾽ ὀργῆς, συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου· καὶ ἐξέτεινε, καὶ ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη.

6 Καὶ ἐξελθόντες οἱ Φαρισαῖοι εὐθέως μετὰ τῶν Ἡρωδιανῶν συμβούλιον ἐποίουν κατ᾽ αὐτοῦ, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσι.

7 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς τὴν θάλασσαν· καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἠκολούθησαν αὐτῷ, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας,

8 Καὶ ἀπὸ Ἱεροσολύμων, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδουμαίας, καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ οἱ περὶ Τύρον καὶ Σιδῶνα, πλῆθος πολύ, ἀκούσαντες ὅσα ἐποίει, ἦλθον πρὸς αὐτόν.

9 Καὶ εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα πλοιάριον προσκαρτερῇ αὐτῷ, διὰ τὸν ὄχλον, ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτόν.

10 Πολλοὺς γὰρ ἐθεράπευσεν, ὥστε ἐπιπίπτειν αὐτῷ, ἵνα αὐτοῦ ἅψωνται, ὅσοι εἶχον μάστιγας.

11 Καὶ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, ὅταν αὐτὸν ἐθεώρει, προσέπιπτεν αὐτῷ, καὶ ἔκραζε, λέγοντα· Ὅτι σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

12 Καὶ πολλὰ ἐπετίμα αὐτοῖς, ἵνα μὴ αὐτὸν φανερὸν ποιήσωσι.

13 Καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος, καὶ προσκαλεῖται οὓς ἤθελεν αὐτός· καὶ ἀπῆλθον πρὸς αὐτόν.

14 Καὶ ἐποίησε δώδεκα, ἵνα ὦσι μετ᾽ αὐτοῦ, καὶ ἵνα ἀποστέλλῃ αὐτοὺς κηρύσσειν,

15 Καὶ ἔχειν ἐξουσίαν θεραπεύειν τὰς νόσους, καὶ ἐκβάλλειν τὰ δαιμόνια.

16 Καὶ ἐπέθηκε τῷ Σίμωνι ὄνομα Πέτρον·

17 Καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου· καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὀνόματα Βοανεργές, ὅ ἐστιν, υἱοὶ βροντῆς·

18 Καὶ Ἀνδρέαν, καὶ Φίλιππον, καὶ Βαρθολομαῖον, καὶ Ματθαῖον, καὶ Θωμᾶν, καὶ Ἰάκωβον

Ver 17 When our Saviour surnamed the Sons of Zebedee he seems plainly to have had an eye to that prophecy of Haggai ch 2 v 6 which is by the apostle to the Hebrews ch 12 v 26 applied to the great alteration made in the economy of religion by the publication of the gospel. This name therefore imports that they [illegible] be eminent ministers in accomplishing this wondrous change [illegible] the like thunder or an earthquake mightily bear down [illegible] opposition [illegible]

τὸν τοῦ Ἀλφαίȣ, ϗ Θαδδαῖον, ϗ
Σίμωνα τὸν Κανανίτην·
19 Καὶ Ἰȣ́δαν Ἰσκαριώτην,
ὃς ϗ παρέδωκεν αὐτόν. Καὶ
ἔρχονται εἰς οἶκον.
20 Καὶ συνέρχεται πάλιν
ὄχλος, ὥϛε μὴ δύνασθαι αὐ-
τȣ̀ς μήτε ἄρτον φαγεῖν.
21 Καὶ ἀκούσαντες οἱ παρ'
αὐτοῦ, ἐξῆλθον κρατῆσαι αὐ-
τόν· ἔλεγον γάρ· Ὅτι ἐξέϛη.
22 Καὶ οἱ Γραμματεῖς οἱ
ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβάντες,
ἔλεγον· Ὅτι Βεελζεβȣ̀λ ἔχει·
ϗ, Ὅτι ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαι-
μονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.
23 Καὶ προσκαλεσάμενος
αὐτȣ̀ς, ἐν παραβολαῖς ἔλεγεν
αὐτοῖς· Πῶς δύναται Σατανᾶς
Σατανᾶν ἐκβάλλειν;
24 Καὶ ἐὰν βασιλεία ἐφ' ἑ-
αυτὴν μερισθῇ, οὐ δύναται ϛα-
θῆναι ἡ βασιλεία ἐκείνη·
25 Καὶ ἐὰν οἰκία ἐφ' ἑαυτὴν
μερισθῇ, οὐ δύναται ϛαθῆναι
ἡ οἰκία ἐκείνη·
26 Καὶ εἰ ὁ Σατανᾶς ἀνέϛη
ἐφ' ἑαυτὸν, καὶ μεμέριϛαι, οὐ
δύναται ϛαθῆναι, ἀλλὰ τέλος
ἔχει.
27 Οὐ δύναται ȣ̓δεὶς τὰ σκεύη
τοῦ ἰσχυρȣ͂, εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰ-
κίαν αὐτȣ͂, διαρπάσαι, ἐὰν μὴ
πρῶτον τὸν ἰσχυρὸν δήσῃ· καὶ
τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρ-
πάσει.
28 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι
πάντα ἀφεθήσεται τὰ ἁμαρ-
τήματα τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων,
ϗ βλασφημίαι ὅσας ἂν βλασ-
φημήσωσιν·
29 Ὃς δ' ἂν βλασφημήσῃ
εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, οὐκ
ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλ'
ἔνοχός ἐϛιν αἰωνίȣ κρίσεως.
30 Ὅτι ἔλεγον· πνεῦμα ἀ-
κάθαρτον ἔχει.
31 Ἔρχονται ȣ̓͂ν οἱ ἀδελφοὶ
ϗ ἡ μήτηρ αὐτȣ͂· ϗ ἔξω ἑϛῶ-
τες, ἀπέϛειλαν πρὸς αὐτὸν, φω-
νȣ͂ντες αὐτόν.
32 Καὶ ἐκάθητο ὄχλος περὶ
αὐτόν· εἶπον δὲ αὐτῷ· Ἰδȣ̀, ἡ
μήτηρ σȣ ϗ οἱ ἀδελφοί σȣ ἔξω
ζητȣ͂σί σε.
33 Καὶ ἀπεκρίθη αὐτοῖς,
λέγων· Τίς ἐϛιν ἡ μήτηρ μȣ, ἢ
οἱ ἀδελφοί μȣ;
34 Καὶ περιβλεψάμενος κύ-
κλῳ τȣ̀ς περὶ αὐτὸν καθημένȣς,
λέγει· Ἴδε ἡ μήτηρ μȣ καὶ οἱ
ἀδελφοί μȣ.
35 Ὃς γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ
θέλημα τοῦ Θεȣ͂, ȣ̔͂τος ἀδελφός
μȣ, ϗ ἀδελφή μȣ, καὶ μήτηρ
ἐϛί.

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑΙ πάλιν ἤρξατο διδά-
σκειν παρὰ τὴν θάλασσαν·
ϗ συνήχθη πρὸς αὐτὸν ὄχλος
πολὺς, ὥϛε αὐτὸν ἐμβάντα εἰς
τὸ πλοῖον, καθῆσθαι ἐν τῇ

θαλάσσῃ· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἦν.

2 Καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς πολλὰ, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ·

3 Ἀκούετε· Ἰδοὺ, ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι.

4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπείρειν, ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδὸν, καὶ ἦλθε τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγεν αὐτό.

5 Ἄλλο δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρῶδες, ὅπου οὐκ εἶχε γῆν πολλήν· καὶ εὐθέως ἐξανέτειλε, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς·

6 Ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος ἐκαυματίσθη, καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν, ἐξηράνθη.

7 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας· καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι, καὶ συνέπνιξαν αὐτὸ, καὶ καρπὸν οὐκ ἔδωκε.

8 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλήν· καὶ ἐδίδου καρπὸν ἀναβαίνοντα καὶ αὐξάνοντα· καὶ ἔφερεν, ἓν τριάκοντα, καὶ ἓν ἑξήκοντα, καὶ ἓν ἑκατόν.

9 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

10 Ὅτε δὲ ἐγένετο καταμόνας, ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ περὶ αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα τὴν παραβολήν.

11 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὸ μυστήριον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· ἐκείνοις δὲ τοῖς ἔξω ἐν παραβολαῖς τὰ πάντα γίνεται·

12 Ἵνα βλέποντες βλέπωσι, καὶ μὴ ἴδωσι· καὶ ἀκούοντες ἀκούωσι, καὶ μὴ συνιῶσι· μήποτε ἐπιστρέψωσι, καὶ ἀφεθῇ αὐτοῖς τὰ ἁμαρτήματα.

13 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Οὐκ οἴδατε τὴν παραβολὴν ταύτην; καὶ πῶς πάσας τὰς παραβολὰς γνώσεσθε;

14 Ὁ σπείρων, τὸν λόγον σπείρει.

15 Οὗτοι δέ εἰσιν οἱ παρὰ τὴν ὁδὸν, ὅπου σπείρεται ὁ λόγος· καὶ ὅταν ἀκούσωσιν, εὐθέως ἔρχεται ὁ Σατανᾶς, καὶ αἴρει τὸν λόγον τὸν ἐσπαρμένον ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.

16 Καὶ οὗτοί εἰσιν ὁμοίως οἱ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπειρόμενοι, οἳ, ὅταν ἀκούσωσι τὸν λόγον, εὐθέως μετὰ χαρᾶς λαμβάνουσιν αὐτόν·

17 Καὶ οὐκ ἔχουσι ῥίζαν ἐν ἑαυτοῖς, ἀλλὰ πρόσκαιροί εἰσιν· εἶτα, γενομένης θλίψεως ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον, εὐθέως σκανδαλίζονται.

18 Καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ εἰς τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι, οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον ἀκούοντες·

19 Καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἰῶνος τούτου, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου, καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίαι εἰσπορευόμεναι συμπνίγουσι τὸν

Ver 12 It appears that upon their shutting their eyes, or the voluntary hardening of their hearts against God, he withdraws his grace. Thus, here the obscurity of the parables is a punishment to them for not being willing to see; "unto them [illegible]

λόγον, καὶ ἄκαρπος γίνεται.

20 Καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν σπαρέντες, οἵτινες ἀκούουσι τὸν λόγον, καὶ παραδέχονται· καὶ καρποφοροῦσιν, ἓν τριάκοντα, καὶ ἓν ἑξήκοντα, καὶ ἓν ἑκατόν.

21 Καὶ ἔλεγον αὐτοῖς· Μήτι ὁ λύχνος ἔρχεται, ἵνα ὑπὸ τὸν μόδιον τεθῇ, ἢ ὑπὸ τὴν κλίνην; οὐχ ἵνα ἐπὶ τὴν λυχνίαν ἐπιτεθῇ;

22 Οὐ γάρ ἐστί τι κρυπτὸν, ὃ ἐὰν μὴ φανερωθῇ· οὐδὲ ἐγένετο ἀπόκρυφον, ἀλλ' ἵνα εἰς φανερὸν ἔλθῃ.

23 Εἴτις ἔχει ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

24 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Βλέπετε τί ἀκούετε· ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε, μετρηθήσεται ὑμῖν, καὶ προστεθήσεται ὑμῖν τοῖς ἀκούουσιν.

25 Ὃς γὰρ ἂν ἔχῃ, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὃς οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

26 Καὶ ἔλεγεν· Οὕτως ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐὰν ἄνθρωπος βάλῃ τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς,

27 Καὶ καθεύδῃ, καὶ ἐγείρηται νύκτα καὶ ἡμέραν· καὶ ὁ σπόρος βλαστάνῃ καὶ μηκύνηται ὡς οὐκ οἶδεν αὐτός.

28 Αὐτομάτη γὰρ ἡ γῆ καρποφορεῖ, πρῶτον χόρτον, εἶτα στάχυν, εἶτα πλήρη σῖτον ἐν τῷ στάχυϊ.

29 Ὅταν δὲ παραδῷ ὁ καρπὸς, εὐθέως ἀποστέλλει τὸ δρέπανον, ὅτι παρέστηκεν ὁ θερισμός.

30 Καὶ ἔλεγε· Τίνι ὁμοιώσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ; ἢ ἐν ποίᾳ παραβολῇ παραβάλωμεν αὐτήν;

31 Ὡς κόκκῳ σινάπεως, ὃς, ὅταν σπαρῇ ἐπὶ τῆς γῆς, μικρότερος πάντων τῶν σπερμάτων ἐστὶ τῶν ἐπὶ τῆς γῆς·

32 Καὶ ὅταν σπαρῇ, ἀναβαίνει, καὶ γίνεται πάντων τῶν λαχάνων μείζων, καὶ ποιεῖ κλάδους μεγάλους, ὥστε δύνασθαι ὑπὸ τὴν σκιὰν αὐτοῦ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνοῦν.

33 Καὶ τοιαύταις παραβολαῖς πολλαῖς ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον, καθὼς ἠδύναντο ἀκούειν·

34 Χωρὶς δὲ παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς· κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐπέλυε πάντα.

35 Καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὀψίας γενομένης· Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν.

36 Καὶ ἀφέντες τὸν ὄχλον, παραλαμβάνουσιν αὐτὸν ὡς ἦν ἐν τῷ πλοίῳ· καὶ ἄλλα δὲ πλοιάρια ἦν μετ' αὐτοῦ.

37 Καὶ γίνεται λαίλαψ ἀνέ-

μου μεγάλη· τὰ δὲ κύματα ἐπέβαλλεν εἰς τὸ πλοῖον, ὥστε αὐτὸ ἤδη γεμίζεσθαι·

38 Καὶ ἦν αὐτὸς ἐπὶ τῇ πρύμνῃ ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον καθεύδων· ϗ διεγείρουσιν αὐτὸν, ϗ λέγουσιν αὐτῷ· Διδάσκαλε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἀπολλύμεθα;

39 Καὶ διεγερθεὶς ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ, ϗ εἶπε τῇ θαλάσσῃ· Σιώπα, πεφίμωσο. Καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη.

40 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί δειλοί ἐστε οὕτω; πῶς οὐκ ἔχετε πίστιν;

41 Καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν, ϗ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· Τίς ἄρα οὗτός ἐστιν, ὅτι ϗ ὁ ἄνεμος ϗ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;

Κεφ. έ. 5.

ΚΑΙ ἦλθον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης, εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν.

2 Καὶ ἐξελθόντι αὐτῷ ἐκ τοῦ πλοίου, εὐθέως ἀπήντησεν αὐτῷ ἐκ τῶν μνημείων ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ,

3 Ὃς τὴν κατοίκησιν εἶχεν ἐν τοῖς μνημείοις, ϗ οὔτε ἁλύσεσιν οὐδεὶς ἠδύνατο αὐτὸν δῆσαι·

4 Διὰ τὸ αὐτὸν πολλάκις πέδαις ϗ ἁλύσεσι δεδέσθαι, ϗ διεσπάσθαι ὑπ' αὐτοῦ τὰς ἁλύσεις, καὶ τὰς πέδας συντετρίφθαι· ϗ οὐδεὶς αὐτὸν ἴσχυε δαμάσαι.

5 Καὶ διαπαντὸς, νυκτὸς καὶ ἡμέρας, ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ ἐν τοῖς μνήμασιν ἦν κράζων, καὶ κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις.

6 Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρόθεν, ἔδραμε, ϗ προσεκύνησεν αὐτῷ·

7 Καὶ κράξας φωνῇ μεγάλῃ, εἶπε· Τί ἐμοὶ ϗ σοὶ, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; ὁρκίζω σε τὸν Θεὸν, μή με βασανίσῃς.

8 (Ἔλεγε γὰρ αὐτῷ· Ἔξελθε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐκ τοῦ ἀνθρώπου.)

9 Καὶ ἐπηρώτα αὐτόν· Τί σοι ὄνομα; Καὶ ἀπεκρίθη, λέγων· Λεγεὼν ὄνομά μοι· ὅτι πολλοί ἐσμεν.

10 Καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλὰ, ἵνα μὴ αὐτοὺς ἀποστείλῃ ἔξω τῆς χώρας.

11 Ἦν δὲ ἐκεῖ πρὸς τὰ ὄρη ἀγέλη χοίρων μεγάλη βοσκομένη.

12 Καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν πάντες οἱ δαίμονες, λέγοντες· Πέμψον ἡμᾶς εἰς τοὺς χοίρους, ἵνα εἰς αὐτοὺς εἰσέλθωμεν.

13 Καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς εὐθέως ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἐξελθόντα τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους· καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ

κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν
δὲ ὡς δισχίλιοι· ϗ ἐπνίγοντο
ἐν τῇ θαλάσσῃ.
14 Οἱ δὲ βόσκοντες τοὺς χοί-
ρους ἔφυγον, καὶ ἀνήγγειλαν εἰς
τὴν πόλιν ϗ εἰς τοὺς ἀγρούς. Καὶ
ἐξῆλθον ἰδεῖν τί ἐστι τὸ γε-
γονός.
15 Καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν
Ἰησοῦν, ϗ θεωροῦσι τὸν δαιμονι-
ζόμενον, καθήμενον καὶ ἱμα-
τισμένον, καὶ σωφρονοῦντα, τὸν
ἐσχηκότα τὸν λεγεῶνα· ϗ ἐφο-
βήθησαν.
16 Καὶ διηγήσαντο αὐτοῖς
οἱ ἰδόντες, πῶς ἐγένετο τῷ
δαιμονιζομένῳ, καὶ περὶ τῶν
χοίρων.
17 Καὶ ἤρξαντο παρακαλεῖν
αὐτὸν ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὁρίων
αὐτῶν.
18 Καὶ ἐμβάντος αὐτοῦ εἰς
τὸ πλοῖον, παρεκάλει αὐτὸν ὁ
δαιμονισθεὶς ἵνα ᾖ μετ᾽ αὐτοῦ.
19 Ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκ ἀφῆκεν
αὐτὸν, ἀλλὰ λέγει αὐτῷ· Ὕπ-
αγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς τοὺς
σοὺς, ϗ ἀνάγγειλον αὐτοῖς ὅσα
σοι ὁ Κύριος ἐποίησε, καὶ ἠλέ-
ησέ σε.
20 Καὶ ἀπῆλθε, καὶ ἤρξατο
κηρύσσειν ἐν τῇ Δεκαπόλει,
ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ϗ
πάντες ἐθαύμαζον.
21 Καὶ διαπεράσαντος τοῦ
Ἰησοῦ ἐν τῷ πλοίῳ πάλιν εἰς
τὸ πέραν, συνήχθη ὄχλος πο-
λὺς ἐπ᾽ αὐτὸν, ϗ ἦν παρὰ τὴν
θάλασσαν.
22 Καὶ ἰδοὺ, ἔρχεται εἷς τῶν
ἀρχισυναγώγων, ὀνόματι Ἰά-
ειρος· καὶ ἰδὼν αὐτὸν, πίπτει
πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ,
23 Καὶ παρεκάλει αὐτὸν
πολλὰ, λέγων· Ὅτι τὸ θυ-
γάτριόν μου ἐσχάτως ἔχει· ἵνα
ἐλθὼν ἐπιθῇς αὐτῇ τὰς χεῖ-
ρας, ὅπως σωθῇ· καὶ ζήσε-
ται.
24 Καὶ ἀπῆλθε μετ᾽ αὐτοῦ·
ϗ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πο-
λὺς, ϗ συνέθλιβον αὐτόν.
25 Καὶ γυνή τις οὖσα ἐν ῥύ-
σει αἵματος ἔτη δώδεκα,
26 Καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ
πολλῶν ἰατρῶν, καὶ δαπανή-
σασα τὰ παρ᾽ ἑαυτῆς πάντα,
καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ
μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα·
27 Ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ,
ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὄπισθεν,
ἥψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ.
28 Ἔλεγε γάρ· Ὅτι κἂν
τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἅψωμαι, σω-
θήσομαι.
29 Καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ
πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς· καὶ
ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἴαται ἀπὸ
τῆς μάστιγος.
30 Καὶ εὐθέως ὁ Ἰησοῦς ἐπι-
γνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύ-
ναμιν ἐξελθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν

care of the religious duties that were performed in the Synagogue
(Prideaux 2 vol Pag. 4

τῷ ὄχλῳ, ἔλεγε· Τίς μου ἥψατο τῶν ἱματίων;

31 Καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ λέγεις· Τίς μου ἥψατο;

32 Καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν.

33 Ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὃ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ, ἦλθε καὶ προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν.

34 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιὴς ἀπὸ τῆς μάστιγός σου.

35 Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἔρχονται ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγώγου, λέγοντες· Ὅτι ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανε· τί ἔτι σκύλλεις τὸν διδάσκαλον;

36 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εὐθέως ἀκούσας τὸν λόγον λαλούμενον, λέγει τῷ ἀρχισυναγώγῳ· Μὴ φοβοῦ, μόνον πίστευε.

37 Καὶ οὐκ ἀφῆκεν οὐδένα αὐτῷ συνακολουθῆσαι, εἰ μὴ Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν Ἰακώβου.

38 Καὶ ἔρχεται εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχισυναγώγου, καὶ θεωρεῖ θόρυβον, κλαίοντας καὶ ἀλαλάζοντας πολλά.

39 Καὶ εἰσελθὼν λέγει αὐτοῖς· Τί θορυβεῖσθε καὶ κλαίετε; τὸ παιδίον οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει.

40 Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. Ὁ δὲ, ἐκβαλὼν ἅπαντας, παραλαμβάνει τὸν πατέρα τοῦ παιδίου, καὶ τὴν μητέρα, καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ, καὶ εἰσπορεύεται ὅπου ἦν τὸ παιδίον ἀνακείμενον.

41 Καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τοῦ παιδίου, λέγει αὐτῇ· Ταλιθὰ κοῦμι· ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον· Τὸ κοράσιον (σοὶ λέγω) ἔγειραι.

42 Καὶ εὐθέως ἀνέστη τὸ κοράσιον, καὶ περιεπάτει· ἦν γὰρ ἐτῶν δώδεκα. Καὶ ἐξέστησαν ἐκστάσει μεγάλῃ.

43 Καὶ διεστείλατο αὐτοῖς πολλὰ, ἵνα μηδεὶς γνῷ τοῦτο· καὶ εἶπε δοθῆναι αὐτῇ φαγεῖν.

Κεφ. ϛ'. 6.

Καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ· καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

2 Καὶ γενομένου σαββάτου, ἤρξατο ἐν τῇ συναγωγῇ διδάσκειν· καὶ πολλοὶ ἀκούοντες ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες· Πόθεν τούτῳ ταῦτα; καὶ τίς ἡ σοφία ἡ δοθεῖσα αὐτῷ, ὅτι καὶ δυνάμεις τοιαῦται διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ γίνονται;

3 Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τέκτων, ὁ υἱὸς Μαρίας, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου, καὶ Ἰωσῆ, καὶ Ἰούδα, καὶ

Ver 43 The reason of this injunction may be, lest the dead might be brought to him to be restored to life. His miracles were designed chiefly as proofs of his mission, not to alter the order of nature, on every request made to him.

5. Not that he wanted power to do them, but that they wanted that condition which only made it fit that He sh^d do them (Whitby)

Σίμωνος; ϗ οὐκ εἰσὶν αἱ ἀδελ-
φαὶ αὐτοῦ ὧδε πρὸς ἡμᾶς; Καὶ
ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ.
4 Ἔλεγε δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Ὅτι οὐκ ἔστι προφήτης ἄτιμος,
εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, ϗ
ἐν τοῖς συγγενέσι, ϗ ἐν τῇ οἰ-
κίᾳ αὐτοῦ.
5 Καὶ οὐκ ἠδύνατο ἐκεῖ οὐδε-
μίαν δύναμιν ποιῆσαι, εἰ μὴ,
ὀλίγοις ἀῤῥώστοις ἐπιθεὶς τὰς
χεῖρας, ἐθεράπευσε.
6 Καὶ ἐθαύμαζε διὰ τὴν ἀπι-
στίαν αὐτῶν. Καὶ περιῆγε τὰς
κώμας κύκλῳ, διδάσκων.
7 Καὶ προσκαλεῖται τοὺς
δώδεκα, ϗ ἤρξατο αὐτοὺς ἀπο-
στέλλειν δύο δύο, ϗ ἐδίδου αὐτοῖς
ἐξουσίαν τῶν πνευμάτων τῶν ἀκα-
θάρτων.
8 Καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς
ἵνα μηδὲν αἴρωσιν εἰς ὁδὸν, εἰ
μὴ ῥάβδον μόνον· μὴ πήραν,
μὴ ἄρτον, μὴ εἰς τὴν ζώνην
χαλκόν·
9 Ἀλλ᾽ ὑποδεδεμένους σαν-
δάλια· ϗ μὴ ἐνδύσησθε δύο
χιτῶνας.
10 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅπου
ἐὰν εἰσέλθητε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ
μένετε ἕως ἂν ἐξέλθητε ἐκεῖθεν.
11 Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξωνται
ὑμᾶς, μηδὲ ἀκούσωσιν ὑμῶν,
ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν, ἐκτινάξατε
τὸν χοῦν τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν
ὑμῶν, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.
Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον
ἔσται Σοδόμοις ἢ Γομόῤῥοις ἐν
ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῇ πόλει
ἐκείνῃ.
12 Καὶ ἐξελθόντες ἐκήρυσσον
ἵνα μετανοήσωσι·
13 Καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξ-
έβαλλον· καὶ ἤλειφον ἐλαίῳ
πολλοὺς ἀῤῥώστους, καὶ ἐθερά-
πευον.
14 Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς
Ἡρώδης, (φανερὸν γὰρ ἐγένετο
τὸ ὄνομα αὐτοῦ) ϗ ἔλεγεν· Ὅτι
Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ νεκρῶν
ἠγέρθη, ϗ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν
αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ.
15 Ἄλλοι ἔλεγον, Ὅτι Ἠ-
λίας ἐστίν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον,
Ὅτι προφήτης ἐστὶν, ἢ ὡς εἷς τῶν
προφητῶν.
16 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρώδης, εἶ-
πεν· Ὅτι ὃν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα
Ἰωάννην, οὗτός ἐστιν· αὐτὸς ἠ-
γέρθη ἐκ νεκρῶν.
17 Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρώδης
ἀποστείλας ἐκράτησε τὸν Ἰωάννην,
ϗ ἔδησεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ
διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φι-
λίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὅτι
αὐτὴν ἐγάμησεν.
18 Ἔλεγε γὰρ ὁ Ἰωάννης
τῷ Ἡρώδῃ· Ὅτι οὐκ ἔξεστί σοι
ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου.
19 Ἡ δὲ Ἡρωδιὰς ἐνεῖχεν
αὐτῷ, ϗ ἤθελεν αὐτὸν ἀποκτεῖ-
ναι, ϗ οὐκ ἠδύνατο.

To be holden in a snare or trap.

20 Ὁ γὰρ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο
τ̃ Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα
δίκαιον ϗ ἅγιον· ϗ συνετήρει
αὐτόν· ϗ ἀκȣ́σας αὐτȣ̃, πολ-
λὰ ἐποίει, ϗ ἡδέως αὐτȣ̃ ἤκȣε.
21 Καὶ γενομένης ἡμέρας εὐ-
καίρου, ὅτε Ἡρώδης τοῖς γενε-
σίοις αὐτȣ̃ δεῖπνον ἐποίει τοῖς
μεγιςᾶσιν αὐτȣ̃, ϗ τοῖς χιλι-
άρχοις, καὶ τοῖς πρώτοις τῆς
Γαλιλαίας·
22 Καὶ εἰσελθȣ́σης τ̃ θυγα-
τρὸς αὐτῆς τ̃ Ἡρωδιάδος, καὶ
ὀρχησαμένης, καὶ ἀρεσάσης τῷ
Ἡρώδῃ ϗ τοῖς συνανακειμένοις,
εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ κορασίῳ·
Αἴτησόν με ὃ ἐὰν θέλῃς, καὶ
δώσω σοί.
23 Καὶ ὤμοσεν αὐτῇ, Ὅτι ὃ
ἐάν με αἰτήσῃς, δώσω σοι, ἕως
ἡμίσȣς τῆς βασιλείας μȣ.
24 Ἡ δὲ ἐξελθȣ̃σα, εἶπε τῇ
μητρὶ αὐτῆς· Τί αἰτήσομαι;
Ἡ δὲ εἶπε· Τὴν κεφαλὴν Ἰω-
άννȣ του̃ Βαπτιςȣ̃.
25 Καὶ εἰσελθοῦσα εὐθέως
μετὰ σπȣδῆς πρὸς τ̃ βασιλέα,
ᾐτήσατο λέγȣσα· Θέλω ἵνα μοι
δῷς ἐξαυτῆς ἐπὶ πίνακι τὴν κε-
φαλὴν Ἰωάννȣ του̃ Βαπτιςȣ̃.
26 Καὶ περίλυπος γενόμενος
ὁ βασιλεὺς, διὰ τȣ̀ς ὅρκȣς καὶ
τȣ̀ς συνανακειμένȣς ȣ̓κ ἠθέλη-
σεν αὐτὴν ἀθετῆσαι.
27 Καὶ εὐθέως ἀποςείλας ὁ
βασιλεὺς σπεκουλάτωρα, ἐπέ-
ταξεν ἐνεχθῆναι τὴν κεφαλὴν
αὐτȣ̃.
28 Ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπεκεφά-
λισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ·
Καὶ ἤνεγκε τὴν κεφαλὴν αὐτȣ̃
ἐπὶ πίνακι, ϗ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ
κορασίῳ· ϗ τὸ κοράσιον ἔδω-
κεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς.
29 Καὶ ἀκȣ́σαντες οἱ μαθη-
ταὶ αὐτου̃, ἦλθον, ϗ ἦραν τὸ
πτῶμα αὐτου̃, ϗ ἔθηκαν αὐτὸ
ἐν τῷ μνημείῳ.
30 Καὶ συνάγονται οἱ ἀπό-
ςολοι πρὸς τ̃ Ἰησȣ̃ν, ϗ ἀπήγ-
γειλαν αὐτῷ πάντα, καὶ ὅσα
ἐποίησαν, ϗ ὅσα ἐδίδαξαν.
31 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Δεῦτε
ὑμεῖς αὐτοὶ κατ' ἰδίαν εἰς ἔρη-
μον τόπον, καὶ ἀναπαύεσθε
ὀλίγον. Ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχό-
μενοι ϗ οἱ ὑπάγοντες πολλοί·
ϗ ȣ̓δὲ φαγεῖν ηὐκαίρȣν.
32 Καὶ ἀπῆλθον εἰς ἔρημον
τόπον, τῷ πλοίῳ κατ' ἰδίαν.
33 Καὶ εἶδον αὐτȣ̀ς ὑπάγον-
τας οἱ ὄχλοι· καὶ ἐπέγνωσαν
αὐτὸν πολλοί· καὶ πεζῇ ἀπὸ
πασῶν τῶν πόλεων συνέδραμον
ἐκεῖ, ϗ προῆλθον αὐτȣ̀ς, καὶ
συνῆλθον πρὸς αὐτόν.
34 Καὶ ἐξελθὼν εἶδεν ὁ Ἰη-
σȣ̃ς πολὺν ὄχλον, ϗ ἐσπλαγχ-
νίσθη ἐπ' αὐτοῖς, ὅτι ἦσαν ὡς
πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα·
καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτοὺς
πολλά.

Advert. ver. 25
Presently or immediately.

35 Καὶ ἤδη ὥρας πολλῆς γενομένης, προσελθόντες αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγουσιν· Ὅτι ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος, καὶ ἤδη ὥρα πολλή·

36 Ἀπόλυσον αὐτοὺς, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τοὺς κύκλῳ ἀγροὺς καὶ κώμας, ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς ἄρτους· τί γὰρ φάγωσιν οὐκ ἔχουσιν.

37 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Ἀπελθόντες ἀγοράσωμεν διακοσίων δηναρίων ἄρτους, καὶ δῶμεν αὐτοῖς φαγεῖν;

38 Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· Πόσους ἄρτους ἔχετε; ὑπάγετε καὶ ἴδετε. Καὶ γνόντες, λέγουσι· Πέντε, καὶ δύο ἰχθύας.

39 Καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς ἀνακλῖναι πάντας συμπόσια συμπόσια ἐπὶ τῷ χλωρῷ χόρτῳ.

40 Καὶ ἀνέπεσον πρασιαὶ πρασιαὶ, ἀνὰ ἑκατὸν καὶ ἀνὰ πεντήκοντα.

41 Καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, εὐλόγησε, καὶ κατέκλασε τοὺς ἄρτους· καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα παραθῶσιν αὐτοῖς· καὶ τοὺς δύο ἰχθύας ἐμέρισε πᾶσι.

42 Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν.

43 Καὶ ἦραν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις, καὶ ἀπὸ τῶν ἰχθύων.

44 Καὶ ἦσαν οἱ φαγόντες τοὺς ἄρτους, ὡσεὶ πεντακισχίλιοι ἄνδρες.

45 Καὶ εὐθέως ἠνάγκασε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν εἰς τὸ πέραν πρὸς Βηθσαϊδὰν, ἕως αὐτὸς ἀπολύσῃ τὸν ὄχλον.

46 Καὶ ἀποταξάμενος αὐτοῖς, ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι.

47 Καὶ ὀψίας γενομένης, ἦν τὸ πλοῖον ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, καὶ αὐτὸς μόνος ἐπὶ τῆς γῆς.

48 Καὶ εἶδεν αὐτοὺς βασανιζομένους ἐν τῷ ἐλαύνειν· (ἦν γὰρ ὁ ἄνεμος ἐναντίος αὐτοῖς·) καὶ περὶ τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἔρχεται πρὸς αὐτοὺς, περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης· καὶ ἤθελε παρελθεῖν αὐτούς.

49 Οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἔδοξαν φάντασμα εἶναι, καὶ ἀνέκραξαν·

50 (Πάντες γὰρ αὐτὸν εἶδον, καὶ ἐταράχθησαν.) Καὶ εὐθέως ἐλάλησε μετ' αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς· Θαρσεῖτε, ἐγώ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε.

51 Καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον· καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος. Καὶ λίαν ἐκ πε-

ver 39 & ver 7 The Hebrews want phrases of distribution and double their words in the stead.

ρισσȣ̃ ἐν ἑαυτοῖς ἐξίςαντο, καὶ
ἐθαύμαζον.

52 Οὐ γὰρ συνῆκαν ἐπὶ τοῖς
ἄρτοις· ἦν γὰρ ἡ καρδία αὐ-
τῶν πεπωρωμένη.

53 Καὶ διαπεράσαντες ἦλθον
ἐπὶ τὴν γῆν Γενησαρὲτ, ϗ προσ-
ωρμίσθησαν.

54 Καὶ ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ
τοῦ πλοίου, εὐθέως ἐπιγνόντες
αὐτὸν,

55 Περιδραμόντες ὅλην τὴν
περίχωρον ἐκείνην, ἤρξαντο ἐπὶ
τοῖς κραββάτοις τȣ̀ς κακῶς ἔ-
χοντας περιφέρειν, ὅπȣ ἤκουον
ὅτι ἐκεῖ ἐςι.

56 Καὶ ὅπȣ ἂν εἰσεπορεύετο
εἰς κώμας, ἢ πόλεις, ἢ ἀγρȣ̀ς,
ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτίθουν τοὺς
ἀσθενȣ̃ντας, ϗ παρεκάλȣν αὐ-
τὸν, ἵνα κἂν τȣ̃ κρασπέδου τοῦ
ἱματίȣ αὐτȣ̃ ἅψωνται· ϗ, ὅσοι
ἂν ἥπτοντο αὐτȣ̃, ἐσώζοντο.

Κεφ. ζ′. 7.

ΚΑΙ συνάγονται πρὸς αὐ-
τὸν οἱ Φαρισαῖοι, καί τι-
νες τῶν Γραμματέων, ἐλθόντες
ἀπὸ Ἱεροσολύμων.

2 Καὶ ἰδόντες τινὰς τῶν μα-
θητῶν αὐτοῦ κοιναῖς χερσὶ,
τȣ̃τ᾽ ἔςιν, ἀνίπτοις, ἐσθίοντας
ἄρτȣς, ἐμέμψαντο.

3 Οἱ γὰρ Φαρισαῖοι ϗ πάν-
τες οἱ Ἰȣδαῖοι, ἐὰν μὴ πυγμῇ
νίψωνται τὰς χεῖρας, ȣ̓κ ἐσθί-
ȣσι, κρατȣ̃ντες τὴν παράδοσιν τῶν
πρεσβυτέρων·

4 Καὶ ἀπὸ ἀγορᾶς, ἐὰν μὴ
βαπτίσωνται, ȣ̓κ ἐσθίȣσι· καὶ
ἄλλα πολλά ἐςιν ἃ παρέλα-
βον κρατεῖν, βαπτισμȣ̀ς ποτη-
ρίων, ϗ ξεςῶν, ϗ χαλκίων, ϗ
κλινῶν.

5 Ἔπειτα ἐπερωτῶσιν αὐτὸν
οἱ Φαρισαῖοι ϗ οἱ Γραμματεῖς·
Διατί οἱ μαθηταί σȣ οὐ περι-
πατοῦσι κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν
πρεσβυτέρων, ἀλλὰ ἀνίπτοις
χερσὶν ἐσθίȣσι τὸν ἄρτον;

6 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐ-
τοῖς· Ὅτι καλῶς προεφήτευ-
σεν Ἡσαΐας περὶ ὑμῶν τῶν ὑπο-
κριτῶν, ὡς γέγραπται· Οὗτος
ὁ λαὸς τοῖς χείλεσί με τιμᾷ,
ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόῤῥω ἀπέ-
χει ἀπ᾽ ἐμȣ̃.

7 Μάτην δὲ σέβονταί με,
διδάσκοντες διδασκαλίας, ἐν-
τάλματα ἀνθρώπων.

8 Ἀφέντες γὰρ τὴν ἐντολὴν τȣ̃
Θεοῦ, κρατεῖτε τὴν παράδοσιν τῶν
ἀνθρώπων, βαπτισμȣ̀ς ξεςῶν ϗ
ποτηρίων· ϗ ἄλλα παρόμοια
τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε.

9 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Κα-
λῶς ἀθετεῖτε τὴν ἐντολὴν τȣ̃ Θεȣ̃,
ἵνα τὴν παράδοσιν ὑμῶν τηρή-
σητε.

10 Μωσῆς γὰρ εἶπε· Τίμα τὸν
πατέρα σȣ ϗ τὴν μητέρα σȣ· καί·
Ὁ κακολογῶν πατέρα, ἢ μη-
τέρα, θανάτῳ τελευτάτω.

11 Ὑμεῖς δὲ λέγετε· Ἐὰν εἴπῃ ἄνθρωπος τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρί· Κορβᾶν (ὅ ἐστι, δῶρον) ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφεληθῇς.

12 Καὶ οὐκέτι ἀφίετε αὐτὸν οὐδὲν ποιῆσαι τῷ πατρὶ αὐτοῦ, ἢ τῇ μητρὶ αὐτοῦ·

13 Ἀκυροῦντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ τῇ παραδόσει ὑμῶν, ᾗ παρεδώκατε. Καὶ παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε.

14 Καὶ προσκαλεσάμενος πάντα τὸν ὄχλον, ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἀκούετέ μου πάντες, καὶ συνίετε.

15 Οὐδέν ἐστιν ἔξωθεν τοῦ ἀνθρώπου εἰσπορευόμενον εἰς αὐτὸν, ὃ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι· ἀλλὰ τὰ ἐκπορευόμενα ἀπ᾽ αὐτοῦ, ἐκεῖνά ἐστι τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον.

16 Εἴ τις ἔχει ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

17 Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ τῆς παραβολῆς.

18 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Οὕτω καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε; οὐ νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ ἔξωθεν εἰσπορευόμενον εἰς τὸν ἄνθρωπον, οὐ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι;

19 Ὅτι οὐκ εἰσπορεύεται αὐτοῦ εἰς τὴν καρδίαν, ἀλλ᾽ εἰς τὴν κοιλίαν· καὶ εἰς τὸν ἀφεδρῶνα ἐκπορεύεται, καθαρίζον πάντα τὰ βρώματα.

20 Ἔλεγε δὲ ὅτι τὸ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενον, ἐκεῖνο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

21 Ἔσωθεν γὰρ ἐκ τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορεύονται, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, φόνοι,

22 Κλοπαὶ, πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλος, ἀσέλγεια, ὀφθαλμὸς πονηρὸς, βλασφημία, ὑπερηφανία, ἀφροσύνη.

23 Πάντα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἔσωθεν ἐκπορεύεται, καὶ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

24 Καὶ ἐκεῖθεν ἀναστὰς, ἀπῆλθεν εἰς τὰ μεθόρια Τύρου καὶ Σιδῶνος· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν, οὐδένα ἤθελε γνῶναι· καὶ οὐκ ἠδυνήθη λαθεῖν.

25 Ἀκούσασα γὰρ γυνὴ περὶ αὐτοῦ, ἧς εἶχε τὸ θυγάτριον αὐτῆς πνεῦμα ἀκάθαρτον, ἐλθοῦσα προσέπεσε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ,

26 (Ἦν δὲ ἡ γυνὴ Ἑλληνὶς, Συροφοίνισσα τῷ γένει) καὶ ἠρώτα αὐτὸν ἵνα τὸ δαιμόνιον ἐκβάλλῃ ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς.

27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Ἄφες πρῶτον χορτασθῆναι τὰ τέκνα· οὐ γὰρ καλόν ἐστι λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις.

28 Ἡ δὲ ἀπεκρίθη, καὶ λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε· καὶ γὰρ τὰ

κυνάρια ὑποκάτω τῆς τραπέζης
ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν παι-
δίων.
29 Καὶ εἶπεν αὐτῇ· Διὰ
τοῦτον τὸν λόγον ὕπαγε· ἐξελή-
λυθε τὸ δαιμόνιον ἐκ τῆς θυγα-
τρός σου.
30 Καὶ ἀπελθοῦσα εἰς τὸν
οἶκον αὐτῆς, εὗρε τὸ δαιμόνιον
ἐξεληλυθὸς, καὶ τὴν θυγατέρα
βεβλημένην ἐπὶ τῆς κλίνης.
31 Καὶ πάλιν ἐξελθὼν ἐκ
τῶν ὁρίων Τύρου καὶ Σιδῶνος, ἦλθε
πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλι-
λαίας, ἀνὰ μέσον τῶν ὁρίων Δε-
καπόλεως.
32 Καὶ φέρουσιν αὐτῷ κωφὸν
μογιλάλον, καὶ παρακαλοῦσιν
αὐτὸν ἵνα ἐπιθῇ αὐτῷ τὴν
χεῖρα.
33 Καὶ ἀπολαβόμενος αὐτὸν
ἀπὸ τοῦ ὄχλου κατ᾽ ἰδίαν, ἔβαλε
τοὺς δακτύλους αὐτοῦ εἰς τὰ ὦτα
αὐτοῦ· καὶ πτύσας, ἥψατο τῆς
γλώσσης αὐτοῦ.
34 Καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν
οὐρανὸν, ἐστέναξε, καὶ λέγει αὐ-
τῷ· Ἐφφαθά· ὅ ἐστι, διανοί-
χθητι.
35 Καὶ εὐθέως διηνοίχθησαν
αὐτοῦ αἱ ἀκοαὶ, καὶ ἐλύθη ὁ
δεσμὸς τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ
ἐλάλει ὀρθῶς.
36 Καὶ διεστείλατο αὐτοῖς
ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν· ὅσον δὲ
αὐτὸς αὐτοῖς διεστέλλετο, μᾶλ-
λον περισσότερον ἐκήρυσσον·
37 Καὶ ὑπερπερισσῶς ἐξε-
πλήσσοντο, λέγοντες· Καλῶς
πάντα πεποίηκε· καὶ τοὺς κω-
φοὺς ποιεῖ ἀκούειν, καὶ τοὺς ἀλά-
λους λαλεῖν.

Κεφ. η΄. 8.

ΕΝ ἐκείναις ταῖς ἡμέραις,
παμπόλλου ὄχλου ὄντος,
καὶ μὴ ἐχόντων τί φάγωσι,
προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ, λέγει αὐτοῖς·
2 Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν
ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέρας τρεῖς
προσμένουσί μοι, καὶ οὐκ ἔχουσι
τί φάγωσι.
3 Καὶ ἐὰν ἀπολύσω αὐτοὺς
νήστεις εἰς οἶκον αὐτῶν, ἐκλυ-
θήσονται ἐν τῇ ὁδῷ· τινὲς γὰρ
αὐτῶν μακρόθεν ἥκουσι.
4 Καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ· Πόθεν τούτους
δυνήσεταί τις ὧδε χορτάσαι
ἄρτων ἐπ᾽ ἐρημίας;
5 Καὶ ἐπηρώτα αὐτούς· Πό-
σους ἔχετε ἄρτους; Οἱ δὲ εἶπον·
Ἑπτά·
6 Καὶ παρήγγειλε τῷ ὄχλῳ
ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ λαβὼν
τοὺς ἑπτὰ ἄρτους, εὐχαριστήσας
ἔκλασε, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ, ἵνα παραθῶσι· καὶ παρ-
έθηκαν τῷ ὄχλῳ.
7 Καὶ εἶχον ἰχθύδια ὀλίγα·
καὶ εὐλογήσας, εἶπε παραθεῖναι
καὶ αὐτά.

8 Ἔφαγον δὲ, ϗ ἐχορτά-
σθησαν· ϗ ἦραν περισσεύματα
κλασμάτων, ἑπτὰ σπυρίδας.
9 Ἦσαν δὲ οἱ φαγόντες ὡς
τετρακισχίλιοι· καὶ ἀπέλυσεν
αὐτούς.
10 Καὶ εὐθέως ἐμβὰς εἰς τὸ
πλοῖον μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,
ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλμα-
νουθά.
11 Καὶ ἐξῆλθον οἱ Φαρι-
σαῖοι, καὶ ἤρξαντο συζητεῖν
αὐτῷ, ζητοῦντες παρ᾽ αὐτοῦ
σημεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, πειρά-
ζοντες αὐτόν.
12 Καὶ ἀναστενάξας τῷ πνεύ-
ματι αὐτοῦ, λέγει· Τί ἡ γενεὰ
αὕτη σημεῖον ἐπιζητεῖ; ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, εἰ δοθήσεται τῇ
γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον.
13 Καὶ ἀφεὶς αὐτοὺς, ἐμβὰς
πάλιν εἰς τὸ πλοῖον, ἀπῆλθεν
εἰς τὸ πέραν.
14 Καὶ ἐπελάθοντο λαβεῖν
ἄρτους, ϗ εἰ μὴ ἕνα ἄρτον οὐκ
εἶχον μεθ᾽ ἑαυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ.
15 Καὶ διεστέλλετο αὐτοῖς,
λέγων· Ὁρᾶτε, βλέπετε ἀπὸ
τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων, ϗ τῆς
ζύμης Ἡρώδου.
16 Καὶ διελογίζοντο πρὸς
ἀλλήλους, λέγοντες· Ὅτι ἄρ-
τους οὐκ ἔχομεν.
17 Καὶ γνοὺς ὁ Ἰησοῦς, λέγει
αὐτοῖς· Τί διαλογίζεσθε, ὅτι
ἄρτους οὐκ ἔχετε; οὔπω νοεῖτε,
οὐδὲ συνίετε; ἔτι πεπωρωμένην
ἔχετε τὴν καρδίαν ὑμῶν;
18 Ὀφθαλμοὺς ἔχοντες οὐ
βλέπετε; ϗ ὦτα ἔχοντες οὐκ
ἀκούετε; ϗ οὐ μνημονεύετε;
19 Ὅτε τοὺς πέντε ἄρτους
ἔκλασα εἰς τοὺς πεντακισχι-
λίους, πόσους κοφίνους πλήρεις
κλασμάτων ἤρατε; Λέγουσιν
αὐτῷ· Δώδεκα.
20 Ὅτε δὲ τοὺς ἑπτὰ εἰς τοὺς
τετρακισχιλίους, πόσων σπυρί-
δων πληρώματα κλασμάτων
ἤρατε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἑπτά.
21 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Πῶς
οὐ συνίετε;
22 Καὶ ἔρχεται εἰς Βηθσαϊ-
δὰν, ϗ φέρουσιν αὐτῷ τυφλὸν,
ϗ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα αὐ-
τοῦ ἅψηται.
23 Καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς χει-
ρὸς τοῦ τυφλοῦ, ἐξήγαγεν αὐτὸν
ἔξω τῆς κώμης· ϗ πτύσας εἰς
τὰ ὄμματα αὐτοῦ, ἐπιθεὶς τὰς
χεῖρας αὐτῷ, ἐπηρώτα αὐτὸν
εἴ τι βλέπει.
24 Καὶ ἀναβλέψας, ἔλεγε·
Βλέπω τοὺς ἀνθρώπους, ὅτι ὡς
δένδρα ὁρῶ, περιπατοῦντας.
25 Εἶτα πάλιν ἐπέθηκε τὰς
χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ,
ϗ ἐποίησεν αὐτὸν ἀναβλέψαι·
ϗ ἀποκατεστάθη, ϗ ἐνέβλεψε
τηλαυγῶς ἅπαντας.
26 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς
τὸν οἶκον αὐτοῦ, λέγων· Μηδὲ

ver 15 ζύμης Ἡρώδου The false conceptions the friends and followers of Herod, supposing Herod to have been the Messiah, or their plaintness & conformity to idol worship, or both.
Pearse's Key –

εἰς τὴν κώμην εἰσέλθῃς, μηδὲ
εἴπῃς τινὶ ἐν τῇ κώμῃ.
27 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησȣ̃ς ϗ
οἱ μαθηταὶ αὐτȣ̃ εἰς τὰς κώ-
μας Καισαρείας τῆς Φιλίππȣ·
ϗ ἐν τῇ ὁδῷ ἐπηρώτα τȣ̀ς μα-
θητὰς αὐτοῦ, λέγων αὐτοῖς·
Τίνα με λέγȣσιν οἱ ἄνθρωποι
εἶναι;
28 Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν· Ἰω-
άννην τὸν Βαπτιστήν· ϗ ἄλλοι,
Ἠλίαν· ἄλλοι δὲ, ἕνα τῶν
προφητῶν.
29 Καὶ αὐτὸς λέγει αὐτοῖς·
Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι;
Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, λέγει
αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ Χριστός.
30 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς
ἵνα μηδενὶ λέγωσι περὶ αὐτȣ̃.
31 Καὶ ἤρξατο διδάσκειν
αὐτȣ̀ς, ὅτι δεῖ τ̃ υἱὸν τȣ̃ ἀνθρώ-
που πολλὰ παθεῖν, ϗ ἀποδο-
κιμασθῆναι ἀπὸ τ̃ Πρεσβυτέ-
ρων, ϗ Ἀρχιερέων, ϗ Γραμ-
ματέων, ϗ ἀποκτανθῆναι· ϗ
μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστῆναι.
32 Καὶ παῤῥησίᾳ τὸν λόγον
ἐλάλει. Καὶ προσλαβόμενος
αὐτὸν ὁ Πέτρος, ἤρξατο ἐπιτι-
μᾷν αὐτῷ.
33 Ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς, ϗ ἰδὼν
τοὺς μαθητὰς αὐτȣ̃, ἐπετίμησε
τῷ Πέτρῳ, λέγων· Ὕπαγε ὀ-
πίσω μου, Σατανᾶ· ὅτι οὐ
φρονεῖς τὰ τȣ̃ Θεȣ̃, ἀλλὰ τὰ
τῶν ἀνθρώπων.

34 Καὶ προσκαλεσάμενος τ̃
ὄχλον σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐ-
τȣ̃, εἶπεν αὐτοῖς· Ὅστις θέλει
ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησά-
σθω ἑαυτὸν, ϗ ἀράτω τ̃ σταυρὸν
αὐτȣ̃, ϗ ἀκολȣθείτω μοι.
35 Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν
ψυχὴν αὐτȣ̃ σῶσαι, ἀπολέσει
αὐτήν· ὃς δ᾽ ἂν ἀπολέσῃ τὴν
ψυχὴν αὐτȣ̃ ἕνεκεν ἐμȣ̃ καὶ τȣ̃
εὐαγγελίȣ, οὗτος σώσει αὐτήν.
36 Τί γὰρ ὠφελήσει ἄν-
θρωπον, ἐὰν κερδήσῃ τ̃ κόσμον
ὅλον, ϗ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν
αὐτȣ̃;
37 Ἢ τί δώσει ἄνθρωπος
ἀντάλλαγμα τ̃ ψυχῆς αὐτȣ̃;
38 Ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ
με ϗ τοὺς ἐμȣ̀ς λόγους ἐν τῇ
γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι ϗ
ἁμαρτωλῷ, ϗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐ-
τὸν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τȣ̃
πατρὸς αὐτȣ̃ μετὰ τ̃ ἀγγέλων
τῶν ἁγίων.

Κεφ. θ΄. 9.

ΚΑΙ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰσί τινες Att. pro
τ̃ ὧδε ἑστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ ηλυθυῖαν
γεύσωνται θανάτȣ, ἕως ἂν ἴ- ac. ✓
δωσι τ̃ βασιλείαν τȣ̃ Θεȣ̃ ἐλη- perf. in.
λυθυῖαν ἐν δυνάμει.
2 Καὶ μεθ᾽ ἡμέρας ἓξ παρα-
λαμβάνει ὁ Ἰησȣ̃ς τὸν Πέτρον,
ϗ τ̃ Ἰάκωβον, ϗ τὸν Ἰωάννην,
ϗ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑ-

Ver 15

ψηλὸν κατ᾽ ἰδίαν μόνους· καὶ
μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐ-
τῶν.
3 Καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγέ-
νετο στίλβοντα, λευκὰ λίαν ὡς
χιὼν, οἷα γναφεὺς ἐπὶ τῆς γῆς
οὐ δύναται λευκᾶναι.
4 Καὶ ὤφθη αὐτοῖς Ἡλίας
σὺν Μωσεῖ· καὶ ἦσαν συλλα-
λοῦντες τῷ Ἰησοῦ.
5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος,
λέγει τῷ Ἰησοῦ· Ῥαββὶ, καλόν
ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· καὶ ποιή-
σωμεν σκηνὰς τρεῖς, σοὶ μίαν,
καὶ Μωσεῖ μίαν, καὶ Ἡλίᾳ
μίαν.
6 Οὐ γὰρ ᾔδει τί λαλήσῃ·
ἦσαν γὰρ ἔκφοβοι.
7 Καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐπι-
σκιάζουσα αὐτοῖς· καὶ ἦλθε
φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα·
Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγα-
πητὸς, αὐτοῦ ἀκούετε.
8 Καὶ ἐξάπινα περιβλεψά-
μενοι, οὐκέτι οὐδένα εἶδον, ἀλλὰ
τὸν Ἰησοῦν μόνον μεθ᾽ ἑαυτῶν.
9 Καταβαινόντων δὲ αὐτῶν
ἀπὸ τοῦ ὄρους, διεστείλατο αὐτοῖς
ἵνα μηδενὶ διηγήσωνται ἃ εἶ-
δον, εἰ μὴ ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ.
10 Καὶ τὸν λόγον ἐκράτησαν
πρὸς ἑαυτοὺς, συζητοῦντες τί
ἐστι τὸ, ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι.
11 Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν, λέ-
γοντες· Ὅτι λέγουσιν οἱ Γραμ-
ματεῖς, ὅτι Ἡλίαν δεῖ ἐλθεῖν
πρῶτον;
12 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν
αὐτοῖς· Ἡλίας μὲν, ἐλθὼν
πρῶτον, ἀποκαθιστᾷ πάντα·
καὶ πῶς γέγραπται ἐπὶ τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πολλὰ πάθῃ,
καὶ ἐξουδενωθῇ.
13 Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ὅτι καὶ
Ἡλίας ἐλήλυθε, καὶ ἐποίησαν
αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν, καθὼς
γέγραπται ἐπ᾽ αὐτόν.
14 Καὶ ἐλθὼν πρὸς τοὺς μα-
θητὰς, εἶδεν ὄχλον πολὺν περὶ
αὐτοὺς, καὶ Γραμματεῖς συζη-
τοῦντας αὐτοῖς.
15 Καὶ εὐθέως πᾶς ὁ ὄχλος
ἰδὼν αὐτὸν, ἐξεθαμβήθη, καὶ
προστρέχοντες ἠσπάζοντο αὐ-
τόν.
16 Καὶ ἐπηρώτησε τοὺς Γραμ-
ματεῖς· Τί συζητεῖτε πρὸς αὐ-
τούς;
17 Καὶ ἀποκριθεὶς εἷς ἐκ τοῦ
ὄχλου, εἶπε· Διδάσκαλε, ἤνεγκα
τὸν υἱόν μου πρός σε, ἔχοντα
πνεῦμα ἄλαλον·
18 Καὶ ὅπου ἂν αὐτὸν κατα-
λάβῃ, ῥήσσει αὐτόν· καὶ ἀφρί-
ζει, καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας αὐ-
τοῦ, καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπον τοῖς
μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸ ἐκβά-
λωσι, καὶ οὐκ ἴσχυσαν.
19 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ,
λέγει· Ὦ γενεὰ ἄπιστος, ἕως
πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; ἕως

πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετε αὐτὸν πρός με.

20 Καὶ ἤνεγκαν αὐτὸν πρὸς αὐτόν· ϗ ἰδὼν αὐτὸν, εὐθέως τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν αὐτόν· ϗ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκυλίετο ἀφρίζων.

21 Καὶ ἐπηρώτησε τὸν πατέρα αὐτοῦ, Πόσος χρόνος ἐστὶν, ὡς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ; Ὁ δὲ εἶπε· Παιδιόθεν·

22 Καὶ πολλάκις αὐτὸν καὶ εἰς πῦρ ἔβαλε ϗ εἰς ὕδατα, ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ᾽ εἴ τι δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν, σπλαγχνισθεὶς ἐφ᾽ ἡμᾶς.

23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Τὸ, εἰ δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι.

24 Καὶ εὐθέως κράξας ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου, μετὰ δακρύων ἔλεγε· Πιστεύω, Κύριε· βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ.

25 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος, ἐπετίμησε τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, λέγων αὐτῷ· Τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον ϗ κωφὸν, ἐγώ σοι ἐπιτάσσω· Ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ, καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν.

26 Καὶ κράξαν, ϗ πολλὰ σπαράξαν αὐτὸν, ἐξῆλθε· ϗ ἐγένετο ὡσεὶ νεκρὸς, ὥστε πολλοὺς λέγειν ὅτι ἀπέθανεν.

27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς, κρατήσας αὐτὸν τῆς χειρὸς, ἤγειρεν αὐτόν· καὶ ἀνέστη.

28 Καὶ εἰσελθόντα αὐτὸν εἰς οἶκον, οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπηρώτων αὐτὸν κατ᾽ ἰδίαν· Ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό;

29 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύναται ἐξελθεῖν, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ ϗ νηστείᾳ.

30 Καὶ ἐκεῖθεν ἐξελθόντες παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας· ϗ οὐκ ἤθελεν ἵνα τις γνῷ.

31 Ἐδίδασκε γὰρ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ϗ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, ϗ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· ϗ ἀποκτανθεὶς, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

32 Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα, ϗ ἐφοβοῦντο αὐτὸν ἐπερωτῆσαι.

33 Καὶ ἦλθεν εἰς Καπερναούμ· ϗ ἐν τῇ οἰκίᾳ γενόμενος, ἐπηρώτα αὐτούς· Τί ἐν τῇ ὁδῷ πρὸς ἑαυτοὺς διελογίζεσθε;

34 Οἱ δὲ ἐσιώπων· πρὸς ἀλλήλους γὰρ διελέχθησαν ἐν τῇ ὁδῷ, τίς μείζων.

35 Καὶ καθίσας ἐφώνησε τοὺς δώδεκα, ϗ λέγει αὐτοῖς· Εἴ τις θέλει πρῶτος εἶναι, ἔσται πάντων ἔσχατος, ϗ πάντων διάκονος.

36 Καὶ λαβὼν παιδίον, ἔστη-

σεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν· καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὸ, εἶπεν αὐτοῖς·

37 Ὃς ἐὰν ἓν τῶν τοιούτων παιδίων δέξηται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ δέξηται, οὐκ ἐμὲ δέχεται, ἀλλὰ τὸν ἀποστείλαντά με.

38 Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης, λέγων· Διδάσκαλε, εἴδομέν τινα τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια, ὃς οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν· καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτὸν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν.

39 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε· Μὴ κωλύετε αὐτόν· οὐδεὶς γάρ ἐστιν ὃς ποιήσει δύναμιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, καὶ δυνήσεται ταχὺ κακολογῆσαί με.

40 Ὃς γὰρ οὐκ ἔστι καθ' ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐστιν.

41 Ὃς γὰρ ἂν ποτίσῃ ὑμᾶς ποτήριον ὕδατος ἐν τῷ ὀνόματί μου, ὅτι Χριστοῦ ἐστε, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

42 Καὶ ὃς ἂν σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τῶν πιστευόντων εἰς ἐμὲ, καλόν ἐστιν αὐτῷ μᾶλλον, εἰ περίκειται λίθος μυλικὸς περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ βέβληται εἰς τὴν θάλασσαν.

43 Καὶ ἐὰν σκανδαλίζῃ σε ἡ χείρ σου, ἀπόκοψον αὐτήν· καλόν σοι ἐστὶ κυλλὸν εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ τὰς δύο χεῖρας ἔχοντα ἀπελθεῖν εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον·

44 Ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται.

45 Καὶ ἐὰν ὁ πούς σου σκανδαλίζῃ σε, ἀπόκοψον αὐτόν· καλόν ἐστί σοι εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν, ἢ τοὺς δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον·

46 Ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται.

47 Καὶ ἐὰν ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζῃ σε, ἔκβαλε αὐτόν· καλόν σοι ἐστὶ μονόφθαλμον εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός·

48 Ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται.

49 Πᾶς γὰρ πυρὶ ἁλισθήσεται, καὶ πᾶσα θυσία ἁλὶ ἁλισθήσεται.

50 Καλὸν τὸ ἅλας· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας ἄναλον γένηται, ἐν τίνι αὐτὸ ἀρτύσετε; ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς ἅλας, καὶ εἰρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις.

Κεφ. ί. 10.

ΚΑΚΕΙΘΕΝ ἀναςὰς ἔρχεται εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰȣδαίας, διὰ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνȣ· ϗ συμπορεύονται πάλιν ὄχλοι πρὸς αὐτὸν, καὶ, ὡς εἰώθει, πάλιν ἐδίδασκεν αὐτȣ́ς.

2 Καὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι, ἐπηρώτησαν αὐτὸν, εἰ ἔξεςιν ἀνδρὶ γυναῖκα ἀπολῦσαι· πειράζοντες αὐτόν.

3 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί ὑμῖν ἐνετείλατο Μωσῆς;

4 Οἱ δὲ εἶπον· Μωσῆς ἐπέτρεψε βιβλίον ἀποςασίȣ γράψαι, ϗ ἀπολῦσαι.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησȣ͂ς, εἶπεν αὐτοῖς· Πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἔγραψεν ὑμῖν τὴν ἐντολὴν ταύτην.

6 Ἀπὸ δὲ ἀρχῆς κτίσεως, ἄρσεν ϗ θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς ὁ Θεός.

7 Ἕνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτȣ͂ ϗ τὴν μητέρα, ϗ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτȣ͂·

8 Καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Ὥςε ȣ̓κέτι εἰσὶ δύο, ἀλλὰ μία σάρξ.

9 Ὃ οὖν ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω.

10 Καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ πάλιν οἱ μαθηταὶ αὐτȣ͂ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπηρώτησαν αὐτόν.

11 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ὃς ἐὰν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτȣ͂, ϗ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται ἐπ' αὐτήν.

12 Καὶ ἐὰν γυνὴ ἀπολύσῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς, ϗ γαμηθῇ ἄλλῳ, μοιχᾶται.

13 Καὶ προσέφερον αὐτῷ παιδία, ἵνα ἅψηται αὐτῶν· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμων τοῖς προσφέρȣσιν.

14 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησȣ͂ς, ἠγανάκτησε, ϗ εἶπεν αὐτοῖς· Ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός με, ϗ μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων ἐςὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεȣ͂.

15 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τȣ͂ Θεȣ͂ ὡς παιδίον, ȣ̓ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.

16 Καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὰ, τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτὰ, ηὐλόγει αὐτά.

17 Καὶ ἐκπορευομένȣ αὐτȣ͂ εἰς ὁδὸν, προσδραμὼν εἷς, καὶ γονυπετήσας αὐτὸν, ἐπηρώτα αὐτόν· Διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί ποιήσω ἵνα ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;

18 Ὁ δὲ Ἰησȣ͂ς εἶπεν αὐτῷ· Τί με λέγεις ἀγαθόν; ȣ̓δεὶς ἀγαθὸς, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός.

19 Τὰς ἐντολὰς οἶδας· Μὴ μοιχεύσῃς· Μὴ φονεύσῃς· Μὴ κλέψῃς· Μὴ ψευδομαρτυρήσῃς·

defraud

Μὴ ἀποστερήσῃς· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα.

20 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε, ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου.

21 Ὁ δὲ Ἰησοῦς, ἐμβλέψας αὐτῷ, ἠγάπησεν αὐτὸν, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἕν σοι ὑστερεῖ· ὕπαγε, ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ δὸς τοῖς πτωχοῖς, καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι, ἄρας τὸν σταυρόν.

22 Ὁ δὲ, στυγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ, ἀπῆλθε λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά.

23 Καὶ περιβλεψάμενος ὁ Ἰησοῦς, λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελεύσονται.

24 Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθαμβοῦντο ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς, λέγει αὐτοῖς· Τέκνα, πῶς δύσκολόν ἐστι τοὺς πεποιθότας ἐπὶ τοῖς χρήμασιν, εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν;

25 Εὐκοπώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ τῆς τρυμαλιᾶς τῆς ῥαφίδος εἰσελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν.

26 Οἱ δὲ περισσῶς ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες πρὸς ἑαυτούς· Καὶ τίς δύναται σωθῆναι;

27 Ἐμβλέψας δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγει· Παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατον, ἀλλ' οὐ παρὰ τῷ Θεῷ· πάντα γὰρ δυνατά ἐστι παρὰ τῷ Θεῷ.

28 Καὶ ἤρξατο ὁ Πέτρος λέγειν αὐτῷ· Ἰδοὺ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι.

29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδείς ἐστιν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ ἀδελφοὺς, ἢ ἀδελφὰς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγροὺς, ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου,

30 Ἐὰν μὴ λάβῃ ἑκατονταπλασίονα νῦν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, οἰκίας, καὶ ἀδελφοὺς, καὶ ἀδελφὰς, καὶ μητέρας, καὶ τέκνα, καὶ ἀγροὺς, μετὰ διωγμῶν, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον.

31 Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι, ἔσχατοι· καὶ οἱ ἔσχατοι, πρῶτοι.

32 Ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ἦν προάγων αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐθαμβοῦντο, καὶ ἀκολουθοῦντες ἐφοβοῦντο. Καὶ παραλαβὼν πάλιν τοὺς δώδεκα, ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν·

33 Ὅτι ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς

ver 25 A common proverb among the Jews to express the great difficulty of a thing.

Ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς Γραμματεῦσι, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ, καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσι·

34 Καὶ ἐμπαίξουσιν αὐτῷ, καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν, καὶ ἐμπτύσουσιν αὐτῷ, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

35 Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος, καὶ Ἰωάννης, οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου, λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλομεν ἵνα, ὃ ἐὰν αἰτήσωμεν, ποιήσῃς ἡμῖν.

36 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Τί θέλετε ποιῆσαί με ὑμῖν;

37 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Δὸς ἡμῖν ἵνα εἷς ἐκ δεξιῶν σου καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων σου καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου.

38 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε. Δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθῆναι;

39 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Δυνάμεθα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Τὸ μὲν ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, πίεσθε· καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθήσεσθε·

40 Τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων μου, οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ᾽ οἷς ἡτοίμασται.

41 Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα, ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου.

42 Ὁ δὲ Ἰησοῦς, προσκαλεσάμενος αὐτοὺς, λέγει αὐτοῖς· Οἴδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν, κατακυριεύουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν.

43 Οὐχ οὕτω δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν· ἀλλ᾽ ὃς ἐὰν θέλῃ γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσται διάκονος ὑμῶν·

44 Καὶ ὃς ἂν θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος, ἔσται πάντων δοῦλος.

45 Καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

46 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεριχώ· καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἀπὸ Ἱεριχὼ, καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ ὄχλου ἱκανοῦ, υἱὸς Τιμαίου Βαρτίμαιος ὁ τυφλὸς ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν.

47 Καὶ ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖός ἐστιν, ἤρξατο κράζειν, καὶ λέγειν· Ὁ υἱὸς Δαβὶδ Ἰησοῦ, ἐλέησόν με.

48 Καὶ ἐπετίμων αὐτῷ πολλοὶ ἵνα σιωπήσῃ· ὁ δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν· Υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

49 Καὶ στὰς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτὸν φωνηθῆναι· καὶ φωνοῦσι τὸν

Ver. 38 A man's cup both in sacred & profane writers signifies the portion of good or evil befalling him in this life. See Psal 75.8 9, 10 —

τυφλὸν, λέγοντες αὐτῷ· Θάρσει, ἔγειραι· φωνεῖ σε.

50 Ὁ δὲ, ἀποβαλὼν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν.

51 Καὶ ἀποκριθεὶς, λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τί θέλεις ποιήσω σοι; Ὁ δὲ τυφλὸς εἶπεν αὐτῷ· Ῥαββονὶ, ἵνα ἀναβλέψω.

52 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ὕπαγε· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. Καὶ εὐθέως ἀνέβλεψε, ϗ ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ἐν τῇ ὁδῷ.

Κεφ. ια΄. 11.

ΚΑΙ ὅτε ἐγγίζουσιν εἰς Ἱερουσαλὴμ, εἰς Βηθφαγὴ ϗ Βηθανίαν πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,

2 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ὑπάγετε εἰς τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν· ϗ εὐθέως εἰσπορευόμενοι εἰς αὐτὴν, εὑρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ᾽ ὃν οὐδεὶς ἀνθρώπων κεκάθικε· λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε.

3 Καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ· Τί ποιεῖτε τοῦτο; εἴπατε· Ὅτι ὁ Κύριος αὐτοῦ χρείαν ἔχει· καὶ εὐθέως αὐτὸν ἀποστελεῖ ὧδε.

4 Ἀπῆλθον δὲ, ϗ εὗρον τὸν πῶλον δεδεμένον πρὸς τὴν θύραν ἔξω ἐπὶ τοῦ ἀμφόδου, ϗ λύουσιν αὐτόν.

5 Καί τινες τῶν ἐκεῖ ἑστηκότων ἔλεγον αὐτοῖς· Τί ποιεῖτε λύοντες τὸν πῶλον;

6 Οἱ δὲ εἶπον αὐτοῖς καθὼς ἐνετείλατο ὁ Ἰησοῦς· ϗ ἀφῆκαν αὐτούς.

7 Καὶ ἤγαγον τὸν πῶλον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, ϗ ἐπέβαλον αὐτῷ τὰ ἱμάτια αὐτῶν, ϗ ἐκάθισεν ἐπ᾽ αὐτῷ.

8 Πολλοὶ δὲ τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἔστρωσαν εἰς τὴν ὁδόν· ἄλλοι δὲ στοιβάδας ἔκοπτον ἐκ τῶν δένδρων, καὶ ἐστρώννυον εἰς τὴν ὁδόν.

9 Καὶ οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον, λέγοντες· Ὡσαννὰ, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου·

10 Εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία ἐν ὀνόματι Κυρίου, τοῦ πατρὸς ἡμῶν Δαβίδ· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

11 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς, ϗ εἰς τὸ ἱερόν· ϗ περιβλεψάμενος πάντα, ὀψίας ἤδη οὔσης τῆς ὥρας, ἐξῆλθεν εἰς Βηθανίαν μετὰ τῶν δώδεκα.

12 Καὶ τῇ ἐπαύριον ἐξελθόντων αὐτῶν ἀπὸ Βηθανίας, ἐπείνασε.

13 Καὶ ἰδὼν συκῆν μακρόθεν, ἔχουσαν φύλλα, ἦλθεν εἰ ἄρα εὑρήσει τὶ ἐν αὐτῇ· ϗ ἐλθὼν ἐπ᾽ αὐτὴν, οὐδὲν εὗρεν εἰ μὴ φύλλα· οὐ γὰρ ἦν καιρὸς σύκων.

14 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς,

εἶπεν αὐτῇ· Μηκέτι ἐκ σοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μηδεὶς καρπὸν φάγοι. Καὶ ἤκουον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

15 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν, ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν, καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περιστερὰς, κατέστρεψε.

16 Καὶ οὐκ ἤφιεν ἵνα τὶς διενέγκῃ σκεῦος διὰ τοῦ ἱεροῦ.

17 Καὶ ἐδίδασκε, λέγων αὐτοῖς· Οὐ γέγραπται, Ὅτι ὁ οἶκός μου, οἶκος προσευχῆς κληθήσεται πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν; ὑμεῖς δὲ ἐποιήσατε αὐτὸν σπήλαιον λῃστῶν.

18 Καὶ ἤκουσαν οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ ἐζήτουν πῶς αὐτὸν ἀπολέσουσιν· ἐφοβοῦντο γὰρ αὐτὸν, ὅτι πᾶς ὁ ὄχλος ἐξεπλήσσετο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ.

19 Καὶ ὅτε ὀψὲ ἐγένετο, ἐξεπορεύετο ἔξω τῆς πόλεως.

20 Καὶ πρωῒ παραπορευόμενοι, εἶδον τὴν συκῆν ἐξηραμμένην ἐκ ῥιζῶν.

21 Καὶ ἀναμνησθεὶς ὁ Πέτρος, λέγει αὐτῷ· Ῥαββὶ, ἴδε, ἡ συκῆ ἣν κατηράσω ἐξήρανται.

22 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, λέγει αὐτοῖς· Ἔχετε πίστιν Θεοῦ.

23 Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτι ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ· Ἄρθητι, καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ πιστεύσῃ ὅτι ἃ λέγει γίνεται· ἔσται αὐτῷ ὃ ἐὰν εἴπῃ.

24 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, πάντα ὅσα ἂν προσευχόμενοι αἰτεῖσθε, πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε· καὶ ἔσται ὑμῖν.

25 Καὶ ὅταν στήκητε προσευχόμενοι, ἀφίετε εἴ τι ἔχετε κατά τινος· ἵνα καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφῇ ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

26 Εἰ δὲ ὑμεῖς οὐκ ἀφίετε, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

27 Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ἐν τῷ ἱερῷ περιπατοῦντος αὐτοῦ, ἔρχονται πρὸς αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Γραμματεῖς, καὶ οἱ Πρεσβύτεροι·

28 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς, καὶ τίς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἔδωκεν ἵνα ταῦτα ποιῇς;

29 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐπερωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ ἕνα λόγον, καὶ ἀποκρίθητέ μοι, καὶ ἐρῶ ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

30 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου

ἐξ οὐρανοῦ ἦν, ἢ ἐξ ἀνθρώπων; ἀποκρίθητέ μοι.

31 Καὶ ἐλογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες· Ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ· Διατί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;

32 Ἀλλ' ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ ἀνθρώπων· ἐφοβοῦντο τὸν λαόν· ἅπαντες γὰρ εἶχον τὸν Ἰωάννην, ὅτι ὄντως προφήτης ἦν.

33 Καὶ ἀποκριθέντες, λέγουσι τῷ Ἰησοῦ· Οὐκ οἴδαμεν. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, λέγει αὐτοῖς· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

Κεφ. ιβʹ. 12.

ΚΑΙ ἤρξατο αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς λέγειν· Ἀμπελῶνα ἐφύτευσεν ἄνθρωπος, καὶ περιέθηκε φραγμὸν, καὶ ὤρυξεν ὑπολήνιον, καὶ ᾠκοδόμησε πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησε.

2 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γεωργοὺς τῷ καιρῷ δοῦλον, ἵνα παρὰ τῶν γεωργῶν λάβῃ ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος.

3 Οἱ δὲ, λαβόντες αὐτὸν, ἔδειραν, καὶ ἀπέστειλαν κενόν.

4 Καὶ πάλιν ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δοῦλον· κἀκεῖνον λιθοβολήσαντες ἐκεφαλαίωσαν, καὶ ἀπέστειλαν ἠτιμωμένον.

5 Καὶ πάλιν ἄλλον ἀπέστειλε· κἀκεῖνον ἀπέκτειναν· καὶ πολλοὺς ἄλλους, τοὺς μὲν δέροντες, τοὺς δὲ ἀποκτείνοντες.

6 Ἔτι οὖν ἕνα υἱὸν ἔχων ἀγαπητὸν αὐτοῦ, ἀπέστειλε καὶ αὐτὸν πρὸς αὐτοὺς ἔσχατον, λέγων· Ὅτι ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου.

7 Ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ εἶπον πρὸς ἑαυτούς· Ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, καὶ ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονομία.

8 Καὶ λαβόντες αὐτὸν, ἀπέκτειναν, καὶ ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος.

9 Τί οὖν ποιήσει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος; ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις.

10 Οὐδὲ τὴν γραφὴν ταύτην ἀνέγνωτε; Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας·

11 Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη· καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

12 Καὶ ἐζήτουν αὐτὸν κρατῆσαι, καὶ ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλον· ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν εἶπε· καὶ ἀφέντες αὐτὸν, ἀπῆλθον.

13 Καὶ ἀποστέλλουσι πρὸς αὐτόν τινας τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Ἡρωδιανῶν, ἵνα αὐτὸν ἀγρεύσωσι λόγῳ.

14 Οἱ δὲ ἐλθόντες λέγουσιν αὐτῷ· Διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ

ȣδενός· ȣ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσ-
ωπον ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐπ' ἀλη-
θείας τ͂ ὁδὸν τ͂ Θεȣ͂ διδάσκεις·
ἔξεστι κῆνσον Καίσαρι δȣ͂ναι, ἢ
οὔ; δῶμεν, ἢ μὴ δῶμεν;
15 Ὁ δὲ εἰδὼς αὐτῶν τ͂ ὑπό-
κρισιν, εἶπεν αὐτοῖς· Τί με
πειράζετε; φέρετέ μοι δηνά-
ριον, ἵνα ἴδω.
16 Οἱ δὲ ἤνεγκαν. Καὶ λέ-
γει αὐτοῖς· Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη
ϗ ἡ ἐπιγραφή; Οἱ δὲ εἶπον
αὐτῷ· Καίσαρος.
17 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησȣ͂ς,
εἶπεν αὐτοῖς· Ἀπόδοτε τὰ
Καίσαρος, Καίσαρι· ϗ τὰ τȣ͂
Θεȣ͂, τῷ Θεῷ. Καὶ ἐθαύμα-
σαν ἐπ' αὐτῷ.
18 Καὶ ἔρχονται Σαδδȣκαῖοι
πρὸς αὐτὸν, οἵτινες λέγουσιν
ἀνάστασιν μὴ εἶναι· ϗ ἐπηρώ-
τησαν αὐτὸν, λέγοντες·
19 Διδάσκαλε, Μωσῆς ἔγρα-
ψεν ἡμῖν, ὅτι ἐάν τινος ἀδελ-
φὸς ἀποθάνῃ, καὶ καταλίπῃ
γυναῖκα, ϗ τέκνα μὴ ἀφῇ, ἵνα
λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτȣ͂ τὴν γυ-
ναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἐξαναστήσῃ
σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτȣ͂.
20 Ἑπτὰ ἀδελφοὶ ἦσαν· ϗ ὁ
πρῶτος ἔλαβε γυναῖκα, καὶ
ἀποθνήσκων ȣκ ἀφῆκε σπέρμα.
21 Καὶ ὁ δεύτερος ἔλαβεν αὐ-
τὴν, ϗ ἀπέθανε, ϗ οὐδὲ αὐτὸς
ἀφῆκε σπέρμα· καὶ ὁ τρίτος
ὡσαύτως.
22 Καὶ ἔλαβον αὐτὴν οἱ
ἑπτὰ, ϗ οὐκ ἀφῆκαν σπέρμα·
ἐσχάτη πάντων ἀπέθανε ϗ ἡ
γυνή.
23 Ἐν τῇ ȣ͂ν ἀναστάσει, ὅταν
ἀναστῶσι, τίνος αὐτῶν ἔσται
γυνή; οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐ-
τὴν γυναῖκα.
24 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησȣ͂ς,
εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ διὰ τοῦτο
πλανᾶσθε, μὴ εἰδότες τὰς
γραφὰς, μηδὲ τὴν δύναμιν τȣ͂
Θεȣ͂;
25 Ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀνα-
στῶσιν, οὔτε γαμȣ͂σιν, ȣ͂τε γα-
μίσκονται, ἀλλ' εἰσὶν ὡς ἄγ-
γελοι οἱ ἐν τοῖς ȣρανοῖς.
26 Περὶ δὲ τῶν νεκρῶν, ὅτι
ἐγείρονται, οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῇ
βίβλῳ Μωσέως, ἐπὶ τ͂ βάτȣ ὡς
εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεὸς, λέγων· Ἐ-
γὼ ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ, ϗ ὁ Θεὸς
Ἰσαὰκ, ϗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ;
27 Οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς νεκρῶν,
ἀλλὰ Θεὸς ζώντων· ὑμεῖς οὖν
πολὺ πλανᾶσθε.
28 Καὶ προσελθὼν εἷς τῶν
Γραμματέων, ἀκούσας αὐτῶν
συζητούντων, εἰδὼς ὅτι καλῶς
αὐτοῖς ἀπεκρίθη, ἐπηρώτησεν
αὐτόν· Ποία ἐστὶ πρώτη πα-
σῶν ἐντολή;
29 Ὁ δὲ Ἰησȣ͂ς ἀπεκρίθη
αὐτῷ· Ὅτι πρώτη πασῶν τῶν
ἐντολῶν· Ἄκȣε Ἰσραὴλ, Κύριος
ὁ Θεὸς ἡμῶν, Κύριος εἷς ἐστι.

30 Καὶ ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, ϗ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, ϗ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου. Αὕτη πρώτη ἐντολή.

31 Καὶ δευτέρα ὁμοία, αὕτη· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν· μείζων τούτων ἄλλη ἐντολὴ οὐκ ἔστι.

32 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Γραμματεύς· Καλῶς, διδάσκαλε, ἐπ᾽ ἀληθείας εἶπας, ὅτι εἷς ἐστι Θεὸς, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν αὐτοῦ.

33 Καὶ τὸ ἀγαπᾷν αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, ϗ ἐξ ὅλης τῆς συνέσεως, ϗ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος, καὶ τὸ ἀγαπᾷν τὸν πλησίον ὡς ἑαυτὸν, πλεῖόν ἐστι πάντων τῶν ὁλοκαυτωμάτων ϗ τῶν θυσιῶν.

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς, ἰδὼν αὐτὸν ὅτι νουνεχῶς ἀπεκρίθη, εἶπεν αὐτῷ· Οὐ μακρὰν εἶ ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ οὐδεὶς οὐκέτι ἐτόλμα αὐτὸν ἐπερωτῆσαι.

35 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἔλεγε, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· Πῶς λέγουσιν οἱ Γραμματεῖς, ὅτι ὁ Χριστὸς υἱός ἐστι Δαβίδ;

36 Αὐτὸς γὰρ Δαβὶδ εἶπεν ἐν τῷ Πνεύματι τῷ ἁγίῳ· Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

37 Αὐτὸς οὖν Δαβὶδ λέγει αὐτὸν Κύριον· ϗ πόθεν υἱὸς αὐτοῦ ἐστι; Καὶ ὁ πολὺς ὄχλος ἤκουεν αὐτοῦ ἡδέως.

38 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· Βλέπετε ἀπὸ τῶν Γραμματέων, τῶν θελόντων ἐν στολαῖς περιπατεῖν, ϗ ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς,

39 Καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, ϗ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις·

40 Οἱ κατεσθίοντες τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, ϗ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι· οὗτοι λήψονται περισσότερον κρίμα.

41 Καὶ καθίσας ὁ Ἰησοῦς κατέναντι τοῦ γαζοφυλακίου, ἐθεώρει πῶς ὁ ὄχλος βάλλει χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον· καὶ πολλοὶ πλούσιοι ἔβαλλον πολλά.

42 Καὶ ἐλθοῦσα μία χήρα πτωχὴ ἔβαλε λεπτὰ δύο, ὅ ἐστι κοδράντης.

43 Καὶ προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγει αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἡ πτωχὴ πλεῖον πάντων βέβληκε τῶν βαλόντων εἰς τὸ γαζοφυλάκιον.

44 Πάντες γὰρ ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον· αὕτη δὲ ἐκ τῆς ὑστερήσεως αὐτῆς πάντα

ὅσα εἶχεν ἔβαλεν, ὅλον τὸν βίον
αὐτῆς.

Κεφ. ιγʹ. 13.

ΚΑΙ ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἐκ
τοῦ ἱεροῦ, λέγει αὐτῷ εἷς τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ· Διδάσκαλε,
ἴδε ποταποὶ λίθοι, καὶ ποτα-
παὶ οἰκοδομαί.
2 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς,
εἶπεν αὐτῷ· Βλέπεις ταύτας
τὰς μεγάλας οἰκοδομάς; οὐ
μὴ ἀφεθῇ λίθος ἐπὶ λίθῳ, ὃς
οὐ μὴ καταλυθῇ.
3 Καὶ καθημένου αὐτοῦ εἰς τὸ
ὄρος τῶν ἐλαιῶν κατέναντι τοῦ ἱε-
ροῦ, ἐπηρώτων αὐτὸν κατ' ἰδίαν
Πέτρος, καὶ Ἰάκωβος, καὶ Ἰω-
άννης, καὶ Ἀνδρέας·
4 Εἰπὲ ἡμῖν πότε ταῦτα
ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν
μέλλῃ πάντα ταῦτα συντελεῖ-
σθαι;
5 Ὁ δὲ Ἰησοῦς, ἀποκριθεὶς
αὐτοῖς, ἤρξατο λέγειν· Βλέ-
πετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ.
6 Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ
τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες· Ὅτι
ἐγώ εἰμι· καὶ πολλοὺς πλανήσου-
σιν.
7 Ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέ-
μους καὶ ἀκοὰς πολέμων, μὴ
θροεῖσθε· δεῖ γὰρ γενέσθαι·
ἀλλ' οὔπω τὸ τέλος.
8 Ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος
ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βα-
σιλείαν· καὶ ἔσονται σεισμοὶ
κατὰ τόπους, καὶ ἔσονται λιμοὶ
καὶ ταραχαί.
9 Ἀρχαὶ ὠδίνων ταῦτα.
Βλέπετε δὲ ὑμεῖς ἑαυτούς· πα-
ραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συν-
έδρια, καὶ εἰς συναγωγάς· δα-
ρήσεσθε, καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων καὶ
βασιλέων σταθήσεσθε ἕνεκεν ἐ-
μοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.
10 Καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη
δεῖ πρῶτον κηρυχθῆναι τὸ εὐ-
αγγέλιον.
11 Ὅταν δὲ ἀγάγωσιν ὑμᾶς
παραδιδόντες, μὴ προμεριμ-
νᾶτε τί λαλήσητε, μηδὲ μελε-
τᾶτε· ἀλλ' ὃ ἐὰν δοθῇ ὑμῖν
ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, τοῦτο λαλεῖτε·
οὐ γάρ ἐστε ὑμεῖς οἱ λαλοῦντες,
ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.
12 Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς
ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατὴρ
τέκνον· καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα
ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν
αὐτούς.
13 Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι
ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου·
ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος
σωθήσεται.
14 Ὅταν δὲ ἴδητε τὸ βδέ-
λυγμα τῆς ἐρημώσεως, τὸ ῥηθὲν
ὑπὸ Δανιὴλ τοῦ προφήτου, ἑστὸς ω
ὅπου οὐ δεῖ· (ὁ ἀναγινώσκων
νοείτω·) τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ
φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη·
15 Ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ δώματος, μὴ
καταβάτω εἰς τὴν οἰκίαν, μηδὲ

εἰσελθέτω ἆραί τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ.

16 Καὶ ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν ὢν, μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω, ἆραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ.

17 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις, καὶ ταῖς θηλαζούσαις, ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

18 Προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος.

19 Ἔσονται γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι θλίψις, οἵα οὐ γέγονε τοιαύτη ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως ἧς ἔκτισεν ὁ Θεὸς, ἕως τοῦ νῦν, καὶ οὐ μὴ γένηται.

20 Καὶ εἰ μὴ Κύριος ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σάρξ· ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς οὓς ἐξελέξατο ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας.

21 Καὶ τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ· Ἰδοὺ, ὧδε ὁ Χριστός· ἢ, Ἰδοὺ ἐκεῖ· μὴ πιστεύσητε.

22 Ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται· καὶ δώσουσι σημεῖα καὶ τέρατα, πρὸς τὸ ἀποπλανᾶν, εἰ δυνατὸν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς.

23 Ὑμεῖς δὲ βλέπετε· ἰδοὺ, προείρηκα ὑμῖν πάντα.

24 Ἀλλ' ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, μετὰ τὴν θλίψιν ἐκείνην, ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς·

25 Καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔσονται ἐκπίπτοντες, καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς σαλευθήσονται.

26 Καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλαις μετὰ δυνάμεως πολλῆς, καὶ δόξης.

27 Καὶ τότε ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ ἐπισυνάξει τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἄκρου γῆς ἕως ἄκρου οὐρανοῦ.

28 Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν αὐτῆς ἤδη ὁ κλάδος ἁπαλὸς γένηται, καὶ ἐκφυῇ τὰ φύλλα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν.

29 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ταῦτα ἴδητε γινόμενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις.

30 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, μέχρις οὗ πάντα ταῦτα γένηται.

31 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται· οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι.

32 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι οἱ ἐν οὐρανῷ, οὐδὲ ὁ υἱὸς, εἰ μὴ ὁ πατήρ.

33 Βλέπετε, ἀγρυπνεῖτε καὶ προσεύχεσθε· οὐκ οἴδατε γὰρ πότε ὁ καιρός ἐστιν.

34 Ὡς ἄνθρωπος ἀπόδημος
ἀφεὶς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, καὶ δοὺς
τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν,
καὶ ἑκάστῳ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ τῷ
θυρωρῷ ἐνετείλατο ἵνα γρηγορῇ.
35 Γρηγορεῖτε οὖν· (οὐκ οἴδατε
γὰρ πότε ὁ κύριος τῆς οἰκίας
ἔρχεται, ὀψὲ, ἢ μεσονυκτίου, ἢ
ἀλεκτοροφωνίας, ἢ πρωΐ·)
36 Μὴ, ἐλθὼν ἐξαίφνης, εὕ-
ρῃ ὑμᾶς καθεύδοντας.
37 Ἃ δὲ ὑμῖν λέγω, πᾶσι
λέγω· Γρηγορεῖτε.

Κεφ. ιδ΄. 14.

ΗΝ δὲ τὸ πάσχα, καὶ τὰ
ἄζυμα μετὰ δύο ἡμέ-
ρας· καὶ ἐζήτουν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ Γραμματεῖς, πῶς αὐτὸν ἐν
δόλῳ κρατήσαντες ἀποκτείνω-
σιν.
2 Ἔλεγον δέ· Μὴ ἐν τῇ ἑορ-
τῇ, μήποτε θόρυβος ἔσται τοῦ
λαοῦ.
3 Καὶ ὄντος αὐτοῦ ἐν Βηθα-
νίᾳ, ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ
λεπροῦ, κατακειμένου αὐτοῦ, ἦλ-
θε γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον
μύρου, νάρδου πιστικῆς πολυτε-
λοῦς· καὶ συντρίψασα τὸ ἀλά-
βαστρον, κατέχεεν αὐτοῦ κατὰ
τῆς κεφαλῆς.
4 Ἦσαν δέ τινες ἀγανακ-
τοῦντες πρὸς ἑαυτοὺς, καὶ λέγον-
τες· Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη
τοῦ μύρου γέγονεν;
5 Ἠδύνατο γὰρ τοῦτο πρα-
θῆναι ἐπάνω τριακοσίων δηνα-
ρίων, καὶ δοθῆναι τοῖς πτω-
χοῖς. Καὶ ἐνεβριμῶντο αὐτῇ.
6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄφε-
τε αὐτήν· τί αὐτῇ κόπους παρ-
έχετε; καλὸν ἔργον εἰργάσα-
το εἰς ἐμέ.
7 Πάντοτε γὰρ τοὺς πτω-
χοὺς ἔχετε μεθ᾽ ἑαυτῶν, καὶ
ὅταν θέλητε, δύνασθε αὐτοὺς εὖ
ποιῆσαι· ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε
ἔχετε.
8 Ὃ εἶχεν αὕτη, ἐποίησε·
προέλαβε μυρίσαι μου τὸ σῶμα
εἰς τὸν ἐνταφιασμόν.
9 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἂν
κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο
εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ ὃ ἐποίη-
σεν αὕτη, λαληθήσεται εἰς μνη-
μόσυνον αὐτῆς.
10 Καὶ ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώ-
της, εἷς τῶν δώδεκα, ἀπῆλθε
πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς, ἵνα πα-
ραδῷ αὐτὸν αὐτοῖς.
11 Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐχάρη-
σαν, καὶ ἐπηγγείλαντο αὐτῷ ἀρ-
γύριον δοῦναι· καὶ ἐζήτει πῶς
εὐκαίρως αὐτὸν παραδῷ.
12 Καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν
ἀζύμων, ὅτε τὸ πάσχα ἔθυον,
λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ· Ποῦ θέλεις ἀπελθόντες ἑ-
τοιμάσωμεν ἵνα φάγῃς τὸ πά-
σχα;
13 Καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐ-

τοῖς· Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν·
καὶ ἀπαντήσει ὑμῖν ἄνθρωπος
κεράμιον ὕδατος βαςάζων· ἀ-
κολȣθήσατε αὐτῷ.
14 Καὶ ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃ,
εἴπατε τῷ οἰκοδεσπότῃ, ὅτι
ὁ διδάσκαλος λέγει· Ποῦ ἐστι
τὸ κατάλυμα ὅπȣ τὸ πάσχα
μετὰ τ̃ μαθητῶν μȣ φάγω;
15 Καὶ αὐτὸς ὑμῖν δείξει
ἀνώγεον μέγα ἐςρωμένον, ἕτοι-
μον· ἐκεῖ ἑτοιμάσατε ἡμῖν.
16 Καὶ ἐξῆλθον οἱ μαθηταὶ
αὐτȣ̃, ϗ ἦλθον εἰς τ̃ πόλιν, ϗ
εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς· καὶ
ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.
17 Καὶ ὀψίας γενομένης ἔρ-
χεται μετὰ τ̃ δώδεκα.
18 Καὶ ἀνακειμένων αὐτῶν,
καὶ ἐσθιόντων, εἶπεν ὁ Ἰησȣ̃ς·
Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἷς ἐξ
ὑμῶν παραδώσει με, ὁ ἐσθίων
μετ' ἐμȣ̃.
19 Οἱ δὲ ἤρξαντο λυπεῖ-
σθαι, ϗ λέγειν αὐτῷ εἷς καθ'
εἷς· Μή τι ἐγώ; Καὶ ἄλλος;
Μή τι ἐγώ;
20 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν
αὐτοῖς· Εἷς ἐκ τῶν δώδεκα ὁ
ἐμβαπτόμενος μετ' ἐμȣ̃ εἰς τὸ
τρυβλίον.
21 Ὁ μὲν υἱὸς τ̃ ἀνθρώπȣ
ὑπάγει, καθὼς γέγραπται περὶ
αὐτȣ̃· οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐ-
κείνῳ δι' ȣ̃ ὁ υἱὸς τ̃ ἀνθρώπȣ
παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ,
εἰ ȣ̓κ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐ-
κεῖνος.
22 Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν,
λαβὼν ὁ Ἰησȣ̃ς ἄρτον, εὐλο-
γήσας ἔκλασε, ϗ ἔδωκεν αὐ-
τοῖς, ϗ εἶπε· Λάβετε, φάγετε·
τȣ̃τό ἐςι τὸ σῶμά μȣ.
23 Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον,
εὐχαριςήσας ἔδωκεν αὐτοῖς· ϗ
ἔπιον ἐξ αὐτȣ̃ πάντες.
24 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τȣ̃τό
ἐςι τὸ αἷμά μȣ τὸ τῆς καινῆς
διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκ-
χυνόμενον.
25 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι
ȣ̓κέτι ȣ̓ μὴ πίω ἐκ τ̃ γεννή-
ματος τ̃ ἀμπέλȣ, ἕως τ̃ ἡμέρας
ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ πίνω και-
νὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τ̃ Θεȣ̃.
26 Καὶ ὑμνήσαντες, ἐξῆλθον
εἰς τὸ ὄρος τ̃ ἐλαιῶν.
27 Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σȣ̃ς· Ὅτι πάντες σκανδαλι-
σθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ
ταύτῃ· ὅτι γέγραπται· Πα-
τάξω τ̃ ποιμένα, ϗ διασκορ-
πισθήσεται τὰ πρόβατα.
28 Ἀλλὰ μετὰ τὸ ἐγερθῆ-
ναί με, προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν
Γαλιλαίαν.
29 Ὁ δὲ Πέτρος ἔφη αὐτῷ·
Καὶ εἰ πάντες σκανδαλισθή-
σονται, ἀλλ' ȣ̓κ ἐγώ.
30 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰη-
σȣ̃ς· Ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι σή-
μερον ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, πρὶν

ἢ δὶς ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρὶς
ἀπαρνήσῃ με.
31 Ὁ δὲ ἐκ περισσοῦ ἔλεγε
μᾶλλον· Ἐάν με δέῃ συναπο-
θανεῖν σοι, οὐ μή σε ἀπαρνή-
σομαι. Ὡσαύτως δὲ καὶ πάν-
τες ἔλεγον.
32 Καὶ ἔρχονται εἰς χωρίον
οὗ τὸ ὄνομα Γεθσημανῆ· καὶ
λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·
Καθίσατε ὧδε ἕως προσεύξω-
μαι.
33 Καὶ παραλαμβάνει τὸν
Πέτρον, καὶ τὸν Ἰάκωβον, καὶ Ἰω-
άννην μεθ' ἑαυτοῦ· καὶ ἤρξατο
ἐκθαμβεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν.
34 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Περί-
λυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου ἕως θα-
νάτου· μείνατε ὧδε, καὶ γρηγο-
ρεῖτε.
35 Καὶ προελθὼν μικρὸν,
ἔπεσεν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ προσ-
ηύχετο, ἵνα εἰ δυνατόν ἐστι,
παρέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥρα.
36 Καὶ ἔλεγεν· Ἀββᾶ ὁ πα-
τὴρ, πάντα δυνατά σοι· παρ-
ένεγκε τὸ ποτήριον ἀπ' ἐμοῦ
τοῦτο· ἀλλ' οὐ τί ἐγὼ θέλω,
ἀλλὰ τί σύ.
37 Καὶ ἔρχεται, καὶ εὑρίσκει
αὐτοὺς καθεύδοντας· καὶ λέγει
τῷ Πέτρῳ· Σίμων, καθεύδεις;
οὐκ ἴσχυσας μίαν ὥραν γρηγο-
ρῆσαι;
38 Γρηγορεῖτε καὶ προσεύ-
χεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς
πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα
πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθε-
νής.
39 Καὶ πάλιν ἀπελθὼν
προσηύξατο, τὸν αὐτὸν λόγον
εἰπών.
40 Καὶ ὑποστρέψας εὗρεν αὐ-
τοὺς πάλιν καθεύδοντας· ἦσαν
γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν βε-
βαρημένοι· καὶ οὐκ ᾔδεισαν τί
αὐτῷ ἀποκριθῶσι.
41 Καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον,
καὶ λέγει αὐτοῖς· Καθεύδετε τὸ
λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· ἀπέχει·
ἦλθεν ἡ ὥρα· ἰδοὺ, παραδίδοται
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖ-
ρας τῶν ἁμαρτωλῶν.
42 Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν· ἰδοὺ,
ὁ παραδιδούς με ἤγγικε.
43 Καὶ εὐθέως, ἔτι αὐτοῦ
λαλοῦντος, παραγίνεται Ἰούδας,
εἷς ὢν τῶν δώδεκα, καὶ μετ' αὐτοῦ
ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν
καὶ ξύλων, παρὰ τῶν Ἀρχιερέων,
καὶ τῶν Γραμματέων, καὶ τῶν Πρεσ-
βυτέρων.
44 Δεδώκει δὲ ὁ παραδιδοὺς
αὐτὸν σύσσημον αὐτοῖς, λέ-
γων· Ὃν ἂν φιλήσω, αὐτός
ἐστι· κρατήσατε αὐτὸν, καὶ ἀπα-
γάγετε ἀσφαλῶς.
45 Καὶ ἐλθὼν, εὐθέως προσ-
ελθὼν αὐτῷ, λέγει· Ῥαββὶ,
ῥαββί· καὶ κατεφίλησεν αὐ-
τόν.
46 Οἱ δὲ ἐπέβαλον ἐπ' αὐ-

ver 33 And he began to be exceedingly [illegible] & dejected —

τὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν, ϗ ἐκρά-
τησαν αὐτόν.
47 Εἷς δέ τις τῶν παρεστηκό-
των, σπασάμενος τὴν μάχαιραν,
ἔπαισε τὸν δοῦλον τοῦ Ἀρχιερέως,
ϗ ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον.
48 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν αὐτοῖς· Ὡς ἐπὶ λῃστὴν
ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν καὶ
ξύλων συλλαβεῖν με;
49 Καθ' ἡμέραν ἤμην πρὸς
ὑμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων, καὶ
οὐκ ἐκρατήσατέ με. Ἀλλ' ἵνα
πληρωθῶσιν αἱ γραφαί.
50 Καὶ ἀφέντες αὐτὸν πάν-
τες ἔφυγον.
51 Καὶ εἷς τις νεανίσκος ἠ-
κολούθει αὐτῷ, περιβεβλημένος
σινδόνα ἐπὶ γυμνοῦ· ϗ κρατοῦ-
σιν αὐτὸν οἱ νεανίσκοι.
52 Ὁ δὲ καταλιπὼν τὴν σιν-
δόνα, γυμνὸς ἔφυγεν ἀπ' αὐ-
τῶν.
53 Καὶ ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν
πρὸς τὸν Ἀρχιερέα· καὶ συνέρ-
χονται αὐτῷ πάντες οἱ Ἀρχι-
ερεῖς, ϗ οἱ Πρεσβύτεροι, καὶ οἱ
Γραμματεῖς.
54 Καὶ ὁ Πέτρος ἀπὸ μα-
κρόθεν ἠκολούθησεν αὐτῷ ἕως
ἔσω εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ἀρχιερέως·
ϗ ἦν συγκαθήμενος μετὰ τῶν
ὑπηρετῶν, καὶ θερμαινόμενος
πρὸς τὸ φῶς.
55 Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον
τὸ συνέδριον ἐζήτουν κατὰ τοῦ
Ἰησοῦ μαρτυρίαν, εἰς τὸ θανα-
τῶσαι αὐτόν· ϗ οὐχ εὕρισκον.
56 Πολλοὶ γὰρ ἐψευδομαρ-
τύρουν κατ' αὐτοῦ, καὶ ἴσαι αἱ
μαρτυρίαι οὐκ ἦσαν.
57 Καί τινες ἀναστάντες, ἐψευ-
δομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ, λέ-
γοντες·
58 Ὅτι ἡμεῖς ἠκούσαμεν αὐ-
τοῦ λέγοντος· Ὅτι ἐγὼ κατα-
λύσω τὸν ναὸν τοῦτον τὸν χειρο-
ποίητον, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν
ἄλλον ἀχειροποίητον οἰκοδο-
μήσω.
59 Καὶ οὐδὲ οὕτως ἴση ἦν ἡ
μαρτυρία αὐτῶν.
60 Καὶ ἀναστὰς ὁ Ἀρχιερεὺς
εἰς τὸ μέσον, ἐπηρώτησε τὸν Ἰη-
σοῦν, λέγων· Οὐκ ἀποκρίνῃ οὐ-
δέν; τί οὗτοί σου καταμαρτυ-
ροῦσιν;
61 Ὁ δὲ ἐσιώπα, καὶ οὐδὲν
ἀπεκρίνατο. Πάλιν ὁ Ἀρχιε-
ρεὺς ἐπηρώτα αὐτὸν, καὶ λέγει
αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς
τοῦ εὐλογητοῦ;
62 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐγώ
εἰμι. Καὶ ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν
τῆς δυνάμεως, ϗ ἐρχόμενον μετὰ
τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ.
63 Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς, διαῤ-
ῥήξας τοὺς χιτῶνας αὐτοῦ, λέ-
γει· Τί ἔτι χρείαν ἔχομεν
μαρτύρων;
64 Ἠκούσατε τῆς βλασφημίας·

τί ὑμῖν φαίνεται; οἱ δὲ πάν-
τες κατέκριναν αὐτὸν εἶναι ἔν-
οχον θανάτου.
65 Καὶ ἤρξαντό τινες ἐμπτύ-
ειν αὐτῷ, ϗ περικαλύπτειν τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ, ϗ κολαφίζειν
αὐτὸν, καὶ λέγειν αὐτῷ· Προ-
φήτευσον. Καὶ οἱ ὑπηρέται ῥα-
πίσμασιν αὐτὸν ἔβαλλον.
66 Καὶ ὄντος τοῦ Πέτρου ἐν τῇ
αὐλῇ κάτω, ἔρχεται μία τῶν
παιδισκῶν τοῦ Ἀρχιερέως·
67 Καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον θερ-
μαινόμενον, ἐμβλέψασα αὐτῷ,
λέγει· Καὶ σὺ μετὰ τοῦ Ναζα-
ρηνοῦ Ἰησοῦ ἦσθα.
68 Ὁ δὲ ἠρνήσατο, λέγων·
Οὐκ οἶδα, οὐδὲ ἐπίϛαμαι τί σὺ
λέγεις. Καὶ ἐξῆλθεν ἔξω εἰς
τὸ προαύλιον· καὶ ἀλέκτωρ
ἐφώνησε.
69 Καὶ ἡ παιδίσκη, ἰδοῦσα
αὐτὸν πάλιν, ἤρξατο λέγειν
τοῖς παρεϛηκόσιν· Ὅτι οὗτος
ἐξ αὐτῶν ἐϛιν.
70 Ὁ δὲ πάλιν ἠρνεῖτο. Καὶ
μετὰ μικρὸν πάλιν οἱ παρε-
ϛῶτες ἔλεγον τῷ Πέτρῳ· Ἀλη-
θῶς ἐξ αὐτῶν εἶ· ϗ γὰρ Γα-
λιλαῖος εἶ, καὶ ἡ λαλιά σου
ὁμοιάζει.
71 Ὁ δὲ ἤρξατο ἀναθεμα-
τίζειν ϗ ὀμνύειν· Ὅτι οὐκ οἶδα
τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ὃν λέγετε.
72 Καὶ ἐκ δευτέρου ἀλέκτωρ
ἐφώνησε. Καὶ ἀνεμνήσθη ὁ
Πέτρος τοῦ ῥήματος οὗ εἶπεν αὐ-
τῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι πρὶν ἀλέκ-
τορα φωνῆσαι δὶς, ἀπαρνήσῃ
με τρίς. Καὶ ἐπιβαλὼν, ἔ-
κλαιε.

Κεφ. ιε'. 15.

ΚΑΙ εὐθέως ἐπὶ τὸ πρωῒ
συμβούλιον ποιήσαντες οἱ
Ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν Πρεσβυτέ-
ρων ϗ Γραμματέων, ϗ ὅλον τὸ
συνέδριον, δήσαντες τὸν Ἰησοῦν
ἀπήνεγκαν, καὶ παρέδωκαν τῷ
Πιλάτῳ.
2 Καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ
Πιλάτος· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν
Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶ-
πεν αὐτῷ· Σὺ λέγεις.
3 Καὶ κατηγόρουν αὐτοῦ οἱ
Ἀρχιερεῖς πολλά.
4 Ὁ δὲ Πιλάτος πάλιν ἐπη-
ρώτησεν αὐτὸν, λέγων· Οὐκ
ἀποκρίνῃ οὐδέν; ἴδε πόσα σου
καταμαρτυροῦσιν.
5 Ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκέτι οὐδὲν
ἀπεκρίθη, ὥϛε θαυμάζειν τὸν
Πιλάτον.
6 Κατὰ δὲ ἑορτὴν ἀπέλυεν
αὐτοῖς ἕνα δέσμιον, ὅνπερ ᾐ-
τοῦντο.
7 Ἦν δὲ ὁ λεγόμενος Βα-
ραββᾶς μετὰ τῶν συϛασιαϛῶν
δεδεμένος, οἵτινες ἐν τῇ στάσει
φόνον πεποιήκεισαν.
8 Καὶ ἀναβοήσας ὁ ὄχλος,
ἤρξατο αἰτεῖσθαι, καθὼς ἀεὶ
ἐποίει αὐτοῖς.

pro ης from ειμι
2. S imperfect.

9 Ὁ δὲ Πιλάτος ἀπεκρίθη αὐτοῖς, λέγων· Θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

10 Ἐγίνωσκε γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παραδεδώκεισαν αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς·

11 Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς ἀνέσεισαν τὸν ὄχλον, ἵνα μᾶλλον τὸν Βαραββᾶν ἀπολύσῃ αὐτοῖς.

12 Ὁ δὲ Πιλάτος ἀποκριθεὶς, πάλιν εἶπεν αὐτοῖς· Τί οὖν θέλετε ποιήσω ὃν λέγετε βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

13 Οἱ δὲ πάλιν ἔκραξαν· Σταύρωσον αὐτόν.

14 Ὁ δὲ Πιλάτος ἔλεγεν αὐτοῖς· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσοτέρως ἔκραξαν· Σταύρωσον αὐτόν.

15 Ὁ δὲ Πιλάτος, βουλόμενος τῷ ὄχλῳ τὸ ἱκανὸν ποιῆσαι, ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, καὶ παρέδωκε τὸν Ἰησοῦν, φραγελλώσας, ἵνα σταυρωθῇ.

16 Οἱ δὲ στρατιῶται ἀπήγαγον αὐτὸν ἔσω τῆς αὐλῆς, ὅ ἐστι πραιτώριον· καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν.

17 Καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν πορφύραν, καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον.

18 Καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν· Χαῖρε, βασιλεῦ τῶν Ἰουδαίων.

19 Καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ, καὶ ἐνέπτυον αὐτῷ· καὶ τιθέντες τὰ γόνατα, προσεκύνουν αὐτῷ.

20 Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια· καὶ ἐξάγουσιν αὐτὸν, ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν.

21 Καὶ ἀγγαρεύουσι παράγοντά τινα Σίμωνα Κυρηναῖον, ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ, τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ῥούφου, ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.

22 Καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ Γολγοθᾶ τόπον· ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, κρανίου τόπος.

23 Καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν ἐσμυρνισμένον οἶνον. Ὁ δὲ οὐκ ἔλαβε.

24 Καὶ σταυρώσαντες αὐτὸν, διεμέριζον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτὰ, τίς τί ἄρῃ.

25 Ἦν δὲ ὥρα τρίτη, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν.

26 Καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη· Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

27 Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσι δύο λῃστάς· ἕνα ἐκ δεξιῶν, καὶ ἕνα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ.

28 Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα· Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη.

29 Καὶ οἱ παραπορευόμενοι

ἐϐλασφήμουν αὐτὸν, κινοῦντες
τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέ-
γοντες· Οὐαὶ, ὁ καταλύων τὸν
ναὸν, ϗ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκο-
δομῶν,
30 Σῶσον σεαυτὸν, ϗ κα-
τάϐα ἀπὸ τοῦ ϛαυροῦ.
31 Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Ἀρχι-
ερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλή-
λους, μετὰ τῶν Γραμματέων,
ἔλεγον· Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν
οὐ δύναται σῶσαι.
32 Ὁ Χριϛὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ
Ἰσραὴλ καταϐάτω νῦν ἀπὸ τοῦ
ϛαυροῦ, ἵνα ἴδωμεν ϗ πιϛεύσω-
μεν. Καὶ οἱ συνεϛαυρωμένοι
αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν.
33 Γενομένης δὲ ὥρας ἕκτης,
σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν,
ἕως ὥρας ἐννάτης.
34 Καὶ τῇ ὥρᾳ τῇ ἐννάτῃ
ἐϐόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγά-
λῃ, λέγων· Ἐλωῒ, Ἐλωῒ, λαμ-
μᾶ σαϐαχθανί; ὅ ἐϛι μεθερ-
μηνευόμενον· Ὁ Θεός μου, ὁ
Θεός μου, εἰς τί με ἐγκατέ-
λιπες;
35 Καί τινες τῶν παρεϛηκότων
ἀκούσαντες, ἔλεγον· Ἰδοὺ, Ἠλίαν
φωνεῖ.
36 Δραμὼν δὲ εἷς, ϗ γεμί-
σας σπόγγον ὄξους, περιθείς τε
καλάμῳ, ἐπότιζεν αὐτὸν, λέ-
γων· Ἄφετε· ἴδωμεν εἰ ἔρχε-
ται Ἠλίας καθελεῖν αὐτόν.
37 Ὁ δὲ Ἰησοῦς, ἀφεὶς φωνὴν
μεγάλην, ἐξέπνευσε.
38 Καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ
ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπὸ ἄνω-
θεν ἕως κάτω.
39 Ἰδὼν δὲ ὁ κεντυρίων ὁ
παρεϛηκὼς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ,
ὅτι οὕτω κράξας ἐξέπνευσεν,
εἶπεν· Ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος
οὗτος υἱὸς ἦν Θεοῦ.
40 Ἦσαν δὲ ϗ γυναῖκες ἀπὸ
μακρόθεν θεωροῦσαι· ἐν αἷς ἦν
ϗ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ
Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώϐου τοῦ μικροῦ
καὶ Ἰωσῆ μήτηρ, καὶ Σαλώ-
μη·
41 Αἳ ϗ ὅτε ἦν ἐν τῇ Γαλι-
λαίᾳ, ἠκολούθουν αὐτῷ, ϗ διη-
κόνουν αὐτῷ· ϗ ἄλλαι πολλαὶ
αἱ συναναϐᾶσαι αὐτῷ εἰς Ἱε-
ροσόλυμα.
42 Καὶ ἤδη ὀψίας γενομένης,
(ἐπεὶ ἦν παρασκευὴ, ὅ ἐϛι
προσάϐϐατον,)
43 Ἦλθεν Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἀ-
ριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευ-
τὴς, ὃ ϗ αὐτὸς ἦν προσδεχό-
μενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ·
τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πι-
λάτον, ϗ ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ
Ἰησοῦ.
44 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐθαύμα-
σεν εἰ ἤδη τέθνηκε· καὶ προσ-
καλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα,
ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλαι
ἀπέθανε. ενοι
45 Καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεν καὶ

9 Ὁ δὲ Πιλάτος ἀπεκρίθη
αὐτοῖς, λέγων· Θέλετε ἀπο-
λύσω ὑμῖν τ̃ βασιλέα τῶν Ἰȣ-
δαίων;
10 Ἐγίνωσκε γὰρ ὅτι διὰ
φθόνον παραδεδώκεισαν αὐτὸν
οἱ Ἀρχιερεῖς·
11 Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς ἀνέσει-
σαν τ̃ ὄχλον, ἵνα μᾶλλον τὸν
Βαραββᾶν ἀπολύσῃ αὐτοῖς.
12 Ὁ δὲ Πιλάτος ἀποκρι-
θεὶς, πάλιν εἶπεν αὐτοῖς· Τί
οὖν θέλετε ποιήσω ὃν λέγετε
βασιλέα τῶν Ἰȣδαίων;
13 Οἱ δὲ πάλιν ἔκραξαν·
Σταύρωσον αὐτόν.
14 Ὁ δὲ Πιλάτος ἔλεγεν αὐ-
τοῖς· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν;
Οἱ δὲ περισσοτέρως ἔκραξαν·
Σταύρωσον αὐτόν.
15 Ὁ δὲ Πιλάτος, βȣλόμενος
τῷ ὄχλῳ τὸ ἱκανὸν ποιῆσαι,
ἀπέλυσεν αὐτοῖς τ̃ Βαραββᾶν,
ϗ παρέδωκε τ̃ Ἰησȣ̃ν, φραγελ-
λώσας, ἵνα ςαυρωθῇ.
16 Οἱ δὲ ςρατιῶται ἀπήγα-
γον αὐτὸν ἔσω τ̃ αὐλῆς, ὅ ἐςι
πραιτώριον· καὶ συγκαλοῦσιν
ὅλην τὴν σπεῖραν.
17 Καὶ ἐνδύȣσιν αὐτὸν πορ-
φύραν, καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ
πλέξαντες ἀκάνθινον ςέφανον.
18 Καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι
αὐτόν· Χαῖρε, βασιλεῦ τ̃ Ἰȣ-
δαίων.
19 Καὶ ἔτυπτον αὐτȣ̃ τ̃ κε-
φαλὴν καλάμῳ, ϗ ἐνέπτυον αὐ-
τῷ· καὶ τιθέντες τὰ γόνατα,
προσεκύνȣν αὐτῷ.
20 Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ,
ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν,
ϗ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια
τὰ ἴδια· ϗ ἐξάγουσιν αὐτὸν,
ἵνα ςαυρώσωσιν αὐτόν.
21 Καὶ ἀγγαρεύȣσι παρά-
γοντά τινα Σίμωνα Κυρηναῖον,
ἐρχόμενον ἀπ᾽ ἀγρȣ̃, τ̃ πατέρα
Ἀλεξάνδρȣ ϗ Ῥȣ́φȣ, ἵνα ἄρῃ
τὸν ςαυρὸν αὐτȣ̃.
22 Καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ
Γολγοθᾶ τόπον· ὅ ἐςι μεθερ-
μηνευόμενον, κρανίου τόπος.
23 Καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν
ἐσμυρνισμένον οἶνον. Ὁ δὲ ȣ̓κ
ἔλαβε.
24 Καὶ ςαυρώσαντες αὐτὸν,
διεμέριζον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ,
βάλλοντες κλῆρον ἐπ᾽ αὐτὰ,
τίς τί ἄρῃ.
25 Ἦν δὲ ὥρα τρίτη, καὶ
ἐςαύρωσαν αὐτόν.
26 Καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφὴ τῆς
αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη·
Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥ-
ΔΑΙΩΝ.
27 Καὶ σὺν αὐτῷ ςαυροῦσι
δύο λῃςάς· ἕνα ἐκ δεξιῶν, καὶ
ἕνα ἐξ εὐωνύμων αὐτȣ̃.
28 Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ
ἡ λέγουσα· Καὶ μετὰ ἀνόμων
ἐλογίσθη.
29 Καὶ οἱ παραπορευόμενοι

ἐβλασφήμουν αὐτὸν, κινοῦντες
τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέ-
γοντες· Οὐαὶ, ὁ καταλύων τὸν
ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκο-
δομῶν,
30 Σῶσον σεαυτὸν, καὶ κα-
τάβα ἀπὸ τοῦ σαυροῦ.
31 Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Ἀρχι-
ερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλή-
λους, μετὰ τῶν Γραμματέων,
ἔλεγον· Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν
οὐ δύναται σῶσαι.
32 Ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ
Ἰσραὴλ καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ
σαυροῦ, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσω-
μεν. Καὶ οἱ συνεσαυρωμένοι
αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν.
33 Γενομένης δὲ ὥρας ἕκτης,
σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν,
ἕως ὥρας ἐννάτης.
34 Καὶ τῇ ὥρᾳ τῇ ἐννάτῃ
ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγά-
λῃ, λέγων· Ἐλωῒ, Ἐλωῒ, λαμ-
μᾶ σαβαχθανί; ὅ ἐστι μεθερ-
μηνευόμενον· Ὁ Θεός μου, ὁ
Θεός μου, εἰς τί με ἐγκατέ-
λιπες;
35 Καί τινες τῶν παρεστηκότων
ἀκούσαντες, ἔλεγον· Ἰδοὺ, Ἠλίαν
φωνεῖ.
36 Δραμὼν δὲ εἷς, καὶ γεμί-
σας σπόγγον ὄξους, περιθείς τε
καλάμῳ, ἐπότιζεν αὐτὸν, λέ-
γων· Ἄφετε· ἴδωμεν εἰ ἔρχε-
ται Ἠλίας καθελεῖν αὐτόν.
37 Ὁ δὲ Ἰησοῦς, ἀφεὶς φωνὴν
μεγάλην, ἐξέπνευσε.
38 Καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ
ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπὸ ἄνω-
θεν ἕως κάτω.
39 Ἰδὼν δὲ ὁ κεντυρίων ὁ
παρεστηκὼς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ,
ὅτι οὕτω κράξας ἐξέπνευσεν,
εἶπεν· Ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος
οὗτος υἱὸς ἦν Θεοῦ.
40 Ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ
μακρόθεν θεωροῦσαι· ἐν αἷς ἦν
καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ
Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ
καὶ Ἰωσῆ μήτηρ, καὶ Σαλώ-
μη·
41 Αἳ καὶ ὅτε ἦν ἐν τῇ Γαλι-
λαίᾳ, ἠκολούθουν αὐτῷ, καὶ διη-
κόνουν αὐτῷ· καὶ ἄλλαι πολλαὶ
αἱ συναναβᾶσαι αὐτῷ εἰς Ἱε-
ροσόλυμα.
42 Καὶ ἤδη ὀψίας γενομένης,
(ἐπεὶ ἦν παρασκευὴ, ὅ ἐστι
προσάββατον,)
43 Ἦλθεν Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἀ-
ριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευ-
τὴς, ὃ καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχό-
μενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ·
τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πι-
λάτον, καὶ ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ
Ἰησοῦ.
44 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐθαύμα-
σεν εἰ ἤδη τέθνηκε· καὶ προσ-
καλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα,
ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλαι
ἀπέθανε.
45 Καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεν

ρίωνος, ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ
Ἰωσήφ.
46 Καὶ ἀγοράσας σινδόνα,
καὶ καθελὼν αὐτὸν, ἐνείλησε τῇ
σινδόνι· καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν
μνημείῳ ὃ ἦν λελατομημένον
ἐκ πέτρας· καὶ προσεκύλισε λί-
θον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου.
47 Ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδα-
ληνὴ, καὶ Μαρία Ἰωσῆ, ἐθεώ-
ρουν ποῦ τίθεται.

Κεφ. ις'. 16.

ΚΑΙ διαγενομένου τοῦ σαβ-
βάτου, Μαρία ἡ Μαγδα-
ληνὴ, καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου,
καὶ Σαλώμη, ἠγόρασαν ἀρώ-
ματα, ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν
αὐτόν.
2 Καὶ λίαν πρωῒ τῆς μιᾶς
σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνη-
μεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου.
3 Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς·
Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον
ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου;
4 Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦ-
σιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος·
ἦν γὰρ μέγας σφόδρα.
5 Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνη-
μεῖον, εἶδον νεανίσκον καθή-
μενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβε-
βλημένον στολὴν λευκήν· καὶ
ἐξεθαμβήθησαν.
6 Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ
ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε
Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον·
θη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε, ὁ
τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν.
7 Ἀλλ' ὑπάγετε, εἴπατε
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ τῷ
Πέτρῳ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς
τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψε-
σθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν.
8 Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ, ἔ-
φυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ
αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις· καὶ
οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο
γάρ.
9 Ἀναστὰς δὲ πρωῒ πρώτῃ
σαββάτου, ἐφάνη πρῶτον Μα-
ρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκ-
βεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια.
10 Ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπ-
ήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενο-
μένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίουσι.
11 Κἀκεῖνοι, ἀκούσαντες ὅτι
ζῇ, καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπί-
στησαν.
12 Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ
αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερώθη
ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις
εἰς ἀγρόν.
13 Κἀκεῖνοι ἀπελθόντες ἀπ-
ήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκεί-
νοις ἐπίστευσαν.
14 Ὕστερον, ἀνακειμένοις αὐ-
τοῖς τοῖς ἕνδεκα ἐφανερώθη, καὶ
ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν, καὶ
σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεα-
σαμένοις αὐτὸν ἐγηγερμένον οὐκ
ἐπίστευσαν,
15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευ-
θέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα,

of the two was Cleopas it is uncertain
the other was - Luke 24 chap ver 18-

κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει.

16 Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς, σωθήσεται· ὁ δὲ ἀπιστήσας, κατακριθήσεται.

17 Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασι ταῦτα παρακολουθήσει· Ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς·

18 Ὄφεις ἀροῦσι· κἂν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψει· ἐπὶ ἀῤῥώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἕξουσιν.

19 Ὁ μὲν οὖν Κύριος, μετὰ τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς, ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ.

20 Ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος, καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν.

ΤΟ ΚΑΤΑ

ΛΟΥΚΑΝ

ἉΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. α΄. 1.

ΕΠΕΙΔΗΠΕΡ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήγησιν περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων,

2 Καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρέται γενόμενοι τοῦ λόγου·

3 Ἔδοξε κἀμοὶ, παρηκολουθηκότι ἄνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς, καθεξῆς σοι γράψαι, κράτιστε Θεόφιλε·

4 Ἵνα ἐπιγνῷς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν.

ΕΓΕΝΕΤΟ ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας ἱερεύς τις ὀνόματι Ζαχαρίας, ἐξ ἐφημερίας Ἀβιά· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἀαρὼν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ.

6 Ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφότεροι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ

δοκεω (for και ν εμοι) (by an Attic crasis)
An adverb on κατα ν εξη ...

δικαιώμασι τοῦ Κυρίου ἄμεμπτοι.

7 Καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθότι ἡ Ἐλισάβετ ἦν στεῖρα, καὶ ἀμφότεροι προβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν.

8 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερατεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ ἔναντι τοῦ Θεοῦ,

9 Κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας, ἔλαχε τοῦ θυμιάσαι, εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου.

10 Καὶ πᾶν τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ ἦν προσευχόμενον ἔξω τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιάματος.

11 Ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος Κυρίου, ἑστὼς ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος.

12 Καὶ ἐταράχθη Ζαχαρίας ἰδὼν, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν.

13 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος· Μὴ φοβοῦ, Ζαχαρία· διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου· καὶ ἡ γυνή σου Ἐλισάβετ γεννήσει υἱόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην.

14 Καὶ ἔσται χαρά σοι καὶ ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ γεννήσει αὐτοῦ χαρήσονται.

15 Ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πίῃ· καὶ Πνεύματος ἁγίου πλησθήσεται ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ.

16 Καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν.

17 Καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἠλίου, ἐπιστρέψαι καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων, ἑτοιμάσαι Κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον.

18 Καὶ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον· Κατὰ τί γνώσομαι τοῦτο; ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσβύτης, καὶ ἡ γυνή μου προβεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς.

19 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος, εἶπεν αὐτῷ· Ἐγώ εἰμι Γαβριὴλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρός σε, καὶ εὐαγγελίσασθαί σοι ταῦτα.

20 Καὶ ἰδοὺ, ἔσῃ σιωπῶν, καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι, ἄχρι ἧς ἡμέρας γένηται ταῦτα· ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου, οἵτινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν.

21 Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν· καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν αὐτὸν ἐν τῷ ναῷ.

22 Ἐξελθὼν δὲ οὐκ ἠδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς· καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι ὀπτασίαν ἑώρακεν ἐν τῷ ναῷ· καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς· καὶ διέμενε κωφός.

23 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθη-

σαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας
αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον
αὐτȣ̃.
24 Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡ-
μέρας συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ
γυνὴ αὐτοῦ· καὶ περιέκρυβεν
ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγȣσα·
25 Ὅτι οὕτω μοι πεποίηκεν
ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπεῖδεν
ἀφελεῖν τὸ ὄνειδός μου ἐν ἀν-
θρώποις.
26 Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ
ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ
ὑπὸ τȣ̃ Θεȣ̃ εἰς πόλιν τ̃ Γαλι-
λαίας, ᾗ ὄνομα Ναζαρὲτ,
27 Πρὸς παρθένον μεμνη-
στευμένην ἀνδρὶ ᾧ ὄνομα Ἰω-
σὴφ, ἐξ οἴκου Δαβίδ· καὶ τὸ
ὄνομα τῆς παρθένȣ, Μαριάμ.
28 Καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος
πρὸς αὐτὴν, εἶπε· Χαῖρε, κε-
χαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ
σȣ̃· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν.
29 Ἡ δὲ ἰδȣ̃σα διεταράχθη
ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτȣ̃· ϗ διελο-
γίζετο ποταπὸς εἴη ὁ ἀσπασ-
μὸς ȣ̃τος.
30 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐ-
τῇ· Μὴ φοβοῦ, Μαριάμ· εὗ-
ρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ.
31 Καὶ ἰδȣ̀, συλλήψῃ ἐν γα-
στρὶ, καὶ τέξῃ υἱὸν, ϗ καλέσεις
τὸ ὄνομα αὐτȣ̃ ΙΗΣΟΥΝ.
32 Οὗτος ἔσται μέγας, καὶ
υἱὸς ὑψίστȣ κληθήσεται· ϗ δώ-
σει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν
θρόνον Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐ-
τοῦ.
33 Καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν
οἶκον Ἰακὼβ εἰς τȣ̀ς αἰῶνας, ϗ
τ̃ βασιλείας αὐτȣ̃ ȣ̓κ ἔσται τέ-
λος.
34 Εἶπε δὲ Μαριὰμ πρὸς τ̃
ἄγγελον· Πῶς ἔσται τȣ̃το, ἐπεὶ
ἄνδρα οὐ γινώσκω;
35 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγε-
λος, εἶπεν αὐτῇ· Πνεῦμα ἅγιον
ἐπελεύσεται ἐπὶ σὲ, ϗ δύναμις
ὑψίστȣ ἐπισκιάσει σοι· διὸ καὶ
τὸ γεννώμενον ἅγιον κληθή-
σεται υἱὸς Θεȣ̃.
36 Καὶ ἰδοὺ, Ἐλισάβετ ἡ
συγγενής σȣ, ϗ αὐτὴ συνειλη-
φυῖα υἱὸν ἐν γήρᾳ αὐτῆς· καὶ
οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ
καλȣμένῃ στείρᾳ.
37 Ὅτι ȣ̓κ ἀδυνατήσει παρὰ
τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα.
38 Εἶπε δὲ Μαριάμ. Ἰδȣ̀ ἡ
δȣ́λη Κυρίȣ· γένοιτό μοι κατὰ
τὸ ῥῆμά σου. Καὶ ἀπῆλθεν
ἀπ᾽ αὐτῆς ὁ ἄγγελος.
39 Ἀναστᾶσα δὲ Μαριὰμ ἐν
ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἐπορεύθη
εἰς τ̃ ὀρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς
πόλιν Ἰȣ́δα.
40 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τ̃ οἶκον
Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν
Ἐλισάβετ.
41 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκȣσεν ἡ
Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς
Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος

ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· ϗ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ·

42 Καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

43 Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρός με;

44 Ἰδοὺ γὰρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου.

45 Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου.

46 Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον·

47 Καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου·

48 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

49 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ·

50 Καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς γενεῶν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

51 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ· διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

52 Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, ϗ ὕψωσε ταπεινούς·

53 Πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

54 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους,

55 (Καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ,) εἰς τὸν αἰῶνα.

56 Ἔμεινε δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς· καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

57 Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτήν· καὶ ἐγέννησεν υἱόν.

58 Καὶ ἤκουσαν οἱ περίοικοι ϗ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ᾽ αὐτῆς· καὶ συνέχαιρον αὐτῇ.

59 Καὶ ἐγένετο, ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ ἦλθον περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, Ζαχαρίαν.

60 Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ, εἶπεν· Οὐχί· ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης.

61 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν· Ὅτι οὐδείς ἐστιν ἐν τῇ συγγενείᾳ σου, ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ.

62 Ἐνένευον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, τὸ τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐτόν.

63 Καὶ αἰτήσας πινακίδιον, ἔγραψε, λέγων· Ἰωάννης ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐθαύμασαν πάντες.

64 Ἀνεῴχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ· καὶ ἐλάλει, εὐλογῶν τὸν Θεόν.

65 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περιοικοῦντας αὐτούς· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὀρεινῇ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα.

66 Καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες. Τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται; Καὶ χεὶρ Κυρίου ἦν μετ᾽ αὐτοῦ.

67 Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου· καὶ προεφήτευσε, λέγων·

68 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

69 Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν τῷ οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ·

70 Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ᾽ αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ·

71 Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς·

72 Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ·

73 Ὅρκον ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν· τοῦ δοῦναι ἡμῖν,

74 Ἀφόβως, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας, λατρεύειν αὐτῷ,

75 Ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

76 Καὶ σὺ, παιδίον, προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου, ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ·

77 Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν·

78 Διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους·

79 Ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις, τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

80 Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι· καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραήλ.

Κεφ. β΄. 2.

ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου,

ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκου-
μένην.
2 Αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη
ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας
Κυρηνίου.
3 Καὶ ἐπορεύοντο πάντες
ἀπογράφεσθαι, ἕκαςος εἰς τὴν
ἰδίαν πόλιν.
4 Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσὴφ ἀπὸ τῆς
Γαλιλαίας, ἐκ πόλεως Ναζα-
ρὲτ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς πόλιν
Δαβὶδ, ἥτις καλεῖται Βηθ-
λεὲμ, (διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ
οἴκου καὶ πατριᾶς Δαβὶδ,)
5 Ἀπογράψασθαι σὺν Μα-
ριὰμ τῇ μεμνηστευμένῃ αὐτῷ
γυναικὶ, οὔσῃ ἐγκύῳ.
6 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐ-
τοὺς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέ-
ραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν.
7 Καὶ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν
πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν
αὐτὸν, καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν
τῇ φάτνῃ, διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς
τόπος ἐν τῷ καταλύματι.
8 Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ
χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες,
καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς
νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν.
9 Καὶ ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου
ἐπέςη αὐτοῖς, καὶ δόξα Κυρίου
περιέλαμψεν αὐτούς· καὶ ἐφοβή-
θησαν φόβον μέγαν.
10 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγ-
γελος· Μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ γὰρ,
εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν με-
γάλην, ἥτις ἔσται παντὶ τῷ
λαῷ.
11 Ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμε-
ρον σωτὴρ, ὅς ἐστι Χριςὸς Κύ-
ριος, ἐν πόλει Δαβίδ.
12 Καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ ση-
μεῖον· εὑρήσετε βρέφος ἐσπαρ-
γανωμένον, κείμενον ἐν τῇ
φάτνῃ.
13 Καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν
τῷ ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς
οὐρανίου, αἰνούντων τὸν Θεὸν, καὶ
λεγόντων·
14 Δόξα ἐν ὑψίςοις Θεῷ, καὶ
ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις
εὐδοκία.
15 Καὶ ἐγένετο, ὡς ἀπῆλθον
ἀπ᾽ αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγ-
γελοι, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ποι-
μένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Δι-
έλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεὲμ, καὶ
ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γε-
γονὸς, ὃ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν
ἡμῖν.
16 Καὶ ἦλθον σπεύσαντες,
καὶ ἀνεῦρον τήν τε Μαριὰμ καὶ
τὸν Ἰωσὴφ, καὶ τὸ βρέφος κείμενον
ἐν τῇ φάτνῃ.
17 Ἰδόντες δὲ διεγνώρισαν
περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ λαληθέντος
αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίου τούτου.
18 Καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες
ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέν-
των ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐ-
τούς.
19 Ἡ δὲ Μαριὰμ πάντα

συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα,
συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐ-
τῆς.
20 Καὶ ἐπέστρεψαν οἱ ποιμέ-
νες, δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν
Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ
εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς
αὐτούς.
21 Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡ-
μέραι ὀκτὼ τοῦ περιτεμεῖν τὸ
παιδίον, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα
αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ
ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλληφθῆναι
αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ.
22 Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ
ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ αὐτῶν
κατὰ τὸν νόμον Μωσέως, ἀνή-
γαγον αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα,
παραστῆσαι τῷ Κυρίῳ,
23 (Καθὼς γέγραπται ἐν νό-
μῳ Κυρίου· Ὅτι πᾶν ἄρσεν
διανοῖγον μήτραν, ἅγιον τῷ Κυ-
ρίῳ κληθήσεται·)
24 Καὶ τοῦ δοῦναι θυσίαν,
κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν νόμῳ Κυ-
ρίου, ζεῦγος τρυγόνων, ἢ δύο
νεοσσοὺς περιστερῶν.
25 Καὶ ἰδοὺ, ἦν ἄνθρωπος ἐν
Ἱερουσαλὴμ, ᾧ ὄνομα Συμεών·
καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος καὶ
εὐλαβὴς, προσδεχόμενος πα-
ράκλησιν τοῦ Ἰσραήλ· καὶ Πνεῦ-
μα ἅγιον ἦν ἐπ᾽ αὐτόν.
26 Καὶ ἦν αὐτῷ κεχρημα-
τισμένον ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ
ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θάνατον πρὶν ἢ
ἴδῃ τὸν Χριστὸν Κυρίου.
27 Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ Πνεύ-
ματι εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἐν τῷ
εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς τὸ παι-
δίον Ἰησοῦν, τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς
κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου
περὶ αὐτοῦ,
28 Καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ
εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ εὐ-
λόγησε τὸν Θεὸν, καὶ εἶπε·
29 Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν
σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά
σου, ἐν εἰρήνῃ·
30 Ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί
μου τὸ σωτήριόν σου·
31 Ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσ-
ωπον πάντων τῶν λαῶν·
32 Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθ-
νῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσ-
ραήλ.
33 Καὶ ἦν Ἰωσὴφ καὶ ἡ μήτηρ
αὐτοῦ θαυμάζοντες ἐπὶ τοῖς
λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ.
34 Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς
Συμεὼν, καὶ εἶπε πρὸς Μαριὰμ
τὴν μητέρα αὐτοῦ· Ἰδοὺ, οὗτος
κεῖται εἰς πτῶσιν καὶ ἀνάστασιν
πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς
σημεῖον ἀντιλεγόμενον·
35 Καί σου δὲ αὐτῆς τὴν ψυ-
χὴν διελεύσεται ῥομφαία· ὅπως
ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν
καρδιῶν διαλογισμοί.
36 Καὶ ἦν Ἄννα προφῆτις,
θυγάτηρ Φανουὴλ, ἐκ φυλῆς
Ἀσήρ· αὕτη προβεβηκυῖα ἐν ἡ-

μέραις πολλαῖς, ζήσασα ἔτη
μετὰ ἀνδρὸς ἑπτὰ ἀπὸ τῆς παρ-
θενίας αὐτῆς·
37 Καὶ αὕτη χήρα ὡς ἐτῶν
ὀγδοηκοντατεσσάρων, ἣ οὐκ ἀφί-
στατο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ, νηστείαις ϗ
δεήσεσι λατρεύουσα νύκτα καὶ
ἡμέραν.
38 Καὶ αὕτη, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ
ἐπιστᾶσα, ἀνθωμολογεῖτο τῷ
Κυρίῳ, καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ
πᾶσι τοῖς προσδεχομένοις λύ-
τρωσιν ἐν Ἱερουσαλήμ.
39 Καὶ ὡς ἐτέλεσαν ἅπαντα
τὰ κατὰ τὸν νόμον Κυρίου, ὑπ-
έστρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν
πόλιν αὐτῶν Ναζαρέτ.
40 Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε, ϗ
ἐκραταιοῦτο πνεύματι, πληρού-
μενον σοφίας· καὶ χάρις Θεοῦ
ἦν ἐπ' αὐτό.
41 Καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς
αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς Ἱερουσαλὴμ
τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα.
42 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν δώ-
δεκα, ἀναβάντων αὐτῶν εἰς Ἱε-
ροσόλυμα, κατὰ τὸ ἔθος τῆς
ἑορτῆς,
43 Καὶ τελειωσάντων τὰς ἡ-
μέρας, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτοὺς,
ὑπέμεινεν Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν Ἱε-
ρουσαλήμ· ϗ οὐκ ἔγνω Ἰωσὴφ
ϗ ἡ μήτηρ αὐτοῦ.
44 Νομίσαντες δὲ αὐτὸν ἐν
τῇ συνοδίᾳ εἶναι, ἦλθον ἡμέ-
ρας ὁδὸν, ϗ ἀνεζήτουν αὐτὸν ἐν
τοῖς συγγενέσι καὶ ἐν τοῖς
γνωστοῖς.
45 Καὶ μὴ εὑρόντες αὐτὸν,
ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ζη-
τοῦντες αὐτόν.
46 Καὶ ἐγένετο, μεθ' ἡμέρας
τρεῖς εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ
καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν δι-
δασκάλων, ϗ ἀκούοντα αὐτῶν,
ϗ ἐπερωτῶντα αὐτούς.
47 Ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ
ἀκούοντες αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ συνέ-
σει καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐ-
τοῦ.
48 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν, ἐξε-
πλάγησαν· καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ
μήτηρ αὐτοῦ εἶπε· Τέκνον, τί
ἐποίησας ἡμῖν οὕτως; ἰδοὺ, ὁ
πατήρ σου κἀγὼ ὀδυνώμενοι
ἐζητοῦμέν σε.
49 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί
ὅτι ἐζητεῖτέ με; οὐκ ᾔδειτε ὅτι
ἐν τοῖς τοῦ πατρός μου δεῖ εἶναί
με;
50 Καὶ αὐτοὶ οὐ συνῆκαν τὸ
ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς.
51 Καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν,
ϗ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ· καὶ ἦν
ὑποτασσόμενος αὐτοῖς. Καὶ ἡ
μήτηρ αὐτοῦ διετήρει πάντα
τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρ-
δίᾳ αὐτῆς.
52 Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτε σο-
φίᾳ ϗ ἡλικίᾳ, ϗ χάριτι παρὰ
Θεῷ ϗ ἀνθρώποις.

Κεφ. γ΄. 3.

ΕΝ ἔτει δὲ πεντεκαιδεκάτῳ
τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου
Καίσαρος, ἡγεμονεύοντος Ποντίου Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας, καὶ
τετραρχοῦντος τῆς Γαλιλαίας Ἡρώδου, Φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ τετραρχοῦντος τῆς Ἰτουραίας καὶ Τραχωνίτιδος χώρας,
καὶ Λυσανίου τῆς Ἀβιληνῆς τετραρχοῦντος,
2 Ἐπ᾽ Ἀρχιερέων Ἄννα καὶ
Καϊάφα, ἐγένετο ῥῆμα Θεοῦ ἐπὶ
Ἰωάννην τὸν τοῦ Ζαχαρίου υἱὸν,
ἐν τῇ ἐρήμῳ.
3 Καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν
περίχωρον τοῦ Ἰορδάνου, κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς
ἄφεσιν ἁμαρτιῶν·
4 Ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ
λόγων Ἡσαΐου τοῦ προφήτου,
λέγοντος· Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ
ἐρήμῳ· Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν
Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς
τρίβους αὐτοῦ.
5 Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς
ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ
σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας.
6 Καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ
σωτήριον τοῦ Θεοῦ.
7 Ἔλεγεν οὖν τοῖς ἐκπορευομένοις ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπ᾽
αὐτοῦ· Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς
ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς
μελλούσης ὀργῆς;
8 Ποιήσατε οὖν καρποὺς ἀξίους
τῆς μετανοίας· καὶ μὴ ἄρξησθε
λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ
ὑμῖν, ὅτι δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν
λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ
Ἀβραάμ.
9 Ἤδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν
ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται. Πᾶν
οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν
καλὸν ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ
βάλλεται.
10 Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ
ὄχλοι, λέγοντες· Τί οὖν ποιήσομεν;
11 Ἀποκριθεὶς δὲ λέγει αὐτοῖς· Ὁ ἔχων δύο χιτῶνας,
μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι· καὶ ὁ
ἔχων βρώματα, ὁμοίως ποιείτω.
12 Ἦλθον δὲ καὶ τελῶναι
βαπτισθῆναι, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, τί ποιήσομεν;
13 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς·
Μηδὲν πλέον παρὰ τὸ διατεταγμένον ὑμῖν πράσσετε.
14 Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν καὶ
στρατευόμενοι, λέγοντες· Καὶ
ἡμεῖς τί ποιήσομεν; Καὶ εἶπε
πρὸς αὐτούς· Μηδένα διασείσητε, μηδὲ συκοφαντήσητε, καὶ
ἀρκεῖσθε τοῖς ὀψωνίοις ὑμῶν.
15 Προσδοκῶντος δὲ τοῦ λαοῦ,
καὶ διαλογιζομένων πάντων ἐν

ταῖς καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ
Ἰωάννου, μήποτε αὐτὸς εἴη ὁ
Χριστός·
16 Ἀπεκρίνατο ὁ Ἰωάννης,
ἅπασι λέγων· Ἐγὼ μὲν ὕδατι
βαπτίζω ὑμᾶς· ἔρχεται δὲ ὁ
ἰσχυρότερός μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκα-
νὸς λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑπο-
δημάτων αὐτοῦ· αὐτὸς ὑμᾶς
βαπτίσει ἐν Πνεύματι ἁγίῳ,
καὶ πυρί.
17 Οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ
αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἅλωνα
αὐτοῦ, καὶ συνάξει τὸν σῖτον εἰς
τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ· τὸ δὲ
ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσ-
βέστῳ.
18 Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἕτερα
παρακαλῶν εὐηγγελίζετο τὸν
λαόν.
19 Ὁ δὲ Ἡρώδης ὁ τετράρ-
χης, ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ
περὶ Ἡρωδιάδος τῆς γυναικὸς
Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ
περὶ πάντων ὧν ἐποίησε πονη-
ρῶν ὁ Ἡρώδης,
20 Προσέθηκε καὶ τοῦτο ἐπὶ
πᾶσι, καὶ κατέκλεισε τὸν Ἰωάν-
νην ἐν τῇ φυλακῇ.
21 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ βαπτι-
σθῆναι ἅπαντα τὸν λαὸν, καὶ
Ἰησοῦ βαπτισθέντος, καὶ προσευ-
χομένου, ἀνεῳχθῆναι τὸν οὐρα-
νὸν,
22 Καὶ καταβῆναι τὸ Πνεῦ
μα τὸ ἅγιον σωματικῷ εἴδει,
ὡσεὶ περιστερὰν, ἐπ' αὐτόν· καὶ
φωνὴν ἐξ οὐρανοῦ γενέσθαι, λέ-
γουσαν· Σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγα-
πητὸς, ἐν σοὶ ηὐδόκησα.
23 Καὶ αὐτὸς ἦν ὁ Ἰησοῦς
ὡσεὶ ἐτῶν τριάκοντα ἀρχόμε-
νος, ὢν (ὡς ἐνομίζετο) υἱὸς Ἰ-
ωσὴφ, τοῦ Ἡλὶ,
24 Τοῦ Ματθὰτ, τοῦ Λευῒ, τοῦ
Μελχὶ, τοῦ Ἰαννὰ, τοῦ Ἰωσὴφ,
25 Τοῦ Ματταθίου, τοῦ Ἀμὼς,
τοῦ Ναοὺμ, τοῦ Ἐσλὶ, τοῦ Ναγ-
γαὶ,
26 Τοῦ Μαὰθ, τοῦ Ματταθίου,
τοῦ Σεμεῒ, τοῦ Ἰωσὴφ, τοῦ Ἰούδα,
27 Τοῦ Ἰωαννᾶ, τοῦ Ῥησὰ, τοῦ
Ζοροβάβελ, τοῦ Σαλαθιὴλ, τοῦ
Νηρὶ,
28 Τοῦ Μελχὶ, τοῦ Ἀδδὶ, τοῦ
Κωσὰμ, τοῦ Ἐλμωδὰμ, τοῦ Ἦρ,
29 Τοῦ Ἰωσὴ, τοῦ Ἐλιέζερ, τοῦ
Ἰωρεὶμ, τοῦ Ματθὰτ, τοῦ Λευῒ,
30 Τοῦ Συμεὼν, τοῦ Ἰούδα,
τοῦ Ἰωσὴφ, τοῦ Ἰωνὰν, τοῦ Ἐλια-
κεὶμ,
31 Τοῦ Μελεᾶ, τοῦ Μαϊνὰν,
τοῦ Ματταθὰ, τοῦ Ναθὰν, τοῦ
Δαβὶδ,
32 Τοῦ Ἰεσσαὶ, τοῦ Ὠβὴδ, τοῦ
Βοὸζ, τοῦ Σαλμὼν, τοῦ Ναασ-
σὼν,
33 Τοῦ Ἀμιναδὰβ, τοῦ Ἀ-
ρὰμ, τοῦ Ἐσρὼμ, τοῦ Φαρὲς, τοῦ
Ἰούδα,
34 Τοῦ Ἰακὼβ, τοῦ Ἰσαὰκ, τοῦ
Ἀβραὰμ, τοῦ Θάρα, τοῦ Ναχὼρ,

35 Τοῦ Σαροὺχ, τοῦ Ῥαγαῦ,
τοῦ Φαλὲκ, τοῦ Ἐβὲρ, τοῦ Σαλὰ,
36 Τοῦ Καϊνὰν, τοῦ Ἀρφαξὰδ,
τοῦ Σὴμ, τοῦ Νῶε, τοῦ Λάμεχ,
37 Τοῦ Μαθουσάλα, τοῦ Ἐ-
νὼχ, τοῦ Ἰαρὲδ, τοῦ Μαλελεὴλ,
τοῦ Καϊνὰν,
38 Τοῦ Ἐνὼς, τοῦ Σὴθ, τοῦ
Ἀδὰμ, τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. δ'. 4.

ΙΗΣΟΥΣ δὲ Πνεύματος ἁγίου
πλήρης ὑπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ
Ἰορδάνου· καὶ ἤγετο ἐν τῷ Πνεύ-
ματι εἰς τὴν ἔρημον,
2 Ἡμέρας τεσσαράκοντα
πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ διαβόλου.
Καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲν ἐν ταῖς ἡ-
μέραις ἐκείναις· καὶ συντελεσθει-
σῶν αὐτῶν, ὕστερον ἐπείνασε.
3 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβο-
λος· Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ
τῷ λίθῳ τούτῳ ἵνα γένηται
ἄρτος.
4 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς πρὸς
αὐτὸν, λέγων· Γέγραπται· Ὅτι
οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ὁ
ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥή-
ματι Θεοῦ. Deut. 8 & 3
5 Καὶ ἀναγαγὼν αὐτὸν ὁ
διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν, ἔ-
δειξεν αὐτῷ πάσας τὰς βασι-
λείας τῆς οἰκουμένης ἐν στιγμῇ
χρόνου.
6 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβο-
λος· Σοὶ δώσω τὴν ἐξουσίαν ταύ-
την ἅπασαν, καὶ τὴν δόξαν αὐ-
τῶν· ὅτι ἐμοὶ παραδέδοται, καὶ
ᾧ ἐὰν θέλω, δίδωμι αὐτήν.
7 Σὺ οὖν ἐὰν προσκυνήσῃς
ἐνώπιόν μου, ἔσται σου πάντα.
8 Καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ, εἶπεν
ὁ Ἰησοῦς· Ὕπαγε ὀπίσω μου,
Σατανᾶ· γέγραπται γάρ·
Προσκυνήσεις Κύριον τὸν Θεόν
σου, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύ-
σεις. Deut 6 & 13
9 Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἱε-
ρουσαλὴμ, καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ
τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ, καὶ εἶπεν
αὐτῷ· Εἰ ὁ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ,
βάλε σεαυτὸν ἐντεῦθεν κάτω·
10 Γέγραπται γάρ· Ὅτι τοῖς
ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ
σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε· Psalm
11 Καὶ ὅτι ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί 91 & 11
σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς
λίθον τὸν πόδα σου.
12 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐ-
τῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι εἴρηται· Οὐκ
ἐκπειράσεις Κύριον τὸν Θεόν σου. Deut. 6 & 16
13 Καὶ συντελέσας πάντα
πειρασμὸν ὁ διάβολος ἀπέστη
ἀπ' αὐτοῦ ἄχρι καιροῦ.
14 Καὶ ὑπέστρεψεν ὁ Ἰησοῦς
ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος εἰς
τὴν Γαλιλαίαν· καὶ φήμη ἐξῆλθε
καθ' ὅλης τῆς περιχώρου περὶ
αὐτοῦ.
15 Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν
ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, δοξα-
ζόμενος ὑπὸ πάντων.
16 Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ναζα-

ρέτ, οὗ ἦν τεθραμμένος· καὶ εἰσῆλθε κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, εἰς τὴν συναγωγήν· καὶ ἀνέστη ἀναγνῶναι.

17 Καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βιβλίον Ἡσαΐου τοῦ προφήτου· καὶ ἀναπτύξας τὸ βιβλίον, εὗρε τὸν τόπον οὗ ἦν γεγραμμένον·

ἀναπτυσσω = unroll as a volume

18 Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμὲ, οὗ ἕνεκεν ἔχρισέ με· εὐαγγελίζεσθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με, ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν,

19 Κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει, κηρύξαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτόν.

20 Καὶ πτύξας τὸ βιβλίον, ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ, ἐκάθισε· καὶ πάντων ἐν τῇ συναγωγῇ οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ.

21 Ἤρξατο δὲ λέγειν πρὸς αὐτούς· Ὅτι σήμερον πεπλήρωται ἡ γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν.

22 Καὶ πάντες ἐμαρτύρουν αὐτῷ, καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ ἔλεγον· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Ἰωσήφ;

23 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἰατρὲ, θεράπευσον σεαυτόν· ὅσα ἠκούσαμεν γενόμενα ἐν τῇ Καπερναοὺμ, ποίησον καὶ ὧδε ἐν τῇ πατρίδι σου.

24 Εἶπε δέ· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ.

25 Ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν, πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡλίου ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία καὶ μῆνας ἕξ, ὡς ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν·

26 Καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπέμφθη Ἡλίας εἰ μὴ εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδῶνος, πρὸς γυναῖκα χήραν.

27 Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη, εἰ μὴ Νεεμὰν ὁ Σύρος.

28 Καὶ ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ, ἀκούοντες ταῦτα.

29 Καὶ ἀναστάντες ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως τῆς ὀφρύος τοῦ ὄρους, ἐφ' οὗ ἡ πόλις αὐτῶν ᾠκοδόμητο, εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτόν.

30 Αὐτὸς δὲ, διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν, ἐπορεύετο.

31 Καὶ κατῆλθεν εἰς Καπερ-

ver 20 the attendant or servant part of whose business it was to take care of the sacred books & deliver them to the reader. v. 29 οφρυς the brow

ναοὺμ πόλιν τῆς Γαλιλαίας· καὶ
ἦν διδάσκων αὐτοὺς ἐν τοῖς
σάββασι.
32 Καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ
διδαχῇ αὐτοῦ, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ ἦν
ὁ λόγος αὐτοῦ.
33 Καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦν
ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα δαι-
μονίου ἀκαθάρτου, καὶ ἀνέκραξε
φωνῇ μεγάλῃ,
34 Λέγων· Ἔα, τί ἡμῖν καί
σοι, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ἦλθες
ἀπολέσαι ἡμᾶς; οἶδά σε τίς
εἶ, ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ.
35 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ
Ἰησοῦς, λέγων· Φιμώθητι, καὶ
ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ. Καὶ ῥίψαν
αὐτὸν τὸ δαιμόνιον εἰς τὸ μέ-
σον, ἐξῆλθεν ἀπ᾽ αὐτοῦ, μηδὲν
βλάψαν αὐτόν.
36 Καὶ ἐγένετο θάμβος ἐπὶ
πάντας· καὶ συνελάλουν πρὸς
ἀλλήλους, λέγοντες· Τίς ὁ λό-
γος οὗτος, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ καὶ
δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς ἀκα-
θάρτοις πνεύμασι, καὶ ἐξέρ-
χονται;
37 Καὶ ἐξεπορεύετο ἦχος
περὶ αὐτοῦ εἰς πάντα τόπον τῆς
περιχώρου.
38 Ἀναστὰς δὲ ἐκ τῆς συναγω-
γῆς, εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν Σί-
μωνος· ἡ πενθερὰ δὲ τοῦ Σί-
μωνος ἦν συνεχομένη πυρετῷ
μεγάλῳ· καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν
περὶ αὐτῆς.
39 Καὶ ἐπιστὰς ἐπάνω αὐτῆς,
ἐπετίμησε τῷ πυρετῷ, καὶ ἀφῆ-
κεν αὐτήν· παραχρῆμα δὲ ἀνα-
στᾶσα διηκόνει αὐτοῖς.
40 Δύνοντος δὲ τοῦ ἡλίου,
πάντες ὅσοι εἶχον ἀσθενοῦντας
νόσοις ποικίλαις, ἤγαγον αὐ-
τοὺς πρὸς αὐτόν· ὁ δὲ, ἑνὶ ἑ-
κάστῳ αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐπι-
θεὶς, ἐθεράπευσεν αὐτούς.
41 Ἐξήρχετο δὲ καὶ δαιμόνια
ἀπὸ πολλῶν, κράζοντα καὶ
λέγοντα· Ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς
ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐπιτιμῶν
οὐκ εἴα αὐτὰ λαλεῖν, ὅτι ᾔδει-
σαν τὸν Χριστὸν αὐτὸν εἶναι.
42 Γενομένης δὲ ἡμέρας, ἐξ-
ελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἔρημον τό-
πον, καὶ οἱ ὄχλοι ἐζήτουν αὐτὸν,
καὶ ἦλθον ἕως αὐτοῦ· καὶ κατεῖ-
χον αὐτὸν τοῦ μὴ πορεύεσθαι
ἀπ᾽ αὐτῶν.
43 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς·
Ὅτι καὶ ταῖς ἑτέραις πόλεσιν
εὐαγγελίσασθαί με δεῖ τὴν βα-
σιλείαν τοῦ Θεοῦ· ὅτι εἰς τοῦτο
ἀπέσταλμαι.
44 Καὶ ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς
συναγωγαῖς τῆς Γαλιλαίας.

Κεφ. έ. 5.

ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν τῷ τὸν
ὄχλον ἐπικεῖσθαι αὐτῷ τοῦ
ἀκούειν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐ-
τὸς ἦν ἑστὼς παρὰ τὴν λίμνην
Γεννησαρέτ·
2 Καὶ εἶδε δύο πλοῖα ἑστῶτα

Ver 40 An abreviation for εν & εσι
meaning

παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἁλιεῖς, ἀποβάντες ἀπ' αὐτῶν, ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα.

3 Ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων ὃ ἦν τοῦ Σίμωνος, ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον· ϗ καθίσας ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς ὄχλους.

4 Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα· Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος, ϗ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων, εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιστάτα, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαντες, οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον.

6 Καὶ τοῦτο ποιήσαντες, συνέκλεισαν ἰχθύων πλῆθος πολύ· διερρήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν.

7 Καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ, τοῦ ἐλθόντας συλλαβέσθαι αὐτοῖς· ϗ ἦλθον, καὶ ἔπλησαν ἀμφότερα τὰ πλοῖα, ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά.

8 Ἰδὼν δὲ Σιμὼν Πέτρος, προσέπεσε τοῖς γόνασι τοῦ Ἰησοῦ, λέγων· Ἔξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλός εἰμι, Κύριε.

9 Θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν ϗ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ, ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων ᾗ συνέλαβον.

10 Ὁμοίως δὲ ϗ Ἰάκωβον ϗ Ἰωάννην, υἱοὺς Ζεβεδαίου, οἳ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν.

11 Καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφέντες ἅπαντα, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

12 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν πόλεων, ϗ ἰδοὺ, ἀνὴρ πλήρης λέπρας· ϗ ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν, πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον, ἐδεήθη αὐτοῦ, λέγων· Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαί με καθαρίσαι.

13 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐτοῦ, εἰπών· Θέλω, καθαρίσθητι. Καὶ εὐθέως ἡ λέπρα ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ.

14 Καὶ αὐτὸς παρήγγειλεν αὐτῷ μηδενὶ εἰπεῖν· ἀλλὰ ἀπελθὼν δεῖξον σεαυτὸν τῷ ἱερεῖ, ϗ προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου, καθὼς προσέταξε Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

15 Διήρχετο δὲ μᾶλλον ὁ λόγος περὶ αὐτοῦ· καὶ συνήρχοντο ὄχλοι πολλοὶ ἀκούειν, ϗ θεραπεύεσθαι ὑπ' αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν αὐτῶν.

16 Αὐτὸς δὲ ἦν ὑποχωρῶν ἐν ταῖς ἐρήμοις, ϗ προσευχόμενος.

17 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν

ver. 10 captivate

ἡμερῶν ϗ αὐτὸς ἦν διδάσκων·
ϗ ἦσαν καθήμενοι Φαρισαῖοι
καὶ νομοδιδάσκαλοι, οἳ ἦσαν
ἐληλυθότες ἐκ πάσης κώμης τῆς
Γαλιλαίας, ϗ Ἰȣδαίας, ϗ Ἱε-
ρȣσαλήμ· ϗ δύναμις Κυρίȣ ἦν
εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτȣ́ς.
18 Καὶ ἰδȣ̀, ἄνδρες φέροντες
ἐπὶ κλίνης ἄνθρωπον ὃς ἦν
παραλελυμένος, ϗ ἐζήτȣν αὐ-
τὸν εἰσενεγκεῖν, ϗ θεῖναι ἐνώ-
πιον αὐτȣ̃.
19 Καὶ μὴ εὑρόντες διὰ ποίας
εἰσενέγκωσιν αὐτὸν, διὰ τὸν ὄ-
χλον, ἀναβάντες ἐπὶ τὸ δῶμα,
διὰ τῶν κεράμων καθῆκαν αὐτὸν
σὺν τῷ κλινιδίῳ εἰς τὸ μέσον
ἔμπροσθεν τȣ̃ Ἰησȣ̃.
20 Καὶ ἰδὼν τὴν πίστιν αὐτῶν,
εἶπεν αὐτῷ· Ἄνθρωπε, ἀφέ-
ωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σȣ.
21 Καὶ ἤρξαντο διαλογίζε-
σθαι οἱ Γραμματεῖς ϗ οἱ Φα-
ρισαῖοι, λέγοντες· Τίς ἐστιν ȣ̃-
τος ὃς λαλεῖ βλασφημίας; τίς
δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας εἰ
μὴ μόνος ὁ Θεός;
22 Ἐπιγνȣ̀ς δὲ ὁ Ἰησȣ̃ς τȣ̀ς
διαλογισμȣ̀ς αὐτῶν, ἀποκριθεὶς
εἶπε πρὸς αὐτȣ́ς· Τί διαλογί-
ζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;
23 Τί ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰ-
πεῖν· Ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρ-
τίαι σȣ· ἢ εἰπεῖν· Ἔγειραι ϗ
περιπάτει;
24 Ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξȣσίαν
ἔχει ὁ υἱὸς τȣ̃ ἀνθρώπȣ ἐπὶ τῆς
γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας, (εἶπε
τῷ παραλελυμένῳ·) Σοὶ λέ-
γω, ἔγειραι· ϗ ἄρας τὸ κλι-
νίδιόν σȣ, πορεύȣ εἰς τὸν οἶκόν
σου.
25 Καὶ παραχρῆμα ἀναστὰς
ἐνώπιον αὐτῶν, ἄρας ἐφ' ᾧ
κατέκειτο, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον
αὐτȣ̃, δοξάζων τὸν Θεόν.
26 Καὶ ἔκστασις ἔλαβεν ἅ- seized
παντας, ϗ ἐδόξαζον τὸν Θεόν·
ϗ ἐπλήσθησαν φόβȣ, λέγοντες·
Ὅτι εἴδομεν παράδοξα σή- incredible things
μερον.
27 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆλθε,
ϗ ἐθεάσατο τελώνην ὀνόματι
Λευῒν, καθήμενον ἐπὶ τὸ τε-
λώνιον, ϗ εἶπεν αὐτῷ· Ἀκο-
λȣ́θει μοι.
28 Καὶ καταλιπὼν ἅπαντα,
ἀναστὰς ἠκολȣ́θησεν αὐτῷ.
29 Καὶ ἐποίησε δοχὴν με-
γάλην ὁ Λευῒς αὐτῷ ἐν τῇ οἰ-
κίᾳ αὐτȣ̃· ϗ ἦν ὄχλος τελωνῶν
πολὺς, ϗ ἄλλων οἳ ἦσαν μετ'
αὐτῶν κατακείμενοι.
30 Καὶ ἐγόγγυζον οἱ Γραμ-
ματεῖς αὐτῶν ϗ οἱ Φαρισαῖοι
πρὸς τȣ̀ς μαθητὰς αὐτȣ̃, λέ-
γοντες· Διατί μετὰ τελωνῶν
ϗ ἁμαρτωλῶν ἐσθίετε ϗ πίνετε;
31 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησȣ̃ς,
εἶπε πρὸς αὐτούς· Οὐ χρείαν
ἔχȣσιν οἱ ὑγιαίνοντες ἰατρȣ̃,
ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες.

32 Οὐκ ἐλήλυθα καλέσαι
δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς, εἰς
μετάνοιαν.

33 Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν·
Διατί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου νη-
στεύουσι πυκνὰ, ϗ δεήσεις ποι-
οῦνται, ὁμοίως, καὶ οἱ τῶν Φαρι-
σαίων· οἱ δὲ σοὶ ἐσθίουσι καὶ
πίνουσιν;

34 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς·
Μὴ δύνασθε τοὺς υἱοὺς τοῦ νυμ-
φῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ'
αὐτῶν ἐστι, ποιῆσαι νηστεύειν;

35 Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ϗ
ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ
νυμφίος· τότε νηστεύσουσιν ἐν
ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

36 Ἔλεγε δὲ ϗ παραβολὴν
πρὸς αὐτούς· Ὅτι οὐδεὶς ἐπί-
βλημα ἱματίου καινοῦ ἐπιβάλ-
λει ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν· εἰ
δὲ μήγε, ϗ τὸ καινὸν σχίζει,
καὶ τῷ παλαιῷ οὐ συμφωνεῖ
ἐπίβλημα τὸ ἀπὸ τοῦ καινοῦ.

37 Καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον
νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ
μήγε, ῥήξει ὁ νέος οἶνος τοὺς
ἀσκοὺς, ϗ αὐτὸς ἐκχυθήσεται,
ϗ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται.

38 Ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσ-
κοὺς καινοὺς βλητέον, ϗ ἀμφό-
τεροι συντηροῦνται.

39 Καὶ οὐδεὶς, πιὼν παλαιὸν,
εὐθέως θέλει νέον· λέγει γάρ·
Ὁ παλαιὸς χρηστότερός ἐστιν.

Κεφ. ϛʹ. 6.

ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν σαββάτῳ
δευτεροπρώτῳ διαπορεύε-
σθαι αὐτὸν διὰ τῶν σπορίμων·
ϗ ἔτιλλον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
τοὺς στάχυας, καὶ ἤσθιον, ψώ-
χοντες ταῖς χερσί.

2 Τινὲς δὲ τῶν Φαρισαίων εἶπον
αὐτοῖς· Τί ποιεῖτε ὃ οὐκ ἔξεστι
ποιεῖν ἐν τοῖς σάββασι;

3 Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐ-
τοὺς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Οὐδὲ τοῦτο
ἀνέγνωτε ὃ ἐποίησε Δαβὶδ, ὁ-
πότε ἐπείνασεν αὐτὸς, καὶ οἱ
μετ' αὐτοῦ ὄντες;

4 Ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον
τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προ-
θέσεως ἔλαβε, ϗ ἔφαγε, ϗ ἔδω-
κε καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ· οὓς οὐκ
ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ μόνους τοὺς
ἱερεῖς;

5 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅτι
κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ϗ τοῦ σαββάτου.

6 Ἐγένετο δὲ καὶ ἐν ἑτέρῳ
σαββάτῳ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς
τὴν συναγωγὴν ϗ διδάσκειν· καὶ
ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἡ χεὶρ
αὐτοῦ ἡ δεξιὰ ἦν ξηρά.

7 Παρετήρουν δὲ αὐτὸν οἱ
Γραμματεῖς ϗ οἱ Φαρισαῖοι εἰ
ἐν τῷ σαββάτῳ θεραπεύσει,
ἵνα εὕρωσι κατηγορίαν αὐτοῦ.

8 Αὐτὸς δὲ ᾔδει τοὺς διαλο-
γισμοὺς αὐτῶν· ϗ εἶπε τῷ ἀν-
θρώπῳ τῷ ξηρὰν ἔχοντι τὴν

χεῖρα· Ἔγειραι ϗ στῆθι εἰς τὸ
μέσον. Ὁ δὲ ἀναστὰς ἔστη.
9 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς
αὐτούς· Ἐπερωτήσω ὑμᾶς τι·
Ἔξεστι τοῖς σάββασιν ἀγαθο-
ποιῆσαι, ἢ κακοποιῆσαι; ψυ-
χὴν σῶσαι, ἢ ἀπολέσαι;
10 Καὶ περιβλεψάμενος πάν-
τας αὐτοὺς, εἶπε τῷ ἀνθρώπῳ·
Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου. Ὁ δὲ
ἐποίησεν οὕτω· ϗ ἀποκατεστάθη
ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη.
11 Αὐτοὶ δὲ ἐπλήσθησαν
ἀνοίας, ϗ διελάλουν πρὸς ἀλ-
λήλους, τί ἂν ποιήσειαν τῷ
Ἰησοῦ.
12 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις ταύταις, ἐξῆλθεν εἰς τὸ
ὄρος προσεύξασθαι· ϗ ἦν δια-
νυκτερεύων ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ
Θεοῦ.
13 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡμέρα,
προσεφώνησε τοὺς μαθητὰς αὐ-
τοῦ· ϗ ἐκλεξάμενος ἀπ' αὐτῶν
δώδεκα, οὓς ϗ ἀποστόλους ὠνό-
μασε·
14 (Σίμωνα, ὃν ϗ ὠνόμασε
Πέτρον, ϗ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ, Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην,
Φίλιππον ϗ Βαρθολομαῖον,
15 Ματθαῖον καὶ Θωμᾶν,
Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου, ϗ Σί-
μωνα τὸν καλούμενον Ζηλωτὴν,
16 Ἰούδαν Ἰακώβου, ϗ Ἰούδαν
Ἰσκαριώτην, ὃς ϗ ἐγένετο προ-
δότης·)
17 Καὶ καταβὰς μετ' αὐτῶν,
ἔστη ἐπὶ τόπου πεδινοῦ· ϗ ὄχλος
μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος
πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς
Ἰουδαίας ϗ Ἱερουσαλὴμ, ϗ τῆς
παραλίου Τύρου ϗ Σιδῶνος, οἳ
ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ, ϗ ἰαθῆ-
ναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν·
18 Καὶ οἱ ὀχλούμενοι ὑπὸ
πνευμάτων ἀκαθάρτων· καὶ
ἐθεραπεύοντο.
19 Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει
ἅπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύναμις
παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο, ϗ ἰᾶτο
πάντας.
20 Καὶ αὐτὸς, ἐπάρας τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθη-
τὰς αὐτοῦ, ἔλεγε· Μακάριοι
οἱ πτωχοί· ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν
ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.
21 Μακάριοι οἱ πεινῶντες
νῦν· ὅτι χορτασθήσεσθε. Μα-
κάριοι οἱ κλαίοντες νῦν· ὅτι
γελάσετε.
22 Μακάριοί ἐστε ὅταν μι-
σήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, ϗ
ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς, ϗ ὀνει-
δίσωσι, ϗ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα
ὑμῶν ὡς πονηρὸν, ἕνεκα τοῦ υἱοῦ
τοῦ ἀνθρώπου.
23 Χαίρετε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡ-
μέρᾳ ϗ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ,
ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ
οὐρανῷ· κατὰ ταῦτα γὰρ ἐποίουν
τοῖς προφήταις οἱ πατέρες αὐ-
τῶν.

24 Πλὴν ἐαὶ ὑμῖν τοῖς πλε-
σίοις· ὅτι ἀπέχετε τὴν παρά-
κλησιν ὑμῶν.

25 Οὐαὶ ὑμῖν, οἱ ἐμπεπλησ-
μένοι· ὅτι πεινάσετε. Οὐαὶ
ὑμῖν, οἱ γελῶντες νῦν· ὅτι πεν-
θήσετε καὶ κλαύσετε.

26 Οὐαὶ ὑμῖν ὅταν καλῶς
ὑμᾶς εἴπωσι πάντες οἱ ἄνθρω-
ποι· κατὰ ταῦτα γὰρ ἐποίεν
τοῖς ψευδοπροφήταις οἱ πατέρες
αὐτῶν.

27 Ἀλλ' ὑμῖν λέγω τοῖς
ἀκέεσιν· Ἀγαπᾶτε τὲς ἐχθρὲς
ὑμῶν· καλῶς ποιεῖτε τοῖς μι-
σεσιν ὑμᾶς·

28 Εὐλογεῖτε τὲς καταρω-
μένες ὑμῖν· καὶ προσεύχεσθε
ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς.

29 Τῷ τύπτοντί σε ἐπὶ τὴν
σιαγόνα, πάρεχε καὶ τὴν ἄλλην·
καὶ ἀπὸ τοῦ αἴροντός σε τὸ ἱμά-
τιον, καὶ τὸν χιτῶνα μὴ κωλύ-
σῃς.

30 Παντὶ δὲ τῷ αἰτεντί σε
δίδε· καὶ ἀπὸ τοῦ αἴροντος τὰ σὰ,
μὴ ἀπαίτει.

31 Καὶ καθὼς θέλετε ἵνα
ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ
ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως.

32 Καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τὲς ἀγα-
πῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χά-
ρις ἐςί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ
τὲς ἀγαπῶντας αὐτὲς ἀγα-
πῶσι.

33 Καὶ ἐὰν ἀγαθοποιῆτε
τὲς ἀγαθοποιεντας ὑμᾶς, ποία
ὑμῖν χάρις ἐςί; καὶ γὰρ οἱ
ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιεσι.

34 Καὶ ἐὰν δανείζητε παρ'
ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν, ποία
ὑμῖν χάρις ἐςί; καὶ γὰρ οἱ
ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δα-
νείζεσιν, ἵνα ἀπολάβωσι τὰ
ἴσα.

35 Πλὴν ἀγαπᾶτε τὲς ἐχ-
θρὲς ὑμῶν, καὶ ἀγαθοποιεῖτε,
καὶ δανείζετε, μηδὲν ἀπελπί-
ζοντες· καὶ ἔςαι ὁ μισθὸς ὑμῶν
πολὺς, καὶ ἔσεσθε υἱοὶ τοῦ ὑψίςε·
ὅτι αὐτὸς χρηςός ἐςιν ἐπὶ τὲς
ἀχαρίςες καὶ πονηρές.

36 Γίνεσθε ἐν οἰκτίρμονες,
καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰ-
κτίρμων ἐςί.

37 Καὶ μὴ κρίνετε, καὶ οὐ μὴ
κριθῆτε· μὴ καταδικάζετε, καὶ
οὐ μὴ καταδικασθῆτε· ἀπο-
λύετε, καὶ ἀπολυθήσεσθε·

38 Δίδοτε, καὶ δοθήσεται ὑ-
μῖν· μέτρον καλὸν, πεπιεσ-
μένον καὶ σεσαλευμένον καὶ ὑπερ-
εκχυνόμενον δώσεσιν εἰς τὸν
κόλπον ὑμῶν· τῷ γὰρ αὐτῷ
μέτρῳ ᾧ μετρεῖτε, ἀντιμετρη-
θήσεται ὑμῖν.

39 Εἶπε δὲ παραβολὴν αὐ-
τοῖς· Μήτι δύναται τυφλὸς
τυφλὸν ὁδηγεῖν; οὐχὶ ἀμφό-
τεροι εἰς βόθυνον πεσενται;

40 Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ
τὸν διδάσκαλον αὐτε· κατηρ-

τισμένος δὲ πᾶς ἔσται ὡς ὁ δι-
δάσκαλος αὐτοῦ.
41 Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος
τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ
σου, τὴν δὲ δοκὸν τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ
ὀφθαλμῷ οὐ κατανοεῖς;
42 Ἢ πῶς δύνασαι λέγειν
τῷ ἀδελφῷ σου· Ἀδελφὲ, ἄφες
ἐκβάλω τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ
ὀφθαλμῷ σου, αὐτὸς τὴν ἐν τῷ
ὀφθαλμῷ σου δοκὸν οὐ βλέπων;
Ὑποκριτὰ, ἔκβαλε πρῶτον τὴν
δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ
τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ
κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ
ἀδελφοῦ σου.
43 Οὐ γάρ ἐστι δένδρον κα-
λὸν, ποιοῦν καρπὸν σαπρόν· οὐδὲ
δένδρον σαπρὸν, ποιοῦν καρπὸν
καλόν.
44 Ἕκαστον γὰρ δένδρον ἐκ τοῦ
ἰδίου καρποῦ γινώσκεται· οὐ γὰρ
ἐξ ἀκανθῶν συλλέγουσι σῦκα,
οὐδὲ ἐκ βάτου τρυγῶσι σταφυ-
λήν.
45 Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ
τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας
αὐτοῦ προφέρει τὸ ἀγαθόν· καὶ
ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πο-
νηροῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ
προφέρει τὸ πονηρόν· ἐκ γὰρ
τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας
λαλεῖ τὸ στόμα αὐτοῦ.
46 Τί δέ με καλεῖτε, Κύριε,
Κύριε· καὶ οὐ ποιεῖτε ἃ λέγω;
47 Πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρός
με, καὶ ἀκούων μου τῶν λόγων, καὶ
ποιῶν αὐτούς, ὑποδείξω ὑμῖν
τίνι ἐστὶν ὅμοιος.
48 Ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰ-
κοδομοῦντι οἰκίαν, ὃς ἔσκαψε καὶ
ἐβάθυνε, καὶ ἔθηκε θεμέλιον ἐπὶ
τὴν πέτραν· πλημμύρας δὲ γε-
νομένης, προσέῤῥηξεν ὁ ποτα-
μὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ
ἴσχυσε σαλεῦσαι αὐτήν· τεθε-
μελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν.
49 Ὁ δὲ ἀκούσας καὶ μὴ ποι-
ήσας, ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰ-
κοδομήσαντι οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν
χωρὶς θεμελίου· ᾗ προσέῤῥηξεν
ὁ ποταμός· καὶ εὐθέως ἔπεσε,
καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆγμα τῆς οἰκίας
ἐκείνης μέγα.

Κεφ. ζ'. 7.

ΕΠΕΙ δὲ ἐπλήρωσε πάντα
τὰ ῥήματα αὐτοῦ εἰς τὰς
ἀκοὰς τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθεν εἰς
Καπερναούμ.
2 Ἑκατοντάρχου δέ τινος δοῦ-
λος κακῶς ἔχων, ἤμελλε τελευ-
τᾶν, ὃς ἦν αὐτῷ ἔντιμος.
3 Ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ Ἰησοῦ,
ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν πρεσβυ-
τέρους τῶν Ἰουδαίων, ἐρωτῶν αὐτὸν,
ὅπως ἐλθὼν διασώσῃ τὸν δοῦλον
αὐτοῦ.
4 Οἱ δὲ, παραγενόμενοι πρὸς
τὸν Ἰησοῦν, παρεκάλουν αὐτὸν
σπουδαίως, λέγοντες· Ὅτι ἄξιός
ἐστιν ᾧ παρέξει τοῦτο·
5 Ἀγαπᾷ γὰρ τὸ ἔθνος ἡ-

μῶν, ϗ τὴν συναγωγὴν αὐτὸς
ᾠκοδόμησεν ἡμῖν.
6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπορεύετο σὺν
αὐτοῖς. Ἤδη δὲ αὐτοῦ οὐ μα-
κρὰν ἀπέχοντος ἀπὸ τῆς οἰκίας,
ἔπεμψε πρὸς αὐτὸν ὁ ἑκατόν-
ταρχος φίλους, λέγων αὐτῷ·
Κύριε, μὴ σκύλλου· οὐ γάρ εἰ-
μι ἱκανὸς ἵνα ὑπὸ τὴν στέγην μου
εἰσέλθῃς.
7 Διὸ οὐδὲ ἐμαυτὸν ἠξίωσα
πρός σε ἐλθεῖν· ἀλλὰ εἰπὲ λό-
γῳ, ϗ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου.
8 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός
εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν τασσόμενος,
ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας·
ϗ λέγω τούτῳ, Πορεύθητι· καὶ
πορεύεται· καὶ ἄλλῳ, Ἔρχου·
καὶ ἔρχεται· ϗ τῷ δούλῳ μου,
Ποίησον τοῦτο· ϗ ποιεῖ.
9 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰη-
σοῦς, ἐθαύμασεν αὐτόν· ϗ στρα-
φεὶς, τῷ ἀκολουθοῦντι αὐτῷ ὄ-
χλῳ εἶπε· Λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν
τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν
εὗρον.
10 Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ πεμ-
φθέντες εἰς τὸν οἶκον, εὗρον τὸν
ἀσθενοῦντα δοῦλον ὑγιαίνοντα.
11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἑξῆς,
ἐπορεύετο εἰς πόλιν καλουμένην
Ναΐν· καὶ συνεπορεύοντο αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἱκανοὶ, καὶ
ὄχλος πολύς.
12 Ὡς δὲ ἤγγισε τῇ πύλῃ
τῆς πόλεως, ϗ ἰδοὺ, ἐξεκομίζετο
τεθνηκὼς, υἱὸς μονογενὴς τῇ
μητρὶ αὐτοῦ, ϗ αὐτὴ χήρα· ϗ
ὄχλος τῆς πόλεως ἱκανὸς ἦν σὺν
αὐτῇ.
13 Καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Κύριος,
ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτῇ, καὶ
εἶπεν αὐτῇ· Μὴ κλαῖε.
14 Καὶ προσελθὼν ἥψατο τῆς
σοροῦ, (οἱ δὲ βαστάζοντες ἔστη-
σαν,) καὶ εἶπε· Νεανίσκε, σοὶ
λέγω, ἐγέρθητι.
15 Καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς,
ϗ ἤρξατο λαλεῖν· καὶ ἔδωκεν
αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ.
16 Ἔλαβε δὲ φόβος ἅπαντας,
ϗ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν, λέγοντες·
Ὅτι προφήτης μέγας ἐγήγερ-
ται ἐν ἡμῖν, ϗ ὅτι ἐπεσκέψατο
ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.
17 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος οὗ-
τος ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ αὐ-
τοῦ, ϗ ἐν πάσῃ τῇ περιχώρῳ.
18 Καὶ ἀπήγγειλαν Ἰωάννῃ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ πάντων
τούτων.
19 Καὶ προσκαλεσάμενος
δύο τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὁ
Ἰωάννης, ἔπεμψε πρὸς τὸν Ἰησοῦν,
λέγων· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ
ἄλλον προσδοκῶμεν;
20 Παραγενόμενοι δὲ πρὸς
αὐτὸν οἱ ἄνδρες, εἶπον· Ἰωάννης
ὁ βαπτιστὴς ἀπέσταλκεν ἡμᾶς
πρός σε, λέγων· Σὺ εἶ ὁ ἐρ-
χόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶ-
μεν;

21 Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ ἐθεράπευσε πολλοὺς ἀπὸ νόσων καὶ μαστίγων καὶ πνευμάτων πονηρῶν, καὶ τυφλοῖς πολλοῖς ἐχαρίσατο τὸ βλέπειν.

22 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ ἃ εἴδετε καὶ ἠκούσατε· ὅτι τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, πτωχοὶ εὐαγγελίζονται.

23 Καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί.

24 Ἀπελθόντων δὲ τῶν ἀγγέλων Ἰωάννου, ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς ὄχλους περὶ Ἰωάννου· Τί ἐξεληλύθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον;

25 Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἠμφιεσμένον; ἰδοὺ, οἱ ἐν ἱματισμῷ ἐνδόξῳ καὶ τρυφῇ ὑπάρχοντες, ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσίν.

26 Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; προφήτην; ναὶ λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφήτου.

27 Οὗτός ἐστι περὶ οὗ γέγραπται· Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου.

28 Λέγω γὰρ ὑμῖν, μείζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν προφήτης Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ οὐδείς ἐστιν· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, μείζων αὐτοῦ ἐστι.

29 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας καὶ οἱ τελῶναι ἐδικαίωσαν τὸν Θεὸν, βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα Ἰωάννου.

30 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ ἠθέτησαν εἰς ἑαυτοὺς, μὴ βαπτισθέντες ὑπ' αὐτοῦ.

31 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Τίνι οὖν ὁμοιώσω τοὺς ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς ταύτης; καὶ τίνι εἰσὶν ὅμοιοι;

32 Ὅμοιοί εἰσι παιδίοις τοῖς ἐν ἀγορᾷ καθημένοις, καὶ προσφωνοῦσιν ἀλλήλοις, καὶ λέγουσιν· Ηὐλήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ὠρχήσασθε· ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἐκλαύσατε.

33 Ἐλήλυθε γὰρ Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς μήτε ἄρτον ἐσθίων, μήτε οἶνον πίνων· καὶ λέγετε· Δαιμόνιον ἔχει.

34 Ἐλήλυθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων· καὶ λέγετε· Ἰδοὺ, ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, τελωνῶν φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν.

35 Καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς πάντων.

36 Ἠρώτα δέ τις αὐτὸν τῶν Φαρισαίων, ἵνα φάγῃ μετ' αὐ-

Ver 29. That is, All the People testified their approbation of the Divine scheme, in sending such an Ambassador by professing to fall in with the design of his appearance & being accordingly Baptised with his Baptism, humbly confessing their sins &

τοῦ· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Φαρισαίου, ἀνεκλίθη.

37 Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ ἐν τῇ πόλει, ἥτις ἦν ἁμαρτωλὸς, ἐπιγνοῦσα ὅτι ἀνάκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, κομίσασα ἀλάβαστρον μύρου,

38 Καὶ στᾶσα παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ ὀπίσω κλαίουσα, ἤρξατο βρέχειν τοὺς πόδας αὐτοῦ τοῖς δάκρυσι, καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμασσε, καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἤλειφε τῷ μύρῳ.

39 Ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος, ὁ καλέσας αὐτὸν, εἶπεν ἐν ἑαυτῷ, λέγων· Οὗτος, εἰ ἦν προφήτης, ἐγίνωσκεν ἂν τίς καὶ ποταπὴ ἡ γυνὴ ἥτις ἅπτεται αὐτοῦ, ὅτι ἁμαρτωλός ἐστι.

40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σίμων, ἔχω σοι τὶ εἰπεῖν. Ὁ δέ φησι· Διδάσκαλε, εἰπέ.

41 Δύο χρεωφειλέται ἦσαν δανειστῇ τινι· ὁ εἷς ὤφειλε δηνάρια πεντακόσια, ὁ δὲ ἕτερος πεντήκοντα·

42 Μὴ ἐχόντων δὲ αὐτῶν ἀποδοῦναι, ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο. Τίς οὖν αὐτῶν, εἰπὲ, πλεῖον αὐτὸν ἀγαπήσει;

43 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων, εἶπεν· Ὑπολαμβάνω ὅτι ᾧ τὸ πλεῖον ἐχαρίσατο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ὀρθῶς ἔκρινας.

44 Καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα, τῷ Σίμωνι ἔφη· Βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖκα; εἰσῆλθόν σου εἰς τὴν οἰκίαν, ὕδωρ ἐπὶ τοὺς πόδας μου οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξέ μου τοὺς πόδας, καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμαξε.

45 Φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ, ἀφ᾽ ἧς εἰσῆλθον, οὐ διέλιπε καταφιλοῦσά μου τοὺς πόδας.

46 Ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου οὐκ ἤλειψας· αὕτη δὲ μύρῳ ἤλειψέ μου τοὺς πόδας.

47 Οὗ χάριν, λέγω σοι, ἀφέωνται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαὶ, ὅτι ἠγάπησε πολύ· ᾧ δὲ ὀλίγον ἀφίεται, ὀλίγον ἀγαπᾷ.

48 Εἶπε δὲ αὐτῇ· Ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι.

49 Καὶ ἤρξαντο οἱ συνανακείμενοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Τίς οὗτός ἐστιν ὃς καὶ ἁμαρτίας ἀφίησιν;

50 Εἶπε δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα· Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην.—

Κεφ. η΄. 8.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ καθεξῆς, καὶ αὐτὸς διώδευε κατὰ πόλιν καὶ κώμην, κηρύσσων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ δώδεκα σὺν αὐτῷ·

2 Καὶ γυναῖκές τινες, αἳ ἦσαν τεθεραπευμέναι ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν, καὶ ἀσθενειῶν, Μαρία ἡ καλουμένη Μαγδαληνὴ, ἀφ' ἧς δαιμόνια ἑπτὰ ἐξεληλύθει,

3 Καὶ Ἰωάννα γυνὴ Χουζᾶ ἐπιτρόπου Ἡρώδου, καὶ Σουσάννα, καὶ ἕτεραι πολλαὶ, αἵτινες διηκόνουν αὐτῷ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς.

4 Συνιόντος δὲ ὄχλου πολλοῦ, καὶ τῶν κατὰ πόλιν ἐπιπορευομένων πρὸς αὐτὸν, εἶπε διὰ παραβολῆς·

5 Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν, ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδὸν, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό.

6 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ φυὲν ἐξηράνθη, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα.

7 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμφυεῖσαι αἱ ἄκανθαι ἀπέπνιξαν αὐτό.

8 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ φυὲν ἐποίησε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. Ταῦτα λέγων, ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

9 Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες, Τίς εἴη ἡ παραβολὴ αὕτη;

10 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσι, καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν.

11 Ἔστι δὲ αὕτη ἡ παραβολή· Ὁ σπόρος, ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

12 Οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν, εἰσὶν οἱ ἀκούοντες, εἶτα ἔρχεται ὁ διάβολος, καὶ αἴρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν.

13 Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας, οἳ, ὅταν ἀκούσωσι, μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον· καὶ οὗτοι ῥίζαν οὐκ ἔχουσιν, οἳ πρὸς καιρὸν πιστεύουσι, καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται.

14 Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσὸν, οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλούτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συμπνίγονται, καὶ οὐ τελεσφοροῦσι.

15 Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ, οὗτοί εἰσιν οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ, ἀκούσαντες τὸν λόγον, κατέχουσι, καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ.

16 Οὐδεὶς δὲ, λύχνον ἅψας, καλύπτει αὐτὸν σκεύει, ἢ ὑποκάτω κλίνης τίθησιν· ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας ἐπιτίθησιν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι βλέπωσι τὸ φῶς.

17 Οὐ γάρ ἐστι κρυπτὸν ὃ οὐ φανερὸν γενήσεται, οὐδὲ ἀπό-

κρυφον ὃ οὐ γνωσθήσεται, καὶ εἰς φανερὸν ἔλθῃ.

18 Βλέπετε οὖν πῶς ἀκούετε· ὃς γὰρ ἂν ἔχῃ, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὃς ἂν μὴ ἔχῃ, καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

19 Παρεγένοντο δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠδύναντο συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον.

20 Καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ, λεγόντων· Ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἑστήκασιν ἔξω, ἰδεῖν σε θέλοντες.

21 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε πρὸς αὐτούς· Μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί μου, οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἀκούοντες, καὶ ποιοῦντες αὐτόν.

22 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἐνέβη εἰς πλοῖον, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν τῆς λίμνης. Καὶ ἀνήχθησαν.

23 Πλεόντων δὲ αὐτῶν ἀφύπνωσε· καὶ κατέβη λαῖλαψ ἀνέμου εἰς τὴν λίμνην· καὶ συνεπληροῦντο, καὶ ἐκινδύνευον.

24 Προσελθόντες δὲ διήγειραν αὐτὸν, λέγοντες· Ἐπιστάτα, ἐπιστάτα, ἀπολλύμεθα. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ καὶ τῷ κλύδωνι τοῦ ὕδατος· καὶ ἐπαύσαντο, καὶ ἐγένετο γαλήνη.

25 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ποῦ ἐστιν ἡ πίστις ὑμῶν; Φοβηθέντες δὲ ἐθαύμασαν, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· Τίς ἄρα οὗτός ἐστιν, ὅτι καὶ τοῖς ἀνέμοις ἐπιτάσσει, καὶ τῷ ὕδατι, καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ;

26 Καὶ κατέπλευσαν εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, ἥτις ἐστὶν ἀντιπέραν τῆς Γαλιλαίας.

27 Ἐξελθόντι δὲ αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν, ὑπήντησεν αὐτῷ ἀνήρ τις ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν, καὶ ἱμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο, καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν.

28 Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀνακράξας, προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπε· Τί ἐμοὶ καί σοι, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; δέομαί σου, μή με βασανίσῃς.

29 Παρήγγειλε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου· πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηρπάκει αὐτόν· καὶ ἐδεσμεῖτο ἁλύσεσι καὶ πέδαις φυλασσόμενος, καὶ διαρρήσσων τὰ δεσμὰ, ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους.

30 Ἐπηρώτησε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Τί σοι ἐστὶν ὄνομα; Ὁ δὲ εἶπε· Λεγεών· ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν.

31 Καὶ παρεκάλει αὐτὸν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν.

32 Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν. Καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς.

33 Ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου εἰσῆλθεν εἰς τοὺς χοίρους· καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν λίμνην, καὶ ἀπεπνίγη.

34 Ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγενημένον, ἔφυγον· καὶ ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν, καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς.

35 Ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός· καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εὗρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα, παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐφοβήθησαν.

36 Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς καὶ οἱ ἰδόντες, πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθείς.

37 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν, ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν· ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο· αὐτὸς δὲ, ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, ὑπέστρεψεν.

38 Ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν αὐτῷ· ἀπέλυσε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέγων·

39 Ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ διηγοῦ ὅσα ἐποίησέ σοι ὁ Θεός. Καὶ ἀπῆλθε, καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.

40 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ὑποστρέψαι τὸν Ἰησοῦν, ἀπεδέξατο αὐτὸν ὁ ὄχλος· ἦσαν γὰρ πάντες προσδοκῶντες αὐτόν.

41 Καὶ ἰδοὺ, ἦλθεν ἀνὴρ ᾧ ὄνομα Ἰάειρος, καὶ αὐτὸς ἄρχων τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχε· καὶ πεσὼν παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, παρεκάλει αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ·

42 Ὅτι θυγάτηρ μονογενὴς ἦν αὐτῷ ὡς ἐτῶν δώδεκα, καὶ αὕτη ἀπέθνησκεν. (Ἐν δὲ τῷ ὑπάγειν αὐτὸν, οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτόν.

43 Καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα, ἥτις εἰς ἰατροὺς προσαναλώσασα ὅλον τὸν βίον, οὐκ ἴσχυσεν ὑπ' οὐδενὸς θεραπευθῆναι,

44 Προσελθοῦσα ὄπισθεν, ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· καὶ παραχρῆμα ἔστη ἡ ῥύσις τοῦ αἵματος αὐτῆς.

45 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Τίς ὁ ἁψάμενός μου; Ἀρνουμένων δὲ πάντων, εἶπεν ὁ Πέτρος, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ· Ἐπιστάτα, οἱ ὄχλοι συνέχουσί σε καὶ ἀποθλί-

βουσι, καὶ λέγεις· Τίς ὁ ἁψάμενός μου;

46 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἥψατό μού τις· ἐγὼ γὰρ ἔγνων δύναμιν ἐξελθοῦσαν ἀπ' ἐμοῦ.

47 Ἰδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι οὐκ ἔλαθε, τρέμουσα ἦλθε, καὶ προσπεσοῦσα αὐτῷ, δι' ἣν αἰτίαν ἥψατο αὐτοῦ ἀπήγγειλεν αὐτῷ ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ ὡς ἰάθη παραχρῆμα.

48 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θάρσει, θύγατερ· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην.)

49 Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἔρχεταί τις παρὰ τοῦ ἀρχισυναγώγου, λέγων αὐτῷ· Ὅτι τέθνηκεν ἡ θυγάτηρ σου· μὴ σκύλλε τὸν διδάσκαλον.

50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας ἀπεκρίθη αὐτῷ, λέγων· Μὴ φοβοῦ· μόνον πίστευε, καὶ σωθήσεται.

51 Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, οὐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν οὐδένα, εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, καὶ τὸν πατέρα τῆς παιδὸς καὶ τὴν μητέρα.

52 Ἔκλαιον δὲ πάντες καὶ ἐκόπτοντο αὐτήν. Ὁ δὲ εἶπε· Μὴ κλαίετε· οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει.

53 Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ, εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν.

54 Αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν ἔξω πάντας, καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς, ἐφώνησε, λέγων· Ἡ παῖς, ἐγείρου.

55 Καὶ ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ἀνέστη παραχρῆμα· καὶ διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι φαγεῖν.

56 Καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς· ὁ δὲ παρήγγειλεν αὐτοῖς μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός.

Κεφ. θ'. 9.

ΣΥΓΚΑΛΕΣΑΜΕΝΟΣ δὲ τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια, καὶ νόσους θεραπεύειν.

2 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἰᾶσθαι τοὺς ἀσθενοῦντας.

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μηδὲν αἴρετε εἰς τὴν ὁδὸν, μήτε ῥάβδους, μήτε πήραν, μήτε ἄρτον, μήτε ἀργύριον, μήτε ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔχειν.

4 Καὶ εἰς ἣν ἂν οἰκίαν εἰσέλθητε, ἐκεῖ μένετε, καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε.

5 Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξωνται ὑμᾶς, ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης καὶ τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἀποτινάξατε, εἰς μαρτύριον ἐπ' αὐτούς.

6 Ἐξερχόμενοι δὲ διήρχοντο κατὰ τὰς κώμας, εὐαγγελιζόμενοι καὶ θεραπεύοντες πανταχοῦ.

7 Ἤκουσε δὲ Ἡρώδης ὁ τετράρχης τὰ γινόμενα ὑπ' αὐ-

τοῦ πάντα· ϗ διηπόρει, διὰ τὸ λέγεσθαι ὑπό τινων, ὅτι Ἰωάννης ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν·

8 Ὑπό τινων δὲ, ὅτι Ἠλίας ἐφάνη· ἄλλων δὲ, ὅτι προφήτης εἷς τῶν ἀρχαίων ἀνέστη.

9 Καὶ εἶπεν ὁ Ἡρώδης· Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα· τίς δέ ἐστιν οὗτος, περὶ οὗ ἐγὼ ἀκούω τοιαῦτα; Καὶ ἐζήτει ἰδεῖν αὐτόν.

10 Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ ἀπόστολοι διηγήσαντο αὐτῷ ὅσα ἐποίησαν· καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς, ὑπεχώρησε κατ' ἰδίαν εἰς τόπον ἔρημον πόλεως καλουμένης Βηθσαϊδά.

11 Οἱ δὲ ὄχλοι γνόντες, ἠκολούθησαν αὐτῷ· καὶ δεξάμενος αὐτοὺς, ἐλάλει αὐτοῖς περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς χρείαν ἔχοντας θεραπείας ἰᾶτο.

12 Ἡ δὲ ἡμέρα ἤρξατο κλίνειν· προσελθόντες δὲ οἱ δώδεκα, εἶπον αὐτῷ· Ἀπόλυσον τὸν ὄχλον, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κύκλῳ κώμας ϗ τοὺς ἀγροὺς καταλύσωσι, ϗ εὕρωσιν ἐπισιτισμόν· ὅτι ὧδε ἐν ἐρήμῳ τόπῳ ἐσμέν.

13 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Οἱ δὲ εἶπον· Οὐκ εἰσὶν ἡμῖν πλεῖον ἢ πέντε ἄρτοι ϗ δύο ἰχθύες, εἰ μήτι πορευθέντες ἡμεῖς ἀγοράσωμεν εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦτον βρώματα.

14 Ἦσαν γὰρ ὡσεὶ ἄνδρες πεντακισχίλιοι. Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Κατακλίνατε αὐτοὺς κλισίας ἀνὰ πεντήκοντα.

15 Καὶ ἐποίησαν οὕτω, καὶ ἀνέκλιναν ἅπαντας.

16 Λαβὼν δὲ τοὺς πέντε ἄρτους, ϗ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, εὐλόγησεν αὐτοὺς, ϗ κατέκλασε, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς παρατιθέναι τῷ ὄχλῳ.

17 Καὶ ἔφαγον, ϗ ἐχορτάσθησαν πάντες· καὶ ἤρθη τὸ περισσεῦσαν αὐτοῖς κλασμάτων, κόφινοι δώδεκα.

18 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν προσευχόμενον καταμόνας, συνῆσαν αὐτῷ οἱ μαθηταί· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτοὺς, λέγων· Τίνα με λέγουσιν οἱ ὄχλοι εἶναι;

19 Οἱ δὲ ἀποκριθέντες, εἶπον· Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν· ἄλλοι δὲ, Ἠλίαν· ἄλλοι δὲ, ὅτι προφήτης τις τῶν ἀρχαίων ἀνέστη.

20 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπε· Τὸν Χριστὸν τοῦ Θεοῦ.

21 Ὁ δὲ, ἐπιτιμήσας αὐτοῖς, παρήγγειλε μηδενὶ εἰπεῖν τοῦτο,

22 Εἰπών· Ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ

ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ
ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν Πρεσ-
βυτέρων ϗ Ἀρχιερέων ϗ Γραμ-
ματέων, ϗ ἀποκτανθῆναι, καὶ
τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι.
23 Ἔλεγε δὲ πρὸς πάντας·
Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν,
ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, ϗ ἀρά-
τω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καθ᾽ ἡμέ-
ραν, ϗ ἀκολουθείτω μοι.
24 Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυ-
χὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐ-
τήν· ὃς δ᾽ ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυ-
χὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, οὗτος
σώσει αὐτήν.
25 Τί γὰρ ὠφελεῖται ἄν-
θρωπος κερδήσας τὸν κόσμον ὅ-
λον, ἑαυτὸν δὲ ἀπολέσας, ἢ ζη-
μιωθείς;
26 Ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ
με ϗ τοὺς ἐμοὺς λόγους, τοῦτον ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθή-
σεται, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ
αὐτοῦ, ϗ τοῦ πατρὸς, ϗ τῶν ἁγίων
ἀγγέλων.
27 Λέγω δὲ ὑμῖν ἀληθῶς,
εἰσί τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων, οἳ
οὐ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως
ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
28 Ἐγένετο δὲ μετὰ τοὺς λό-
γους τούτους (ὡσεὶ ἡμέραι ὀκτὼ,)
ϗ παραλαβὼν τὸν Πέτρον, καὶ
Ἰωάννην, καὶ Ἰάκωβον, ἀνέβη
εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι.
29 Καὶ ἐγένετο, ἐν τῷ προσ-
εύχεσθαι αὐτὸν, τὸ εἶδος τοῦ
προσώπου αὐτοῦ ἕτερον, καὶ ὁ
ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἐξα-
στράπτων.
30 Καὶ ἰδοὺ, ἄνδρες δύο συν-
ελάλουν αὐτῷ, οἵτινες ἦσαν
Μωσῆς ϗ Ἠλίας·
31 Οἳ, ὀφθέντες ἐν δόξῃ, ἔ-
λεγον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ, ἣν ἔμελ-
λε πληροῦν ἐν Ἱερουσαλήμ.
32 Ὁ δὲ Πέτρος, καὶ οἱ σὺν
αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι ὕπνῳ·
διαγρηγορήσαντες δὲ εἶδον τὴν
δόξαν αὐτοῦ, ϗ τοὺς δύο ἄνδρας
τοὺς συνεστῶτας αὐτῷ.
33 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ δια-
χωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ᾽ αὐτοῦ,
εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν·
Ἐπιστάτα, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε
εἶναι· καὶ ποιήσωμεν σκηνὰς
τρεῖς, μίαν σοι, ϗ Μωσεῖ μί-
αν, ϗ μίαν Ἠλίᾳ· μὴ εἰδὼς ὃ
λέγει.
34 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ λέγοντος,
ἐγένετο νεφέλη, καὶ ἐπεσκίασεν
αὐτούς· ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ
ἐκείνους εἰσελθεῖν εἰς τὴν νεφέ-
λην.
35 Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς
νεφέλης, λέγουσα· Οὗτός ἐστιν
ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, αὐτοῦ
ἀκούετε.
36 Καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν
φωνὴν, εὑρέθη ὁ Ἰησοῦς μόνος·
καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν, ϗ οὐδενὶ
ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡ-
μέραις οὐδὲν ὧν ἑωράκασιν.

37 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἑξῆς
ἡμέρᾳ, κατελθόντων αὐτῶν ἀπὸ
τοῦ ὄρους, συνήντησεν αὐτῷ ὄ-
χλος πολύς.
38 Καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ
ὄχλου ἀνεβόησε, λέγων· Δι-
δάσκαλε, δέομαί σου, ἐπίβλε-
ψον ἐπὶ τὸν υἱόν μου, ὅτι μονο-
γενής ἐστί μοι.
39 Καὶ ἰδοὺ, πνεῦμα λαμ-
βάνει αὐτὸν, ϗ ἐξαίφνης κρά-
ζει, ϗ σπαράσσει αὐτὸν μετὰ
ἀφροῦ, ϗ μόγις ἀποχωρεῖ ἀπ'
αὐτοῦ, συντρίβον αὐτόν.
40 Καὶ ἐδεήθην τῶν μαθητῶν
σου, ἵνα ἐκβάλλωσιν αὐτὸ, καὶ
οὐκ ἠδυνήθησαν.
41 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς
εἶπεν· Ὦ γενεὰ ἄπιστος ϗ δι-
εστραμμένη, ἕως πότε ἔσομαι
πρὸς ὑμᾶς, ϗ ἀνέξομαι ὑμῶν;
προσάγαγε ὧδε τὸν υἱόν σου.
42 Ἔτι δὲ προσερχομένου
αὐτοῦ, ἔῤῥηξεν αὐτὸν τὸ δαιμό-
νιον, ϗ συνεσπάραξεν· ἐπετί-
μησε δὲ ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι
τῷ ἀκαθάρτῳ, καὶ ἰάσατο τὸν
παῖδα, ϗ ἀπέδωκεν αὐτὸν τῷ
πατρὶ αὐτοῦ.
43 Ἐξεπλήσσοντο δὲ πάντες
ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τοῦ Θεοῦ.
Πάντων δὲ θαυμαζόντων ἐπὶ
πᾶσιν οἷς ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς,
εἶπε πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ·
44 Θέσθε ὑμεῖς εἰς τὰ ὦτα
ὑμῶν τοὺς λόγους τούτους· ὁ γὰρ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει παρα-
δίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώ-
πων.
45 Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα
τοῦτο, ϗ ἦν παρακεκαλυμμένον
ἀπ' αὐτῶν, ἵνα μὴ αἴσθωνται
αὐτό· καὶ ἐφοβοῦντο ἐρωτῆσαι
αὐτὸν περὶ τοῦ ῥήματος τού-
του.
46 Εἰσῆλθε δὲ διαλογισμὸς
ἐν αὐτοῖς, τὸ, τίς ἂν εἴη μεί-
ζων αὐτῶν.
47 Ὁ δὲ Ἰησοῦς, ἰδὼν τὸν δια-
λογισμὸν τῆς καρδίας αὐτῶν,
ἐπιλαβόμενος παιδίου, ἔστησεν
αὐτὸ παρ' ἑαυτῷ·
48 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὃς
ἐὰν δέξηται τοῦτο τὸ παιδίον
ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχε-
ται· καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ δέξηται,
δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με·
ὁ γὰρ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑ-
μῖν ὑπάρχων, οὗτος ἔσται μέ-
γας.
49 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰωάν-
νης, εἶπεν· Ἐπιστάτα, εἴδομέν
τινα ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλ-
λοντα τὰ δαιμόνια, ϗ ἐκωλύ-
σαμεν αὐτὸν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ
μεθ' ἡμῶν.
50 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ
Ἰησοῦς· Μὴ κωλύετε· ὃς γὰρ
οὐκ ἔστι καθ' ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν
ἐστιν.
51 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ συμ-
πληροῦσθαι τὰς ἡμέρας τῆς ἀνα-

λήψεως αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐστήριξε τοῦ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ.

52 Καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸ προσώπου αὐτοῦ· καὶ πορευθέντες εἰσῆλθον εἰς κώμην Σαμαρειτῶν, ὥστε ἑτοιμάσαι αὐτῷ.

53 Καὶ οὐκ ἐδέξαντο αὐτὸν, ὅτι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἦν πορευόμενον εἰς Ἱερουσαλήμ.

54 Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ Ἰάκωβος ϗ Ἰωάννης, εἶπον· Κύριε, θέλεις εἴπωμεν πῦρ καταβῆναι ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἀναλῶσαι αὐτοὺς, ὡς ϗ Ἡλίας ἐποίησε;

55 Στραφεὶς δὲ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, καὶ εἶπεν· Οὐκ οἴδατε οἵου πνεύματός ἐστε ὑμεῖς.

56 Ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε ψυχὰς ἀνθρώπων ἀπολέσαι, ἀλλὰ σῶσαι. Καὶ ἐπορεύθησαν εἰς ἑτέραν κώμην.

57 Ἐγένετο δὲ πορευομένων αὐτῶν, ἐν τῇ ὁδῷ, εἶπέ τις πρὸς αὐτόν· Ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἂν ἀπέρχῃ, Κύριε.

58 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι, ϗ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ.

59 Εἶπε δὲ πρὸς ἕτερον· Ἀκολούθει μοι. Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι ἀπελθόντι πρῶτον θάψαι τὸν πατέρα μου.

60 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς· σὺ δὲ ἀπελθὼν διάγγελλε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

61 Εἶπε δὲ καὶ ἕτερος· Ἀκολουθήσω σοι, Κύριε· πρῶτον δὲ ἐπίτρεψόν μοι ἀποτάξασθαι τοῖς εἰς τὸν οἶκόν μου.

62 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Οὐδεὶς ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' ἄροτρον, καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω, εὔθετός ἐστιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. ί. 10.

ΜΕΤΑ δὲ ταῦτα ἀνέδειξεν ὁ Κύριος ϗ ἑτέρους ἑβδομήκοντα, καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἀνὰ δύο πρὸ προσώπου αὐτοῦ εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ τόπον οὗ ἔμελλεν αὐτὸς ἔρχεσθαι.

2 Ἔλεγεν οὖν πρὸς αὐτούς· Ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐκβάλλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ.

3 Ὑπάγετε· ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς ἄρνας ἐν μέσῳ λύκων.

4 Μὴ βαστάζετε βαλάντιον, μὴ πήραν, μηδὲ ὑποδήματα· ϗ μηδένα κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπάσησθε.

5 Εἰς ἣν δ' ἂν οἰκίαν εἰσέρ-

εβδομηκοντα

χησθε, πρῶτον λέγετε· Εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ.

6 Καὶ ἐὰν μὲν ᾖ ἐκεῖ ὁ υἱὸς εἰρήνης, ἐπαναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν ἡ εἰρήνη ὑμῶν· εἰ δὲ μήγε, ἐφ' ὑμᾶς ἀνακάμψει.

7 Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε, ἐσθίοντες καὶ πίνοντες τὰ παρ' αὐτῶν· ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ἐστι. Μὴ μεταβαίνετε ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν.

8 Καὶ εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέρχησθε, ϗ δέχωνται ὑμᾶς, ἐσθίετε τὰ παρατιθέμενα ὑμῖν.

9 Καὶ θεραπεύετε τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς, ϗ λέγετε αὐτοῖς· Ἤγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

10 Εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέρχησθε, καὶ μὴ δέχωνται ὑμᾶς, ἐξελθόντες εἰς τὰς πλατείας αὐτῆς, εἴπατε·

11 Καὶ τὸν κονιορτὸν τὸν κολληθέντα ἡμῖν ἐκ τῆς πόλεως ὑμῶν ἀπομασσόμεθα ὑμῖν· πλὴν τοῦτο γινώσκετε, ὅτι ἤγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

12 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι Σοδόμοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεκτότερον ἔσται, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.

13 Οὐαί σοι, Χοραζίν· οὐαί σοι, Βηθσαϊδά· ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ ϗ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ καθήμεναι μετενόησαν.

14 Πλὴν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν τῇ κρίσει, ἢ ὑμῖν.

15 Καὶ σὺ, Καπερναοὺμ, ἡ ἕως τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθεῖσα, ἕως ᾅδου καταβιβασθήσῃ.

16 Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει· καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς, ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν, ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με.

17 Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς, λέγοντες· Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου.

18 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐθεώρουν τὸν Σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα.

19 Ἰδοὺ, δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων ϗ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ· καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσει.

20 Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται· χαίρετε δὲ μᾶλλον ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

21 Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσατο τῷ πνεύματι ὁ Ἰησοῦς, ϗ εἶπεν· Ἐξομολογοῦμαί σοι, Πάτερ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ ϗ

τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναὶ ὁ Πατὴρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου.

22 Πάντα παρεδόθη μοι ὑπὸ τοῦ πατρός μου· καὶ οὐδεὶς γινώσκει τίς ἐστιν ὁ υἱὸς, εἰ μὴ ὁ πατήρ· καὶ τίς ἐστιν ὁ πατὴρ, εἰ μὴ ὁ υἱὸς, καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι.

23 Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς, κατ' ἰδίαν εἶπε· Μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ἃ βλέπετε.

24 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς ἠθέλησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδον· καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν.

25 Καὶ ἰδοὺ, νομικός τις ἀνέστη, ἐκπειράζων αὐτὸν, καὶ λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;

26 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις;

27 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου· καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.

28 Εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὀρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει, καὶ ζήσῃ.

29 Ὁ δὲ, θέλων δικαιοῦν ἑαυτὸν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ τίς ἐστί μου πλησίον;

30 Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχὼ, καὶ λῃσταῖς περιέπεσεν· οἳ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν, καὶ πληγὰς ἐπιθέντες, ἀπῆλθον, ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα.

31 Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεύς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ· καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἀντιπαρῆλθεν.

32 Ὁμοίως δὲ καὶ Λευΐτης, γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν, ἀντιπαρῆλθεν.

33 Σαμαρείτης δέ τις ὁδεύων, ἦλθε κατ' αὐτὸν, καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἐσπλαγχνίσθη·

34 Καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον· ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ.

35 Καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ, καὶ ὅ, τι ἂν προσδαπανήσῃς, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι.

36 Τίς οὖν τούτων τῶν τριῶν δοκεῖ σοι πλησίον γεγονέναι

τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς λῃστάς;

37 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτȢ. Εἶπεν ȢͅȢν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου, καὶ σὺ ποίει ὁμοίως.

38 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτȢς, ϗ αὐτὸς εἰσῆλθεν εἰς κώμην τινά· γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

39 Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλȢμένη Μαρία, ἣ ϗ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ ἸησȢ, ἤκȢε τὸν λόγον αὐτȢ.

40 Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν. Ἐπιςᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπὲ Ȣν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται.

41 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ ἸησȢς· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά·

42 Ἑνὸς δέ ἐςι χρεία. Μαρία δὲ τ̄ ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις Ȣκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς.

Κεφ. ιά. II.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ τινὶ προσευχόμενον, ὡς ἐπαύσατο, εἶπέ τις τ̄ μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν· Κύριε, δίδαξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι, καθὼς καὶ Ἰωάννης ἐδίδαξε τȢς μαθητὰς αὐτȢ.

2 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ὅταν προσεύχησθε, λέγετε· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς Ȣρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σȢ, ὡς ἐν Ȣρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

3 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τ̄ ἐπιούσιον δίδȢ ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν.

4 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· ϗ γὰρ αὐτοὶ ἀφίεμεν παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν· ϗ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τȢ πονηρȢ.

5 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτȢς· Τίς ἐξ ὑμῶν ἕξει φίλον, ϗ πορεύσεται πρὸς αὐτὸν μεσονυκτίου, καὶ εἴπῃ αὐτῷ· Φίλε, χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτȢς,

6 Ἐπειδὴ φίλος μου παρεγένετο ἐξ ὁδȢ πρός με, καὶ Ȣκ ἔχω ὃ παραθήσω αὐτῷ·

7 Κἀκεῖνος ἔσωθεν ἀποκριθεὶς εἴπῃ· Μή μοι κόπȢς πάρεχε· ἤδη ἡ θύρα κέκλεισαι, ϗ τὰ παιδία μου μετ' ἐμȢ εἰς τὴν κοίτην εἰσίν· οὐ δύναμαι ἀναςὰς δȢναί σοι.

8 Λέγω ὑμῖν, εἰ ϗ οὐ δώσει αὐτῷ ἀναςὰς, διὰ τὸ εἶναι αὐτȢ φίλον, διά γε τὴν ἀναίδειαν αὐτȢ ἐγερθεὶς δώσει αὐτῷ ὅσων χρῄζει.

ras from from
οδε, ηδε, τοδε.
she, he or it

9 Κἀγὼ ὑμῖν λέγω· Αἰτεῖτε, ϗ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, ϗ εὑρήσετε· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν.

10 Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει, ϗ ὁ ζητῶν εὑρίσκει, καὶ τῷ κρȣ́οντι ἀνοιγήσεται.

11 Τίνα δὲ ὑμῶν τὸν πατέρα αἰτήσει ὁ υἱὸς ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; εἰ καὶ ἰχθῦν, μὴ ἀντὶ ἰχθύος ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ;

12 Ἢ ϗ ἐὰν αἰτήσῃ ᾠὸν, μὴ ἐπιδώσει αὐτῷ σκορπίον;

13 Εἰ ȣ̃ν ὑμεῖς, πονηροὶ ὑπάρχοντες, οἴδατε ἀγαθὰ δόματα διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ Πατὴρ ὁ ἐξ ȣ̓ρανȣ̃, δώσει Πνεῦμα ἅγιον τοῖς αἰτȣ̃σιν αὐτόν.

14 Καὶ ἦν ἐκβάλλων δαιμόνιον, ϗ αὐτὸ ἦν κωφόν· ἐγένετο δὲ τοῦ δαιμονίȣ ἐξελθόντος, ἐλάλησεν ὁ κωφός· ϗ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι.

15 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον· Ἐν Βεελζεβȣ̀λ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

16 Ἕτεροι δὲ πειράζοντες, σημεῖον παρ᾽ αὐτοῦ ἐζήτȣν ἐξ ȣ̓ρανȣ̃.

17 Αὐτὸς δὲ, εἰδὼς αὐτῶν τὰ διανοήματα, εἶπεν αὐτοῖς· Πᾶσα βασιλεία ἐφ᾽ ἑαυτὴν διαμερισθεῖσα ἐρημοῦται, καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον πίπτει.

18 Εἰ δὲ ϗ ὁ Σατανᾶς ἐφ᾽ ἑαυτὸν διεμερίσθη, πῶς σαθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ; ὅτι λέγετε, ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλειν με τὰ δαιμόνια.

19 Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσι; διὰ τοῦτο κριταὶ ὑμῶν αὐτοὶ ἔσονται.

20 Εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ Θεȣ̃ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ᾽ ὑμᾶς ἡ βασιλεία τȣ̃ Θεȣ̃.

21 Ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθωπλισμένος φυλάσσῃ τὴν ἑαυτȣ̃ αὐλὴν, ἐν εἰρήνῃ ἐστὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτȣ̃.

22 Ἐπὰν δὲ ὁ ἰσχυρότερος αὐτοῦ ἐπελθὼν νικήσῃ αὐτὸν, τὴν πανοπλίαν αὐτȣ̃ αἴρει, ἐφ᾽ ᾗ ἐπεποίθει, ϗ τὰ σκῦλα αὐτȣ̃ διαδίδωσιν.

23 Ὁ μὴ ὢν μετ᾽ ἐμȣ̃, κατ᾽ ἐμȣ̃ ἐστι· ϗ ὁ μὴ συνάγων μετ᾽ ἐμȣ̃, σκορπίζει.

24 Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι᾽ ἀνύδρων τόπων, ζητοῦν ἀνάπαυσιν· ϗ μὴ εὑρίσκον, λέγει· Ὑποστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μȣ, ὅθεν ἐξῆλθον.

25 Καὶ ἐλθὸν εὑρίσκει σεσαρωμένον ϗ κεκοσμημένον.

26 Τότε πορεύεται ϗ παραλαμβάνει ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα

πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ εἰσελ-
θόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· ϗ γίνεται
τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου
χείρονα τῶν πρώτων.
27 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν
αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις
γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν
αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ
βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ οὓς
ἐθήλασας.
28 Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦνγε
μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον
τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐ-
τόν.
29 Τῶν δὲ ὄχλων ἐπαθροι-
ζομένων ἤρξατο λέγειν· Ἡ γε-
νεὰ αὕτη πονηρά ἐστι· σημεῖον
ἐπιζητεῖ, ϗ σημεῖον οὐ δοθή-
σεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον
Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου.
30 Καθὼς γὰρ ἐγένετο Ἰω-
νᾶς σημεῖον τοῖς Νινευΐταις,
οὕτως ἔσται ϗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
τῇ γενεᾷ ταύτῃ.
31 Βασίλισσα νότου ἐγερθή-
σεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν
ἀνδρῶν τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ
κατακρινεῖ αὐτούς· ὅτι ἦλθεν
ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν
σοφίαν Σολομῶντος· καὶ ἰδοὺ,
πλεῖον Σολομῶντος ὧδε.
32 Ἄνδρες Νινευῒ ἀναστήσον-
ται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς
ταύτης, καὶ κατακρινοῦσιν αὐ-
τήν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κή-
ρυγμα Ἰωνᾶ· καὶ ἰδοὺ, πλεῖον
Ἰωνᾶ ὧδε.
33 Οὐδεὶς δὲ, λύχνον ἅψας,
εἰς κρυπτὸν τίθησιν, οὐδὲ ὑπὸ τὸν
μόδιον· ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν,
ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι τὸ φέγγος
βλέπωσιν.
34 Ὁ λύχνος τοῦ σώματός
ἐστιν ὁ ὀφθαλμός· ὅταν οὖν ὁ
ὀφθαλμός σου ἁπλοῦς ᾖ, καὶ clear
ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινόν ἐστιν·
ἐπὰν δὲ πονηρὸς ᾖ, ϗ τὸ σῶμά
σου σκοτεινόν.
35 Σκόπει οὖν μὴ τὸ φῶς, τὸ
ἐν σοὶ, σκότος ἐστίν.
36 Εἰ οὖν τὸ σῶμά σου ὅλον
φωτεινὸν, μὴ ἔχον τὶ μέρος
σκοτεινὸν, ἔσται φωτεινὸν ὅλον,
ὡς ὅταν ὁ λύχνος τῇ ἀστραπῇ
φωτίζῃ σε.
37 Ἐν δὲ τῷ λαλῆσαι, ἠ-
ρώτα αὐτὸν Φαρισαῖός τις ὅ-
πως ἀριστήσῃ παρ' αὐτῷ. Εἰσ-
ελθὼν δὲ ἀνέπεσεν.
38 Ὁ δὲ Φαρισαῖος ἰδὼν ἐ-
θαύμασεν ὅτι οὐ πρῶτον ἐβαπ-
τίσθη πρὸ τοῦ ἀρίστου.
39 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς
αὐτόν· Νῦν ὑμεῖς οἱ Φαρισαῖοι
τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου ϗ τοῦ πί-
νακος καθαρίζετε· τὸ δὲ ἔσω-
θεν ὑμῶν γέμει ἁρπαγῆς καὶ
πονηρίας.
40 Ἄφρονες, οὐχ ὁ ποιήσας
τὸ ἔξωθεν, ϗ τὸ ἔσωθεν ἐποί-
ησε;
41 Πλὴν τὰ ἐνόντα δότε ἐλεη-

Ver: 30. The miracle of Jonah remaining three days in the deep, was a sign to the Ninevites similar to the Resurrection, it is not mentioned as a sign to them in the book of Jonah but was the proof of his mission & preaching to them

μοσύνην· καὶ ἰδοὺ, πάντα κα-
θαρὰ ὑμῖν ἐστιν.
42 Ἀλλ' οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φα-
ρισαίοις, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ
ἡδύοσμον καὶ τὸ πήγανον καὶ
πᾶν λάχανον, καὶ παρέρχεσθε
τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ·
ταῦτα ἔδει ποιῆσαι, κἀκεῖνα
μὴ ἀφιέναι.
43 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαί-
οις, ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτο-
καθεδρίαν ἐν ταῖς συναγωγαῖς,
καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγο-
ραῖς.
44 Οὐαὶ ὑμῖν, Γραμματεῖς
καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταὶ, ὅτι
ἐστὲ ὡς τὰ μνημεῖα τὰ ἄδηλα,
καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ περιπατοῦντες
ἐπάνω οὐκ οἴδασιν.
45 Ἀποκριθεὶς δέ τις τῶν νο-
μικῶν λέγει αὐτῷ· Διδάσκαλε,
ταῦτα λέγων καὶ ἡμᾶς ὑβρί-
ζεις.
46 Ὁ δὲ εἶπε· Καὶ ὑμῖν τοῖς
νομικοῖς οὐαὶ, ὅτε φορτίζετε τοὺς
ἀνθρώπους φορτία δυσβάστακτα,
καὶ αὐτοὶ ἑνὶ τῶν δακτύλων ὑ-
μῶν οὐ προσψαύετε τοῖς φορ-
τίοις.
47 Οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι οἰκοδο-
μεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν προφη-
τῶν, οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν ἀπέ
κτειναν αὐτούς.
48 Ἄρα μαρτυρεῖτε, καὶ συν-
ευδοκεῖτε τοῖς ἔργοις τῶν πατέρων
ὑμῶν, ὅτι αὐτοὶ μὲν ἀπέκτειναν
αὐτοὺς, ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε
αὐτῶν τὰ μνημεῖα.
49 Διὰ τοῦτο καὶ ἡ σοφία τοῦ
Θεοῦ εἶπεν· Ἀποστελῶ εἰς αὐ-
τοὺς προφήτας, καὶ ἀποστόλους, καὶ
ἐξ αὐτῶν ἀποκτενοῦσι καὶ ἐκδι-
ώξουσιν·
50 Ἵνα ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα
πάντων τῶν προφητῶν, τὸ ἐκ-
χυνόμενον ἀπὸ καταβολῆς κό-
σμου, ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης·
51 Ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἄβελ,
ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου, τοῦ
ἀπολομένου μεταξὺ τοῦ θυσια-
στηρίου καὶ τοῦ οἴκου· ναὶ λέγω ὑ-
μῖν, ἐκζητηθήσεται ἀπὸ τῆς
γενεᾶς ταύτης.
52 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς,
ὅτι ἤρατε τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως·
αὐτοὶ οὐκ εἰσήλθετε, καὶ τοὺς
εἰσερχομένους ἐκωλύσατε.
53 Λέγοντος δὲ αὐτοῦ ταῦτα
πρὸς αὐτοὺς, ἤρξαντο οἱ Γραμ-
ματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι δεινῶς
ἐνέχειν, καὶ ἀποστοματίζειν αὐ-
τὸν περὶ πλειόνων·
54 Ἐνεδρεύοντες αὐτὸν, καὶ
ζητοῦντες θηρεῦσαί τι ἐκ τοῦ
στόματος αὐτοῦ, ἵνα κατηγορή-
σωσιν αὐτοῦ.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΕΝ οἷς ἐπισυναχθεισῶν τῶν
μυριάδων τοῦ ὄχλου, ὥστε
καταπατεῖν ἀλλήλους, ἤρξατο
λέγειν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐ-
τοῦ· Πρῶτον προσέχετε ἑαυ-

τοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων,
ἥτις ἐστὶν ὑπόκρισις.
2 Οὐδὲν δὲ συγκεκαλυμμένον
ἐστὶν, ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται·
καὶ κρυπτὸν, ὃ οὐ γνωσθήσεται.
3 Ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκο-
τίᾳ εἴπατε, ἐν τῷ φωτὶ ἀκου-
σθήσεται· καὶ ὃ πρὸς τὸ οὖς
ἐλαλήσατε ἐν τοῖς ταμείοις,
κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωμά-
των.
4 Λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις
μου· Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀπο-
κτεινόντων τὸ σῶμα, καὶ μετὰ
ταῦτα μὴ ἐχόντων περισσό-
τερόν τι ποιῆσαι.
5 Ὑποδείξω δὲ ὑμῖν τίνα
φοβηθῆτε· φοβήθητε τὸν μετὰ
τὸ ἀποκτεῖναι, ἐξουσίαν ἔχοντα
ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γέενναν· ναὶ
λέγω ὑμῖν, τοῦτον φοβήθητε.
6 Οὐχὶ πέντε στρουθία πω-
λεῖται ἀσσαρίων δύο, καὶ ἓν ἐξ
αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἐπιλελησμένον
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ;
7 Ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς
κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἠρίθμην-
ται. Μὴ οὖν φοβεῖσθε· πολ-
λῶν στρουθίων διαφέρετε.
8 Λέγω δὲ ὑμῖν· Πᾶς ὃς ἂν
ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν
τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου ὁμολογήσει ἐν αὐτῷ
ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ
Θεοῦ.
9 Ὁ δὲ ἀρνησάμενός με ἐνώ-
πιον τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρνηθή-
σεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ
Θεοῦ.
10 Καὶ πᾶς ὃς ἐρεῖ λόγον
εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθή-
σεται αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς τὸ ἅγιον
Πνεῦμα βλασφημήσαντι οὐκ
ἀφεθήσεται.
11 Ὅταν δὲ προσφέρωσιν ὑ-
μᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς καὶ
τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ
μεριμνᾶτε πῶς ἢ τί ἀπολο-
γήσησθε, ἢ τί εἴπητε·
12 Τὸ γὰρ ἅγιον Πνεῦμα
διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ,
ἃ δεῖ εἰπεῖν.
13 Εἶπε δέ τις αὐτῷ ἐκ τοῦ
ὄχλου· Διδάσκαλε, εἰπὲ τῷ
ἀδελφῷ μου μερίσασθαι μετ'
ἐμοῦ τὴν κληρονομίαν.
14 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἄν-
θρωπε, τίς με κατέστησε δικα-
στὴν ἢ μεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς;
15 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Ὁ-
ρᾶτε καὶ φυλάσσεσθε ἀπὸ τῆς
πλεονεξίας· ὅτι οὐκ ἐν τῷ πε-
ρισσεύειν τινὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἐστιν
ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ.
16 Εἶπε δὲ παραβολὴν πρὸς
αὐτοὺς, λέγων· Ἀνθρώπου τι-
νὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώ-
ρα.
17 Καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυ-
τῷ, λέγων· Τί ποιήσω; ὅτι
οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς καρ-
πούς μου.

18 Καὶ εἶπε· Τοῦτο ποιήσω·
καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας, καὶ
μείζονας οἰκοδομήσω· καὶ συν-
άξω ἐκεῖ πάντα τὰ γεννήματά
μου, καὶ τὰ ἀγαθά μου.
19 Καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου·
Ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ
κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀνα-
παύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου.
20 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός·
Ἄφρον, ταύτῃ τῇ νυκτὶ τὴν
ψυχήν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ·
ἃ δὲ ἡτοίμασας, τίνι ἔσται;
21 Οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυ-
τῷ, καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν.
22 Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μα-
θητὰς αὐτοῦ· Διὰ τοῦτο ὑμῖν
λέγω, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ
ὑμῶν, τί φάγητε· μηδὲ τῷ
σώματι, τί ἐνδύσησθε.
23 Ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστι τῆς
τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύ-
ματος.
24 Κατανοήσατε τοὺς κόρα-
κας, ὅτι οὐ σπείρουσιν, οὐδὲ θε-
ρίζουσιν· οἷς οὐκ ἔστι ταμεῖον,
οὐδὲ ἀποθήκη· καὶ ὁ Θεὸς τρέφει
αὐτούς· πόσῳ μᾶλλον ὑμεῖς
διαφέρετε τῶν πετεινῶν;
25 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν
δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλι-
κίαν αὐτοῦ πῆχυν ἕνα;
26 Εἰ οὖν οὔτε ἐλάχιστον δύ-
νασθε, τί περὶ τῶν λοιπῶν με-
ριμνᾶτε;
27 Κατανοήσατε τὰ κρίνα,
πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ, οὐδὲ
νήθει· λέγω δὲ ὑμῖν, οὐδὲ Σο-
λομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ
περιεβάλετο ὡς ἓν τούτων.
28 Εἰ δὲ τὸν χόρτον ἐν τῷ
ἀγρῷ σήμερον ὄντα, καὶ αὔριον
εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ
Θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσι, πόσῳ
μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι;
29 Καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε τί
φάγητε, ἢ τί πίητε· καὶ μὴ
μετεωρίζεσθε.
30 Ταῦτα γὰρ πάντα τὰ
ἔθνη τοῦ κόσμου ἐπιζητεῖ· ὑμῶν
δὲ ὁ πατὴρ οἶδεν ὅτι χρῄζετε
τούτων.
31 Πλὴν ζητεῖτε τὴν βασι-
λείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ ταῦτα πάντα
προστεθήσεται ὑμῖν.
32 Μὴ φοβοῦ, τὸ μικρὸν ποί-
μνιον· ὅτι εὐδόκησεν ὁ πατὴρ
ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν.
33 Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα
ὑμῶν, καὶ δότε ἐλεημοσύνην.
Ποιήσατε ἑαυτοῖς βαλάντια
μὴ παλαιούμενα, θησαυρὸν
ἀνέκλειπτον ἐν τοῖς οὐρανοῖς·
ὅπου κλέπτης οὐκ ἐγγίζει, οὐδὲ
σὴς διαφθείρει.
34 Ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυ-
ρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία ὑ-
μῶν ἔσται.
35 Ἔστωσαν ὑμῶν αἱ ὀσφύες
περιεζωσμέναι, καὶ οἱ λύχνοι
καιόμενοι·
36 Καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώ-

ποις προσδεχομένοις τὸν κύριον
ἑαυτῶν, πότε ἀναλύσει ἐκ τῶν
γάμων· ἵνα ἐλθόντος καὶ κρού-
σαντος, εὐθέως ἀνοίξωσιν αὐ-
τῷ.
37 Μακάριοι οἱ δοῦλοι ἐκεῖ-
νοι, οὓς ἐλθὼν ὁ κύριος εὑρήσει
γρηγοροῦντας· ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν, ὅτι περιζώσεται, καὶ ἀνα-
κλινεῖ αὐτοὺς, καὶ παρελθὼν
διακονήσει αὐτοῖς.
38 Καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἐν τῇ δευ-
τέρᾳ φυλακῇ, καὶ ἐν τῇ τρίτῃ
φυλακῇ ἔλθῃ, καὶ εὕρῃ οὕτω,
μακάριοί εἰσιν οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι.
39 Τοῦτο δὲ γινώσκετε, ὅτι
εἰ ᾔδει ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ
ὥρᾳ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρη-
γόρησεν ἂν, καὶ οὐκ ἂν ἀφῆκε
διορυγῆναι τὸν οἶκον αὐτοῦ.
40 Καὶ ὑμεῖς οὖν γίνεσθε ἕ-
τοιμοι· ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε, ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.
41 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος·
Κύριε, πρὸς ἡμᾶς τὴν παρα-
βολὴν ταύτην λέγεις, ἢ καὶ πρὸς
πάντας;
42 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Τίς
ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς οἰκονόμος καὶ
φρόνιμος, ὃν καταστήσει ὁ κύ-
ριος ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ, τοῦ
διδόναι ἐν καιρῷ τὸ σιτομέ-
τριον;
43 Μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖ-
νος, ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ
εὑρήσει ποιοῦντα οὕτως.
44 Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, ὅτι
ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐ-
τοῦ καταστήσει αὐτόν.
45 Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ δοῦλος ἐκεῖ-
νος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· Χρο-
νίζει ὁ κύριός μου ἔρχεσθαι·
καὶ ἄρξηται τύπτειν τοὺς παῖδας
καὶ τὰς παιδίσκας, ἐσθίειν τε
καὶ πίνειν καὶ μεθύσκεσθαι·
46 Ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου
ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ᾗ οὐ προσδοκᾷ,
καὶ ἐν ὥρᾳ ᾗ οὐ γινώσκει· καὶ
διχοτομήσει αὐτὸν, καὶ τὸ μέ-
ρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀπίστων θή-
σει.
47 Ἐκεῖνος δὲ ὁ δοῦλος ὁ γνοὺς
τὸ θέλημα τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ, καὶ
μὴ ἑτοιμάσας, μηδὲ ποιήσας
πρὸς τὸ θέλημα αὐτοῦ, δαρή-
σεται πολλάς.
48 Ὁ δὲ μὴ γνοὺς, ποιήσας
δὲ ἄξια πληγῶν, δαρήσεται
ὀλίγας. Παντὶ δὲ ᾧ ἐδόθη
πολὺ, πολὺ ζητηθήσεται παρ'
αὐτοῦ· καὶ ᾧ παρέθεντο πολὺ,
περισσότερον αἰτήσουσιν αὐ-
τόν.
49 Πῦρ ἦλθον βαλεῖν εἰς τὴν
γῆν, καὶ τί θέλω εἰ ἤδη ἀνή-
φθη;
50 Βάπτισμα δὲ ἔχω βαπτι-
σθῆναι, καὶ πῶς συνέχομαι ἕως
οὗ τελεσθῇ;
51 Δοκεῖτε ὅτι εἰρήνην παρ-
εγενόμην δοῦναι ἐν τῇ γῇ; οὐχὶ,
λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἢ διαμερισμόν.

52 Ἔσονται γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν πέντε ἐν οἴκῳ ἑνὶ διαμεμερισμένοι, τρεῖς ἐπὶ δυσὶ, καὶ δύο ἐπὶ τρισί.

53 Διαμερισθήσεται πατὴρ ἐφ' υἱῷ, καὶ υἱὸς ἐπὶ πατρί· μήτηρ ἐπὶ θυγατρὶ, καὶ θυγάτηρ ἐπὶ μητρί· πενθερὰ ἐπὶ τὴν νύμφην αὐτῆς, καὶ νύμφη ἐπὶ τὴν πενθερὰν αὐτῆς.

54 Ἔλεγε δὲ καὶ τοῖς ὄχλοις· Ὅταν ἴδητε τὴν νεφέλην ἀνατέλλουσαν ἀπὸ δυσμῶν, εὐθέως λέγετε· Ὄμβρος ἔρχεται· καὶ γίνεται οὕτω.

55 Καὶ ὅταν νότον πνέοντα, λέγετε· Ὅτι καύσων ἔσται· καὶ γίνεται.

56 Ὑποκριταὶ, τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ οἴδατε δοκιμάζειν· τὸν δὲ καιρὸν τοῦτον πῶς οὐ δοκιμάζετε;

57 Τί δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν οὐ κρίνετε τὸ δίκαιον;

58 Ὡς γὰρ ὑπάγεις μετὰ τοῦ ἀντιδίκου σου ἐπ' ἄρχοντα, ἐν τῇ ὁδῷ δὸς ἐργασίαν ἀπηλλάχθαι ἀπ' αὐτοῦ· μήποτε κατασύρῃ σε πρὸς τὸν κριτὴν, καὶ ὁ κριτής σε παραδῷ τῷ πράκτορι, καὶ ὁ πράκτωρ σε βάλλῃ εἰς φυλακήν.

59 Λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν, ἕως οὗ καὶ τὸ ἔσχατον λεπτὸν ἀποδῷς.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΠΑΡΗΣΑΝ δέ τινες ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἀπαγγέλλοντες αὐτῷ περὶ τῶν Γαλιλαίων, ὧν τὸ αἷμα Πιλάτος ἔμιξε μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν.

2 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Δοκεῖτε ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι ἁμαρτωλοὶ παρὰ πάντας τοὺς Γαλιλαίους ἐγένοντο, ὅτι τοιαῦτα πεπόνθασιν;

3 Οὐχὶ, λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε, πάντες ὡσαύτως ἀπολεῖσθε.

4 Ἢ ἐκεῖνοι οἱ δέκα καὶ ὀκτὼ, ἐφ' οὓς ἔπεσεν ὁ πύργος ἐν τῷ Σιλωὰμ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς, δοκεῖτε ὅτι οὗτοι ὀφειλέται ἐγένοντο παρὰ πάντας ἀνθρώπους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλήμ;

5 Οὐχὶ, λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε, πάντες ὁμοίως ἀπολεῖσθε.

6 Ἔλεγε δὲ ταύτην τὴν παραβολήν· Συκῆν εἶχέ τις ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ πεφυτευμένην· καὶ ἦλθε καρπὸν ζητῶν ἐν αὐτῇ, καὶ οὐχ εὗρεν.

7 Εἶπε δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουργόν· Ἰδοὺ, τρία ἔτη ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ, καὶ οὐχ εὑρίσκω· ἔκκοψον αὐτήν· ἱνατί καὶ τὴν γῆν καταργεῖ;

8 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει αὐ-
τῷ· Κύριε, ἄφες αὐτὴν καὶ τοῦτο
τὸ ἔτος, ἕως ὅτου σκάψω περὶ
αὐτὴν, καὶ βάλω κοπρίαν·
9 Κἂν μὲν ποιήσῃ καρπόν·
εἰ δὲ μήγε, εἰς τὸ μέλλον ἐκ-
κόψεις αὐτήν.
10 Ἦν δὲ διδάσκων ἐν μιᾷ
τῶν συναγωγῶν ἐν τοῖς σάβ-
βασι.
11 Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ ἦν πνεῦμα
ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δέκα καὶ
ὀκτώ· καὶ ἦν συγκύπτουσα, καὶ
μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ
παντελές.
12 Ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς,
προσεφώνησε, καὶ εἶπεν αὐτῇ·
Γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας
σου.
13 Καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς
χεῖρας· καὶ παραχρῆμα ἀνωρ-
θώθη, καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν.
14 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχι-
συνάγωγος, ἀγανακτῶν ὅτι τῷ
σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰη-
σοῦς, ἔλεγε τῷ ὄχλῳ· Ἓξ ἡ-
μέραι εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ ἐργάζε-
σθαι· ἐν ταύταις οὖν ἐρχόμενοι
θεραπεύεσθε, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ
τοῦ σαββάτου.
15 Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ Κύ-
ριος, καὶ εἶπεν· Ὑποκριτὰ, ἕ-
καστος ὑμῶν τῷ σαββάτῳ οὐ
λύει τὸν βοῦν αὐτοῦ ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ
τῆς φάτνης, καὶ ἀπαγαγὼν πο-
τίζει;
16 Ταύτην δὲ, θυγατέρα
Ἀβραὰμ οὖσαν, ἣν ἔδησεν ὁ
Σατανᾶς ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη,
οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ
τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου;
17 Καὶ ταῦτα λέγοντος αὐ-
τοῦ, κατῃσχύνοντο πάντες οἱ
ἀντικείμενοι αὐτῷ· καὶ πᾶς ὁ
ὄχλος ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσι τοῖς
ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ᾽
αὐτοῦ.
18 Ἔλεγε δέ· Τίνι ὁμοία
ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ; καὶ
τίνι ὁμοιώσω αὐτήν;
19 Ὁμοία ἐστὶ κόκκῳ σινά-
πεως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔβα-
λεν εἰς κῆπον ἑαυτοῦ· καὶ ηὔξησε,
καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον μέγα, καὶ
τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατεσκή-
νωσεν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ.
20 Καὶ πάλιν εἶπε· Τίνι ὁ-
μοιώσω τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ;
21 Ὁμοία ἐστὶ ζύμῃ, ἣν λα-
βοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς ἀλεύρου
σάτα τρία, ἕως οὗ ἐζυμώθη
ὅλον.
22 Καὶ διεπορεύετο κατὰ πό-
λεις καὶ κώμας διδάσκων, καὶ
πορείαν ποιούμενος εἰς Ἱερου-
σαλήμ.
23 Εἶπε δέ τις αὐτῷ· Κύ-
ριε, εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι; Ὁ
δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς·
24 Ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν
διὰ τῆς στενῆς πύλης· ὅτι πολ-
λοὶ, λέγω ὑμῖν, ζητήσουσιν

εἰσελθεῖν, καὶ οὐκ ἰσχύσουσιν.
25 Ἀφ' οὗ ἂν ἐγερθῇ ὁ οἰκοδεσπότης, καὶ ἀποκλείσῃ τὴν θύραν, καὶ ἄρξησθε ἔξω ἑστάναι, καὶ κρούειν τὴν θύραν, λέγοντες· Κύριε, κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν· καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ὑμῖν· Οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ·
26 Τότε ἄρξεσθε λέγειν· Ἐφάγομεν ἐνώπιόν σου, καὶ ἐπίομεν, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν ἐδίδαξας.
27 Καὶ ἐρεῖ· Λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ· ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἀδικίας.
28 Ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, ὅταν ὄψησθε Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ, καὶ πάντας τοὺς προφήτας, ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, ὑμᾶς δὲ ἐκβαλλομένους ἔξω.
29 Καὶ ἥξουσιν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν, καὶ ἀπὸ βοῤῥᾶ καὶ νότου· καὶ ἀνακλιθήσονται ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.
30 Καὶ ἰδοὺ, εἰσὶν ἔσχατοι οἳ ἔσονται πρῶτοι, καί εἰσι πρῶτοι οἳ ἔσονται ἔσχατοι.
31 Ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθόν τινες Φαρισαῖοι, λέγοντες αὐτῷ· Ἔξελθε, καὶ πορεύου ἐντεῦθεν· ὅτι Ἡρώδης θέλει σε ἀποκτεῖναι.
32 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἴπατε τῇ ἀλώπεκι ταύτῃ· Ἰδοὺ, ἐκβάλλω δαιμόνια, καὶ ἰάσεις ἐπιτελῶ σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τῇ τρίτῃ τελειοῦμαι.
33 Πλὴν δεῖ με σήμερον καὶ αὔριον καὶ τῇ ἐχομένῃ πορεύεσθαι· ὅτι οὐκ ἐνδέχεται προφήτην ἀπολέσθαι ἔξω Ἱερουσαλήμ.
34 Ἱερουσαλὴμ, Ἱερουσαλὴμ, ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφήτας, καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτὴν, ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυνάξαι τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον ὄρνις τὴν ἑαυτῆς νοσσιὰν ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθελήσατε;
35 Ἰδοὺ, ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος· ἀμὴν δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐ μή με ἴδητε ἕως ἂν ἥξῃ ὅτε εἴπητε· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς οἶκόν τινος τῶν ἀρχόντων τῶν Φαρισαίων σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον, καὶ αὐτοὶ ἦσαν παρατηρούμενοι αὐτόν·
2 Καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπός τις ἦν ὑδρωπικὸς ἔμπροσθεν αὐτοῦ.
3 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τοὺς νομικοὺς καὶ Φαρισαίους, λέγων· Εἰ ἔξεστι τῷ

σαββάτῳ θεραπεύειν; Οἱ δὲ ἡσύχασαν.

4 Καὶ ἐπιλαβόμενος ἰάσατο αὐτὸν, ϗ ἀπέλυσε.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτȣ̀ς, εἶπε· Τίνος ὑμῶν ὄνος ἢ βȣ̃ς εἰς φρέαρ ἐμπεσεῖται, καὶ ȣ̓κ εὐθέως ἀνασπάσει αὐτὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τȣ̃ σαββάτȣ;

6 Καὶ ȣ̓κ ἴσχυσαν ἀνταποκριθῆναι αὐτῷ πρὸς ταῦτα.

7 Ἔλεγε δὲ πρὸς τȣ̀ς κεκλημένȣς παραβολὴν, ἐπέχων πῶς τὰς πρωτοκλισίας ἐξελέγοντο, λέγων πρὸς αὐτȣ́ς·

8 Ὅταν κληθῇς ὑπό τινος εἰς γάμους, μὴ κατακλιθῇς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν· μήποτε ἐντιμότερός σου ᾖ κεκλημένος ὑπ' αὐτȣ̃·

9 Καὶ ἐλθὼν ὁ σὲ καὶ αὐτὸν καλέσας, ἐρεῖ σοι· Δὸς τούτῳ τόπον· ϗ τότε ἄρξῃ μετ' αἰσχύνης τὸν ἔσχατον τόπον κατέχειν.

10 Ἀλλ' ὅταν κληθῇς, πορευθεὶς ἀνάπεσον εἰς τὸν ἔσχατον τόπον· ἵνα ὅταν ἔλθῃ ὁ κεκληκώς σε, εἴπῃ σοι· Φίλε, προσανάβηθι ἀνώτερον. Τότε ἔσαι σοι δόξα ἐνώπιον τῶν συνανακειμένων σοί.

11 Ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται· ϗ ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.

12 Ἔλεγε δὲ καὶ τῷ κεκληκότι αὐτόν· Ὅταν ποιῇς ἄριστον ἢ δεῖπνον, μὴ φώνει τοὺς φίλους σου, μηδὲ τοὺς ἀδελφȣ́ς σȣ, μηδὲ τȣ̀ς συγγενεῖς σȣ, μηδὲ γείτονας πλȣσίους· μήποτε ϗ αὐτοί σε ἀντικαλέσωσι, καὶ γένηταί σοι ἀνταπόδομα.

13 Ἀλλ' ὅταν ποιῇς δοχὴν, κάλει πτωχȣ̀ς, ἀναπήρȣς, χωλȣ̀ς, τυφλȣ́ς·

14 Καὶ μακάριος ἔσῃ· ὅτι ȣ̓κ ἔχουσιν ἀνταποδȣ̃ναί σοι· ἀνταποδοθήσεται γάρ σοι ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων.

15 Ἀκȣ́σας δέ τις τῶν συνανακειμένων ταῦτα, εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος ὃς φάγεται ἄρτον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεȣ̃.

16 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἄνθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα, ϗ ἐκάλεσε πολλȣ́ς·

17 Καὶ ἀπέστειλε τὸν δοῦλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις· Ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη ἕτοιμά ἐστι πάντα.

18 Καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι πάντες. Ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ· Ἀγρὸν ἠγόρασα, ϗ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθεῖν ϗ ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρῃτημένον.

19 Καὶ ἕτερος εἶπε· Ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε, ϗ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρῃτημένον.

20 Καὶ ἕτερος εἶπε· Γυναῖκα ἔγημα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἐλθεῖν.

21 Καὶ παραγενόμενος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. Τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ· Ἔξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως, καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀναπήρους καὶ χωλοὺς καὶ τυφλοὺς εἰσάγαγε ὧδε.

22 Καὶ εἶπεν ὁ δοῦλος· Κύριε, γέγονεν ὡς ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστί.

23 Καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δοῦλον· Ἔξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμοὺς, καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μου.

24 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύσεταί μου τοῦ δείπνου.

25 Συνεπορεύοντο δὲ αὐτῷ ὄχλοι πολλοί· καὶ στραφεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς·

26 Εἴ τις ἔρχεται πρός με, καὶ οὐ μισεῖ τὸν πατέρα ἑαυτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τὰ τέκνα, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ τὰς ἀδελφὰς, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, οὐ δύναταί μου μαθητὴς εἶναι.

27 Καὶ ὅστις οὐ βαστάζει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἔρχεται ὀπίσω μου, οὐ δύναταί μου εἶναι μαθητής.

28 Τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν, θέλων πύργον οἰκοδομῆσαι, οὐχὶ πρῶτον καθίσας ψηφίζει τὴν δαπάνην, εἰ ἔχει τὰ πρὸς ἀπαρτισμόν;

29 Ἵνα μήποτε θέντος αὐτοῦ θεμέλιον, καὶ μὴ ἰσχύοντος ἐκτελέσαι, πάντες οἱ θεωροῦντες ἄρξωνται ἐμπαίζειν αὐτῷ,

30 Λέγοντες· Ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἤρξατο οἰκοδομεῖν, καὶ οὐκ ἴσχυσεν ἐκτελέσαι.

31 Ἢ τίς βασιλεὺς πορευόμενος συμβαλεῖν ἑτέρῳ βασιλεῖ εἰς πόλεμον, οὐχὶ καθίσας πρῶτον βουλεύεται εἰ δυνατός ἐστιν ἐν δέκα χιλιάσιν ἀπαντῆσαι τῷ μετὰ εἴκοσι χιλιάδων ἐρχομένῳ ἐπ᾽ αὐτόν;

32 Εἰ δὲ μήγε, ἔτι αὐτοῦ πόῤῥω ὄντος, πρεσβείαν ἀποστείλας, ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην.

33 Οὕτως οὖν, πᾶς ἐξ ὑμῶν ὃς οὐκ ἀποτάσσεται πᾶσι τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρχουσιν, οὐ δύναταί μου εἶναι μαθητής.

34 Καλὸν τὸ ἅλας· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀρτυθήσεται;

35 Οὔτε εἰς γῆν, οὔτε εἰς κοπρίαν εὔθετόν ἐστιν· ἔξω βάλλουσιν αὐτό. Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

Κεφ. ιέ. 15.

ΗΣΑΝ δὲ ἐγγίζοντες αὐτῷ πάντες οἱ τελῶναι ϗ οἱ
ἁμαρτωλοὶ, ἀκȣ́ειν αὐτȣ̃.
2 Καὶ διεγόγγυζον οἱ Φαρι-
σαῖοι καὶ οἱ Γραμματεῖς, λέ-
γοντες· Ὅτι ȣ̔͂τος ἁμαρτωλȣ̀ς
προσδέχεται, ϗ συνεσθίει αὐ-
τοῖς.
3 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν
παραβολὴν ταύτην, λέγων·
4 Τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔ-
χων ἑκατὸν πρόβατα, ϗ ἀπο-
λέσας ἓν ἐξ αὐτῶν, οὐ κατα-
λείπει τὰ ἐννενηκονταεννέα ἐν
τῇ ἐρήμῳ, ϗ πορεύεται ἐπὶ τὸ
ἀπολωλὸς, ἕως εὕρῃ αὐτό;
5 Καὶ εὑρὼν ἐπιτίθησιν ἐπὶ
τȣ̀ς ὤμȣς ἑαυτȣ̃ χαίρων,
6 Καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον,
συγκαλεῖ τοὺς φίλους καὶ τȣ̀ς
γείτονας, λέγων αὐτοῖς· Συγ-
χάρητέ μοι, ὅτι εὗρον τὸ πρό-
βατόν μȣ τὸ ἀπολωλός.
7 Λέγω ὑμῖν, ὅτι ȣ̔́τω χαρὰ
ἔσαι ἐν τῷ ȣ̓ρανῷ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρ-
τωλῷ μετανοοῦντι, ἢ ἐπὶ ἐννε-
νηκονταεννέα δικαίοις, οἵτινες
οὐ χρείαν ἔχȣσι μετανοίας.
8 Ἢ τίς γυνὴ δραχμὰς ἔ-
χȣσα δέκα, ἐὰν ἀπολέσῃ δρα-
χμὴν μίαν, ȣ̓χὶ ἅπτει λύχνον,
ϗ σαροῖ τὴν οἰκίαν, ϗ ζητεῖ ἐπι-
μελῶς, ἕως ὅτȣ εὕρῃ;
9 Καὶ εὑροῦσα συγκαλεῖται
τὰς φίλας ϗ τὰς γείτονας, λέ-
γουσα· Συγχάρητέ μοι, ὅτι
εὗρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώλεσα.
10 Οὕτω, λέγω ὑμῖν, χαρὰ
γίνεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τȣ̃
Θεȣ̃ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετα-
νοȣ̃ντι.
11 Εἶπε δέ· Ἄνθρωπός τις
εἶχε δύο υἱȣ́ς.
12 Καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐ-
τῶν τῷ πατρί· Πάτερ, δός
μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς
ȣ̓σίας. Καὶ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν
βίον.
13 Καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡ-
μέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ
νεώτερος υἱὸς, ἀπεδήμησεν εἰς
χώραν μακράν· καὶ ἐκεῖ διε-
σκόρπισε τὴν ȣ̓σίαν αὐτȣ̃, ζῶν
ἀσώτως.
14 Δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ
πάντα, ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς
κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην· ϗ αὐ-
τὸς ἤρξατο ὑσερεῖσθαι.
15 Καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη
ἑνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης·
ϗ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τȣ̀ς ἀγρȣ̀ς
αὐτȣ̃ βόσκειν χοίρȣς.
16 Καὶ ἐπεθύμει γεμίσαι τὴν
κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων
ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι· καὶ ȣ̓δεὶς
ἐδίδȣ αὐτῷ.
17 Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν, εἶ-
πε· Πόσοι μίσθιοι τȣ̃ πατρός
μȣ περισσεύουσιν ἄρτων, ἐγὼ
δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι;
18 Ἀνασὰς πορεύσομαι πρὸς

τὸν πατέρα μου, καὶ ἐρῶ αὐτῷ· Πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐνώπιόν σου·

19 Καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· ποίησόν με ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου.

20 Καὶ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα ἑαυτοῦ. Ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος, εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἐσπλαγχνίσθη· καὶ δραμὼν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

21 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· Πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου.

22 Εἶπε δὲ ὁ πατὴρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· Ἐξενέγκατε τὴν στολὴν τὴν πρώτην, καὶ ἐνδύσατε αὐτὸν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας,

23 Καὶ ἐνέγκαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν θύσατε· καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν·

24 Ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησε· καὶ ἀπολωλὼς ἦν, καὶ εὑρέθη. Καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι.

25 Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορῶν·

26 Καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα τῶν παίδων αὐτοῦ, ἐπυνθάνετο τί εἴη ταῦτα.

27 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἥκει· καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν.

28 Ὠργίσθη δὲ, καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν. Ὁ οὖν πατὴρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν.

29 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ πατρί· Ἰδοὺ, τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι, καὶ οὐδέποτε ἐντολήν σου παρῆλθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον, ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ.

30 Ὅτε δὲ ὁ υἱός σου οὗτος, ὁ καταφαγών σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν, ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν.

31 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ, σά ἐστιν.

32 Εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησε· καὶ ἀπολωλὼς ἦν, καὶ εὑρέθη.

Κεφ. ιϛ΄. 16.

ΕΛΕΓΕ δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος, ὃς εἶχεν οἰκονόμον· καὶ οὗτος διεβλήθη αὐτῷ ὡς διασκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ.

2 Καὶ φωνήσας αὐτὸν, εἶπεν αὐτῷ· Τί τοῦτο ἀκούω περὶ σοῦ;

ἀπόδος τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας σου· οὐ γὰρ δυνήσῃ ἔτι οἰκονομεῖν.

3 Εἶπε δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονόμος· Τί ποιήσω, ὅτι ὁ κύριός μου ἀφαιρεῖται τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ; σκάπτειν οὐκ ἰσχύω, ἐπαιτεῖν αἰσχύνομαι.

4 Ἔγνων τί ποιήσω, ἵνα ὅταν μετασταθῶ τῆς οἰκονομίας, δέξωνταί με εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν.

5 Καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα ἕκαστον τῶν χρεωφειλετῶν τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ, ἔλεγε τῷ πρώτῳ· Πόσον ὀφείλεις τῷ κυρίῳ μου;

6 Ὁ δὲ εἶπεν· Ἑκατὸν βάτους ἐλαίου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Δέξαι σου τὸ γράμμα, καὶ καθίσας ταχέως γράψον πεντήκοντα.

7 Ἔπειτα ἑτέρῳ εἶπε· Σὺ δὲ πόσον ὀφείλεις; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἑκατὸν κόρους σίτου. Καὶ λέγει αὐτῷ· Δέξαι σου τὸ γράμμα, καὶ γράψον ὀγδοήκοντα.

8 Καὶ ἐπήνεσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας, ὅτι φρονίμως ἐποίησεν· ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτὸς εἰς τὴν γενεὰν τὴν ἑαυτῶν εἰσι.

9 Κἀγὼ ὑμῖν λέγω· Ποιήσατε ἑαυτοῖς φίλους ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας, ἵνα ὅταν ἐκλίπητε, δέξωνται ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς.

10 Ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ, καὶ ἐν πολλῷ πιστός ἐστι· καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἄδικος, καὶ ἐν πολλῷ ἄδικός ἐστιν.

11 Εἰ οὖν ἐν τῷ ἀδίκῳ μαμωνᾷ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ἀληθινὸν τίς ὑμῖν πιστεύσει;

12 Καὶ εἰ ἐν τῷ ἀλλοτρίῳ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ὑμέτερον τίς ὑμῖν δώσει;

13 Οὐδεὶς οἰκέτης δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ ἑνὸς ἀνθέξεται, καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει. Οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ.

14 Ἤκουον δὲ ταῦτα πάντα καὶ οἱ Φαρισαῖοι, φιλάργυροι ὑπάρχοντες· καὶ ἐξεμυκτήριζον αὐτόν.

15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἐστε οἱ δικαιοῦντες ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων· ὁ δὲ Θεὸς γινώσκει τὰς καρδίας ὑμῶν· ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν, βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐστιν.

16 Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται ἕως Ἰωάννου· ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εὐαγγελίζεται, καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν βιάζεται.

17 Εὐκοπώτερον δέ ἐστι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν παρελθεῖν, ἢ τοῦ νόμου μίαν κεραίαν πεσεῖν.

18 Πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν γυ-

Ver 16 The law & the Prophets were the only divine
Revelation until John

ναῖκα αὐτȣ̃, ϗ γαμῶν ἑτέραν, μοιχεύει· ϗ πᾶς ὁ ἀπολελυμένην ἀπὸ ἀνδρὸς γαμῶν, μοιχεύει.

19 Ἄνθρωπος δέ τις ἦν πλȣ́σιος, ϗ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν ϗ βύσσον, εὐφραινόμενος καθ᾽ ἡμέραν λαμπρῶς.

20 Πτωχὸς δέ τις ἦν ὀνόματι Λάζαρος, ὃς ἐβέβλητο πρὸς τ̀ πυλῶνα αὐτȣ̃ ἡλκωμένος,

21 Καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τ̃ ψιχίων τ̃ πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλȣσίȣ· ἀλλὰ ϗ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἕλκη αὐτȣ̃.

22 Ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν, ϗ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τ̃ ἀγγέλων εἰς τ̀ κόλπον τȣ̃ Ἀβραάμ· ἀπέθανε δὲ ϗ ὁ πλȣ́σιος, ϗ ἐτάφη.

23 Καὶ ἐν τῷ ᾅδῃ ἐπάρας τȣ̀ς ὀφθαλμȣ̀ς αὐτȣ̃, ὑπάρχων ἐν βασάνοις, ὁρᾷ τὸν Ἀβραὰμ ἀπὸ μακρόθεν, ϗ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτȣ̃.

24 Καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπε· Πάτερ Ἀβραὰμ, ἐλέησόν με, ϗ πέμψον Λάζαρον, ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τȣ̃ δακτύλȣ αὐτȣ̃ ὕδατος, ϗ καταψύξῃ τ̀ γλῶσσάν μȣ· ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ.

25 Εἶπε δὲ Ἀβραάμ· Τέκνον, μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθά σȣ ἐν τῇ ζωῇ σȣ, καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά· νῦν δὲ ὅδε παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾶσαι.

26 Καὶ ἐπὶ πᾶσι τȣ́τοις, μεταξὺ ἡμῶν ϗ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐςήρικται, ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἐντεῦθεν πρὸς ὑμᾶς μὴ δύνωνται, μηδὲ οἱ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν.

27 Εἶπε δέ· Ἐρωτῶ ȣ̃ν σε, πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τ̀ οἶκον τȣ̃ πατρός μȣ·

28 Ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφȣ́ς· ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ ϗ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τ̀ τόπον τȣ̃τον τ̃ βασάνȣ.

29 Λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ· Ἔχȣσι Μωσέα, καὶ τȣ̀ς προφήτας· ἀκȣσάτωσαν αὐτῶν.

30 Ὁ δὲ εἶπεν· Οὐχὶ, πάτερ Ἀβραάμ· ἀλλ᾽ ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐτȣ̀ς, μετανοήσȣσιν.

31 Εἶπε δὲ αὐτῷ· Εἰ Μωσέως ϗ τῶν προφητῶν ȣ̓κ ἀκȣ́ȣσιν, ȣ̓δὲ ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναςῇ πεισθήσονται.

Κεφ. ιζ΄. 17.

ΕΙΠΕ δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς· Ἀνένδεκτόν ἐστι μὴ ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα· ȣ̓αὶ δὲ δι᾽ οὗ ἔρχεται.

2 Λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ μύλος ὀνικὸς περίκειται περὶ τ̀ τρά-

χηλον αὐτȣ̃, ϗ ἔῤῥιπται εἰς τὴν
θάλασσαν, ἢ ἵνα σκανδαλίσῃ
ἕνα τ̃ μικρῶν τȣ́των.
3 Προσέχετε ἑαυτοῖς. Ἐὰν
δὲ ἁμάρτῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σȣ,
ἐπιτίμησον αὐτῷ· ϗ ἐὰν μετα-
νοήσῃ, ἄφες αὐτῷ.
4 Καὶ ἐὰν ἑπτάκις τ̃ ἡμέρας
ἁμάρτῃ εἰς σὲ, ϗ ἑπτάκις τῆς
ἡμέρας ἐπιστρέψῃ ἐπί σε, λέ-
γων· Μετανοῶ· ἀφήσεις αὐ-
τῷ.
5 Καὶ εἶπον οἱ ἀπόστολοι τῷ
Κυρίῳ· Πρόσθες ἡμῖν πίστιν.
6 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Εἰ εἴ-
χετε πίστιν ὡς κόκκον σινά-
πεως, ἐλέγετε ἂν τῇ συκαμίνῳ
ταύτῃ· Ἐκριζώθητι, καὶ φυ-
τεύθητι ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ
ὑπήκȣσεν ἂν ὑμῖν.
7 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν δȣ̃λον ἔ-
χων ἀροτριῶντα, ἢ ποιμαί-
νοντα, ὃς εἰσελθόντι ἐκ τ̃ ἀγρȣ̃
ἐρεῖ εὐθέως· Παρελθὼν ἀνά-
πεσαι;
8 Ἀλλ' ȣ̓χὶ ἐρεῖ αὐτῷ· Ἑ-
τοίμασον τί δειπνήσω, ϗ περι-
ζωσάμενος διακόνει μοι, ἕως
φάγω ϗ πίω· ϗ μετὰ ταῦτα
φάγεσαι ϗ πίεσαι σύ;
9 Μὴ χάριν ἔχει τῷ δȣ́λῳ
ἐκείνῳ, ὅτι ἐποίησε τὰ διατα-
χθέντα αὐτῷ; οὐ δοκῶ.
10 Οὕτω ϗ ὑμεῖς, ὅταν ποι-
ήσητε πάντα τὰ διαταχθέντα
ὑμῖν, λέγετε· Ὅτι δȣ̃λοι ἀ-
χρεῖοί ἐσμεν· ὅτι ὃ ὠφείλομεν
ποιῆσαι, πεποιήκαμεν.
11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πο-
ρεύεσθαι αὐτὸν εἰς Ἱερȣσαλὴμ,
καὶ αὐτὸς διήρχετο διὰ μέσου
Σαμαρείας ϗ Γαλιλαίας.
12 Καὶ εἰσερχομένου αὐτοῦ
εἴς τινα κώμην, ἀπήντησαν
αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἳ
ἔστησαν πόῤῥωθεν.
13 Καὶ αὐτοὶ ἦραν φωνὴν,
λέγοντες· Ἰησȣ̃ ἐπιστάτα, ἐλέ-
ησον ἡμᾶς.
14 Καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς·
Πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτȣ̀ς
τοῖς ἱερεῦσι. Καὶ ἐγένετο ἐν
τῷ ὑπάγειν αὐτȣ̀ς, ἐκαθαρί-
σθησαν.
15 Εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν
ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψε, μετὰ φω-
νῆς μεγάλης δοξάζων τ̃ Θεόν.
16 Καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον
παρὰ τȣ̀ς πόδας αὐτȣ̃, εὐχα-
ριστῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἦν Σα-
μαρείτης.
17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησȣ̃ς,
εἶπεν· Οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρί-
σθησαν; οἱ δὲ ἐννέα πȣ̃;
18 Οὐχ εὑρέθησαν ὑποστρέ-
ψαντες δȣ̃ναι δόξαν τῷ Θεῷ,
εἰ μὴ ὁ ἀλλογενὴς ȣ̃τος.
19 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀναστὰς
πορεύȣ· ἡ πίστις σου σέσωκέ
σε.
20 Ἐπερωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν
Φαρισαίων πότε ἔρχεται ἡ βα-

σιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀπεκρίθη αὐτοῖς, καὶ εἶπεν· Οὐκ ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ μετὰ παρατηρήσεως·

21 Οὐδὲ ἐροῦσιν· Ἰδοὺ ὧδε, ἢ ἰδοὺ ἐκεῖ· ἰδοὺ γὰρ, ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἐστιν.

22 Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς· Ἐλεύσονται ἡμέραι, ὅτε ἐπιθυμήσετε μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἰδεῖν· καὶ οὐκ ὄψεσθε.

23 Καὶ ἐροῦσιν ὑμῖν· Ἰδοὺ ὧδε, ἢ ἰδοὺ ἐκεῖ· μὴ ἀπέλθητε, μηδὲ διώξητε.

24 Ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ, ἡ ἀστράπτουσα ἐκ τῆς ὑπ' οὐρανὸν, εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν λάμπει· οὕτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ.

25 Πρῶτον δὲ δεῖ αὐτὸν πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης.

26 Καὶ καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

27 Ἤσθιον, ἔπινον, ἐγάμουν, ἐξεγαμίζοντο, ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν· καὶ ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς, καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας.

28 Ὁμοίως καὶ ὡς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Λώτ· ἤσθιον, ἔπινον, ἠγόραζον, ἐπώλουν, ἐφύτευον, ᾠκοδόμουν·

29 Ἧ δὲ ἡμέρᾳ ἐξῆλθε Λὼτ ἀπὸ Σοδόμων, ἔβρεξε πῦρ καὶ θεῖον ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας.

30 Κατὰ ταῦτα ἔσται ᾗ ἡμέρᾳ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀποκαλύπτεται.

31 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὃς ἔσται ἐπὶ τοῦ δώματος, καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ, μὴ καταβάτω ἆραι αὐτά· καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ, ὁμοίως μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω.

32 Μνημονεύετε τῆς γυναικὸς Λώτ.

33 Ὃς ἐὰν ζητήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὃς ἐὰν ἀπολέσῃ αὐτὴν, ζωογονήσει αὐτήν.

34 Λέγω ὑμῖν· Ταύτῃ τῇ νυκτὶ ἔσονται δύο ἐπὶ κλίνης μιᾶς· ὁ εἷς παραληφθήσεται, καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται.

35 Δύο ἔσονται ἀλήθουσαι ἐπὶ τὸ αὐτό· ἡ μία παραληφθήσεται, καὶ ἡ ἑτέρα ἀφεθήσεται.

36 Καὶ ἀποκριθέντες λέγουσιν αὐτῷ· Ποῦ, Κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅπου τὸ σῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἀετοί.

Κεφ. ιη'. 18.

ΕΛΕΓΕ δὲ καὶ παραβολὴν αὐτοῖς, πρὸς τὸ δεῖν πάντοτε προσεύχεσθαι καὶ μὴ ἐκκακεῖν,

32 Lot's wife looking back tho' in itself a thing indifferent, yet as it was done contrary to the Divine prohibition, expressed such a complication of evil dispositions, was so

2 Λέγων· Κριτής τις ἦν ἔν τινι πόλει τὸν Θεὸν μὴ φοβούμενος, καὶ ἄνθρωπον μὴ ἐντρεπόμενος.

3 Χήρα δὲ ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ· καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτὸν, λέγουσα· Ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου.

4 Καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἐπὶ χρόνον. Μετὰ δὲ ταῦτα εἶπεν ἐν ἑαυτῷ· Εἰ καὶ τὸν Θεὸν οὐ φοβοῦμαι, καὶ ἄνθρωπον οὐκ ἐντρέπομαι·

5 Διά γε τὸ παρέχειν μοι κόπον τὴν χήραν ταύτην, ἐκδικήσω αὐτήν· ἵνα μὴ εἰς τέλος ἐρχομένη ὑπωπιάζῃ με.

6 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Ἀκούσατε τί ὁ κριτὴς τῆς ἀδικίας λέγει·

7 Ὁ δὲ Θεὸς οὐ μὴ ποιήσει τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ τῶν βοώντων πρὸς αὐτὸν ἡμέρας καὶ νυκτὸς, καὶ μακροθυμῶν ἐπ' αὐτοῖς;

8 Λέγω ὑμῖν, ὅτι ποιήσει τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν ἐν τάχει. Πλὴν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐλθὼν ἆρα εὑρήσει τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς;

9 Εἶπε δὲ καὶ πρός τινας τοὺς πεποιθότας ἐφ' ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶ δίκαιοι, καὶ ἐξουθενοῦντας τοὺς λοιποὺς, τὴν παραβολὴν ταύτην·

10 Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι· ὁ εἷς Φαρισαῖος, καὶ ὁ ἕτερος τελώνης.

11 Ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσηύχετο· Ὁ Θεὸς, εὐχαριστῶ σοι, ὅτι οὐκ εἰμὶ ὥσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἅρπαγες, ἄδικοι, μοιχοὶ, ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης.

12 Νηστεύω δὶς τοῦ σαββάτου, ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα κτῶμαι.

13 Καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν ἑστὼς οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπᾶραι· ἀλλ' ἔτυπτεν εἰς τὸ στῆθος αὐτοῦ, λέγων· Ὁ Θεὸς, ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

14 Λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἢ ἐκεῖνος· ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.

15 Προσέφερον δὲ αὐτῷ καὶ τὰ βρέφη, ἵνα αὐτῶν ἅπτηται· ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς.

16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς, προσκαλεσάμενος αὐτὰ, εἶπεν· Ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

17 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ

Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.

18 Καὶ ἐπηρώτησέ τις αὐτὸν ἄρχων, λέγων· Διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω;

19 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός.

20 Τὰς ἐντολὰς οἶδας· Μὴ μοιχεύσῃς· Μὴ φονεύσῃς· Μὴ κλέψῃς· Μὴ ψευδομαρτυρήσῃς· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου.

21 Ὁ δὲ εἶπε· Ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου.

22 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Ἔτι ἕν σοι λείπει· πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ διάδος πτωχοῖς, καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι.

23 Ὁ δὲ, ἀκούσας ταῦτα, περίλυπος ἐγένετο· ἦν γὰρ πλούσιος σφόδρα.

24 Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς περίλυπον γενόμενον, εἶπε· Πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰσελεύσονται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ;

25 Εὐκοπώτερον γάρ ἐστι κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς ῥαφίδος εἰσελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν.

26 Εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες· Καὶ τίς δύναται σωθῆναι;

27 Ὁ δὲ εἶπε· Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις, δυνατά ἐστι παρὰ τῷ Θεῷ.

28 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· Ἰδοὺ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι.

29 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐδείς ἐστιν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ γονεῖς, ἢ ἀδελφοὺς, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἕνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ,

30 Ὃς οὐ μὴ ἀπολάβῃ πολλαπλασίονα ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον.

31 Παραλαβὼν δὲ τοὺς δώδεκα, εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ τελεσθήσεται πάντα τὰ γεγραμμένα διὰ τῶν προφητῶν, τῷ υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου.

32 Παραδοθήσεται γὰρ τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐμπαιχθήσεται, καὶ ὑβρισθήσεται, καὶ ἐμπτυσθήσεται.

33 Καὶ μαστιγώσαντες ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστήσεται.

34 Καὶ αὐτοὶ οὐδὲν τούτων συνῆκαν· καὶ ἦν τὸ ῥῆμα τοῦτο κεκρυμμένον ἀπ᾽ αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐγίνωσκον τὰ λεγόμενα.

35 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἐγγίζειν αὐτὸν εἰς Ἱεριχὼ, τυφλός τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν.

36 Ἀκούσας δὲ ὄχλου διαπο-
ρευομένου, ἐπυνθάνετο τί εἴη
τοῦτο.
37 Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ, ὅτι
Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος παρέρ-
χεται.
38 Καὶ ἐβόησε, λέγων· Ἰη-
σοῦ υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.
39 Καὶ οἱ προάγοντες ἐπε-
τίμων αὐτῷ ἵνα σιωπήσῃ· αὐ-
τὸς δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν·
Υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.
40 Σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέ-
λευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς
αὐτόν· ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ
ἐπηρώτησεν αὐτὸν,
41 Λέγων· Τί σοι θέλεις
ποιήσω; Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε,
ἵνα ἀναβλέψω.
42 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ·
Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέ-
σωκέ σε.
43 Καὶ παραχρῆμα ἀνέ-
βλεψε, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ δοξ-
άζων τὸν Θεόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς
ἰδὼν, ἔδωκεν αἶνον τῷ Θεῷ.

Κεφ. ιθ'. 19.

ΚΑΙ εἰσελθὼν διήρχετο τὴν
Ἱεριχώ.
2 Καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ ὀνόματι κα-
λούμενος Ζακχαῖος· καὶ αὐτὸς
ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ οὗτος ἦν
πλούσιος.
3 Καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν
τίς ἐστι, καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ
ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν.
4 Καὶ προδραμὼν ἔμπροσθεν,
ἀνέβη ἐπὶ συκομωραίαν, ἵνα
ἴδῃ αὐτόν· ὅτι δι' ἐκείνης ἤ-
μελλε διέρχεσθαι.
5 Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τό-
πον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν
αὐτὸν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν·
Ζακχαῖε, σπεύσας κατάβηθι·
σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ
με μεῖναι.
6 Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ
ὑπεδέξατο αὐτὸν χαίρων.
7 Καὶ ἰδόντες ἅπαντες διε-
γόγγυζον, λέγοντες· Ὅτι παρὰ
ἁμαρτωλῷ ἀνδρὶ εἰσῆλθε κατα-
λῦσαι.
8 Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος εἶπε
πρὸς τὸν Κύριον· Ἰδοὺ, τὰ ἡμίση
τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δί-
δωμι τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἴ τινός
τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι
τετραπλοῦν.
9 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰη-
σοῦς· Ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ
οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ
αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν.
10 Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ
ἀπολωλός.
11 Ἀκουόντων δὲ αὐτῶν ταῦ-
τα, προσθεὶς εἶπε παραβολὴν,
διὰ τὸ ἐγγὺς αὐτὸν εἶναι Ἱε-
ρουσαλὴμ, καὶ δοκεῖν αὐτοὺς ὅτι
παραχρῆμα μέλλει ἡ βασι-
λεία τοῦ Θεοῦ ἀναφαίνεσθαι.
12 Εἶπεν οὖν· Ἄνθρωπός τις

εὐγενὴς ἐπορεύθη εἰς χώραν μακρὰν, λαβεῖν ἑαυτῷ βασιλείαν, καὶ ὑποστρέψαι.

13 Καλέσας δὲ δέκα δούλους ἑαυτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Πραγματεύσασθε ἕως ἔρχομαι.

14 Οἱ δὲ πολῖται αὐτοῦ ἐμίσουν αὐτὸν, καὶ ἀπέστειλαν πρεσβείαν ὀπίσω αὐτοῦ, λέγοντες· Οὐ θέλομεν τοῦτον βασιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπανελθεῖν αὐτὸν λαβόντα τὴν βασιλείαν, καὶ εἶπε φωνηθῆναι αὐτῷ τοὺς δούλους τούτους, οἷς ἔδωκε τὸ ἀργύριον· ἵνα γνῷ τίς τί διεπραγματεύσατο.

16 Παρεγένετο δὲ ὁ πρῶτος, λέγων· Κύριε, ἡ μνᾶ σου προσειργάσατο δέκα μνᾶς.

17 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εὖ, ἀγαθὲ δοῦλε· ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ πιστὸς ἐγένου, ἴσθι ἐξουσίαν ἔχων ἐπάνω δέκα πόλεων.

18 Καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος, λέγων· Κύριε, ἡ μνᾶ σου ἐποίησε πέντε μνᾶς.

19 Εἶπε δὲ καὶ τούτῳ· Καὶ σὺ γίνου ἐπάνω πέντε πόλεων.

20 Καὶ ἕτερος ἦλθε, λέγων· Κύριε, ἰδοὺ, ἡ μνᾶ σου, ἣν εἶχον ἀποκειμένην ἐν σουδαρίῳ.

21 Ἐφοβούμην γάρ σε, ὅτι ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἶ· αἴρεις ὃ οὐκ ἔθηκας, καὶ θερίζεις ὃ οὐκ ἔσπειρας.

22 Λέγει δὲ αὐτῷ· Ἐκ τοῦ στόματός σου κρινῶ σε, πονηρὲ δοῦλε· ᾔδεις ὅτι ἐγὼ ἄνθρωπος αὐστηρός εἰμι, αἴρων ὃ οὐκ ἔθηκα, καὶ θερίζων ὃ οὐκ ἔσπειρα.

23 Καὶ διατί οὐκ ἔδωκας τὸ ἀργύριόν μου ἐπὶ τὴν τράπεζαν, καὶ ἐγὼ ἐλθὼν σὺν τόκῳ ἂν ἔπραξα αὐτό;

24 Καὶ τοῖς παρεστῶσιν εἶπεν· Ἄρατε ἀπ' αὐτοῦ τὴν μνᾶν, καὶ δότε τῷ τὰς δέκα μνᾶς ἔχοντι.

25 Καὶ εἶπον αὐτῷ· Κύριε, ἔχει δέκα μνᾶς.

26 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι παντὶ τῷ ἔχοντι δοθήσεται· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος, καὶ ὃ ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

27 Πλὴν τοὺς ἐχθρούς μου ἐκείνους, τοὺς μὴ θελήσαντάς με βασιλεῦσαι ἐπ' αὐτοὺς, ἀγάγετε ὧδε, καὶ κατασφάξατε ἔμπροσθέν μου.

28 Καὶ εἰπὼν ταῦτα, ἐπορεύετο ἔμπροσθεν, ἀναβαίνων εἰς Ἱεροσόλυμα.

29 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤγγισεν εἰς Βηθφαγὴ καὶ Βηθανίαν, πρὸς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Ἐλαιῶν, ἀπέστειλε δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,

30 Εἰπών· Ὑπάγετε εἰς τὴν κατέναντι κώμην· ἐν ᾗ εἰσπορευόμενοι εὑρήσετε πῶλον δεδε-

μένον, ἐφ' ὃν οὐδεὶς πώποτε ἀν-
θρώπων ἐκάθισε· λύσαντες αὐ-
τὸν ἀγάγετε.
31 Καὶ ἐάν τις ὑμᾶς ἐρωτᾷ·
Διατί λύετε; οὕτως ἐρεῖτε αὐ-
τῷ· Ὅτι ὁ Κύριος αὐτοῦ χρείαν
ἔχει.
32 Ἀπελθόντες δὲ οἱ ἀπε-
σταλμένοι, εὗρον καθὼς εἶπεν
αὐτοῖς.
33 Λυόντων δὲ αὐτῶν τὸν
πῶλον, εἶπον οἱ κύριοι αὐτοῦ
πρὸς αὐτούς· Τί λύετε τὸν πῶ-
λον;
34 Οἱ δὲ εἶπον· Ὁ Κύριος
αὐτοῦ χρείαν ἔχει.
35 Καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς
τὸν Ἰησοῦν· ϗ ἐπιῤῥίψαντες ἑαυ-
τῶν τὰ ἱμάτια ἐπὶ τὸν πῶλον,
ἐπεβίβασαν τὸν Ἰησοῦν.
36 Πορευομένου δὲ αὐτοῦ, ὑπε-
στρώννυον τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἐν
τῇ ὁδῷ.
37 Ἐγγίζοντος δὲ αὐτοῦ ἤδη
πρὸς τῇ καταβάσει τοῦ ὄρους τῶν
Ἐλαιῶν, ἤρξαντο ἅπαν τὸ πλῆ-
θος τῶν μαθητῶν χαίροντες αἰ-
νεῖν τὸν Θεὸν φωνῇ μεγάλῃ περὶ
πασῶν ὧν εἶδον δυνάμεων,
38 Λέγοντες· Εὐλογημένος ὁ
ἐρχόμενος βασιλεὺς ἐν ὀνόματι
Κυρίου· εἰρήνη ἐν οὐρανῷ, καὶ
δόξα ἐν ὑψίστοις.
39 Καί τινες τῶν Φαρισαίων
ἀπὸ τοῦ ὄχλου εἶπον πρὸς αὐτόν·
Διδάσκαλε, ἐπιτίμησον τοῖς
μαθηταῖς σου.
40 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐ-
τοῖς· Λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν οὗτοι
σιωπήσωσιν, οἱ λίθοι κεκράξ-
ονται.
41 Καὶ ὡς ἤγγισεν, ἰδὼν τὴν
πόλιν, ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτῇ,
42 Λέγων· Ὅτι εἰ ἔγνως ϗ
σὺ, καί γε ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου
ταύτῃ, τὰ πρὸς εἰρήνην σου·
νῦν δὲ ἐκρύβη ἀπὸ ὀφθαλμῶν
σου.
43 Ὅτι ἥξουσιν ἡμέραι ἐπὶ
σε, ϗ περιβαλοῦσιν οἱ ἐχθροί
σου χάρακά σοι, ϗ περικυκλώ-
σουσί σε, καὶ συνέξουσί σε πάν-
τοθεν·
44 Καὶ ἐδαφιοῦσί σε, καὶ τὰ
τέκνα σου ἐν σοί· καὶ οὐκ ἀφή-
σουσιν ἐν σοὶ λίθον ἐπὶ λίθῳ·
ἀνθ' ὧν οὐκ ἔγνως τὸν καιρὸν τῆς
ἐπισκοπῆς σου.
45 Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱε-
ρὸν, ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πω-
λοῦντας ἐν αὐτῷ καὶ ἀγοράζον-
τας,
46 Λέγων αὐτοῖς· Γέγρα-
πται· Ὁ οἶκός μου οἶκος προσ-
ευχῆς ἐστιν· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν
ἐποιήσατε σπήλαιον λῃστῶν.
47 Καὶ ἦν διδάσκων τὸ καθ'
ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ. Οἱ δὲ Ἀρ-
χιερεῖς ϗ οἱ Γραμματεῖς ἐζή-
τουν αὐτὸν ἀπολέσαι, ϗ οἱ πρῶ-
τοι τοῦ λαοῦ·
48 Καὶ οὐχ εὕρισκον τὸ τί

ποιήσωσιν· ὁ λαὸς γὰρ ἅπας ἐξεκρέματο αὐτοῦ ἀκούων.

Κεφ. κ΄. 20.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, διδάσκοντος αὐτοῦ τὸν λαὸν ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ εὐαγγελιζομένου, ἐπέστησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς σὺν τοῖς Πρεσβυτέροις,

2 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, λέγοντες· Εἰπὲ ἡμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς, ἢ τίς ἐστιν ὁ δούς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην;

3 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ ἕνα λόγον· καὶ εἴπατέ μοι·

4 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν, ἢ ἐξ ἀνθρώπων;

5 Οἱ δὲ συνελογίσαντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες· Ὅτι ἐὰν εἴπωμεν, Ἐξ οὐρανοῦ· ἐρεῖ, Διατί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;

6 Ἐὰν δὲ εἴπωμεν, Ἐξ ἀνθρώπων· πᾶς ὁ λαὸς καταλιθάσει ἡμᾶς· πεπεισμένος γάρ ἐστιν Ἰωάννην προφήτην εἶναι.

7 Καὶ ἀπεκρίθησαν μὴ εἰδέναι πόθεν.

8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

9 Ἤρξατο δὲ πρὸς τὸν λαὸν λέγειν τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς· καὶ ἀπεδήμησε χρόνους ἱκανούς.

10 Καὶ ἐν καιρῷ ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γεωργοὺς δοῦλον, ἵνα ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος δῶσιν αὐτῷ· οἱ δὲ γεωργοὶ, δείραντες αὐτὸν, ἐξαπέστειλαν κενόν.

11 Καὶ προσέθετο πέμψαι ἕτερον δοῦλον· οἱ δὲ κἀκεῖνον δείραντες καὶ ἀτιμάσαντες, ἐξαπέστειλαν κενόν.

12 Καὶ προσέθετο πέμψαι τρίτον· οἱ δὲ καὶ τοῦτον τραυματίσαντες ἐξέβαλον.

13 Εἶπε δὲ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος· Τί ποιήσω; πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπητόν· ἴσως τοῦτον ἰδόντες ἐντραπήσονται.

14 Ἰδόντες δὲ αὐτὸν οἱ γεωργοὶ, διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, ἵνα ἡμῶν γένηται ἡ κληρονομία.

15 Καὶ ἐκβαλόντες αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος, ἀπέκτειναν. Τί οὖν ποιήσει αὐτοῖς ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος;

16 Ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς τούτους, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. Ἀκούσαντες δὲ εἶπον· Μὴ γένοιτο.

17 Ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς, εἶπε· Τί οὖν ἐστι τὸ γεγραμμένον τοῦτο· Λίθον ὃν ἀπεδο-

κίμασαν οἱ οἰκοδομȣ̃ντες, ȣ̃τος
ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας;
18 Πᾶς ὁ πεσὼν ἐπ' ἐκεῖνον
τὸν λίθον, συνθλασθήσεται· ἐφ'
ὃν δ' ἂν πέσῃ, λικμήσει αὐ-
τόν.
19 Καὶ ἐζήτησαν οἱ Ἀρχιε-
ρεῖς ϗ οἱ Γραμματεῖς ἐπιβα-
λεῖν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας ἐν
αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, καὶ ἐφοβήθησαν
τὸν λαόν· ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς
αὐτȣ̀ς τὴν παραβολὴν ταύτην
εἶπε.
20 Καὶ παρατηρήσαντες ἀπ-
έστειλαν ἐγκαθέτους, ὑποκρινο-
μένους ἑαυτοὺς δικαίους εἶναι·
ἵνα ἐπιλάβωνται αὐτȣ̃ λόγου,
εἰς τὸ παραδοῦναι αὐτὸν τῇ
ἀρχῇ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ ἡγε-
μόνος.
21 Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν,
λέγοντες· Διδάσκαλε, οἴδαμεν
ὅτι ὀρθῶς λέγεις ϗ διδάσκεις,
καὶ οὐ λαμβάνεις πρόσωπον,
ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τȣ̃
Θεȣ̃ διδάσκεις.
22 Ἔξεστιν ἡμῖν Καίσαρι φό-
ρον δȣ̃ναι, ἢ οὔ;
23 Κατανοήσας δὲ αὐτῶν τὴν
πανȣργίαν, εἶπε πρὸς αὐτούς·
Τί με πειράζετε;
24 Ἐπιδείξατέ μοι δηνάριον·
τίνος ἔχει εἰκόνα ϗ ἐπιγραφήν;
Ἀποκριθέντες δὲ εἶπον, Καί-
σαρος.
25 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀπό-
δοτε τοίνυν τὰ Καίσαρος Καί-
σαρι, ϗ τὰ τοῦ Θεȣ̃ τῷ Θεῷ.
26 Καὶ ȣ̓κ ἴσχυσαν ἐπιλα-
βέσθαι αὐτȣ̃ ῥήματος ἐναντίον
τοῦ λαȣ̃· καὶ θαυμάσαντες ἐπὶ
τῇ ἀποκρίσει αὐτȣ̃, ἐσίγησαν.
27 Προσελθόντες δέ τινες τῶν
Σαδδουκαίων, οἱ ἀντιλέγοντες
ἀνάστασιν μὴ εἶναι, ἐπηρώτησαν
αὐτὸν,
28 Λέγοντες· Διδάσκαλε,
Μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν· Ἐάν
τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ ἔχων
γυναῖκα, ϗ ȣ̃τος ἄτεκνος ἀπο-
θάνῃ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐ-
τȣ̃ τὴν γυναῖκα, ϗ ἐξαναστήσῃ
σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτȣ̃.
29 Ἑπτὰ ȣ̃ν ἀδελφοὶ ἦσαν·
ϗ ὁ πρῶτος, λαβὼν γυναῖκα,
ἀπέθανεν ἄτεκνος.
30 Καὶ ἔλαβεν ὁ δεύτερος τὴν
γυναῖκα, ϗ ȣ̃τος ἀπέθανεν ἄ-
τεκνος.
31 Καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐ-
τήν· ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἑπτὰ,
ϗ οὐ κατέλιπον τέκνα, ϗ ἀπέ-
θανον.
32 Ὕστερον δὲ πάντων ἀπέ-
θανε ϗ ἡ γυνή.
33 Ἐν τῇ ȣ̃ν ἀναστάσει, τίνος
αὐτῶν γίνεται γυνή; οἱ γὰρ
ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα.
34 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐ-
τοῖς ὁ Ἰησȣ̃ς· Οἱ υἱοὶ τȣ̃ αἰ-
ῶνος τȣ́τȣ γαμȣ̃σι καὶ ἐκγαμί-
σκονται·

35 Οἱ δὲ καταξιωθέντες τοῦ αἰῶνος ἐκείνου τυχεῖν, καὶ τῆς ἀναστάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν, οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε ἐκγαμίσκονται.

36 Οὔτε γὰρ ἀποθανεῖν ἔτι δύνανται· ἰσάγγελοι γάρ εἰσι· καὶ υἱοί εἰσι τοῦ Θεοῦ, τῆς ἀναστάσεως υἱοὶ ὄντες.

37 Ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροὶ, καὶ Μωσῆς ἐμήνυσεν ἐπὶ τῆς βάτου, ὡς λέγει Κύριον τὸν Θεὸν Ἀβραὰμ, καὶ τὸν Θεὸν Ἰσαὰκ, καὶ τὸν Θεὸν Ἰακώβ.

38 Θεὸς δὲ οὐκ ἔστι νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων· πάντες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν.

39 Ἀποκριθέντες δέ τινες τῶν Γραμματέων εἶπον· Διδάσκαλε, καλῶς εἶπας.

40 Οὐκ ἔτι δὲ ἐτόλμων ἐπερωτᾷν αὐτὸν οὐδέν.

41 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Πῶς λέγουσι τὸν Χριστὸν υἱὸν Δαβὶδ εἶναι;

42 Καὶ αὐτὸς Δαβὶδ λέγει ἐν βίβλῳ ψαλμῶν· Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου,

43 Ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου;

44 Δαβὶδ οὖν Κύριον αὐτὸν καλεῖ, καὶ πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστιν;

45 Ἀκούοντος δὲ παντὸς τοῦ λαοῦ, εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·

46 Προσέχετε ἀπὸ τῶν Γραμματέων τῶν θελόντων περιπατεῖν ἐν στολαῖς, καὶ φιλούντων ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις·

47 Οἳ κατεσθίουσι τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προφάσει μακρὰ προσεύχονται. Οὗτοι λήψονται περισσότερον κρίμα.

Κεφ. κα΄. 21.

ΑΝΑΒΛΕΨΑΣ δὲ εἶδε τοὺς βάλλοντας τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον πλουσίους.

2 Εἶδε δὲ καί τινα χήραν πενιχρὰν βάλλουσαν ἐκεῖ δύο λεπτά.

3 Καὶ εἶπεν· Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, ὅτι ἡ χήρα ἡ πτωχὴ αὕτη πλεῖον πάντων ἔβαλεν·

4 Ἅπαντες γὰρ οὗτοι ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ· αὕτη δὲ ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς ἅπαντα τὸν βίον ὃν εἶχεν ἔβαλε.

5 Καί τινων λεγόντων περὶ τοῦ ἱεροῦ, ὅτι λίθοις καλοῖς καὶ ἀναθήμασι κεκόσμηται, εἶπε·

6 Ταῦτα ἃ θεωρεῖτε, ἐλεύσονται ἡμέραι ἐν αἷς οὐκ ἀφεθήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ, ὃς οὐ καταλυθήσεται.

7 Ἐπηρώτησαν δὲ αὐτὸν, λέγοντες· Διδάσκαλε, πότε οὖν ταῦτα ἔσται; καὶ τί τὸ ση-

μεῖον ὅταν μέλλῃ ταῦτα γί-
νεσθαι;
8 Ὁ δὲ εἶπε· Βλέπετε μὴ
πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύ-
σονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου,
λέγοντες· Ὅτι ἐγώ εἰμι· ϗ ὁ
καιρὸς ἤγγικε. Μὴ οὖν πορευ-
θῆτε ὀπίσω αὐτῶν.
9 Ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέ-
μους ϗ ἀκαταστασίας, μὴ πτο-
ηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα γενέ-
σθαι πρῶτον· ἀλλ' οὐκ εὐθέως
τὸ τέλος.
10 Τότε ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἐ-
γερθήσεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, ϗ
βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν·
11 Σεισμοί τε μεγάλοι κατὰ
τόπους, ϗ λιμοὶ, καὶ λοιμοὶ ἔ-
σονται· φόβητρά τε ϗ σημεῖα
ἀπ' οὐρανοῦ μεγάλα ἔσται.
12 Πρὸ δὲ τούτων ἁπάντων
ἐπιβαλοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖ-
ρας αὐτῶν, ϗ διώξουσι, παρα-
διδόντες εἰς συναγωγὰς ϗ φυ-
λακὰς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς
ϗ ἡγεμόνας, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός
μου.
13 Ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς
μαρτύριον.
14 Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας
ὑμῶν, μὴ προμελετᾷν ἀπολο-
γηθῆναι.
15 Ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στό-
μα ϗ σοφίαν, ᾗ οὐ δυνήσονται
ἀντειπεῖν, οὐδὲ ἀντιστῆναι, πάν-
τες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν.
16 Παραδοθήσεσθε δὲ ϗ ὑπὸ
γονέων, ϗ ἀδελφῶν, καὶ συγ-
γενῶν, καὶ φίλων· ϗ θανατώ-
σουσιν ἐξ ὑμῶν.
17 Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι
ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου.
18 Καὶ θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς
ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται.
19 Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν
κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.
20 Ὅταν δὲ ἴδητε κυκλου-
μένην ὑπὸ στρατοπέδων τὴν Ἱερου-
σαλὴμ, τότε γνῶτε ὅτι ἤγγικεν
ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς.
21 Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ
φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη· καὶ οἱ
ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκχωρείτωσαν·
ϗ οἱ ἐν ταῖς χώραις μὴ εἰσερ-
χέσθωσαν εἰς αὐτήν.
22 Ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσεως
αὗταί εἰσι, τοῦ πληρωθῆναι
πάντα τὰ γεγραμμένα.
23 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ
ἐχούσαις, ϗ ταῖς θηλαζούσαις
ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις· ἔσται
γὰρ ἀνάγκη μεγάλη ἐπὶ τῆς
γῆς, καὶ ὀργὴ ἐν τῷ λαῷ τού-
τῳ.
24 Καὶ πεσοῦνται στόματι
μαχαίρας, ϗ αἰχμαλωτισθή-
σονται εἰς πάντα τὰ ἔθνη· ϗ
Ἱερουσαλὴμ ἔσται πατουμένη ὑπὸ
ἐθνῶν, ἄχρι πληρωθῶσι και-
ροὶ ἐθνῶν.
25 Καὶ ἔσται σημεῖα ἐν ἡ-
λίῳ, ϗ σελήνῃ, ϗ ἄστροις, καὶ

ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἐθνῶν ἐν
ἀπορίᾳ, ἠχούσης θαλάσσης καὶ
σάλου·
26 Ἀποψυχόντων ἀνθρώπων
ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν
ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ· αἱ
γὰρ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευ-
θήσονται.
27 Καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νε-
φέλῃ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης
πολλῆς.
28 Ἀρχομένων δὲ τούτων γί-
νεσθαι, ἀνακύψατε καὶ ἐπάρατε
τὰς κεφαλὰς ὑμῶν· διότι ἐγ-
γίζει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν.
29 Καὶ εἶπε παραβολὴν αὐ-
τοῖς· Ἴδετε τὴν συκῆν καὶ πάντα
τὰ δένδρα·
30 Ὅταν προβάλλωσιν ἤδη,
βλέποντες ἀφ᾽ ἑαυτῶν γινώ-
σκετε ὅτι ἤδη ἐγγὺς τὸ θέρος
ἐστίν·
31 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴ-
δητε ταῦτα γινόμενα, γινώ-
σκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἡ βασι-
λεία τοῦ Θεοῦ.
32 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐ
μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη,
ἕως ἂν πάντα γένηται.
33 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρε-
λεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ
μὴ παρέλθωσι.
34 Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς, μή-
ποτε βαρυνθῶσιν ὑμῶν αἱ καρ-
δίαι ἐν κραιπάλῃ, καὶ μέθῃ, καὶ
μερίμναις βιωτικαῖς, καὶ αἰφνί-
διος ἐφ᾽ ὑμᾶς ἐπιστῇ ἡ ἡμέρα
ἐκείνη·
35 Ὡς παγὶς γὰρ ἐπελεύ-
σεται ἐπὶ πάντας τοὺς καθη-
μένους ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς
γῆς.
36 Ἀγρυπνεῖτε οὖν, ἐν παντὶ
καιρῷ δεόμενοι, ἵνα καταξιω-
θῆτε ἐκφυγεῖν ταῦτα πάντα
τὰ μέλλοντα γίνεσθαι, καὶ στα-
θῆναι ἔμπροσθεν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀν-
θρώπου.
37 Ἦν δὲ τὰς ἡμέρας ἐν τῷ
ἱερῷ διδάσκων, τὰς δὲ νύκτας
ἐξερχόμενος ηὐλίζετο εἰς τὸ ὄρος
τὸ καλούμενον Ἐλαιῶν.
38 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὤρθριζε
πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ ἀκούειν
αὐτοῦ.

Κεφ. κβ΄. 22.

ΗΓΓΙΖΕ δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν
ἀζύμων, ἡ λεγομένη Πά-
σχα.
2 Καὶ ἐζήτουν οἱ Ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ Γραμματεῖς τὸ, πῶς ἀνέ-
λωσιν αὐτόν· ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν
λαόν.
3 Εἰσῆλθε δὲ ὁ Σατανᾶς εἰς
Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον Ἰσκα-
ριώτην, ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν
δώδεκα.
4 Καὶ ἀπελθὼν συνελάλησε
τοῖς Ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς στρα-
τηγοῖς τὸ, πῶς αὐτὸν παρα-
δῷ αὐτοῖς.

5 Καὶ ἐχάρησαν· καὶ συνέ-
θεντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι.
6 Καὶ ἐξωμολόγησε· καὶ ἐζή-
τει εὐκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι αὐ-
τὸν αὐτοῖς ἄτερ ὄχλου.
7 Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύ-
μων, ἐν ᾗ ἔδει θύεσθαι τὸ πά-
σχα.
8 Καὶ ἀπέστειλε Πέτρον καὶ
Ἰωάννην, εἰπών· Πορευθέντες
ἑτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα,
ἵνα φάγωμεν.
9 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ποῦ θέ-
λεις ἑτοιμάσωμεν;
10 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἰδοὺ,
εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν,
συναντήσει ὑμῖν ἄνθρωπος κε-
ράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκο-
λουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν οὗ
εἰσπορεύεται.
11 Καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰκοδεσ-
πότῃ τῆς οἰκίας· Λέγει σοι ὁ
διδάσκαλος· Ποῦ ἐστι τὸ κατά-
λυμα, ὅπου τὸ πάσχα μετὰ
τῶν μαθητῶν μου φάγω;
12 Κἀκεῖνος ὑμῖν δείξει ἀνώ-
γεον μέγα ἐστρωμένον· ἐκεῖ ἑ-
τοιμάσατε.
13 Ἀπελθόντες δὲ εὗρον κα-
θὼς εἴρηκεν αὐτοῖς· καὶ ἡτοί-
μασαν τὸ πάσχα.
14 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα,
ἀνέπεσε, καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστολοι
σὺν αὐτῷ.
15 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς·
Ἐπιθυμίᾳ ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ
πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν, πρὸ
τοῦ με παθεῖν.
16 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐκ-
έτι οὐ μὴ φάγω ἐξ αὐτοῦ, ἕως
ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ
τοῦ Θεοῦ.
17 Καὶ δεξάμενος ποτήριον,
εὐχαριστήσας εἶπε· Λάβετε τοῦ-
το, καὶ διαμερίσατε ἑαυτοῖς.
18 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐ
μὴ πίω ἀπὸ τοῦ γεννήματος τῆς
ἀμπέλου, ἕως ὅτου ἡ βασιλεία τοῦ
Θεοῦ ἔλθῃ.
19 Καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχα-
ριστήσας ἔκλασε· καὶ ἔδωκεν αὐ-
τοῖς, λέγων· Τοῦτό ἐστι τὸ σῶ-
μά μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδό-
μενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν
ἐμὴν ἀνάμνησιν.
20 Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον,
μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων·
Τοῦτο τὸ ποτήριον, ἡ καινὴ
διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου, τὸ
ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνόμενον.
21 Πλὴν ἰδοὺ, ἡ χεὶρ τοῦ
παραδιδόντος με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ
τῆς τραπέζης.
22 Καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-
που πορεύεται κατὰ τὸ ὡρισ-
μένον· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ
ἐκείνῳ δι' οὗ παραδίδοται.
23 Καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο συζη-
τεῖν πρὸς ἑαυτοὺς, τὸ, τίς ἄρα
εἴη ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦτο μέλλων
πράσσειν.
24 Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία

ἐν αὐτοῖς, τὸ, τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων.

25 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτῶν εὐεργέται καλοῦνται.

26 Ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως· ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν, γενέσθω ὡς ὁ νεώτερος· καὶ ὁ ἡγούμενος, ὡς ὁ διακονῶν.

27 Τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀνακείμενος, ἢ ὁ διακονῶν; οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος; ἐγὼ δέ εἰμι ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ διακονῶν.

28 Ὑμεῖς δέ ἐστε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου.

29 Κἀγὼ διατίθεμαι ὑμῖν, καθὼς διέθετό μοι ὁ πατήρ μου, βασιλείαν·

30 Ἵνα ἐσθίητε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου· καὶ καθίσησθε ἐπὶ θρόνων, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.

31 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Σίμων, Σίμων, ἰδοὺ ὁ Σατανᾶς ἐξητήσατο ὑμᾶς, τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον·

32 Ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ, ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου· καὶ σύ ποτε ἐπιστρέψας, στήριξον τοὺς ἀδελφούς σου.

33 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, μετὰ σοῦ ἕτοιμός εἰμι καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι.

34 Ὁ δὲ εἶπε· Λέγω σοι, Πέτρε, οὐ μὴ φωνήσει σήμερον ἀλέκτωρ, πρὶν ἢ τρὶς ἀπαρνήσῃ μὴ εἰδέναι με.

35 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτε ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄτερ βαλαντίου, καὶ πήρας, καὶ ὑποδημάτων, μή τινος ὑστερήσατε; Οἱ δὲ εἶπον· Οὐδενός.

36 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς· Ἀλλὰ νῦν, ὁ ἔχων βαλάντιον, ἀράτω, ὁμοίως καὶ πήραν· καὶ ὁ μὴ ἔχων, πωλησάτω τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἀγορασάτω μάχαιραν.

37 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἔτι τοῦτο τὸ γεγραμμένον δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοὶ, τό· Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη. Καὶ γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει.

38 Οἱ δὲ εἶπον· Κύριε, ἰδοὺ μάχαιραι ὧδε δύο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἱκανόν ἐστι.

39 Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν· ἠκολούθησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

40 Γενόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ τόπου, εἶπεν αὐτοῖς· Προσεύχεσθε μὴ εἰσελθεῖν εἰς πειρασμόν.

41 Καὶ αὐτὸς ἀπεσπάσθη ἀπ' αὐτῶν ὡσεὶ λίθου βολὴν, καὶ θεὶς τὰ γόνατα προσηύχετο,

42 Λέγων· Πάτερ, εἰ βούλει παρενεγκεῖν τὸ ποτήριον τοῦτο

ἀπ᾽ ἐμοῦ· πλὴν μὴ τὸ θέλημά μου, ἀλλὰ τὸ σὸν γενέσθω.

43 Ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπ᾽ οὐρανοῦ, ἐνισχύων αὐτόν.

44 Καὶ γενόμενος ἐν ἀγωνίᾳ, ἐκτενέστερον προσηύχετο· ἐγένετο δὲ ὁ ἱδρὼς αὐτοῦ ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν γῆν.

45 Καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς, ἐλθὼν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, εὗρεν αὐτοὺς κοιμωμένους ἀπὸ τῆς λύπης.

46 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί καθεύδετε; ἀναστάντες προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν.

47 Ἔτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ ὄχλος, καὶ ὁ λεγόμενος Ἰούδας, εἷς τῶν δώδεκα, προήρχετο αὐτῶν, καὶ ἤγγισε τῷ Ἰησοῦ φιλῆσαι αὐτόν.

48 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἰούδα, φιλήματι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδίδως;

49 Ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐτὸν τὸ ἐσόμενον, εἶπον αὐτῷ· Κύριε, εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρᾳ;

50 Καὶ ἐπάταξεν εἷς τις ἐξ αὐτῶν τὸν δοῦλον τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ οὖς τὸ δεξιόν.

51 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἐᾶτε ἕως τούτου. Καὶ ἁψάμενος τοῦ ὠτίου αὐτοῦ, ἰάσατο αὐτόν.

52 Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς παραγενομένους ἐπ᾽ αὐτὸν Ἀρχιερεῖς, καὶ στρατηγοὺς τοῦ ἱεροῦ, καὶ Πρεσβυτέρους· Ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξεληλύθατε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων;

53 Καθ᾽ ἡμέραν ὄντος μου μεθ᾽ ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ, οὐκ ἐξετείνατε τὰς χεῖρας ἐπ᾽ ἐμέ· ἀλλ᾽ αὕτη ὑμῶν ἐστιν ἡ ὥρα, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους.

54 Συλλαβόντες δὲ αὐτὸν ἤγαγον, καὶ εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἀρχιερέως. Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει μακρόθεν.

55 Ἁψάντων δὲ πῦρ ἐν μέσῳ τῆς αὐλῆς, καὶ συγκαθισάντων αὐτῶν, ἐκάθητο ὁ Πέτρος ἐν μέσῳ αὐτῶν.

56 Ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν παιδίσκη τις καθήμενον πρὸς τὸ φῶς, καὶ ἀτενίσασα αὐτῷ, εἶπε· Καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ ἦν.

57 Ὁ δὲ ἠρνήσατο αὐτὸν, λέγων· Γύναι, οὐκ οἶδα αὐτόν.

58 Καὶ μετὰ βραχὺ ἕτερος ἰδὼν αὐτὸν, ἔφη· Καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ. Ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν· Ἄνθρωπε, οὐκ εἰμί.

59 Καὶ διαστάσης ὡσεὶ ὥρας μιᾶς, ἄλλος τις διϊσχυρίζετο, λέγων· Ἐπ᾽ ἀληθείας καὶ οὗτος μετ᾽ αὐτοῦ ἦν· καὶ γὰρ Γαλιλαῖός ἐστιν. asser[illegible]

60 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· Ἄν-

in 44 Clotted or coagulated

θρωπε, οὐκ οἶδα ὃ λέγεις. Καὶ
παραχρῆμα, ἔτι λαλοῦντος αὐ-
τοῦ, ἐφώνησεν ὁ ἀλέκτωρ.
61 Καὶ στραφεὶς ὁ Κύριος ἐν-
έβλεψε τῷ Πέτρῳ· ϗ ὑπεμνή-
σθη ὁ Πέτρος τοῦ λόγου τοῦ Κυ-
ρίου, ὡς εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι πρὶν
ἀλέκτορα φωνῆσαι, ἀπαρνήσῃ
με τρίς.
62 Καὶ ἐξελθὼν ἔξω ὁ Πέ-
τρος ἔκλαυσε πικρῶς.
63 Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνέ-
χοντες τὸν Ἰησοῦν, ἐνέπαιζον αὐ-
τῷ, δέροντες.
64 Καὶ περικαλύψαντες αὐ-
τὸν, ἔτυπτον αὐτοῦ τὸ πρόσ-
ωπον· ϗ ἐπηρώτων αὐτὸν, λέ-
γοντες· Προφήτευσον, τίς ἐστιν
ὁ παίσας σε.
65 Καὶ ἕτερα πολλὰ βλα-
σφημοῦντες ἔλεγον εἰς αὐτόν.
66 Καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα,
συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον τοῦ
λαοῦ, Ἀρχιερεῖς τε ϗ Γραμ-
ματεῖς, ϗ ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς
τὸ συνέδριον ἑαυτῶν, λέγοντες·
Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός; εἰπὲ ἡμῖν.
67 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐὰν ὑ-
μῖν εἴπω, οὐ μὴ πιστεύσητε·
68 Ἐὰν δὲ καὶ ἐρωτήσω, οὐ
μὴ ἀποκριθῆτέ μοι, ἢ ἀπο-
λύσητε.
69 Ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ δεξιῶν
τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.
70 Εἶπον δὲ πάντες· Σὺ οὖν
εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ; Ὁ δὲ πρὸς
αὐτοὺς ἔφη· Ὑμεῖς λέγετε, ὅτι
ἐγώ εἰμι.
71 Οἱ δὲ εἶπον· Τί ἔτι χρείαν
ἔχομεν μαρτυρίας; αὐτοὶ γὰρ
ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματος
αὐτοῦ.

Κεφ. κγ΄. 23.

ΚΑΙ ἀναστὰν ἅπαν τὸ πλῆ-
θος αὐτῶν, ἤγαγεν αὐτὸν
ἐπὶ τὸν Πιλάτον.
2 Ἤρξαντο δὲ κατηγορεῖν
αὐτοῦ, λέγοντες· Τοῦτον εὕρο-
μεν διαστρέφοντα τὸ ἔθνος, καὶ
κωλύοντα Καίσαρι φόρους διδό-
ναι, λέγοντα ἑαυτὸν Χριστὸν
βασιλέα εἶναι.
3 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπηρώτησεν
αὐτὸν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασι-
λεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀπο-
κριθεὶς αὐτῷ, ἔφη· Σὺ λέγεις.
4 Ὁ δὲ Πιλάτος εἶπε πρὸς
τοὺς Ἀρχιερεῖς ϗ τοὺς ὄχλους·
Οὐδὲν εὑρίσκω αἴτιον ἐν τῷ
ἀνθρώπῳ τούτῳ.
5 Οἱ δὲ ἐπίσχυον, λέγοντες·
Ὅτι ἀνασείει τὸν λαὸν, διδάσκων
καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξά-
μενος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἕως
ὧδε.
6 Πιλάτος δὲ, ἀκούσας Γα-
λιλαίαν, ἐπηρώτησεν εἰ ὁ ἄν-
θρωπος Γαλιλαῖός ἐστι.
7 Καὶ ἐπιγνοὺς ὅτι ἐκ τῆς ἐξου-
σίας Ἡρώδου ἐστὶν, ἀνέπεμψεν
αὐτὸν πρὸς Ἡρώδην, ὄντα καὶ

αὐτὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν ταύ-
ταις ταῖς ἡμέραις.
8 Ὁ δὲ Ἡρώδης, ἰδὼν τὸν Ἰη-
σοῦν, ἐχάρη λίαν· ἦν γὰρ θέ-
λων ἐξ ἱκανοῦ ἰδεῖν αὐτὸν, διὰ
τὸ ἀκούειν πολλὰ περὶ αὐτοῦ·
ϗ ἤλπιζέ τι σημεῖον ἰδεῖν ὑπ'
αὐτοῦ γινόμενον.
9 Ἐπηρώτα δὲ αὐτὸν ἐν λό-
γοις ἱκανοῖς· αὐτὸς δὲ οὐδὲν
ἀπεκρίνατο αὐτῷ.
10 Εἱστήκεισαν δὲ οἱ Ἀρχι-
ερεῖς ϗ οἱ Γραμματεῖς, εὐτόνως
κατηγοροῦντες αὐτοῦ.
11 Ἐξουθενήσας δὲ αὐτὸν ὁ
Ἡρώδης σὺν τοῖς στρατεύμασιν
αὐτοῦ, ϗ ἐμπαίξας, περιβαλὼν
αὐτὸν ἐσθῆτα λαμπρὰν, ἀνέ-
πεμψεν αὐτὸν τῷ Πιλάτῳ.
12 Ἐγένοντο δὲ φίλοι ὅ τε
Πιλάτος ϗ ὁ Ἡρώδης ἐν αὐτῇ
τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἀλλήλων· προ-
ϋπῆρχον γὰρ ἐν ἔχθρᾳ ὄντες
πρὸς ἑαυτούς.
13 Πιλάτος δὲ, συγκαλεσά-
μενος τοὺς Ἀρχιερεῖς, καὶ τοὺς
ἄρχοντας, ϗ τὸν λαὸν,
14 Εἶπε πρὸς αὐτούς· Προσ-
ηνέγκατέ μοι τὸν ἄνθρωπον τοῦ-
τον, ὡς ἀποστρέφοντα τὸν λαόν· ϗ
ἰδοὺ, ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν ἀνακρί-
νας, οὐδὲν εὗρον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ
τούτῳ αἴτιον, ὧν κατηγορεῖτε
κατ' αὐτοῦ·
15 Ἀλλ' οὐδὲ Ἡρώδης· ἀνέ-
πεμψα γὰρ ὑμᾶς πρὸς αὐτὸν,
ϗ ἰδοὺ οὐδὲν ἄξιον θανάτου ἐστὶ
πεπραγμένον αὐτῷ.
16 Παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπο-
λύσω.
17 Ἀνάγκην δὲ εἶχεν ἀπο-
λύειν αὐτοῖς κατὰ ἑορτὴν ἕνα.
18 Ἀνέκραξαν δὲ παμπλη-
θεὶ, λέγοντες· Αἶρε τοῦτον,
ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν τὸν Βαραβ-
βᾶν·
19 Ὅστις ἦν διὰ στάσιν τινὰ
γενομένην ἐν τῇ πόλει, ϗ φό-
νον, βεβλημένος εἰς φυλακήν.
20 Πάλιν οὖν ὁ Πιλάτος
προσεφώνησε, θέλων ἀπολῦσαι
τὸν Ἰησοῦν.
21 Οἱ δὲ ἐπεφώνουν, λέγοντες·
Σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν.
22 Ὁ δὲ τρίτον εἶπε πρὸς
αὐτούς· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν
οὗτος; οὐδὲν αἴτιον θανάτου
εὗρον ἐν αὐτῷ· παιδεύσας οὖν
αὐτὸν ἀπολύσω.
23 Οἱ δὲ ἐπέκειντο φωναῖς
μεγάλαις, αἰτούμενοι αὐτὸν
σταυρωθῆναι· ϗ κατίσχυον αἱ
φωναὶ αὐτῶν, ϗ τῶν Ἀρχιε-
ρέων.
24 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπέκρινε
γενέσθαι τὸ αἴτημα αὐτῶν.
25 Ἀπέλυσε δὲ αὐτοῖς τὸν διὰ
στάσιν ϗ φόνον βεβλημένον εἰς
τὴν φυλακὴν, ὃν ᾐτοῦντο· τὸν δὲ
Ἰησοῦν παρέδωκε τῷ θελήματι
αὐτῶν.
26 Καὶ ὡς ἀπήγαγον αὐτὸν,

ἐπιλαβόμενοι Σίμωνός τινος Κυρηναίου τοῦ ἐρχομένου ἀπ᾽ ἀγροῦ, ἐπέθηκαν αὐτῷ τὸν σταυρὸν, φέρειν ὄπισθεν τοῦ Ἰησοῦ.

27 Ἠκολούθει δὲ αὐτῷ πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ, καὶ γυναικῶν· αἳ καὶ ἐκόπτοντο καὶ ἐθρήνουν αὐτόν.

28 Στραφεὶς δὲ πρὸς αὐτὰς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Θυγατέρες Ἱερουσαλὴμ, μὴ κλαίετε ἐπ᾽ ἐμὲ, πλὴν ἐφ᾽ ἑαυτὰς κλαίετε, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν.

29 Ὅτι ἰδοὺ, ἔρχονται ἡμέραι ἐν αἷς ἐροῦσι· Μακάριαι αἱ στεῖραι, καὶ κοιλίαι αἳ οὐκ ἐγέννησαν, καὶ μαστοὶ οἳ οὐκ ἐθήλασαν.

30 Τότε ἄρξονται λέγειν τοῖς ὄρεσι, Πέσετε ἐφ᾽ ἡμᾶς· καὶ τοῖς βουνοῖς, Καλύψατε ἡμᾶς.

31 Ὅτι εἰ ἐν τῷ ὑγρῷ ξύλῳ ταῦτα ποιοῦσιν, ἐν τῷ ξηρῷ τί γένηται;

32 Ἤγοντο δὲ καὶ ἕτεροι δύο, κακοῦργοι, σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι.

33 Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτὸν, καὶ τοὺς κακούργους· ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν.

34 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε· Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἴδασι τί ποιοῦσι. Διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἔβαλον κλῆρον.

35 Καὶ εἱστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν. Ἐξεμυκτήριζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς, λέγοντες· Ἄλλους ἔσωσε, σωσάτω ἑαυτὸν, εἰ οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτός.

36 Ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται, προσερχόμενοι, καὶ ὄξος προσφέροντες αὐτῷ,

37 Καὶ λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτόν.

38 Ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ γεγραμμένη ἐπ᾽ αὐτῷ γράμμασιν Ἑλληνικοῖς καὶ Ῥωμαϊκοῖς καὶ Ἑβραϊκοῖς· ΟΥΤΟΣ ΕΣΤΙΝ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

39 Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτὸν, λέγων· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς.

40 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπετίμα αὐτῷ, λέγων· Οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν Θεὸν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ;

41 Καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε.

42 Καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

43 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·

Ἀμὴν λέγω σοι, σήμερον μετ' ἐμȣ̃ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ.

44 Ἦν δὲ ὡσεὶ ὥρα ἕκτη, ϗ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τ̃ γῆν, ἕως ὥρας ἐννάτης.

45 Καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος, ϗ ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα τῦ ναȣ̃ μέσον.

46 Καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ ὁ Ἰησȣ̃ς εἶπε· Πάτερ, εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου. Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευσεν.

47 Ἰδὼν δὲ ὁ ἑκατόνταρχος τὸ γενόμενον, ἐδόξασε τ̃ Θεὸν, λέγων· Ὄντως ὁ ἄνθρωπος ȣ̃τος δίκαιος ἦν.

48 Καὶ πάντες οἱ συμπαραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τ̃ θεωρίαν ταύτην, θεωροῦντες τὰ γενόμενα, τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη ὑπέστρεφον.

49 Εἱστήκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτȣ̃ μακρόθεν, ϗ γυναῖκες αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τ̃ Γαλιλαίας, ὁρῶσαι ταῦτα.

50 Καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ ὀνόματι Ἰωσὴφ, βουλευτὴς ὑπάρχων, ἀνὴρ ἀγαθὸς ϗ δίκαιος,

51 (Οὗτος ȣ̓κ ἦν συγκατατεθειμένος τῇ βουλῇ καὶ τῇ πράξει αὐτῶν,) ἀπὸ Ἀριμαθαίας πόλεως τ̃ Ἰουδαίων· ὃς καὶ προσεδέχετο ϗ αὐτὸς τὴν βασιλείαν τῦ Θεȣ̃·

52 Οὗτος, προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ, ᾐτήσατο τὸ σῶμα τȣ̃ Ἰησȣ̃.

53 Καὶ καθελὼν αὐτὸ, ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι, ϗ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν μνήματι λαξευτῷ, οὗ ȣ̓κ ἦν ȣ̓δέπω ȣ̓δεὶς κείμενος.

54 Καὶ ἡμέρα ἦν παρασκευὴ, ϗ σάββατον ἐπέφωσκε.

55 Κατακολȣθήσασαι δὲ ϗ γυναῖκες, αἵτινες ἦσαν συνεληλυθυῖαι αὐτῷ ἐκ τ̃ Γαλιλαίας, ἐθεάσαντο τὸ μνημεῖον, ϗ ὡς ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτȣ̃.

56 Ὑποστρέψασαι δὲ ἡτοίμασαν ἀρώματα ϗ μύρα· καὶ τὸ μὲν σάββατον ἡσύχασαν κατὰ τ̃ ἐντολήν.

Κεφ. κδ'. 24.

ΤΗ, δὲ μιᾷ τ̃ σαββάτων, ὄρθρȣ βαθέος ἦλθον ἐπὶ τὸ μνῆμα, φέρȣσαι ἃ ἡτοίμασαν ἀρώματα· καί τινες σὺν αὐταῖς.

2 Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τῦ μνημείȣ.

3 Καὶ εἰσελθȣ̃σαι ȣ̓χ εὗρον τὸ σῶμα τῦ Κυρίȣ Ἰησȣ̃.

4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τȣ́τȣ, καὶ ἰδȣ̀, δύο ἄνδρες ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις.

5 Ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν, ϗ κλινȣσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τ̃ γῆν, εἶπον πρὸς αὐ-

τάς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ
τῶν νεκρῶν;
6 Οὐκ ἔςιν ὧδε, ἀλλ' ἠγέρ-
θη. Μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν
ὑμῖν, ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ,
7 Λέγων· Ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖ-
ρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν, ϗ
ςαυρωθῆναι· ϗ τῇ τρίτῃ ἡμέ-
ρᾳ ἀναςῆναι.
8 Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημά-
των αὐτοῦ.
9 Καὶ ὑποςρέψασαι ἀπὸ τοῦ
μνημείου, ἀπήγγειλαν ταῦτα
πάντα τοῖς ἕνδεκα καὶ πᾶσι
τοῖς λοιποῖς.
10 Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ
Μαρία, ϗ Ἰωάννα, ϗ Μαρία
Ἰακώβου, ϗ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐ-
ταῖς, αἳ ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀπο-
ςόλους ταῦτα.
11 Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐ-
τῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐ-
τῶν, ϗ ἠπίςουν αὐταῖς.
12 Ὁ δὲ Πέτρος ἀναςὰς ἔ-
δραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον· καὶ
παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια
κείμενα μόνα· ϗ ἀπῆλθε, πρὸς
ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.
13 Καὶ ἰδοὺ, δύο ἐξ αὐτῶν
ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ
ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν ςα-
δίους ἑξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ,
ᾗ ὄνομα Ἐμμαούς.
14 Καὶ αὐτοὶ ὡμίλουν πρὸς
ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμ-
βεβηκότων τούτων.
15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμι-
λεῖν αὐτοὺς, ϗ συζητεῖν, καὶ
αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας συν-
επορεύετο αὐτοῖς.
16 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν
ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι
αὐτόν.
17 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Τί-
νες οἱ λόγοι οὗτοι, οὓς ἀντι-
βάλλετε πρὸς ἀλλήλους περι-
πατοῦντες, καί ἐςε σκυθρωποί;
18 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ᾧ
ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐ-
τόν· Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν
Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἔγνως τὰ
γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις ταύταις;
19 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα;
Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Τὰ περὶ
Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο
ἀνὴρ προφήτης, δυνατὸς ἐν ἔρ-
γῳ ϗ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ ϗ
παντὸς τοῦ λαοῦ·
20 Ὅπως τε παρέδωκαν αὐ-
τὸν οἱ Ἀρχιερεῖς ϗ οἱ ἄρχον-
τες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου,
ϗ ἐςαύρωσαν αὐτόν.
21 Ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι
αὐτός ἐςιν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι
τὸν Ἰσραήλ· ἀλλά γε σὺν πᾶσι
τούτοις, τρίτην ταύτην ἡμέραν
ἄγει σήμερον, ἀφ' οὗ ταῦτα
ἐγένετο.
22 Ἀλλὰ καὶ γυναῖκές τινες
ἐξ ἡμῶν ἐξέςησαν ἡμᾶς, γε-

νόμεναι ὄρθριαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον.
23 Καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἦλθον, λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἳ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν.
24 Καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὗρον οὕτω καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον· αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον.
25 Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὦ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται.
26 Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ;
27 Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωσέως, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ.
28 Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην οὗ ἐπορεύοντο· καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο ποῤῥωτέρω πορεύεσθαι.
29 Καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν, λέγοντες· Μεῖνον μεθ᾽ ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐστὶ, καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς.
30 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ᾽ αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον, εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπεδίδου αὐτοῖς.
31 Αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ᾽ αὐτῶν.
32 Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς;
33 Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὗρον συνηθροισμένους τοὺς ἕνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς,
34 Λέγοντας· Ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως, καὶ ὤφθη Σίμωνι.
35 Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.
36 Ταῦτα δὲ αὐτῶν λαλούντων, αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἔστη ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν.
37 Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν.
38 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμένοι ἐστὲ, καὶ διατί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;
39 Ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε· ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα.
40 Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδειξεν

αὐτοῖς τὰς χεῖρας ϗ τȣ̀ς πό-
δας.
41 Ἔτι δὲ ἀπιςȣ́ντων αὐτῶν
ἀπὸ τ̃ χαρᾶς, ϗ θαυμαζόντων,
εἶπεν αὐτοῖς· Ἔχετέ τι βρώ-
σιμον ἐνθάδε;
42 Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ
ἰχθύος ὀπτȣ̃ μέρος, ϗ ἀπὸ με-
λισσίȣ κηρίȣ.
43 Καὶ λαβὼν, ἐνώπιον αὐ-
τῶν ἔφαγεν·
44 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ
λόγοι οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς
ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πλη-
ρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμ-
μένα ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως, καὶ
προφήταις, καὶ ψαλμοῖς περὶ
ἐμȣ̃.
45 Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν
νȣ̃ν, τȣ̃ συνιέναι τὰς γραφάς.
46 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι
οὕτω γέγραπται, καὶ οὕτως ἔδει
παθεῖν τ̃ Χριςὸν, ϗ ἀναςῆναι
ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ,
47 Καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ
ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ
ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα
τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἰε-
ρȣσαλήμ.
48 Ὑμεῖς δέ ἐςε μάρτυρες
τȣ́των.
49 Καὶ ἰδȣ̀, ἐγὼ ἀποςέλλω τ̃
ἐπαγγελίαν τȣ̃ πατρός μου ἐφ'
ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν
τῇ πόλει Ἱερουσαλὴμ, ἕως οὗ
ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψȣς.
50 Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω
ἕως εἰς Βηθανίαν· ϗ ἐπάρας
τὰς χεῖρας αὐτοῦ, εὐλόγησεν
αὐτȣ́ς.
51 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλο-
γεῖν αὐτὸν αὐτȣ̀ς, διέςη ἀπ'
αὐτῶν, καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν
οὐρανόν.
52 Καὶ αὐτοὶ, προσκυνή-
σαντες αὐτὸν, ὑπέςρεψαν εἰς
Ἱερουσαλὴμ μετὰ χαρᾶς με-
γάλης.
53 Καὶ ἦσαν διαπαντὸς ἐν
τῷ ἱερῷ, αἰνȣ̃ντες ϗ εὐλογȣ̃ντες
τ̃ Θεόν. Ἀμήν.

ΤΟ ΚΑΤΑ

Ι Ω Α Ν Ν Η Ν

ἍΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. α΄. 1.

ΕΝ ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, ϗ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τ̃ Θεὸν, ϗ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος.

2 Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τ̃ Θεόν.

3 Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο· ϗ χωρὶς αὐτȣ̃ ἐγένετο ȣ̓δὲ ἓν, ὃ γέγονεν.

4 Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, ϗ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τ̃ ἀνθρώπων.

5 Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν.

6 Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ· ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης.

7 Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τȣ̃ φωτὸς, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ.

8 Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός.

9 Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον.

10 Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο· ϗ ὁ κόσμος αὐτὸν ȣ̓κ ἔγνω.

11 Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν ȣ̓ παρέλαβον.

12 Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτὸν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύȣσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτȣ̃·

13 Οἳ ȣ̓κ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς, ἀλλ' ἐκ Θεȣ̃ ἐγεννήθησαν.

14 Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο· ϗ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, (ϗ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενȣ̃ς παρὰ πατρὸς,) πλήρης χάριτος ϗ ἀληθείας.

15 Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτȣ̃, ϗ κέκραγε, λέγων· Οὗτος ἦν ὃν εἶπον· ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ἔμπροσθέν μου γέγονεν· ὅτι πρῶτός μȣ ἦν.

16 Καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος

αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, ϗ χάριν ἀντὶ χάριτος.

17 Ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωσέως ἐδόθη· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.

18 Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε· ὁ μονογενὴς υἱὸς, ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς, ἐκεῖνος ἐξηγήσατο.

19 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου, ὅτε ἀπέστειλαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱεροσολύμων Ἱερεῖς ϗ Λευΐτας, ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτόν· Σὺ τίς εἶ;

20 Καὶ ὡμολόγησε, καὶ οὐκ ἠρνήσατο· καὶ ὡμολόγησεν, Ὅτι οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χριστός.

21 Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν· Τί οὖν; Ἠλίας εἶ σύ; Καὶ λέγει· Οὐκ εἰμί. Ὁ προφήτης εἶ σύ; Καὶ ἀπεκρίθη· Οὔ.

22 Εἶπον οὖν αὐτῷ· Τίς εἶ; ἵνα ἀπόκρισιν δῶμεν τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς· τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ;

23 Ἔφη· Ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Εὐθύνατε τὴν ὁδὸν Κυρίου· καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης.

24 Καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι, ἦσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων.

25 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν, καὶ εἶπον αὐτῷ· Τί οὖν βαπτίζεις, εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ Χριστὸς, οὔτε Ἠλίας, οὔτε ὁ προφήτης;

26 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰωάννης, λέγων· Ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι· μέσος δὲ ὑμῶν ἕστηκεν, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε·

27 Αὐτός ἐστιν ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν· οὗ ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος.

28 Ταῦτα ἐν Βηθαβαρᾷ ἐγένετο πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου ἦν Ἰωάννης βαπτίζων.

29 Τῇ ἐπαύριον βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν, ϗ λέγει· Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου.

30 Οὗτός ἐστι περὶ οὗ ἐγὼ εἶπον· Ὀπίσω μου ἔρχεται ἀνὴρ, ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν· ὅτι πρῶτός μου ἦν.

31 Κἀγὼ οὐκ ᾔδειν αὐτόν· ἀλλ᾽ ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσραὴλ, διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ ἐν τῷ ὕδατι βαπτίζων.

32 Καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰωάννης, λέγων· Ὅτι τεθέαμαι τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν ἐξ οὐρανοῦ, ϗ ἔμεινεν ἐπ᾽ αὐτόν.

33 Κἀγὼ οὐκ ᾔδειν αὐτόν· ἀλλ᾽ ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὕδατι, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· Ἐφ᾽ ὃν ἂν ἴδῃς τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον ϗ μένον ἐπ᾽ αὐτὸν,

ȣ̃τός ἐςιν ὁ βαπτίζων ἐν Πνεύ-
ματι ἁγίῳ.
34 Κἀγὼ ἑώρακα, ϗ μεμαρ-
τύρηκα ὅτι ȣ̃τός ἐςιν ὁ υἱὸς τȣ̃
Θεȣ̃.
35 Τῇ ἐπαύριον πάλιν εἱ-
ςήκει ὁ Ἰωάννης, ϗ ἐκ τ͂ μα-
θητῶν αὐτȣ̃ δύο·
36 Καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ
περιπατȣ̃ντι, λέγει· Ἴδε ὁ ἀμ-
νὸς τȣ̃ Θεȣ̃.
37 Καὶ ἤκουσαν αὐτȣ̃ οἱ δύο
μαθηταὶ λαλȣ̃ντος, ϗ ἠκολȣ́-
θησαν τῷ Ἰησȣ̃.
38 Στραφεὶς δὲ ὁ Ἰησȣ̃ς, ϗ
θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολȣθȣ̃ν-
τας, λέγει αὐτοῖς·
39 Τί ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον
αὐτῷ· Ῥαββὶ, (ὃ λέγεται ἑρ-
μηνευόμενον, διδάσκαλε) ποῦ
μένεις;
40 Λέγει αὐτοῖς· Ἔρχεσθε
ϗ ἴδετε. Ἦλθον ϗ εἶδον πȣ̃
μένει· ϗ παρ' αὐτῷ ἔμειναν τ͂
ἡμέραν ἐκείνην· ὥρα δὲ ἦν ὡς
δεκάτη.
41 Ἦν Ἀνδρέας, ὁ ἀδελφὸς
Σίμωνος Πέτρȣ, εἷς ἐκ τ͂ δύο τ͂
ἀκȣσάντων παρὰ Ἰωάννȣ, καὶ
ἀκολȣθησάντων αὐτῷ.
42 Εὑρίσκει ȣ̃τος πρῶτος τ͂
ἀδελφὸν τὸν ἴδιον Σίμωνα, καὶ
λέγει αὐτῷ· Εὑρήκαμεν τὸν
Μεσσίαν, ὅ ἐςι μεθερμηνευό-
μενον, ὁ Χριςός·
43 Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς
τ͂ Ἰησȣ̃ν. Ἐμβλέψας δὲ αὐ-
τῷ ὁ Ἰησȣ̃ς, εἶπε· Σὺ εἶ Σίμων
ὁ υἱὸς Ἰωνᾶ· σὺ κληθήσῃ Κη-
φᾶς, ὃ ἑρμηνεύεται Πέτρος.
44 Τῇ ἐπαύριον ἠθέλησεν ὁ
Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλι-
λαίαν· καὶ εὑρίσκει Φίλιππον,
ϗ λέγει αὐτῷ· Ἀκολȣ́θει μοι.
45 Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος, ἀπὸ
Βηθσαϊδὰ, ἐκ τ͂ πόλεως Ἀν-
δρέȣ ϗ Πέτρȣ.
46 Εὑρίσκει Φίλιππος τὸν
Ναθαναὴλ, καὶ λέγει αὐτῷ·
Ὃν ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νό-
μῳ, ϗ οἱ προφῆται, εὑρήκα-
μεν Ἰησȣ̃ν τ͂ υἱὸν τȣ̃ Ἰωσὴφ, τ͂
ἀπὸ Ναζαρέτ.
47 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθα-
ναήλ· Ἐκ Ναζαρὲτ δύναταί
τι ἀγαθὸν εἶναι; Λέγει αὐ-
τῷ Φίλιππος· Ἔρχȣ ϗ ἴδε.
48 Εἶδεν ὁ Ἰησȣ̃ς τ͂ Ναθα-
ναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν,
ϗ λέγει περὶ αὐτȣ̃· Ἴδε ἀλη-
θῶς Ἰσραηλίτης, ἐν ᾧ δόλος ȣ̓κ
ἔςι.
49 Λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ·
Πόθεν με γινώσκεις; Ἀπε-
κρίθη ὁ Ἰησȣ̃ς, ϗ εἶπεν αὐτῷ·
Πρὸ τȣ̃ σε Φίλιππον φωνῆσαι,
ὄντα ὑπὸ τ͂ συκῆν, εἶδόν σε.
50 Ἀπεκρίθη Ναθαναὴλ, ϗ
λέγει αὐτῷ· Ῥαββὶ, σὺ εἶ ὁ
υἱὸς τȣ̃ Θεȣ̃, σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς
τȣ̃ Ἰσραήλ.
51 Ἀπεκρίθη Ἰησȣ̃ς, ϗ εἶ-

πεν αὐτῷ· Ὅτι εἶπόν σοι, εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, πιστεύεις; μείζω τούτων ὄψει.

52 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγότα, καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γάμος ἐγένετο ἐν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἦν ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ.

2 Ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἰς τὸν γάμον.

3 Καὶ ὑστερήσαντος οἴνου, λέγει ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν· Οἶνον οὐκ ἔχουσι.

4 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Τί ἐμοὶ καί σοι, γύναι; οὔπω ἥκει ἡ ὥρα μου.

5 Λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακόνοις· Ὅ, τι ἂν λέγῃ ὑμῖν, ποιήσατε.

6 Ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαι λίθιναι ἕξ, κείμεναι κατὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν Ἰουδαίων, χωροῦσαι ἀνὰ μετρητὰς δύο ἢ τρεῖς.

7 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος. Καὶ ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως ἄνω.

8 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἀντλήσατε νῦν, καὶ φέρετε τῷ ἀρχιτρικλίνῳ. Καὶ ἤνεγκαν.

9 Ὡς δὲ ἐγεύσατο ὁ ἀρχιτρίκλινος τὸ ὕδωρ οἶνον γεγενημένον, (καὶ οὐκ ᾔδει πόθεν ἐστίν· οἱ δὲ διάκονοι ᾔδεισαν, οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ·) φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρίκλινος,

10 Καὶ λέγει αὐτῷ· Πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθησι, καὶ, ὅταν μεθυσθῶσι, τότε τὸν ἐλάσσω· σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι.

11 Ταύτην ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐφανέρωσε τὴν δόξαν αὐτοῦ· καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

12 Μετὰ τοῦτο κατέβη εἰς Καπερναοὺμ, αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἐκεῖ ἔμειναν οὐ πολλὰς ἡμέρας.

13 Καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς.

14 Καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ τοὺς πωλοῦντας βόας καὶ πρόβατα καὶ περιστερὰς, καὶ τοὺς κερματιστὰς καθημένους.

15 Καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ σχοινίων, πάντας ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, τά τε πρόβατα καὶ τοὺς βόας· καὶ τῶν κολλυβιστῶν ἐξέχεε τὸ κέρμα, καὶ τὰς τραπέζας ἀνέστρεψε·

16 Καὶ τοῖς τὰς περιστερὰς
πωλοῦσιν εἶπεν· Ἄρατε ταῦτα
ἐντεῦθεν· μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον
τοῦ πατρός μου, οἶκον ἐμπορίου.
17 Ἐμνήσθησαν δὲ οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ ὅτι γεγραμμένον
ἐστίν· Ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατ-
έφαγέ με.
18 Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰου-
δαῖοι, καὶ εἶπον αὐτῷ· Τί ση-
μεῖον δεικνύεις ἡμῖν, ὅτι ταῦτα
ποιεῖς;
19 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ
εἶπεν αὐτοῖς· Λύσατε τὸν ναὸν
τοῦτον, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις
ἐγερῶ αὐτόν.
20 Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι·
Τεσσαράκοντα καὶ ἓξ ἔτεσιν
ᾠκοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος· καὶ σὺ
ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερεῖς αὐ-
τόν;
21 Ἐκεῖνος δὲ ἔλεγε περὶ τοῦ
ναοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ.
22 Ὅτε οὖν ἠγέρθη ἐκ νε-
κρῶν, ἐμνήσθησαν οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ ὅτι τοῦτο ἔλεγεν αὐτοῖς·
καὶ ἐπίστευσαν τῇ γραφῇ, καὶ τῷ
λόγῳ ᾧ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς.
23 Ὡς δὲ ἦν ἐν Ἱεροσολύ-
μοις ἐν τῷ πάσχα ἐν τῇ ἑορ-
τῇ, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸ
ὄνομα αὐτοῦ, θεωροῦντες αὐτοῦ
τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει.
24 Αὐτὸς δὲ ὁ Ἰησοῦς οὐκ ἐπί-
στευεν ἑαυτὸν αὐτοῖς, διὰ τὸ
αὐτὸν γινώσκειν πάντας·
25 Καὶ ὅτι οὐ χρείαν εἶχεν
ἵνα τις μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ ἀν-
θρώπου· αὐτὸς γὰρ ἐγίνωσκε
τί ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ.

Κεφ. γ΄. 3.

ΗΝ δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν Φα-
ρισαίων, Νικόδημος ὄνο-
μα αὐτῷ, ἄρχων τῶν Ἰου-
δαίων.
2 Οὗτος ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν
νυκτὸς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ῥαββὶ,
οἴδαμεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐλήλυ-
θας διδάσκαλος· οὐδεὶς γὰρ
ταῦτα τὰ σημεῖα δύναται ποι-
εῖν ἃ σὺ ποιεῖς, ἐὰν μὴ ᾖ ὁ
Θεὸς μετ' αὐτοῦ.
3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ
εἶπεν αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω
σοι, ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἄνω-
θεν, οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασι-
λείαν τοῦ Θεοῦ.
4 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Νικό-
δημος· Πῶς δύναται ἄνθρωπος
γεννηθῆναι γέρων ὤν; μὴ δύ-
ναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς
αὐτοῦ δεύτερον εἰσελθεῖν, καὶ
γεννηθῆναι;
5 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἀ-
μὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μή
τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ
Πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελ-
θεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
6 Τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς
σαρκὸς, σάρξ ἐστι· καὶ τὸ γε-
γεννημένον ἐκ τοῦ Πνεύματος,
πνεῦμά ἐστι.

7 Μὴ θαυμάσῃς ὅτι εἶπόν σοι· Δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν.

8 Τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλ' οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται, καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως ἐστὶ πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Πνεύματος.

9 Ἀπεκρίθη Νικόδημος, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πῶς δύναται ταῦτα γενέσθαι;

10 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ταῦτα οὐ γινώσκεις;

11 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι ὃ οἴδαμεν λαλοῦμεν, καὶ ὃ ἑωράκαμεν μαρτυροῦμεν· καὶ τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λαμβάνετε.

12 Εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν, καὶ οὐ πιστεύετε· πῶς, ἐὰν εἴπω ὑμῖν τὰ ἐπουράνια, πιστεύσετε;

13 Καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν, εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβὰς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ.

14 Καὶ καθὼς Μωσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου·

15 Ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

16 Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν· ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

17 Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον, ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.

18 Ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν, οὐ κρίνεται· ὁ δὲ μὴ πιστεύων, ἤδη κέκριται· ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

19 Αὕτη δέ ἐστιν ἡ κρίσις, ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ σκότος, ἢ τὸ φῶς· ἦν γὰρ πονηρὰ αὐτῶν τὰ ἔργα.

20 Πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσσων, μισεῖ τὸ φῶς, καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

21 Ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν, ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα, ὅτι ἐν Θεῷ ἐστιν εἰργασμένα.

22 Μετὰ ταῦτα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν Ἰουδαίαν γῆν· καὶ ἐκεῖ διέτριβε μετ' αὐτῶν, καὶ ἐβάπτιζεν.

23 Ἦν δὲ καὶ Ἰωάννης βαπτίζων ἐν Αἰνὼν ἐγγὺς τοῦ Σαλεὶμ, ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ· καὶ παρεγίνοντο, καὶ ἐβαπτίζοντο.

24 Οὔπω γὰρ ἦν βεβλημένος
εἰς τὴν φυλακὴν ὁ Ἰωάννης.
25 Ἐγένετο οὖν ζήτησις ἐκ τῶν
μαθητῶν Ἰωάννου μετὰ Ἰου-
δαίων περὶ καθαρισμοῦ.
26 Καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰω-
άννην, καὶ εἶπον αὐτῷ· Ῥαββὶ,
ὃς ἦν μετὰ σοῦ πέραν τοῦ Ἰορ-
δάνου, ᾧ σὺ μεμαρτύρηκας, ἴδε,
οὗτος βαπτίζει, καὶ πάντες ἔρ-
χονται πρὸς αὐτόν.
27 Ἀπεκρίθη Ἰωάννης, καὶ
εἶπεν· Οὐ δύναται ἄνθρωπος
λαμβάνειν οὐδὲν, ἐὰν μὴ ᾖ δε-
δομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.
28 Αὐτοὶ ὑμεῖς μοι μαρτυ-
ρεῖτε ὅτι εἶπον· Οὐκ εἰμὶ ἐγὼ
ὁ Χριστὸς, ἀλλ᾽ ὅτι ἀπεσταλ-
μένος εἰμὶ ἔμπροσθεν ἐκείνου.
29 Ὁ ἔχων τὴν νύμφην, νυμ-
φίος ἐστίν· ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου,
ὁ ἑστηκὼς καὶ ἀκούων αὐτοῦ, χαρᾷ
χαίρει διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμ-
φίου. Αὕτη οὖν ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ
πεπλήρωται.
30 Ἐκεῖνον δεῖ αὐξάνειν, ἐμὲ
δὲ ἐλαττοῦσθαι.
31 Ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος,
ἐπάνω πάντων ἐστίν. Ὁ ὢν ἐκ
τῆς γῆς, ἐκ τῆς γῆς ἐστι, καὶ ἐκ τῆς
γῆς λαλεῖ. Ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
ἐρχόμενος, ἐπάνω πάντων ἐστί.
32 Καὶ ὃ ἑώρακε καὶ ἤκουσε,
τοῦτο μαρτυρεῖ· καὶ τὴν μαρτυ-
ρίαν αὐτοῦ οὐδεὶς λαμβάνει.
33 Ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν μαρ-
τυρίαν, ἐσφράγισεν ὅτι ὁ Θεὸς
ἀληθής ἐστιν.
34 Ὃν γὰρ ἀπέστειλεν ὁ
Θεὸς, τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ λα-
λεῖ· οὐ γὰρ ἐκ μέτρου δίδωσιν
ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα.
35 Ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν υἱὸν,
καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ
αὐτοῦ.
36 Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν,
ἔχει ζωὴν αἰώνιον· ὁ δὲ ἀπει-
θῶν τῷ υἱῷ, οὐκ ὄψεται ζωὴν,
ἀλλ᾽ ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ μένει ἐπ᾽
αὐτόν.

Κεφ. δ'. 4.

ΩΣ οὖν ἔγνω ὁ Κύριος ὅτι
ἤκουσαν οἱ Φαρισαῖοι ὅτι
Ἰησοῦς πλείονας μαθητὰς ποιεῖ
καὶ βαπτίζει ἢ Ἰωάννης·
2 (Καίτοιγε Ἰησοῦς αὐτὸς οὐκ
ἐβάπτιζεν, ἀλλ᾽ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ·)
3 Ἀφῆκε τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ἀπ-
ῆλθε πάλιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.
4 Ἔδει δὲ αὐτὸν διέρχεσθαι
διὰ τῆς Σαμαρείας.
5 Ἔρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς
Σαμαρείας, λεγομένην Συχὰρ,
πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν Ἰα-
κὼβ Ἰωσὴφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ.
6 Ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ Ἰα-
κώβ. Ὁ οὖν Ἰησοῦς, κεκοπια-
κὼς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας, ἐκαθέ-
ζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ. Ὥρα
ἦν ὡσεὶ ἕκτη.
7 Ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σα-

μαρείας ἀντλῆσαι ὕδωρ. Λέ-
γει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Δός μοι
πιεῖν.
8 Οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ
ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν,
ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσι.
9 Λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ
Σαμαρεῖτις· Πῶς σὺ Ἰουδαῖος
ὢν, παρ' ἐμοῦ πιεῖν αἰτεῖς, οὔ-
σης γυναικὸς Σαμαρείτιδος; οὐ
γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σα-
μαρείταις.
10 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, καὶ εἶ-
πεν αὐτῇ· Εἰ ᾔδεις τὴν δωρεὰν
τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἐστιν ὁ λέγων
σοι, Δός μοι πιεῖν· σὺ ἂν ᾔ-
τησας αὐτὸν, καὶ ἔδωκεν ἄν σοι
ὕδωρ ζῶν.
11 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Κύ-
ριε, οὔτε ἄντλημα ἔχεις, καὶ τὸ
φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν οὖν ἔ-
χεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν;
12 Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πα-
τρὸς ἡμῶν Ἰακὼβ, ὃς ἔδωκεν
ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ
αὐτοῦ ἔπιε, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ
τὰ θρέμματα αὐτοῦ;
13 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ
εἶπεν αὐτῇ· Πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ
ὕδατος τούτου, διψήσει πάλιν·
14 Ὃς δ' ἂν πίῃ ἐκ τοῦ ὕδα-
τος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ
διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλλὰ τὸ
ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ, γενήσεται ἐν
αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου
εἰς ζωὴν αἰώνιον. ¶

15 Λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνή·
Κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ,
ἵνα μὴ διψῶ, μηδὲ ἔρχωμαι
ἐνθάδε ἀντλεῖν.
16 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Ὕπαγε, φώνησον τὸν ἄνδρα σου,
καὶ ἐλθὲ ἐνθάδε.
17 Ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ, καὶ
εἶπεν· Οὐκ ἔχω ἄνδρα. Λέγει
αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Καλῶς εἶπας,
Ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔχω·
18 Πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες·
καὶ νῦν ὃν ἔχεις, οὐκ ἔστι σου
ἀνήρ· τοῦτο ἀληθὲς εἴρηκας.
19 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Κύ-
ριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ
σύ.
20 Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τούτῳ
τῷ ὄρει προσεκύνησαν· καὶ ὑμεῖς
λέγετε ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις ἐστὶν
ὁ τόπος, ὅπου δεῖ προσκυνεῖν.
21 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Γύναι, πίστευσόν μοι, ὅτι ἔρ-
χεται ὥρα, ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει
τούτῳ, οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις
προσκυνήσετε τῷ πατρί.
22 Ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ
οἴδατε· ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ὃ
οἴδαμεν· ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν
Ἰουδαίων ἐστίν.
23 Ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, καὶ
νῦν ἐστιν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσ-
κυνηταὶ προσκυνήσουσι τῷ πα-
τρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ·
καὶ γὰρ ὁ πατὴρ τοιούτους ζητεῖ
τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν.

24 Πνεῦμα ὁ Θεός· καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτὸν, ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν.

25 Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται, ὁ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα.

26 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι, ὁ λαλῶν σοι.

27 Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμασαν ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει. Οὐδεὶς μέντοι εἶπε· Τί ζητεῖς; ἤ, τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς;

28 Ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἡ γυνὴ, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις·

29 Δεῦτε, ἴδετε ἄνθρωπον ὃς εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα· μήτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός;

30 Ἐξῆλθον οὖν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν.

31 Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἠρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ, λέγοντες· Ῥαββὶ, φάγε.

32 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐγὼ βρῶσιν ἔχω φαγεῖν, ἣν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε.

33 Ἔλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους· Μή τις ἤνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν;

34 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐμὸν βρῶμά ἐστιν, ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με, καὶ τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον.

35 Οὐχ ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἔτι τετράμηνόν ἐστι, καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται; ἰδοὺ, λέγω ὑμῖν· Ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, καὶ θεάσασθε τὰς χώρας, ὅτι λευκαί εἰσι πρὸς θερισμὸν ἤδη.

36 Καὶ ὁ θερίζων, μισθὸν λαμβάνει, καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον· ἵνα καὶ ὁ σπείρων ὁμοῦ χαίρῃ, καὶ ὁ θερίζων.

37 Ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινὸς, ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων, καὶ ἄλλος ὁ θερίζων.

38 Ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν ὃ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε· ἄλλοι κεκοπιάκασι, καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε.

39 Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν τῶν Σαμαρειτῶν, διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικὸς, μαρτυρούσης· Ὅτι εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα.

40 Ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ Σαμαρεῖται, ἠρώτων αὐτὸν μεῖναι παρ' αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας.

41 Καὶ πολλῷ πλείους ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ·

42 Τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον· Ὅτι οὐκ ἔτι διὰ τὴν σὴν λαλιὰν

πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν, καὶ οἴδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός.

43 Μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέρας ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

44 Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἰησοῦς ἐμαρτύρησεν, ὅτι προφήτης ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι τιμὴν οὐκ ἔχει.

45 Ὅτε οὖν ἦλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἐδέξαντο αὐτὸν οἱ Γαλιλαῖοι, πάντα ἑωρακότες ἃ ἐποίησεν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν τῇ ἑορτῇ· καὶ αὐτοὶ γὰρ ἦλθον εἰς τὴν ἑορτήν.

46 Ἦλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πάλιν εἰς τὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, ὅπου ἐποίησε τὸ ὕδωρ οἶνον. Καὶ ἦν τις βασιλικὸς, οὗ ὁ υἱὸς ἠσθένει ἐν Καπερναούμ.

47 Οὗτος, ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ἥκει ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἀπῆλθε πρὸς αὐτὸν, καὶ ἠρώτα αὐτὸν ἵνα καταβῇ καὶ ἰάσηται αὐτοῦ τὸν υἱόν· ἤμελλε γὰρ ἀποθνήσκειν.

48 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν· Ἐὰν μὴ σημεῖα καὶ τέρατα ἴδητε, οὐ μὴ πιστεύσητε.

49 Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλικός· Κύριε, κατάβηθι πρὶν ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου.

50 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου, ὁ υἱός σου ζῇ. Καὶ ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν αὐτῷ Ἰησοῦς· καὶ ἐπορεύετο.

51 Ἤδη δὲ αὐτοῦ καταβαίνοντος, οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἀπήντησαν αὐτῷ, καὶ ἀπήγγειλαν, λέγοντες· Ὅτι ὁ παῖς σου ζῇ.

52 Ἐπύθετο οὖν παρ' αὐτῶν τὴν ὥραν ἐν ᾗ κομψότερον ἔσχε· καὶ εἶπον αὐτῷ· Ὅτι χθὲς ὥραν ἑβδόμην ἀφῆκεν αὐτὸν ὁ πυρετός.

53 Ἔγνω οὖν ὁ πατὴρ ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἐν ᾗ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ὁ υἱός σου ζῇ. Καὶ ἐπίστευσεν αὐτὸς, καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλη.

54 Τοῦτο πάλιν δεύτερον σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

Κεφ. ε'. 5.

ΜΕΤΑ ταῦτα ἦν ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα.

2 Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα, ἡ ἐπιλεγομένη Ἑβραϊστὶ Βηθεσδὰ, πέντε στοὰς ἔχουσα.

3 Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν.

4 Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ, καὶ ἐτάρασσε τὸ ὕδωρ. Ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταρα-

χὴν τȣ ὕδατος, ὑγιὴς ἐγίνετο, ᾧ δήποτε κατείχετο νοσήματι.
5 Ἦν δέ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ τριακονταοκτὼ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ.
6 Τȣτον ἰδὼν ὁ Ἰησȣς κατακείμενον, καὶ γνȣς ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ· Θέλεις ὑγιὴς γενέσθαι;
7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν· Κύριε, ἄνθρωπον ȣ̓κ ἔχω, ἵνα, ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλλῃ με εἰς τ κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγὼ, ἄλλος πρὸ ἐμȣ καταβαίνει.
8 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησȣς· Ἔγειραι, ἆρον τ κράββατόν σου, κ) περιπάτει.
9 Καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγιὴς ὁ ἄνθρωπος· κ) ἦρε τ κράββατον αὐτȣ, κ) περιεπάτει. Ἦν δὲ σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.
10 Ἔλεγον ȣ̓ν οἱ Ἰȣδαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ· Σάββατόν ἐστιν, ȣ̓κ ἔξεστί σοι ἆραι τὸν κράββατον.
11 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· Ἆρον τ κράββατόν σȣ, κ) περιπάτει.
12 Ἠρώτησαν οὖν αὐτόν· Τίς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπών σοι, Ἆρον τ κράββατόν σȣ, κ) περιπάτει;
13 Ὁ δὲ ἰαθεὶς ȣ̓κ ᾔδει τίς ἐστιν· ὁ γὰρ Ἰησȣς ἐξένευσεν, ὄχλȣ ὄντος ἐν τῷ τόπῳ.
14 Μετὰ ταῦτα εὑρίσκει αὐτὸν ὁ Ἰησȣς ἐν τῷ ἱερῷ, κ) εἶπεν αὐτῷ· Ἴδε, ὑγιὴς γέγονας· μηκέτι ἁμάρτανε, ἵνα μὴ χεῖρόν τί σοι γένηται.
15 Ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος, κ) ἀνήγγειλε τοῖς Ἰȣδαίοις ὅτι Ἰησȣς ἐστιν ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγιῆ.
16 Καὶ διὰ τȣτο ἐδίωκον τὸν Ἰησȣν οἱ Ἰȣδαῖοι, καὶ ἐζήτουν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ὅτι ταῦτα ἐποίει ἐν σαββάτῳ.
17 Ὁ δὲ Ἰησȣς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς· Ὁ πατήρ μȣ ἕως ἄρτι ἐργάζεται, κἀγὼ ἐργάζομαι.
18 Διὰ τȣτο ȣ̓ν μᾶλλον ἐζήτȣν αὐτὸν οἱ Ἰȣδαῖοι ἀποκτεῖναι, ὅτι οὐ μόνον ἔλυε τὸ σάββατον, ἀλλὰ κ) πατέρα ἴδιον ἔλεγε τ Θεὸν, ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ Θεῷ.
19 Ἀπεκρίνατο οὖν ὁ Ἰησȣς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ δύναται ὁ υἱὸς ποιεῖν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ȣ̓δὲν, ἐὰν μή τι βλέπῃ τ πατέρα ποιοῦντα· ἃ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα κ) ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ.
20 Ὁ γὰρ πατὴρ φιλεῖ τὸν υἱὸν, κ) πάντα δείκνυσιν αὐτῷ ἃ αὐτὸς ποιεῖ· κ) μείζονα τȣ́των δείξει αὐτῷ ἔργα, ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε.

21 Ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ, οὕτω καὶ ὁ υἱὸς οὓς θέλει, ζωοποιεῖ.

22 Οὐδὲ γὰρ ὁ πατὴρ κρίνει οὐδένα, ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκε τῷ υἱῷ·

23 Ἵνα πάντες τιμῶσι τὸν υἱὸν, καθὼς τιμῶσι τὸν πατέρα. Ὁ μὴ τιμῶν τὸν υἱὸν, οὐ τιμᾷ τὸν πατέρα τὸν πέμψαντα αὐτόν.

24 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων, καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν.

25 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστιν, ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσονται τῆς φωνῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσονται.

26 Ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως ἔδωκε καὶ τῷ υἱῷ ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ.

27 Καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ κρίσιν ποιεῖν, ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστί.

28 Μὴ θαυμάζετε τοῦτο· ὅτι ἔρχεται ὥρα ἐν ᾗ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ·

29 Καὶ ἐκπορεύσονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες, εἰς ἀνάστασιν ζωῆς· οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες, εἰς ἀνάστασιν κρίσεως.

30 Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐδέν· καθὼς ἀκούω, κρίνω· καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία ἐστίν· ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με πατρός.

31 Ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἡ μαρτυρία μου οὐκ ἔστιν ἀληθής.

32 Ἄλλος ἐστὶν ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμοῦ, καὶ οἶδα ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία ἣν μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ.

33 Ὑμεῖς ἀπεστάλκατε πρὸς Ἰωάννην, καὶ μεμαρτύρηκε τῇ ἀληθεία.

34 Ἐγὼ δὲ οὐ παρὰ ἀνθρώπου τὴν μαρτυρίαν λαμβάνω· ἀλλὰ ταῦτα λέγω ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε.

35 Ἐκεῖνος ἦν ὁ λύχνος ὁ καιόμενος καὶ φαίνων· ὑμεῖς δὲ ἠθελήσατε ἀγαλλιασθῆναι πρὸς ὥραν ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ.

36 Ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρτυρίαν μείζω τοῦ Ἰωάννου· τὰ γὰρ ἔργα ἃ ἔδωκέ μοι ὁ πατὴρ ἵνα τελειώσω αὐτὰ, αὐτὰ τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ, μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὅτι ὁ πατήρ με ἀπέσταλκε.

37 Καὶ ὁ πέμψας με πατὴρ, αὐτὸς μεμαρτύρηκε περὶ ἐμοῦ.

Οὔτε φωνὴν αὐτοῦ ἀκηκόατε πώποτε, οὔτε εἶδος αὐτοῦ ἑωράκατε.

38 Καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ οὐκ ἔχετε μένοντα ἐν ὑμῖν· ὅτι ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος, τούτῳ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε.

39 Ἐρευνᾶτε τὰς γραφὰς, ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς ζωὴν αἰώνιον ἔχειν· καὶ ἐκεῖναί εἰσιν αἱ μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ.

40 Καὶ οὐ θέλετε ἐλθεῖν πρός με, ἵνα ζωὴν ἔχητε.

41 Δόξαν παρὰ ἀνθρώπων οὐ λαμβάνω·

42 Ἀλλ' ἔγνωκα ὑμᾶς, ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς.

43 Ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρός μου, καὶ οὐ λαμβάνετέ με· ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ, ἐκεῖνον λήψεσθε.

44 Πῶς δύνασθε ὑμεῖς πιστεῦσαι, δόξαν παρὰ ἀλλήλων λαμβάνοντες, καὶ τὴν δόξαν τὴν παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ οὐ ζητεῖτε;

45 Μὴ δοκεῖτε ὅτι ἐγὼ κατηγορήσω ὑμῶν πρὸς τὸν πατέρα· ἔστιν ὁ κατηγορῶν ὑμῶν, Μωσῆς, εἰς ὃν ὑμεῖς ἠλπίκατε.

46 Εἰ γὰρ ἐπιστεύετε Μωσῇ, ἐπιστεύετε ἂν ἐμοί· περὶ γὰρ ἐμοῦ ἐκεῖνος ἔγραψεν.

47 Εἰ δὲ τοῖς ἐκείνου γράμμασιν οὐ πιστεύετε, πῶς τοῖς ἐμοῖς ῥήμασι πιστεύσετε;

Κεφ. ϛ'. 6.

ΜΕΤΑ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας τῆς Τιβεριάδος.

2 Καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολὺς, ὅτι ἑώρων αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων.

3 Ἀνῆλθε δὲ εἰς τὸ ὄρος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

4 Ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα, ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων.

5 Ἐπάρας οὖν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ θεασάμενος ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτὸν, λέγει πρὸς τὸν Φίλιππον· Πόθεν ἀγοράσομεν ἄρτους, ἵνα φάγωσιν οὗτοι;

6 (Τοῦτο δὲ ἔλεγε πειράζων αὐτόν· αὐτὸς γὰρ ᾔδει τί ἔμελλε ποιεῖν.)

7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ Φίλιππος· Διακοσίων δηναρίων ἄρτοι οὐκ ἀρκοῦσιν αὐτοῖς, ἵνα ἕκαστος αὐτῶν βραχύ τι λάβῃ.

8 Λέγει αὐτῷ εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου·

9 Ἔστι παιδάριον ἓν ὧδε, ὃ ἔχει πέντε ἄρτους κριθίνους, καὶ δύο ὀψάρια· ἀλλὰ ταῦτα τί ἐστιν εἰς τοσούτους;

10 Εἶπε δὲ ὁ Ἰησȣ͂ς· Ποιή-
σατε τȣ̀ς ἀνθρώπȣς ἀναπεσεῖν.
Ἦν δὲ χόρτος πολὺς ἐν τῷ
τόπῳ. Ἀνέπεσον οὖν οἱ ἄνδρες
τ̃ ἀριθμὸν ὡσεὶ πεντακισχί-
λιοι.

11 Ἔλαβε δὲ τοὺς ἄρτους ὁ
Ἰησȣ͂ς, καὶ εὐχαριςήσας, διέ-
δωκε τοῖς μαθηταῖς, οἱ δὲ μα-
θηταὶ τοῖς ἀνακειμένοις· ὁμοί-
ως καὶ ἐκ τ̃ ὀψαρίων ὅσον ἤ-
θελον.

12 Ὡς δὲ ἐνεπλήσθησαν,
λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·
Συναγάγετε τὰ περισσεύσαντα
κλάσματα, ἵνα μή τι ἀπό-
ληται.

13 Συνήγαγον ȣ͂ν, καὶ ἐγέ-
μισαν δώδεκα κοφίνȣς κλασ-
μάτων ἐκ τ̃ πέντε ἄρτων τῶν
κριθίνων, ἃ ἐπερίσσευσε τοῖς
βεβρωκόσιν.

14 Οἱ ȣ͂ν ἄνθρωποι, ἰδόντες
ὃ ἐποίησε σημεῖον ὁ Ἰησοῦς,
ἔλεγον· Ὅτι ȣ͂τός ἐςιν ἀληθῶς
ὁ προφήτης ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν
κόσμον.

15 Ἰησȣ͂ς ȣ͂ν γνȣ̀ς ὅτι μέλ-
λȣσιν ἔρχεσθαι, ϗ ἁρπάζειν
αὐτὸν ἵνα ποιήσωσιν αὐτὸν βα-
σιλέα, ἀνεχώρησε πάλιν εἰς τὸ
ὄρος αὐτὸς μόνος.

16 Ὡς δὲ ὀψία ἐγένετο,
κατέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
ἐπὶ τ̃ θάλασσαν.

17 Καὶ ἐμβάντες εἰς τὸ
πλοῖον, ἤρχοντο πέραν τ̃ θα-
λάσσης εἰς Καπερναούμ. Καὶ
σκοτία ἤδη ἐγεγόνει, ϗ ȣ̓κ ἐλη-
λύθει πρὸς αὐτȣ̀ς ὁ Ἰησȣ͂ς.

18 Ἥ τε θάλασσα, ἀνέμου
μεγάλȣ πνέοντος, διηγείρετο.

19 Ἐληλακότες ȣ͂ν ὡς ςαδίȣς
εἰκοσιπέντε ἢ τριάκοντα, θεω-
ρȣ͂σι τ̃ Ἰησȣ͂ν περιπατȣ͂ντα ἐπὶ
τῆς θαλάσσης, καὶ ἐγγὺς τοῦ
πλοίου γινόμενον· καὶ ἐφοβή-
θησαν.

20 Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· Ἐγώ
εἰμι· μὴ φοβεῖσθε.

21 Ἤθελον ȣ͂ν λαβεῖν αὐτὸν
εἰς τὸ πλοῖον· καὶ εὐθέως τὸ
πλοῖον ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς εἰς
ἣν ὑπῆγον.

22 Τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος ὁ
ἑςηκὼς πέραν τῆς θαλάσσης,
ἰδὼν ὅτι πλοιάριον ἄλλο οὐκ
ἦν ἐκεῖ, εἰ μὴ ἓν ἐκεῖνο εἰς ὃ
ἐνέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτȣ͂, ϗ
ὅτι οὐ συνεισῆλθε τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτȣ͂ ὁ Ἰησȣ͂ς εἰς τὸ πλοι-
άριον, ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθηταὶ
αὐτȣ͂ ἀπῆλθον·

23 (Ἀλλα δὲ ἦλθε πλοι-
άρια ἐκ Τιβεριάδος ἐγγὺς τȣ͂
τόπȣ ὅπȣ ἔφαγον τὸν ἄρτον,
εὐχαριςήσαντος τ̃ Κυρίȣ·)

24 Ὅτε ȣ͂ν εἶδεν ὁ ὄχλος ὅτι
Ἰησȣ͂ς ȣ̓κ ἔςιν ἐκεῖ, ȣ̓δὲ οἱ μα-
θηταὶ αὐτȣ͂, ἐνέβησαν ϗ αὐτοὶ
εἰς τὰ πλοῖα, ϗ ἦλθον εἰς Κα-
περναȣ̀μ, ζητȣ͂ντες τ̃ Ἰησȣ͂ν.

25 Καὶ εὑρόντες αὐτὸν πέραν
τῆς θαλάσσης, εἶπον αὐτῷ· Ῥαβ-
βὶ, πότε ὧδε γέγονας;
26 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς, καὶ εἶπεν· Ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, ζητεῖτέ με οὐχ ὅτι
εἴδετε σημεῖα, ἀλλ' ὅτι ἐφά-
γετε ἐκ τῶν ἄρτων, καὶ ἐχορτά-
σθητε.
27 Ἐργάζεσθε μὴ τὴν βρῶσιν
τὴν ἀπολλυμένην, ἀλλὰ τὴν βρῶ-
σιν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώ-
νιον, ἣν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν
δώσει· τοῦτον γὰρ ὁ πατὴρ
ἐσφράγισεν, ὁ Θεός.
28 Εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν· Τί
ποιοῦμεν, ἵνα ἐργαζώμεθα τὰ
ἔργα τοῦ Θεοῦ;
29 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ
εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτό ἐςι τὸ ἔρ-
γον τοῦ Θεοῦ, ἵνα πιςεύσητε εἰς
ὃν ἀπέςειλεν ἐκεῖνος.
30 Εἶπον οὖν αὐτῷ· Τί οὖν
ποιεῖς σὺ σημεῖον, ἵνα ἴδωμεν
καὶ πιςεύσωμέν σοι; τί ἐργά-
ζῃ;
31 Οἱ πατέρες ἡμῶν τὸ
μάννα ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ,
καθώς ἐςι γεγραμμένον· Ἄρ-
τον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς
φαγεῖν.
32 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· Οὐ
Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· ἀλλ' ὁ πατήρ μου
δίδωσιν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ τὸν ἀληθινόν.
33 Ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ Θεοῦ ἐςιν
ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
ζωὴν διδοὺς τῷ κόσμῳ.
34 Εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν·
Κύριε, πάντοτε δὸς ἡμῖν τὸν
ἄρτον τοῦτον.
35 Εἶπε δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· ὁ
ἐρχόμενος πρός με, οὐ μὴ πει-
νάσῃ, καὶ ὁ πιςεύων εἰς ἐμὲ οὐ
μὴ διψήσῃ πώποτε.
36 Ἀλλ' εἶπον ὑμῖν ὅτι καὶ
ἑωράκατέ με, καὶ οὐ πιςεύετε.
37 Πᾶν ὃ δίδωσί μοι ὁ πα-
τὴρ, πρὸς ἐμὲ ἥξει· καὶ τὸν ἐρ-
χόμενον πρός με οὐ μὴ ἐκ-
βάλω ἔξω.
38 Ὅτι καταβέβηκα ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ, οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέ-
λημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέλη-
μα τοῦ πέμψαντός με.
39 Τοῦτο δέ ἐστι τὸ θέλημα
τοῦ πέμψαντός με πατρὸς, ἵνα
πᾶν ὃ δέδωκέ μοι, μὴ ἀπολέσω
ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀναςήσω αὐτὸ
ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.
40 Τοῦτο δέ ἐςι τὸ θέλημα
τοῦ πέμψαντός με, ἵνα πᾶς ὁ
θεωρῶν τὸν υἱὸν, καὶ πιςεύων εἰς
αὐτὸν, ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον· καὶ
ἀναςήσω αὐτὸν ἐγὼ τῇ ἐσχά-
τῃ ἡμέρᾳ.
41 Ἐγόγγυζον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι
περὶ αὐτοῦ, ὅτι εἶπεν· Ἐγώ εἰμι
ὁ ἄρτος ὁ καταβὰς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.

42 Καὶ ἔλεγον· Οὐχ ȣ̃τός
ἐςιν Ἰησȣ̃ς, ὁ υἱὸς Ἰωσὴφ, οὗ
ἡμεῖς οἴδαμεν τ̃ πατέρα ϗ τὴν
μητέρα; πῶς ȣ̃ν λέγει ȣ̃τος·
Ὅτι ἐκ τȣ̃ ȣ̓ρανȣ̃ καταβέβηκα;
43 Ἀπεκρίθη οὖν ὁ Ἰησοῦς,
ϗ εἶπεν αὐτοῖς· Μὴ γογγύζετε
μετ' ἀλλήλων.
44 Οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν
πρός με, ἐὰν μὴ ὁ πατὴρ ὁ
πέμψας με, ἑλκύσῃ αὐτὸν, ϗ
ἐγὼ ἀναςήσω αὐτὸν τῇ ἐσχάτῃ
ἡμέρᾳ.
45 Ἔςι γεγραμμένον ἐν τοῖς
προφήταις· Καὶ ἔσονται πάν-
τες διδακτοὶ τȣ̃ Θεȣ̃. Πᾶς οὖν
ὁ ἀκȣ́σας παρὰ τȣ̃ πατρὸς, ϗ
μαθὼν, ἔρχεται πρός με.
46 Οὐχ ὅτι τὸν πατέρα τὶς
ἑώρακεν, εἰ μὴ ὁ ὢν παρὰ τȣ̃
Θεου· οὗτος ἑώρακε τὸν πα-
τέρα.
47 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὁ πιςεύων εἰς ἐμὲ, ἔχει ζωὴν
αἰώνιον.
48 Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς
ζωῆς.
49 Οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον
τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, ϗ ἀπέ-
θανον.
50 Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ
τȣ̃ οὐρανοῦ καταβαίνων, ἵνα τὶς
ἐξ αὐτοῦ φάγῃ, καὶ μὴ ἀπο-
θάνῃ.
51 Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν,
ὁ ἐκ τȣ̃ οὐρανοῦ καταβάς· ἐάν
τις φάγῃ ἐκ τούτου τȣ̃ ἄρτου,
ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ὁ
ἄρτος δὲ ὃν ἐγὼ δώσω, ἡ σάρξ
μȣ ἐςὶν, ἣν ἐγὼ δώσω ὑπὲρ τῆς
τȣ̃ κόσμȣ ζωῆς.
52 Ἐμάχοντο οὖν πρὸς ἀλ-
λήλους οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες·
Πῶς δύναται οὗτος ἡμῖν δοῦναι
τ̃ σάρκα φαγεῖν;
53 Εἶπεν ȣ̃ν αὐτοῖς ὁ Ἰησȣ̃ς·
Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν
μὴ φάγητε τ̃ σάρκα τȣ̃ υἱοῦ τȣ̃
ἀνθρώπου, καὶ πίητε αὐτοῦ τὸ
αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυ-
τοῖς.
54 Ὁ τρώγων μȣ τ̃ σάρκα,
καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἔχει
ζωὴν αἰώνιον· ϗ ἐγὼ ἀναςήσω
αὐτὸν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.
55 Ἡ γὰρ σάρξ μȣ ἀληθῶς
ἐστι βρῶσις, καὶ τὸ αἷμά μου
ἀληθῶς ἐςι πόσις.
56 Ὁ τρώγων μȣ τ̃ σάρκα,
ϗ πίνων μȣ τὸ αἷμα, ἐν ἐμοὶ
μένει, κἀγὼ ἐν αὐτῷ.
57 Καθὼς ἀπέστειλέ με ὁ
ζῶν πατὴρ, κἀγὼ ζῶ διὰ τὸν
πατέρα· ϗ ὁ τρώγων με, κἀ-
κεῖνος ζήσεται δι' ἐμέ.
58 Οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ
τȣ̃ οὐρανοῦ καταβάς· οὐ καθὼς
ἔφαγον οἱ πατέρες ὑμῶν τὸ
μάννα, ϗ ἀπέθανον. Ὁ τρώ-
γων τοῦτον τ̃ ἄρτον, ζήσεται
εἰς τ̃ αἰῶνα.
59 Ταῦτα εἶπεν ἐν συνα-

γωγῇ, διδάσκων ἐν Καπερναούμ.

60 Πολλοὶ οὖν ἀκούσαντες ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἶπον· Σκληρός ἐστιν οὗτος ὁ λόγος· τίς δύναται αὐτοῦ ἀκούειν;

61 Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐν ἑαυτῷ ὅτι γογγύζουσι περὶ τούτου οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτο ὑμᾶς σκανδαλίζει;

62 Ἐὰν οὖν θεωρῆτε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα ὅπου ἦν τὸ πρότερον;

63 Τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ ζωοποιοῦν, ἡ σὰρξ οὐκ ὠφελεῖ οὐδέν. Τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, πνεῦμά ἐστι καὶ ζωή ἐστιν.

64 Ἀλλ' εἰσὶν ἐξ ὑμῶν τινες οἳ οὐ πιστεύουσιν. Ἤδει γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰησοῦς, τίνες εἰσὶν οἱ μὴ πιστεύοντες, καὶ τίς ἐστιν ὁ παραδώσων αὐτόν.

65 Καὶ ἔλεγε· Διὰ τοῦτο εἴρηκα ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρός με, ἐὰν μὴ ᾖ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ πατρός μου.

66 Ἐκ τούτου πολλοὶ ἀπῆλθον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ οὐκέτι μετ' αὐτοῦ περιεπάτουν.

67 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τοῖς δώδεκα· Μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε ὑπάγειν;

68 Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, πρὸς τίνα ἀπελευσόμεθα; ῥήματα ζωῆς αἰωνίου ἔχεις.

69 Καὶ ἡμεῖς πεπιστεύκαμεν καὶ ἐγνώκαμεν ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος.

70 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς τοὺς δώδεκα ἐξελεξάμην, καὶ ἐξ ὑμῶν εἷς διάβολός ἐστιν;

71 Ἔλεγε δὲ τὸν Ἰούδαν Σίμωνος Ἰσκαριώτην· οὗτος γὰρ ἤμελλεν αὐτὸν παραδιδόναι, εἷς ὢν ἐκ τῶν δώδεκα.

Κεφ. ζ΄. 7.

ΚΑΙ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς μετὰ ταῦτα ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ· οὐ γὰρ ἤθελεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ περιπατεῖν, ὅτι ἐζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι.

2 Ἦν δὲ ἐγγὺς ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων ἡ σκηνοπηγία.

3 Εἶπον οὖν πρὸς αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ· Μετάβηθι ἐντεῦθεν, καὶ ὕπαγε εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἵνα καὶ οἱ μαθηταί σου θεωρήσωσι τὰ ἔργα σου ἃ ποιεῖς.

4 Οὐδεὶς γὰρ ἐν κρυπτῷ τι ποιεῖ, καὶ ζητεῖ αὐτὸς ἐν παρρησίᾳ εἶναι. Εἰ ταῦτα ποιεῖς, φανέρωσον σεαυτὸν τῷ κόσμῳ.

5 Οὐδὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπίστευον εἰς αὐτόν.

6 Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὔπω πάρεστιν·

ὁ δὲ καιρὸς ὁ ὑμέτερος πάντοτέ
ἐςιν ἕτοιμος.
7 Οὐ δύναται ὁ κόσμος μι-
σεῖν ὑμᾶς· ἐμὲ δὲ μισεῖ, ὅτι
ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ αὐτοῦ, ὅτι
τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρά ἐςιν.
8 Ὑμεῖς ἀνάβητε εἰς τὴν ἑορ-
τὴν ταύτην· ἐγὼ οὔπω ἀναβαίνω
εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην, ὅτι ὁ
καιρὸς ὁ ἐμὸς οὔπω πεπλή-
ρωται.
9 Ταῦτα δὲ εἰπὼν αὐτοῖς,
ἔμεινεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.
10 Ὡς δὲ ἀνέβησαν οἱ ἀδελ-
φοὶ αὐτοῦ, τότε καὶ αὐτὸς ἀνέβη
εἰς τὴν ἑορτὴν, οὐ φανερῶς, ἀλλ'
ὡς ἐν κρυπτῷ.
11 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι ἐζήτουν αὐ-
τὸν ἐν τῇ ἑορτῇ, καὶ ἔλεγον·
Ποῦ ἐςιν ἐκεῖνος;
12 Καὶ γογγυσμὸς πολὺς
περὶ αὐτοῦ ἦν ἐν τοῖς ὄχλοις.
Οἱ μὲν ἔλεγον· Ὅτι ἀγαθός
ἐστιν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Οὔ·
ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄχλον.
13 Οὐδεὶς μέντοι παῤῥησίᾳ
ἐλάλει περὶ αὐτοῦ, διὰ τὸν φόβον
τῶν Ἰουδαίων.
14 Ἤδη δὲ τῆς ἑορτῆς μεσού-
σης, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱε-
ρὸν, καὶ ἐδίδασκε.
15 Καὶ ἐθαύμαζον οἱ Ἰου-
δαῖοι, λέγοντες· Πῶς οὗτος
γράμματα οἶδε, μὴ μεμαθη-
κώς;
16 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς, καὶ εἶπεν· Ἡ ἐμὴ διδαχὴ
οὐκ ἔςιν ἐμὴ, ἀλλὰ τοῦ πέμ-
ψαντός με.
17 Ἐάν τις θέλῃ τὸ θέλημα
αὐτοῦ ποιεῖν, γνώσεται περὶ τῆς
διδαχῆς, πότερον ἐκ τοῦ Θεοῦ
ἐςιν, ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ.
18 Ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ λαλῶν, τὴν
δόξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ· ὁ δὲ ζη-
τῶν τὴν δόξαν τοῦ πέμψαντος αὐ-
τὸν, οὗτος ἀληθής ἐςι, καὶ ἀδι-
κία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔςιν.
19 Οὐ Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν
τὸν νόμον, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ποιεῖ
τὸν νόμον; τί με ζητεῖτε ἀπο-
κτεῖναι;
20 Ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος, καὶ
εἶπε· Δαιμόνιον ἔχεις· τίς σε
ζητεῖ ἀποκτεῖναι;
21 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ
εἶπεν αὐτοῖς· Ἓν ἔργον ἐποί-
ησα, καὶ πάντες θαυμάζετε.
22 Διὰ τοῦτο Μωσῆς δέδωκεν
ὑμῖν τὴν περιτομὴν, (οὐχ ὅτι ἐκ
τοῦ Μωσέως ἐςὶν, ἀλλ' ἐκ τῶν
πατέρων·) καὶ ἐν σαββάτῳ
περιτέμνετε ἄνθρωπον.
23 Εἰ περιτομὴν λαμβάνει
ἄνθρωπος ἐν σαββάτῳ, ἵνα μὴ
λυθῇ ὁ νόμος Μωσέως, ἐμοὶ
χολᾶτε ὅτι ὅλον ἄνθρωπον
ὑγιῆ ἐποίησα ἐν σαββάτῳ;
24 Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν,
ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρί-
νατε.
25 Ἔλεγον οὖν τινες ἐκ τῶν

Ἱεροσολυμιτῶν· Οὐχ ȣ͂τός ἐςιν
ὃν ζητȣ͂σιν ἀποκτεῖναι;
26 Καὶ ἴδε, παῤῥησίᾳ λα-
λεῖ, ϗ ȣ̓δὲν αὐτῷ λέγȣσι. Μή
ποτε ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ ἄρ-
χοντες ὅτι ȣ͂τός ἐςιν ἀληθῶς ὁ
Χριςός;
27 Ἀλλὰ τȣ͂τον οἴδαμεν πό-
θεν ἐςίν· ὁ δὲ Χριςὸς ὅταν ἔρ-
χηται, ȣ̓δεὶς γινώσκει πόθεν
ἐςίν.
28 Ἔκραξεν ȣ͂ν ἐν τῷ ἱερῷ
διδάσκων ὁ Ἰησȣ͂ς, καὶ λέγων·
Κἀμὲ οἴδατε, ϗ οἴδατε πόθεν
εἰμί· καὶ ἀπ' ἐμαυτȣ͂ ȣ̓κ ἐλή-
λυθα, ἀλλ' ἔστιν ἀληθινὸς ὁ
πέμψας με, ὃν ὑμεῖς ȣ̓κ οἴ-
δατε.
29 Ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτὸν, ὅτι
παρ' αὐτοῦ εἰμι, κἀκεῖνός με
ἀπέςειλεν.
30 Ἐζήτουν ȣ͂ν αὐτὸν πιά-
σαι· καὶ οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ'
αὐτὸν τ͂ χεῖρα, ὅτι ȣ̓́πω ἐλη-
λύθει ἡ ὥρα αὐτȣ͂.
31 Πολλοὶ δὲ ἐκ τ͂ ὄχλου
ἐπίςευσαν εἰς αὐτὸν, ϗ ἔλεγον·
Ὅτι ὁ Χριστὸς, ὅταν ἔλθῃ,
μήτι πλείονα σημεῖα τούτων
ποιήσει ὧν ȣ͂τος ἐποίησεν;
32 Ἤκȣσαν οἱ Φαρισαῖοι τ͂
ὄχλȣ γογγύζοντος περὶ αὐτȣ͂
ταῦτα· ϗ ἀπέςειλαν οἱ Φαρι-
σαῖοι καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ὑπηρέ-
τας, ἵνα πιάσωσιν αὐτόν.
33 Εἶπεν ȣ͂ν αὐτοῖς ὁ Ἰησȣ͂ς·
Ἔτι μικρὸν χρόνον μεθ' ὑμῶν
εἰμι, ϗ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμ-
ψαντά με.
34 Ζητήσετέ με, ϗ ȣ̓χ εὑ-
ρήσετε· ϗ ὅπȣ εἰμὶ ἐγὼ, ὑμεῖς
οὐ δύνασθε ἐλθεῖν.
35 Εἶπον ȣ͂ν οἱ Ἰȣδαῖοι πρὸς
ἑαυτȣ́ς· Ποῦ οὗτος μέλλει πο-
ρεύεσθαι, ὅτι ἡμεῖς ȣ̓χ εὑρή-
σομεν αὐτόν; μὴ εἰς τὴν δια-
σπορὰν τῶν Ἑλλήνων μέλλει
πορεύεσθαι, καὶ διδάσκειν τȣ̀ς
Ἕλληνας;
36 Τίς ἐςιν ȣ͂τος ὁ λόγος ὃν
εἶπε· Ζητήσετέ με, ϗ ȣ̓χ εὑ-
ρήσετε· ϗ ὅπȣ εἰμὶ ἐγὼ, ὑμεῖς
οὐ δύνασθε ἐλθεῖν;
37 Ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ
τῇ μεγάλῃ τ͂ ἑορτῆς εἱςήκει ὁ
Ἰησȣ͂ς, ϗ ἔκραξε, λέγων· Ἐάν
τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρός με,
ϗ πινέτω.
38 Ὁ πιςεύων εἰς ἐμὲ, καθὼς
εἶπεν ἡ γραφὴ, ποταμοὶ ἐκ τ͂
κοιλίας αὐτȣ͂ ῥεύσȣσιν ὕδατος
ζῶντος.
39 (Τȣ͂το δὲ εἶπε περὶ τοῦ
Πνεύματος οὗ ἔμελλον λαμβά-
νειν οἱ πιςεύοντες εἰς αὐτόν·
ȣ̓́πω γὰρ ἦν Πνεῦμα ἅγιον,
ὅτι ὁ Ἰησȣ͂ς ȣ̓δέπω ἐδοξάσθη.)
40 Πολλοὶ ȣ͂ν ἐκ τȣ͂ ὄχλȣ,
ἀκȣ́σαντες τὸν λόγον, ἔλεγον·
Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προ-
φήτης.
41 Ἄλλοι ἔλεγον· Οὗτός

ἐςιν ὁ Χριςός. Ἄλλοι δὲ ἔλε-
γον· Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας
ὁ Χριςὸς ἔρχεται;
42 Οὐχὶ ἡ γραφὴ εἶπεν, ὅτι
ἐκ τοῦ σπέρματος Δαβὶδ, καὶ ἀπὸ
Βηθλεὲμ, τῆς κώμης ὅπου ἦν Δα-
βὶδ, ὁ Χριςὸς ἔρχεται;
43 Σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ
ἐγένετο δι' αὐτόν.
44 Τινὲς δὲ ἤθελον ἐξ αὐ-
τῶν πιάσαι αὐτόν· ἀλλ' οὐδεὶς
ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖ-
ρας.
45 Ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέται
πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Φαρι-
σαίους· καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι·
Διατί οὐκ ἠγάγετε αὐτόν;
46 Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρ-
έται· Οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν
ἄνθρωπος, ὡς οὗτος ὁ ἄνθρω-
πος.
47 Ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς
οἱ Φαρισαῖοι· Μὴ καὶ ὑμεῖς
πεπλάνησθε;
48 Μή τις ἐκ τῶν ἀρχόντων
ἐπίςευσεν εἰς αὐτὸν, ἢ ἐκ τῶν
Φαρισαίων;
49 Ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος ὁ μὴ
γινώσκων τὸν νόμον, ἐπικατάρα-
τοί εἰσι.
50 Λέγει Νικόδημος πρὸς
αὐτοὺς, ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς
αὐτὸν, εἷς ὢν ἐξ αὐτῶν·
51 Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει
τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν μὴ ἀκούσῃ
παρ' αὐτοῦ πρότερον, καὶ γνῷ
τί ποιεῖ;
52 Ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπον
αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλι-
λαίας εἶ; ἐρεύνησον καὶ ἴδε ὅτι
προφήτης ἐκ τῆς Γαλιλαίας οὐκ
ἐγήγερται.
53 Καὶ ἐπορεύθη ἕκαςος εἰς
τὸν οἶκον αὐτοῦ.

Κεφ. η'. 8.

ΙΗΣΟΥΣ δὲ ἐπορεύθη εἰς τὸ
ὄρος τῶν Ἐλαιῶν.
2 Ὄρθρου δὲ πάλιν παρ-
εγένετο εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ πᾶς ὁ
λαὸς ἤρχετο πρὸς αὐτόν· καὶ
καθίσας ἐδίδασκεν αὐτούς.
3 Ἄγουσι δὲ οἱ Γραμματεῖς
καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς αὐτὸν
γυναῖκα ἐν μοιχείᾳ κατειλημ-
μένην· καὶ ςήσαντες αὐτὴν ἐν
μέσῳ,
4 Λέγουσιν αὐτῷ· Διδάσκα-
λε, αὕτη ἡ γυνὴ κατελήφθη
ἐπαυτοφώρῳ μοιχευομένη.
5 Ἐν δὲ τῷ νόμῳ Μωσῆς
ἡμῖν ἐνετείλατο τὰς τοιαύτας
λιθοβολεῖσθαι· σὺ οὖν τί λέ-
γεις;
6 Τοῦτο δὲ ἔλεγον πειράζοντες
αὐτὸν, ἵνα ἔχωσι κατηγορεῖν
αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς, κάτω
κύψας, τῷ δακτύλῳ ἔγραφεν
εἰς τὴν γῆν.
7 Ὡς δὲ ἐπέμενον ἐρωτῶντες
αὐτὸν, ἀνακύψας εἶπε πρὸς αὐ-
τούς· Ὁ ἀναμάρτητος ὑμῶν πρῶ-
τος τὸν λίθον ἐπ' αὐτῇ βαλέτω.

8 Καὶ πάλιν κάτω κύψας, ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν.

9 Οἱ δὲ ἀκούσαντες, ϗ ὑπὸ τῆς συνειδήσεως ἐλεγχόμενοι, ἐξήρχοντο εἷς καθ' εἷς, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων ἕως τῶν ἐσχάτων· ϗ κατελείφθη μόνος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡ γυνὴ ἐν μέσῳ ἑστῶσα.

10 Ἀνακύψας δὲ ὁ Ἰησοῦς, ϗ μηδένα θεασάμενος πλὴν τῆς γυναικὸς, εἶπεν αὐτῇ· Ἡ γυνὴ, ποῦ εἰσιν ἐκεῖνοι οἱ κατήγοροί σου; οὐδείς σε κατέκρινεν;

11 Ἡ δὲ εἶπεν· Οὐδεὶς, Κύριε. Εἶπε δὲ αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐδὲ ἐγώ σε κατακρίνω· πορεύου, ϗ μηκέτι ἁμάρτανε.

12 Πάλιν οὖν ὁ Ἰησοῦς αὐτοῖς ἐλάλησε, λέγων· Ἐγώ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ, οὐ μὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἕξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

13 Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι· Σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρτυρεῖς· ἡ μαρτυρία σου οὐκ ἔστιν ἀληθής.

14 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, ϗ εἶπεν αὐτοῖς· Κἂν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία μου· ὅτι οἶδα πόθεν ἦλθον, καὶ ποῦ ὑπάγω· ὑμεῖς δὲ οὐκ οἴδατε πόθεν ἔρχομαι, ϗ ποῦ ὑπάγω.

15 Ὑμεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε, ἐγὼ οὐ κρίνω οὐδένα.

16 Καὶ ἐὰν κρίνω δὲ ἐγὼ, ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ ἀληθής ἐστιν· ὅτι μόνος οὐκ εἰμὶ, ἀλλ' ἐγὼ καὶ ὁ πέμψας με πατήρ.

17 Καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ τῷ ὑμετέρῳ γέγραπται, ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία ἀληθής ἐστιν.

18 Ἐγώ εἰμι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμαυτοῦ, ϗ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὁ πέμψας με πατήρ.

19 Ἔλεγον οὖν αὐτῷ· Ποῦ ἐστιν ὁ πατήρ σου; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὔτε ἐμὲ οἴδατε, οὔτε τὸν πατέρα μου· εἰ ἐμὲ ᾔδειτε, καὶ τὸν πατέρα μου ᾔδειτε ἄν.

20 Ταῦτα τὰ ῥήματα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· ϗ οὐδεὶς ἐπίασεν αὐτὸν, ὅτι οὔπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ.

21 Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ ὑπάγω, καὶ ζητήσετέ με, ϗ ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε. Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν.

22 Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· Μήτι ἀποκτενεῖ ἑαυτὸν, ὅτι λέγει· Ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν;

23 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστὲ, ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω εἰμί· ὑμεῖς ἐκ τοῦ κόσμου τούτου

ἐστὲ, ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου.

24 Εἶπον οὖν ὑμῖν, ὅτι ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν· ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι ἐγώ εἰμι, ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν.

25 Ἔλεγον οὖν αὐτῷ· Σὺ τίς εἶ; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Τὴν ἀρχὴν ὅ, τι καὶ λαλῶ ὑμῖν.

26 Πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν λαλεῖν καὶ κρίνειν· ἀλλ' ὁ πέμψας με ἀληθής ἐστι· κἀγὼ ἃ ἤκουσα παρ' αὐτοῦ, ταῦτα λέγω εἰς τὸν κόσμον.

27 Οὐκ ἔγνωσαν ὅτι τὸν πατέρα αὐτοῖς ἔλεγεν.

28 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὅταν ὑψώσητε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε γνώσεσθε ὅτι ἐγώ εἰμι, καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ ποιῶ οὐδὲν, ἀλλὰ καθὼς ἐδίδαξέ με ὁ πατήρ μου, ταῦτα λαλῶ.

29 Καὶ ὁ πέμψας με, μετ' ἐμοῦ ἐστιν. Οὐκ ἀφῆκέ με μόνον ὁ πατὴρ, ὅτι ἐγὼ τὰ ἀρεστὰ αὐτῷ ποιῶ πάντοτε.

30 Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος, πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.

31 Ἔλεγεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ Ἰουδαίους· Ἐὰν ὑμεῖς μείνητε ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ, ἀληθῶς μαθηταί μου ἐστέ·

32 Καὶ γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς.

33 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Σπέρμα Ἀβραάμ ἐσμεν, καὶ οὐδενὶ δεδουλεύκαμεν πώποτε· πῶς σὺ λέγεις· Ὅτι ἐλεύθεροι γενήσεσθε;

34 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν δοῦλός ἐστι τῆς ἁμαρτίας.

35 Ὁ δὲ δοῦλος οὐ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ υἱὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

36 Ἐὰν οὖν ὁ υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ, ὄντως ἐλεύθεροι ἔσεσθε.

37 Οἶδα ὅτι σπέρμα Ἀβραάμ ἐστε· ἀλλὰ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν.

38 Ἐγὼ ὃ ἑώρακα παρὰ τῷ πατρί μου, λαλῶ· καὶ ὑμεῖς οὖν ὃ ἑωράκατε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν, ποιεῖτε.

39 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Ὁ πατὴρ ἡμῶν Ἀβραάμ ἐστι. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἰ τέκνα τοῦ Ἀβραὰμ ἦτε, τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραὰμ ἐποιεῖτε ἄν·

40 Νῦν δὲ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ἄνθρωπον ὃς τὴν ἀλήθειαν ὑμῖν λελάληκα, ἣν ἤκουσα παρὰ τοῦ Θεοῦ· τοῦτο Ἀβραὰμ οὐκ ἐποίησεν.

41 Ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς ὑμῶν. Εἶπον οὖν αὐτῷ· Ἡμεῖς ἐκ πορνείας οὐ γεγεννήμεθα· ἕνα πατέρα ἔχομεν, τὸν Θεόν.

42 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἰ ὁ Θεὸς πατὴρ ὑμῶν ἦν, ἠγαπᾶτε ἂν ἐμέ· ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἥκω· οὐδὲ γὰρ ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐκεῖνός με ἀπέστειλε.

43 Διατί τὴν λαλιὰν τὴν ἐμὴν οὐ γινώσκετε; ὅτι οὐ δύνασθε ἀκούειν τὸν λόγον τὸν ἐμόν.

44 Ὑμεῖς ἐκ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστὲ, καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν. Ἐκεῖνος ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐχ ἕστηκεν· ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ. Ὅταν λαλῇ τὸ ψεῦδος, ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ· ὅτι ψεύστης ἐστὶ, καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

45 Ἐγὼ δὲ ὅτι τὴν ἀλήθειαν λέγω, οὐ πιστεύετέ μοι.

46 Τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας; εἰ δὲ ἀλήθειαν λέγω, διατί ὑμεῖς οὐ πιστεύετέ μοι;

47 Ὁ ὢν ἐκ τοῦ Θεοῦ, τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ ἀκούει· διὰ τοῦτο ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε, ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἐστέ.

48 Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ εἶπον αὐτῷ· Οὐ καλῶς λέγομεν ἡμεῖς, ὅτι Σαμαρείτης εἶ σὺ, καὶ δαιμόνιον ἔχεις;

49 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἐγὼ δαιμόνιον οὐκ ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν πατέρα μου, καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετέ με.

50 Ἐγὼ δὲ οὐ ζητῶ τὴν δόξαν μου· ἔστιν ὁ ζητῶν καὶ κρίνων.

51 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐάν τις τὸν λόγον τὸν ἐμὸν τηρήσῃ, θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα.

52 Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Νῦν ἐγνώκαμεν ὅτι δαιμόνιον ἔχεις· Ἀβραὰμ ἀπέθανε καὶ οἱ προφῆται, καὶ σὺ λέγεις· Ἐάν τις τὸν λόγον μου τηρήσῃ, οὐ μὴ γεύσεται θανάτου εἰς τὸν αἰῶνα.

53 Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραὰμ, ὅστις ἀπέθανε; καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον· Τίνα σεαυτὸν σὺ ποιεῖς;

54 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἐὰν ἐγὼ δοξάζω ἐμαυτὸν, ἡ δόξα μου οὐδέν ἐστιν· ἔστιν ὁ πατήρ μου ὁ δοξάζων με, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι Θεὸς ὑμῶν ἐστι.

55 Καὶ οὐκ ἐγνώκατε αὐτόν· ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν· καὶ ἐὰν εἴπω ὅτι οὐκ οἶδα αὐτὸν, ἔσομαι ὅμοιος ὑμῶν, ψεύστης· ἀλλ' οἶδα αὐτὸν, καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ τηρῶ.

56 Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἠγαλλιάσατο ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμήν· καὶ εἶδε, καὶ ἐχάρη.

57 Εἶπον ȣ̓͂ν οἱ Ἰȣδαῖοι πρὸς
αὐτόν· Πεντήκοντα ἔτη οὔπω
ἔχεις· ϗ Ἀβραὰμ ἑώρακας;
58 Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, πρὶν
Ἀβραὰμ γενέσθαι, ἐγώ εἰμι.
59 Ἦραν ȣ̓͂ν λίθȣς ἵνα βά-
λωσιν ἐπ᾽ αὐτόν. Ἰησοῦς δὲ
ἐκρύβη, ϗ ἐξῆλθεν ἐκ τȣ̃ ἱεροῦ,
διελθὼν διὰ μέσȣ αὐτῶν· καὶ
παρῆγεν ȣ̓́τως.

Κεφ. θʹ. 9.

ΚΑΙ παράγων εἶδεν ἄνθρω-
πον τυφλὸν ἐκ γενετῆς.
2 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ
μαθηταὶ αὐτȣ̃, λέγοντες· Ῥαβ-
βὶ, τίς ἥμαρτεν, ȣ̓͂τος ἢ οἱ γο-
νεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεν-
νηθῇ;
3 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησȣ̃ς· Οὔτε
οὗτος ἥμαρτεν, οὔτε οἱ γονεῖς
αὐτȣ̃· ἀλλ᾽ ἵνα φανερωθῇ τὰ
ἔργα τȣ̃ Θεȣ̃ ἐν αὐτῷ.
4 Ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ
ἔργα τȣ̃ πέμψαντός με ἕως ἡ-
μέρα ἐςίν· ἔρχεται νὺξ, ὅτε
ȣ̓δεὶς δύναται ἐργάζεσθαι.
5 Ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ὦ,
φῶς εἰμι τȣ̃ κόσμȣ.
6 Ταῦτα εἰπὼν, ἔπτυσε χα-
μαὶ, καὶ ἐποίησε πηλὸν ἐκ τοῦ
πτύσματος, καὶ ἐπέχρισε τὸν
πηλὸν ἐπὶ τȣ̀ς ὀφθαλμοὺς τοῦ
τυφλȣ̃·
7 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὕπαγε,
νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ
Σιλωάμ· (ὃ ἑρμηνεύεται, ἀπε-
ςαλμένος.) Ἀπῆλθεν ȣ̓͂ν ϗ ἐνί-
ψατο, ϗ ἦλθε βλέπων.
8 Οἱ ȣ̓͂ν γείτονες, ϗ οἱ θεω-
ρȣ̃ντες αὐτὸν τὸ πρότερον ὅτι
τυφλὸς ἦν, ἔλεγον· Οὐχ ȣ̓͂τός
ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ προσ-
αιτῶν;
9 Ἄλλοι ἔλεγον· Ὅτι ȣ̓͂τός
ἐστιν· ἄλλοι δέ· Ὅτι ὅμοιος
αὐτῷ ἐστιν. Ἐκεῖνος ἔλεγεν·
Ὅτι ἐγώ εἰμι.
10 Ἔλεγον ȣ̓͂ν αὐτῷ· Πῶς
ἀνεῴχθησάν σȣ οἱ ὀφθαλμοί;
11 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, ϗ εἶ-
πεν· Ἄνθρωπος λεγόμενος Ἰη-
σȣ̃ς πηλὸν ἐποίησε, καὶ ἐπέ-
χρισέ μȣ τȣ̀ς ὀφθαλμȣ̀ς, καὶ
εἶπέ μοι· Ὕπαγε εἰς τὴν κολυμ-
βήθραν τȣ̃ Σιλωὰμ, ϗ νίψαι.
Ἀπελθὼν δὲ καὶ νιψάμενος,
ἀνέβλεψα.
12 Εἶπον ȣ̓͂ν αὐτῷ· Πȣ̃ ἐςιν
ἐκεῖνος; Λέγει, Οὐκ οἶδα.
13 Ἄγȣσιν αὐτὸν πρὸς τȣ̀ς
Φαρισαίȣς, τόν ποτε τυφλόν.
14 Ἦν δὲ σάββατον ὅτε τὸν
πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ
ἀνέῳξεν αὐτȣ̃ τȣ̀ς ὀφθαλμȣ́ς.
15 Πάλιν οὖν ἠρώτων αὐτὸν
ϗ οἱ Φαρισαῖοι, πῶς ἀνέβλε-
ψεν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Πη-
λὸν ἐπέθηκεν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλ-
μȣ́ς μου, καὶ ἐνιψάμην, καὶ
βλέπω.
16 Ἔλεγον οὖν ἐκ τῶν Φαρι-

σαίων τινές· Οὗτος ὁ ἄνθρω-
πος οὐκ ἔςι παρὰ ȣ̃ Θεοῦ, ὅτι
τὸ σάββατον οὐ τηρεῖ. Ἄλλοι
ἔλεγον· Πῶς δύναται ἄνθρω-
πος ἁμαρτωλὸς τοιαῦτα ση-
μεῖα ποιεῖν; Καὶ σχίσμα ἦν
ἐν αὐτοῖς.

17 Λέγουσι τῷ τυφλῷ πά-
λιν· Σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ,
ὅτι ἤνοιξέ σου τȣ̀ς ὀφθαλμȣ́ς;
Ὁ δὲ εἶπεν· Ὅτι προφήτης
ἐςίν.

18 Οὐκ ἐπίςευσαν ȣ̃ν οἱ Ἰου-
δαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι τυφλὸς
ἦν, ϗ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτȣ ἐφώ-
νησαν τȣ̀ς γονεῖς αὐτȣ̃ ȣ̃ ἀνα-
βλέψαντος.

19 Καὶ ἠρώτησαν αὐτοὺς,
λέγοντες· Οὗτός ἐςιν ὁ υἱὸς
ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυ-
φλὸς ἐγεννήθη; πῶς ȣ̃ν ἄρτι
βλέπει;

20 Ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς οἱ
γονεῖς αὐτȣ̃, ϗ εἶπον· Οἴδαμεν
ὅτι ȣ̃τός ἐςιν ὁ υἱὸς ἡμῶν, καὶ
ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη·

21 Πῶς δὲ νῦν βλέπει, οὐκ
οἴδαμεν· ἢ τίς ἤνοιξεν αὐτοῦ
τȣ̀ς ὀφθαλμȣ̀ς, ἡμεῖς ȣ̓κ οἴδα-
μεν· αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει, αὐ-
τὸν ἐρωτήσατε· αὐτὸς περὶ αὐ-
τȣ̃ λαλήσει.

22 Ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς
αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰȣ-
δαίους· ἤδη γὰρ συνετέθειντο
οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα ἐάν τις αὐτὸν
ὁμολογήσῃ Χριςὸν, ἀποσυνά-
γωγος γένηται.

23 Διὰ τȣ̃το οἱ γονεῖς αὐτȣ̃
εἶπον· ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν
ἐρωτήσατε.

24 Ἐφώνησαν οὖν ἐκ δευτέρȣ
ȣ̃ ἄνθρωπον ὃς ἦν τυφλὸς, καὶ
εἶπον αὐτῷ· Δὸς δόξαν τῷ Θεῷ·
ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος
ȣ̃τος ἁμαρτωλός ἐςιν.

25 Ἀπεκρίθη ȣ̃ν ἐκεῖνος, καὶ
εἶπεν· Εἰ ἁμαρτωλός ἐςιν, οὐκ
οἶδα· ἓν οἶδα, ὅτι τυφλὸς ὢν
ἄρτι βλέπω.

26 Εἶπον δὲ αὐτῷ πάλιν· Τί
ἐποίησέ σοι; πῶς ἤνοιξέ σȣ τȣ̀ς
ὀφθαλμȣ́ς;

27 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Εἶπον
ὑμῖν ἤδη, καὶ ȣ̓κ ἠκȣ́σατε· τί
πάλιν θέλετε ἀκȣ́ειν; μὴ καὶ
ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ
γενέσθαι;

28 Ἐλοιδόρησαν οὖν αὐτὸν,
ϗ εἶπον· Σὺ εἶ μαθητὴς ἐκεί-
νȣ· ἡμεῖς δὲ ȣ̃ Μωσέως ἐσμὲν
μαθηταί.

29 Ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι Μωσῇ
λελάληκεν ὁ Θεός· τοῦτον δὲ
ȣ̓κ οἴδαμεν πόθεν ἐςίν.

30 Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος,
ϗ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐν γὰρ τȣ́τῳ
θαυμαςόν ἐςιν, ὅτι ὑμεῖς οὐκ
οἴδατε πόθεν ἐςὶ, ϗ ἀνέῳξέ μȣ
τȣ̀ς ὀφθαλμȣ́ς.

31 Οἴδαμεν δὲ ὅτι ἁμαρτω-
λῶν ὁ Θεὸς οὐκ ἀκȣ́ει· ἀλλ᾽

ἐάν τις θεοσεβὴς ᾖ, ϗ τὸ θέ-
λημα αὐτοῦ ποιῇ, τούτου ἀκούει.
32 Ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσθη
ὅτι ἤνοιξέ τις ὀφθαλμοὺς τυ-
φλοῦ γεγεννημένου.
33 Εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ
Θεοῦ, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν οὐδέν.
34 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον
αὐτῷ· Ἐν ἁμαρτίαις σὺ ἐγεν-
νήθης ὅλος, καὶ σὺ διδάσκεις
ἡμᾶς; Καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν
ἔξω.
35 Ἤκουσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐξέ-
βαλον αὐτὸν ἔξω· καὶ εὑρὼν
αὐτὸν, εἶπεν αὐτῷ· Σὺ πι-
στεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ;
36 Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, καὶ
εἶπε· Τίς ἐστι, Κύριε, ἵνα πι-
στεύσω εἰς αὐτόν;
37 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Καὶ ἑώρακας αὐτὸν, ϗ ὁ λαλῶν
μετὰ σοῦ, ἐκεῖνός ἐστιν.
38 Ὁ δὲ ἔφη· Πιστεύω, Κύ-
ριε· ϗ προσεκύνησεν αὐτῷ.
39 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Εἰς
κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον
ἦλθον, ἵνα οἱ μὴ βλέποντες
βλέπωσι, ϗ οἱ βλέποντες τυ-
φλοὶ γένωνται.
40 Καὶ ἤκουσαν ἐκ τῶν Φαρι-
σαίων ταῦτα οἱ ὄντες μετ' αὐ-
τοῦ, καὶ εἶπον αὐτῷ· Μὴ καὶ
ἡμεῖς τυφλοί ἐσμεν;
41 Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Εἰ τυφλοὶ ἦτε, οὐκ ἂν εἴχετε
ἁμαρτίαν· Νῦν δὲ λέγετε· Ὅτι
βλέπομεν. Ἡ οὖν ἁμαρτία ὑ-
μῶν μένει.

Κεφ. ι΄. 10.

ΑΜΗΝ ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
Ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς
θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβά-
των, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλα-
χόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶ καὶ
λῃστής.
2 Ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς
θύρας, ποιμήν ἐστι τῶν προβά-
των.
3 Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει,
ϗ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ
ἀκούει· καὶ τὰ ἴδια πρόβατα
καλεῖ κατ' ὄνομα, καὶ ἐξάγει
αὐτά.
4 Καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα
ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πο-
ρεύεται· ϗ τὰ πρόβατα αὐτῷ
ἀκολουθεῖ, ὅτι οἴδασι τὴν φωνὴν
αὐτοῦ.
5 Ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκο-
λουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται
ἀπ' αὐτοῦ· ὅτι οὐκ οἴδασι τῶν
ἀλλοτρίων τὴν φωνήν.
6 Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ
ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐ-
τοῖς.
7 Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν, ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν
προβάτων.
8 Πάντες ὅσοι πρὸ ἐμοῦ ἦλ-
θον, κλέπται εἰσὶ καὶ λῃσταί·

ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ
πρόβατα.
9 Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ
ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται·
καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται,
καὶ νομὴν εὑρήσει.
10 Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ
μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπο-
λέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔ-
χωσι, καὶ περισσὸν ἔχωσιν.
11 Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ
καλός. Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν
προβάτων·
12 Ὁ μισθωτὸς δὲ, καὶ οὐκ
ὢν ποιμὴν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρό-
βατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρ-
χόμενον, καὶ ἀφίησι τὰ πρό-
βατα, καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος
ἁρπάζει αὐτὰ, καὶ σκορπίζει
τὰ πρόβατα.
13 Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει,
ὅτι μισθωτός ἐστι, καὶ οὐ μέλει
αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων.
14 Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ
καλὸς, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ, καὶ
γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν.
15 Καθὼς γινώσκει με ὁ
πατὴρ, κἀγὼ γινώσκω τὸν πα-
τέρα· καὶ τὴν ψυχήν μου τίθημι
ὑπὲρ τῶν προβάτων.
16 Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω,
ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης·
κἀκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς
φωνῆς μου ἀκούσουσι· καὶ γενή-
σεται μία ποίμνη, εἷς ποιμήν.
17 Διὰ τοῦτο ὁ πατήρ με
ἀγαπᾷ, ὅτι ἐγὼ τίθημι τὴν ψυ-
χήν μου, ἵνα πάλιν λάβω αὐ-
τήν.
18 Οὐδεὶς αἴρει αὐτὴν ἀπ'
ἐμοῦ· ἀλλ' ἐγὼ τίθημι αὐτὴν
ἀπ' ἐμαυτοῦ. Ἐξουσίαν ἔχω
θεῖναι αὐτὴν, καὶ ἐξουσίαν ἔχω
πάλιν λαβεῖν αὐτήν. Ταύτην
τὴν ἐντολὴν ἔλαβον παρὰ τοῦ πα-
τρός μου.
19 Σχίσμα οὖν πάλιν ἐγέ-
νετο ἐν τοῖς Ἰουδαίοις διὰ τοὺς
λόγους τούτους.
20 Ἔλεγον δὲ πολλοὶ ἐξ αὐ-
τῶν· Δαιμόνιον ἔχει, καὶ μαί-
νεται· τί αὐτοῦ ἀκούετε;
21 Ἄλλοι ἔλεγον· Ταῦτα
τὰ ῥήματα οὐκ ἔστι δαιμονιζο-
μένου· μὴ δαιμόνιον δύναται
τυφλῶν ὀφθαλμοὺς ἀνοίγειν;
22 Ἐγένετο δὲ τὰ ἐγκαίνια
ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις, καὶ χει-
μὼν ἦν.
23 Καὶ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς
ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σολο-
μῶντος.
24 Ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν οἱ
Ἰουδαῖοι, καὶ ἔλεγον αὐτῷ· Ἕως
πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἴρεις;
εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, εἰπὲ ἡμῖν
παῤῥησίᾳ.
25 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Εἶπον ὑμῖν, καὶ οὐ πι-
στεύετε· τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ
ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρός

μου, ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ.

26 Ἀλλ᾽ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε· οὐ γάρ ἐστε ἐκ τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν, καθὼς εἶπον ὑμῖν.

27 Τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου ἀκούει, κἀγὼ γινώσκω αὐτά, καὶ ἀκολουθοῦσί μοι·

28 Κἀγὼ ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς, καὶ οὐ μὴ ἀπόλωνται εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ οὐχ ἁρπάσει τις αὐτὰ ἐκ τῆς χειρός μου.

29 Ὁ πατήρ μου, ὃς δέδωκέ μοι, μείζων πάντων ἐστί· καὶ οὐδεὶς δύναται ἁρπάζειν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρός μου.

30 Ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἕν ἐσμεν.

31 Ἐβάστασαν οὖν πάλιν λίθους οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν.

32 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πολλὰ καλὰ ἔργα ἔδειξα ὑμῖν ἐκ τοῦ πατρός μου· διὰ ποῖον αὐτῶν ἔργον λιθάζετέ με;

33 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, λέγοντες· Περὶ καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν σε, ἀλλὰ περὶ βλασφημίας, καὶ ὅτι σὺ ἄνθρωπος ὤν, ποιεῖς σεαυτὸν Θεόν.

34 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ ἔστι γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν· Ἐγὼ εἶπα, Θεοί ἐστε;

35 Εἰ ἐκείνους εἶπε θεούς, πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐγένετο, καὶ οὐ δύναται λυθῆναι ἡ γραφή·

36 Ὃν ὁ πατὴρ ἡγίασε, καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον, ὑμεῖς λέγετε, Ὅτι βλασφημεῖς· ὅτι εἶπον, υἱὸς τοῦ Θεοῦ εἰμι;

37 Εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ πατρός μου, μὴ πιστεύετέ μοι·

38 Εἰ δὲ ποιῶ, κἂν ἐμοὶ μὴ πιστεύητε, τοῖς ἔργοις πιστεύσατε· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ πατήρ, κἀγὼ ἐν αὐτῷ.

39 Ἐζήτουν οὖν πάλιν αὐτὸν πιάσαι· καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν.

40 Καὶ ἀπῆλθε πάλιν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦν Ἰωάννης τὸ πρῶτον βαπτίζων· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ.

41 Καὶ πολλοὶ ἦλθον πρὸς αὐτόν, καὶ ἔλεγον· Ὅτι Ἰωάννης μὲν σημεῖον ἐποίησεν οὐδέν· πάντα δέ, ὅσα εἶπεν Ἰωάννης περὶ τούτου, ἀληθῆ ἦν.

42 Καὶ ἐπίστευσαν πολλοὶ ἐκεῖ εἰς αὐτόν.

Κεφ. ια΄. 11.

ΗΝ δέ τις ἀσθενῶν Λάζαρος ἀπὸ Βηθανίας, ἐκ τῆς κώμης Μαρίας καὶ Μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς.

2 (Ἦν δὲ Μαρία ἡ ἀλείψασα τὸν Κύριον μύρῳ, καὶ ἐκμάξασα

τοὺς πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξὶν
αὐτῆς· ἧς ὁ ἀδελφὸς Λάζαρος
ἠσθένει.)
3 Ἀπέστειλεν οὖν αἱ ἀδελφαὶ
πρὸς αὐτὸν, λέγουσαι· Κύριε,
ἴδε, ὃν φιλεῖς, ἀσθενεῖ.
4 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν·
Αὕτη ἡ ἀσθένεια οὐκ ἔστι πρὸς
θάνατον, ἀλλ᾽ ὑπὲρ τῆς δόξης
τοῦ Θεοῦ, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ
Θεοῦ δι᾽ αὐτῆς.
5 Ἠγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν
Μάρθαν, καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς,
καὶ τὸν Λάζαρον.
6 Ὡς οὖν ἤκουσεν ὅτι ἀσθε-
νεῖ, τότε μὲν ἔμεινεν ἐν ᾧ ἦν
τόπῳ δύο ἡμέρας.
7 Ἔπειτα μετὰ τοῦτο λέγει
τοῖς μαθηταῖς· Ἄγωμεν εἰς τὴν
Ἰουδαίαν πάλιν.
8 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί·
Ῥαββὶ, νῦν ἐζήτουν σε λιθάσαι
οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπάγεις
ἐκεῖ;
9 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐχὶ
δώδεκά εἰσιν ὧραι τῆς ἡμέρας;
ἐάν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ,
οὐ προσκόπτει· ὅτι τὸ φῶς τοῦ
κόσμου τούτου βλέπει.
10 Ἐὰν δέ τις περιπατῇ ἐν
τῇ νυκτὶ, προσκόπτει· ὅτι τὸ
φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ.
11 Ταῦτα εἶπε· καὶ μετὰ
τοῦτο λέγει αὐτοῖς· Λάζαρος
ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται· ἀλλὰ
πορεύομαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτόν.
12 Εἶπον οὖν οἱ μαθηταὶ αὐ-
τοῦ· Κύριε, εἰ κεκοίμηται, σω-
θήσεται.
13 Εἰρήκει δὲ ὁ Ἰησοῦς περὶ
τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ἐκεῖνοι δὲ ἔ-
δοξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ
ὕπνου λέγει.
14 Τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς παῤῥησίᾳ· Λάζαρος
ἀπέθανε.
15 Καὶ χαίρω δι᾽ ὑμᾶς, (ἵνα
πιστεύσητε,) ὅτι οὐκ ἤμην ἐκεῖ·
ἀλλ᾽ ἄγωμεν πρὸς αὐτόν.
16 Εἶπεν οὖν Θωμᾶς, ὁ λε-
γόμενος Δίδυμος, τοῖς συμμα-
θηταῖς· Ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς, ἵνα
ἀποθάνωμεν μετ᾽ αὐτοῦ.
17 Ἐλθὼν οὖν ὁ Ἰησοῦς, εὗρεν
αὐτὸν τέσσαρας ἡμέρας ἤδη ἔ-
χοντα ἐν τῷ μνημείῳ.
18 (Ἦν δὲ ἡ Βηθανία ἐγγὺς
τῶν Ἱεροσολύμων, ὡς ἀπὸ σταδίων
δεκαπέντε.)
19 Καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰου-
δαίων ἐληλύθεισαν πρὸς τὰς
περὶ Μάρθαν καὶ Μαρίαν, ἵνα
παραμυθήσωνται αὐτὰς περὶ
τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν.
20 Ἡ οὖν Μάρθα, ὡς ἤκου-
σεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται, ὑπήν-
τησεν αὐτῷ· Μαρία δὲ ἐν τῷ
οἴκῳ ἐκαθέζετο.
21 Εἶπεν οὖν ἡ Μάρθα πρὸς
τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, εἰ ἦς ὧδε, ὁ
ἀδελφός μου οὐκ ἂν ἐτεθνή-
κει.

22 Ἀλλὰ καὶ νῦν οἶδα ὅτι
ὅσα ἂν αἰτήσῃ τὸν Θεὸν, δώσει
σοι ὁ Θεός.
23 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἀ-
ναστήσεται ὁ ἀδελφός σου.
24 Λέγει αὐτῷ Μάρθα· Οἶ-
δα ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀνα-
στάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.
25 Εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐ-
γώ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωή·
ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, κἂν ἀπο-
θάνῃ, ζήσεται·
26 Καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πι-
στεύων εἰς ἐμὲ, οὐ μὴ ἀποθάνῃ
εἰς τὸν αἰῶνα. Πιστεύεις τοῦτο;
27 Λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε·
ἐγὼ πεπίστευκα ὅτι σὺ εἶ ὁ
Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ εἰς τὸν
κόσμον ἐρχόμενος.
28 Καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἀπ-
ῆλθε, καὶ ἐφώνησε Μαρίαν τὴν
ἀδελφὴν αὐτῆς λάθρα, εἰποῦσα·
Ὁ διδάσκαλος πάρεστι, καὶ φω-
νεῖ σε.
29 Ἐκείνη ὡς ἤκουσεν, ἐγεί-
ρεται ταχὺ, καὶ ἔρχεται πρὸς
αὐτόν.
30 (Οὔπω δὲ ἐληλύθει ὁ Ἰη-
σοῦς εἰς τὴν κώμην· ἀλλ' ἦν ἐν
τῷ τόπῳ ὅπου ὑπήντησεν αὐτῷ
ἡ Μάρθα.)
31 Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι οἱ ὄντες
μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ
παραμυθούμενοι αὐτὴν, ἰδόντες
τὴν Μαρίαν ὅτι ταχέως ἀνέστη καὶ
ἐξῆλθεν, ἠκολούθησαν αὐτῇ,
λέγοντες· Ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ
μνημεῖον, ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ.
32 Ἡ οὖν Μαρία ὡς ἦλθεν
ὅπου ἦν ὁ Ἰησοῦς, ἰδοῦσα αὐτὸν,
ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ,
λέγουσα αὐτῷ· Κύριε, εἰ ἦς
ὧδε, οὐκ ἂν ἀπέθανέ μου ὁ ἀ-
δελφός.
33 Ἰησοῦς οὖν, ὡς εἶδεν αὐτὴν
κλαίουσαν, καὶ τοὺς συνελθόντας
αὐτῇ Ἰουδαίους κλαίοντας, ἐνε-
βριμήσατο τῷ πνεύματι, καὶ
ἐτάραξεν ἑαυτόν·
34 Καὶ εἶπε· Ποῦ τεθείκατε
αὐτόν;
35 Λέγουσιν αὐτῷ· Κύριε,
ἔρχου καὶ ἴδε. Ἐδάκρυσεν ὁ Ἰη-
σοῦς.
36 Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι·
Ἴδε πῶς ἐφίλει αὐτόν.
37 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον·
Οὐκ ἠδύνατο οὗτος, ὁ ἀνοίξας
τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ, ποι-
ῆσαι ἵνα καὶ οὗτος μὴ ἀπο-
θάνῃ;
38 Ἰησοῦς οὖν, πάλιν ἐμβρι-
μώμενος ἐν ἑαυτῷ, ἔρχεται εἰς
τὸ μνημεῖον· Ἦν δὲ σπήλαιον,
καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ.
39 Λέγει ὁ Ἰησοῦς· Ἄρατε
τὸν λίθον. Λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελ-
φὴ τοῦ τεθνηκότος, Μάρθα·
Κύριε, ἤδη ὄζει· τεταρταῖος
γάρ ἐστι.
40 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πι-

στεύσῃς, ὄψει τὴν δόξαν τοῦ
Θεοῦ;
41 Ἦραν οὖν τὸν λίθον, οὗ ἦν
ὁ τεθνηκὼς κείμενος. Ὁ δὲ Ἰη-
σοῦς ἦρε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄνω,
ϗ εἶπε· Πάτερ, εὐχαριστῶ σοι
ὅτι ἤκουσάς μου.
42 Ἐγὼ δὲ ᾔδειν ὅτι πάν-
τοτέ μου ἀκούεις· ἀλλὰ διὰ τὸν
ὄχλον τὸν περιεστῶτα εἶπον, ἵνα
πιστεύσωσιν ὅτι σύ με ἀπέ-
στειλας.
43 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, φωνῇ
μεγάλῃ ἐκραύγασε, Λάζαρε,
δεῦρο ἔξω.
44 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ τεθνηκὼς,
δεδεμένος τοὺς πόδας καὶ τὰς
χεῖρας κειρίαις· ϗ ἡ ὄψις αὐ-
τοῦ σουδαρίῳ περιεδέδετο. Λέγει
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Λύσατε αὐ-
τὸν, ϗ ἄφετε ὑπάγειν.
45 Πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν Ἰουδαίων
οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν Μαρίαν, ϗ
θεασάμενοι ἃ ἐποίησεν ὁ Ἰη-
σοῦς, ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν.
46 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπῆλ-
θον πρὸς τοὺς Φαρισαίους, καὶ
εἶπον αὐτοῖς ἃ ἐποίησεν ὁ Ἰη-
σοῦς.
47 Συνήγαγον οὖν οἱ Ἀρχι-
ερεῖς ϗ οἱ Φαρισαῖοι συνέδριον,
καὶ ἔλεγον· Τί ποιοῦμεν; ὅτι
οὗτος ὁ ἄνθρωπος πολλὰ ση-
μεῖα ποιεῖ.
48 Ἐὰν ἀφῶμεν αὐτὸν οὕτω,
πάντες πιστεύσουσιν εἰς αὐτόν·
ϗ ἐλεύσονται οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ
ἀροῦσιν ἡμῶν ϗ τὸν τόπον καὶ τὸ
ἔθνος.
49 Εἷς δέ τις ἐξ αὐτῶν Καϊ-
άφας, Ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ
ἐκείνου, εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς οὐκ
οἴδατε οὐδέν·
50 Οὐδὲ διαλογίζεσθε ὅτι
συμφέρει ἡμῖν ἵνα εἷς ἄνθρω-
πος ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, καὶ
μὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀπόληται.
51 Τοῦτο δὲ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ οὐκ
εἶπεν· ἀλλὰ, Ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ
ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, προεφήτευσεν
ὅτι ἔμελλεν ὁ Ἰησοῦς ἀποθνή-
σκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους·
52 Καὶ οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους
μόνον, ἀλλ᾽ ἵνα καὶ τὰ τέκνα
τοῦ Θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα
συναγάγῃ εἰς ἕν.
53 Ἀπ᾽ ἐκείνης οὖν τῆς ἡμέρας
συνεβουλεύσαντο ἵνα ἀποκτεί-
νωσιν αὐτόν.
54 Ἰησοῦς οὖν οὐκ ἔτι παῤῥη-
σίᾳ περιεπάτει ἐν τοῖς Ἰουδαίοις,
ἀλλὰ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν
χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρήμου, εἰς Ἐ-
φραῒμ λεγομένην πόλιν· κἀκεῖ
διέτριβε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐ-
τοῦ.
55 Ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα
τῶν Ἰουδαίων· ϗ ἀνέβησαν πολ-
λοὶ εἰς Ἱεροσόλυμα ἐκ τῆς χώ-
ρας πρὸ τοῦ πάσχα, ἵνα ἁγνί-
σωσιν ἑαυτούς.
56 Ἐζήτουν οὖν τὸν Ἰησοῦν, καὶ

ἔλεγον μετ' ἀλλήλων ἐν τῷ ἱερῷ ἑστηκότες· Τί δοκεῖ ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν ἑορτήν;

57 Δεδώκεισαν δὲ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἐντολὴν, ἵνα ἐάν τις γνῷ ποῦ ἐστι, μηνύσῃ, ὅπως πιάσωσιν αὐτόν.

Κεφ. ιβʹ. 12.

ΟΟΥΝ Ἰησοῦς πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα ἦλθεν εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκὼς, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν.

2 Ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει· ὁ δὲ Λάζαρος εἷς ἦν τῶν συνανακειμένων αὐτῷ.

3 Ἡ οὖν Μαρία, λαβοῦσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου, ἤλειψε τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐξέμαξε ταῖς θριξὶν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου.

4 Λέγει οὖν εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι·

5 Διατί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων, καὶ ἐδόθη πτωχοῖς;

6 Εἶπε δὲ τοῦτο, οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτης ἦν, καὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχε, καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν.

7 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς· Ἄφες αὐτήν· εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τετήρηκεν αὐτό.

8 Τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε.

9 Ἔγνω οὖν ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστι· καὶ ἦλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν.

10 Ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ Ἀρχιερεῖς ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν·

11 Ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπῆγον τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν.

12 Τῇ ἐπαύριον ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτὴν, ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα,

13 Ἔλαβον τὰ βαΐα τῶν φοινίκων, καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ, καὶ ἔκραζον· Ὡσαννὰ, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.

14 Εὑρὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὀνάριον, ἐκάθισεν ἐπ' αὐτὸ, καθώς ἐστι γεγραμμένον·

15 Μὴ φοβοῦ, θύγατερ Σιών· ἰδοὺ, ὁ βασιλεύς σου ἔρχεται, καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου.

16 Ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον·

ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα, ϗ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ.

17 Ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτȣ̃, ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείȣ, ϗ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

18 Διὰ τοῦτο ϗ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκȣσε τȣ̃το αὐτὸν πεποιηκέναι τὸ σημεῖον.

19 Οἱ οὖν Φαρισαῖοι εἶπον πρὸς ἑαυτȣ́ς· Θεωρεῖτε ὅτι ȣ̓κ ὠφελεῖτε ȣ̓δέν; ἴδε, ὁ κόσμος ὀπίσω αὐτȣ̃ ἀπῆλθεν.

20 Ἦσαν δέ τινες Ἕλληνες ἐκ τῶν ἀναβαινόντων ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ.

21 Οὗτοι ȣ̓̃ν προσῆλθον Φιλίππῳ τῷ ἀπὸ Βηθσαϊδὰ τῆς Γαλιλαίας, ϗ ἠρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Κύριε, θέλομεν τὸν Ἰησȣ̃ν ἰδεῖν.

22 Ἔρχεται Φίλιππος, καὶ λέγει τῷ Ἀνδρέᾳ· καὶ πάλιν Ἀνδρέας ϗ Φίλιππος λέγουσι τῷ Ἰησȣ̃.

23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς, λέγων· Ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπȣ.

24 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ, αὐτὸς μόνος μένει· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει.

25 Ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτȣ̃, ἀπολέσει αὐτήν· ϗ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτȣ̃ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτήν.

26 Ἐὰν ἐμοὶ διακονῇ τις, ἐμοὶ ἀκολȣθείτω· ϗ ὅπȣ εἰμὶ ἐγὼ, ἐκεῖ ϗ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔςαι· ϗ ἐάν τις ἐμοὶ διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ.

27 Νῦν ἡ ψυχή μου τετάρακται· καὶ τί εἴπω; Πάτερ, σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης· ἀλλὰ διὰ τȣ̃το ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην.

28 Πάτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα. Ἦλθεν ȣ̓̃ν φωνὴ ἐκ τȣ̃ ȣ̓ρανȣ̃· Καὶ ἐδόξασα, ϗ πάλιν δοξάσω.

29 Ὁ ȣ̓̃ν ὄχλος, ὁ ἑςὼς καὶ ἀκȣ́σας, ἔλεγε βροντὴν γεγονέναι. Ἄλλοι ἔλεγον· Ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν.

30 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Οὐ δι' ἐμὲ αὕτη ἡ φωνὴ γέγονεν, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς.

31 Νῦν κρίσις ἐςὶ τοῦ κόσμου τȣ́τȣ· νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμȣ τȣ́τȣ ἐκβληθήσεται ἔξω.

32 Κἀγὼ, ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἑλκύσω πρὸς ἐμαυτόν.

33 (Τȣ̃το δὲ ἔλεγε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν.)

34 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος·

Ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου
ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα·
καὶ πῶς σὺ λέγεις ὅτι δεῖ ὑψω-
θῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; τίς
ἐστιν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου;
35 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς
μεθ' ὑμῶν ἐστι· περιπατεῖτε
ἕως τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκο-
τία ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ ὁ πε-
ριπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδε
ποῦ ὑπάγει.
36 Ἕως τὸ φῶς ἔχετε, πι-
στεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φω-
τὸς γένησθε. Ταῦτα ἐλάλησεν
ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀπελθὼν ἐκρύβη
ἀπ' αὐτῶν.
37 Τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα
πεποιηκότος ἔμπροσθεν αὐτῶν,
οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν·
38 Ἵνα ὁ λόγος Ἠσαΐου τοῦ
προφήτου πληρωθῇ, ὃν εἶπε·
Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ
ἡμῶν, καὶ ὁ βραχίων Κυρίου
τίνι ἀπεκαλύφθη;
39 Διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναντο
πιστεύειν, ὅτι πάλιν εἶπεν Ἠ-
σαΐας·
40 Τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς
ὀφθαλμοὺς, καὶ πεπώρωκεν αὐ-
τῶν τὴν καρδίαν· ἵνα μὴ ἴδωσι
τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ νοήσωσι τῇ
καρδίᾳ, καὶ ἐπιστραφῶσι, καὶ ἰά-
σωμαι αὐτούς.
41 Ταῦτα εἶπεν Ἠσαΐας ὅτε
εἶδε τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησε
περὶ αὐτοῦ.
42 Ὅμως μέντοι καὶ ἐκ τῶν
ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς
αὐτόν· ἀλλὰ διὰ τοὺς Φαρι-
σαίους οὐχ ὡμολόγουν, ἵνα μὴ
ἀποσυνάγωγοι γένωνται.
43 Ἠγάπησαν γὰρ τὴν δόξαν
τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἤπερ τὴν
δόξαν τοῦ Θεοῦ.
44 Ἰησοῦς δὲ ἔκραξε καὶ εἶπεν·
Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, οὐ πιστεύει
εἰς ἐμὲ, ἀλλ' εἰς τὸν πέμψαντά
με.
45 Καὶ ὁ θεωρῶν ἐμὲ, θεω-
ρεῖ τὸν πέμψαντά με.
46 Ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον
ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων
εἰς ἐμὲ, ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνῃ.
47 Καὶ ἐάν τις μου ἀκούσῃ τῶν
ῥημάτων, καὶ μὴ πιστεύσῃ, ἐγὼ
οὐ κρίνω αὐτόν· οὐ γὰρ ἦλθον
ἵνα κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα
σώσω τὸν κόσμον.
48 Ὁ ἀθετῶν ἐμὲ, καὶ μὴ
λαμβάνων τὰ ῥήματά μου, ἔ-
χει τὸν κρίνοντα αὐτόν· ὁ λόγος
ὃν ἐλάλησα, ἐκεῖνος κρινεῖ αὐ-
τὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.
49 Ὅτι ἐγὼ ἐξ ἐμαυτοῦ οὐκ
ἐλάλησα· ἀλλ' ὁ πέμψας με
πατὴρ, αὐτός μοι ἐντολὴν ἔ-
δωκε, τί εἴπω καὶ τί λαλήσω.
50 Καὶ οἶδα ὅτι ἡ ἐντολὴ
αὐτοῦ ζωὴ αἰώνιός ἐστιν. Ἃ οὖν
λαλῶ ἐγὼ, καθὼς εἴρηκέ μοι ὁ
πατὴρ, οὕτω λαλῶ.

Κεφ. ιγ΄. 13.

ΠΡΟ δὲ τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα, εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐλήλυθεν αὐτοῦ ἡ ὥρα ἵνα μεταβῇ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου πρὸς τὸν πατέρα, ἀγαπήσας τοὺς ἰδίους τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ, εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτούς.

2 Καὶ δείπνου γενομένου, (τοῦ διαβόλου ἤδη βεβληκότος εἰς τὴν καρδίαν Ἰούδα Σίμωνος Ἰσκαριώτου, ἵνα αὐτὸν παραδῷ,)

3 Εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα δέδωκεν αὐτῷ ὁ πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθε, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπάγει,

4 Ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου, καὶ τίθησι τὰ ἱμάτια· καὶ λαβὼν λέντιον, διέζωσεν ἑαυτόν.

5 Εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν, καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ ᾧ ἦν διεζωσμένος.

6 Ἔρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον· καὶ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος· Κύριε, σύ μου νίπτεις τοὺς πόδας;

7 Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὃ ἐγὼ ποιῶ, σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώσῃ δὲ μετὰ ταῦτα.

8 Λέγει αὐτῷ Πέτρος· Οὐ μὴ νίψῃς τοὺς πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ.

9 Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος Κύριε, μὴ τοὺς πόδας μου μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλήν.

10 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὁ λελουμένος οὐ χρείαν ἔχει ἢ τοὺς πόδας νίψασθαι, ἀλλ' ἔστι καθαρὸς ὅλος· καὶ ὑμεῖς καθαροί ἐστε, ἀλλ' οὐχὶ πάντες.

11 Ἤδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτόν· διὰ τοῦτο εἶπεν· Οὐχὶ πάντες καθαροί ἐστε.

12 Ὅτε οὖν ἔνιψε τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἀναπεσὼν πάλιν, εἶπεν αὐτοῖς· Γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν;

13 Ὑμεῖς φωνεῖτέ με, Ὁ διδάσκαλος καὶ ὁ κύριος· καὶ καλῶς λέγετε· εἰμὶ γάρ.

14 Εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας, ὁ κύριος καὶ ὁ διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας.

15 Ὑπόδειγμα γὰρ ἔδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε.

16 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, οὐδὲ ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν.

17 Εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοί ἐστε ἐὰν ποιῆτε αὐτά.

18 Οὐ περὶ πάντων ὑμῶν λέγω· ἐγὼ οἶδα οὓς ἐξελεξάμην·

ἀλλʼ ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ·
Ὁ τρώγων μετʼ ἐμοῦ τὸν ἄρτον,
ἐπῆρεν ἐπʼ ἐμὲ τὴν πτέρναν αὐ-
τοῦ.
19 Ἀπʼ ἄρτι λέγω ὑμῖν πρὸ
τοῦ γενέσθαι, ἵνα ὅταν γένη-
ται, πιστεύσητε ὅτι ἐγώ εἰμι.
20 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
Ὁ λαμβάνων, ἐάν τινα πέμ-
ψω, ἐμὲ λαμβάνει· ὁ δὲ ἐμὲ
λαμβάνων, λαμβάνει τὸν πέμ-
ψαντά με.
21 Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς
ἐταράχθη τῷ πνεύματι, καὶ
ἐμαρτύρησε, καὶ εἶπεν· Ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἷς ἐξ
ὑμῶν παραδώσει με.
22 Ἔβλεπον οὖν εἰς ἀλλήλους
οἱ μαθηταὶ, ἀπορούμενοι περὶ
τίνος λέγει.
23 Ἦν δὲ ἀνακείμενος εἷς τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ
Ἰησοῦ, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς.
24 Νεύει οὖν τούτῳ Σίμων Πέ-
τρος πυθέσθαι τίς ἂν εἴη περὶ
οὗ λέγει.
25 Ἐπιπεσὼν δὲ ἐκεῖνος ἐπὶ
τὸ στῆθος τοῦ Ἰησοῦ, λέγει αὐτῷ·
Κύριε, τίς ἐστιν;
26 Ἀποκρίνεται ὁ Ἰησοῦς·
Ἐκεῖνός ἐστιν ᾧ ἐγὼ βάψας τὸ
ψωμίον ἐπιδώσω. Καὶ ἐμβά-
ψας τὸ ψωμίον, δίδωσιν Ἰούδᾳ
Σίμωνος Ἰσκαριώτῃ.
27 Καὶ μετὰ τὸ ψωμίον τότε
εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ Σατανᾶς.
Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὃ
ποιεῖς, ποίησον τάχιον.
28 Τοῦτο δὲ οὐδεὶς ἔγνω τῶν
ἀνακειμένων πρὸς τί εἶπεν αὐ-
τῷ.
29 Τινὲς γὰρ ἐδόκουν, ἐπεὶ τὸ
γλωσσόκομον εἶχεν ὁ Ἰούδας,
ὅτι λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀ-
γόρασον ὧν χρείαν ἔχομεν εἰς
τὴν ἑορτήν· ἢ τοῖς πτωχοῖς ἵνα
τι δῷ.
30 Λαβὼν οὖν τὸ ψωμίον
ἐκεῖνος, εὐθέως ἐξῆλθεν· ἦν δὲ
νὺξ ὅτε οὖν ἐξῆλθε.
31 Λέγει ὁ Ἰησοῦς· Νῦν ἐ-
δοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ
ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ.
32 Εἰ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν
αὐτῷ, καὶ ὁ Θεὸς δοξάσει αὐτὸν
ἐν ἑαυτῷ, καὶ εὐθὺς δοξάσει
αὐτόν.
33 Τεκνία, ἔτι μικρὸν μεθʼ
ὑμῶν εἰμι. Ζητήσετέ με, καὶ
καθὼς εἶπον τοῖς Ἰουδαίοις·
Ὅτι ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ὑμεῖς οὐ
δύνασθε ἐλθεῖν· καὶ ὑμῖν λέγω
ἄρτι.
34 Ἐντολὴν καινὴν δίδωμι
ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους·
καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς, ἵνα καὶ
ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.
35 Ἐν τούτῳ γνώσονται πάν-
τες ὅτι ἐμοὶ μαθηταί ἐστε, ἐὰν
ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις.
36 Λέγει αὐτῷ Σίμων Πέ-
τρος· Κύριε, ποῦ ὑπάγεις;

'Απεκρίθη αὐτῷ ὁ 'Ιησȣ͂ς· Ὅπȣ ὑπάγω, οὐ δύνασαί μοι νῦν ἀκολȣθῆσαι, ὕϛερον δὲ ἀκολȣθήσεις μοι.

37 Λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κύριε, διατί οὐ δύναμαί σοι ἀκολȣθῆσαι ἄρτι; τὴν ψυχήν μȣ ὑπὲρ σȣ θήσω.

38 'Απεκρίθη αὐτῷ ὁ 'Ιησȣ͂ς· Τὴν ψυχήν σȣ ὑπὲρ ἐμȣ͂ θήσεις; 'Αμὴν ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσει ἕως οὗ ἀπαρνήσῃ με τρίς.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΜΗ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία· πιϛεύετε εἰς τὸν Θεὸν, ϗ εἰς ἐμὲ πιϛεύετε.

2 'Εν τῇ οἰκίᾳ τȣ͂ πατρός μȣ μοναὶ πολλαί εἰσιν· εἰ δὲ μὴ, εἶπον ἂν ὑμῖν· πορεύομαι ἑτοιμάσαι τόπον ὑμῖν.

3 Καὶ ἐὰν πορευθῶ, ϗ ἑτοιμάσω ὑμῖν τόπον, πάλιν ἔρχομαι, ϗ παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν· ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, ϗ ὑμεῖς ἦτε.

4 Καὶ ὅπȣ ἐγὼ ὑπάγω, οἴδατε, ϗ τὴν ὁδὸν οἴδατε.

5 Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς· Κύριε, οὐκ οἴδαμεν ποῦ ὑπάγεις· ϗ πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι;

6 Λέγει αὐτῷ ὁ 'Ιησȣ͂ς· 'Εγώ εἰμι ἡ ὁδὸς, ϗ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωή· ȣ̓δεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα, εἰ μὴ δι' ἐμȣ͂.

7 Εἰ ἐγνώκειτέ με, ϗ τὸν πατέρα μȣ ἐγνώκειτε ἄν· ϗ ἀπ' ἄρτι γινώσκετε αὐτὸν, ϗ ἑωράκατε αὐτόν.

8 Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα, ϗ ἀρκεῖ ἡμῖν.

9 Λέγει αὐτῷ ὁ 'Ιησȣ͂ς· Τοσȣ͂τον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, ϗ οὐκ ἔγνωκάς με, Φίλιππε; ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ, ἑώρακε τὸν πατέρα· ϗ πῶς σὺ λέγεις· Δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα;

10 Οὐ πιϛεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ, ϗ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί ἐϛι; τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἐμαυτȣ͂ οὐ λαλῶ· ὁ δὲ πατὴρ, ὁ ἐν ἐμοὶ μένων, αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα.

11 Πιϛεύετέ μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ, ϗ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί· εἰ δὲ μὴ, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιϛεύετέ μοι.

12 'Αμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιϛεύων εἰς ἐμὲ, τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ, κἀκεῖνος ποιήσει, ϗ μείζονα τȣ́των ποιήσει· ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα μȣ πορεύομαι.

13 Καὶ ὅ, τι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μȣ, τȣ͂το ποιήσω· ἵνα δοξασθῇ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ.

14 'Εάν τι αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μȣ, ἐγὼ ποιήσω.

15 'Εὰν ἀγαπᾶτέ με, τὰς

ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσα-
τε.
16 Καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πα-
τέρα, καὶ ἄλλον παράκλητον
δώσει ὑμῖν, ἵνα μένῃ μεθ' ὑ-
μῶν εἰς τὸν αἰῶνα,
17 Τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας·
ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν·
ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ, οὐδὲ γι-
νώσκει αὐτό· ὑμεῖς δὲ γινώ-
σκετε αὐτὸ, ὅτι παρ' ὑμῖν
μένει, ϗ ἐν ὑμῖν ἔςαι.
18 Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφα-
νȣ̃ς· ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς.
19 Ἔτι μικρὸν, ϗ ὁ κόσμος
με οὐκ ἔτι θεωρεῖ· ὑμεῖς δὲ
θεωρεῖτέ με· ὅτι ἐγὼ ζῶ, καὶ
ὑμεῖς ζήσεσθε.
20 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γνώ-
σεσθε ὑμεῖς ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ
πατρί μȣ, καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοὶ,
κἀγὼ ἐν ὑμῖν.
21 Ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μȣ,
ϗ τηρῶν αὐτὰς, ἐκεῖνός ἐςιν ὁ
ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με
ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τȣ̃ πατρός
μȣ· ϗ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν, ϗ
ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν.
22 Λέγει αὐτῷ Ἰȣ́δας, (ȣ̓χ
ὁ Ἰσκαριώτης,) Κύριε, τί γέ-
γονεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφα-
νίζειν σεαυτὸν, καὶ οὐχὶ τῷ
κόσμῳ;
23 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ
εἶπεν αὐτῷ· Ἐάν τις ἀγαπᾷ
με, τὸν λόγον μȣ τηρήσει· ϗ ὁ
πατήρ μȣ ἀγαπήσει αὐτὸν, ϗ
πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα, ϗ μο-
νὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν.
24 Ὁ μὴ ἀγαπῶν με, τοὺς
λόγȣς μȣ οὐ τηρεῖ· ϗ ὁ λόγος
ὃν ἀκȣ́ετε οὐκ ἔςιν ἐμὸς, ἀλλὰ
τȣ̃ πέμψαντός με πατρός.
25 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν,
παρ' ὑμῖν μένων.
26 Ὁ δὲ Παράκλητος, τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὃ πέμψει ὁ
πατὴρ ἐν τῷ ὀνόματί μȣ, ἐκεῖ-
νος ὑμᾶς διδάξει πάντα, καὶ
ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶ-
πον ὑμῖν.
27 Εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν, εἰ-
ρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ
καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ
δίδωμι ὑμῖν. Μὴ ταρασσέ-
σθω ὑμῶν ἡ καρδία, μηδὲ δει-
λιάτω.
28 Ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον
ὑμῖν· Ὑπάγω ϗ ἔρχομαι πρὸς
ὑμᾶς· εἰ ἠγαπᾶτέ με, ἐχά-
ρητε ἂν, ὅτι εἶπον, πορεύομαι
πρὸς τὸν πατέρα· ὅτι ὁ πατήρ
μȣ μείζων μȣ ἐςί.
29 Καὶ νῦν εἴρηκα ὑμῖν πρὶν
γενέσθαι· ἵνα ὅταν γένηται,
πιςεύσητε.
30 Οὐκ ἔτι πολλὰ λαλήσω
μεθ' ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ ὁ τȣ̃
κόσμȣ τȣ́τȣ ἄρχων, ϗ ἐν ἐμοὶ
ȣ̓κ ἔχει ȣ̓δέν.
31 Ἀλλ' ἵνα γνῷ ὁ κόσμος
ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα, ϗ κα-

θὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πατὴρ,
οὕτω ποιῶ. Ἐγείρεσθε, ἄγω-
μεν ἐντεῦθεν.

Κεφ. ιέ. 15.

ΕΓΩ εἰμὶ ἡ ἄμπελος ἡ
ἀληθινὴ, ϗ ὁ πατήρ μȣ
ὁ γεωργός ἐστι.
2 Πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ
φέρον καρπὸν, αἴρει αὐτό· καὶ
πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει
αὐτὸ, ἵνα πλείονα καρπὸν φέ-
ρῃ.
3 Ἤδη ὑμεῖς καθαροί ἐστε
διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα
ὑμῖν.
4 Μείνατε ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν
ὑμῖν· καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύ-
ναται καρπὸν φέρειν ἀφ᾽ ἑαυ-
τοῦ, ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμ-
πέλῳ, ὕτως ὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ
ἐν ἐμοὶ μείνητε.
5 Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑ-
μεῖς τὰ κλήματα· ὁ μένων ἐν
ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν αὐτῷ, ὗτος φέ-
ρει καρπὸν πολύν· ὅτι χωρὶς
ἐμȣ̃ οὐ δύνασθε ποιεῖν ὐδέν.
6 Ἐὰν μή τις μείνῃ ἐν ἐμοὶ,
ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα, καὶ
ἐξηράνθη· ϗ συνάγȣσιν αὐτὰ,
ϗ εἰς πῦρ βάλλȣσι, καὶ καί-
εται.
7 Ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ, καὶ
τὰ ῥήματά μȣ ἐν ὑμῖν μείνῃ,
ὃ ἐὰν θέλητε, αἰτήσεσθε, καὶ
γενήσεται ὑμῖν.
8 Ἐν τȣ́τῳ ἐδοξάσθη ὁ πα-
τὴρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν
φέρητε· ϗ γενήσεσθε ἐμοὶ μα-
θηταί.
9 Καθὼς ἠγάπησέ με ὁ πα-
τὴρ, κἀγὼ ἠγάπησα ὑμᾶς·
μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ.
10 Ἐὰν τὰς ἐντολάς μȣ τη-
ρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ
μου· καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολὰς
τȣ̃ πατρός μου τετήρηκα, καὶ
μένω αὐτȣ̃ ἐν τῇ ἀγάπῃ.
11 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν,
ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν
μείνῃ, ϗ ἡ χαρὰ ὑμῶν πλη-
ρωθῇ.
12 Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ
ἐμὴ, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους,
καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς.
13 Μείζονα ταύτης ἀγάπην
ὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν
αὐτȣ̃ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτȣ̃.
14 Ὑμεῖς φίλοι μȣ ἐστὲ, ἐὰν
ποιῆτε ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι
ὑμῖν.
15 Οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δού-
λους, ὅτι ὁ δοῦλος οὐκ οἶδε τί
ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ
εἴρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἃ
ἤκουσα παρὰ τοῦ πατρός μου,
ἐγνώρισα ὑμῖν.
16 Οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξα-
σθε, ἀλλ᾽ ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑ-
μᾶς, ϗ ἔθηκα ὑμᾶς, ἵνα ὑμεῖς
ὑπάγητε, καὶ καρπὸν φέρητε,
καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένῃ· ἵνα
ὅ, τι ἂν αἰτήσητε τὸν πα-

τέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δῷ ὑμῖν.

17 Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλȣς.

18 Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν.

19 Εἰ ἐκ τοῦ κόσμȣ ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμȣ ȣ̓κ ἐςὲ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τȣ̃το μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος.

20 Μνημονεύετε τȣ̃ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Οὐκ ἔςι δȣ̃λος μείζων τȣ̃ κυρίȣ αὐτȣ̃. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, ϗ ὑμᾶς διώξȣσιν· εἰ τὸν λόγον μȣ ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσȣσιν.

21 Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσȣσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μȣ, ὅτι ȣ̓κ οἴδασι τὸν πέμψαντά με.

22 Εἰ μὴ ἦλθον ϗ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν ȣ̓κ ἔχȣσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν.

23 Ὁ ἐμὲ μισῶν ϗ τὸν πατέρα μȣ μισεῖ.

24 Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἃ ȣ̓δεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ ϗ ἑωράκασι ϗ μεμισήκασι ϗ ἐμὲ ϗ τὸν πατέρα μȣ.

25 Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν· Ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν.

26 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τȣ̃ πατρὸς, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τȣ̃ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμȣ̃.

27 Καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμȣ̃ ἐςε.

Κεφ. ις'. 16.

ΤΑΥΤΑ λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε.

2 Ἀποσυναγώγȣς ποιήσȣσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς, δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.

3 Καὶ ταῦτα ποιήσουσιν ὑμῖν, ὅτι ȣ̓κ ἔγνωσαν τὸν πατέρα, ȣ̓δὲ ἐμέ.

4 Ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, μνημονεύετε αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. Ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἤμην.

5 Νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, ϗ ȣ̓δεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με· Πȣ̃ ὑπάγεις;

6 Ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν.

7 Ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν, συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω· ἐὰν γὰρ μὴ ἀπέλθω, ὁ Παράκλητος ȣ̓κ ἐλεύ-

σεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πο-
ρευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑ-
μᾶς.
8 Καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος ἐλέγξει
τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας, καὶ
περὶ δικαιοσύνης, καὶ περὶ κρί-
σεως.
9 Περὶ ἁμαρτίας μὲν, ὅτι
οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ·
10 Περὶ δικαιοσύνης δὲ, ὅτι
πρὸς τὸν πατέρα μου ὑπάγω, καὶ
οὐκ ἔτι θεωρεῖτέ με·
11 Περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ
ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέ-
κριται.
12 Ἔτι πολλὰ ἔχω λέγειν
ὑμῖν, ἀλλ᾽ οὐ δύνασθε βαστά-
ζειν ἄρτι.
13 Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ
Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει
ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν·
οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ᾽ ἑαυτοῦ,
ἀλλ᾽ ὅσα ἂν ἀκούσῃ λαλήσει,
καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ
ὑμῖν.
14 Ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι
ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται, καὶ ἀναγ-
γελεῖ ὑμῖν.
15 Πάντα ὅσα ἔχει ὁ πα-
τὴρ, ἐμά ἐστι· διὰ τοῦτο εἶπον·
Ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται, καὶ
ἀναγγελεῖ ὑμῖν.
16 Μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ
με· καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ
ὄψεσθέ με, ὅτι ἐγὼ ὑπάγω
πρὸς τὸν πατέρα.
17 Εἶπον οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους· Τί ἐστι
τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν· Μικρὸν, καὶ
οὐ θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν μι-
κρὸν, καὶ ὄψεσθέ με· καί· Ὅτι
ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα;
18 Ἔλεγον οὖν· Τοῦτο τί ἐστιν
ὃ λέγει, τὸ μικρόν; οὐκ οἴδα-
μεν τί λαλεῖ.
19 Ἔγνω οὖν ὁ Ἰησοῦς ὅτι
ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾷν, καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· Περὶ τούτου ζητεῖτε
μετ᾽ ἀλλήλων, ὅτι εἶπον· Μι-
κρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με· καὶ
πάλιν μικρὸν, καὶ ὄψεσθέ με;
20 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε
ὑμεῖς, ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται·
ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε, ἀλλ᾽ ἡ
λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενή-
σεται.
21 Ἡ γυνὴ ὅταν τίκτῃ, λύ-
πην ἔχει, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα
αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ
παιδίον, οὐκ ἔτι μνημονεύει τῆς
θλίψεως, διὰ τὴν χαρὰν, ὅτι
ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν
κόσμον.
22 Καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν
νῦν ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι
ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ
καρδία, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς
αἴρει ἀφ᾽ ὑμῶν.
23 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν. Ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅσα ἂν

αἰτήσητε τ̀ πατέρα ἐν τῷ ὀνό-
ματί μȣ, δώσει ὑμῖν.
24 Ἕως ἄρτι οὐκ ἠτήσατε
ὀδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μȣ· αἰτεῖ-
τε, ϗ λήψεσθε, ἵνα ἡ χαρὰ
ὑμῶν ᾖ πεπληρωμένη.
25 Ταῦτα ἐν παροιμίαις λε-
λάληκα ὑμῖν· ἀλλ' ἔρχεται
ὥρα ὅτε ȣ̓κ ἔτι ἐν παροιμίαις
λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παῤῥησίᾳ
περὶ τοῦ πατρὸς ἀναγγελῶ
ὑμῖν.
26 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν
τῷ ὀνόματί μȣ αἰτήσεσθε· καὶ
οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω
τ̀ πατέρα περὶ ὑμῶν·
27 Αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ φι-
λεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφι-
λήκατε, ϗ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ
παρὰ τȣ̃ Θεȣ̃ ἐξῆλθον.
28 Ἐξῆλθον παρὰ τȣ̃ πα-
τρὸς, ϗ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσ-
μον· πάλιν ἀφίημι τ̀ κόσμον,
ϗ πορεύομαι πρὸς τ̀ πατέρα.
29 Λέγȣσιν αὐτῷ οἱ μαθη-
ταὶ αὐτȣ̃· Ἴδε, νῦν παῤῥησίᾳ
λαλεῖς, ϗ παροιμίαν οὐδεμίαν
λέγεις.
30 Νῦν οἴδαμεν ὅτι οἶδας
πάντα, ϗ οὐ χρείαν ἔχεις ἵνα
τίς σε ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ πιστεύ-
ομεν ὅτι ἀπὸ Θεȣ̃ ἐξῆλθες.
31 Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σȣ̃ς· Ἄρτι πιστεύετε;
32 Ἰδοὺ, ἔρχεται ὥρα, καὶ
νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπισθῆτε
ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, ϗ ἐμὲ μό-
νον ἀφῆτε· ϗ ȣ̓κ εἰμὶ μόνος,
ὅτι ὁ πατὴρ μετ' ἐμȣ̃ ἐστι.
33 Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν,
ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε· ἐν
τῷ κόσμῳ θλίψιν ἕξετε· ἀλλὰ
θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν
κόσμον.

Κεφ. ιζ'. 17.

ΤΑΥΤΑ ἐλάλησεν ὁ Ἰησȣ̃ς,
καὶ ἐπῆρε τȣ̀ς ὀφθαλμȣ̀ς
αὐτοῦ εἰς τ̀ οὐρανὸν, καὶ εἶπε·
Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξ-
ασόν σȣ τ̀ υἱὸν, ἵνα καὶ ὁ υἱός
σȣ δοξάσῃ σε·
2 Καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξȣ-
σίαν πάσης σαρκὸς, ἵνα πᾶν
ὃ δέδωκας αὐτῷ, δώσῃ αὐτοῖς
ζωὴν αἰώνιον.
3 Αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος
ζωὴ, ἵνα γινώσκωσί σε τ̀ μό-
νον ἀληθινὸν Θεὸν, ϗ ὃν ἀπέ-
στειλας Ἰησȣ̃ν Χριστόν.
4 Ἐγώ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς
γῆς· τὸ ἔργον ἐτελείωσα ὃ δέ-
δωκάς μοι ἵνα ποιήσω.
5 Καὶ νῦν δόξασόν με σὺ,
Πάτερ, παρὰ σεαυτῷ, τῇ δόξῃ
ᾗ εἶχον, πρὸ τȣ̃ τ̀ κόσμον εἶ-
ναι, παρὰ σοί.
6 Ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα
τοῖς ἀνθρώποις ȣ̀ς δέδωκάς μοι
ἐκ τοῦ κόσμου· σοὶ ἦσαν, καὶ
ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας· ϗ τὸν λό-
γον σȣ τετηρήκασι.
7 Νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα,

ὅσα δέδωκάς μοι, παρὰ σοῦ ἐςιν.

8 Ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς· καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, ϗ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σȣ̃ ἐξῆλθον, ϗ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέςειλας.

9 Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τȣ̃ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοί εἰσι.

10 Καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σά ἐςι, ϗ τὰ σὰ ἐμά· ϗ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς.

11 Καὶ οὐκ ἔτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ȣ̃τοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶ, ϗ ἐγὼ πρός σε ἔρχομαι. Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτȣ̀ς ἐν τῷ ὀνόματί σου, ȣ̓̀ς δέδωκάς μοι, ἵνα ὦσιν ἓν καθὼς ἡμεῖς.

12 Ὅτε ἤμην μετ᾽ αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρȣν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου· ȣ̓̀ς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ ȣ̓δεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο, εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας· ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ.

13 Νῦν δὲ πρός σε ἔρχομαι, ϗ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ, ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς.

14 Ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σȣ, ϗ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτȣ̀ς, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τȣ̃ κόσμȣ, καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τȣ̃ κόσμȣ.

15 Οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτȣ̀ς ἐκ τȣ̃ κόσμȣ, ἀλλ᾽ ἵνα τηρήσῃς αὐτȣ̀ς ἐκ τȣ̃ πονηρȣ̃.

16 Ἐκ τοῦ κόσμου ȣ̓κ εἰσὶ, καθὼς ἐγὼ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰμί.

17 Ἁγίασον αὐτȣ̀ς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σȣ· ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλήθειά ἐςι.

18 Καθὼς ἐμὲ ἀπέςειλας εἰς τ̑ κόσμον, κἀγὼ ἀπέςειλα αὐτȣ̀ς εἰς τ̑ κόσμον.

19 Καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἁγιάζω ἐμαυτὸν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ὦσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ.

20 Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ ϗ περὶ τ̑ πιστευσόντων διὰ τȣ̃ λόγȣ αὐτῶν εἰς ἐμέ·

21 Ἵνα πάντες ἓν ὦσι, καθὼς σὺ, Πάτερ, ἐν ἐμοὶ, κἀγὼ ἐν σοὶ, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἓν ὦσιν· ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σύ με ἀπέςειλας.

22 Καὶ ἐγὼ τ̑ δόξαν, ἣν δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς· ἵνα ὦσιν ἓν, καθὼς ἡμεῖς ἕν ἐσμεν.

23 Ἐγὼ ἐν αὐτοῖς, ϗ σὺ ἐν ἐμοί· ἵνα ὦσι τετελειωμένοι εἰς ἓν, ϗ ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέςειλας, καὶ ἠγάπησας αὐτȣ̀ς, καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας.

24 Πάτερ, οὓς δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, κἀκεῖνοι ὦσι μετ' ἐμοῦ· ἵνα θεωρῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν ἔδωκάς μοι, ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου.

25 Πάτερ δίκαιε, ϗ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δέ σε ἔγνων, καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας.

26 Καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου, καὶ γνωρίσω· ἵνα ἡ ἀγάπη, ἣν ἠγάπησάς με, ἐν αὐτοῖς ᾖ, κἀγὼ ἐν αὐτοῖς.

Κεφ. ιη'. 18.

ΤΑΥΤΑ εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐξῆλθε σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάῤῥου τῶν Κέδρων, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς ϗ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

2 Ἤδει δὲ ϗ Ἰούδας, ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν, τὸν τόπον, ὅτι πολλάκις συνήχθη ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

3 Ὁ οὖν Ἰούδας λαβὼν τὴν σπεῖραν, ϗ ἐκ τῶν Ἀρχιερέων ϗ Φαρισαίων ὑπηρέτας, ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν ϗ λαμπάδων ϗ ὅπλων.

4 Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτὸν, ἐξελθὼν εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα ζητεῖτε;

5 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι. Εἱστήκει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν, μετ' αὐτῶν.

6 Ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς, Ὅτι ἐγώ εἰμι· ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω, ϗ ἔπεσον χαμαί.

7 Πάλιν οὖν αὐτοὺς ἐπηρώτησε· Τίνα ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον.

8 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Εἶπον ὑμῖν ὅτι ἐγώ εἰμι· εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἄφετε τούτους ὑπάγειν.

9 Ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν· Ὅτι οὓς δέδωκάς μοι, οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδένα.

10 Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων μάχαιραν, εἵλκυσεν αὐτὴν, ϗ ἔπαισε τὸν τοῦ Ἀρχιερέως δοῦλον, ϗ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν· ἦν δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ Μάλχος.

11 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· Βάλε τὴν μάχαιράν σου εἰς τὴν θήκην· τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέ μοι ὁ πατὴρ, οὐ μὴ πίω αὐτό;

12 Ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλίαρχος ϗ οἱ ὑπηρέται τῶν Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔδησαν αὐτόν.

13 Καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν πρὸς Ἄνναν πρῶτον· ἦν γὰρ πενθερὸς τοῦ Καϊάφα, ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου.

14 Ἦν δὲ Καϊάφας ὁ συμ-

βουλεύσας τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι συμφέρει ἕνα ἄνθρωπον ἀπολέσθαι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ.

15 Ἠκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος μαθητής· ὁ δὲ μαθητὴς ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς τῷ Ἀρχιερεῖ, καὶ συνεισῆλθε τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ἀρχιερέως.

16 Ὁ δὲ Πέτρος εἱστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ ἔξω. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος ὃς ἦν γνωστὸς τῷ Ἀρχιερεῖ, καὶ εἶπε τῇ θυρωρῷ, καὶ εἰσήγαγε τὸν Πέτρον.

17 Λέγει οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; Λέγει ἐκεῖνος· Οὐκ εἰμί.

18 Εἱστήκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπηρέται ἀνθρακιὰν πεποιηκότες, (ὅτι ψῦχος ἦν,) καὶ ἐθερμαίνοντο· ἦν δὲ μετ' αὐτῶν ὁ Πέτρος ἑστὼς καὶ θερμαινόμενος.

19 Ὁ οὖν Ἀρχιερεὺς ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ.

20 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ παῤῥησίᾳ ἐλάλησα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν τῇ συναγωγῇ, καὶ ἐν τῷ ἱερῷ, ὅπου πάντοτε οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν.

21 Τί με ἐπερωτᾷς; ἐπερώτησον τοὺς ἀκηκοότας, τί ἐλάλησα αὐτοῖς· ἴδε, οὗτοι οἴδασιν ἃ εἶπον ἐγώ.

22 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος, εἷς τῶν ὑπηρετῶν παρεστηκὼς ἔδωκε ῥάπισμα τῷ Ἰησοῦ, εἰπών· Οὕτως ἀποκρίνῃ τῷ Ἀρχιερεῖ;

23 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις;

24 Ἀπέστειλεν αὐτὸν ὁ Ἄννας δεδεμένον πρὸς Καϊάφαν τὸν Ἀρχιερέα.

25 Ἦν δὲ Σίμων Πέτρος ἑστὼς καὶ θερμαινόμενος. Εἶπον οὖν αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; Ἠρνήσατο ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν· Οὐκ εἰμί.

26 Λέγει εἷς ἐκ τῶν δούλων τοῦ Ἀρχιερέως, συγγενὴς ὢν οὗ ἀπέκοψε Πέτρος τὸ ὠτίον· Οὐκ ἐγώ σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ;

27 Πάλιν οὖν ἠρνήσατο ὁ Πέτρος, καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν.

28 Ἄγουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ πρωΐα· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ πάσχα.

29 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πιλάτος πρὸς αὐτούς, καὶ εἶπε· Τίνα

κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ ἀν-
θρώπου τούτου;
30 Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον
αὐτῷ· Εἰ μὴ ἦν οὗτος κακο-
ποιὸς, οὐκ ἄν σοι παρεδώκαμεν
αὐτόν.
31 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Πι-
λάτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς,
καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε
αὐτόν. Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰου-
δαῖοι· Ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀπο-
κτεῖναι οὐδένα.
32 Ἵνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ
πληρωθῇ, ὃν εἶπε, σημαίνων
ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀπο-
θνήσκειν.
33 Εἰσῆλθεν οὖν εἰς τὸ πραι-
τώριον πάλιν ὁ Πιλάτος, καὶ
ἐφώνησε τὸν Ἰησοῦν· καὶ εἶπεν αὐ-
τῷ· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰου-
δαίων;
34 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Ἀφ' ἑαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις, ἢ
ἄλλοι σοι εἶπον περὶ ἐμοῦ;
35 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος·
Μήτι ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ
ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς
παρέδωκάν σε ἐμοί· τί ἐποί-
ησας;
36 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἡ
βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ
κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου
τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ
ὑπηρέται ἂν οἱ ἐμοὶ ἠγωνίζοντο
ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰου-
δαίοις· νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ
ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν.
37 Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πι-
λάτος· Οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σύ;
Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Σὺ λέγεις
ὅτι βασιλεύς εἰμι ἐγώ. Ἐγὼ
εἰς τοῦτο γεγέννημαι, καὶ εἰς τοῦτο
ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα
μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ. Πᾶς
ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει μου
τῆς φωνῆς.
38 Λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος·
Τί ἐστιν ἀλήθεια; Καὶ τοῦτο
εἰπὼν, πάλιν ἐξῆλθε πρὸς τοὺς
Ἰουδαίους, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐγὼ
οὐδεμίαν αἰτίαν εὑρίσκω ἐν αὐ-
τῷ.
39 Ἔστι δὲ συνήθεια ὑμῖν ἵνα
ἕνα ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ πά-
σχα· βούλεσθε οὖν ὑμῖν ἀπο-
λύσω τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;
40 Ἐκραύγασαν οὖν πάλιν
πάντες, λέγοντες· Μὴ τοῦτον,
ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν. Ἦν δὲ ὁ
Βαραββᾶς λῃστής.

Κεφ. ιθ'. 19.

ΤΟΤΕ οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλάτος
τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐμαστίγωσε.
2 Καὶ οἱ στρατιῶται, πλέξ-
αντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέ-
θηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ, καὶ
ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον
αὐτὸν,
3 Καὶ ἔλεγον· Χαῖρε ὁ βα-
σιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐδίδουν
αὐτῷ ῥαπίσματα.
4 Ἐξῆλθεν οὖν πάλιν ἔξω ὁ

Πιλάτος, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε,
ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γνῶ-
τε ὅτι ἐν αὐτῷ οὐδεμίαν αἰτίαν
εὑρίσκω.
5 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω,
φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον,
καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον. Καὶ
λέγει αὐτοῖς· Ἴδε ὁ ἄνθρω-
πος.
6 Ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ Ἀρχ-
ιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκραύ-
γασαν, λέγοντες· Σταύρωσον,
σταύρωσον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πι-
λάτος· Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς,
καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ
εὑρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν.
7 Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰου-
δαῖοι· Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν,
καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει
ἀποθανεῖν, ὅτι ἑαυτὸν υἱὸν τοῦ
Θεοῦ ἐποίησεν.
8 Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλάτος
τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφο-
βήθη.
9 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραι-
τώριον πάλιν, καὶ λέγει τῷ
Ἰησοῦ· Πόθεν εἶ σύ; Ὁ δὲ
Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν
αὐτῷ.
10 Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλά-
τος· Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ
οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶ-
σαί σε, καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπο-
λῦσαί σε;
11 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ
εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ'
ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον
ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδι-
δούς με σοί, μείζονα ἁμαρτίαν
ἔχει.
12 Ἐκ τούτου ἐζήτει ὁ Πι-
λάτος ἀπολῦσαι αὐτόν· οἱ δὲ
Ἰουδαῖοι ἔκραζον, λέγοντες· Ἐὰν
τοῦτον ἀπολύσῃς, οὐκ εἶ φίλος
τοῦ Καίσαρος· πᾶς ὁ βασιλέα
αὐτὸν ποιῶν, ἀντιλέγει τῷ Καί-
σαρι.
13 Ὁ οὖν Πιλάτος, ἀκούσας
τοῦτον τὸν λόγον, ἤγαγεν ἔξω τὸν
Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βή-
ματος εἰς τόπον λεγόμενον Λι-
θόστρωτον, Ἑβραϊστὶ δὲ Γαβ-
βαθᾶ·
14 Ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ
πάσχα, ὥρα δὲ ὡσεὶ ἕκτη· καὶ
λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· Ἴδε ὁ βα-
σιλεὺς ὑμῶν.
15 Οἱ δὲ ἐκραύγασαν· Ἆ-
ρον, ἆρον, σταύρωσον αὐτόν.
Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τὸν
βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; Ἀπ-
εκρίθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς· Οὐκ
ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καί-
σαρα.
16 Τότε οὖν παρέδωκεν αὐ-
τὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ. Παρ-
έλαβον δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπή-
γαγον.
17 Καὶ βαστάζων τὸν σταυρὸν
αὐτοῦ ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον
Κρανίου τόπον, ὃς λέγεται Ἑ-
βραϊστὶ Γολγοθᾶ·

18 Ὅπȣ αὐτὸν ἐςαύρωσαν, ϗ μετ' αὐτȣ͂ ἄλλους δύο, ἐντεῦθεν ϗ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησȣ͂ν.

19 Ἔγραψε δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλάτος, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· ἦν δὲ γεγραμμένον· ΙΗΣΟΥΣ Ο ΝΑΖΩΡΑΙΟΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

20 Τȣ͂τον ȣ͂ν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰȣδαίων· ὅτι ἐγγὺς ἦν τῆς πόλεως ὁ τόπος ὅπȣ ἐςαυρώθη ὁ Ἰησȣ͂ς· ϗ ἦν γεγραμμένον Ἑβραϊστὶ, Ἑλληνιςὶ, Ῥωμαϊςί.

21 Ἔλεγον οὖν τῷ Πιλάτῳ οἱ Ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων· Μὴ γράφε· Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπε· Βασιλεύς εἰμι τῶν Ἰȣδαίων.

22 Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· Ὃ γέγραφα, γέγραφα.

23 Οἱ οὖν στρατιῶται, ὅτε ἐςαύρωσαν τὸν Ἰησοῦν, ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτȣ͂, ϗ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη, ἑκάστῳ στρατιώτῃ μέρος, ϗ τὸν χιτῶνα· ἦν δὲ ὁ χιτὼν ἄῤῥαφος, ἐκ τῶν ἄνωθεν ὑφαντὸς δι' ὅλȣ.

24 Εἶπον οὖν πρὸς ἀλλήλȣς· Μὴ σχίσωμεν αὐτὸν, ἀλλὰ λάχωμεν περὶ αὐτοῦ, τίνος ἔσται. Ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ ἡ λέγουσα· Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μȣ ἑαυτοῖς, ϗ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μȣ ἔβαλον κλῆρον. Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται ταῦτα ἐποίησαν.

25 Εἱστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ ςαυρῷ τοῦ Ἰησȣ͂ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ, ϗ Μαρία ἡ Μαγδαληνή.

26 Ἰησȣ͂ς ȣ͂ν ἰδὼν τὴν μητέρα, καὶ τὸν μαθητὴν παρεςῶτα ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρὶ αὐτȣ͂· Γύναι, ἰδȣ̀ ὁ υἱός σȣ.

27 Εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ· Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν αὐτὴν ὁ μαθητὴς εἰς τὰ ἴδια.

28 Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησȣ͂ς ὅτι πάντα ἤδη τετέλεςαι, ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφὴ, λέγει· Διψῶ.

29 Σκεῦος οὖν ἔκειτο ὄξους μεςόν· οἱ δὲ, πλήσαντες σπόγγον ὄξους, καὶ ὑσσώπῳ περιθέντες, προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ ςόματι.

30 Ὅτε οὖν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Τετέλεςαι· καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

31 Οἱ ȣ͂ν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ ςαυρȣ͂ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν, (ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνȣ τοῦ σαββάτου,) ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, ϗ ἀρθῶσιν.

32 Ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, ϗ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη, καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ.

33 Ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη·

34 Ἀλλ᾿ εἷς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε, ϗ εὐθὺς ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ.

35 Καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε, ϗ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστιν ἡ μαρτυρία· κἀκεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα ὑμεῖς πιστεύσητε.

36 Ἐγένετο γὰρ ταῦτα ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· Ὀστοῦν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ.

37 Καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει· Ὄψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν.

38 Μετὰ δὲ ταῦτα ἠρώτησε τὸν Πιλάτον ὁ Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, (ὢν μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ, κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων,) ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· ϗ ἐπέτρεψεν ὁ Πιλάτος. Ἦλθεν οὖν καὶ ἦρε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

39 Ἦλθε δὲ καὶ Νικόδημος (ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς τὸ πρῶτον) φέρων μίγμα σμύρνης ϗ ἀλόης ὡσεὶ λίτρας ἑκατόν.

40 Ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, ϗ ἔδησαν αὐτὸ ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων, καθὼς ἔθος ἐστὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν.

41 Ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐσταυρώθη, κῆπος, ϗ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καινὸν, ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς ἐτέθη.

42 Ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν.

Κεφ. κ΄. 20.

ΤΗ, δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρωῒ, σκοτίας ἔτι οὔσης, εἰς τὸ μνημεῖον· ϗ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου.

2 Τρέχει οὖν ϗ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον, ϗ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, ϗ λέγει αὐτοῖς· Ἦραν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἴδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν.

3 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς, ϗ ἤρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον.

4 Ἔτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ, ϗ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον.

5 Καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια· οὐ μέντοι εἰσῆλθεν.

6 Ἔρχεται οὖν Σίμων Πέτρος

ἀκολεθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα,

7 Καὶ τὸ σεδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τ̃ κεφαλῆς αὐτε̃, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἕνα τόπον.

8 Τότε ε̃ν εἰσῆλθε ϗ ὁ ἄλλος μαθητὴς ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, ϗ εἶδε, ϗ ἐπίστευσεν.

9 Οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν τὴν γραφὴν, ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι.

10 Ἀπῆλθον ε̃ν πάλιν πρὸς ἑαυτὲς οἱ μαθηταί.

11 Μαρία δὲ εἱστήκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίεσα ἔξω. Ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον·

12 Καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλες ἐν λευκοῖς καθεζομένες, ἕνα πρὸς τῇ κεφαλῇ, ϗ ἕνα πρὸς τοῖς ποσὶν, ὅπε ἔκειτο τὸ σῶμα τε̃ Ἰησε̃.

13 Καὶ λέγεσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι· Γύναι, τί κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι ἦραν τὸν Κύριόν με, ϗ ἐκ οἶδα πε̃ ἔθηκαν αὐτόν.

14 Καὶ ταῦτα εἰπε̃σα, ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ϗ θεωρεῖ τὸν Ἰησε̃ν ἑστῶτα· καὶ ἐκ ᾔδει ὅτι ὁ Ἰησε̃ς ἐστι.

15 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; Ἐκείνη, δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπερός ἐστι, λέγει αὐτῷ· Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτὸν, εἰπέ μοι πε̃ αὐτὸν ἔθηκας, κἀγὼ αὐτὸν ἀρῶ.

16 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαρία. Στραφεῖσα ἐκείνη λέγει αὐτῷ· Ῥαββουνὶ, ὃ λέγεται, διδάσκαλε.

17 Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησε̃ς· Μή με ἅπτε· ἔπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα με· πορεύε δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφές μου, καὶ εἰπὲ αὐτοῖς· Ἀναβαίνω πρὸς τ̃ πατέρα με ϗ πατέρα ὑμῶν, ϗ Θεόν με ϗ Θεὸν ὑμῶν.

18 Ἔρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀπαγγέλλεσα τοῖς μαθηταῖς ὅτι ἑώρακε τ̃ Κύριον, ϗ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

19 Οὔσης ε̃ν ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τ̃ σαββάτων, ϗ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τ̃ φόβον τ̃ Ἰεδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, ϗ ἔστη εἰς τὸ μέσον, ϗ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν.

20 Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας ϗ τ̃ πλευρὰν αὐτε̃. Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τ̃ Κύριον.

21 Εἶπεν ε̃ν αὐτοῖς ὁ Ἰησε̃ς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατὴρ, κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς.

22 Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύ-

ϛησε, ϗ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε
Πνεῦμα ἅγιον.
23 Ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁ-
μαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἄν
τινων κρατῆτε, κεκράτηνται.
24 Θωμᾶς δὲ, εἷς ἐκ τ̃ δώ-
δεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, ȣ̓κ
ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰη-
σȣ̃ς.
25 Ἔλεγον ȣ̓̃ν αὐτῷ οἱ ἄλ-
λοι μαθηταί· Ἑωράκαμεν τὸν
Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν
αὐτȣ̃ τ̃ τύπον τ̃ ἥλων, ϗ βάλω
τ̃ δάκτυλόν μȣ εἰς τὸν τύπον τ̃
ἥλων, καὶ βάλω τ̃ χεῖρά μου
εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ
πιϛεύσω.
26 Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ
πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ, ϗ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν.
Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν
κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ
μέσον, ϗ εἶπεν· Εἰρήνη ὑμῖν.
27 Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ·
Φέρε τὸν δάκτυλόν σȣ ὧδε, καὶ
ἴδε τὰς χεῖράς μȣ· καὶ φέρε τ̃
χεῖρά σȣ, ϗ βάλε εἰς τ̃ πλευ-
ράν μȣ· καὶ μὴ γίνου ἄπιϛος,
ἀλλὰ πιϛός.
28 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς,
καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μȣ
ϗ ὁ Θεός μȣ.
29 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Ὅτι ἑώρακάς με, Θωμᾶ, πε-
πίϛευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόν-
τες, ϗ πιϛεύσαντες.
30 Πολλὰ μὲν ȣ̓̃ν καὶ ἄλλα
σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησȣ̃ς ἐνώ-
πιον τ̃ μαθητῶν αὐτȣ̃, ἃ οὐκ
ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ
τȣ́τῳ.
31 Ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα
πιϛεύσητε ὅτι ὁ Ἰησȣ̃ς ἐϛιν ὁ
Χριϛὸς ὁ υἱὸς τ̃ Θεȣ̃, καὶ ἵνα
πιϛεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ
ὀνόματι αὐτȣ̃.

Κεφ. κα'. 21.

ΜΕΤΑ ταῦτα ἐφανέρωσεν
ἑαυτὸν πάλιν ὁ Ἰησοῦς
τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ τ̃ θαλάσσης
τῆς Τιβεριάδος· ἐφανέρωσε δὲ
ȣ̔́τως.
2 Ἦσαν ὁμȣ̃ Σίμων Πέτρος,
ϗ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυ-
μος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ
Κανᾶ τ̃ Γαλιλαίας, ϗ οἱ τοῦ
Ζεβεδαίȣ, ϗ ἄλλοι ἐκ τ̃ μα-
θητῶν αὐτȣ̃ δύο.
3 Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέ-
τρος· Ὑπάγω ἁλιεύειν. Λέ-
γȣσιν αὐτῷ· Ἐρχόμεθα καὶ
ἡμεῖς σὺν σοί. Ἐξῆλθον, καὶ
ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθὺς,
καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν
ȣ̓δέν.
4 Πρωΐας δὲ ἤδη γενομένης,
ἔϛη ὁ Ἰησȣ̃ς εἰς τ̃ αἰγιαλόν· οὐ
μέντοι ᾔδεισαν οἱ μαθηταὶ ὅτι
Ἰησȣ̃ς ἐϛι.
5 Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σȣ̃ς· Παιδία, μή τι προσφάγιον

ἔχετε; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ·
Οὔ.
6 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Βά-
λετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου
τὸ δίκτυον, καὶ εὑρήσετε. Ἔβα-
λον οὖν, καὶ οὐκ ἔτι αὐτὸ ἑλκῦ-
σαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν
ἰχθύων.
7 Λέγει οὖν ὁ μαθητὴς ἐκεῖ-
νος, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ
Πέτρῳ· Ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων
οὖν Πέτρος, ἀκούσας ὅτι ὁ Κύ-
ριός ἐστι, τὸν ἐπενδύτην διεζώ-
σατο, (ἦν γὰρ γυμνὸς,) καὶ
ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασ-
σαν.
8 Οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ
πλοιαρίῳ ἦλθον, (οὐ γὰρ ἦ-
σαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ'
ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων,) σύ-
ροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων.
9 Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν
γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κει-
μένην, καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον,
καὶ ἄρτον.
10 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων ὧν
ἐπιάσατε νῦν.
11 Ἀνέβη Σίμων Πέτρος, καὶ
εἵλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς,
μεστὸν ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν
πεντηκοντατριῶν· καὶ τοσούτων
ὄντων οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον.
12 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Δεῦτε, ἀριστήσατε. Οὐδεὶς δὲ
ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξετάσαι
αὐτόν· Σὺ τίς εἶ; εἰδότες ὅτι
ὁ Κύριός ἐστιν.
13 Ἔρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς, καὶ
λαμβάνει τὸν ἄρτον, καὶ δίδωσιν
αὐτοῖς, καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως.
14 Τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανε-
ρώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.
15 Ὅτε οὖν ἠρίστησαν, λέγει
τῷ Σίμωνι Πέτρῳ ὁ Ἰησοῦς·
Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με πλεῖον
τούτων; Λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύ-
ριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε.
Λέγει αὐτῷ· Βόσκε τὰ ἀρνία
μου.
16 Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύ-
τερον· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς
με; Λέγει αὐτῷ· Ναὶ Κύριε·
σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει
αὐτῷ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά
μου.
17 Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον·
Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; Ἐ-
λυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶπεν
αὐτῷ τὸ τρίτον· Φιλεῖς με;
καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, σὺ
πάντα οἶδας, σὺ γινώσκεις ὅτι
φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς· Βόσκε τὰ πρόβατά μου.
18 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε
ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν,
καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες·
ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς
χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει,
καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις.
19 Τοῦτο δὲ εἶπε, σημαίνων

ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν.
Καὶ τοῦτο εἰπὼν, λέγει αὐτῷ·
Ἀκολούθει μοι.
20 Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος
βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα
ὁ Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ
ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ
στῆθος αὐτοῦ, καὶ εἶπε· Κύριε,
τίς ἐστιν ὁ παραδιδούς σε;
21 Τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέ-
γει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ
τί;
22 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως
ἔρχομαι, τί πρός σε; σὺ ἀκο-
λούθει μοι.
23 Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗ-
τος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, ὅτι ὁ μα-
θητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει·
καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι
οὐκ ἀποθνήσκει, ἀλλ', Ἐὰν
αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι,
τί πρός σε;
24 Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ
μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ γρά-
ψας ταῦτα· καὶ οἴδαμεν ὅτι
ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐ-
τοῦ.
25 Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ
ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα
ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ
αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χω-
ρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία.
Ἀμήν.

ΠΡΑΞΕΙΣ

ΤΩΝ

ἉΓΙΩΝ ἈΠΟΣΤΟΛΩΝ.

Κεφ. α'. 1.
ΤΟΝ μὲν πρῶτον λόγον ἐ-
ποιησάμην περὶ πάντων,
ὦ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο ὁ Ἰη-
σοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν,
2 Ἄχρι ἧς ἡμέρας, ἐντειλά-
μενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ Πνεύ-
ματος ἁγίου, οὓς ἐξελέξατο,
ἀνελήφθη.
3 Οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν
ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν,
ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡ-
μερῶν τεσσαράκοντα ὀπτα-
νόμενος αὐτοῖς, καὶ λέγων

τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεȣ̃.

4 Καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς, ἣν ἠκȣ́σατέ μȣ.

5 Ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι ἁγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας.

6 Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τȣ́τῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ;

7 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτȣ́ς· Οὐχ ὑμῶν ἐςι γνῶναι χρόνȣς ἢ καιροὺς, ȣ̔̀ς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξȣσίᾳ.

8 Ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τȣ̃ ἁγίȣ Πνεύματος ἐφ᾽ ὑμᾶς· ϗ ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἔν τε Ἱερȣσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰȣδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ, ϗ ἕως ἐσχάτȣ τ̃ γῆς.

9 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, βλεπόντων αὐτῶν ἐπήρθη, καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

10 Καὶ ὡς ἀτενίζοντες ἦσαν εἰς τ̃ ȣ̓ρανὸν, πορευομένȣ αὐτȣ̃, ϗ ἰδȣ̀ ἄνδρες δύο παρειςήκεισαν αὐτοῖς ἐν ἐσθῆτι λευκῇ·

11 Οἳ ϗ εἶπον· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἑςήκατε ἐμβλέποντες εἰς τ̃ ȣ̓ρανόν; ȣ̃̔τος ὁ Ἰησοῦς, ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ᾽ ὑμῶν εἰς τὸν ȣ̓ρανὸν, ȣ̔́τως ἐλεύσεται ὃν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τ̃ ȣ̓ρανόν.

12 Τότε ὑπέςρεψαν εἰς Ἱερȣσαλὴμ ἀπὸ ὄρους τȣ̃ καλȣμένου ἐλαιῶνος, ὅ ἐστιν ἐγγὺς Ἱερουσαλὴμ, σαββάτȣ ἔχον ὁδόν.

13 Καὶ ὅτε εἰσῆλθον, ἀνέβησαν εἰς τὸ ὑπερῷον, οὗ ἦσαν καταμένοντες ὅ, τε Πέτρος καὶ Ἰάκωβος, ϗ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας, Φίλιππος καὶ Θωμᾶς, Βαρθολομαῖος ϗ Ματθαῖος, Ἰάκωβος Ἀλφαίȣ καὶ Σίμων ὁ Ζηλωτὴς, καὶ Ἰούδας Ἰακώβȣ.

14 Οὗτοι πάντες ἦσαν προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει σὺν γυναιξὶ, ϗ Μαρίᾳ τῇ μητρὶ τȣ̃ Ἰησοῦ, καὶ σὺν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτȣ̃.

15 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀναςὰς Πέτρος ἐν μέσῳ τ̃ μαθητῶν, εἶπεν· (ἦν τε ὄχλος ὀνομάτων ἐπιτοαυτὸ ὡς ἑκατὸν εἴκοσιν·)

16 Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἔδει πληρωθῆναι τ̃ γραφὴν ταύτην, ἣν προεῖπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ ςόματος Δαβὶδ, περὶ Ἰȣ́δα τȣ̃ γενομένȣ ὁδηγȣ̃ τοῖς συλλαβȣ̃σι τ̃ Ἰησȣ̃ν·

17 Ὅτι κατηριθμημένος ἦν

σὺν ἡμῖν, ϗ ἔλαχε τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης.

18 Οὗτος μὲν οὖν ἐκτήσατο χωρίον ἐκ τοῦ μισθοῦ τῆς ἀδικίας· ϗ πρηνὴς γενόμενος ἐλάκησε μέσος, ϗ ἐξεχύθη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ.

19 Καὶ γνωςὸν ἐγένετο πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ, ὥςε κληθῆναι τὸ χωρίον ἐκεῖνο τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ αὐτῶν, Ἀκελδαμὰ, τουτέςι, χωρίον αἵματος.

20 Γέγραπται γὰρ ἐν βίβλῳ ψαλμῶν· Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτοῦ ἔρημος, ϗ μὴ ἔςω ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ· καί· Τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος.

21 Δεῖ οὖν τῶν συνελθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντὶ χρόνῳ, ἐν ᾧ εἰσῆλθε ϗ ἐξῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ Κύριος Ἰησοῦς,

22 Ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος Ἰωάννου ἕως τῆς ἡμέρας ἧς ἀνελήφθη ἀφ' ἡμῶν, μάρτυρα τῆς ἀναςάσεως αὐτοῦ γενέσθαι σὺν ἡμῖν ἕνα τούτων.

23 Καὶ ἔςησαν δύο, Ἰωσὴφ τὸν καλούμενον Βαρσαβᾶν, ὃς ἐπεκλήθη Ἰοῦςος, ϗ Ματθίαν.

24 Καὶ προσευξάμενοι εἶπον· Σὺ Κύριε, καρδιογνῶσα πάντων, ἀνάδειξον ἐκ τούτων τῶν δύο ἕνα ὃν ἐξελέξω,

25 Λαβεῖν τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης ϗ ἀποςολῆς, ἐξ ἧς παρέβη Ἰούδας, πορευθῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον.

26 Καὶ ἔδωκαν κλήρους αὐτῶν, καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Ματθίαν, ϗ συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἕνδεκα ἀποςόλων.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοςῆς, ἦσαν ἅπαντες ὁμοθυμαδὸν ἐπιτοαυτό.

2 Καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος ὥσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας, καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἦσαν καθήμενοι.

3 Καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὡσεὶ πυρὸς, ἐκάθισέ τε ἐφ' ἕνα ἕκαςον αὐτῶν.

4 Καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι.

5 Ἦσαν δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς, ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν.

6 Γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης, συνῆλθε τὸ πλῆθος, καὶ συνεχύθη· ὅτι ἤκουον εἷς ἕκαςος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν.

7 Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ ἐθαύμαζον, λέγοντες πρὸς ἀλ-

λήλȣς· Οὐκ ἰδȣ̀ πάντες ȣ̂τοί
εἰσιν οἱ λαλȣ̂ντες Γαλιλαῖοι ;
8 Καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν
ἕκαςος τῃ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν
ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν ;
9 Πάρθοι ϗ Μῆδοι ϗ Ἐλα-
μῖται, ϗ οἱ κατοικȣ̂ντες τὴν
Μεσοποταμίαν, Ἰȣδαίαν τε ϗ
Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν
Ἀσίαν,
10 Φρυγίαν τε ϗ Παμφυ-
λίαν, Αἴγυπτον, ϗ τὰ μέρη τῆς
Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, ϗ οἱ
ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, Ἰȣδαῖοί
τε ϗ προσήλυτοι,
11 Κρῆτες ϗ Ἄραβες, ἀκȣ́-
ομεν λαλȣ́ντων αὐτῶν ταῖς ἡ-
μετέραις γλώσσαις τὰ μεγα-
λεῖα τȣ̂ Θεȣ̂.
12 Ἐξίςαντο δὲ πάντες καὶ
διηπόρουν, ἄλλος πρὸς ἄλλον
λέγοντες· Τί ἂν θέλοι τοῦτο
εἶναι ;
13 Ἕτεροι δὲ χλευάζοντες
ἔλεγον· Ὅτι γλεύκȣς μεμεςω-
μένοι εἰσί.
14 Σταθεὶς δὲ Πέτρος σὺν
τοῖς ἕνδεκα, ἐπῆρε τὴν φωνὴν αὐ-
τοῦ, ϗ ἀπεφθέγξατο αὐτοῖς·
Ἄνδρες Ἰȣδαῖοι, καὶ οἱ κατοι-
κοῦντες Ἱερουσαλὴμ ἅπαντες,
τȣ̂το ὑμῖν γνωςὸν ἔςω, ϗ ἐνω-
τίσασθε τὰ ῥήματά μȣ.
15 Οὐ γὰρ, ὡς ὑμεῖς ὑπο-
λαμβάνετε, ȣ̂τοι μεθύȣσιν· ἔςι
γὰρ ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας·
16 Ἀλλὰ τȣ̂τό ἐςι τὸ εἰρη-
μένον διὰ τȣ̂ προφήτȣ Ἰωήλ·
17 Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσχά-
ταις ἡμέραις, λέγει ὁ Θεὸς,
ἐκχεῶ ἀπὸ τȣ̂ πνεύματός μου
ἐπὶ πᾶσαν σάρκα· ϗ προφη-
τεύσȣσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ
θυγατέρες ὑμῶν, ϗ οἱ νεανίσ-
κοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται, καὶ
οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια
ἐνυπνιασθήσονται.
18 Καί γε ἐπὶ τȣ̀ς δȣ́λȣς μȣ
καὶ ἐπὶ τὰς δȣ́λας μȣ ἐν ταῖς
ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τȣ̂
πνεύματός μȣ, καὶ προφητεύ-
σȣσι.
19 Καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ
ȣ̓ρανῷ ἄνω, καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς
γῆς κάτω, αἷμα καὶ πῦρ καὶ
ἀτμίδα καπνȣ̂.
20 Ὁ ἥλιος μεταςραφήσεται
εἰς σκότος, ϗ ἡ σελήνη εἰς αἷ-
μα, πρὶν ἢ ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν
Κυρίȣ τὴν μεγάλην ϗ ἐπιφανῆ.
21 Καὶ ἔςαι, πᾶς ὃς ἂν ἐπι-
καλέσηται τὸ ὄνομα Κυρίȣ, σω-
θήσεται.
22 Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, ἀ-
κȣ́σατε τȣ̀ς λόγȣς τȣ́τους· Ἰη-
σȣ̂ν τὸν Ναζωραῖον, ἄνδρα ἀπὸ
τȣ̂ Θεȣ̂ ἀποδεδειγμένον εἰς ὑμᾶς
δυνάμεσι ϗ τέρασι ϗ σημείοις
οἷς ἐποίησε δι᾽ αὐτοῦ ὁ Θεὸς ἐν
μέσῳ ὑμῶν, καθὼς καὶ αὐτοὶ
οἴδατε,
23 Τȣ̂τον τῇ ὡρισμένῃ βȣλῇ

ϗ προγνώσει τοῦ Θεȣ̃ ἔκδοτον
λαϐόντες, διὰ χειρῶν ἀνόμων
προσπήξαντες ἀνείλετε·
24 Ὃν ὁ Θεὸς ἀνέστησε, λύ-
σας τὰς ὠδῖνας τοῦ θανάτου,
καθότι οὐκ ἦν δυνατὸν κρα-
τεῖσθαι αὐτὸν ὑπ᾽ αὐτȣ̃.
25 Δαϐὶδ γὰρ λέγει εἰς αὐ-
τόν· Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώ-
πιόν μȣ διὰ παντὸς, ὅτι ἐκ
δεξιῶν μȣ ἐστὶν, ἵνα μὴ σαλευ-
θῶ.
26 Διὰ τοῦτο εὐφράνθη ἡ
καρδία μȣ, ϗ ἠγαλλιάσατο ἡ
γλῶσσά μȣ· ἔτι δὲ ϗ ἡ σάρξ
μȣ κατασκηνώσει ἐπ᾽ ἐλπίδι·
27 Ὅτι ȣ̓κ ἐγκαταλείψεις τὴν
ψυχήν μȣ εἰς ᾅδȣ, ȣ̓δὲ δώσεις
τὸν ὅσιόν σȣ ἰδεῖν διαφθοράν.
28 Ἐγνώρισάς μοι ὁδȣ̀ς ζωῆς·
πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ
τοῦ προσώπȣ σȣ.
29 Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἐξὸν εἰ-
πεῖν μετὰ παῤῥησίας πρὸς
ὑμᾶς περὶ τοῦ πατριάρχȣ Δα-
ϐὶδ, ὅτι ϗ ἐτελεύτησε ϗ ἐτά-
φη, ϗ τὸ μνῆμα αὐτȣ̃ ἐστιν ἐν
ἡμῖν ἄχρι τῆς ἡμέρας ταύτης.
30 Προφήτης οὖν ὑπάρχων,
ϗ εἰδὼς ὅτι ὅρκῳ ὤμοσεν αὐτῷ
ὁ Θεὸς ἐκ καρπȣ̃ τῆς ὀσφύος
αὐτοῦ τὸ κατὰ σάρκα ἀναστή-
σειν τὸν Χριστὸν, καθίσαι ἐπὶ τȣ̃
θρόνȣ αὐτȣ̃·
31 Προϊδὼν ἐλάλησε περὶ τῆς
ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ὅτι οὐ
κατελείφθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς
ᾅδȣ, ȣ̓δὲ ἡ σὰρξ αὐτȣ̃ εἶδε δια-
φθοράν.
32 Τȣ̃τον τὸν Ἰησȣ̃ν ἀνέστησεν
ὁ Θεὸς, οὗ πάντες ἡμεῖς ἐσ-
μεν μάρτυρες.
33 Τῇ δεξιᾷ οὖν τοῦ Θεȣ̃ ὑψω-
θεὶς, τήν τε ἐπαγγελίαν τοῦ
ἁγίου Πνεύματος λαϐὼν παρὰ
τοῦ πατρὸς, ἐξέχεε τοῦτο ὃ νῦν
ὑμεῖς βλέπετε ϗ ἀκȣ́ετε.
34 Οὐ γὰρ Δαϐὶδ ἀνέϐη εἰς
τοὺς ȣ̓ρανούς· λέγει δὲ αὐτός·
Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου·
Κάθȣ ἐκ δεξιῶν μȣ,
35 Ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρȣ́ς
σȣ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σȣ.
36 Ἀσφαλῶς οὖν γινωσκέτω
πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι Κύριον
ϗ Χριστὸν αὐτὸν ὁ Θεὸς ἐποί-
ησε, τȣ̃τον τὸν Ἰησȣ̃ν ὃν ὑμεῖς
ἐσταυρώσατε.
37 Ἀκȣ́σαντες δὲ κατενύγη-
σαν τῇ καρδίᾳ, εἶπόν τε πρὸς
τὸν Πέτρον καὶ τȣ̀ς λοιπȣ̀ς ἀπο-
στόλȣς· Τί ποιήσομεν, ἄνδρες
ἀδελφοί;
38 Πέτρος δὲ ἔφη πρὸς αὐ-
τȣ́ς· Μετανοήσατε, ϗ βαπτι-
σθήτω ἕκαστος ὑμῶν ἐπὶ τῷ
ὀνόματι Ἰησȣ̃ Χριστȣ̃ εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν· καὶ λήψεσθε τὴν
δωρεὰν τοῦ ἁγίȣ Πνεύματος.
39 Ὑμῖν γάρ ἐστιν ἡ ἐπαγ-
γελία ϗ τοῖς τέκνοις ὑμῶν, ϗ
πᾶσι τοῖς εἰς μακρὰν, ὅσȣς ἂν

προσκαλέσηται Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

40 Ἑτέροις τε λόγοις πλείοσι διεμαρτύρετο, ϗ παρεκάλει, λέγων· Σώθητε ἀπὸ τῆς γενεᾶς τῆς σκολιᾶς ταύτης.

41 Οἱ μὲν οὖν ἀσμένως ἀποδεξάμενοι τὸν λόγον αὐτοῦ, ἐβαπτίσθησαν· καὶ προσετέθησαν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ψυχαὶ ὡσεὶ τρισχίλιαι.

42 Ἦσαν δὲ προσκαρτεροῦντες τῇ διδαχῇ τῶν ἀποστόλων, ϗ τῇ κοινωνίᾳ, ϗ τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου, ϗ ταῖς προσευχαῖς.

43 Ἐγένετο δὲ πάσῃ ψυχῇ φόβος· πολλά τε τέρατα ϗ σημεῖα διὰ τῶν ἀποστόλων ἐγίνετο.

44 Πάντες δὲ οἱ πιστεύοντες ἦσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ εἶχον ἅπαντα κοινά.

45 Καὶ τὰ κτήματα ϗ τὰς ὑπάρξεις ἐπίπρασκον, καὶ διεμέριζον αὐτὰ πᾶσι, καθότι ἄν τις χρείαν εἶχε.

46 Καθ᾿ ἡμέραν τε προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ, κλῶντές τε κατ᾿ οἶκον ἄρτον, μετελάμβανον τροφῆς ἐν ἀγαλλιάσει καὶ ἀφελότητι καρδίας,

47 Αἰνοῦντες τὸν Θεὸν, καὶ ἔχοντες χάριν πρὸς ὅλον τὸν λαόν. Ὁ δὲ Κύριος προσετίθει τοὺς σωζομένους καθ᾿ ἡμέραν τῇ ἐκκλησίᾳ.

Κεφ. γ΄. 3.

ΕΠΙ τὸ αὐτὸ δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερὸν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐννάτην.

2 Καί τις ἀνὴρ, χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων, ἐβαστάζετο· ὃν ἐτίθουν καθ᾿ ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην Ὡραίαν, τοῦ αἰτεῖν ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὸ ἱερόν.

3 Ὃς ἰδὼν Πέτρον ϗ Ἰωάννην μέλλοντας εἰσιέναι εἰς τὸ ἱερὸν, ἠρώτα ἐλεημοσύνην λαβεῖν.

4 Ἀτενίσας δὲ Πέτρος εἰς αὐτὸν σὺν τῷ Ἰωάννῃ, εἶπε· Βλέψον εἰς ἡμᾶς.

5 Ὁ δὲ ἐπεῖχεν αὐτοῖς, προσδοκῶν τι παρ᾿ αὐτῶν λαβεῖν.

6 Εἶπε δὲ Πέτρος· Ἀργύριον ϗ χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι· ὃ δὲ ἔχω, τοῦτό σοι δίδωμι· Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου ἔγειραι καὶ περιπάτει.

7 Καὶ πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἤγειρε· παραχρῆμα δὲ ἐστερεώθησαν αὐτοῦ αἱ βάσεις ϗ τὰ σφυρά.

8 Καὶ ἐξαλλόμενος ἔστη, καὶ περιεπάτει· καὶ εἰσῆλθε σὺν αὐτοῖς εἰς τὸ ἱερὸν, περιπατῶν καὶ ἀλλόμενος, καὶ αἰνῶν τὸν Θεόν.

9 Καὶ εἶδεν αὐτὸν πᾶς ὁ λαὸς περιπατοῦντα καὶ αἰνοῦντα τὸν Θεόν.

10 Ἐπεγίνωσκόν τε αὐτὸν ὅτι οὗτος ἦν ὁ πρὸς τὴν ἐλεημοσύνην καθήμενος ἐπὶ τῇ Ὡραίᾳ πύλῃ τοῦ ἱεροῦ· καὶ ἐπλήσθησαν θάμβους καὶ ἐκστάσεως ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι αὐτῷ.

11 Κρατοῦντος δὲ τοῦ ἰαθέντος χωλοῦ τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, συνέδραμε πρὸς αὐτοὺς πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ τῇ στοᾷ τῇ καλουμένῃ Σολομῶντος, ἔκθαμβοι.

12 Ἰδὼν δὲ Πέτρος ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν λαόν· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, τί θαυμάζετε ἐπὶ τούτῳ, ἢ ἡμῖν τί ἀτενίζετε, ὡς ἰδίᾳ δυνάμει ἢ εὐσεβείᾳ πεποιηκόσι τοῦ περιπατεῖν αὐτόν;

13 Ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἐδόξασε τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς παρεδώκατε, καὶ ἠρνήσασθε αὐτὸν κατὰ πρόσωπον Πιλάτου, κρίναντος ἐκείνου ἀπολύειν.

14 Ὑμεῖς δὲ τὸν ἅγιον καὶ δίκαιον ἠρνήσασθε, καὶ ᾐτήσασθε ἄνδρα φονέα χαρισθῆναι ὑμῖν.

15 Τὸν δὲ ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἀπεκτείνατε, ὃν ὁ Θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, οὗ ἡμεῖς μάρτυρές ἐσμεν.

16 Καὶ ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, τοῦτον ὃν θεωρεῖτε καὶ οἴδατε, ἐστερέωσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἡ πίστις ἡ δι' αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ὁλοκληρίαν ταύτην ἀπέναντι πάντων ὑμῶν.

17 Καὶ νῦν, ἀδελφοὶ, οἶδα ὅτι κατὰ ἄγνοιαν ἐπράξατε, ὥσπερ καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν.

18 Ὁ δὲ Θεὸς, ἃ προκατήγγειλε διὰ στόματος πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ, παθεῖν τὸν Χριστὸν, ἐπλήρωσεν οὕτω.

19 Μετανοήσατε οὖν καὶ ἐπιστρέψατε, εἰς τὸ ἐξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας· ὅπως ἂν ἔλθωσι καιροὶ ἀναψύξεως ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου,

20 Καὶ ἀποστείλῃ τὸν προκεκηρυγμένον ὑμῖν Ἰησοῦν Χριστόν·

21 Ὃν δεῖ οὐρανὸν μὲν δέξασθαι ἄχρι χρόνων ἀποκαταστάσεως πάντων ὧν ἐλάλησεν ὁ Θεὸς διὰ στόματος πάντων ἁγίων αὐτοῦ προφητῶν ἀπ' αἰῶνος.

22 Μωσῆς μὲν γὰρ πρὸς τοὺς πατέρας εἶπεν· Ὅτι προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, ὡς ἐμέ· αὐτοῦ ἀκούσεσθε κατὰ πάντα ὅσα ἂν λαλήσῃ πρὸς ὑμᾶς.

23 Ἔσται δὲ, πᾶσα ψυχὴ, ἥτις ἂν μὴ ἀκούσῃ τοῦ προφήτου ἐκείνου, ἐξολοθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ.

24 Καὶ πάντες δὲ οἱ προφῆται ἀπὸ Σαμουὴλ ϗ τῶν καθεξῆς, ὅσοι ἐλάλησαν, ϗ προκατήγγειλαν τὰς ἡμέρας ταύτας.

25 Ὑμεῖς ἐστε υἱοὶ τῶν προφητῶν, καὶ τῆς διαθήκης ἧς διέθετο ὁ Θεὸς πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, λέγων πρὸς Ἀβραάμ· Καὶ τῷ σπέρματί σου ἐνευλογηθήσονται πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῆς γῆς.

26 Ὑμῖν πρῶτον ὁ Θεὸς, ἀναστήσας τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν, ἀπέστειλεν αὐτὸν εὐλογοῦντα ὑμᾶς, ἐν τῷ ἀποστρέφειν ἕκαστον ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν.

Κεφ. δ'. 4.

ΛΑΛΟΥΝΤΩΝ δὲ αὐτῶν πρὸς τὸν λαὸν, ἐπέστησαν αὐτοῖς οἱ ἱερεῖς ϗ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ, ϗ οἱ Σαδδουκαῖοι,

2 Διαπονούμενοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτοὺς τὸν λαὸν, ϗ καταγγέλλειν ἐν τῷ Ἰησοῦ τὴν ἀνάστασιν τὴν ἐκ νεκρῶν.

3 Καὶ ἐπέβαλον αὐτοῖς τὰς χεῖρας, ϗ ἔθεντο εἰς τήρησιν εἰς τὴν αὔριον· ἦν γὰρ ἑσπέρα ἤδη.

4 Πολλοὶ δὲ τῶν ἀκουσάντων τὸν λόγον, ἐπίστευσαν· ϗ ἐγενήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν ὡσεὶ χιλιάδες πέντε.

5 Ἐγένετο δὲ ἐπὶ τὴν αὔριον συναχθῆναι αὐτῶν τοὺς Ἄρχοντας καὶ Πρεσβυτέρους καὶ Γραμματεῖς εἰς Ἱερουσαλὴμ·

6 Καὶ Ἄνναν τὸν Ἀρχιερέα, ϗ Καϊάφαν, καὶ Ἰωάννην, ϗ Ἀλέξανδρον, ϗ ὅσοι ἦσαν ἐκ γένους ἀρχιερατικοῦ.

7 Καὶ στήσαντες αὐτοὺς ἐν τῷ μέσῳ, ἐπυνθάνοντο· Ἐν ποίᾳ δυνάμει ἢ ἐν ποίῳ ὀνόματι ἐποιήσατε τοῦτο ὑμεῖς;

8 Τότε Πέτρος πλησθεὶς Πνεύματος ἁγίου, εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἄρχοντες τοῦ λαοῦ, καὶ Πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ,

9 Εἰ ἡμεῖς σήμερον ἀνακρινόμεθα ἐπὶ εὐεργεσίᾳ ἀνθρώπου ἀσθενοῦς, ἐν τίνι οὗτος σέσωσται·

10 Γνωστὸν ἔστω πᾶσιν ὑμῖν ϗ παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε, ὃν ὁ Θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, ἐν τούτῳ οὗτος παρέστηκεν ἐνώπιον ὑμῶν ὑγιής.

11 Οὗτός ἐστιν ὁ λίθος ὁ ἐξουθενηθεὶς ὑφ' ὑμῶν τῶν οἰκοδομούντων, ὁ γενόμενος εἰς κεφαλὴν γωνίας.

12 Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἡ σωτηρία· οὔτε γὰρ ὄνομά ἐστιν ἕτερον ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώποις, ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς.

13 Θεωροῦντες δὲ τὴν τοῦ Πέτρου

παῤῥησίαν ϗ Ἰωάννου, καὶ καταλαβόμενοι ὅτι ἄνθρωποι ἀγράμματοί εἰσι καὶ ἰδιῶται, ἐθαύμαζον, ἐπεγίνωσκόν τε αὐτοὺς ὅτι σὺν τῷ Ἰησοῦ ἦσαν.

14 Τὸν δὲ ἄνθρωπον βλέποντες σὺν αὐτοῖς ἑστῶτα, τὸν τεθεραπευμένον, οὐδὲν εἶχον ἀντειπεῖν.

15 Κελεύσαντες δὲ αὐτοὺς ἔξω τοῦ συνεδρίου ἀπελθεῖν, συνέβαλον πρὸς ἀλλήλους,

16 Λέγοντες· Τί ποιήσομεν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις; ὅτι μὲν γὰρ γνωστὸν σημεῖον γέγονε δι᾽ αὐτῶν, πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ φανερὸν, ϗ οὐ δυνάμεθα ἀρνήσασθαι.

17 Ἀλλ᾽ ἵνα μὴ ἐπὶ πλεῖον διανεμηθῇ εἰς τὸν λαὸν, ἀπειλῇ ἀπειλησώμεθα αὐτοῖς μηκέτι λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ μηδενὶ ἀνθρώπων.

18 Καὶ καλέσαντες αὐτοὺς, παρήγγειλαν αὐτοῖς τὸ καθόλου μὴ φθέγγεσθαι μηδὲ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ.

19 Ὁ δὲ Πέτρος ϗ Ἰωάννης ἀποκριθέντες πρὸς αὐτοὺς εἶπον· Εἰ δίκαιόν ἐστιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὑμῶν ἀκούειν μᾶλλον ἢ τοῦ Θεοῦ, κρίνατε.

20 Οὐ δυνάμεθα γὰρ ἡμεῖς, ἃ εἴδομεν καὶ ἠκούσαμεν, μὴ λαλεῖν.

21 Οἱ δὲ προσαπειλησάμενοι ἀπέλυσαν αὐτοὺς, μηδὲν εὑρίσκοντες τὸ, πῶς κολάσωνται αὐτοὺς, διὰ τὸν λαόν· ὅτι πάντες ἐδόξαζον τὸν Θεὸν ἐπὶ τῷ γεγονότι.

22 Ἐτῶν γὰρ ἦν πλειόνων τεσσαράκοντα ὁ ἄνθρωπος ἐφ᾽ ὃν ἐγεγόνει τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς ἰάσεως.

23 Ἀπολυθέντες δὲ ἦλθον πρὸς τοὺς ἰδίους, ϗ ἀπήγγειλαν ὅσα πρὸς αὐτοὺς οἱ Ἀρχιερεῖς ϗ οἱ Πρεσβύτεροι εἶπον.

24 Οἱ δὲ ἀκούσαντες, ὁμοθυμαδὸν ἦραν φωνὴν πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ εἶπον· Δέσποτα, σὺ ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ϗ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·

25 Ὁ διὰ στόματος Δαβὶδ τοῦ παιδός σου εἰπών· Ἱνατί ἐφρύαξαν ἔθνη, ϗ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;

26 Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ϗ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ Κυρίου ϗ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ.

27 Συνήχθησαν γὰρ ἐπ᾽ ἀληθείας ἐπὶ τὸν ἅγιον παῖδά σου Ἰησοῦν, ὃν ἔχρισας, Ἡρώδης τε καὶ Πόντιος Πιλάτος, σὺν ἔθνεσι, ϗ λαοῖς Ἰσραὴλ,

28 Ποιῆσαι ὅσα ἡ χείρ σου καὶ ἡ βουλή σου προώρισε γενέσθαι.

29 Καὶ τὰ νῦν, Κύριε, ἔπιδε

ἐπὶ τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν, καὶ δὸς τοῖς δούλοις σου μετὰ παῤῥησίας πάσης λαλεῖν τὸν λόγον σου,

30 Ἐν τῷ τὴν χεῖρά σου ἐκτείνειν σε εἰς ἴασιν, καὶ σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἁγίου παιδός σου Ἰησοῦ.

31 Καὶ δεηθέντων αὐτῶν ἐσαλεύθη ὁ τόπος ἐν ᾧ ἦσαν συνηγμένοι· καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος ἁγίου, καὶ ἐλάλουν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ μετὰ παῤῥησίας.

32 Τοῦ δὲ πλήθους τῶν πιστευσάντων ἦν ἡ καρδία καὶ ἡ ψυχὴ μία· καὶ οὐδὲ εἷς τι τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ ἔλεγεν ἴδιον εἶναι, ἀλλ' ἦν αὐτοῖς ἅπαντα κοινά.

33 Καὶ μεγάλῃ δυνάμει ἀπεδίδουν τὸ μαρτύριον οἱ ἀπόστολοι τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ· χάρις τε μεγάλη ἦν ἐπὶ πάντας αὐτούς.

34 Οὐδὲ γὰρ ἐνδεής τις ὑπῆρχεν ἐν αὐτοῖς· ὅσοι γὰρ κτήτορες χωρίων ἢ οἰκιῶν ὑπῆρχον, πωλοῦντες ἔφερον τὰς τιμὰς τῶν πιπρασκομένων,

35 Καὶ ἐτίθουν παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων· διεδίδοτο δὲ ἑκάστῳ καθότι ἄν τις χρείαν εἶχεν.

36 Ἰωσῆς δὲ, ὁ ἐπικληθεὶς Βαρνάβας ὑπὸ τῶν ἀποστόλων, (ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, υἱὸς παρακλήσεως,) Λευΐτης, Κύπριος τῷ γένει,

37 Ὑπάρχοντος αὐτῷ ἀγροῦ, πωλήσας ἤνεγκε τὸ χρῆμα, καὶ ἔθηκε παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων.

Κεφ. ε΄. 5.

ΑΝΗΡ δέ τις Ἀνανίας ὀνόματι, σὺν Σαπφείρῃ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, ἐπώλησε κτῆμα·

2 Καὶ ἐνοσφίσατο ἀπὸ τῆς τιμῆς, συνειδυίας καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ· καὶ ἐνέγκας μέρος τι, παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων ἔθηκεν.

3 Εἶπε δὲ Πέτρος· Ἀνανία, διατί ἐπλήρωσεν ὁ Σατανᾶς τὴν καρδίαν σου, ψεύσασθαί σε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ νοσφίσασθαι ἀπὸ τῆς τιμῆς τοῦ χωρίου;

4 Οὐχὶ μένον, σοὶ ἔμενε, καὶ πραθὲν ἐν τῇ σῇ ἐξουσίᾳ ὑπῆρχε; τί ὅτι ἔθου ἐν τῇ καρδίᾳ σου τὸ πρᾶγμα τοῦτο; οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις, ἀλλὰ τῷ Θεῷ.

5 Ἀκούων δὲ Ἀνανίας τοὺς λόγους τούτους, πεσὼν ἐξέψυξε· καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα.

6 Ἀναστάντες δὲ οἱ νεώτεροι συνέστειλαν αὐτὸν, καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν.

7 Ἐγένετο δὲ ὡς ὡρῶν τριῶν
διάστημα, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ μὴ
εἰδυῖα τὸ γεγονὸς, εἰσῆλθεν.
8 Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῇ ὁ Πέ-
τρος· Εἰπέ μοι, εἰ τοσούτου τὸ
χωρίον ἀπέδοσθε; Ἡ δὲ εἶπε·
Ναὶ, τοσούτου.
9 Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε πρὸς
αὐτήν· Τί ὅτι συνεφωνήθη ὑ-
μῖν πειράσαι τὸ Πνεῦμα Κυ-
ρίου; ἰδοὺ οἱ πόδες τῶν θαψάντων
τὸν ἄνδρα σου, ἐπὶ τῇ θύρᾳ, καὶ
ἐξοίσουσί σε.
10 Ἔπεσε δὲ παραχρῆμα
παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἐξέ-
ψυξεν· εἰσελθόντες δὲ οἱ νεα-
νίσκοι εὗρον αὐτὴν νεκρὰν, καὶ
ἐξενέγκαντες ἔθαψαν πρὸς τὸν
ἄνδρα αὐτῆς.
11 Καὶ ἐγένετο φόβος μέγας
ἐφ᾽ ὅλην τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἐπὶ
πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα.
12 Διὰ δὲ τῶν χειρῶν τῶν ἀπο-
στόλων ἐγένετο σημεῖα καὶ τέρατα
ἐν τῷ λαῷ πολλά· καὶ ἦσαν
ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες ἐν τῇ στοᾷ
Σολομῶντος.
13 Τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐ-
τόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς· ἀλλ᾽
ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός.
14 Μᾶλλον δὲ προσετίθεντο
πιστεύοντες τῷ Κυρίῳ, πλήθη
ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν·
15 Ὥστε κατὰ τὰς πλατείας
ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς, καὶ τι-
θέναι ἐπὶ κλινῶν καὶ κραββά-
των, ἵνα ἐρχομένου Πέτρου κἂν
ἡ σκιὰ ἐπισκιάσῃ τινὶ αὐτῶν.
16 Συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆ-
θος τῶν πέριξ πόλεων εἰς Ἱερου-
σαλὴμ, φέροντες ἀσθενεῖς καὶ
ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων
ἀκαθάρτων· οἵτινες ἐθεραπεύ-
οντο ἅπαντες.
17 Ἀναστὰς δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς
καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ, ἡ οὖσα
αἵρεσις τῶν Σαδδουκαίων, ἐπλή-
σθησαν ζήλου·
18 Καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας
αὐτῶν ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους, καὶ
ἔθεντο αὐτοὺς ἐν τηρήσει δημο-
σίᾳ.
19 Ἄγγελος δὲ Κυρίου διὰ τῆς
νυκτὸς ἤνοιξε τὰς θύρας τῆς
φυλακῆς· ἐξαγαγών τε αὐτοὺς,
εἶπε·
20 Πορεύεσθε, καὶ σταθέντες
λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ
πάντα τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς
ταύτης.
21 Ἀκούσαντες δὲ εἰσῆλθον
ὑπὸ τὸν ὄρθρον εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ
ἐδίδασκον. Παραγενόμενος δὲ
ὁ Ἀρχιερεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ,
συνεκάλεσαν τὸ συνέδριον, καὶ
πᾶσαν τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν Ἰσ-
ραήλ· καὶ ἀπέστειλαν εἰς τὸ δε-
σμωτήριον, ἀχθῆναι αὐτούς.
22 Οἱ δὲ ὑπηρέται παρα-
γενόμενοι οὐχ εὗρον αὐτοὺς ἐν τῇ
φυλακῇ· ἀναστρέψαντες δὲ ἀπ-
ήγγειλαν,

23 Λέγοντες· Ὅτι τὸ μὲν δεσμωτήριον εὕρομεν κεκλεισμένον ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ, καὶ τοὺς φύλακας ἔξω ἑστῶτας πρὸ τῶν θυρῶν· ἀνοίξαντες δὲ, ἔσω οὐδένα εὕρομεν.

24 Ὡς δὲ ἤκουσαν τοὺς λόγους τούτους ὅ, τε ἱερεὺς καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, διηπόρουν περὶ αὐτῶν, τί ἂν γένοιτο τοῦτο.

25 Παραγενόμενος δέ τις ἀπήγγειλεν αὐτοῖς, λέγων· Ὅτι ἰδοὺ, οἱ ἄνδρες οὓς ἔθεσθε ἐν τῇ φυλακῇ, εἰσὶν ἐν τῷ ἱερῷ ἑστῶτες καὶ διδάσκοντες τὸν λαόν.

26 Τότε ἀπελθὼν ὁ στρατηγὸς σὺν τοῖς ὑπηρέταις, ἤγαγεν αὐτοὺς, οὐ μετὰ βίας· ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαὸν ἵνα μὴ λιθασθῶσιν.

27 Ἀγαγόντες δὲ αὐτοὺς ἔστησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ Ἀρχιερεὺς,

28 Λέγων· Οὐ παραγγελίᾳ παρηγγείλαμεν ὑμῖν μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ; καὶ ἰδοὺ, πεπληρώκατε τὴν Ἱερουσαλὴμ τῆς διδαχῆς ὑμῶν, καὶ βούλεσθε ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου τούτου.

29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος καὶ οἱ ἀπόστολοι εἶπον· Πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις.

30 Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἤγειρεν Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς διεχειρίσασθε κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου.

31 Τοῦτον ὁ Θεὸς ἀρχηγὸν καὶ σωτῆρα ὕψωσε τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, δοῦναι μετάνοιαν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

32 Καὶ ἡμεῖς ἐσμεν αὐτοῦ μάρτυρες τῶν ῥημάτων τούτων, καὶ τὸ Πνεῦμα δὲ τὸ ἅγιον, ὃ ἔδωκεν ὁ Θεὸς τοῖς πειθαρχοῦσιν αὐτῷ.

33 Οἱ δὲ ἀκούσαντες διεπρίοντο, καὶ ἐβουλεύοντο ἀνελεῖν αὐτούς.

34 Ἀναστὰς δέ τις ἐν τῷ συνεδρίῳ Φαρισαῖος, ὀνόματι Γαμαλιὴλ, νομοδιδάσκαλος, τίμιος παντὶ τῷ λαῷ, ἐκέλευσεν ἔξω βραχύ τι τοὺς ἀποστόλους ποιῆσαι·

35 Εἶπέ τε πρὸς αὐτούς· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, προσέχετε ἑαυτοῖς ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις τούτοις, τί μέλλετε πράσσειν.

36 Πρὸ γὰρ τούτων τῶν ἡμερῶν ἀνέστη Θευδᾶς, λέγων εἶναί τινα ἑαυτὸν, ᾧ προσεκολλήθη ἀριθμὸς ἀνδρῶν ὡσεὶ τετρακοσίων· ὃς ἀνῃρέθη, καὶ πάντες ὅσοι ἐπείθοντο αὐτῷ, διελύθησαν, καὶ ἐγένοντο εἰς οὐδέν.

37 Μετὰ τοῦτον ἀνέστη Ἰούδας ὁ Γαλιλαῖος, ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἀπογραφῆς, καὶ ἀπέστησε λαὸν ἱκανὸν ὀπίσω αὐτοῦ· κἀκεῖνος

ἀπώλετο, καὶ πάντες ὅσοι ἐπεί-
θοντο αὐτῷ, διεσκορπίσθησαν.
38 Καὶ τὰ νῦν λέγω ὑμῖν,
ἀπόστητε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τού-
των, καὶ ἐάσατε αὐτούς· ὅτι
ἐὰν ᾖ ἐξ ἀνθρώπων ἡ βουλὴ
αὕτη ἢ τὸ ἔργον τοῦτο, κατα-
λυθήσεται·
39 Εἰ δὲ ἐκ Θεοῦ ἐστιν, οὐ
δύνασθε καταλῦσαι αὐτό, μή-
ποτε καὶ θεομάχοι εὑρεθῆτε.
40 Ἐπείσθησαν δὲ αὐτῷ· καὶ
προσκαλεσάμενοι τοὺς ἀποστό-
λους, δείραντες παρήγγειλαν μὴ
λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰη-
σοῦ, καὶ ἀπέλυσαν αὐτούς.
41 Οἱ μὲν οὖν ἐπορεύοντο
χαίροντες ἀπὸ προσώπου τοῦ συν-
εδρίου, ὅτι ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος
αὐτοῦ κατηξιώθησαν ἀτιμα-
σθῆναι.
42 Πᾶσάν τε ἡμέραν ἐν τῷ
ἱερῷ καὶ κατ' οἶκον οὐκ ἐπαύοντο
διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι
Ἰησοῦν τὸν Χριστόν.

Κεφ. ϛ'. 6.

ΕΝ δὲ ταῖς ἡμέραις ταύταις
πληθυνόντων τῶν μαθητῶν,
ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνι-
στῶν πρὸς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι
παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ
τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐ-
τῶν.
2 Προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώ-
δεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν,
εἶπον· Οὐκ ἀρεστόν ἐστιν ἡμᾶς
καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ,
διακονεῖν τραπέζαις.
3 Ἐπισκέψασθε οὖν, ἀδελφοί,
ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους
ἑπτά, πλήρεις Πνεύματος ἁγίου
καὶ σοφίας, οὓς καταστήσομεν ἐπὶ
τῆς χρείας ταύτης.
4 Ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ
τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρ-
τερήσομεν.
5 Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐνώ-
πιον παντὸς τοῦ πλήθους· καὶ
ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα
πλήρη πίστεως καὶ Πνεύματος
ἁγίου, καὶ Φίλιππον, καὶ Πρό-
χορον, καὶ Νικάνορα, καὶ Τί-
μωνα, καὶ Παρμενᾶν, καὶ Νικό-
λαον προσήλυτον Ἀντιοχέα.
6 Οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν
ἀποστόλων· καὶ προσευξάμενοι
ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας.
7 Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ηὔ-
ξανε, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς
τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ σφό-
δρα· πολύς τε ὄχλος τῶν ἱερέων
ὑπήκουον τῇ πίστει.
8 Στέφανος δὲ πλήρης πί-
στεως καὶ δυνάμεως ἐποίει τέρατα
καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ.
9 Ἀνέστησαν δέ τινες τῶν ἐκ τῆς
συναγωγῆς τῆς λεγομένης Λιβερ-
τίνων, καὶ Κυρηναίων, καὶ Ἀλεξ-
ανδρέων, καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας καὶ
Ἀσίας, συζητοῦντες τῷ Στε-
φάνῳ.
10 Καὶ οὐκ ἴσχυον ἀντιστῆναι

τῇ σοφίᾳ, καὶ τῷ πνεύματι ᾧ ἐλάλει.

11 Τότε ὑπέβαλον ἄνδρας λέγοντας· Ὅτι ἀκηκόαμεν αὐτοῦ λαλοῦντος ῥήματα βλάσφημα εἰς Μωσῆν ϗ τὸν Θεόν.

12 Συνεκίνησάν τε τὸν λαὸν ϗ τοὺς πρεσβυτέρους ϗ τοὺς γραμματεῖς· καὶ ἐπιστάντες συνήρπασαν αὐτὸν, ϗ ἤγαγον εἰς τὸ συνέδριον.

13 Ἔστησάν τε μάρτυρας ψευδεῖς, λέγοντας· Ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ παύεται ῥήματα βλάσφημα λαλῶν κατὰ τοῦ τόπου τοῦ ἁγίου τούτου ϗ τοῦ νόμου.

14 Ἀκηκόαμεν γὰρ αὐτοῦ λέγοντος, ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος οὗτος καταλύσει τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἀλλάξει τὰ ἔθη ἃ παρέδωκεν ἡμῖν Μωϋσῆς.

15 Καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν ἅπαντες οἱ καθεζόμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ, εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ πρόσωπον ἀγγέλου.

Κεφ. ζʹ. 7.

ΕΙΠΕ δὲ ὁ Ἀρχιερεύς· Εἰ ἄρα ταῦτα οὕτως ἔχει;

3 Ὁ δὲ ἔφη· Ἄνδρες ἀδελφοὶ ϗ πατέρες, ἀκούσατε· Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ὤφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραὰμ ὄντι ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ πρὶν ἢ κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν Χαῤῥὰν,

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου ϗ ἐκ τῆς συγγενείας σου, ϗ δεῦρο εἰς γῆν ἣν ἄν σοι δείξω.

4 Τότε ἐξελθὼν ἐκ γῆς Χαλδαίων, κατῴκησεν ἐν Χαῤῥάν. Κἀκεῖθεν, μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ, μετῴκισεν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν ταύτην εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε.

5 Καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν αὐτῇ, οὐδὲ βῆμα ποδός· καὶ ἐπηγγείλατο αὐτῷ δοῦναι εἰς κατάσχεσιν αὐτὴν, ϗ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ᾽ αὐτὸν, οὐκ ὄντος αὐτῷ τέκνου.

6 Ἐλάλησε δὲ οὕτως ὁ Θεός· Ὅτι ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ πάροικον ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ, καὶ δουλώσουσιν αὐτὸ ϗ κακώσουσιν ἔτη τετρακόσια.

7 Καὶ τὸ ἔθνος, ᾧ ἐὰν δουλεύσωσι, κρινῶ ἐγὼ, εἶπεν ὁ Θεός· ϗ μετὰ ταῦτα ἐξελεύσονται, καὶ λατρεύσουσί μοι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

8 Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ διαθήκην περιτομῆς· καὶ οὕτως ἐγέννησε τὸν Ἰσαὰκ, ϗ περιέτεμεν αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ· καὶ ὁ Ἰσαὰκ τὸν Ἰακὼβ, καὶ ὁ Ἰακὼβ τοὺς δώδεκα πατριάρχας.

9 Καὶ οἱ πατριάρχαι ζηλώσαντες τὸν Ἰωσὴφ ἀπέδοντο εἰς Αἴγυπτον· ϗ ἦν ὁ Θεὸς μετ᾽ αὐτοῦ·

10 Καὶ ἐξείλετο αὐτὸν ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ, καὶ

ἔδωκεν αὐτῷ χάριν καὶ σοφίαν
ἐναντίον Φαραὼ βασιλέως Αἰ-
γύπτȣ, κ̀ κατέϛησεν αὐτὸν ἡ-
γȣ́μενον ἐπ᾽ Αἴγυπτον κ̀ ὅλον
τ̀ οἶκον αὐτȣ̃.
11 Ἦλθε δὲ λιμὸς ἐφ᾽ ὅλην
τ̀ γῆν Αἰγύπτȣ κ̀ Χανααν, κ̀
θλίψις μεγάλη· κ̀ ȣ̓χ εὕρισ-
κον χορτάσματα οἱ πατέρες
ἡμῶν.
12 Ἀκούσας δὲ Ἰακὼβ ὄντα
σῖτα ἐν Αἰγύπτῳ, ἐξαπέϛειλε
τȣ̀ς πατέρας ἡμῶν πρῶτον.
13 Καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ, ἀνε-
γνωρίσθη Ἰωσὴφ τοῖς ἀδελφοῖς
αὐτοῦ, καὶ φανερὸν ἐγένετο τῷ
Φαραὼ τὸ γένος τȣ̃ Ἰωσήφ.
14 Ἀποϛείλας δὲ Ἰωσὴφ μετ-
εκαλέσατο τ̀ πατέρα αὐτȣ̃ Ἰα-
κὼβ, κ̀ πᾶσαν τὴν συγγένειαν
αὐτȣ̃ ἐν ψυχαῖς ἑβδομηκοντα-
πέντε.
15 Κατέβη δὲ Ἰακὼβ εἰς Αἴ-
γυπτον, κ̀ ἐτελεύτησεν αὐτὸς κ̀
οἱ πατέρες ἡμῶν.
16 Καὶ μετετέθησαν εἰς Συ-
χὲμ, κ̀ ἐτέθησαν ἐν τῷ μνή-
ματι, ὃ ὠνήσατο Ἀβραὰμ τι-
μῆς ἀργυρίȣ παρὰ τ̀ υἱῶν Ἐμ-
μὸρ τȣ̃ Συχέμ.
17 Καθὼς δὲ ἤγγισεν ὁ χρό-
νος τ̀ ἐπαγγελίας ἧς ὤμοσεν ὁ
Θεὸς τῷ Ἀβραὰμ, ηὔξησεν ὁ
λαὸς καὶ ἐπληθύνθη ἐν Αἰ-
γύπτῳ,
18 Ἄχρις οὗ ἀνέϛη βασι-
λεὺς ἕτερος, ὃς ȣ̓κ ᾔδει τ̀ Ἰω-
σήφ.
19 Οὗτος κατασοφισάμενος
τὸ γένος ἡμῶν, ἐκάκωσε τοὺς
πατέρας ἡμῶν, τȣ̃ ποιεῖν ἔκθετα
τὰ βρέφη αὐτῶν, εἰς τὸ μὴ
ζωογονεῖσθαι.
20 Ἐν ᾧ καιρῷ ἐγεννήθη
Μωσῆς, καὶ ἦν ἀϛεῖος τῷ Θεῷ·
ὃς ἀνετράφη μῆνας τρεῖς ἐν τῷ
οἴκῳ τȣ̃ πατρὸς αὐτȣ̃.
21 Ἐκτεθέντα δὲ αὐτὸν, ἀν-
είλετο αὐτὸν ἡ θυγάτηρ Φα-
ραὼ, καὶ ἀνεθρέψατο αὐτὸν
ἑαυτῇ εἰς υἱόν.
22 Καὶ ἐπαιδεύθη Μωσῆς
πάσῃ σοφίᾳ Αἰγυπτίων· ἦν δὲ
δυνατὸς ἐν λόγοις κ̀ ἐν ἔργοις.
23 Ὡς δὲ ἐπληροῦτο αὐτῷ
τεσσαρακονταετὴς χρόνος, ἀνέ-
βη ἐπὶ τ̀ καρδίαν αὐτȣ̃ ἐπισκέ-
ψασθαι τȣ̀ς ἀδελφȣ̀ς αὐτȣ̃ τȣ̀ς
υἱȣ̀ς Ἰσραήλ.
24 Καὶ ἰδών τινα ἀδικȣ́μενον,
ἠμύνατο, κ̀ ἐποίησεν ἐκδίκησιν
τῷ καταπονουμένῳ, πατάξας
τ̀ Αἰγύπτιον.
25 Ἐνόμιζε δὲ συνιέναι τοὺς
ἀδελφοὺς αὐτοῦ ὅτι ὁ Θεὸς διὰ
χειρὸς αὐτοῦ δίδωσιν αὐτοῖς
σωτηρίαν· οἱ δὲ οὐ συνῆκαν.
26 Τῇ τε ἐπιȣ́σῃ ἡμέρᾳ ὤφθη
αὐτοῖς μαχομένοις, καὶ συνή-
λασεν αὐτοὺς εἰς εἰρήνην, εἰ-
πών· Ἄνδρες, ἀδελφοί ἐϛε ὑμεῖς·
ἱνατί ἀδικεῖτε ἀλλήλȣς;

27 Ὁ δὲ ἀδικῶν τὸν πλησίον, ἀπώσατο αὐτὸν, εἰπών· Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστὴν ἐφ' ἡμᾶς;

28 Μὴ ἀνελεῖν με σὺ θέλεις, ὃν τρόπον ἀνεῖλες χθὲς τὸν Αἰγύπτιον;

29 Ἔφυγε δὲ Μωσῆς ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ, καὶ ἐγένετο πάροικος ἐν γῇ Μαδιὰμ, οὗ ἐγέννησεν υἱοὺς δύο.

30 Καὶ πληρωθέντων ἐτῶν τεσσαράκοντα, ὤφθη αὐτῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ ὄρους Σινᾶ ἄγγελος Κυρίου ἐν φλογὶ πυρὸς βάτου.

31 Ὁ δὲ Μωσῆς ἰδὼν, ἐθαύμασε τὸ ὅραμα· προσερχομένου δὲ αὐτοῦ κατανοῆσαι, ἐγένετο φωνὴ Κυρίου πρὸς αὐτόν·

32 Ἐγὼ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου, ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Ἔντρομος δὲ γενόμενος Μωσῆς οὐκ ἐτόλμα κατανοῆσαι.

33 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Κύριος· Λῦσον τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος ἐν ᾧ ἕστηκας γῆ ἁγία ἐστίν.

34 Ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τοῦ στεναγμοῦ αὐτῶν ἤκουσα, καὶ κατέβην ἐξελέσθαι αὐτούς· καὶ νῦν δεῦρο, ἀποστελῶ σε εἰς Αἴγυπτον.

35 Τοῦτον τὸν Μωσῆν ὃν ἠρνήσαντο, εἰπόντες, Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστήν; τοῦτον ὁ Θεὸς ἄρχοντα καὶ λυτρωτὴν ἀπέστειλεν ἐν χειρὶ ἀγγέλου τοῦ ὀφθέντος αὐτῷ ἐν τῇ βάτῳ.

36 Οὗτος ἐξήγαγεν αὐτοὺς, ποιήσας τέρατα καὶ σημεῖα ἐν γῇ Αἰγύπτου, καὶ ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἔτη τεσσαράκοντα.

37 Οὗτός ἐστιν ὁ Μωσῆς ὁ εἰπὼν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ· Προφήτην ὑμῖν αναστήσει Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς ἐμέ· αὐτοῦ ἀκούσεσθε.

38 Οὗτός ἐστιν ὁ γενόμενος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἐρήμῳ, μετὰ τοῦ ἀγγέλου τοῦ λαλοῦντος αὐτῷ ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ, καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν· ὃς ἐδέξατο λόγια ζῶντα, δοῦναι ἡμῖν·

39 Ὧ οὐκ ἠθέλησαν ὑπήκοοι γενέσθαι οἱ πατέρες ἡμῶν, ἀλλ' ἀπώσαντο, καὶ ἐστράφησαν ταῖς καρδίαις αὐτῶν εἰς Αἴγυπτον,

40 Εἰπόντες τῷ Ἀαρών· Ποίησον ἡμῖν θεοὺς οἳ προπορεύσονται ἡμῶν· ὁ γὰρ Μωσῆς οὗτος ὃς ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, οὐκ οἴδαμεν τί γέγονεν αὐτῷ.

41 Καὶ ἐμοσχοποίησαν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἀνήγαγον θυσίαν τῷ εἰδώλῳ, καὶ εὐφραίνοντο ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν.

42 Ἔστρεψε δὲ ὁ Θεὸς, καὶ
παρέδωκεν αὐτοὺς λατρεύειν τῇ
στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, καθὼς γέ-
γραπται ἐν βίβλῳ τῶν προφητῶν·
Μὴ σφάγια καὶ θυσίας προσ-
ηνέγκατέ μοι ἔτη τεσσαρά-
κοντα ἐν τῇ ἐρήμῳ, οἶκος Ἰσ-
ραήλ;
43 Καὶ ἀνελάβετε τὴν σκηνὴν
τοῦ Μολὸχ, καὶ τὸ ἄστρον τοῦ θεοῦ
ὑμῶν Ῥεμφὰν, τοὺς τύπους οὓς
ἐποιήσατε προσκυνεῖν αὐτοῖς·
καὶ μετοικιῶ ὑμᾶς ἐπέκεινα Βα-
βυλῶνος.
44 Ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου ἦν
ἐν τοῖς πατράσιν ἡμῶν ἐν τῇ
ἐρήμῳ, καθὼς διετάξατο ὁ
λαλῶν τῷ Μωσῇ, ποιῆσαι αὐ-
τὴν κατὰ τὸν τύπον ὃν ἑω-
ράκει·
45 Ἣν καὶ εἰσήγαγον δια-
δεξάμενοι οἱ πατέρες ἡμῶν με-
τὰ Ἰησοῦ ἐν τῇ κατασχέσει τῶν
ἐθνῶν, ὧν ἔξωσεν ὁ Θεὸς ἀπὸ
προσώπου τῶν πατέρων ἡμῶν ἕως
τῶν ἡμερῶν Δαβίδ·
46 Ὃς εὗρε χάριν ἐνώπιον
τοῦ Θεοῦ, καὶ ᾐτήσατο εὑρεῖν σκή-
νωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ.
47 Σολομῶν δὲ ᾠκοδόμησεν
αὐτῷ οἶκον.
48 Ἀλλ᾽ οὐχ ὁ ὕψιστος ἐν
χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ,
καθὼς ὁ προφήτης λέγει·
49 Ὁ οὐρανός μοι θρόνος, ἡ
δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου·
ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετέ μοι;
λέγει Κύριος· ἢ τίς τόπος τῆς
καταπαύσεώς μου;
50 Οὐχὶ ἡ χείρ μου ἐποίησε
ταῦτα πάντα;
51 Σκληροτράχηλοι, καὶ ἀ-
περίτμητοι τῇ καρδίᾳ καὶ τοῖς
ὠσὶν, ὑμεῖς ἀεὶ τῷ Πνεύματι
τῷ ἁγίῳ ἀντιπίπτετε· ὡς οἱ
πατέρες ὑμῶν, καὶ ὑμεῖς.
52 Τίνα τῶν προφητῶν οὐκ ἐ-
δίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν; καὶ
ἀπέκτειναν τοὺς προκαταγγεί-
λαντας περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ δι-
καίου, οὗ νῦν ὑμεῖς προδόται καὶ
φονεῖς γεγένησθε·
53 Οἵτινες ἐλάβετε τὸν νόμον
εἰς διαταγὰς ἀγγέλων, καὶ οὐκ
ἐφυλάξατε.
54 Ἀκούοντες δὲ ταῦτα, διε-
πρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν,
καὶ ἔβρυχον τοὺς ὀδόντας ἐπ᾽ αὐ-
τόν.
55 Ὑπάρχων δὲ πλήρης
Πνεύματος ἁγίου, ἀτενίσας εἰς
τὸν οὐρανὸν, εἶδε δόξαν Θεοῦ, καὶ
Ἰησοῦν ἑστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ
Θεοῦ.
56 Καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ, θεωρῶ
τοὺς οὐρανοὺς ἀνεῳγμένους, καὶ τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν ἑ-
στῶτα τοῦ Θεοῦ.
57 Κράξαντες δὲ φωνῇ με-
γάλῃ, συνέσχον τὰ ὦτα αὐ-
τῶν, καὶ ὥρμησαν ὁμοθυμαδὸν
ἐπ᾽ αὐτόν.

58 Καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως, ἐλιθοβόλουν· καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο τὰ ἱμάτια αὐτῶν παρὰ τοὺς πόδας νεανίου καλουμένου Σαύλου,

59 Καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέφανον, ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα· Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι τὸ πνεῦμά μου.

60 Θεὶς δὲ τὰ γόνατα, ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ· Κύριε, μὴ στήσῃς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐκοιμήθη.

Κεφ. η΄. 8.

ΣΑΥΛΟΣ δὲ ἦν συνευδοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ. Ἐγένετο δὲ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διωγμὸς μέγας ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἐν Ἱεροσολύμοις· πάντες τε διεσπάρησαν κατὰ τὰς χώρας τῆς Ἰουδαίας καὶ Σαμαρείας, πλὴν τῶν ἀποστόλων.

2 Συνεκόμισαν δὲ τὸν Στέφανον ἄνδρες εὐλαβεῖς, καὶ ἐποιήσαντο κοπετὸν μέγαν ἐπ᾽ αὐτῷ.

3 Σαῦλος δὲ ἐλυμαίνετο τὴν ἐκκλησίαν, κατὰ τοὺς οἴκους εἰσπορευόμενος, σύρων τε ἄνδρας καὶ γυναῖκας, παρεδίδου εἰς φυλακήν.

4 Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες διῆλθον, εὐαγγελιζόμενοι τὸν λόγον.

5 Φίλιππος δὲ κατελθὼν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας, ἐκήρυσσεν αὐτοῖς τὸν Χριστόν.

6 Προσεῖχόν τε οἱ ὄχλοι τοῖς λεγομένοις ὑπὸ τοῦ Φιλίππου ὁμοθυμαδὸν, ἐν τῷ ἀκούειν αὐτοὺς καὶ βλέπειν τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει.

7 Πολλῶν γὰρ τῶν ἐχόντων πνεύματα ἀκάθαρτα, βοῶντα μεγάλῃ φωνῇ, ἐξήρχετο· πολλοὶ δὲ παραλελυμένοι καὶ χωλοὶ ἐθεραπεύθησαν.

8 Καὶ ἐγένετο χαρὰ μεγάλη ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ.

9 Ἀνὴρ δέ τις ὀνόματι Σίμων προϋπῆρχεν ἐν τῇ πόλει μαγεύων καὶ ἐξιστῶν τὸ ἔθνος τῆς Σαμαρείας, λέγων εἶναί τινα ἑαυτὸν μέγαν.

10 Ὧ προσεῖχον πάντες ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ ἡ μεγάλη.

11 Προσεῖχον δὲ αὐτῷ, διὰ τὸ ἱκανῷ χρόνῳ ταῖς μαγείαις ἐξεστακέναι αὐτούς.

12 Ὅτε δὲ ἐπίστευσαν τῷ Φιλίππῳ εὐαγγελιζομένῳ τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐβαπτίζοντο ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες.

13 Ὁ δὲ Σίμων καὶ αὐτὸς ἐπίστευσε, καὶ βαπτισθεὶς ἦν προσκαρτερῶν τῷ Φιλίππῳ· θεωρῶν τε σημεῖα καὶ δυνάμεις μεγάλας γινομένας, ἐξίστατο.

14 Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἐν Ἱερο-
σολύμοις ἀπόστολοι ὅτι δέδεκται
ἡ Σαμάρεια τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ,
ἀπέστειλαν πρὸς αὐτοὺς τὸν Πέτρον
καὶ Ἰωάννην·
15 Οἵτινες καταβάντες προσ-
ηύξαντο περὶ αὐτῶν, ὅπως λά-
βωσι Πνεῦμα ἅγιον.
16 (Οὔπω γὰρ ἦν ἐπ' οὐδενὶ
αὐτῶν ἐπιπεπτωκὸς, μόνον δὲ
βεβαπτισμένοι ὑπῆρχον εἰς τὸ
ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.)
17 Τότε ἐπετίθουν τὰς χεῖ-
ρας ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐλάμβανον
Πνεῦμα ἅγιον.
18 Θεασάμενος δὲ ὁ Σίμων
ὅτι διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν
τῶν ἀποστόλων δίδοται τὸ Πνεῦμα
τὸ ἅγιον, προσήνεγκεν αὐτοῖς
χρήματα,
19 Λέγων· Δότε κᾀμοὶ τὴν ἐξ-
ουσίαν ταύτην, ἵνα ᾧ ἂν ἐπιθῶ
τὰς χεῖρας, λαμβάνῃ Πνεῦμα
ἅγιον.
20 Πέτρος δὲ εἶπε πρὸς αὐ-
τόν· Τὸ ἀργύριόν σου σὺν σοὶ
εἴη εἰς ἀπώλειαν, ὅτι τὴν δω-
ρεὰν τοῦ Θεοῦ ἐνόμισας διὰ χρη-
μάτων κτᾶσθαι.
21 Οὐκ ἔστι σοι μερὶς οὐδὲ
κλῆρος ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ· ἡ
γὰρ καρδία σου οὐκ ἔστιν εὐθεῖα
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
22 Μετανόησον οὖν ἀπὸ τῆς
κακίας σου ταύτης, καὶ δεήθητι
τοῦ Θεοῦ, εἰ ἄρα ἀφεθήσεταί σοι
ἡ ἐπίνοια τῆς καρδίας σου.
23 Εἰς γὰρ χολὴν πικρίας
καὶ σύνδεσμον ἀδικίας ὁρῶ σε
ὄντα.
24 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων
εἶπε· Δεήθητε ὑμεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ
πρὸς τὸν Κύριον, ὅπως μηδὲν
ἐπέλθῃ ἐπ' ἐμὲ ὧν εἰρήκατε.
25 Οἱ μὲν οὖν διαμαρτυρά-
μενοι, καὶ λαλήσαντες τὸν λόγον
τοῦ Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱε-
ρουσαλὴμ, πολλάς τε κώμας
τῶν Σαμαρειτῶν εὐηγγελίσαν-
το.
26 Ἄγγελος δὲ Κυρίου ἐλά-
λησε πρὸς Φίλιππον, λέγων·
Ἀνάστηθι καὶ πορεύου κατὰ με-
σημβρίαν, ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν κα-
ταβαίνουσαν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς
Γάζαν· αὕτη ἐστὶν ἔρημος.
27 Καὶ ἀναστὰς ἐπορεύθη· καὶ
ἰδοὺ ἀνὴρ Αἰθίοψ εὐνοῦχος, δυ-
νάστης Κανδάκης τῆς βασιλίσσης
Αἰθιόπων, ὃς ἦν ἐπὶ πάσης τῆς
γάζης αὐτῆς, ὃς ἐληλύθει προσ-
κυνήσων εἰς Ἱερουσαλὴμ,
28 Ἦν τε ὑποστρέφων, καὶ
καθήμενος ἐπὶ τοῦ ἅρματος
αὐτοῦ, καὶ ἀνεγίνωσκε τὸν προφή-
την Ἡσαΐαν.
29 Εἶπε δὲ τὸ Πνεῦμα τῷ
Φιλίππῳ· Πρόσελθε, καὶ κολ-
λήθητι τῷ ἅρματι τούτῳ.
30 Προσδραμὼν δὲ ὁ Φίλιπ-
πος ἤκουσεν αὐτοῦ ἀναγινώσκον-
τος τὸν προφήτην Ἡσαΐαν, καὶ

εἶπεν· Ἆρά γε γινώσκεις ἃ
ἀναγινώσκεις;
31 Ὁ δὲ εἶπε· Πῶς γὰρ ἂν
δυναίμην, ἐὰν μή τις ὁδηγήσῃ
με; Παρεκάλεσέ τε τὸν Φίλιπ-
πον ἀναβάντα καθίσαι σὺν
αὐτῷ.
32 Ἡ δὲ περιοχὴ τῆς γραφῆς
ἣν ἀνεγίνωσκεν, ἦν αὕτη· Ὡς
πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη,
καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείρον-
τος αὐτὸν ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀν-
οίγει τὸ στόμα αὐτοῦ.
33 Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ
ἡ κρίσις αὐτου ἤρθη· τὴν δὲ
γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγήσεται;
ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ
αὐτοῦ.
34 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εὐνοῦχος
τῷ Φιλίππῳ, εἶπε· Δέομαί σου,
περὶ τίνος ὁ προφήτης λέγει
τοῦτο; περὶ ἑαυτοῦ, ἢ περὶ ἑτέ-
ρου τινός;
35 Ἀνοίξας δὲ ὁ Φίλιππος τὸ
στόμα αὐτοῦ, καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ
τῆς γραφῆς ταύτης, εὐηγγελί-
σατο αὐτῷ τὸν Ἰησοῦν.
36 Ὡς δὲ ἐπορεύοντο κατὰ
τὴν ὁδὸν, ἦλθον ἐπί τι ὕδωρ·
καί φησιν ὁ εὐνοῦχος· Ἰδοὺ ὕ-
δωρ· τί κωλύει με βαπτισθῆ-
ναι;
37 Εἶπε δὲ ὁ Φίλιππος· Εἰ
πιστεύεις ἐξ ὅλης τῆς καρδίας,
ἔξεστιν. Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε·
Πιστεύω τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ εἶναι τὸν
Ἰησοῦν Χριστόν.
38 Καὶ ἐκέλευσε στῆναι τὸ
ἅρμα· καὶ κατέβησαν ἀμφότε-
ροι εἰς τὸ ὕδωρ, ὅ, τε Φίλιππος
καὶ ὁ εὐνοῦχος· καὶ ἐβάπτισεν αὐ-
τόν.
39 Ὅτε δὲ ἀνέβησαν ἐκ του
ὕδατος, Πνεῦμα Κυρίου ἥρπασε
τὸν Φίλιππον, καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν
οὐκέτι ὁ εὐνοῦχος· ἐπορεύετο γὰρ
τὴν ὁδὸν αὐτοῦ χαίρων.
40 Φίλιππος δὲ εὑρέθη εἰς
Ἄζωτον· καὶ διερχόμενος εὐηγ-
γελίζετο τὰς πόλεις πάσας,
ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς Και-
σάρειαν.

Κεφ. θʹ. 9.

Ο ΔΕ Σαῦλος ἔτι ἐμπνέων
ἀπειλῆς καὶ φόνου εἰς τοὺς
μαθητὰς τοῦ Κυρίου, προσελ-
θὼν τῷ Ἀρχιερεῖ,
2 Ἠτήσατο παρ' αὐτοῦ ἐπι-
στολὰς εἰς Δαμασκὸν πρὸς τὰς
συναγωγὰς, ὅπως ἐάν τινας
εὕρῃ τῆς ὁδοῦ ὄντας ἄνδρας τε
καὶ γυναῖκας, δεδεμένους ἀγάγῃ
εἰς Ἱερουσαλήμ.
3 Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι, ἐ-
γένετο αὐτὸν ἐγγίζειν τῇ Δα-
μασκῷ· καὶ ἐξαίφνης περιήστρα-
ψεν αὐτὸν φῶς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ.
4 Καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν,
ἤκουσε φωνὴν λέγουσαν αὐτῷ·
Σαοὺλ, Σαοὺλ, τί με διώκεις;
5 Εἶπε δέ· Τίς εἶ, Κύριε;
Ὁ δὲ Κύριος εἶπεν· Ἐγώ εἰμι

Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις· σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν.

6 Τρέμων τε καὶ θαμβῶν εἶπε· Κύριε, τί με θέλεις ποιῆσαι; Καὶ ὁ Κύριος πρὸς αὐτόν· Ἀνάστηθι καὶ εἴσελθε εἰς τὴν πόλιν, καὶ λαληθήσεταί σοι τί σε δεῖ ποιεῖν.

7 Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδεύοντες αὐτῷ, εἱστήκεισαν ἐννεοὶ, ἀκούοντες μὲν τῆς φωνῆς, μηδένα δὲ θεωροῦντες.

8 Ἠγέρθη δὲ ὁ Σαῦλος ἀπὸ τῆς γῆς· ἀνεῳγμένων δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, οὐδένα ἔβλεπε· χειραγωγοῦντες δὲ αὐτὸν, εἰσήγαγον εἰς Δαμασκόν.

9 Καὶ ἦν ἡμέρας τρεῖς μὴ βλέπων· καὶ οὐκ ἔφαγεν, οὐδὲ ἔπιεν.

10 Ἦν δέ τις μαθητὴς ἐν Δαμασκῷ ὀνόματι Ἀνανίας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος ἐν ὁράματι· Ἀνανία. Ὁ δὲ εἶπεν· Ἰδοὺ ἐγὼ, Κύριε.

11 Ὁ δὲ Κύριος πρὸς αὐτόν· Ἀναστὰς πορεύθητι ἐπὶ τὴν ῥύμην τὴν καλουμένην Εὐθεῖαν, καὶ ζήτησον ἐν οἰκίᾳ Ἰούδα Σαῦλον ὀνόματι, Ταρσέα· ἰδοὺ γὰρ προσεύχεται·

12 Καὶ εἶδεν ἐν ὁράματι ἄνδρα ὀνόματι Ἀνανίαν εἰσελθόντα, καὶ ἐπιθέντα αὐτῷ χεῖρα, ὅπως ἀναβλέψῃ.

13 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Ἀνανίας· Κύριε, ἀκήκοα ἀπὸ πολλῶν περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅσα κακὰ ἐποίησε τοῖς ἁγίοις σου ἐν Ἱερουσαλήμ.

14 Καὶ ὧδε ἔχει ἐξουσίαν παρὰ τῶν Ἀρχιερέων, δῆσαι πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομά σου.

15 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος· Πορεύου, ὅτι σκεῦος ἐκλογῆς μοι ἐστὶν οὗτος, τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν, καὶ βασιλέων, υἱῶν τε Ἰσραήλ.

16 Ἐγὼ γὰρ ὑποδείξω αὐτῷ ὅσα δεῖ αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός μου παθεῖν.

17 Ἀπῆλθε δὲ Ἀνανίας, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν· καὶ ἐπιθεὶς ἐπ᾽ αὐτὸν τὰς χεῖρας, εἶπε· Σαοὺλ ἀδελφὲ, ὁ Κύριος ἀπέσταλκέ με (Ἰησοῦς ὁ ὀφθείς σοι ἐν τῇ ὁδῷ ᾗ ἤρχου) ὅπως ἀναβλέψῃς, καὶ πλησθῇς Πνεύματος ἁγίου.

18 Καὶ εὐθέως ἀπέπεσον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὡσεὶ λεπίδες, ἀνέβλεψέ τε παραχρῆμα· καὶ ἀναστὰς ἐβαπτίσθη.

19 Καὶ λαβὼν τροφὴν, ἐνίσχυσεν. Ἐγένετο δὲ ὁ Σαῦλος μετὰ τῶν ἐν Δαμασκῷ μαθητῶν ἡμέρας τινάς.

20 Καὶ εὐθέως ἐν ταῖς συναγωγαῖς ἐκήρυσσε τὸν Χριστὸν, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

21 Ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες, ϗ ἔλεγον· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ πορθήσας ἐν Ἱερουσαλὴμ τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα τοῦτο· ϗ ὧδε εἰς τοῦτο ἐληλύθει ἵνα δεδεμένους αὐτοὺς ἀγάγῃ ἐπὶ τοὺς Ἀρχιερεῖς;

22 Σαῦλος δὲ μᾶλλον ἐνεδυναμοῦτο, ϗ συνέχυνε τοὺς Ἰουδαίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Δαμασκῷ, συμβιβάζων ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός.

23 Ὡς δὲ ἐπληροῦντο ἡμέραι ἱκαναὶ, συνεβουλεύσαντο οἱ Ἰουδαῖοι ἀνελεῖν αὐτόν.

24 Ἐγνώσθη δὲ τῷ Σαύλῳ ἡ ἐπιβουλὴ αὐτῶν· παρετήρουν τε τὰς πύλας ἡμέρας τε ϗ νυκτὸς, ὅπως αὐτὸν ἀνέλωσι.

25 Λαβόντες δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ νυκτὸς, καθῆκαν διὰ τοῦ τείχους, χαλάσαντες ἐν σπυρίδι.

26 Παραγενόμενος δὲ ὁ Σαῦλος εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἐπειρᾶτο κολλᾶσθαι τοῖς μαθηταῖς· ϗ πάντες ἐφοβοῦντο αὐτὸν, μὴ πιστεύοντες ὅτι ἐστὶ μαθητής.

27 Βαρνάβας δὲ ἐπιλαβόμενος αὐτὸν, ἤγαγε πρὸς τοὺς ἀποστόλους, ϗ διηγήσατο αὐτοῖς πῶς ἐν τῇ ὁδῷ εἶδε τὸν Κύριον, ϗ ὅτι ἐλάλησεν αὐτῷ, ϗ πῶς ἐν Δαμασκῷ ἐπαῤῥησιάσατο ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ.

28 Καὶ ἦν μετ' αὐτῶν εἰσπορευόμενος ϗ ἐκπορευόμενος ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ παῤῥησιαζόμενος ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

29 Ἐλάλει τε καὶ συνεζήτει πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς· οἱ δὲ ἐπεχείρουν αὐτὸν ἀνελεῖν.

30 Ἐπιγνόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ κατήγαγον αὐτὸν εἰς Καισάρειαν, ϗ ἐξαπέστειλαν αὐτὸν εἰς Ταρσόν.

31 Αἱ μὲν οὖν ἐκκλησίαι καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας καὶ Γαλιλαίας ϗ Σαμαρείας εἶχον εἰρήνην, οἰκοδομούμεναι ϗ πορευόμεναι τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου, καὶ τῇ παρακλήσει τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐπληθύνοντο.

32 Ἐγένετο δὲ Πέτρον, διερχόμενον διὰ πάντων, κατελθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς κατοικοῦντας Λύδδαν.

33 Εὗρε δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπόν τινα Αἰνέαν ὀνόματι, ἐξ ἐτῶν ὀκτὼ κατακείμενον ἐπὶ κραββάτῳ, ὃς ἦν παραλελυμένος.

34 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος· Αἰνέα, ἰᾶταί σε Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ἀνάστηθι, ϗ στρῶσον σεαυτῷ. Καὶ εὐθέως ἀνέστη.

35 Καὶ εἶδον αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες Λύδδαν ϗ τὸν Σαρωνᾶν, οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

36 Ἐν Ἰόππῃ δέ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι Ταβιθὰ, ἣ δι-

ἑρμηνευομένη λέγεται Δορκάς·
αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν ἔργων
ϗ ἐλεημοσυνῶν ὧν ἐποίει.
37 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις ἐκείναις ἀσθενήσασαν αὐ-
τὴν ἀποθανεῖν· λούσαντες δὲ αὐ-
τὴν ἔθηκαν ἐν ὑπερώῳ.
38 Ἐγγὺς δὲ οὔσης Λύδδης τῇ
Ἰόππῃ, οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες
ὅτι Πέτρος ἐςὶν ἐν αὐτῇ, ἀπέ-
ςειλαν δύο ἄνδρας πρὸς αὐτὸν,
παρακαλοῦντες μὴ ὀκνῆσαι δι-
ελθεῖν ἕως αὐτῶν.
39 Ἀναςὰς δὲ Πέτρος συν-
ῆλθεν αὐτοῖς· ὃν παραγενό-
μενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερῷον·
ϗ παρέςησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ
χῆραι κλαίουσαι, ϗ ἐπιδεικνύ-
μεναι χιτῶνας ϗ ἱμάτια ὅσα
ἐποίει μετ᾽ αὐτῶν οὖσα ἡ Δορ-
κάς.
40 Ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας
ὁ Πέτρος, θεὶς τὰ γόνατα,
προσηύξατο· ϗ ἐπιςρέψας πρὸς
τὸ σῶμα, εἶπε· Ταβιθὰ, ἀνά-
ςηθι. Ἡ δὲ ἤνοιξε τοὺς ὀφ-
θαλμοὺς αὐτῆς, ϗ ἰδοῦσα τὸν Πέ-
τρον, ἀνεκάθισε.
41 Δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα, ἀνέ-
ςησεν αὐτήν· φωνήσας δὲ τοὺς
ἁγίους, ϗ τὰς χήρας, παρέςη-
σεν αὐτὴν ζῶσαν.
42 Γνωςὸν δὲ ἐγένετο καθ᾽
ὅλης τῆς Ἰόππης· ϗ πολλοὶ ἐπί-
ςευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.
43 Ἐγένετο δὲ ἡμέρας ἱκα-
νὰς μεῖναι αὐτὸν ἐν Ἰόππῃ πα-
ρά τινι Σίμωνι βυρσεῖ.

Κεφ. ι΄. 10.

ΑΝΗΡ δέ τις ἦν ἐν Καισα-
ρείᾳ ὀνόματι Κορνήλιος,
ἑκατοντάρχης ἐκ σπείρης τῆς
καλουμένης Ἰταλικῆς,
2 Εὐσεβὴς ϗ φοβούμενος τὸν
Θεὸν, σὺν παντὶ τῷ οἴκῳ αὐ-
τοῦ, ποιῶν τε ἐλεημοσύνας πολ-
λὰς τῷ λαῷ, καὶ δεόμενος τοῦ
Θεοῦ διαπαντός.
3 Εἶδεν ἐν ὁράματι φανερῶς,
ὡσεὶ ὥραν ἐννάτην τῆς ἡμέρας,
ἄγγελον τοῦ Θεοῦ εἰσελθόντα
πρὸς αὐτὸν, ϗ εἰπόντα αὐτῷ·
Κορνήλιε.
4 Ὁ δὲ ἀτενίσας αὐτῷ, καὶ
ἔμφοβος γενόμενος, εἶπε· Τί
ἐςι, Κύριε; Εἶπε δὲ αὐτῷ· Αἱ
προσευχαί σου καὶ αἱ ἐλεημο-
σύναι σου ἀνέβησαν εἰς μνημό-
συνον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
5 Καὶ νῦν πέμψον εἰς Ἰόπ-
πην ἄνδρας ϗ μετάπεμψαι Σί-
μωνα ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρος.
6 Οὗτος ξενίζεται παρά τινι
Σίμωνι βυρσεῖ, ᾧ ἐστιν οἰκία
παρὰ θάλασσαν· οὗτος λαλή-
σει σοι τί σε δεῖ ποιεῖν.
7 Ὡς δὲ ἀπῆλθεν ὁ ἄγγελος
ὁ λαλῶν τῷ Κορνηλίῳ, φωνήσας
δύο τῶν οἰκετῶν αὐτοῦ, ϗ ςρα-
τιώτην εὐσεβῆ τῶν προσκαρτε-
ρούντων αὐτῷ,
8 Καὶ ἐξηγησάμενος αὐτοῖς

ἅπαντα, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὴν Ἰόππην.

9 Τῇ δὲ ἐπαύριον ὁδοιπορούντων ἐκείνων, ϗ τῇ πόλει ἐγγιζόντων, ἀνέβη Πέτρος ἐπὶ τὸ δῶμα προσεύξασθαι, περὶ ὥραν ἕκτην.

10 Ἐγένετο δὲ πρόσπεινος, καὶ ἤθελε γεύσασθαι· παρασκευαζόντων δὲ ἐκείνων, ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἔκστασις·

11 Καὶ θεωρεῖ τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγμένον, καὶ καταβαῖνον ἐπ' αὐτὸν σκεῦός τι ὡς ὀθόνην μεγάλην, τέσσαρσιν ἀρχαῖς δεδεμένον, ϗ καθιέμενον ἐπὶ τῆς γῆς·

12 Ἐν ᾧ ὑπῆρχε πάντα τὰ τετράποδα τῆς γῆς, ϗ τὰ θηρία, ϗ τὰ ἑρπετὰ ϗ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ.

13 Καὶ ἐγένετο φωνὴ πρὸς αὐτόν· Ἀναστὰς, Πέτρε, θῦσον ϗ φάγε.

14 Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε· Μηδαμῶς, Κύριε· ὅτι οὐδέποτε ἔφαγον πᾶν κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον.

15 Καὶ φωνὴ πάλιν ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτόν· Ἃ ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ κοίνου.

16 Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς· ϗ πάλιν ἀνελήφθη τὸ σκεῦος εἰς τὸν οὐρανόν.

17 Ὡς δὲ ἐν ἑαυτῷ διηπόρει ὁ Πέτρος τί ἂν εἴη τὸ ὅραμα ὃ εἶδε, ϗ ἰδοὺ, οἱ ἄνδρες οἱ ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τοῦ Κορνηλίου, διερωτήσαντες τὴν οἰκίαν Σίμωνος, ἐπέστησαν ἐπὶ τὸν πυλῶνα.

18 Καὶ φωνήσαντες ἐπυνθάνοντο εἰ Σίμων ὁ ἐπικαλούμενος Πέτρος ἐνθάδε ξενίζεται.

19 Τοῦ δὲ Πέτρου ἐνθυμουμένου περὶ τοῦ ὁράματος, εἶπεν αὐτῷ τὸ Πνεῦμα· Ἰδοὺ, ἄνδρες τρεῖς ζητοῦσί σε.

20 Ἀλλὰ ἀναστὰς κατάβηθι, καὶ πορεύου σὺν αὐτοῖς, μηδὲν διακρινόμενος· διότι ἐγὼ ἀπέσταλκα αὐτούς.

21 Καταβὰς δὲ Πέτρος πρὸς τοὺς ἄνδρας τοὺς ἀπεσταλμένους ἀπὸ τοῦ Κορνηλίου πρὸς αὐτὸν, εἶπεν· Ἰδοὺ, ἐγώ εἰμι ὃν ζητεῖτε· τίς ἡ αἰτία δι' ἣν πάρεστε;

22 Οἱ δὲ εἶπον· Κορνήλιος ἑκατοντάρχης, ἀνὴρ δίκαιος ϗ φοβούμενος τὸν θεὸν, μαρτυρούμενός τε ὑπὸ ὅλου τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων, ἐχρηματίσθη ὑπὸ ἀγγέλου ἁγίου μεταπέμψασθαί σε εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ϗ ἀκοῦσαι ῥήματα παρὰ σοῦ.

23 Εἰσκαλεσάμενος οὖν αὐτοὺς, ἐξένισε. Τῇ δὲ ἐπαύριον ὁ Πέτρος ἐξῆλθε σὺν αὐτοῖς· καί τινες τῶν ἀδελφῶν τῶν ἀπὸ τῆς Ἰόππης συνῆλθον αὐτῷ.

24 Καὶ τῇ ἐπαύριον εἰσῆλθον εἰς τὴν Καισάρειαν. Ὁ δὲ Κορ-

νήλιος ἦν προσδοκῶν αὐτοὺς, συγκαλεσάμενος τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ τοὺς ἀναγκαίους φίλους.

25 Ὡς δὲ ἐγένετο εἰσελθεῖν τὸν Πέτρον, συναντήσας αὐτῷ ὁ Κορνήλιος, πεσὼν ἐπὶ τοὺς πόδας, προσεκύνησεν.

26 Ὁ δὲ Πέτρος αὐτὸν ἤγειρε, λέγων· Ἀνάστηθι· κἀγὼ αὐτὸς ἄνθρωπός εἰμι.

27 Καὶ συνομιλῶν αὐτῷ, εἰσῆλθε, καὶ εὑρίσκει συνεληλυθότας πολλούς·

28 Ἔφη τε πρὸς αὐτούς· Ὑμεῖς ἐπίστασθε ὡς ἀθέμιτόν ἐστιν ἀνδρὶ Ἰουδαίῳ κολλᾶσθαι ἢ προσέρχεσθαι ἀλλοφύλῳ· καὶ ἐμοὶ ὁ Θεὸς ἔδειξε μηδένα κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον λέγειν ἄνθρωπον.

29 Διὸ καὶ ἀναντιῤῥήτως ἦλθον μεταπεμφθείς. Πυνθάνομαι οὖν, τίνι λόγῳ μετεπέμψασθέ με;

30 Καὶ ὁ Κορνήλιος ἔφη· Ἀπὸ τετάρτης ἡμέρας μέχρι ταύτης τῆς ὥρας ἤμην νηστεύων, καὶ τὴν ἐννάτην ὥραν προσευχόμενος ἐν τῷ οἴκῳ μου· καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ ἔστη ἐνώπιόν μου ἐν ἐσθῆτι λαμπρᾷ·

31 Καί φησι· Κορνήλιε, εἰσηκούσθη σου ἡ προσευχὴ, καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἐμνήσθησαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

32 Πέμψον οὖν εἰς Ἰόππην, καὶ μετακάλεσαι Σίμωνα ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρος· οὗτος ξενίζεται ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος βυρσέως παρὰ θάλασσαν· ὃς παραγενόμενος λαλήσει σοι.

33 Ἐξαυτῆς οὖν ἔπεμψα πρός σε· σύ τε καλῶς ἐποίησας παραγενόμενος. Νῦν οὖν πάντες ἡμεῖς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πάρεσμεν, ἀκοῦσαι πάντα τὰ προστεταγμένα σοι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.

34 Ἀνοίξας δὲ Πέτρος τὸ στόμα, εἶπεν· Ἐπ' ἀληθείας καταλαμβάνομαι ὅτι οὐκ ἔστι προσωπολήπτης ὁ Θεός·

35 Ἀλλ' ἐν παντὶ ἔθνει ὁ φοβούμενος αὐτὸν, καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην, δεκτὸς αὐτῷ ἐστι.

36 Τὸν λόγον ὃν ἀπέστειλε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· οὗτός ἐστι πάντων Κύριος·

37 Ὑμεῖς οἴδατε τὸ γενόμενον ῥῆμα καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξάμενον ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, μετὰ τὸ βάπτισμα ὃ ἐκήρυξεν Ἰωάννης·

38 Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρὲτ, ὡς ἔχρισεν αὐτὸν ὁ Θεὸς Πνεύματι ἁγίῳ καὶ δυνάμει, ὃς διῆλθεν εὐεργετῶν καὶ ἰώμενος πάντας τοὺς καταδυναστευομένους ὑπὸ τοῦ διαβόλου, ὅτι ὁ Θεὸς ἦν μετ' αὐτοῦ.

39 Καὶ ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες

πάντων ὧν ἐποίησεν ἔν τε τῇ χώρᾳ τῶν Ἰȣδαίων ϗ ἐν Ἱερȣσαλήμ· ὃν ἀνεῖλον κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλȣ.

40 Τοῦτον ὁ Θεὸς ἤγειρε τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐμφανῆ γενέσθαι·

41 Οὐ παντὶ τῷ λαῷ, ἀλλὰ μάρτυσι τοῖς προκεχειροτονημένοις ὑπὸ τοῦ Θεȣ̃, ἡμῖν, οἵτινες συνεφάγομεν ϗ συνεπίομεν αὐτῷ μετὰ τὸ ἀναστῆναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

42 Καὶ παρήγγειλεν ἡμῖν κηρύξαι τῷ λαῷ, ϗ διαμαρτύρασθαι ὅτι αὐτός ἐςιν ὁ ὡρισμένος ὑπὸ τȣ̃ Θεȣ̃ κριτὴς ζώντων ϗ νεκρῶν.

43 Τȣ́τῳ πάντες οἱ προφῆται μαρτυρȣ̃σιν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν λαβεῖν διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτȣ̃ πάντα τὸν πιςεύοντα εἰς αὐτόν.

44 Ἔτι λαλȣ̃ντος τȣ̃ Πέτρȣ τὰ ῥήματα ταῦτα, ἐπέπεσε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπὶ πάντας τȣ̀ς ἀκȣ́οντας τὸν λόγον.

45 Καὶ ἐξέςησαν οἱ ἐκ περιτομῆς πιςοὶ ὅσοι συνῆλθον τῷ Πέτρῳ, ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἡ δωρεὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐκκέχυται.

46 Ἤκουον γὰρ αὐτῶν λαλούντων γλώσσαις, καὶ μεγαλυνόντων τὸν Θεόν. Τότε ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος·

47 Μήτι τὸ ὕδωρ κωλῦσαι δύναταί τις, τȣ̃ μὴ βαπτισθῆναι τούτους, οἵτινες τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔλαβον καθὼς καὶ ἡμεῖς;

48 Προσέταξέ τε αὐτȣ̀ς βαπτισθῆναι ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου. Τότε ἠρώτησαν αὐτὸν ἐπιμεῖναι ἡμέρας τινάς.

Κεφ. ια΄. ΙΙ.

Ἤκουσαν δὲ οἱ ἀπόςολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ οἱ ὄντες κατὰ τὴν Ἰȣδαίαν, ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ἐδέξαντο τὸν λόγον τοῦ Θεȣ̃.

2 Καὶ ὅτε ἀνέβη Πέτρος εἰς Ἱεροσόλυμα, διεκρίνοντο πρὸς αὐτὸν οἱ ἐκ περιτομῆς,

3 Λέγοντες· Ὅτι πρὸς ἄνδρας ἀκροβυςίαν ἔχοντας εἰσῆλθες, ϗ συνέφαγες αὐτοῖς.

4 Ἀρξάμενος δὲ ὁ Πέτρος ἐξετίθετο αὐτοῖς καθεξῆς, λέγων·

5 Ἐγὼ ἤμην ἐν πόλει Ἰόππῃ προσευχόμενος· ϗ εἶδον ἐν ἐκςάσει ὅραμα, καταβαῖνον σκεῦός τι ὡς ὀθόνην μεγάλην, τέσσαρσιν ἀρχαῖς καθιεμένην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἦλθεν ἄχρις ἐμȣ̃.

6 Εἰς ἣν ἀτενίσας κατενόȣν, ϗ εἶδον τὰ τετράποδα τῆς γῆς, ϗ τὰ θηρία, ϗ τὰ ἑρπετὰ, ϗ τὰ πετεινὰ τȣ̃ ȣ̓ρανȣ̃.

7 Ἤκȣσα δὲ φωνῆς λεγȣ́σης

μοι· Ἀναστὰς, Πέτρε, θῦσον καὶ
φάγε.
8 Εἶπον δέ· Μηδαμῶς, Κύ-
ριε· ὅτι πᾶν κοινὸν ἢ ἀκάθαρ-
τον οὐδέποτε εἰσῆλθεν εἰς τὸ στό-
μα μου.
9 Ἀπεκρίθη δέ μοι φωνὴ ἐκ
δευτέρου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· Ἃ ὁ Θεὸς
ἐκαθάρισε, σὺ μὴ κοίνου.
10 Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς·
καὶ πάλιν ἀνεσπάσθη ἅπαντα
εἰς τὸν οὐρανόν.
11 Καὶ ἰδοὺ, ἐξαυτῆς τρεῖς
ἄνδρες ἐπέστησαν ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐν
ᾗ ἤμην, ἀπεσταλμένοι ἀπὸ Και-
σαρείας πρός με.
12 Εἶπε δέ μοι τὸ Πνεῦμα
συνελθεῖν αὐτοῖς, μηδὲν δια-
κρινόμενον. Ἦλθον δὲ σὺν ἐ-
μοὶ καὶ οἱ ἓξ ἀδελφοὶ οὗτοι, καὶ
εἰσήλθομεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀν-
δρός.
13 Ἀπήγγειλέ τε ἡμῖν πῶς
εἶδε τὸν ἄγγελον ἐν τῷ οἴκῳ αὐ-
τοῦ σταθέντα καὶ εἰπόντα αὐτῷ·
Ἀπόστειλον εἰς Ἰόππην ἄνδρας,
καὶ μετάπεμψαι Σίμωνα τὸν ἐπι-
καλούμενον Πέτρον,
14 Ὃς λαλήσει ῥήματα πρός
σε, ἐν οἷς σωθήσῃ σὺ καὶ πᾶς ὁ
οἶκός σου.
15 Ἐν δὲ τῷ ἄρξασθαί με
λαλεῖν, ἐπέπεσε τὸ Πνεῦμα τὸ
ἅγιον ἐπ' αὐτοὺς, ὥσπερ καὶ
ἐφ' ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ.
16 Ἐμνήσθην δὲ τοῦ ῥήματος
Κυρίου, ὡς ἔλεγεν· Ἰωάννης μὲν
ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βα-
πτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι ἁ-
γίῳ.
17 Εἰ οὖν τὴν ἴσην δωρεὰν ἔδω-
κεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς ὡς καὶ ἡμῖν
πιστεύσασιν ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν
Χριστὸν, ἐγὼ δὲ τίς ἤμην δυνα-
τὸς κωλῦσαι τὸν Θεόν;
18 Ἀκούσαντες δὲ ταῦτα, ἡ-
σύχασαν, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν,
λέγοντες· Ἄρα γε καὶ τοῖς ἔθ-
νεσιν ὁ Θεὸς τὴν μετάνοιαν ἔδω-
κεν εἰς ζωήν.
19 Οἱ μὲν οὖν διασπαρέντες
ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς γενομένης
ἐπὶ Στεφάνῳ, διῆλθον ἕως Φοι-
νίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας,
μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ
μόνον Ἰουδαίοις.
20 Ἦσαν δέ τινες ἐξ αὐτῶν
ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι,
οἵτινες εἰσελθόντες εἰς Ἀντιό-
χειαν, ἐλάλουν πρὸς τοὺς Ἑλ-
ληνιστὰς, εὐαγγελιζόμενοι τὸν
Κύριον Ἰησοῦν.
21 Καὶ ἦν χεὶρ Κυρίου μετ'
αὐτῶν· πολύς τε ἀριθμὸς πι-
στεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν Κύ-
ρ ον.
22 Ἠκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς
τὰ ὦτα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱε-
ροσολύμοις περὶ αὐτῶν· καὶ ἐξ-
απέστειλαν Βαρνάβαν διελθεῖν
ἕως Ἀντιοχείας.
23 Ὃς παραγενόμενος καὶ ἰδὼν

τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ἐχάρη, καὶ
παρεκάλει πάντας τῇ προθέ-
σει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ
Κυρίῳ·
24 Ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς, καὶ
πλήρης Πνεύματος ἁγίου καὶ
πίστεως. Καὶ προσετέθη ὄχλος
ἱκανὸς τῷ Κυρίῳ.
25 Ἐξῆλθε δὲ εἰς Ταρσὸν ὁ
Βαρνάβας ἀναζητῆσαι Σαῦλον·
καὶ εὑρὼν αὐτὸν, ἤγαγεν αὐτὸν
εἰς Ἀντιόχειαν.
26 Ἐγένετο δὲ αὐτοὺς ἐνιαυ-
τὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκ-
κλησίᾳ, καὶ διδάξαι ὄχλον ἱκα-
νὸν, χρηματίσαι τε πρῶτον ἐν
Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς Χρι-
στιανούς.
27 Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέ-
ραις κατῆλθον ἀπὸ Ἱεροσολύ-
μων προφῆται εἰς Ἀντιόχει-
αν.
28 Ἀναστὰς δὲ εἷς ἐξ αὐτῶν,
ὀνόματι Ἄγαβος, ἐσήμανε διὰ
τοῦ Πνεύματος, λιμὸν μέγαν
μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ᾽ ὅλην τὴν οἰ-
κουμένην· ὅστις καὶ ἐγένετο ἐπὶ
Κλαυδίου Καίσαρος.
29 Τῶν δὲ μαθητῶν, καθὼς
ηὐπορεῖτό τις, ὥρισαν ἕκαστος
αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι
τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ
ἀδελφοῖς·
30 Ὃ καὶ ἐποίησαν, ἀποστεί-
λαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους
διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου.

Κεφ. ιβ΄. 12.

ΚΑΤ᾽ ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν
ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βα-
σιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαί τι-
νας τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας.
2 Ἀνεῖλε δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀ-
δελφὸν Ἰωάννου, μαχαίρᾳ.
3 Καὶ ἰδὼν ὅτι ἀρεστόν ἐστι
τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλ-
λαβεῖν καὶ Πέτρον· (ἦσαν δὲ ἡ-
μέραι τῶν ἀζύμων·)
4 Ὃν καὶ πιάσας ἔθετο εἰς
φυλακὴν, παραδοὺς τέσσαρσι
τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν
αὐτὸν, βουλόμενος μετὰ τὸ
πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ
λαῷ.
5 Ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο
ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχὴ δὲ
ἦν ἐκτενὴς γινομένη ὑπὸ τῆς ἐκ-
κλησίας πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ
αὐτοῦ.
6 Ὅτε δὲ ἔμελλεν αὐτὸν προ-
άγειν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ ἐ-
κείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος
μεταξὺ δύο στρατιωτῶν, δεδε-
μένος ἁλύσεσι δυσὶ, φυλακές
τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυ-
λακήν.
7 Καὶ ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου
ἐπέστη, καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ
οἰκήματι· πατάξας δὲ τὴν
πλευρὰν τοῦ Πέτρου, ἤγειρεν αὐ-
τὸν, λέγων· Ἀνάστα ἐν τάχει.
Καὶ ἐξέπεσον αὐτοῦ αἱ ἁλύσεις
ἐκ τῶν χειρῶν.

8 Εἶπέ τε ὁ ἄγγελος πρὸς
αὐτόν· Περίζωσαι, καὶ ὑπόδη-
σαι τὰ σανδάλιά σου. Ἐποί-
ησε δὲ οὕτω. Καὶ λέγει αὐτῷ·
Περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου, καὶ
ἀκολούθει μοι.
9 Καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει αὐ-
τῷ, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ἀληθές ἐστι
τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου·
ἐδόκει δὲ ὅραμα βλέπειν.
10 Διελθόντες δὲ πρώτην
φυλακὴν καὶ δευτέραν, ἦλθον
ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν, τὴν φέ-
ρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἥτις αὐτο-
μάτη ἠνοίχθη αὐτοῖς· καὶ ἐξ-
ελθόντες προῆλθον ῥύμην μί-
αν· καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ ἄγγελος
ἀπ᾽ αὐτοῦ.
11 Καὶ ὁ Πέτρος, γενόμενος
ἐν ἑαυτῷ, εἶπε· Νῦν οἶδα ἀλη-
θῶς ὅτι ἐξαπέστειλε Κύριος τὸν
ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐξείλετό με
ἐκ χειρὸς Ἡρώδου, καὶ πάσης τῆς
προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.
12 Συνιδών τε ἦλθεν ἐπὶ τὴν
οἰκίαν Μαρίας τῆς μητρὸς Ἰω-
άννου, τοῦ ἐπικαλουμένου Μάρκου,
οὗ ἦσαν ἱκανοὶ συνηθροισμένοι
καὶ προσευχόμενοι.
13 Κρούσαντος δὲ τοῦ Πέτρου τὴν
θύραν τοῦ πυλῶνος, προσῆλθε
παιδίσκη ὑπακοῦσαι, ὀνόματι
Ῥόδη.
14 Καὶ ἐπιγνοῦσα τὴν φωνὴν τοῦ
Πέτρου, ἀπὸ τῆς χαρᾶς οὐκ ἤνοιξε
τὸν πυλῶνα, εἰσδραμοῦσα δὲ ἀπ-
ήγγειλεν ἑστάναι τὸν Πέτρον πρὸ
τοῦ πυλῶνος.
15 Οἱ δὲ πρὸς αὐτὴν εἶπον·
Μαίνῃ. Ἡ δὲ διϊσχυρίζετο οὕ-
τως ἔχειν. Οἱ δὲ ἔλεγον· Ὁ
ἄγγελος αὐτοῦ ἐστιν.
16 Ὁ δὲ Πέτρος ἐπέμενε
κρούων· ἀνοίξαντες δὲ εἶδον αὐ-
τὸν, καὶ ἐξέστησαν.
17 Κατασείσας δὲ αὐτοῖς τῇ
χειρὶ σιγᾷν, διηγήσατο αὐ-
τοῖς πῶς ὁ Κύριος αὐτὸν ἐξή-
γαγεν ἐκ τῆς φυλακῆς· εἶπε δέ·
Ἀπαγγείλατε Ἰακώβῳ καὶ τοῖς
ἀδελφοῖς ταῦτα. Καὶ ἐξελθὼν
ἐπορεύθη εἰς ἕτερον τόπον.
18 Γενομένης δὲ ἡμέρας, ἦν
τάραχος οὐκ ὀλίγος ἐν τοῖς στρα-
τιώταις, τί ἄρα ὁ Πέτρος ἐγέ-
νετο.
19 Ἡρώδης δὲ ἐπιζητήσας
αὐτὸν, καὶ μὴ εὑρὼν, ἀνακρίνας
τοὺς φύλακας, ἐκέλευσεν ἀπα-
χθῆναι· καὶ κατελθὼν ἀπὸ τῆς
Ἰουδαίας εἰς τὴν Καισάρειαν, δι-
έτριβεν.
20 Ἦν δὲ ὁ Ἡρώδης θυμο-
μαχῶν Τυρίοις καὶ Σιδωνίοις·
ὁμοθυμαδὸν δὲ παρῆσαν πρὸς
αὐτὸν, καὶ πείσαντες Βλάστον,
τὸν ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος τοῦ βασιλέως,
ᾐτοῦντο εἰρήνην· διὰ τὸ τρέ-
φεσθαι αὐτῶν τὴν χώραν ἀπὸ τῆς
βασιλικῆς.
21 Τακτῇ δὲ ἡμέρᾳ ὁ Ἡρώ-
δης ἐνδυσάμενος ἐσθῆτα βασι-

λικὴν, καὶ καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐδημηγόρει πρὸς αὐτούς.

22 Ὁ δὲ δῆμος ἐπεφώνει· Θεοῦ φωνὴ, καὶ οὐκ ἀνθρώπου.

23 Παραχρῆμα δὲ ἐπάταξεν αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου, ἀνθ᾽ ὧν οὐκ ἔδωκε τὴν δόξαν τῷ Θεῷ· καὶ γενόμενος σκωληκόβρωτος, ἐξέψυξεν.

24 Ὁ δὲ λόγος τοῦ Θεοῦ ηὔξανε καὶ ἐπληθύνετο.

25 Βαρνάβας δὲ καὶ Σαῦλος ὑπέστρεψαν ἐξ Ἱερουσαλὴμ, πληρώσαντες τὴν διακονίαν, συμπαραλαβόντες καὶ Ἰωάννην τὸν ἐπικληθέντα Μάρκον.

Κεφ. ιγ΄. 13.

ΗΣΑΝ δέ τινες ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ τὴν οὖσαν ἐκκλησίαν προφῆται καὶ διδάσκαλοι, ὅ, τε Βαρνάβας καὶ Συμεὼν ὁ καλούμενος Νίγερ, καὶ Λούκιος ὁ Κυρηναῖος, Μαναήν τε Ἡρώδου τοῦ τετράρχου σύντροφος, καὶ Σαῦλος.

2 Λειτουργούντων δὲ αὐτῶν τῷ Κυρίῳ καὶ νηστευόντων, εἶπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· Ἀφορίσατε δή μοι τόν τε Βαρνάβαν καὶ τὸν Σαῦλον εἰς τὸ ἔργον ὃ προσκέκλημαι αὐτούς.

3 Τότε νηστεύσαντες καὶ προσευξάμενοι, καὶ ἐπιθέντες τὰς χεῖρας αὐτοῖς, ἀπέλυσαν.

4 Οὗτοι μὲν οὖν, ἐκπεμφθέντες ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, κατῆλθον εἰς τὴν Σελεύκειαν, ἐκεῖθέν τε ἀπέπλευσαν εἰς τὴν Κύπρον.

5 Καὶ γενόμενοι ἐν Σαλαμῖνι, κατήγγελλον τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῶν Ἰουδαίων· εἶχον δὲ καὶ Ἰωάννην ὑπηρέτην.

6 Διελθόντες δὲ τὴν νῆσον ἄχρι Πάφου, εὗρόν τινα μάγον ψευδοπροφήτην Ἰουδαῖον, ᾧ ὄνομα Βαριησοῦς,

7 Ὃς ἦν σὺν τῷ ἀνθυπάτῳ Σεργίῳ Παύλῳ, ἀνδρὶ συνετῷ. Οὗτος, προσκαλεσάμενος Βαρνάβαν, καὶ Σαῦλον, ἐπεζήτησεν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

8 Ἀνθίστατο δὲ αὐτοῖς Ἐλύμας (ὁ μάγος, οὕτω γὰρ μεθερμηνεύεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ,) ζητῶν διαστρέψαι τὸν ἀνθύπατον ἀπὸ τῆς πίστεως.

9 Σαῦλος δὲ (ὁ καὶ Παῦλος) πλησθεὶς Πνεύματος ἁγίου, καὶ ἀτενίσας εἰς αὐτὸν,

10 Εἶπεν· Ὦ πλήρης παντὸς δόλου καὶ πάσης ῥᾳδιουργίας, υἱὲ διαβόλου, ἐχθρὲ πάσης δικαιοσύνης, οὐ παύσῃ διαστρέφων τὰς ὁδοὺς Κυρίου τὰς εὐθείας;

11 Καὶ νῦν ἰδοὺ, χεὶρ τοῦ Κυρίου ἐπὶ σέ· καὶ ἔσῃ τυφλὸς, μὴ βλέπων τὸν ἥλιον ἄχρι καιροῦ. Παραχρῆμα δὲ ἐπέπεσεν ἐπ᾽ αὐτὸν ἀχλὺς καὶ σκότος· καὶ

περιάγων ἐζήτει χειραγωγούς.

12 Τότε ἰδὼν ὁ ἀνθύπατος τὸ γεγονὸς, ἐπίστευσεν, ἐκπλησσόμενος ἐπὶ τῇ διδαχῇ τοῦ Κυρίου.

13 Ἀναχθέντες δὲ ἀπὸ τῆς Πάφου οἱ περὶ τὸν Παῦλον ἦλθον εἰς Πέργην τῆς Παμφυλίας· Ἰωάννης δὲ, ἀποχωρήσας ἀπ᾽ αὐτῶν, ὑπέστρεψεν εἰς Ἱεροσόλυμα.

14 Αὐτοὶ δὲ διελθόντες ἀπὸ τῆς Πέργης, παρεγένοντο εἰς Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας, ϗ εἰσελθόντες εἰς τὴν συναγωγὴν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, ἐκάθισαν.

15 Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ νόμου ϗ τῶν προφητῶν, ἀπέστειλαν οἱ ἀρχισυνάγωγοι πρὸς αὐτοὺς, λέγοντες· Ἄνδρες ἀδελφοὶ, εἰ ἔστι λόγος ἐν ὑμῖν παρακλήσεως πρὸς τὸν λαὸν, λέγετε.

16 Ἀναστὰς δὲ Παῦλος, καὶ κατασείσας τῇ χειρὶ, εἶπεν· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, ϗ οἱ φοβούμενοι τὸν Θεὸν, ἀκούσατε.

17 Ὁ Θεὸς τοῦ λαοῦ τούτου Ἰσραὴλ ἐξελέξατο τοὺς πατέρας ἡμῶν, ϗ τὸν λαὸν ὕψωσεν ἐν τῇ παροικίᾳ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ αὐτῆς.

18 Καὶ ὡς τεσσαρακονταετῆ χρόνον ἐτροποφόρησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ.

19 Καὶ καθελὼν ἔθνη ἑπτὰ ἐν γῇ Χανάαν, κατεκληροδότησεν αὐτοῖς τὴν γῆν αὐτῶν.

20 Καὶ μετὰ ταῦτα, ὡς ἔτεσι τετρακοσίοις καὶ πεντήκοντα, ἔδωκε κριτὰς ἕως Σαμουὴλ τοῦ προφήτου.

21 Κἀκεῖθεν ᾐτήσαντο βασιλέα, ϗ ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς τὸν Σαοὺλ υἱὸν Κὶς, ἄνδρα ἐκ φυλῆς Βενιαμὶν, ἔτη τεσσαράκοντα.

22 Καὶ μεταστήσας αὐτὸν, ἤγειρεν αὐτοῖς τὸν Δαβὶδ εἰς βασιλέα, ᾧ ϗ εἶπε μαρτυρήσας· Εὗρον Δαβὶδ τὸν τοῦ Ἰεσσαὶ, ἄνδρα κατὰ τὴν καρδίαν μου, ὃς ποιήσει πάντα τὰ θελήματά μου.

23 Τούτου ὁ Θεὸς ἀπὸ τοῦ σπέρματος κατ᾽ ἐπαγγελίαν ἤγειρε τῷ Ἰσραὴλ σωτῆρα Ἰησοῦν,

24 Προκηρύξαντος Ἰωάννου πρὸ προσώπου τῆς εἰσόδου αὐτοῦ βάπτισμα μετανοίας παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραήλ.

25 Ὡς δὲ ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε· Τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; οὐκ εἰμὶ ἐγώ, ἀλλ᾽ ἰδοὺ, ἔρχεται μετ᾽ ἐμὲ, οὗ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι.

26 Ἄνδρες ἀδελφοὶ, υἱοὶ γένους Ἀβραὰμ, ϗ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεὸν, ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη.

27 Οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, τȣ̃τον ἀγνοήσαντες, ϗ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκομένας, κρίναντες, ἐπλήρωσαν.

28 Καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτȣ εὑρόντες, ᾐτήσαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν.

29 Ὡς δὲ ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τ̃ ξύλου, ἔθηκαν εἰς μνημεῖον.

30 Ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

31 Ὃς ὤφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τ̃ Γαλιλαίας εἰς Ἱερȣσαλὴμ, οἵτινές εἰσι μάρτυρες αὐτȣ̃ πρὸς τ̃ λαόν.

32 Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τ̃ πρὸς τȣ̀ς πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην, ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησȣ̃ν.

33 Ὡς ϗ ἐν τῷ ψαλμῷ τῷ δευτέρῳ γέγραπται· Υἱός μου εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

34 Ὅτι δὲ ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, μηκέτι μέλλοντα ὑποστρέφειν εἰς διαφθορὰν, ȣ̔́τως εἴρηκεν· Ὅτι δώσω ὑμῖν τὰ ὅσια Δαβὶδ τὰ πιστά.

35 Διὸ ϗ ἐν ἑτέρῳ λέγει· Οὐ δώσεις τ̃ ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.

36 Δαβὶδ μὲν γὰρ ἰδίᾳ γενεᾷ ὑπηρετήσας τῇ τ̃ Θεȣ̃ βȣλῇ, ἐκοιμήθη, καὶ προσετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ, καὶ εἶδε διαφθοράν·

37 Ὃν δὲ ὁ Θεὸς ἤγειρεν, ȣ̓κ εἶδε διαφθοράν.

38 Γνωστὸν ȣ̓̃ν ἔστω ὑμῖν, ἄνδρες ἀδελφοὶ, ὅτι διὰ τȣ́τȣ ὑμῖν ἄφεσις ἁμαρτιῶν καταγγέλλεται.

39 Καὶ ἀπὸ πάντων ὧν ȣ̓κ ἠδυνήθητε ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως δικαιωθῆναι, ἐν τούτῳ πᾶς ὁ πιστεύων δικαιȣ̃ται.

40 Βλέπετε οὖν μὴ ἐπέλθῃ ἐφ' ὑμᾶς τὸ εἰρημένον ἐν τοῖς προφήταις·

41 Ἴδετε οἱ καταφρονηταὶ, ϗ θαυμάσατε, ϗ ἀφανίσθητε· ὅτι ἔργον ἐγὼ ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ἔργον ᾧ οὐ μὴ πιστεύσητε, ἐάν τις ἐκδιηγῆται ὑμῖν.

42 Ἐξιόντων δὲ ἐκ τ̃ συναγωγῆς τ̃ Ἰȣδαίων, παρεκάλȣν τὰ ἔθνη εἰς τὸ μεταξὺ σάββατον λαληθῆναι αὐτοῖς τὰ ῥήματα ταῦτα.

43 Λυθείσης δὲ τ̃ συναγωγῆς, ἠκολȣ́θησαν πολλοὶ τῶν Ἰȣδαίων ϗ τ̃ σεβομένων προσηλύτων τῷ Παύλῳ ϗ τῷ Βαρ-

νάβα· οἵτινες προσλαλοῦντες
αὐτοῖς, ἔπειθον αὐτοὺς ἐπιμένειν
τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ.
44 Τῷ δὲ ἐρχομένῳ σαββάτῳ
σχεδὸν πᾶσα ἡ πόλις συν-
ήχθη ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ
Θεοῦ.
45 Ἰδόντες δὲ οἱ Ἰουδαῖοι τοὺς
ὄχλους, ἐπλήσθησαν ζήλου, καὶ
ἀντέλεγον τοῖς ὑπὸ τοῦ Παύλου
λεγομένοις, ἀντιλέγοντες καὶ
βλασφημοῦντες.
46 Παῤῥησιασάμενοι δὲ ὁ
Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας εἶπον·
Ὑμῖν ἦν ἀναγκαῖον πρῶτον
λαληθῆναι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ·
ἐπειδὴ δὲ ἀπωθεῖσθε αὐτὸν, καὶ
οὐκ ἀξίους κρίνετε ἑαυτοὺς τῆς αἰ-
ωνίου ζωῆς, ἰδοὺ, στρεφόμεθα εἰς
τὰ ἔθνη.
47 Οὕτω γὰρ ἐντέταλται ἡ-
μῖν ὁ Κύριος· Τέθεικά σε εἰς
φῶς ἐθνῶν, τοῦ εἶναί σε εἰς σω-
τηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.
48 Ἀκούοντα δὲ τὰ ἔθνη ἔ-
χαιρον, καὶ ἐδόξαζον τὸν λόγον τοῦ
Κυρίου· καὶ ἐπίστευσαν ὅσοι ἦσαν
τεταγμένοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.
49 Διεφέρετο δὲ ὁ λόγος τοῦ
Κυρίου δι' ὅλης τῆς χώρας.
50 Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι παρώτρυναν
τὰς σεβομένας γυναῖκας καὶ τὰς
εὐσχήμονας, καὶ τοὺς πρώτους τῆς
πόλεως, καὶ ἐπήγειραν διωγμὸν
ἐπὶ τὸν Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν,
καὶ ἐξέβαλον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ὁρίων
αὐτῶν.
51 Οἱ δὲ ἐκτιναξάμενοι τὸν
κονιορτὸν τῶν ποδῶν αὐτῶν ἐπ'
αὐτοὺς, ἦλθον εἰς Ἰκόνιον.
52 Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπληροῦντο
χαρᾶς καὶ Πνεύματος ἁγίου.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν Ἰκονίῳ,
κατὰ τὸ αὐτὸ εἰσελθεῖν
αὐτοὺς εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰου-
δαίων, καὶ λαλῆσαι οὕτως ὥστε
πιστεῦσαι Ἰουδαίων τε καὶ Ἑλ-
λήνων πολὺ πλῆθος.
2 Οἱ δὲ ἀπειθοῦντες Ἰουδαῖοι
ἐπήγειραν καὶ ἐκάκωσαν τὰς
ψυχὰς τῶν ἐθνῶν κατὰ τῶν ἀδελ-
φῶν.
3 Ἱκανὸν μὲν οὖν χρόνον διέ-
τριψαν παῤῥησιαζόμενοι ἐπὶ
τῷ Κυρίῳ τῷ μαρτυροῦντι τῷ
λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, καὶ δι-
δόντι σημεῖα καὶ τέρατα γίνε-
σθαι διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν.
4 Ἐσχίσθη δὲ τὸ πλῆθος
τῆς πόλεως· καὶ οἱ μὲν ἦσαν σὺν
τοῖς Ἰουδαίοις, οἱ δὲ σὺν τοῖς
ἀποστόλοις.
5 Ὡς δὲ ἐγένετο ὁρμὴ τῶν
ἐθνῶν τε καὶ Ἰουδαίων σὺν τοῖς
ἄρχουσιν αὐτῶν, ὑβρίσαι καὶ λι-
θοβολῆσαι αὐτοὺς,
6 Συνιδόντες κατέφυγον εἰς
τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας, Λύ-
στραν καὶ Δέρβην, καὶ τὴν περίχωρον·
7 Κἀκεῖ ἦσαν εὐαγγελιζό-
μενοι.

8 Καί τις ἀνὴρ ἐν Λύστροις
ἀδύνατος τοῖς ποσὶν ἐκάθητο,
χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ
ὑπάρχων, ὃς οὐδέποτε περιεπε-
πατήκει.
9 Οὗτος ἤκουε τοῦ Παύλου λα-
λοῦντος· ὃς ἀτενίσας αὐτῷ, καὶ
ἰδὼν ὅτι πίστιν ἔχει τοῦ σω-
θῆναι,
10 Εἶπε μεγάλῃ τῇ φωνῇ·
Ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου
ὀρθός. Καὶ ἥλλετο, καὶ περι-
επάτει.
11 Οἱ δὲ ὄχλοι, ἰδόντες ὃ
ἐποίησεν ὁ Παῦλος, ἐπῆραν τὴν
φωνὴν αὐτῶν, Λυκαονιστὶ λέ-
γοντες· Οἱ θεοὶ ὁμοιωθέντες
ἀνθρώποις κατέβησαν πρὸς ἡ-
μᾶς.
12 Ἐκάλουν τε τὸν μὲν Βαρ-
νάβαν, Δία· τὸν δὲ Παῦλον,
Ἑρμῆν· ἐπειδὴ αὐτὸς ἦν ὁ ἡ-
γούμενος τοῦ λόγου.
13 Ὁ δὲ ἱερεὺς τοῦ Διὸς τοῦ
ὄντος πρὸ τῆς πόλεως αὐτῶν,
ταύρους καὶ στέμματα ἐπὶ τοὺς
πυλῶνας ἐνέγκας, σὺν τοῖς
ὄχλοις ἤθελε θύειν.
14 Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι
Βαρνάβας καὶ Παῦλος, διαρ-
ρήξαντες τὰ ἱμάτια αὐτῶν,
εἰσεπήδησαν εἰς τὸν ὄχλον, κρά-
ζοντες,
15 Καὶ λέγοντες· Ἄνδρες,
τί ταῦτα ποιεῖτε; καὶ ἡμεῖς
ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν ὑμῖν ἄν-
θρωποι, εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς
ἀπὸ τούτων τῶν ματαίων ἐπιστρέ-
φειν ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὃς
ἐποίησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ
τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν
αὐτοῖς.
16 Ὃς ἐν ταῖς παρῳχημέναις
γενεαῖς εἴασε πάντα τὰ ἔθνη
πορεύεσθαι ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν.
17 Καί τοι γε οὐκ ἀμάρτυρον
ἑαυτὸν ἀφῆκεν, ἀγαθοποιῶν,
οὐρανόθεν ἡμῖν ὑετοὺς διδοὺς καὶ
καιροὺς καρποφόρους, ἐμπιπλῶν
τροφῆς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρ-
δίας ἡμῶν.
18 Καὶ ταῦτα λέγοντες μό-
λις κατέπαυσαν τοὺς ὄχλους τοῦ
μὴ θύειν αὐτοῖς.
19 Ἐπῆλθον δὲ ἀπὸ Ἀντιο-
χείας καὶ Ἰκονίου Ἰουδαῖοι, καὶ
πείσαντες τοὺς ὄχλους, καὶ λιθά-
σαντες τὸν Παῦλον, ἔσυρον ἔξω
τῆς πόλεως, νομίσαντες αὐτὸν
τεθνάναι.
20 Κυκλωσάντων δὲ αὐτὸν
τῶν μαθητῶν, ἀναστὰς εἰσῆλθεν
εἰς τὴν πόλιν· καὶ τῇ ἐπαύριον
ἐξῆλθε σὺν τῷ Βαρνάβᾳ εἰς
Δέρβην.
21 Εὐαγγελισάμενοί τε τὴν
πόλιν ἐκείνην, καὶ μαθητεύσαν-
τες ἱκανοὺς, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν
Λύστραν καὶ Ἰκόνιον καὶ Ἀντιό-
χειαν,
22 Ἐπιστηρίζοντες τὰς ψυ-
χὰς τῶν μαθητῶν, παρακαλοῦν-

τες ἐμμένειν τῇ πίστει, καὶ ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

23 Χειροτονήσαντες δὲ αὐτοῖς πρεσβυτέρους κατ' ἐκκλησίαν, προσευξάμενοι μετὰ νηστειῶν, παρέθεντο αὐτοὺς τῷ Κυρίῳ εἰς ὃν πεπιστεύκεισαν.

24 Καὶ διελθόντες τὴν Πισιδίαν, ἦλθον εἰς Παμφυλίαν.

25 Καὶ λαλήσαντες ἐν Πέργῃ τὸν λόγον, κατέβησαν εἰς Ἀττάλειαν.

26 Κἀκεῖθεν ἀπέπλευσαν εἰς Ἀντιόχειαν· ὅθεν ἦσαν παραδεδομένοι τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ἔργον ὃ ἐπλήρωσαν.

27 Παραγενόμενοι δὲ καὶ συναγαγόντες τὴν ἐκκλησίαν, ἀνήγγειλαν ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς μετ' αὐτῶν, καὶ ὅτι ἤνοιξε τοῖς ἔθνεσι θύραν πίστεως.

28 Διέτριβον δὲ ἐκεῖ χρόνον οὐκ ὀλίγον σὺν τοῖς μαθηταῖς.

Κεφ. ιέ. 15.

ΚΑΙ τινες κατελθόντες ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, ἐδίδασκον τοὺς ἀδελφούς· Ὅτι ἐὰν μὴ περιτέμνησθε τῷ ἔθει Μωυσέως, οὐ δύνασθε σωθῆναι.

2 Γενομένης οὖν στάσεως καὶ συζητήσεως οὐκ ὀλίγης τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ πρὸς αὐτοὺς, ἔταξαν ἀναβαίνειν Παῦλον καὶ Βαρνάβαν καί τινας ἄλλους ἐξ αὐτῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους καὶ πρεσβυτέρους εἰς Ἱερουσαλὴμ, περὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

3 Οἱ μὲν οὖν προπεμφθέντες ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας, διήρχοντο τὴν Φοινίκην καὶ Σαμάρειαν, ἐκδιηγούμενοι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐθνῶν· καὶ ἐποίουν χαρὰν μεγάλην πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς.

4 Παραγενόμενοι δὲ εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἀπεδέχθησαν ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, ἀνήγγειλάν τε ὅσα ὁ Θεὸς ἐποίησε μετ' αὐτῶν.

5 Ἐξανέστησαν δέ τινες τῶν ἀπὸ τῆς αἱρέσεως τῶν Φαρισαίων πεπιστευκότες, λέγοντες· Ὅτι δεῖ περιτέμνειν αὐτοὺς, παραγγέλλειν τε τηρεῖν τὸν νόμον Μωυσέως.

6 Συνήχθησαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἰδεῖν περὶ τοῦ λόγου τούτου.

7 Πολλῆς δὲ συζητήσεως γενομένης, ἀναστὰς Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ὑμεῖς ἐπίστασθε ὅτι ἀφ' ἡμερῶν ἀρχαίων ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν ἐξελέξατο διὰ τοῦ στόματός μου ἀκοῦσαι τὰ ἔθνη τὸν λόγον τοῦ εὐαγγελίου, καὶ πιστεῦσαι.

8 Καὶ ὁ καρδιογνώστης Θεὸς ἐμαρτύρησεν αὐτοῖς, δοὺς αὐτοῖς

τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καθὼς καὶ ἡμῖν·

9 Καὶ οὐδὲν διέκρινε μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν, τῇ πίστει καθαρίσας τὰς καρδίας αὐτῶν.

10 Νῦν οὖν τί πειράζετε τὸν Θεὸν, ἐπιθεῖναι ζυγὸν ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν μαθητῶν, ὃν οὔτε οἱ πατέρες ἡμῶν, οὔτε ἡμεῖς ἰσχύσαμεν βαστάσαι;

11 Ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ πιστεύομεν σωθῆναι, καθ' ὃν τρόπον κἀκεῖνοι.

12 Ἐσίγησε δὲ πᾶν τὸ πλῆθος, καὶ ἤκουον Βαρνάβα καὶ Παύλου ἐξηγουμένων ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τοῖς ἔθνεσι δι' αὐτῶν.

13 Μετὰ δὲ τὸ σιγῆσαι αὐτοὺς, ἀπεκρίθη Ἰάκωβος, λέγων· Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἀκούσατέ μου.

14 Συμεὼν ἐξηγήσατο καθὼς πρῶτον ὁ Θεὸς ἐπεσκέψατο λαβεῖν ἐξ ἐθνῶν λαὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

15 Καὶ τούτῳ συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι τῶν προφητῶν, καθὼς γέγραπται·

16 Μετὰ ταῦτα ἀναστρέψω, καὶ ἀνοικοδομήσω τὴν σκηνὴν Δαβὶδ τὴν πεπτωκυῖαν, καὶ τὰ κατεσκαμμένα αὐτῆς ἀνοικοδομήσω, καὶ ἀνορθώσω αὐτήν.

17 Ὅπως ἂν ἐκζητήσωσιν οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἔθνη ἐφ' οὓς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτούς· λέγει Κύριος ὁ ποιῶν ταῦτα πάντα.

18 Γνωστὰ ἀπ' αἰῶνός ἐστι τῷ Θεῷ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

19 Διὸ ἐγὼ κρίνω μὴ παρενοχλεῖν τοῖς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἐπιστρέφουσιν ἐπὶ τὸν Θεὸν,

20 Ἀλλὰ ἐπιστεῖλαι αὐτοῖς τοῦ ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῶν ἀλισγημάτων τῶν εἰδώλων, καὶ τῆς πορνείας, καὶ τοῦ πνικτοῦ, καὶ τοῦ αἵματος.

21 Μωσῆς γὰρ ἐκ γενεῶν ἀρχαίων κατὰ πόλιν τοὺς κηρύσσοντας αὐτὸν ἔχει, ἐν ταῖς συναγωγαῖς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκόμενος.

22 Τότε ἔδοξε τοῖς ἀποστόλοις καὶ τοῖς πρεσβυτέροις σὺν ὅλῃ τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐκλεξαμένους ἄνδρας ἐξ αὐτῶν πέμψαι εἰς Ἀντιόχειαν, σὺν τῷ Παύλῳ καὶ Βαρνάβᾳ· Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον Βαρσαβᾶν, καὶ Σίλαν, ἄνδρας ἡγουμένους ἐν τοῖς ἀδελφοῖς·

23 Γράψαντες διὰ χειρὸς αὐτῶν τάδε· Οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἀδελφοὶ, τοῖς κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν καὶ Συρίαν καὶ Κιλικίαν ἀδελφοῖς τοῖς ἐξ ἐθνῶν, χαίρειν.

24 Ἐπειδὴ ἠκούσαμεν ὅτι τινὲς ἐξ ἡμῶν ἐξελθόντες ἐτάραξαν ὑμᾶς λόγοις, ἀνασκευάζοντες τὰς ψυχὰς ὑμῶν, λέγοντες περιτέμνεσθαι, ϗ τηρεῖν τὸν νόμον, οἷς οὐ διεστειλάμεθα·

25 Ἔδοξεν ἡμῖν γενομένοις ὁμοθυμαδὸν, ἐκλεξαμένους ἄνδρας πέμψαι πρὸς ὑμᾶς, σὺν τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῶν Βαρνάβᾳ ϗ Παύλῳ,

26 Ἀνθρώποις παραδεδωκόσι τὰς ψυχὰς αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

27 Ἀπεστάλκαμεν οὖν Ἰούδαν καὶ Σίλαν, ϗ αὐτοὺς διὰ λόγου ἀπαγγέλλοντας τὰ αὐτά.

28 Ἔδοξε γὰρ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι ϗ ἡμῖν, μηδὲν πλέον ἐπιτίθεσθαι ὑμῖν βάρος πλὴν τῶν ἐπάναγκες τούτων·

29 Ἀπέχεσθαι εἰδωλοθύτων, ϗ αἵματος, ϗ πνικτοῦ, ϗ πορνείας· ἐξ ὧν διατηροῦντες ἑαυτοὺς, εὖ πράξετε. Ἔῤῥωσθε.

30 Οἱ μὲν οὖν ἀπολυθέντες ἦλθον εἰς Ἀντιόχειαν· ϗ συναγαγόντες τὸ πλῆθος, ἐπέδωκαν τὴν ἐπιστολήν.

31 Ἀναγνόντες δὲ, ἐχάρησαν ἐπὶ τῇ παρακλήσει.

32 Ἰούδας δὲ ϗ Σίλας, καὶ αὐτοὶ προφῆται ὄντες, διὰ λόγου πολλοῦ παρεκάλεσαν τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ ἐπεστήριξαν.

33 Ποιήσαντες δὲ χρόνον, ἀπελύθησαν μετ' εἰρήνης ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν πρὸς τοὺς ἀποστόλους.

34 Ἔδοξε δὲ τῷ Σίλᾳ ἐπιμεῖναι αὐτοῦ.

35 Παῦλος δὲ ϗ Βαρνάβας διέτριβον ἐν Ἀντιοχείᾳ, διδάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι, μετὰ καὶ ἑτέρων πολλῶν, τὸν λόγον τοῦ Κυρίου.

36 Μετὰ δέ τινας ἡμέρας εἶπε Παῦλος πρὸς Βαρνάβαν· Ἐπιστρέψαντες δὴ ἐπισκεψώμεθα τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν κατὰ πᾶσαν πόλιν, ἐν αἷς κατηγγείλαμεν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, πῶς ἔχουσι.

37 Βαρνάβας δὲ ἐβουλεύσατο συμπαραλαβεῖν τὸν Ἰωάννην τὸν καλούμενον Μάρκον.

38 Παῦλος δὲ ἠξίου, τὸν ἀποστάντα ἀπ' αὐτῶν ἀπὸ Παμφυλίας, ϗ μὴ συνελθόντα αὐτοῖς εἰς τὸ ἔργον, μὴ συμπαραλαβεῖν τοῦτον.

39 Ἐγένετο οὖν παροξυσμὸς, ὥστε ἀποχωρισθῆναι αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων· τόν τε Βαρνάβαν, παραλαβόντα τὸν Μάρκον, ἐκπλεῦσαι εἰς Κύπρον.

40 Παῦλος δὲ ἐπιλεξάμενος Σίλαν, ἐξῆλθε, παραδοθεὶς τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν.

41 Διήρχετο δὲ τὴν Συρίαν

καὶ Κιλικίαν, ἐπιστηρίζων τὰς ἐκκλησίας.

Κεφ. ιϛʹ. 16.

ΚΑΤΗΝΤΗΣΕ δὲ εἰς Δέρβην ϗ Λύστραν· καὶ ἰδοὺ, μαθητής τις ἦν ἐκεῖ ὀνόματι Τιμόθεος, υἱὸς γυναικός τινος Ἰουδαίας πιστῆς, πατρὸς δὲ Ἕλληνος·

2 Ὃς ἐμαρτυρεῖτο ὑπὸ τῶν ἐν Λύστροις ϗ Ἰκονίῳ ἀδελφῶν.

3 Τοῦτον ἠθέλησεν ὁ Παῦλος σὺν αὐτῷ ἐξελθεῖν· ϗ λαβὼν περιέτεμεν αὐτὸν, διὰ τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ὄντας ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις· ᾔδεισαν γὰρ ἅπαντες τὸν πατέρα αὐτοῦ ὅτι Ἕλλην ὑπῆρχεν.

4 Ὡς δὲ διεπορεύοντο τὰς πόλεις, παρεδίδουν αὐτοῖς φυλάσσειν τὰ δόγματα τὰ κεκριμένα ὑπὸ τῶν ἀποστόλων ϗ τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ.

5 Αἱ μὲν οὖν ἐκκλησίαι ἐστερεοῦντο τῇ πίστει, ϗ ἐπερίσσευον τῷ ἀριθμῷ καθ' ἡμέραν.

6 Διελθόντες δὲ τὴν Φρυγίαν καὶ τὴν Γαλατικὴν χώραν, κωλυθέντες ὑπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος λαλῆσαι τὸν λόγον ἐν τῇ Ἀσίᾳ,

7 Ἐλθόντες κατὰ τὴν Μυσίαν, ἐπείραζον κατὰ τὴν Βιθυνίαν πορεύεσθαι· ϗ οὐκ εἴασεν αὐτοὺς τὸ Πνεῦμα.

8 Παρελθόντες δὲ τὴν Μυσίαν, κατέβησαν εἰς Τρωάδα.

9 Καὶ ὅραμα διὰ τῆς νυκτὸς ὤφθη τῷ Παύλῳ· Ἀνήρ τις ἦν Μακεδὼν ἑστὼς, παρακαλῶν αὐτὸν, καὶ λέγων· Διαβὰς εἰς Μακεδονίαν, βοήθησον ἡμῖν.

10 Ὡς δὲ τὸ ὅραμα εἶδεν, εὐθέως ἐζητήσαμεν ἐξελθεῖν εἰς τὴν Μακεδονίαν, συμβιβάζοντες ὅτι προσκέκληται ἡμᾶς ὁ Κύριος εὐαγγελίσασθαι αὐτούς.

11 Ἀναχθέντες οὖν ἀπὸ τῆς Τρωάδος, εὐθυδρομήσαμεν εἰς Σαμοθρᾴκην, τῇ τε ἐπιούσῃ εἰς Νεάπολιν·

12 Ἐκεῖθέν τε εἰς Φιλίππους, ἥτις ἐστὶ πρώτη τῆς μερίδος τῆς Μακεδονίας πόλις, κολώνια. Ἦμεν δὲ ἐν ταύτῃ τῇ πόλει διατρίβοντες ἡμέρας τινάς.

13 Τῇ τε ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἐξήλθομεν ἔξω τῆς πόλεως παρὰ ποταμὸν, οὗ ἐνομίζετο προσευχὴ εἶναι· ϗ καθίσαντες ἐλαλοῦμεν ταῖς συνελθούσαις γυναιξί.

14 Καί τις γυνὴ ὀνόματι Λυδία, πορφυρόπωλις, πόλεως Θυατείρων, σεβομένη τὸν Θεὸν, ἤκουεν· ἧς ὁ Κύριος διήνοιξε τὴν καρδίαν, προσέχειν τοῖς λαλουμένοις ὑπὸ τοῦ Παύλου.

15 Ὡς δὲ ἐβαπτίσθη, καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς, παρεκάλεσε, λέγουσα· Εἰ κεκρίκατέ με πιστὴν τῷ Κυρίῳ εἶναι, εἰσελθόντες εἰς

τὸν οἶκόν μου, μείνατε. Καὶ παρ-
εβιάσατο ἡμᾶς.

16 Ἐγένετο δὲ πορευομένων
ἡμῶν εἰς προσευχὴν, παιδίσ-
κην τινὰ ἔχουσαν πνεῦμα Πύ-
θωνος ἀπαντῆσαι ἡμῖν, ἥτις
ἐργασίαν πολλὴν παρεῖχε τοῖς
κυρίοις αὐτῆς, μαντευομένη.

17 Αὕτη κατακολουθήσασα
τῷ Παύλῳ καὶ ἡμῖν, ἔκραζε,
λέγουσα· Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι
δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσὶν,
οἵτινες καταγγέλλουσιν ἡμῖν
ὁδὸν σωτηρίας.

18 Τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολ-
λὰς ἡμέρας. Διαπονηθεὶς δὲ ὁ
Παῦλος, καὶ ἐπιστρέψας, τῷ
πνεύματι εἶπε· Παραγγέλλω
σοι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ,
ἐξελθεῖν ἀπ᾽ αὐτῆς. Καὶ ἐξ-
ῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ.

19 Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐ-
τῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ἐλπὶς τῆς ἐρ-
γασίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι
τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν, εἵλ-
κυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς
ἄρχοντας.

20 Καὶ προσαγαγόντες αὐ-
τοὺς τοῖς στρατηγοῖς, εἶπον· Οὗ-
τοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν
ἡμῶν τὴν πόλιν, Ἰουδαῖοι ὑπάρ-
χοντες·

21 Καὶ καταγγέλλουσιν ἔθη
ἃ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν παραδέχε-
σθαι, οὐδὲ ποιεῖν, Ῥωμαίοις
οὖσι.

22 Καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος
κατ᾽ αὐτῶν· καὶ οἱ στρατηγοὶ,
περιῤῥήξαντες αὐτῶν τὰ ἱμά-
τια, ἐκέλευον ῥαβδίζειν·

23 Πολλάς τε ἐπιθέντες αὐ-
τοῖς πληγὰς, ἔβαλον εἰς φυ-
λακὴν, παραγγείλαντες τῷ δε-
σμοφύλακι ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐ-
τούς.

24 Ὃς παραγγελίαν τοιαύ-
την εἰληφὼς, ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς
τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν, καὶ τοὺς
πόδας αὐτῶν ἠσφαλίσατο εἰς
τὸ ξύλον.

25 Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον
Παῦλος καὶ Σίλας προσευχό-
μενοι ὕμνουν τὸν Θεόν· ἐπηκρο-
ῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμιοι.

26 Ἄφνω δὲ σεισμὸς ἐγένετο
μέγας, ὥστε σαλευθῆναι τὰ θε-
μέλια τοῦ δεσμωτηρίου· ἀνεῴ-
χθησάν τε παραχρῆμα αἱ
θύραι πᾶσαι, καὶ πάντων τὰ
δεσμὰ ἀνέθη.

27 Ἔξυπνος δὲ γενόμενος ὁ
δεσμοφύλαξ, καὶ ἰδὼν ἀνεῳγ-
μένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς,
σπασάμενος μάχαιραν, ἔμελ-
λεν ἑαυτὸν ἀναιρεῖν, νομίζων
ἐκπεφευγέναι τοὺς δεσμίους.

28 Ἐφώνησε δὲ φωνῇ μεγά-
λῃ ὁ Παῦλος, λέγων· Μηδὲν
πράξῃς σεαυτῷ κακόν· ἅπαν-
τες γάρ ἐσμεν ἐνθάδε.

29 Αἰτήσας δὲ φῶτα, εἰσεπή-
δησε, καὶ ἔντρομος γενόμενος

προσέπεσε τῷ Παύλῳ καὶ τῷ
Σίλᾳ.
30 Καὶ προαγαγὼν αὐτοὺς
ἔξω, ἔφη· Κύριοι, τί με δεῖ
ποιεῖν ἵνα σωθῶ;
31 Οἱ δὲ εἶπον· Πίστευσον ἐπὶ
τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ
σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου.
32 Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν
λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ πᾶσι τοῖς
ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.
33 Καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν
ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς, ἔλουσεν
ἀπὸ τῶν πληγῶν· καὶ ἐβαπτίσθη
αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ πάντες παρα-
χρῆμα.
34 Ἀναγαγών τε αὐτοὺς εἰς
τὸν οἶκον αὐτοῦ, παρέθηκε τρά-
πεζαν, καὶ ἠγαλλιάσατο πανοικὶ
πεπιστευκὼς τῷ Θεῷ.
35 Ἡμέρας δὲ γενομένης ἀπέ-
στειλαν οἱ στρατηγοὶ τοὺς ῥαβδού-
χους, λέγοντες· Ἀπόλυσον τοὺς
ἀνθρώπους ἐκείνους.
36 Ἀπήγγειλε δὲ ὁ δεσμο-
φύλαξ τοὺς λόγους τούτους πρὸς
τὸν Παῦλον· Ὅτι ἀπεστάλκασιν
οἱ στρατηγοὶ, ἵνα ἀπολυθῆτε·
νῦν οὖν ἐξελθόντες πορεύεσθε
ἐν εἰρήνῃ.
37 Ὁ δὲ Παῦλος ἔφη πρὸς
αὐτούς· Δείραντες ἡμᾶς δημο-
σίᾳ, ἀκατακρίτους, ἀνθρώπους
Ῥωμαίους ὑπάρχοντας, ἔβαλον
εἰς φυλακήν· καὶ νῦν λάθρα ἡ-
μᾶς ἐκβάλλουσιν; οὐ γάρ·
ἀλλὰ ἐλθόντες αὐτοὶ ἡμᾶς ἐξα-
γαγέτωσαν.
38 Ἀνήγγειλαν δὲ τοῖς στρα-
τηγοῖς οἱ ῥαβδοῦχοι τὰ ῥήματα
ταῦτα· καὶ ἐφοβήθησαν ἀκού-
σαντες ὅτι Ῥωμαῖοί εἰσι.
39 Καὶ ἐλθόντες παρεκάλε-
σαν αὐτοὺς, καὶ ἐξαγαγόντες ἠ-
ρώτων ἐξελθεῖν τῆς πόλεως.
40 Ἐξελθόντες δὲ ἐκ τῆς φυ-
λακῆς εἰσῆλθον εἰς τὴν Λυδίαν·
καὶ ἰδόντες τοὺς ἀδελφοὺς, παρ-
εκάλεσαν αὐτοὺς, καὶ ἐξῆλθον.

Κεφ. ιζʹ. 17.

ΔΙΟΔΕΥΣΑΝΤΕΣ δὲ τὴν
Ἀμφίπολιν καὶ Ἀπολλω-
νίαν, ἦλθον εἰς Θεσσαλονίκην,
ὅπου ἦν ἡ συναγωγὴ τῶν Ἰου-
δαίων.
2 Κατὰ δὲ τὸ εἰωθὸς τῷ
Παύλῳ εἰσῆλθε πρὸς αὐτοὺς, καὶ
ἐπὶ σάββατα τρία διελέγετο
αὐτοῖς ἀπὸ τῶν γραφῶν,
3 Διανοίγων καὶ παρατιθέ-
μενος, ὅτι τὸν Χριστὸν ἔδει πα-
θεῖν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν, καὶ
ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς,
ὃν ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν.
4 Καί τινες ἐξ αὐτῶν ἐπεί-
σθησαν, καὶ προσεκληρώθησαν
τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλᾳ, τῶν
τε σεβομένων Ἑλλήνων πολὺ
πλῆθος, γυναικων τε τῶν πρώ-
των οὐκ ὀλίγαι.
5 Ζηλώσαντες δὲ οἱ ἀπει-
θοῦντες Ἰουδαῖοι, καὶ προσλαβό-

μενοι τῶν ἀγοραίων τινὰς ἄνδρας πονηροὺς, καὶ ὀχλοποιήσαντες, ἐθορύβουν τὴν πόλιν· ἐπιστάντες τε τῇ οἰκίᾳ Ἰάσονος, ἐζήτουν αὐτοὺς ἀγαγεῖν εἰς τὸν δῆμον.

6 Μὴ εὑρόντες δὲ αὐτοὺς, ἔσυρον τὸν Ἰάσονα καί τινας ἀδελφοὺς ἐπὶ τοὺς πολιτάρχας, βοῶντες· Ὅτι οἱ τὴν οἰκουμένην ἀναστατώσαντες, οὗτοι· ϗ ἐνθάδε πάρεισιν,

7 Οὓς ὑποδέδεκται Ἰάσων· ϗ οὗτοι πάντες ἀπέναντι τῶν δογμάτων Καίσαρος πράττουσι, βασιλέα λέγοντες ἕτερον εἶναι, Ἰησοῦν.

8 Ἐτάραξαν δὲ τὸν ὄχλον ϗ τοὺς πολιτάρχας ἀκούοντας ταῦτα.

9 Καὶ λαβόντες τὸ ἱκανὸν παρὰ τοῦ Ἰάσονος ϗ τῶν λοιπῶν, ἀπέλυσαν αὐτούς.

10 Οἱ δὲ ἀδελφοὶ εὐθέως διὰ τῆς νυκτὸς ἐξέπεμψαν τόν τε Παῦλον ϗ τὸν Σίλαν εἰς Βέροιαν· οἵτινες παραγενόμενοι, εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων ἀπήεσαν.

11 Οὗτοι δὲ ἦσαν εὐγενέστεροι τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ, οἵτινες ἐδέξαντο τὸν λόγον μετὰ πάσης προθυμίας, τὸ καθ' ἡμέραν ἀνακρίνοντες τὰς γραφὰς, εἰ ἔχοι ταῦτα οὕτως.

12 Πολλοὶ μὲν οὖν ἐξ αὐτῶν ἐπίστευσαν, καὶ τῶν Ἑλληνίδων γυναικῶν τῶν εὐσχημόνων ϗ ἀνδρῶν οὐκ ὀλίγοι.

13 Ὡς δὲ ἔγνωσαν οἱ ἀπὸ τῆς Θεσσαλονίκης Ἰουδαῖοι ὅτι καὶ ἐν τῇ Βεροίᾳ κατηγγέλη ὑπὸ τοῦ Παύλου ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ἦλθον κἀκεῖ, σαλεύοντες τοὺς ὄχλους.

14 Εὐθέως δὲ τότε τὸν Παῦλον ἐξαπέστειλαν οἱ ἀδελφοὶ πορεύεσθαι ὡς ἐπὶ τὴν θάλασσαν· ὑπέμενον δὲ ὅ, τε Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος ἐκεῖ.

15 Οἱ δὲ καθιστῶντες τὸν Παῦλον, ἤγαγον αὐτὸν ἕως Ἀθηνῶν· καὶ λαβόντες ἐντολὴν πρὸς τὸν Σίλαν ϗ Τιμόθεον, ἵνα ὡς τάχιστα ἔλθωσι πρὸς αὐτὸν, ἐξῄεσαν.

16 Ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις ἐκδεχομένου αὐτοὺς τοῦ Παύλου, παρωξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, θεωροῦντι κατείδωλον οὖσαν τὴν πόλιν.

17 Διελέγετο μὲν οὖν ἐν τῇ συναγωγῇ τοῖς Ἰουδαίοις ϗ τοῖς σεβομένοις, καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ πᾶσαν ἡμέραν πρὸς τοὺς παρατυγχάνοντας.

18 Τινὲς δὲ τῶν Ἐπικουρείων ϗ τῶν Στωϊκῶν φιλοσόφων συνέβαλλον αὐτῷ· καί τινες ἔλεγον· Τί ἂν θέλοι ὁ σπερμολόγος οὗτος λέγειν; Οἱ δέ· Ξένων δαιμονίων δοκεῖ καταγγελεὺς εἶναι· ὅτι τὸν Ἰησοῦν ϗ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῖς εὐηγγελίζετο.

19 Ἐπιλαβόμενοί τε αὐτοῦ, ἐπὶ τὸν Ἄρειον πάγον ἤγαγον, λέγοντες· Δυνάμεθα γνῶναι τίς ἡ καινὴ αὕτη ἡ ὑπὸ σοῦ λαλουμένη διδαχή;

20 Ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν· βουλόμεθα οὖν γνῶναι τί ἂν θέλοι ταῦτα εἶναι.

21 (Ἀθηναῖοι δὲ πάντες καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι εἰς οὐδὲν ἕτερον εὐκαίρουν, ἢ λέγειν τι καὶ ἀκούειν καινότερον.)

22 Σταθεὶς δὲ ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ τοῦ Ἀρείου πάγου, ἔφη· Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ πάντα ὡς δεισιδαιμονεστέρους ὑμᾶς θεωρῶ.

23 Διερχόμενος γὰρ καὶ ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν, εὗρον καὶ βωμὸν ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο· Ἀγνώστῳ Θεῷ. Ὃν οὖν ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε, τοῦτον ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν.

24 Ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, οὗτος οὐρανοῦ καὶ γῆς Κύριος ὑπάρχων, οὐκ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ·

25 Οὐδὲ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρώπων θεραπεύεται, προσδεόμενός τινος, αὐτὸς διδοὺς πᾶσι ζωὴν καὶ πνοὴν καὶ τὰ πάντα.

26 Ἐποίησέ τε ἐξ ἑνὸς αἵματος πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων κατοικεῖν ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ὁρίσας προτεταγμένους καιροὺς, καὶ τὰς ὁροθεσίας τῆς κατοικίας αὐτῶν·

27 Ζητεῖν τὸν Κύριον, εἰ ἄραγε ψηλαφήσειαν αὐτὸν καὶ εὕροιεν· καίτοιγε οὐ μακρὰν ἀπὸ ἑνὸς ἑκάστου ἡμῶν ὑπάρχοντα.

28 Ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν, καὶ κινούμεθα, καί ἐσμεν· ὡς καί τινες τῶν καθ' ὑμᾶς ποιητῶν εἰρήκασι· Τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν.

29 Γένος οὖν ὑπάρχοντες τοῦ Θεοῦ, οὐκ ὀφείλομεν νομίζειν χρυσῷ, ἢ ἀργύρῳ, ἢ λίθῳ, χαράγματι τέχνης καὶ ἐνθυμήσεως ἀνθρώπου, τὸ Θεῖον εἶναι ὅμοιον.

30 Τοὺς μὲν οὖν χρόνους τῆς ἀγνοίας ὑπεριδὼν ὁ Θεὸς, τανῦν παραγγέλλει τοῖς ἀνθρώποις πᾶσι πανταχοῦ μετανοεῖν.

31 Διότι ἔστησεν ἡμέραν ἐν ᾗ μέλλει κρίνειν τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, ἐν ἀνδρὶ ᾧ ὥρισε, πίστιν παρασχὼν πᾶσιν, ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

32 Ἀκούσαντες δὲ ἀνάστασιν νεκρῶν, οἱ μὲν ἐχλεύαζον· οἱ δὲ εἶπον, Ἀκουσόμεθά σου πάλιν περὶ τούτου.

33 Καὶ οὕτως ὁ Παῦλος ἐξῆλθεν ἐκ μέσου αὐτῶν.

34 Τινὲς δὲ ἄνδρες κολληθέντες αὐτῷ, ἐπίστευσαν· ἐν οἷς καὶ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης,

ϗ γυνὴ ὀνόματι Δάμαρις, καὶ ἕτεροι σὺν αὐτοῖς.

Κεφ. ιη΄. 18.

ΜΕΤΑ δὲ ταῦτα χωρισθεὶς ὁ Παῦλος ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἦλθεν εἰς Κόρινθον.

2 Καὶ εὑρών τινα Ἰουδαῖον ὀνόματι Ἀκύλαν, Ποντικὸν τῷ γένει, προσφάτως ἐληλυθότα ἀπὸ τῆς Ἰταλίας, καὶ Πρίσκιλλαν γυναῖκα αὐτοῦ, (διὰ τὸ διατεταχέναι Κλαύδιον χωρίζεσθαι πάντας τȣ̀ς Ἰȣδαίους ἐκ τῆς Ῥώμης,) προσῆλθεν αὐτοῖς.

3 Καὶ διὰ τὸ ὁμότεχνον εἶναι, ἔμενε παρ᾽ αὐτοῖς, ϗ εἰργάζετο· ἦσαν γὰρ σκηνοποιοὶ τὴν τέχνην.

4 Διελέγετο δὲ ἐν τῇ συναγωγῇ κατὰ πᾶν σάββατον, ἔπειθέ τε Ἰουδαίους καὶ Ἕλληνας.

5 Ὡς δὲ κατῆλθον ἀπὸ τῆς Μακεδονίας ὅ, τε Σίλας καὶ ὁ Τιμόθεος, συνείχετο τῷ πνεύματι ὁ Παῦλος, διαμαρτυρόμενος τοῖς Ἰȣδαίοις τὸν Χριςὸν Ἰησȣ̃ν.

6 Ἀντιτασσομένων δὲ αὐτῶν καὶ βλασφημȣ́ντων, ἐκτιναξάμενος τὰ ἱμάτια, εἶπε πρὸς αὐτȣ́ς· Τὸ αἷμα ὑμῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ὑμῶν· καθαρὸς ἐγώ· ἀπὸ τοῦ νῦν εἰς τὰ ἔθνη πορεύσομαι.

7 Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς οἰκίαν τινὸς ὀνόματι Ἰȣ́ςȣ, σεβομένȣ τὸν Θεόν, οὗ ἡ οἰκία ἦν συνομορȣ̃σα τῇ συναγωγῇ.

8 Κρίσπος δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος ἐπίςευσε τῷ Κυρίῳ σὺν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτȣ̃· ϗ πολλοὶ τῶν Κορινθίων ἀκȣ́οντες ἐπίςευον ϗ ἐβαπτίζοντο.

9 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος δι᾽ ὁράματος ἐν νυκτὶ τῷ Παύλῳ· Μὴ φοβȣ̃, ἀλλὰ λάλει, ϗ μὴ σιωπήσῃς·

10 Διότι ἐγώ εἰμι μετὰ σȣ̃, ϗ ȣ̓δεὶς ἐπιθήσεταί σοι τοῦ κακῶσαί σε· διότι λαός ἐςί μοι πολὺς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ.

11 Ἐκάθισέ τε ἐνιαυτὸν καὶ μῆνας ἕξ, διδάσκων ἐν αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦ Θεȣ̃.

12 Γαλλίωνος δὲ ἀνθυπατεύοντος τῆς Ἀχαΐας, κατεπέςησαν ὁμοθυμαδὸν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ Παύλῳ, ϗ ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸ βῆμα,

13 Λέγοντες· Ὅτι παρὰ τὸν νόμον οὗτος ἀναπείθει τοὺς ἀνθρώπους σέβεσθαι τὸν Θεόν.

14 Μέλλοντος δὲ τοῦ Παύλου ἀνοίγειν τὸ ςόμα, εἶπεν ὁ Γαλλίων πρὸς τοὺς Ἰουδαίους· Εἰ μὲν οὖν ἦν ἀδίκημά τι ἢ ῥᾳδιούργημα πονηρόν, ὦ Ἰουδαῖοι, κατὰ λόγον ἂν ἠνεσχόμην ὑμῶν·

15 Εἰ δὲ ζήτημά ἐστι περὶ λόγου καὶ ὀνομάτων καὶ νόμου τοῦ καθ' ὑμᾶς, ὄψεσθε αὐτοί· κριτὴς γὰρ ἐγὼ τούτων οὐ βούλομαι εἶναι.

16 Καὶ ἀπήλασεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ βήματος.

17 Ἐπιλαβόμενοι δὲ πάντες οἱ Ἕλληνες Σωσθένην τὸν ἀρχισυνάγωγον, ἔτυπτον ἔμπροσθεν τοῦ βήματος· καὶ οὐδὲν τούτων τῷ Γαλλίωνι ἔμελεν.

18 Ὁ δὲ Παῦλος ἔτι προσμείνας ἡμέρας ἱκανάς, τοῖς ἀδελφοῖς ἀποταξάμενος, ἐξέπλει εἰς τὴν Συρίαν· καὶ σὺν αὐτῷ Πρίσκιλλα καὶ Ἀκύλας, κειράμενος τὴν κεφαλὴν ἐν Κεγχρεαῖς· εἶχε γὰρ εὐχήν.

19 Κατήντησε δὲ εἰς Ἔφεσον, κἀκείνους κατέλιπεν αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ εἰσελθὼν εἰς τὴν συναγωγὴν, διελέχθη τοῖς Ἰουδαίοις.

20 Ἐρωτώντων δὲ αὐτῶν ἐπὶ πλείονα χρόνον μεῖναι παρ' αὐτοῖς, οὐκ ἐπένευσεν,

21 Ἀλλ' ἀπετάξατο αὐτοῖς, εἰπών· Δεῖ με πάντως τὴν ἑορτὴν τὴν ἐρχομένην ποιῆσαι εἰς Ἱεροσόλυμα· πάλιν δὲ ἀνακάμψω πρὸς ὑμᾶς, τοῦ Θεοῦ θέλοντος. Καὶ ἀνήχθη ἀπὸ τῆς Ἐφέσου.

22 Καὶ κατελθὼν εἰς Καισάρειαν, ἀναβὰς, καὶ ἀσπασάμενος τὴν ἐκκλησίαν, κατέβη εἰς Ἀντιόχειαν.

23 Καὶ ποιήσας χρόνον τινὰ ἐξῆλθε, διερχόμενος καθεξῆς τὴν Γαλατικὴν χώραν καὶ Φρυγίαν, ἐπιστηρίζων πάντας τοὺς μαθητάς.

24 Ἰουδαῖος δέ τις, Ἀπολλὼς ὀνόματι, Ἀλεξανδρεὺς τῷ γένει, ἀνὴρ λόγιος, κατήντησεν εἰς Ἔφεσον, δυνατὸς ὢν ἐν ταῖς γραφαῖς.

25 Οὗτος ἦν κατηχημένος τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου· καὶ ζέων τῷ πνεύματι, ἐλάλει καὶ ἐδίδασκεν ἀκριβῶς τὰ περὶ τοῦ Κυρίου, ἐπιστάμενος μόνον τὸ βάπτισμα Ἰωάννου.

26 Οὗτός τε ἤρξατο παῤῥησιάζεσθαι ἐν τῇ συναγωγῇ. Ἀκούσαντες δὲ αὐτοῦ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα, προσελάβοντο αὐτὸν, καὶ ἀκριβέστερον αὐτῷ ἐξέθεντο τὴν τοῦ Θεοῦ ὁδόν.

27 Βουλομένου δὲ αὐτοῦ διελθεῖν εἰς τὴν Ἀχαΐαν, προτρεψάμενοι οἱ ἀδελφοὶ ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς ἀποδέξασθαι αὐτόν· ὃς παραγενόμενος συνεβάλετο πολὺ τοῖς πεπιστευκόσι διὰ τῆς χάριτος.

28 Εὐτόνως γὰρ τοῖς Ἰουδαίοις διακατηλέγχετο δημοσίᾳ, ἐπιδεικνὺς διὰ τῶν γραφῶν, εἶναι τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

Κεφ. ιθ'. 19.

ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν τῷ τὸν Ἀπολλὼ εἶναι ἐν Κορίνθῳ, Παῦλον διελθόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη, ἐλθεῖν εἰς Ἔφεσον. Καὶ εὑρών τινας μαθητὰς,

2 Εἶπε πρὸς αὐτούς· Εἰ Πνεῦμα ἅγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες; Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· Ἀλλ' οὐδὲ εἰ Πνεῦμα ἅγιόν ἐστιν ἠκούσαμεν.

3 Εἶπέ τε πρὸς αὐτούς· Εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε; Οἱ δὲ εἶπον· Εἰς τὸ Ἰωάννου βάπτισμα.

4 Εἶπε δὲ Παῦλος· Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισε βάπτισμα μετανοίας, τῷ λαῷ λέγων, εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτὸν ἵνα πιστεύσωσι, τουτέστιν εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

5 Ἀκούσαντες δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

6 Καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου τὰς χεῖρας, ἦλθε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτούς· ἐλάλουν τε γλώσσαις, καὶ προεφήτευον.

7 Ἦσαν δὲ οἱ πάντες ἄνδρες ὡσεὶ δεκαδύο.

8 Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐπαῤῥησιάζετο, ἐπὶ μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος, καὶ πείθων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

9 Ὡς δέ τινες ἐσκληρύνοντο καὶ ἠπείθουν, κακολογοῦντες τὴν ὁδὸν ἐνώπιον τοῦ πλήθους, ἀποστὰς ἀπ' αὐτῶν, ἀφώρισε τοὺς μαθητὰς, καθ' ἡμέραν διαλεγόμενος ἐν τῇ σχολῇ Τυράννου τινός.

10 Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ ἔτη δύο, ὥστε πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἀσίαν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας.

11 Δυνάμεις τε οὐ τὰς τυχούσας ἐποίει ὁ Θεὸς διὰ τῶν χειρῶν Παύλου·

12 Ὥστε καὶ ἐπὶ τοὺς ἀσθενοῦντας ἐπιφέρεσθαι ἀπὸ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ σουδάρια ἢ σιμικίνθια, καὶ ἀπαλλάσσεσθαι ἀπ' αὐτῶν τὰς νόσους, τά τε πνεύματα τὰ πονηρὰ ἐξέρχεσθαι ἀπ' αὐτῶν.

13 Ἐπεχείρησαν δέ τινες ἀπὸ τῶν περιερχομένων Ἰουδαίων ἐξορκιστῶν ὀνομάζειν ἐπὶ τοὺς ἔχοντας τὰ πνεύματα τὰ πονηρὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, λέγοντες· Ὁρκίζομεν ὑμᾶς τὸν Ἰησοῦν, ὃν ὁ Παῦλος κηρύσσει.

14 Ἦσαν δέ τινες υἱοὶ Σκευᾶ Ἰουδαίου ἀρχιερέως ἑπτὰ, οἱ τοῦτο ποιοῦντες.

15 Ἀποκριθὲν δὲ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν, εἶπε· Τὸν Ἰησοῦν γινώσκω, καὶ τὸν Παῦλον ἐπίσταμαι· ὑμεῖς δὲ τίνες ἐστέ;

16 Καὶ ἐφαλλόμενος ἐπ᾽ αὐτοὺς ὁ ἄνθρωπος ἐν ᾧ ἦν τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν, ϗ κατακυριεύσας αὐτῶν, ἴσχυσε κατ᾽ αὐτῶν, ὥςε γυμνοὺς ϗ τετραυματισμένους ἐκφυγεῖν ἐκ τοῦ οἴκου ἐκείνου.

17 Τοῦτο δὲ ἐγένετο γνωςὸν πᾶσιν Ἰουδαίοις τε ϗ Ἕλλησι τοῖς κατοικοῦσι τὴν Ἔφεσον· καὶ ἐπέπεσε φόβος ἐπὶ πάντας αὐτοὺς, ϗ ἐμεγαλύνετο τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

18 Πολλοί τε τῶν πεπιςευκότων ἤρχοντο, ἐξομολογούμενοι ϗ ἀναγγέλλοντες τὰς πράξεις αὐτῶν.

19 Ἱκανοὶ δὲ τῶν τὰ περίεργα πραξάντων, συνενέγκαντες τὰς βίβλους, κατέκαιον ἐνώπιον πάντων· καὶ συνεψήφισαν τὰς τιμὰς αὐτῶν, ϗ εὗρον ἀργυρίου μυριάδας πέντε.

20 Οὕτω κατὰ κράτος ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ηὔξανε καὶ ἴσχυεν.

21 Ὡς δὲ ἐπληρώθη ταῦτα, ἔθετο ὁ Παῦλος ἐν τῷ Πνεύματι, διελθὼν τὴν Μακεδονίαν ϗ Ἀχαΐαν, πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, εἰπών· Ὅτι μετὰ τὸ γενέσθαι με ἐκεῖ, δεῖ με ϗ Ῥώμην ἰδεῖν.

22 Ἀποςείλας δὲ εἰς τὴν Μακεδονίαν δύο τῶν διακονούντων αὐτῷ, Τιμόθεον καὶ Ἔραςον, αὐτὸς ἐπέσχε χρόνον εἰς τὴν Ἀσίαν.

23 Ἐγένετο δὲ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον τάραχος οὐκ ὀλίγος περὶ τῆς ὁδοῦ.

24 Δημήτριος γάρ τις ὀνόματι, ἀργυροκόπος, ποιῶν ναοὺς ἀργυροῦς Ἀρτέμιδος, παρείχετο τοῖς τεχνίταις ἐργασίαν οὐκ ὀλίγην.

25 Οὓς συναθροίσας, ϗ τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐργάτας, εἶπεν· Ἄνδρες, ἐπίςασθε ὅτι ἐκ ταύτης τῆς ἐργασίας ἡ εὐπορία ἡμῶν ἐςι·

26 Καὶ θεωρεῖτε καὶ ἀκούετε ὅτι οὐ μόνον Ἐφέσου, ἀλλὰ σχεδὸν πάσης τῆς Ἀσίας, ὁ Παῦλος οὗτος πείσας μετέςησεν ἱκανὸν ὄχλον, λέγων ὅτι οὐκ εἰσὶ Θεοὶ οἱ διὰ χειρῶν γινόμενοι.

27 Οὐ μόνον δὲ τοῦτο κινδυνεύει ἡμῖν τὸ μέρος εἰς ἀπελεγμὸν ἐλθεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος ἱερὸν εἰς οὐδὲν λογισθῆναι, μέλλειν δὲ ϗ καθαιρεῖσθαι τὴν μεγαλειότητα αὐτῆς, ἣν ὅλη ἡ Ἀσία ϗ ἡ οἰκουμένη σέβεται.

28 Ἀκούσαντες δὲ, ϗ γενόμενοι πλήρεις θυμοῦ, ἔκραζον λέγοντες· Μεγάλη ἡ Ἄρτεμις Ἐφεσίων.

29 Καὶ ἐπλήσθη ἡ πόλις ὅλη συγχύσεως· ὥρμησάν τε

ὁμοθυμαδὸν εἰς τὸ θέατρον,
συναρπάσαντες Γάϊον ϗ Ἀρί-
σαρχον Μακεδόνας, συνεκδή-
μȣς τȣ̃ Παύλȣ.
30 Τȣ̃ δὲ Παύλȣ βȣλομένου
εἰσελθεῖν εἰς τὸν δῆμον, ȣ̓κ εἴων
αὐτὸν οἱ μαθηταί.
31 Τινὲς δὲ ϗ τῶν Ἀσιαρχῶν
ὄντες αὐτῷ φίλοι, πέμψαντες
πρὸς αὐτὸν, παρεκάλουν μὴ
δȣ̃ναι ἑαυτὸν εἰς τὸ θέατρον.
32 Ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλο τι
ἔκραζον· ἦν γὰρ ἡ ἐκκλησία
συγκεχυμένη, ϗ οἱ πλείȣς οὐκ
ᾔδεισαν τίνος ἕνεκεν συνεληλύ-
θεισαν.
33 Ἐκ δὲ τȣ̃ ὄχλου προεβί-
βασαν Ἀλέξανδρον, προβαλόν-
των αὐτὸν τῶν Ἰȣδαίων· ὁ δὲ
Ἀλέξανδρος, κατασείσας τὴν
χεῖρα, ἤθελεν ἀπολογεῖσθαι
τῷ δήμῳ.
34 Ἐπιγνόντων δὲ ὅτι Ἰου-
δαῖός ἐστι, φωνὴ ἐγένετο μία ἐκ
πάντων, ὡς ἐπὶ ὥρας δύο κρα-
ζόντων· Μεγάλη ἡ Ἄρτεμις
Ἐφεσίων.
35 Καταστείλας δὲ ὁ γραμ-
ματεὺς τὸν ὄχλον, φησίν· Ἄν-
δρες Ἐφέσιοι, τίς γάρ ἐστιν ἄν-
θρωπος ὃς οὐ γινώσκει τὴν Ἐφε-
σίων πόλιν νεωκόρον οὖσαν τῆς
μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος, καὶ
τȣ̃ Διοπετȣ̃ς;
36 Ἀναντιῤῥήτων οὖν ὄντων
τούτων, δέον ἐστὶν ὑμᾶς κατε-
σταλμένȣς ὑπάρχειν, καὶ μηδὲν
προπετὲς πράττειν.
37 Ἠγάγετε γὰρ τοὺς ἄν-
δρας τȣ́τȣς, ȣ̓́τε ἱεροσύλȣς, ȣ̓́τε
βλασφημȣ̃ντας τὴν θεὰν ὑμῶν.
38 Εἰ μὲν ȣ̓̃ν Δημήτριος καὶ
οἱ σὺν αὐτῷ τεχνῖται πρός
τινα λόγον ἔχουσιν, ἀγοραῖοι
ἄγονται, καὶ ἀνθύπατοί εἰσιν·
ἐγκαλείτωσαν ἀλλήλοις.
39 Εἰ δέ τι περὶ ἑτέρων ἐπι-
ζητεῖτε, ἐν τῇ ἐννόμῳ ἐκκλησίᾳ
ἐπιλυθήσεται.
40 Καὶ γὰρ κινδυνεύομεν ἐγ-
καλεῖσθαι στάσεως περὶ τῆς σή-
μερον, μηδενὸς αἰτίȣ ὑπάρχον-
τος περὶ οὗ δυνησόμεθα ἀπο-
δȣ̃ναι λόγον τῆς συστροφῆς ταύ-
της.
41 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἀπέ-
λυσε τὴν ἐκκλησίαν.

Κεφ. κ΄. 20.

ΜΕΤΑ δὲ τὸ παύσασθαι
τὸν θόρυβον, προσκαλε-
σάμενος ὁ Παῦλος τȣ̀ς μαθη-
τὰς, ϗ ἀσπασάμενος, ἐξῆλθε
πορευθῆναι εἰς τὴν Μακεδονίαν.
2 Διελθὼν δὲ τὰ μέρη ἐκεῖνα,
καὶ παρακαλέσας αὐτȣ̀ς λόγῳ
πολλῷ, ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα.
3 Ποιήσας τε μῆνας τρεῖς,
γενομένης αὐτῷ ἐπιβουλῆς ὑπὸ
τῶν Ἰȣδαίων μέλλοντι ἀνάγε-
σθαι εἰς τὴν Συρίαν, ἐγένετο
γνώμη τȣ̃ ὑποστρέφειν διὰ Μα-
κεδονίας.

4 Συνείπετο δὲ αὐτῷ ἄχρι τῆς Ἀσίας Σώπατρος Βεροιαῖος· Θεσσαλονικέων δὲ, Ἀρίσαρχος, ϗ Σεκοῦνδος, ϗ Γάϊος Δερβαῖος, ϗ Τιμόθεος· Ἀσιανοὶ δὲ, Τυχικὸς ϗ Τρόφιμος.

5 Οὗτοι προελθόντες ἔμενον ἡμᾶς ἐν Τρωάδι.

6 Ἡμεῖς δὲ ἐξεπλεύσαμεν μετὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἀζύμων ἀπὸ Φιλίππων, καὶ ἤλθομεν πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν Τρωάδα ἄχρις ἡμερῶν πέντε, οὗ διετρίψαμεν ἡμέρας ἑπτά.

7 Ἐν δὲ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, συνηγμένων τῶν μαθητῶν τοῦ κλάσαι ἄρτον, ὁ Παῦλος διελέγετο αὐτοῖς, μέλλων ἐξιέναι τῇ ἐπαύριον· παρέτεινέ τε τὸν λόγον μέχρι μεσονυκτίου.

8 Ἦσαν δὲ λαμπάδες ἱκαναὶ ἐν τῷ ὑπερῴῳ οὗ ἦσαν συνηγμένοι.

9 Καθήμενος δέ τις νεανίας ὀνόματι Εὔτυχος ἐπὶ τῆς θυρίδος, καταφερόμενος ὕπνῳ βαθεῖ, διαλεγομένου τοῦ Παύλου ἐπὶ πλεῖον, κατενεχθεὶς ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ τριστέγου κάτω· ϗ ἤρθη νεκρός.

10 Καταβὰς δὲ ὁ Παῦλος ἐπέπεσεν αὐτῷ, ϗ συμπεριλαβὼν εἶπε· Μὴ θορυβεῖσθε· ἡ γὰρ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστιν.

11 Ἀναβὰς δὲ, καὶ κλάσας ἄρτον ϗ γευσάμενος, ἐφ᾽ ἱκανόν τε ὁμιλήσας ἄχρις αὐγῆς, οὕτως ἐξῆλθεν.

12 Ἤγαγον δὲ τὸν παῖδα ζῶντα, καὶ παρεκλήθησαν οὐ μετρίως.

13 Ἡμεῖς δὲ προελθόντες ἐπὶ τὸ πλοῖον, ἀνήχθημεν εἰς τὴν Ἄσσον, ἐκεῖθεν μέλλοντες ἀναλαμβάνειν τὸν Παῦλον· οὕτω γὰρ ἦν διατεταγμένος, μέλλων αὐτὸς πεζεύειν.

14 Ὡς δὲ συνέβαλεν ἡμῖν εἰς τὴν Ἄσσον, ἀναλαβόντες αὐτὸν ἤλθομεν εἰς Μιτυλήνην.

15 Κἀκεῖθεν ἀποπλεύσαντες, τῇ ἐπιούσῃ κατηντήσαμεν ἀντικρὺ Χίου· τῇ δὲ ἑτέρᾳ παρεβάλομεν εἰς Σάμον· καὶ μείναντες ἐν Τρωγυλλίῳ, τῇ ἐχομένῃ ἤλθομεν εἰς Μίλητον.

16 Ἔκρινε γὰρ ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι τὴν Ἔφεσον, ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἔσπευδε γὰρ, εἰ δυνατὸν ἦν αὐτῷ, τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα.

17 Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμψας εἰς Ἔφεσον, μετεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας.

18 Ὡς δὲ παρεγένοντο πρὸς αὐτὸν, εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἐπίστασθε, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἀφ᾽ ἧς ἐπέβην εἰς τὴν Ἀσίαν,

πῶς μεθ' ὑμῶν τὸν πάντα χρό-
νον ἐγενόμην·
19 Δουλεύων τῷ Κυρίῳ μετὰ
πάσης ταπεινοφροσύνης, καὶ
πολλῶν δακρύων καὶ πειρασμῶν,
τῶν συμβάντων μοι ἐν ταῖς ἐπι-
βουλαῖς τῶν Ἰουδαίων·
20 Ὡς οὐδὲν ὑπεστειλάμην τῶν
συμφερόντων, τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι
ὑμῖν καὶ διδάξαι ὑμᾶς δημοσίᾳ
καὶ κατ' οἴκους·
21 Διαμαρτυρόμενος Ἰουδαίοις
τε καὶ Ἕλλησι τὴν εἰς τὸν Θεὸν
μετάνοιαν, καὶ πίστιν τὴν εἰς τὸν
Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.
22 Καὶ νῦν ἰδοὺ, ἐγὼ δεδε-
μένος τῷ πνεύματι, πορεύομαι
εἰς Ἱερουσαλὴμ, τὰ ἐν αὐτῇ
συναντήσοντά μοι μὴ εἰδώς·
23 Πλὴν ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ
ἅγιον κατὰ πόλιν διαμαρτύ-
ρεται, λέγον ὅτι δεσμά με καὶ
θλίψεις μένουσιν.
24 Ἀλλ' οὐδενὸς λόγον ποι-
οῦμαι, οὐδὲ ἔχω τὴν ψυχήν μου
τιμίαν ἐμαυτῷ, ὡς τελειῶσαι
τὸν δρόμον μου μετὰ χαρᾶς, καὶ
τὴν διακονίαν ἣν ἔλαβον παρὰ
τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, διαμαρτύρα-
σθαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς χάριτος
τοῦ Θεοῦ.
25 Καὶ νῦν ἰδοὺ, ἐγὼ οἶδα
ὅτι οὐκ ἔτι ὄψεσθε τὸ πρόσ-
ωπόν μου ὑμεῖς πάντες, ἐν οἷς
διῆλθον κηρύσσων τὴν βασιλείαν
τοῦ Θεοῦ.
26 Διὸ μαρτύρομαι ὑμῖν ἐν
τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, ὅτι καθα-
ρὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ αἵματος πάν-
των.
27 Οὐ γὰρ ὑπεστειλάμην τοῦ
μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν πᾶσαν τὴν
βουλὴν τοῦ Θεοῦ.
28 Προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς, καὶ
παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμᾶς
τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔθετο ἐπι-
σκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλη-
σίαν τοῦ Θεοῦ, ἣν περιεποιήσατο
διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος.
29 Ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο, ὅτι
εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἄφιξίν
μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς, μὴ
φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου.
30 Καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀνα-
στήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διε-
στραμμένα, τοῦ ἀποσπᾷν τοὺς μα-
θητὰς ὀπίσω αὐτῶν.
31 Διὸ γρηγορεῖτε, μνημο-
νεύοντες ὅτι τριετίαν νύκτα καὶ
ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ
δακρύων νουθετῶν ἕνα ἕκα-
στον.
32 Καὶ τανῦν παρατίθεμαι
ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, τῷ Θεῷ καὶ τῷ
λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, τῷ δυ-
ναμένῳ ἐποικοδομῆσαι, καὶ δοῦ-
ναι ὑμῖν κληρονομίαν ἐν τοῖς
ἡγιασμένοις πᾶσιν.
33 Ἀργυρίου ἢ χρυσίου ἢ ἱμα-
τισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα.
34 Αὐτοὶ δὲ γινώσκετε ὅτι
ταῖς χρείαις μου καὶ τοῖς οὖσι

μετ' ἐμοῦ ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὗται.

35 Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν, ὅτι οὕτω κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, μνημονεύειν τε τῶν λόγων τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπε· Μακάριόν ἐστι διδόναι μᾶλλον ἢ λαμβάνειν.

36 Καὶ ταῦτα εἰπὼν, θεὶς τὰ γόνατα αὐτοῦ, σὺν πᾶσιν αὐτοῖς προσηύξατο.

37 Ἱκανὸς δὲ ἐγένετο κλαυθμὸς πάντων· καὶ ἐπιπεσόντες ἐπὶ τὸν τράχηλον τοῦ Παύλου, κατεφίλουν αὐτὸν,

38 Ὀδυνώμενοι μάλιστα ἐπὶ τῷ λόγῳ ᾧ εἰρήκει, ὅτι οὐκέτι μέλλλουσι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ θεωρεῖν· προέπεμπον δὲ αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον.

Κεφ. κα'. 21.

ΩΣ δὲ ἐγένετο ἀναχθῆναι ἡμᾶς ἀποσπασθέντας ἀπ' αὐτῶν, εὐθυδρομήσαντες ἤλθομεν εἰς τὴν Κῶν, τῇ δὲ ἑξῆς εἰς τὴν Ῥόδον, κἀκεῖθεν εἰς Πάταρα.

2 Καὶ εὑρόντες πλοῖον διαπερῶν εἰς Φοινίκην, ἐπιβάντες ἀνήχθημεν.

3 Ἀναφάναντες δὲ τὴν Κύπρον, καὶ καταλιπόντες αὐτὴν εὐώνυμον, ἐπλέομεν εἰς Συρίαν, καὶ κατήχθημεν εἰς Τύρον· ἐκεῖσε γὰρ ἦν τὸ πλοῖον ἀποφορτιζόμενον τὸν γόμον.

4 Καὶ ἀνευρόντες τοὺς μαθητὰς, ἐπεμείναμεν αὐτοῦ ἡμέρας ἑπτά· οἵτινες τῷ Παύλῳ ἔλεγον διὰ τοῦ Πνεύματος, μὴ ἀναβαίνειν εἰς Ἱερουσαλήμ.

5 Ὅτε δὲ ἐγένετο ἡμᾶς ἐξαρτίσαι τὰς ἡμέρας, ἐξελθόντες ἐπορευόμεθα, προπεμπόντων ἡμᾶς πάντων σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, ἕως ἔξω τῆς πόλεως· καὶ θέντες τὰ γόνατα ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν, προσηυξάμεθα.

6 Καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους, ἐπέβημεν εἰς τὸ πλοῖον· ἐκεῖνοι δὲ ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια.

7 Ἡμεῖς δὲ τὸν πλοῦν διανύσαντες, ἀπὸ Τύρου κατηντήσαμεν εἰς Πτολεμαΐδα, καὶ ἀσπασάμενοι τοὺς ἀδελφοὺς ἐμείναμεν ἡμέραν μίαν παρ' αὐτοῖς.

8 Τῇ δὲ ἐπαύριον ἐξελθόντες οἱ περὶ τὸν Παῦλον, ἦλθον εἰς Καισάρειαν· καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκον Φιλίππου τοῦ εὐαγγελιστοῦ, (τοῦ ὄντος ἐκ τῶν ἑπτὰ) ἐμείναμεν παρ' αὐτῷ.

9 Τούτῳ δὲ ἦσαν θυγατέρες παρθένοι τέσσαρες προφητεύουσαι.

10 Ἐπιμενόντων δὲ ἡμῶν ἡμέρας πλείους, κατῆλθέ τις ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας προφήτης ὀνόματι Ἄγαβος·

11 Καὶ ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς, καὶ

ἄρας τὴν ζώνην τοῦ Παύλου, δήσας τε αὐτοῦ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, εἶπε· Τάδε λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· Τὸν ἄνδρα, οὗ ἐστιν ἡ ζώνη αὕτη, οὕτω δήσουσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ παραδώσουσιν εἰς χεῖρας ἐθνῶν.

12 Ὡς δὲ ἠκούσαμεν ταῦτα, παρεκαλοῦμεν ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἐντόπιοι, τοῦ μὴ ἀναβαίνειν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ.

13 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Παῦλος· Τί ποιεῖτε, κλαίοντες καὶ συνθρύπτοντές μου τὴν καρδίαν; ἐγὼ γὰρ οὐ μόνον δεθῆναι, ἀλλὰ καὶ ἀποθανεῖν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἑτοίμως ἔχω ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

14 Μὴ πειθομένου δὲ αὐτοῦ, ἡσυχάσαμεν, εἰπόντες· Τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου γενέσθω.

15 Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας ταύτας ἀποσκευασάμενοι ἀνεβαίνομεν εἰς Ἱερουσαλήμ.

16 Συνῆλθον δὲ καὶ τῶν μαθητῶν ἀπὸ Καισαρείας σὺν ἡμῖν, ἄγοντες παρ᾽ ᾧ ξενισθῶμεν, Μνάσωνί τινι Κυπρίῳ, ἀρχαίῳ μαθητῇ.

17 Γενομένων δὲ ἡμῶν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἀσμένως ἐδέξαντο ἡμᾶς οἱ ἀδελφοί.

18 Τῇ δὲ ἐπιούσῃ εἰσῄει ὁ Παῦλος σὺν ἡμῖν πρὸς Ἰάκωβον· πάντες τε παρεγένοντο οἱ πρεσβύτεροι.

19 Καὶ ἀσπασάμενος αὐτοὺς, ἐξηγεῖτο καθ᾽ ἓν ἕκαστον ὧν ἐποίησεν ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἔθνεσι διὰ τῆς διακονίας αὐτοῦ.

20 Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐδόξαζον τὸν Κύριον, εἰπόν τε αὐτῷ· Θεωρεῖς, ἀδελφὲ, πόσαι μυριάδες εἰσὶν Ἰουδαίων τῶν πεπιστευκότων· καὶ πάντες ζηλωταὶ τοῦ νόμου ὑπάρχουσι.

21 Κατηχήθησαν δὲ περὶ σοῦ, ὅτι ἀποστασίαν διδάσκεις ἀπὸ Μωσέως τοὺς κατὰ τὰ ἔθνη πάντας Ἰουδαίους, λέγων μὴ περιτέμνειν αὐτοὺς τὰ τέκνα, μηδὲ τοῖς ἔθεσι περιπατεῖν.

22 Τί οὖν ἐστι; πάντως δεῖ πλῆθος συνελθεῖν· ἀκούσονται γὰρ ὅτι ἐλήλυθας.

23 Τοῦτο οὖν ποίησον ὅ σοι λέγομεν· Εἰσὶν ἡμῖν ἄνδρες τέσσαρες εὐχὴν ἔχοντες ἐφ᾽ ἑαυτῶν.

24 Τούτους παραλαβὼν, ἁγνίσθητι σὺν αὐτοῖς, καὶ δαπάνησον ἐπ᾽ αὐτοῖς, ἵνα ξυρήσωνται τὴν κεφαλήν· καὶ γνῶσι πάντες ὅτι ὧν κατήχηνται περὶ σοῦ οὐδέν ἐστιν, ἀλλὰ στοιχεῖς καὶ αὐτὸς τὸν νόμον φυλάσσων.

25 Περὶ δὲ τῶν πεπιστευκότων ἐθνῶν ἡμεῖς ἐπεστείλαμεν, κρίναντες μηδὲν τοιοῦτον τηρεῖν αὐτοὺς, εἰ μὴ φυλάσσεσθαι αὐτοὺς τό, τε εἰδωλόθυτον, καὶ

τὸ αἷμα, καὶ πνικτὸν, ϗ πορνείαν.

26 Τότε ὁ Παῦλος παραλαβὼν τοὺς ἄνδρας, τῇ ἐχομένῃ ἡμέρᾳ σὺν αὐτοῖς ἁγνισθεὶς εἰσῄει εἰς τὸ ἱερὸν, διαγγέλλων τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ ἁγνισμοῦ, ἕως οὗ προσηνέχθη ὑπὲρ ἑνὸς ἑκάστου αὐτῶν ἡ προσφορά.

27 Ὡς δὲ ἔμελλον αἱ ἑπτὰ ἡμέραι συντελεῖσθαι, οἱ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι, θεασάμενοι αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ, συνέχεον πάντα τὸν ὄχλον, ϗ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτὸν,

28 Κράζοντες· Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, βοηθεῖτε· οὗτός ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ κατὰ τοῦ λαοῦ ϗ τοῦ νόμου ϗ τοῦ τόπου τούτου πάντας πανταχοῦ διδάσκων· ἔτι τε καὶ Ἕλληνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἱερὸν, ϗ κεκοίνωκε τὸν ἅγιον τόπον τοῦτον.

29 Ἦσαν γὰρ προεωρακότες Τρόφιμον τὸν Ἐφέσιον ἐν τῇ πόλει σὺν αὐτῷ, ὃν ἐνόμιζον ὅτι εἰς τὸ ἱερὸν εἰσήγαγεν ὁ Παῦλος.

30 Ἐκινήθη τε ἡ πόλις ὅλη, καὶ ἐγένετο συνδρομὴ τοῦ λαοῦ· καὶ ἐπιλαβόμενοι τοῦ Παύλου, εἷλκον αὐτὸν ἔξω τοῦ ἱεροῦ· καὶ εὐθέως ἐκλείσθησαν αἱ θύραι.

31 Ζητούντων δὲ αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἀνέβη φάσις τῷ χιλιάρχῳ τῆς σπείρης, ὅτι ὅλη συγκέχυται Ἱερουσαλήμ.

32 Ὃς ἐξαυτῆς παραλαβὼν στρατιώτας, καὶ ἑκατοντάρχους, κατέδραμεν ἐπ' αὐτούς. Οἱ δὲ ἰδόντες τὸν χιλίαρχον καὶ τοὺς στρατιώτας, ἐπαύσαντο τύπτοντες τὸν Παῦλον.

33 Τότε ἐγγίσας ὁ χιλίαρχος ἐπελάβετο αὐτοῦ, ϗ ἐκέλευσε δεθῆναι ἁλύσεσι δυσί· ϗ ἐπυνθάνετο τίς ἂν εἴη, ϗ τί ἐστι πεποιηκώς.

34 Ἄλλοι δὲ ἄλλο τι ἐβόων ἐν τῷ ὄχλῳ· μὴ δυνάμενος δὲ γνῶναι τὸ ἀσφαλὲς διὰ τὸν θόρυβον, ἐκέλευσεν ἄγεσθαι αὐτὸν εἰς τὴν παρεμβολήν.

35 Ὅτε δὲ ἐγένετο ἐπὶ τοὺς ἀναβαθμοὺς, συνέβη βαστάζεσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν διὰ τὴν βίαν τοῦ ὄχλου.

36 Ἠκολούθει γὰρ τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ, κράζον· Αἶρε αὐτόν.

37 Μέλλων τε εἰσάγεσθαι εἰς τὴν παρεμβολὴν ὁ Παῦλος, λέγει τῷ χιλιάρχῳ· Εἰ ἔξεστί μοι εἰπεῖν τι πρός σε; Ὁ δὲ ἔφη· Ἑλληνιστὶ γινώσκεις;

38 Οὐκ ἄρα σὺ εἶ ὁ Αἰγύπτιος ὁ πρὸ τούτων τῶν ἡμερῶν ἀναστατώσας ϗ ἐξαγαγὼν εἰς τὴν ἔρημον τοὺς τετρακισχιλίους ἄνδρας τῶν σικαρίων;

39 Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος· Ἐγὼ

ἄνθρωπος μέν εἰμι Ἰουδαῖος
Ταρσεὺς, τῆς Κιλικίας οὐκ ἀσή-
μου πόλεως πολίτης· δέομαι
δέ σου, ἐπίτρεψόν μοι λαλῆσαι
πρὸς τὸν λαόν.
40 Ἐπιτρέψαντος δὲ αὐτοῦ, ὁ
Παῦλος ἑστὼς ἐπὶ τῶν ἀναβαθμῶν
κατέσεισε τῇ χειρὶ τῷ λαῷ·
πολλῆς δὲ σιγῆς γενομένης,
προσεφώνησε τῇ Ἑβραΐδι δια-
λέκτῳ, λέγων·

Κεφ. κβ΄. 22.

ΑΝΔΡΕΣ ἀδελφοὶ καὶ πα-
τέρες, ἀκούσατέ μου τῆς πρὸς
ὑμᾶς νῦν ἀπολογίας.
2 Ἀκούσαντες δὲ ὅτι τῇ
Ἑβραΐδι διαλέκτῳ προσεφώνει
αὐτοῖς, μᾶλλον παρέσχον ἡ-
συχίαν.
3 Καί φησιν· Ἐγὼ μέν εἰμι
ἀνὴρ Ἰουδαῖος, γεγεννημένος ἐν
Ταρσῷ τῆς Κιλικίας, ἀνατε-
θραμμένος δὲ ἐν τῇ πόλει ταύ-
τῃ παρὰ τοὺς πόδας Γαμα-
λιὴλ, πεπαιδευμένος κατὰ ἀ-
κρίβειαν τοῦ πατρῴου νόμου, ζη-
λωτὴς ὑπάρχων τοῦ Θεοῦ, καθὼς
πάντες ὑμεῖς ἐστε σήμερον·
4 Ὃς ταύτην τὴν ὁδὸν ἐδίωξα
ἄχρι θανάτου, δεσμεύων καὶ
παραδιδοὺς εἰς φυλακὰς ἄνδρας
τε καὶ γυναῖκας·
5 Ὡς καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς μαρ-
τυρεῖ μοι, καὶ πᾶν τὸ Πρεσβυ-
τέριον· παρ᾽ ὧν καὶ ἐπιστολὰς
δεξάμενος πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς,
εἰς Δαμασκὸν ἐπορευόμην, ἄξων
καὶ τοὺς ἐκεῖσε ὄντας, δεδεμένους
εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἵνα τιμωρη-
θῶσιν.
6 Ἐγένετο δέ μοι πορευομένῳ
καὶ ἐγγίζοντι τῇ Δαμασκῷ
περὶ μεσημβρίαν, ἐξαίφνης ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ περιαστράψαι φῶς
ἱκανὸν περὶ ἐμέ.
7 Ἔπεσόν τε εἰς τὸ ἔδαφος,
καὶ ἤκουσα φωνῆς λεγούσης μοι·
Σαοὺλ, Σαοὺλ, τί με διώκεις;
8 Ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην· Τίς
εἶ, Κύριε; Εἶπέ τε πρός με·
Ἐγώ εἰμι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος,
ὃν σὺ διώκεις.
9 Οἱ δὲ σὺν ἐμοὶ ὄντες τὸ
μὲν φῶς ἐθεάσαντο, καὶ ἔμφοβοι
ἐγένοντο· τὴν δὲ φωνὴν οὐκ ἤκου-
σαν τοῦ λαλοῦντός μοι.
10 Εἶπον δέ· Τί ποιήσω,
Κύριε; Ὁ δὲ Κύριος εἶπε πρός
με· Ἀναστὰς πορεύου εἰς Δα-
μασκόν· κἀκεῖ σοι λαληθή-
σεται περὶ πάντων ὧν τέτακ-
ταί σοι ποιῆσαι.
11 Ὡς δὲ οὐκ ἐνέβλεπον ἀπὸ
τῆς δόξης τοῦ φωτὸς ἐκείνου, χει-
ραγωγούμενος ὑπὸ τῶν συνόντων
μοι, ἦλθον εἰς Δαμασκόν.
12 Ἀνανίας δέ τις, ἀνὴρ εὐ-
σεβὴς κατὰ τὸν νόμον, μαρτυ-
ρούμενος ὑπὸ πάντων τῶν κατοι-
κούντων Ἰουδαίων,
13 Ἐλθὼν πρός με, καὶ ἐπι-
στὰς, εἶπέ μοι· Σαοὺλ ἀδελφὲ,

ἀνάβλεψον· Κἀγὼ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀνέβλεψα εἰς αὐτόν.

14 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν προεχειρίσατό σε γνῶναι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ϗ ἰδεῖν τὸν δίκαιον, ϗ ἀκοῦσαι φωνὴν ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ.

15 Ὅτι ἔσῃ μάρτυς αὐτῷ πρὸς πάντας ἀνθρώπους, ὧν ἑώρακας ϗ ἤκουσας.

16 Καὶ νῦν τί μέλλεις; ἀναστὰς βάπτισαι, καὶ ἀπόλουσαι τὰς ἁμαρτίας σου, ἐπικαλεσάμενος τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου.

17 Ἐγένετο δέ μοι ὑποστρέψαντι εἰς Ἱερουσαλὴμ, ϗ προσευχομένου μου ἐν τῷ ἱερῷ, γενέσθαι με ἐν ἐκστάσει,

18 Καὶ ἰδεῖν αὐτὸν λέγοντά μοι· Σπεῦσον, καὶ ἔξελθε ἐν τάχει ἐξ Ἱερουσαλήμ· διότι οὐ παραδέξονταί σου τὴν μαρτυρίαν περὶ ἐμοῦ.

19 Κἀγὼ εἶπον· Κύριε, αὐτοὶ ἐπίστανται ὅτι ἐγὼ ἤμην φυλακίζων ϗ δέρων κατὰ τὰς συναγωγὰς τοὺς πιστεύοντας ἐπὶ σέ.

20 Καὶ ὅτε ἐξεχεῖτο τὸ αἷμα Στεφάνου τοῦ μάρτυρός σου, ϗ αὐτὸς ἤμην ἐφεστὼς, ϗ συνευδοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ, ϗ φυλάσσων τὰ ἱμάτια τῶν ἀναιρούντων αὐτόν.

21 Καὶ εἶπε πρός με· Πορεύου· ὅτι ἐγὼ εἰς ἔθνη μακρὰν ἐξαποστελῶ σε.

22 Ἤκουον δὲ αὐτοῦ ἄχρι τούτου τοῦ λόγου, ϗ ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν, λέγοντες· Αἶρε ἀπὸ τῆς γῆς τὸν τοιοῦτον· οὐ γὰρ καθῆκον αὐτὸν ζῇν.

23 Κραυγαζόντων δὲ αὐτῶν, ϗ ῥιπτούντων τὰ ἱμάτια, καὶ κονιορτὸν βαλλόντων εἰς τὸν ἀέρα,

24 Ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ χιλίαρχος ἄγεσθαι εἰς τὴν παρεμβολὴν, εἰπὼν μάστιξιν ἀνετάζεσθαι αὐτόν· ἵνα ἐπιγνῷ δι' ἣν αἰτίαν οὕτως ἐπεφώνουν αὐτῷ.

25 Ὡς δὲ προέτεινεν αὐτὸν τοῖς ἱμᾶσιν, εἶπε πρὸς τὸν ἑστῶτα ἑκατόνταρχον ὁ Παῦλος· Εἰ ἄνθρωπον Ῥωμαῖον καὶ ἀκατάκριτον ἔξεστιν ὑμῖν μαστίζειν;

26 Ἀκούσας δὲ ὁ ἑκατόνταρχος, προσελθὼν ἀπήγγειλε τῷ χιλιάρχῳ, λέγων· Ὅρα τί μέλλεις ποιεῖν· ὁ γὰρ ἄνθρωπος οὗτος Ῥωμαῖός ἐστι.

27 Προσελθὼν δὲ ὁ χιλίαρχος εἶπεν αὐτῷ· Λέγε μοι, εἰ σὺ Ῥωμαῖος εἶ; Ὁ δὲ ἔφη· Ναί.

28 Ἀπεκρίθη τε ὁ χιλίαρχος· Ἐγὼ πολλοῦ κεφαλαίου τὴν πολιτείαν ταύτην ἐκτησάμην. Ὁ δὲ Παῦλος ἔφη· Ἐγὼ δὲ ϗ γεγέννημαι.

29 Εὐθέως οὖν ἀπέστησαν ἀπ'

αὐτοῦ οἱ μέλλοντες αὐτὸν ἀνετάζειν· καὶ ὁ χιλίαρχος δὲ ἐφοβήθη, ἐπιγνοὺς ὅτι Ῥωμαῖός ἐστι, καὶ ὅτι ἦν αὐτὸν δεδεκώς.

30 Τῇ δὲ ἐπαύριον βουλόμενος γνῶναι τὸ ἀσφαλὲς, τὸ, τί κατηγορεῖται παρὰ τῶν Ἰουδαίων, ἔλυσεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν δεσμῶν, καὶ ἐκέλευσεν ἐλθεῖν τοὺς Ἀρχιερεῖς, καὶ ὅλον τὸ συνέδριον αὐτῶν· καὶ καταγαγὼν τὸν Παῦλον, ἔστησεν εἰς αὐτούς.

Κεφ. κγ΄. 23.

ΑΤΕΝΙΣΑΣ δὲ ὁ Παῦλος τῷ συνεδρίῳ, εἶπεν· Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἐγὼ πάσῃ συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ Θεῷ ἄχρι ταύτης τῆς ἡμέρας.

2 Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας ἐπέταξε τοῖς παρεστῶσιν αὐτῷ, τύπτειν αὐτοῦ τὸ στόμα.

3 Τότε ὁ Παῦλος πρὸς αὐτὸν εἶπε· Τύπτειν σε μέλλει ὁ Θεὸς, τοῖχε κεκονιαμένε· καὶ σὺ κάθῃ κρίνων με κατὰ τὸν νόμον, καὶ παρανομῶν κελεύεις με τύπτεσθαι;

4 Οἱ δὲ παρεστῶτες εἶπον· Τὸν Ἀρχιερέα τοῦ Θεοῦ λοιδορεῖς;

5 Ἔφη τε ὁ Παῦλος· Οὐκ ᾔδειν, ἀδελφοὶ, ὅτι ἐστὶν Ἀρχιερεύς· γέγραπται γάρ· Ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς.

6 Γνοὺς δὲ ὁ Παῦλος ὅτι τὸ ἓν μέρος ἐστὶ Σαδδουκαίων, τὸ δὲ ἕτερον Φαρισαίων, ἔκραξεν ἐν τῷ συνεδρίῳ· Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἐγὼ Φαρισαῖός εἰμι, υἱὸς Φαρισαίου· περὶ ἐλπίδος καὶ ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι.

7 Τοῦτο δὲ αὐτοῦ λαλήσαντος, ἐγένετο στάσις τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Σαδδουκαίων· καὶ ἐσχίσθη τὸ πλῆθος.

8 Σαδδουκαῖοι μὲν γὰρ λέγουσι μὴ εἶναι ἀνάστασιν, μηδὲ ἄγγελον, μήτε πνεῦμα· Φαρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσι τὰ ἀμφότερα.

9 Ἐγένετο δὲ κραυγὴ μεγάλη· καὶ ἀναστάντες οἱ Γραμματεῖς τοῦ μέρους τῶν Φαρισαίων διεμάχοντο, λέγοντες· Οὐδὲν κακὸν εὑρίσκομεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ· εἰ δὲ πνεῦμα ἐλάλησεν αὐτῷ, ἢ ἄγγελος, μὴ θεομαχῶμεν.

10 Πολλῆς δὲ γενομένης στάσεως, εὐλαβηθεὶς ὁ χιλίαρχος μὴ διασπασθῇ ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, ἐκέλευσε τὸ στράτευμα καταβὰν ἁρπάσαι αὐτὸν ἐκ μέσου αὐτῶν, ἄγειν τε εἰς τὴν παρεμβολήν.

11 Τῇ δὲ ἐπιούσῃ νυκτὶ ἐπιστὰς αὐτῷ ὁ Κύριος εἶπε· Θάρσει, Παῦλε· ὡς γὰρ διεμαρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ, οὕτω σε δεῖ καὶ εἰς Ῥώμην μαρτυρῆσαι.

12 Γενομένης δὲ ἡμέρας, ποιήσαντές τινες τῶν Ἰουδαίων συστροφὴν, ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς, λέγοντες μήτε φαγεῖν, μήτε πιεῖν, ἕως οὗ ἀποκτείνωσι τὸν Παῦλον.

13 Ἦσαν δὲ πλείους τεσσαράκοντα οἱ ταύτην τὴν συνωμοσίαν πεποιηκότες.

14 Οἵτινες προσελθόντες τοῖς Ἀρχιερεῦσι, καὶ τοῖς Πρεσβυτέροις, εἶπον· Ἀναθέματι ἀνεθεματίσαμεν ἑαυτοὺς, μηδενὸς γεύσασθαι ἕως οὗ ἀποκτείνωμεν τὸν Παῦλον.

15 Νῦν οὖν ὑμεῖς ἐμφανίσατε τῷ χιλιάρχῳ σὺν τῷ συνεδρίῳ, ὅπως αὔριον αὐτὸν καταγάγῃ πρὸς ὑμᾶς, ὡς μέλλοντας διαγινώσκειν ἀκριβέστερον τὰ περὶ αὐτοῦ· ἡμεῖς δὲ, πρὸ τοῦ ἐγγίσαι αὐτὸν, ἕτοιμοί ἐσμεν τοῦ ἀνελεῖν αὐτόν.

16 Ἀκούσας δὲ ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς Παύλου τὸ ἔνεδρον, παραγενόμενος καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν παρεμβολὴν, ἀπήγγειλε τῷ Παύλῳ.

17 Προσκαλεσάμενος δὲ ὁ Παῦλος ἕνα τῶν ἑκατοντάρχων ἔφη· Τὸν νεανίαν τοῦτον ἀπάγαγε πρὸς τὸν χιλίαρχον· ἔχει γάρ τι ἀπαγγεῖλαι αὐτῷ.

18 Ὁ μὲν οὖν παραλαβὼν αὐτὸν ἤγαγε πρὸς τὸν χιλίαρχον, καί φησιν· Ὁ δέσμιος Παῦλος προσκαλεσάμενός με, ἠρώτησε τοῦτον τὸν νεανίαν ἀγαγεῖν πρός σε, ἔχοντά τι λαλῆσαί σοι.

19 Ἐπιλαβόμενος δὲ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ὁ χιλίαρχος, καὶ ἀναχωρήσας κατ' ἰδίαν, ἐπυνθάνετο· Τί ἐστιν ὃ ἔχεις ἀπαγγεῖλαί μοι;

20 Εἶπε δέ· Ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι συνέθεντο τοῦ ἐρωτῆσαί σε ὅπως αὔριον εἰς τὸ συνέδριον καταγάγῃς τὸν Παῦλον, ὡς μέλλοντές τι ἀκριβέστερον πυνθάνεσθαι περὶ αὐτοῦ.

21 Σὺ οὖν μὴ πεισθῇς αὐτοῖς· ἐνεδρεύουσι γὰρ αὐτὸν ἐξ αὐτῶν ἄνδρες πλείους τεσσαράκοντα, οἵτινες ἀνεθεμάτισαν ἑαυτοὺς μήτε φαγεῖν, μήτε πιεῖν, ἕως οὗ ἀνέλωσιν αὐτόν· καὶ νῦν ἕτοιμοί εἰσι, προσδεχόμενοι τὴν ἀπὸ σοῦ ἐπαγγελίαν.

22 Ὁ μὲν οὖν χιλίαρχος ἀπέλυσε τὸν νεανίαν, παραγγείλας μηδενὶ ἐκλαλῆσαι ὅτι ταῦτα ἐνεφάνισας πρός με.

23 Καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν ἑκατοντάρχων, εἶπεν· Ἑτοιμάσατε στρατιώτας διακοσίους, ὅπως πορευθῶσιν ἕως Καισαρείας, καὶ ἱππεῖς ἑβδομήκοντα, καὶ δεξιολάβους διακοσίους, ἀπὸ τρίτης ὥρας τῆς νυκτός·

24 Κτήνη τε παραστῆσαι, ἵνα

ἐπιβιβάσαντες τὸν Παῦλον διασώσωσι πρὸς Φήλικα τὸν ἡγεμόνα·

25 Γράψας ἐπιστολὴν περιέχουσαν τὸν τύπον τοῦτον·

26 Κλαύδιος Λυσίας τῷ κρατίστῳ ἡγεμόνι Φήλικι χαίρειν.

27 Τὸν ἄνδρα τοῦτον, συλληφθέντα ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ μέλλοντα ἀναιρεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν, ἐπιστὰς σὺν τῷ στρατεύματι ἐξειλόμην αὐτὸν, μαθὼν ὅτι Ῥωμαῖός ἐστι.

28 Βουλόμενος δὲ γνῶναι τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐνεκάλουν αὐτῷ, κατήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν.

29 Ὃν εὗρον ἐγκαλούμενον περὶ ζητημάτων τοῦ νόμου αὐτῶν, μηδὲν δὲ ἄξιον θανάτου ἢ δεσμῶν ἔγκλημα ἔχοντα.

30 Μηνυθείσης δέ μοι ἐπιβουλῆς εἰς τὸν ἄνδρα μέλλειν ἔσεσθαι ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ἐξαυτῆς ἔπεμψα πρός σε, παραγγείλας καὶ τοῖς κατηγόροις λέγειν τὰ πρὸς αὐτὸν ἐπὶ σοῦ. Ἔῤῥωσο.

31 Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται κατὰ τὸ διατεταγμένον αὐτοῖς, ἀναλαβόντες τὸν Παῦλον, ἤγαγον διὰ τῆς νυκτὸς εἰς τὴν Ἀντιπατρίδα.

32 Τῇ δὲ ἐπαύριον, ἐάσαντες τοὺς ἱππεῖς πορεύεσθαι σὺν αὐτῷ, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν παρεμβολήν.

33 Οἵτινες εἰσελθόντες εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ ἀναδόντες τὴν ἐπιστολὴν τῷ ἡγεμόνι, παρέστησαν καὶ τὸν Παῦλον αὐτῷ.

34 Ἀναγνοὺς δὲ ὁ ἡγεμὼν, καὶ ἐπερωτήσας ἐκ ποίας ἐπαρχίας ἐστὶ, καὶ πυθόμενος ὅτι ἀπὸ Κιλικίας,

35 Διακούσομαί σου, ἔφη, ὅταν καὶ οἱ κατήγοροί σου παραγένωνται. Ἐκέλευσέ τε αὐτὸν ἐν τῷ πραιτωρίῳ τοῦ Ἡρώδου φυλάσσεσθαι.

Κεφ. κδʹ. 24.

ΜΕΤΑ δὲ πέντε ἡμέρας, κατέβη ὁ Ἀρχιερεὺς Ἀνανίας μετὰ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ῥήτορος Τερτύλλου τινὸς, οἵτινες ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμόνι κατὰ τοῦ Παύλου.

2 Κληθέντος δὲ αὐτοῦ, ἤρξατο κατηγορεῖν ὁ Τέρτυλλος, λέγων· Πολλῆς εἰρήνης τυγχάνοντες διὰ σοῦ, καὶ κατορθωμάτων γινομένων τῷ ἔθνει τούτῳ διὰ τῆς σῆς προνοίας,

3 Πάντῃ τε καὶ πανταχοῦ ἀποδεχόμεθα, κράτιστε Φῆλιξ, μετὰ πάσης εὐχαριστίας.

4 Ἵνα δὲ μὴ ἐπὶ πλεῖόν σε ἐγκόπτω, παρακαλῶ ἀκοῦσαί σε ἡμῶν συντόμως τῇ σῇ ἐπιεικείᾳ.

5 Εὑρόντες γὰρ τὸν ἄνδρα τοῦτον λοιμὸν, καὶ κινοῦντα στάσιν

πᾶσι τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς κατὰ
τὴν οἰκουμένην, πρωτοστάτην τε τῆς
τῶν Ναζωραίων αἱρέσεως·
6 Ὃς καὶ τὸ ἱερὸν ἐπείρασε
βεβηλῶσαι, ὃν καὶ ἐκρατήσα-
μεν, καὶ κατὰ τὸν ἡμέτερον νόμον
ἠθελήσαμεν κρίνειν.
7 Παρελθὼν δὲ Λυσίας ὁ
χιλίαρχος μετὰ πολλῆς βίας
ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν ἀπήγαγε,
8 Κελεύσας τοὺς κατηγόρους
αὐτοῦ ἔρχεσθαι ἐπὶ σέ· παρ'
οὗ δυνήσῃ αὐτὸς ἀνακρίνας περὶ
πάντων τούτων ἐπιγνῶναι, ὧν
ἡμεῖς κατηγοροῦμεν αὐτοῦ.
9 Συνέθεντο δὲ καὶ οἱ Ἰου-
δαῖοι, φάσκοντες ταῦτα οὕτως
ἔχειν.
10 Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Παῦλος,
νεύσαντος αὐτῷ τοῦ ἡγεμόνος
λέγειν· Ἐκ πολλῶν ἐτῶν ὄντα
σε κριτὴν τῷ ἔθνει τούτῳ ἐπι-
στάμενος, εὐθυμότερον τὰ περὶ
ἐμαυτοῦ ἀπολογοῦμαι·
11 Δυναμένου σου γνῶναι ὅτι
οὐ πλείους εἰσί μοι ἡμέραι ἢ
δεκαδύο, ἀφ' ἧς ἀνέβην προσ-
κυνήσων ἐν Ἱερουσαλήμ.
12 Καὶ οὔτε ἐν τῷ ἱερῷ εὗρόν
με πρός τινα διαλεγόμενον, ἢ
ἐπισύστασιν ποιοῦντα ὄχλου, οὔτε
ἐν ταῖς συναγωγαῖς, οὔτε κατὰ
τὴν πόλιν·
13 Οὔτε παραστῆσαί με δύναν-
ται περὶ ὧν νῦν κατηγοροῦσί μου.
14 Ὁμολογῶ δὲ τοῦτό σοι,
ὅτι κατὰ τὴν ὁδὸν ἣν λέγουσιν
αἵρεσιν, οὕτω λατρεύω τῷ πα-
τρῴῳ Θεῷ, πιστεύων πᾶσι τοῖς
κατὰ τὸν νόμον, καὶ ἐν τοῖς προ-
φήταις, γεγραμμένοις·
15 Ἐλπίδα ἔχων εἰς τὸν Θεὸν,
ἣν καὶ αὐτοὶ οὗτοι προσδέχονται,
ἀνάστασιν μέλλειν ἔσεσθαι νε-
κρῶν, δικαίων τε καὶ ἀδίκων.
16 Ἐν τούτῳ δὲ αὐτὸς ἀσκῶ,
ἀπρόσκοπον συνείδησιν ἔχειν
πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τοὺς ἀνθρώπους
διαπαντός.
17 Δι' ἐτῶν δὲ πλειόνων παρ-
εγενόμην ἐλεημοσύνας ποιήσων
εἰς τὸ ἔθνος μου, καὶ προσ-
φοράς.
18 Ἐν οἷς εὗρόν με ἡγνισ-
μένον ἐν τῷ ἱερῷ, οὐ μετὰ ὄ-
χλου, οὐδὲ μετὰ θορύβου. Τινὲς
δὲ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι,
19 Οὓς δεῖ ἐπὶ σοῦ παρεῖναι,
καὶ κατηγορεῖν εἴ τι ἔχοιεν πρὸς
μέ·
20 Ἢ αὐτοὶ οὗτοι εἰπάτωσαν
εἴ τι εὗρον ἐν ἐμοὶ ἀδίκημα,
στάντος μου ἐπὶ τοῦ συνεδρίου,
21 Ἢ περὶ μιᾶς ταύτης
φωνῆς, ἧς ἔκραξα ἑστὼς ἐν αὐ-
τοῖς· Ὅτι περὶ ἀναστάσεως νε-
κρῶν ἐγὼ κρίνομαι σήμερον
ὑφ' ὑμῶν.
22 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Φῆ-
λιξ ἀνεβάλετο αὐτοὺς, ἀκριβέ-
στερον εἰδὼς τὰ περὶ τῆς ὁδοῦ,
εἰπών· Ὅταν Λυσίας ὁ χιλί-

αρχος καταβῆ, διαγνώσομαι τὰ καθ' ὑμᾶς.

23 Διαταξάμενός τε τῷ ἑκατοντάρχῃ τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον, ἔχειν τε ἄνεσιν, καὶ μηδένα κωλύειν τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὑπηρετεῖν, ἢ προσέρχεσθαι αὐτῷ.

24 Μετὰ δὲ ἡμέρας τινὰς παραγενόμενος ὁ Φῆλιξ σὺν Δρουσίλλῃ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, οὔσῃ Ἰουδαίᾳ, μετεπέμψατο τὸν Παῦλον, ϗ ἤκουσε αὐτοῦ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως.

25 Διαλεγομένου δὲ αὐτοῦ περὶ δικαιοσύνης ϗ ἐγκρατείας ϗ τοῦ κρίματος τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι, ἔμφοβος γενόμενος ὁ Φῆλιξ ἀπεκρίθη· Τὸ νῦν ἔχον πορεύου· καιρὸν δὲ μεταλαβὼν, μετακαλέσομαί σε·

26 Ἅμα δὲ ϗ ἐλπίζων ὅτι χρήματα δοθήσεται αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Παύλου, ὅπως λύσῃ αὐτόν· διὸ ϗ πυκνότερον αὐτὸν μεταπεμπόμενος, ὡμίλει αὐτῷ.

27 Διετίας δὲ πληρωθείσης ἔλαβε διάδοχον ὁ Φῆλιξ Πόρκιον Φῆστον· θέλων τε χάριτας καταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Φῆλιξ, κατέλιπε τὸν Παῦλον δεδεμένον.

Κεφ. κε'. 25.

ΦΗΣΤΟΣ οὖν ἐπιβὰς τῇ ἐπαρχίᾳ, μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπὸ Καισαρείας.

2 Ἐνεφάνισαν δὲ αὐτῷ ὁ Ἀρχιερεὺς ϗ οἱ πρῶτοι τῶν Ἰουδαίων κατὰ τοῦ Παύλου, ϗ παρεκάλουν αὐτὸν,

3 Αἰτούμενοι χάριν κατ' αὐτοῦ, ὅπως μεταπέμψηται αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἐνέδραν ποιοῦντες ἀνελεῖν αὐτὸν κατὰ τὴν ὁδόν.

4 Ὁ μὲν οὖν Φῆστος ἀπεκρίθη τηρεῖσθαι τὸν Παῦλον ἐν Καισαρείᾳ, ἑαυτὸν δὲ μέλλειν ἐν τάχει ἐκπορεύεσθαι.

5 Οἱ οὖν δυνατοὶ ἐν ὑμῖν, φησὶ, συγκαταβάντες, εἴ τι ἐστὶν ἐν τῷ ἀνδρὶ τούτῳ, κατηγορείτωσαν αὐτοῦ.

6 Διατρίψας δὲ ἐν αὐτοῖς ἡμέρας πλείους ἢ δέκα, καταβὰς εἰς Καισάρειαν, τῇ ἐπαύριον καθίσας ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐκέλευσε τὸν Παῦλον ἀχθῆναι.

7 Παραγενομένου δὲ αὐτοῦ, περιέστησαν οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβεβηκότες Ἰουδαῖοι, πολλὰ καὶ βαρέα αἰτιάματα φέροντες κατὰ τοῦ Παύλου, ἃ οὐκ ἴσχυον ἀποδεῖξαι·

8 Ἀπολογουμένου αὐτοῦ, Ὅτι οὔτε εἰς τὸν νόμον τῶν Ἰουδαίων, οὔτε εἰς τὸ ἱερὸν, οὔτε εἰς Καίσαρά τι ἥμαρτον.

9 Ὁ Φῆστος δὲ τοῖς Ἰουδαίοις θέλων χάριν καταθέσθαι, ἀποκρ. θεὶς τῷ Παύλῳ εἶπε· Θέ-

λεις, εἰς Ἱεροσόλυμα ἀναβὰς,
ἐκεῖ περὶ τούτων κρίνεσθαι ἐπ'
ἐμοῦ;
10 Εἶπε δὲ ὁ Παῦλος· Ἐπὶ
τοῦ βήματος Καίσαρος ἑστώς
εἰμι, οὗ με δεῖ κρίνεσθαι· Ἰου-
δαίους οὐδὲν ἠδίκησα, ὡς καὶ σὺ
κάλλιον ἐπιγινώσκεις.
11 Εἰ μὲν γὰρ ἀδικῶ, καὶ
ἄξιον θανάτου πέπραχά τι,
οὐ παραιτοῦμαι τὸ ἀποθανεῖν·
εἰ δὲ οὐδέν ἐστιν ὧν οὗτοι κατηγο-
ροῦσί μου, οὐδείς με δύναται αὐ-
τοῖς χαρίσασθαι. Καίσαρα
ἐπικαλοῦμαι.
12 Τότε ὁ Φῆστος συλλαλή-
σας μετὰ τοῦ συμβουλίου, ἀπε-
κρίθη· Καίσαρα ἐπικέκλησαι;
ἐπὶ Καίσαρα πορεύσῃ.
13 Ἡμερῶν δὲ διαγενομένων
τινῶν, Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς
καὶ Βερνίκη κατήντησαν εἰς
Καισάρειαν, ἀσπασόμενοι τὸν
Φῆστον.
14 Ὡς δὲ πλείους ἡμέρας
διέτριβον ἐκεῖ, ὁ Φῆστος τῷ
βασιλεῖ ἀνέθετο τὰ κατὰ τὸν
Παῦλον, λέγων· Ἀνήρ τις ἐστὶ
καταλελειμμένος ὑπὸ Φήλικος,
δέσμιος·
15 Περὶ οὗ, γενομένου μου εἰς
Ἱεροσόλυμα, ἐνεφάνισαν οἱ
Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι
τῶν Ἰουδαίων, αἰτούμενοι κατ'
αὐτοῦ δίκην.
16 Πρὸς οὓς ἀπεκρίθην, ὅτι
οὐκ ἔστιν ἔθος Ῥωμαίοις χαρί-
ζεσθαί τινα ἄνθρωπον εἰς ἀπώ-
λειαν, πρὶν ἢ ὁ κατηγορούμενος
κατὰ πρόσωπον ἔχοι τοὺς κατη-
γόρους, τόπον τε ἀπολογίας λά-
βοι περὶ τοῦ ἐγκλήματος.
17 Συνελθόντων οὖν αὐτῶν
ἐνθάδε, ἀναβολὴν μηδεμίαν
ποιησάμενος, τῇ ἑξῆς καθίσας
ἐπὶ τοῦ βήματος, ἐκέλευσα
ἀχθῆναι τὸν ἄνδρα.
18 Περὶ οὗ σταθέντες οἱ κατή-
γοροι οὐδεμίαν αἰτίαν ἐπέφερον
ὧν ὑπενόουν ἐγώ·
19 Ζητήματα δέ τινα περὶ
τῆς ἰδίας δεισιδαιμονίας εἶχον
πρὸς αὐτὸν, καὶ περί τινος Ἰη-
σοῦ τεθνηκότος, ὃν ἔφασκεν ὁ
Παῦλος ζῇν.
20 Ἀπορούμενος δὲ ἐγὼ εἰς τὴν
περὶ τούτου ζήτησιν, ἔλεγον εἰ
βούλοιτο πορεύεσθαι εἰς Ἱερου-
σαλὴμ, κἀκεῖ κρίνεσθαι περὶ
τούτων.
21 Τοῦ δὲ Παύλου ἐπικαλεσα-
μένου τηρηθῆναι αὐτὸν εἰς τὴν
τοῦ Σεβαστοῦ διάγνωσιν, ἐκέλευσα
τηρεῖσθαι αὐτὸν, ἕως οὗ πέμ-
ψω αὐτὸν πρὸς Καίσαρα.
22 Ἀγρίππας δὲ πρὸς τὸν
Φῆστον ἔφη· Ἐβουλόμην καὶ αὐ-
τὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀκοῦσαι. Ὁ
δέ· Αὔριον, φησὶν, ἀκούσῃ αὐ-
τοῦ.
23 Τῇ οὖν ἐπαύριον ἐλθόντος
τοῦ Ἀγρίππα καὶ τῆς Βερνίκης

μετὰ πολλῆς φαντασίας, καὶ εἰσελθόντων εἰς τὸ ἀκροατήριον σύν τε τοῖς χιλιάρχοις, ϗ ἀνδράσι τοῖς κατ᾽ ἐξοχὴν οὖσι τῆς πόλεως, καὶ κελεύσαντος τοῦ Φήστου, ἤχθη ὁ Παῦλος.

24 Καί φησιν ὁ Φῆστος· Ἀγρίππα βασιλεῦ, ϗ πάντες οἱ συμπαρόντες ἡμῖν ἄνδρες, θεωρεῖτε τοῦτον περὶ οὗ πᾶν τὸ πλῆθος τῶν Ἰουδαίων ἐνέτυχόν μοι ἔν τε Ἱεροσολύμοις ϗ ἐνθάδε, ἐπιβοῶντες μὴ δεῖν ζῆν αὐτὸν μηκέτι.

25 Ἐγὼ δὲ καταλαβόμενος μηδὲν ἄξιον θανάτου αὐτὸν πεπραχέναι, καὶ αὐτοῦ δὲ τούτου ἐπικαλεσαμένου τὸν Σεβαστὸν, ἔκρινα πέμπειν αὐτόν.

26 Περὶ οὗ ἀσφαλές τι γράψαι τῷ κυρίῳ οὐκ ἔχω. Διὸ προήγαγον αὐτὸν ἐφ᾽ ὑμῶν, ϗ μάλιστα ἐπὶ σοῦ, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ὅπως τῆς ἀνακρίσεως γενομένης, σχῶ τι γράψαι.

27 Ἄλογον γάρ μοι δοκεῖ, πέμποντα δέσμιον, μὴ ϗ τὰς κατ᾽ αὐτοῦ αἰτίας σημᾶναι.

Κεφ. κϛ΄. 26.

ΑΓΡΙΠΠΑΣ δὲ πρὸς τὸν Παῦλον ἔφη· Ἐπιτρέπεταί σοι ὑπὲρ σεαυτοῦ λέγειν. Τότε ὁ Παῦλος ἀπελογεῖτο, ἐκτείνας τὴν χεῖρα·

2 Περὶ πάντων ὧν ἐγκαλοῦμαι ὑπὸ Ἰουδαίων, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ἥγημαι ἐμαυτὸν μακάριον, μέλλων ἀπολογεῖσθαι ἐπὶ σοῦ σήμερον·

3 Μάλιστα γνώστην ὄντα σε πάντων τῶν κατὰ Ἰουδαίους ἐθῶν τε καὶ ζητημάτων· διὸ δέομαί σου, μακροθύμως ἀκοῦσαί μου.

4 Τὴν μὲν οὖν βίωσίν μου τὴν ἐκ νεότητος, τὴν ἀπ᾽ ἀρχῆς γενομένην ἐν τῷ ἔθνει μου ἐν Ἱεροσολύμοις, ἴσασι πάντες οἱ Ἰουδαῖοι·

5 Προγινώσκοντές με ἄνωθεν, (ἐὰν θέλωσι μαρτυρεῖν) ὅτι κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην αἵρεσιν τῆς ἡμετέρας θρησκείας ἔζησα Φαρισαῖος.

6 Καὶ νῦν ἐπ᾽ ἐλπίδι τῆς πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίας γενομένης ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἕστηκα κρινόμενος·

7 Εἰς ἣν τὸ δωδεκάφυλον ἡμῶν ἐν ἐκτενείᾳ νύκτα ϗ ἡμέραν λατρεῦον ἐλπίζει καταντῆσαι· περὶ ἧς ἐλπίδος ἐγκαλοῦμαι, βασιλεῦ Ἀγρίππα, ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων.

8 Τί ἄπιστον κρίνεται παρ᾽ ὑμῖν, εἰ ὁ Θεὸς νεκροὺς ἐγείρει;

9 Ἐγὼ μὲν οὖν ἔδοξα ἐμαυτῷ πρὸς τὸ ὄνομα Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου δεῖν πολλὰ ἐναντία πρᾶξαι.

10 Ὃ ϗ ἐποίησα ἐν Ἱεροσολύμοις· ϗ πολλοὺς τῶν ἁγίων ἐγὼ φυλακαῖς κατέκλεισα, τὴν

παρὰ των Ἀρχιερέων ἐξουσίαν
λαβών· ἀναιρουμένων τε αὐτῶν
κατήνεγκα ψῆφον.
11 Καὶ κατὰ πάσας τὰς
συναγωγὰς πολλάκις τιμωρῶν
αὐτοὺς, ἠνάγκαζον βλασφη-
μεῖν· περισσῶς τε ἐμμαινό-
μενος αὐτοῖς, ἐδίωκον ἕως καὶ
εἰς τὰς ἔξω πόλεις.
12 Ἐν οἷς καὶ πορευόμενος
εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἐξουσίας
καὶ ἐπιτροπῆς τῆς παρὰ τῶν Ἀρχι-
ερέων,
13 Ἡμέρας μέσης, κατὰ τὴν
ὁδὸν εἶδον, βασιλεῦ, οὐρανόθεν
ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα τοῦ ἡλίου,
περιλάμψαν με φῶς καὶ τοὺς
σὺν ἐμοὶ πορευομένους.
14 Πάντων δὲ καταπεσόντων
ἡμῶν εἰς τὴν γῆν, ἤκουσα φωνὴν
λαλοῦσαν πρός με, καὶ λέγουσαν
τῇ Ἑβραΐδι διαλέκτῳ· Σαοὺλ,
Σαοὺλ, τί με διώκεις; σκλη-
ρόν σοι πρὸς κέντρα λακτί-
ζειν.
15 Ἐγὼ δὲ εἶπον· Τίς εἶ
Κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐγώ εἰ-
μι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις.
16 Ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ στῆθι
ἐπὶ τοὺς πόδας σου· εἰς τοῦτο
γὰρ ὤφθην σοι, προχειρίσα-
σθαί σε ὑπηρέτην καὶ μάρτυρα
ὧν τε εἶδες, ὧν τε ὀφθήσομαί
σοι·
17 Ἐξαιρούμενός σε ἐκ τοῦ
λαοῦ καὶ τῶν ἐθνῶν, εἰς οὓς νῦν
σε ἀποστέλλω,
18 Ἀνοῖξαι ὀφθαλμοὺς αὐ-
τῶν, τοῦ ἐπιστρέψαι ἀπὸ σκότους
εἰς φῶς, καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ Σα-
τανᾶ ἐπὶ τὸν Θεὸν, τοῦ λαβεῖν αὐ-
τοὺς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ κλῆ-
ρον ἐν τοῖς ἡγιασμένοις, πίστει
τῇ εἰς ἐμέ.
19 Ὅθεν, βασιλεῦ Ἀγρίπ-
πα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειθὴς τῇ
οὐρανίῳ ὀπτασίᾳ·
20 Ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῷ
πρῶτον καὶ Ἱεροσολύμοις, εἰς
πᾶσάν τε τὴν χώραν τῆς Ἰου-
δαίας, καὶ τοῖς ἔθνεσιν, ἀπαγ-
γέλλων μετανοεῖν, καὶ ἐπιστρέφειν
ἐπὶ τὸν Θεὸν, ἄξια τῆς μετα-
νοίας ἔργα πράσσοντας.
21 Ἕνεκα τούτων με οἱ Ἰου-
δαῖοι συλλαβόμενοι ἐν τῷ ἱε-
ρῷ, ἐπειρῶντο διαχειρίσα-
σθαι.
22 Ἐπικουρίας οὖν τυχὼν τῆς
παρὰ τοῦ Θεοῦ, ἄχρι τῆς ἡμέ-
ρας ταύτης ἕστηκα, μαρτυρού-
μενος μικρῷ τε καὶ μεγάλῳ,
οὐδὲν ἐκτὸς λέγων ὧν τε οἱ προ-
φῆται ἐλάλησαν μελλόντων γί-
νεσθαι, καὶ Μωσῆς·
23 Εἰ παθητὸς ὁ Χριστὸς, εἰ
πρῶτος ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν
φῶς μέλλει καταγγέλλειν τῷ
λαῷ καὶ τοῖς ἔθνεσι.
24 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἀπολο-
γουμένου, ὁ Φῆστος μεγάλῃ τῇ
φωνῇ ἔφη· Μαίνῃ, Παῦλε· τὰ

πολλά σε γράμματα εἰς μα-
νίαν περιτρέπει.
25 Ὁ δέ· Οὐ μαίνομαι, φη-
σὶ, κράτιστε Φῆστε, ἀλλ' ἀλη-
θείας καὶ σωφροσύνης ῥήματα
ἀποφθέγγομαι.
26 Ἐπίσταται γὰρ περὶ τού-
των ὁ βασιλεὺς, πρὸς ὃν καὶ
παῤῥησιαζόμενος λαλῶ· λαν-
θάνειν γὰρ αὐτόν τι τούτων οὐ
πείθομαι οὐδέν· οὐ γάρ ἐστιν ἐν
γωνίᾳ πεπραγμένον τοῦτο.
27 Πιστεύεις, βασιλεῦ Ἀ-
γρίππα, τοῖς προφήταις; οἶδα
ὅτι πιστεύεις.
28 Ὁ δὲ Ἀγρίππας πρὸς τὸν
Παῦλον ἔφη· Ἐν ὀλίγῳ με πεί-
θεις Χριστιανὸν γενέσθαι.
29 Ὁ δὲ Παῦλος εἶπεν· Εὐ-
ξαίμην ἂν τῷ Θεῷ, καὶ ἐν ὀλίγῳ
καὶ ἐν πολλῷ οὐ μόνον σὲ, ἀλλὰ
καὶ πάντας τοὺς ἀκούοντάς μου
σήμερον, γενέσθαι τοιούτους ὁ-
ποῖος κἀγώ εἰμι, παρεκτὸς τῶν
δεσμῶν τούτων.
30 Καὶ ταῦτα εἰπόντος αὐ-
τοῦ, ἀνέστη ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ ἡ-
γεμὼν, ἥ τε Βερνίκη, καὶ οἱ συγ-
καθήμενοι αὐτοῖς.
31 Καὶ ἀναχωρήσαντες ἐλά-
λουν πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες·
Ὅτι οὐδὲν θανάτου ἄξιον ἢ δεσ-
μῶν πράσσει ὁ ἄνθρωπος οὗ-
τος.
32 Ἀγρίππας δὲ τῷ Φήστῳ
ἔφη· Ἀπολελύσθαι ἐδύνατο ὁ
ἄνθρωπος οὗτος, εἰ μὴ ἐπεκέ-
κλητο Καίσαρα.

Κεφ. κζʹ. 27.

ΩΣ δὲ ἐκρίθη τοῦ ἀποπλεῖν
ἡμᾶς εἰς τὴν Ἰταλίαν, παρ-
εδίδουν τόν τε Παῦλον καί τινας
ἑτέρους δεσμώτας ἑκατοντάρχῃ,
ὀνόματι Ἰουλίῳ, σπείρης Σεβα-
στῆς.
2 Ἐπιβάντες δὲ πλοίῳ Ἀ-
δραμυττηνῷ, μέλλοντες πλεῖν
τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπους,
ἀνήχθημεν, ὄντος σὺν ἡμῖν
Ἀριστάρχου Μακεδόνος Θεσσα-
λονικέως.
3 Τῇ τε ἑτέρᾳ κατήχθημεν
εἰς Σιδῶνα. Φιλανθρώπως τε
ὁ Ἰούλιος τῷ Παύλῳ χρησά-
μενος, ἐπέτρεψε πρὸς φίλους
πορευθέντα, ἐπιμελείας τυ-
χεῖν.
4 Κἀκεῖθεν ἀναχθέντες ὑπ-
επλεύσαμεν τὴν Κύπρον, διὰ τὸ
τοὺς ἀνέμους εἶναι ἐναντίους.
5 Τό, τε πέλαγος τὸ κατὰ
τὴν Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν
διαπλεύσαντες, κατήλθομεν εἰς
Μύρα τῆς Λυκίας.
6 Κἀκεῖ εὑρὼν ὁ ἑκατόνταρ-
χος πλοῖον Ἀλεξανδρῖνον πλέον
εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐνεβίβασεν
ἡμᾶς εἰς αὐτό.
7 Ἐν ἱκαναῖς δὲ ἡμέραις
βραδυπλοοῦντες, καὶ μόλις γενό-
μενοι κατὰ τὴν Κνίδον, μὴ προσ-
εῶντος ἡμᾶς τοῦ ἀνέμου, ὑπεπλεύ-

σαμεν τὴν Κρήτην κατὰ Σαλμώνην·

8 Μόλις τε παραλεγόμενοι αὐτὴν, ἤλθομεν εἰς τόπον τινὰ καλούμενον Καλοὺς λιμένας, ᾧ ἐγγὺς ἦν πόλις Λασαία.

9 Ἱκανοῦ δὲ χρόνου διαγενομένου, καὶ ὄντος ἤδη ἐπισφαλοῦς τοῦ πλοὸς, διὰ τὸ καὶ τὴν νηστείαν ἤδη παρεληλυθέναι, παρῄνει ὁ Παῦλος,

10 Λέγων αὐτοῖς· Ἄνδρες, θεωρῶ ὅτι μετὰ ὕβρεως καὶ πολλῆς ζημίας οὐ μόνον τοῦ φόρτου καὶ τοῦ πλοίου, ἀλλὰ καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν μέλλειν ἔσεσθαι τὸν πλοῦν.

11 Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος τῷ κυβερνήτῃ καὶ τῷ ναυκλήρῳ ἐπείθετο μᾶλλον ἢ τοῖς ὑπὸ τοῦ Παύλου λεγομένοις.

12 Ἀνευθέτου δὲ τοῦ λιμένος ὑπάρχοντος πρὸς παραχειμασίαν, οἱ πλείους ἔθεντο βουλὴν ἀναχθῆναι κἀκεῖθεν, εἴ πως δύναιντο καταντήσαντες εἰς Φοίνικα παραχειμάσαι, λιμένα τῆς Κρήτης βλέποντα κατὰ Λίβα καὶ κατὰ Χῶρον.

13 Ὑποπνεύσαντος δὲ Νότου, δόξαντες τῆς προθέσεως κεκρατηκέναι, ἄραντες Ἄσσον, παρελέγοντο τὴν Κρήτην.

14 Μετ' οὐ πολὺ δὲ ἔβαλε κατ' αὐτῆς ἄνεμος τυφωνικὸς, ὁ καλούμενος Εὐροκλύδων.

15 Συναρπασθέντος δὲ τοῦ πλοίου καὶ μὴ δυναμένου ἀντοφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ, ἐπιδόντες ἐφερόμεθα.

16 Νησίον δέ τι ὑποδραμόντες καλούμενον Κλαύδην, μόλις ἰσχύσαμεν περικρατεῖς γενέσθαι τῆς σκάφης·

17 Ἣν ἄραντες, βοηθείαις ἐχρῶντο, ὑποζωννύντες τὸ πλοῖον· φοβούμενοί τε μὴ εἰς τὴν Σύρτιν ἐκπέσωσι, χαλάσαντες τὸ σκεῦος, οὕτως ἐφέροντο.

18 Σφοδρῶς δὲ χειμαζομένων ἡμῶν, τῇ ἑξῆς ἐκβολὴν ἐποιοῦντο·

19 Καὶ τῇ τρίτῃ αὐτόχειρες τὴν σκευὴν τοῦ πλοίου ἐῤῥίψαμεν.

20 Μήτε δὲ ἡλίου, μήτε ἄστρων ἐπιφαινόντων ἐπὶ πλείονας ἡμέρας, χειμῶνός τε οὐκ ὀλίγου ἐπικειμένου, λοιπὸν περιῃρεῖτο πᾶσα ἐλπὶς τοῦ σώζεσθαι ἡμᾶς.

21 Πολλῆς δὲ ἀσιτίας ὑπαρχούσης, τότε σταθεὶς ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ αὐτῶν, εἶπεν· Ἔδει μὲν, ὦ ἄνδρες, πειθαρχήσαντάς μοι, μὴ ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς Κρήτης, κερδῆσαί τε τὴν ὕβριν ταύτην καὶ τὴν ζημίαν.

22 Καὶ τανῦν παραινῶ ὑμᾶς εὐθυμεῖν· ἀποβολὴ γὰρ ψυχῆς οὐδεμία ἔσται ἐξ ὑμῶν, πλὴν τοῦ πλοίου.

23 Παρέστη γάρ μοι τῇ νυκτὶ

ταύτη ἄγγελος τοῦ Θεοῦ οὗ
εἰμι, ᾧ καὶ λατρεύω,
24 Λέγων· Μὴ φοβοῦ, Παῦ-
λε· Καίσαρί σε δεῖ παραστῆ-
ναι· καὶ ἰδοὺ, κεχάρισταί σοι ὁ
Θεὸς πάντας τοὺς πλέοντας
μετὰ σοῦ.
25 Διὸ εὐθυμεῖτε, ἄνδρες·
πιστεύω γὰρ τῷ Θεῷ, ὅτι οὕτως
ἔσται καθ' ὃν τρόπον λελάλη-
ταί μοι·
26 Εἰς νῆσον δέ τινα δεῖ ἡ-
μᾶς ἐκπεσεῖν.
27 Ὡς δὲ τεσσαρεσκαιδεκά-
τη νὺξ ἐγένετο, διαφερομένων
ἡμῶν ἐν τῷ Ἀδρίᾳ, κατὰ μέ-
σον τῆς νυκτὸς ὑπενόουν οἱ ναῦται
προσάγειν τινὰ αὐτοῖς χώ-
ραν.
28 Καὶ βολίσαντες, εὗρον ὀρ-
γυιὰς εἴκοσι· βραχὺ δὲ δια-
στήσαντες, καὶ πάλιν βολίσαν-
τες, εὗρον ὀργυιὰς δεκαπέντε.
29 Φοβούμενοί τε μήπως εἰς
τραχεῖς τόπους ἐκπέσωσιν, ἐκ
πρύμνης ῥίψαντες ἀγκύρας τέσ-
σαρας, ηὔχοντο ἡμέραν γενέ-
σθαι.
30 Τῶν δὲ ναυτῶν ζητούντων
φυγεῖν ἐκ τοῦ πλοίου, καὶ χαλα-
σάντων τὴν σκάφην εἰς τὴν θά-
λασσαν, προφάσει ὡς ἐκ πρώ-
ρας μελλόντων ἀγκύρας ἐκτεί-
νειν,
31 Εἶπεν ὁ Παῦλος τῷ ἑκα-
τοντάρχῃ καὶ τοῖς στρατιώταις·
Ἐὰν μὴ οὗτοι μείνωσιν ἐν τῷ
πλοίῳ, ὑμεῖς σωθῆναι οὐ δύ-
νασθε.
32 Τότε οἱ στρατιῶται ἀπέ-
κοψαν τὰ σχοινία τῆς σκάφης,
καὶ εἴασαν αὐτὴν ἐκπεσεῖν.
33 Ἄχρι δὲ οὗ ἔμελλεν ἡμέ-
ρα γίνεσθαι, παρεκάλει ὁ Παῦ-
λος ἅπαντας μεταλαβεῖν τρο-
φῆς, λέγων· Τεσσαρεσκαιδε-
κάτην σήμερον ἡμέραν προσ-
δοκῶντες, ἄσιτοι διατελεῖτε,
μηδὲν προσλαβόμενοι.
34 Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς
προσλαβεῖν τροφῆς· τοῦτο γὰρ
πρὸς τῆς ὑμετέρας σωτηρίας
ὑπάρχει· οὐδενὸς γὰρ ὑμῶν
θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς πεσεῖται.
35 Εἰπὼν δὲ ταῦτα, καὶ λα-
βὼν ἄρτον, εὐχαρίστησε τῷ Θεῷ
ἐνώπιον πάντων, καὶ κλάσας
ἤρξατο ἐσθίειν.
36 Εὔθυμοι δὲ γενόμενοι
πάντες, καὶ αὐτοὶ προσελάβον-
το τροφῆς.
37 Ἦμεν δὲ ἐν τῷ πλοίῳ
αἱ πᾶσαι ψυχαὶ, διακόσιαι
ἑβδομηκονταέξ.
38 Κορεσθέντες δὲ τροφῆς,
ἐκούφιζον τὸ πλοῖον, ἐκβαλλό-
μενοι τὸν σῖτον εἰς τὴν θάλασ-
σαν.
39 Ὅτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο, τὴν
γῆν οὐκ ἐπεγίνωσκον· κόλπον
δέ τινα κατενόουν ἔχοντα αἰ-
γιαλὸν, εἰς ὃν ἐβουλεύσαντο,

εἰ δύναιντο, ἐξῶσαι τὸ πλοῖον.

40 Καὶ τὰς ἀγκύρας περιελόντες εἴων εἰς τ͂ θάλασσαν, ἅμα ἀνέντες τὰς ζευκτηρίας τ͂ πηδαλίων· ϗ ἐπάραντες τ͂ ἀρτέμονα τῇ πνεούσῃ, κατεῖχον εἰς τ͂ αἰγιαλόν.

41 Περιπεσόντες δὲ εἰς τόπον διθάλασσον, ἐπώκειλαν τ͂ ναῦν· ϗ ἡ μὲν πρῶρα ἐρείσασα ἔμεινεν ἀσάλευτος, ἡ δὲ πρύμνα ἐλύετο ὑπὸ τ͂ βίας τῶν κυμάτων.

42 Τῶν δὲ ϛρατιωτῶν βουλὴ ἐγένετο ἵνα τȣ̀ς δεσμώτας ἀποκτείνωσι, μήτις ἐκκολυμβήσας διαφύγοι.

43 Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος, βȣλόμενος διασῶσαι τὸν Παῦλον, ἐκώλυσεν αὐτȣ̀ς τȣ͂ βȣλήματος, ἐκέλευσέ τε τȣ̀ς δυναμένους κολυμβᾷν, ἀποῤῥίψαντας πρώτȣς ἐπὶ τ͂ γῆν ἐξιέναι·

44 Καὶ τοὺς λοιποὺς, ȣ̔̀ς μὲν ἐπὶ σανίσιν, οὓς δὲ ἐπί τινων τ͂ ἀπὸ τȣ͂ πλοίȣ. Καὶ ȣ̔́τως ἐγένετο πάντας διασωθῆναι ἐπὶ τ͂ γῆν.

Κεφ. κή. 28.

ΚΑΙ διασωθέντες, τότε ἐπέγνωσαν ὅτι Μελίτη ἡ νῆσος καλεῖται.

2 Οἱ δὲ βάρβαροι παρεῖχον ȣ̓ τὴν τυχȣ͂σαν φιλανθρωπίαν ἡμῖν· ἀνάψαντες γὰρ πυρὰν, προσελάβοντο πάντας ἡμᾶς, διὰ τὸν ὑετὸν τὸν ἐφεϛῶτα, καὶ διὰ τὸ ψῦχος.

3 Συϛρέψαντος δὲ τȣ͂ Παύλȣ φρυγάνων πλῆθος, ϗ ἐπιθέντος ἐπὶ τ͂ πυρὰν, ἔχιδνα ἐκ τ͂ θέρμης ἐξελθȣ͂σα καθῆψε τῆς χειρὸς αὐτȣ͂.

4 Ὡς δὲ εἶδον οἱ βάρβαροι κρεμάμενον τὸ θηρίον ἐκ τῆς χειρὸς αὐτȣ͂, ἔλεγον πρὸς ἀλλήλȣς· Πάντως φονεύς ἐϛιν ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ὃν διασωθέντα ἐκ τῆς θαλάσσης ἡ δίκη ζῆν ȣ̓κ εἴασεν.

5 Ὁ μὲν οὖν, ἀποτινάξας τὸ θηρίον εἰς τὸ πῦρ, ἔπαθεν ȣ̓δὲν κακόν·

6 Οἱ δὲ προσεδόκων αὐτὸν μέλλειν πίμπρασθαι, ἢ καταπίπτειν ἄφνω νεκρόν. Ἐπὶ πολὺ δὲ αὐτῶν προσδοκώντων, ϗ θεωρȣ́ντων μηδὲν ἄτοπον εἰς αὐτὸν γινόμενον, μεταβαλλόμενοι ἔλεγον Θεὸν αὐτὸν εἶναι.

7 Ἐν δὲ τοῖς περὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον ὑπῆρχε χωρία τῷ πρώτῳ τῆς νήσȣ, ὀνόματι Ποπλίῳ, ὃς ἀναδεξάμενος ἡμᾶς, τρεῖς ἡμέρας φιλοφρόνως ἐξένισεν.

8 Ἐγένετο δὲ τὸν πατέρα τȣ͂ Ποπλίου πυρετοῖς καὶ δυσεντερίᾳ συνεχόμενον κατακεῖσθαι· πρὸς ὃν ὁ Παῦλος εἰσελθὼν, ϗ προσευξάμενος, ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ, ἰάσατο αὐτόν.

9 Τούτου οὖν γενομένου, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἔχοντες ἀσθενείας ἐν τῇ νήσῳ, προσήρχοντο, καὶ ἐθεραπεύοντο.

10 Οἳ καὶ πολλαῖς τιμαῖς ἐτίμησαν ἡμᾶς, καὶ ἀναγομένοις ἐπέθεντο τὰ πρὸς τὴν χρείαν.

11 Μετὰ δὲ τρεῖς μῆνας ἀνήχθημεν ἐν πλοίῳ παρακεχειμακότι ἐν τῇ νήσῳ, Ἀλεξανδρίνῳ, παρασήμῳ Διοσκούροις.

12 Καὶ καταχθέντες εἰς Συρακούσας, ἐπεμείναμεν ἡμέρας τρεῖς.

13 Ὅθεν περιελθόντες κατηντήσαμεν εἰς Ῥήγιον· καὶ μετὰ μίαν ἡμέραν ἐπιγενομένου νότου, δευτεραῖοι ἤλθομεν εἰς Ποτιόλους.

14 Οὗ εὑρόντες ἀδελφοὺς, παρεκλήθημεν ἐπ' αὐτοῖς ἐπιμεῖναι ἡμέρας ἑπτά· καὶ οὕτως εἰς τὴν Ῥώμην ἤλθομεν.

15 Κἀκεῖθεν οἱ ἀδελφοὶ ἀκούσαντες τὰ περὶ ἡμῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν ἡμῖν ἄχρις Ἀππίου φόρου καὶ Τριῶν ταβερνῶν· οὓς ἰδὼν ὁ Παῦλος, εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ, ἔλαβε θάρσος.

16 Ὅτε δὲ ἤλθομεν εἰς Ῥώμην, ὁ ἑκατόνταρχος παρέδωκε τοὺς δεσμίους τῷ στρατοπεδάρχῃ· τῷ δὲ Παύλῳ ἐπετράπη μένειν καθ' ἑαυτὸν, σὺν τῷ φυλάσσοντι αὐτὸν στρατιώτῃ.

17 Ἐγένετο δὲ μετὰ ἡμέρας τρεῖς συγκαλέσασθαι τὸν Παῦλον τοὺς ὄντας τῶν Ἰουδαίων πρώτους· συνελθόντων δὲ αὐτῶν, ἔλεγε πρὸς αὐτούς· Ἄνδρες ἀδελφοὶ, ἐγὼ οὐδὲν ἐναντίον ποιήσας τῷ λαῷ, ἢ τοῖς ἔθεσι τοῖς πατρῴοις, δέσμιος ἐξ Ἱεροσολύμων παρεδόθην εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων·

18 Οἵτινες ἀνακρίναντές με ἐβούλοντο ἀπολῦσαι, διὰ τὸ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου ὑπάρχειν ἐν ἐμοί.

19 Ἀντιλεγόντων δὲ τῶν Ἰουδαίων, ἠναγκάσθην ἐπικαλέσασθαι Καίσαρα· οὐχ ὡς τοῦ ἔθνους μου ἔχων τι κατηγορῆσαι.

20 Διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν παρεκάλεσα ὑμᾶς ἰδεῖν καὶ προσλαλῆσαι· ἕνεκεν γὰρ τῆς ἐλπίδος τοῦ Ἰσραὴλ τὴν ἅλυσιν ταύτην περίκειμαι.

21 Οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν εἶπον· Ἡμεῖς οὔτε γράμματα περὶ σοῦ ἐδεξάμεθα ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, οὔτε παραγενόμενός τις τῶν ἀδελφῶν ἀπήγγειλεν ἢ ἐλάλησέ τι περὶ σοῦ πονηρόν.

22 Ἀξιοῦμεν δὲ παρὰ σοῦ ἀκοῦσαι ἃ φρονεῖς· περὶ μὲν γὰρ τῆς αἱρέσεως ταύτης γνωστόν ἐστιν ἡμῖν ὅτι πανταχοῦ ἀντιλέγεται.

23 Ταξάμενοι δὲ αὐτῷ ἡμέραν, ἧκον πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν ξενίαν πλείονες· οἷς ἐξετίθετο διαμαρτυρόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, πείθων τε αὐτοὺς τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπό τε τοῦ νόμου Μωσέως καὶ τῶν προφητῶν, ἀπὸ πρωῒ ἕως ἑσπέρας.

24 Καὶ οἱ μὲν ἐπείθοντο τοῖς λεγομένοις, οἱ δὲ ἠπίστουν.

25 Ἀσύμφωνοι δὲ ὄντες πρὸς ἀλλήλους, ἀπελύοντο, εἰπόντος τοῦ Παύλου ῥῆμα ἕν· Ὅτι καλῶς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐλάλησε διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν,

26 Λέγον· Πορεύθητι πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ εἰπέ· Ἀκοῇ ἀκούσετε, καὶ οὐ μὴ συνῆτε· καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ μὴ ἴδητε.

27 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὠσὶ βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν· μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτούς.

28 Γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν ὅτι τοῖς ἔθνεσιν ἀπεστάλη τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ, αὐτοὶ καὶ ἀκούσονται.

29 Καὶ ταῦτα αὐτοῦ εἰπόντος, ἀπῆλθον οἱ Ἰουδαῖοι, πολλὴν ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς συζήτησιν.

30 Ἔμεινε δὲ ὁ Παῦλος διετίαν ὅλην ἐν ἰδίῳ μισθώματι· καὶ ἀπεδέχετο πάντας τοὺς εἰσπορευομένους πρὸς αὐτόν·

31 Κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ διδάσκων τὰ περὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάσης παῤῥησίας, ἀκωλύτως.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ

ΡΩΜΑΙΟΥΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α΄. 1.
ΠΑΥΛΟΣ, δοῦλος Ἰησοῦ
Χριστοῦ, κλητὸς ἀπόστολος,
ἀφωρισμένος εἰς Εὐαγγέλιον
Θεοῦ,
2 (Ὃ προεπηγγείλατο διὰ τῶν
προφητῶν αὐτοῦ ἐν γραφαῖς
ἁγίαις,)
3 Περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, (τοῦ γε-
νομένου ἐκ σπέρματος Δαβὶδ
κατὰ σάρκα·
4 Τοῦ ὁρισθέντος υἱοῦ Θεοῦ ἐν
δυνάμει, κατὰ Πνεῦμα ἁγιω-
σύνης, ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν)
Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν,
5 (Δι' οὗ ἐλάβομεν χάριν καὶ
ἀποστολὴν εἰς ὑπακοὴν πίστεως
ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, ὑπὲρ τοῦ
ὀνόματος αὐτοῦ·
6 Ἐν οἷς ἐστε καὶ ὑμεῖς, κλη-
τοὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ·)
7 Πᾶσι τοῖς οὖσιν ἐν Ῥώμῃ,
ἀγαπητοῖς Θεοῦ, κλητοῖς ἁγί-
οις· Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ
Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ.
8 Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τῷ
Θεῷ μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ
πάντων ὑμῶν, ὅτι ἡ πίστις ὑ-
μῶν καταγγέλλεται ἐν ὅλῳ
τῷ κόσμῳ.
9 Μάρτυς γάρ μου ἐστὶν ὁ
Θεὸς, ᾧ λατρεύω ἐν τῷ πνεύ-
ματί μου, ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ
υἱοῦ αὐτοῦ, ὡς ἀδιαλείπτως μνείαν
ὑμῶν ποιοῦμαι·
10 Πάντοτε ἐπὶ τῶν προσευχῶν
μου δεόμενος, εἴ πως ἤδη ποτὲ
εὐοδωθήσομαι ἐν τῷ θελήματι
τοῦ Θεοῦ, ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς.
11 Ἐπιποθῶ γὰρ ἰδεῖν ὑ-
μᾶς, ἵνα τι μεταδῶ χάρισμα
ὑμῖν πνευματικὸν, εἰς τὸ στη-
ριχθῆναι ὑμᾶς·
12 Τοῦτο δέ ἐστι, συμπαρα-
κληθῆναι ἐν ὑμῖν διὰ τῆς ἐν ἀλ-
λήλοις πίστεως, ὑμῶν τε καὶ
ἐμοῦ.
13 Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνο-
εῖν, ἀδελφοὶ, ὅτι πολλάκις

προεθέμην ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, (καὶ ἐκωλύθην ἄχρι τοῦ δεῦρο,) ἵνα καρπόν τινα σχῶ καὶ ἐν ὑμῖν, καθὼς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἔθνεσιν.

14 Ἕλλησί τε καὶ βαρβάροις, σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις ὀφειλέτης εἰμί·

15 Οὕτω τὸ κατ᾽ ἐμὲ πρόθυμον καὶ ὑμῖν τοῖς ἐν Ῥώμῃ εὐαγγελίσασθαι.

16 Οὐ γὰρ ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ· δύναμις γὰρ Θεοῦ ἐστιν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἕλληνι.

17 Δικαιοσύνη γὰρ Θεοῦ ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτεται ἐκ πίστεως εἰς πίστιν· καθὼς γέγραπται· Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται.

18 Ἀποκαλύπτεται γὰρ ὀργὴ Θεοῦ ἀπ᾽ οὐρανοῦ, ἐπὶ πᾶσαν ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων τῶν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων·

19 Διότι τὸ γνωστὸν τοῦ Θεοῦ, φανερόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς· ὁ γὰρ Θεὸς αὐτοῖς ἐφανέρωσε.

20 Τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου, τοῖς ποιήμασι νοούμενα καθορᾶται, ἥτε ἀΐδιος αὐτοῦ δύναμις καὶ θειότης· εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς ἀναπολογήτους·

21 Διότι γνόντες τὸν Θεὸν, οὐχ ὡς Θεὸν ἐδόξασαν, ἢ εὐχαρίστησαν· ἀλλ᾽ ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν, καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία.

22 Φάσκοντες εἶναι σοφοὶ, ἐμωράνθησαν·

23 Καὶ ἤλλαξαν τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου Θεοῦ ἐν ὁμοιώματι εἰκόνος φθαρτοῦ ἀνθρώπου, καὶ πετεινῶν καὶ τετραπόδων καὶ ἑρπετῶν.

24 Διὸ καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκαθαρσίαν, τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς·

25 Οἵτινες μετήλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ψεύδει, καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα, ὅς ἐστιν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

26 Διὰ τοῦτο παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς πάθη ἀτιμίας· αἵ τε γὰρ θήλειαι αὐτῶν μετήλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν·

27 Ὁμοίως τε καὶ οἱ ἄρρενες ἀφέντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν τῆς θηλείας, ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους, ἄρσενες ἐν ἄρσεσι τὴν ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενοι, καὶ τὴν ἀντιμισθίαν, ἣν ἔδει, τῆς πλάνης

αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς ἀπολαμβάνοντες.

28 Καὶ καθὼς οὐκ ἐδοκίμασαν τὸν Θεὸν ἔχειν ἐν ἐπιγνώσει, παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν, ποιεῖν τὰ μὴ καθήκοντα·

29 Πεπληρωμένους πάσῃ ἀδικίᾳ, πορνείᾳ, πονηρίᾳ, πλεονεξίᾳ, κακίᾳ· μεστοὺς φθόνου, φόνου, ἔριδος, δόλου, κακοηθείας·

30 Ψιθυριστὰς, καταλάλους, θεοστυγεῖς, ὑβριστὰς, ὑπερηφάνους, ἀλαζόνας, ἐφευρετὰς κακῶν, γονεῦσιν ἀπειθεῖς,

31 Ἀσυνέτους, ἀσυνθέτους, ἀστόργους, ἀσπόνδους, ἀνελεήμονας.

32 Οἵτινες τὸ δικαίωμα τοῦ Θεοῦ ἐπιγνόντες, (ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες ἄξιοι θανάτου εἰσὶν,) οὐ μόνον αὐτὰ ποιοῦσιν, ἀλλὰ ϗ συνευδοκοῦσι τοῖς πράσσουσι.

Κεφ. β'. 2.

ΔΙΟ ἀναπολόγητος εἶ, ὦ ἄνθρωπε πᾶς ὁ κρίνων. Ἐν ᾧ γὰρ κρίνεις τὸν ἕτερον, σεαυτὸν κατακρίνεις· τὰ γὰρ αὐτὰ πράσσεις ὁ κρίνων.

2 Οἴδαμεν δὲ ὅτι τὸ κρίμα τοῦ Θεοῦ ἐστι κατὰ ἀλήθειαν ἐπὶ τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας.

3 Λογίζῃ δὲ τοῦτο, ὦ ἄνθρωπε ὁ κρίνων τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας, καὶ ποιῶν αὐτὰ, ὅτι σὺ ἐκφεύξῃ τὸ κρίμα τοῦ Θεοῦ;

4 Ἢ τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος αὐτοῦ, ϗ τῆς ἀνοχῆς, ϗ τῆς μακροθυμίας καταφρονεῖς, ἀγνοῶν ὅτι τὸ χρηστὸν τοῦ Θεοῦ εἰς μετάνοιάν σε ἄγει;

5 Κατὰ δὲ τὴν σκληρότητά σου καὶ ἀμετανόητον καρδίαν, θησαυρίζεις σεαυτῷ ὀργὴν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς, καὶ ἀποκαλύψεως δικαιοκρισίας τοῦ Θεοῦ·

6 Ὃς ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ·

7 Τοῖς μὲν καθ' ὑπομονὴν ἔργου ἀγαθοῦ, δόξαν ϗ τιμὴν ϗ ἀφθαρσίαν ζητοῦσι, ζωὴν αἰώνιον·

8 Τοῖς δὲ ἐξ ἐριθείας, καὶ ἀπειθοῦσι μὲν τῇ ἀληθείᾳ, πειθομένοις δὲ τῇ ἀδικίᾳ, θυμὸς ϗ ὀργή·

9 Θλίψις ϗ στενοχωρία ἐπὶ πᾶσαν ψυχὴν ἀνθρώπου τοῦ κατεργαζομένου τὸ κακὸν, Ἰουδαίου τε πρῶτον ϗ Ἕλληνος·

10 Δόξα δὲ ϗ τιμὴ ϗ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθὸν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἕλληνι.

11 Οὐ γάρ ἐστι προσωποληψία παρὰ τῷ Θεῷ.

12 Ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἥμαρτον, ἀνόμως ϗ ἀπολοῦνται· καὶ

ὅσοι ἐν νόμῳ ἥμαρτον, διὰ νό-
μȣ κριθήσονται,
13 (Οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ τȣ͂
νόμου δίκαιοι παρὰ τῷ Θεῷ,
ἀλλ' οἱ ποιηταὶ τοῦ νόμου δι-
καιωθήσονται.
14 Ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ
νόμον ἔχοντα, φύσει τὰ τοῦ
νόμου ποιῇ, οὗτοι νόμον μὴ
ἔχοντες, ἑαυτοῖς εἰσι νόμος·
15 Οἵτινες ἐνδείκνυνται τὸ
ἔργον τȣ͂ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς
καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυρού-
σης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως, καὶ
μεταξὺ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν
κατηγορȣ́ντων, ἢ καὶ ἀπολογου-
μένων,)
16 Ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ ὁ
Θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων,
κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, διὰ
Ἰησȣ͂ Χριςȣ͂.
17 Ἴδε, σὺ Ἰουδαῖος ἐπονο-
μάζῃ, καὶ ἐπαναπαύῃ τῷ νόμῳ,
καὶ καυχᾶσαι ἐν Θεῷ,
18 Καὶ γινώσκεις τὸ θέλη-
μα, καὶ δοκιμάζεις τὰ διαφέ-
ροντα, κατηχούμενος ἐκ τοῦ
νόμȣ·
19 Πέποιθάς τε σεαυτὸν ὁ-
δηγὸν εἶναι τυφλῶν, φῶς τῶν
ἐν σκότει,
20 Παιδευτὴν ἀφρόνων, δι-
δάσκαλον νηπίων, ἔχοντα τὴν
μόρφωσιν τῆς γνώσεως καὶ τῆς
ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ.
21 Ὁ οὖν διδάσκων ἕτερον,
σεαυτὸν οὐ διδάσκεις; ὁ κη-
ρύσσων μὴ κλέπτειν, κλέπτεις;
22 Ὁ λέγων μὴ μοιχεύειν,
μοιχεύεις; ὁ βδελυσσόμενος
τὰ εἴδωλα, ἱεροσυλεῖς;
23 Ὃς ἐν νόμῳ καυχᾶσαι,
διὰ τῆς παραβάσεως τȣ͂ νόμȣ τὸν
Θεὸν ἀτιμάζεις;
24 Τὸ γὰρ ὄνομα τοῦ Θεοῦ
δι' ὑμᾶς βλασφημεῖται ἐν τοῖς
ἔθνεσι, καθὼς γέγραπται.
25 Περιτομὴ μὲν γὰρ ὠφε-
λεῖ, ἐὰν νόμον πράσσῃς· ἐὰν
δὲ παραβάτης νόμȣ ᾖς, ἡ πε-
ριτομή σȣ ἀκροβυςία γέγονεν.
26 Ἐὰν οὖν ἡ ἀκροβυςία τὰ
δικαιώματα τȣ͂ νόμȣ φυλάσσῃ,
ȣ̓χὶ ἡ ἀκροβυςία αὐτȣ͂ εἰς πε-
ριτομὴν λογισθήσεται;
27 Καὶ κρινεῖ ἡ ἐκ φύσεως
ἀκροβυςία τὸν νόμον τελοῦσα,
σὲ τὸν διὰ γράμματος καὶ περι-
τομῆς παραβάτην νόμȣ;
28 Οὐ γὰρ ὁ ἐν τῷ φανερῷ,
Ἰȣδαῖός ἐςιν· ȣ̓δὲ ἡ ἐν τῷ φα-
νερῷ, ἐν σαρκὶ, περιτομή·
29 Ἀλλ' ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ,
Ἰȣδαῖος· καὶ περιτομὴ καρδίας,
ἐν πνεύματι, οὐ γράμματι·
οὗ ὁ ἔπαινος οὐκ ἐξ ἀνθρώπων,
ἀλλ' ἐκ τȣ͂ Θεȣ͂.

Κεφ. γ'. 3.

ΤΙ ȣ̓͂ν τὸ περισσὸν τοῦ Ἰȣ-
δαίȣ, ἢ τίς ἡ ὠφέλεια τῆς
περιτομῆς;
2 Πολὺ, κατὰ πάντα τρό-

πον. Πρῶτον μὲν γὰρ ὅτι ἐπι-
στεύθησαν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ.
3 Τί γάρ, εἰ ἠπίστησάν τι-
νες; μὴ ἡ ἀπιστία αὐτῶν τὴν
πίστιν τοῦ Θεοῦ καταργήσει;
4 Μὴ γένοιτο· γινέσθω δὲ
ὁ Θεὸς ἀληθής, πᾶς δὲ ἄν-
θρωπος ψεύστης· καθὼς γέ-
γραπται· Ὅπως ἂν δικαιωθῇς
ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς
ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
5 Εἰ δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν Θεοῦ
δικαιοσύνην συνίστησι, τί ἐροῦ-
μεν; μὴ ἄδικος ὁ Θεὸς ὁ ἐπι-
φέρων τὴν ὀργήν; (κατὰ ἄν-
θρωπον λέγω,)
6 Μὴ γένοιτο· ἐπεὶ πῶς κρι-
νεῖ ὁ Θεὸς τὸν κόσμον;
7 Εἰ γὰρ ἡ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ
ἐν τῷ ἐμῷ ψεύσματι ἐπερίσσευ-
σεν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ, τί ἔτι
κἀγὼ ὡς ἁμαρτωλὸς κρίνο-
μαι;
8 Καὶ μὴ (καθὼς βλασφη-
μούμεθα, ϗ καθώς φασί τινες
ἡμᾶς λέγειν) ὅτι ποιήσωμεν
τὰ κακά, ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγα-
θά; ὧν τὸ κρίμα ἔνδικόν ἐστι.
9 Τί οὖν; προεχόμεθα; οὐ
πάντως· προῃτιασάμεθα γὰρ
Ἰουδαίους τε ϗ Ἕλληνας πάν-
τας ὑφ' ἁμαρτίαν εἶναι·
10 Καθὼς γέγραπται· Ὅτι
οὐκ ἔστι δίκαιος οὐδὲ εἷς·
11 Οὐκ ἔστιν ὁ συνιῶν, οὐκ
ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὸν Θεόν.
12 Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα
ἠχρειώθησαν· οὐκ ἔστι ποιῶν
χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός.
13 Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λά-
ρυγξ αὐτῶν· ταῖς γλώσσαις
αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· ἰὸς ἀσπίδων
ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν.
14 Ὧν τὸ στόμα ἀρᾶς ϗ πι-
κρίας γέμει·
15 Ὀξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν
ἐκχέαι αἷμα.
16 Σύντριμμα ϗ ταλαιπω-
ρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν.
17 Καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔ-
γνωσαν.
18 Οὐκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπέ-
ναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.
19 Οἴδαμεν δὲ ὅτι ὅσα ὁ νό-
μος λέγει, τοῖς ἐν τῷ νόμῳ
λαλεῖ· ἵνα πᾶν στόμα φραγῇ,
καὶ ὑπόδικος γένηται πᾶς ὁ
κόσμος τῷ Θεῷ.
20 Διότι ἐξ ἔργων νόμου οὐ
δικαιωθήσεται πᾶσα σὰρξ ἐν-
ώπιον αὐτοῦ· διὰ γὰρ νόμου
ἐπίγνωσις ἁμαρτίας.
21 Νυνὶ δὲ χωρὶς νόμου δι-
καιοσύνη Θεοῦ πεφανέρωται,
μαρτυρουμένη ὑπὸ τοῦ νόμου ϗ τῶν
προφητῶν.
22 Δικαιοσύνη δὲ Θεοῦ διὰ
πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς πάν-
τας ϗ ἐπὶ πάντας τοὺς πιστεύ-
οντας· οὐ γάρ ἐστι διαστολή.
23 Πάντες γὰρ ἥμαρτον, ϗ
ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ·

24 Δικαιούμενοι δωρεὰν τῇ
αὐτοῦ χάριτι, διὰ τῆς ἀπολυτρώ-
σεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·
25 Ὃν προέθετο ὁ Θεὸς ἱλα-
στήριον διὰ τῆς πίστεως ἐν τῷ αὐ-
τοῦ αἵματι, εἰς ἔνδειξιν τῆς δι-
καιοσύνης αὐτοῦ, διὰ τὴν πάρ-
εσιν τῶν προγεγονότων ἁμαρτη-
μάτων·
26 Ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ Θεοῦ,
πρὸς ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης
αὐτοῦ, ἐν τῷ νῦν καιρῷ· εἰς τὸ
εἶναι αὐτὸν δίκαιον, καὶ δι-
καιοῦντα τὸν ἐκ πίστεως Ἰησοῦ.
27 Ποῦ οὖν ἡ καύχησις; Ἐξ-
εκλείσθη. Διὰ ποίου νόμου;
τῶν ἔργων; Οὐχί· ἀλλὰ διὰ
νόμου πίστεως.
28 Λογιζόμεθα οὖν, πίστει
δικαιοῦσθαι ἄνθρωπον, χωρὶς
ἔργων νόμου.
29 Ἢ Ἰουδαίων ὁ Θεὸς μό-
νον; οὐχὶ δὲ καὶ ἐθνῶν; Ναὶ
καὶ ἐθνῶν.
30 Ἐπείπερ εἷς ὁ Θεὸς, ὃς
δικαιώσει περιτομὴν ἐκ πί-
στεως, καὶ ἀκροβυστίαν διὰ τῆς
πίστεως.
31 Νόμον οὖν καταργοῦμεν
διὰ τῆς πίστεως; Μὴ γένοιτο·
ἀλλὰ νόμον ἱστῶμεν.

Κεφ. δ'. 4.

ΤΙ οὖν ἐροῦμεν Ἀβραὰμ τὸν
πατέρα ἡμῶν εὑρηκέναι
κατὰ σάρκα;
2 Εἰ γὰρ Ἀβραὰμ ἐξ ἔργων
ἐδικαιώθη, ἔχει καύχημα, ἀλλ'
οὐ πρὸς τὸν Θεόν.
3 Τί γὰρ ἡ γραφὴ λέγει;
Ἐπίστευσε δὲ Ἀβραὰμ τῷ Θεῷ,
καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιο-
σύνην.
4 Τῷ δὲ ἐργαζομένῳ ὁ μι-
σθὸς οὐ λογίζεται κατὰ χά-
ριν, ἀλλὰ κατὰ τὸ ὀφείλη-
μα.
5 Τῷ δὲ μὴ ἐργαζομένῳ,
πιστεύοντι δὲ ἐπὶ τὸν δικαιοῦντα τὸν
ἀσεβῆ, λογίζεται ἡ πίστις αὐ-
τοῦ εἰς δικαιοσύνην.
6 Καθάπερ καὶ Δαβὶδ λέγει
τὸν μακαρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου, ᾧ
ὁ Θεὸς λογίζεται δικαιοσύνην
χωρὶς ἔργων·
7 Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ
ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν
αἱ ἁμαρτίαι.
8 Μακάριος ἀνὴρ ᾧ οὐ μὴ
λογίσηται Κύριος ἁμαρτίαν.
9 Ὁ μακαρισμὸς οὖν οὗτος,
ἐπὶ τὴν περιτομὴν, ἢ καὶ ἐπὶ τὴν
ἀκροβυστίαν; λέγομεν γὰρ ὅτι
ἐλογίσθη τῷ Ἀβραὰμ ἡ πίστις
εἰς δικαιοσύνην.
10 Πῶς οὖν ἐλογίσθη; ἐν
περιτομῇ ὄντι, ἢ ἐν ἀκροβυστίᾳ;
Οὐκ ἐν περιτομῇ, ἀλλ' ἐν ἀ-
κροβυστίᾳ.
11 Καὶ σημεῖον ἔλαβε περι-
τομῆς, σφραγῖδα τῆς δικαιοσύνης
τῆς πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ·
εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πατέρα πάν-

των τῶν πιστευόντων δι᾽ ἀκροβυ-
στίας, εἰς τὸ λογισθῆναι καὶ αὐ-
τοῖς τὴν δικαιοσύνην·
12 Καὶ πατέρα περιτομῆς,
τοῖς οὐκ ἐκ περιτομῆς μόνον,
ἀλλὰ καὶ τοῖς στοιχοῦσι τοῖς
ἴχνεσι τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ πί-
στεως τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀ-
βραάμ.
13 Οὐ γὰρ διὰ νόμου ἡ
ἐπαγγελία τῷ Ἀβραὰμ, ἢ τῷ
σπέρματι αὐτοῦ, τὸ κληρονόμον
αὐτὸν εἶναι τοῦ κόσμου, ἀλλὰ
διὰ δικαιοσύνης πίστεως.
14 Εἰ γὰρ οἱ ἐκ νόμου, κλη-
ρονόμοι, κεκένωται ἡ πίστις, καὶ
κατήργηται ἡ ἐπαγγελία.
15 Ὁ γὰρ νόμος ὀργὴν κατ-
εργάζεται· οὗ γὰρ οὐκ ἔστι νό-
μος, οὐδὲ παράβασις.
16 Διὰ τοῦτο ἐκ πίστεως, ἵνα
κατὰ χάριν, εἰς τὸ εἶναι βε-
βαίαν τὴν ἐπαγγελίαν παντὶ τῷ
σπέρματι, οὐ τῷ ἐκ τοῦ νόμου
μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πίστεως
Ἀβραὰμ, ὅς ἐστι πατὴρ πάν-
των ἡμῶν,
17 (Καθὼς γέγραπται· Ὅτι
πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέ-
θεικά σε) κατέναντι οὗ ἐπί-
στευσε Θεοῦ, τοῦ ζωοποιοῦντος
τοὺς νεκροὺς, καὶ καλοῦντος τὰ μὴ
ὄντα ὡς ὄντα.
18 Ὃς παρ᾽ ἐλπίδα ἐπ᾽ ἐλ-
πίδι ἐπίστευσεν, εἰς τὸ γενέσθαι
αὐτὸν πατέρα πολλῶν ἐθνῶν,
κατὰ τὸ εἰρημένον· Οὕτως ἔσται
τὸ σπέρμα σου.
19 Καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ
πίστει, οὐ κατενόησε τὸ ἑαυτοῦ
σῶμα ἤδη νενεκρωμένον, ἑκα-
τονταέτης που ὑπάρχων, καὶ τὴν
νέκρωσιν τῆς μήτρας Σάῤῥας.
20 Εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ
Θεοῦ οὐ διεκρίθη τῇ ἀπιστίᾳ,
ἀλλ᾽ ἐνεδυναμώθη τῇ πίστει,
δοὺς δόξαν τῷ Θεῷ·
21 Καὶ πληροφορηθεὶς ὅτι ὃ
ἐπήγγελται, δυνατός ἐστι καὶ ποι-
ῆσαι.
22 Διὸ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ
εἰς δικαιοσύνην.
23 Οὐκ ἐγράφη δὲ δι᾽ αὐτὸν
μόνον, ὅτι ἐλογίσθη αὐτῷ·
24 Ἀλλὰ καὶ δι᾽ ἡμᾶς, οἷς
μέλλει λογίζεσθαι, τοῖς πι-
στεύουσιν ἐπὶ τὸν ἐγείραντα Ἰησοῦν
τὸν Κύριον ἡμῶν ἐκ νεκρῶν,
25 Ὃς παρεδόθη διὰ τὰ
παραπτώματα ἡμῶν, καὶ ἠγέρθη
διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν.

Κεφ. έ. 5.

ΔΙΚΑΙΩΘΕΝΤΕΣ οὖν ἐκ
πίστεως, εἰρήνην ἔχομεν
πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τοῦ Κυρίου ἡ-
μῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·
2 Δι᾽ οὗ καὶ τὴν προσαγωγὴν
ἐσχήκαμεν τῇ πίστει εἰς τὴν
χάριν ταύτην ἐν ᾗ ἑστήκαμεν,
καὶ καυχώμεθα ἐπ᾽ ἐλπίδι τῆς
δόξης τοῦ Θεοῦ.
3 Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ

καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν, εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται·

4 Ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα·

5 Ἡ δὲ ἐλπὶς οὐ καταισχύνει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεȣ̃ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ Πνεύματος ἁγίȣ τοῦ δοθέντος ἡμῖν.

6 Ἔτι γὰρ Χριςὸς ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν, κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεϐῶν ἀπέθανε.

7 Μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίȣ τις ἀποθανεῖται· ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾷ ἀποθανεῖν.

8 Συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ὅτι ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν, Χριςὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε.

9 Πολλῷ οὖν μᾶλλον, δικαιωθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ, σωθησόμεθα δι᾽ αὐτȣ̃ ἀπὸ τ̃ ὀργῆς.

10 Εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ διὰ τ̃ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῷ μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτȣ̃.

11 Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ καυχώμενοι ἐν τῷ Θεῷ διὰ τȣ̃ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριςȣ̃, δι᾽ οὗ νῦν τὴν καταλλαγὴν ἐλάϐομεν.

12 Διὰ τοῦτο ὥσπερ δι᾽ ἑνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθε, καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος, ϗ οὕτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος διῆλθεν, ἐφ᾽ ᾧ πάντες ἥμαρτον.

13 Ἄχρι γὰρ νόμȣ ἁμαρτία ἦν ἐν κόσμῳ· ἁμαρτία δὲ οὐκ ἐλλογεῖται, μὴ ὄντος νόμȣ·

14 Ἀλλ᾽ ἐϐασίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Μωσέως, καὶ ἐπὶ τȣ̀ς μὴ ἁμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώματι τῆς παραϐάσεως Ἀδὰμ, ὅς ἐςι τύπος τ̃ μέλλοντος.

15 Ἀλλ᾽ ȣ̓χ ὡς τὸ παράπτωμα, ȣ̈τω καὶ τὸ χάρισμα· εἰ γὰρ τῷ τ̃ ἑνὸς παραπτώματι οἱ πολλοὶ ἀπέθανον, πολλῷ μᾶλλον ἡ χάρις τȣ̃ Θεȣ̃ καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου Ἰησȣ̃ Χριςȣ̃ εἰς τοὺς πολλȣ̀ς ἐπερίσσευσε.

16 Καὶ ȣ̓χ ὡς δι᾽ ἑνὸς ἁμαρτήσαντος, τὸ δώρημα· τὸ μὲν γὰρ κρῖμα ἐξ ἑνὸς εἰς κατάκριμα· τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων, εἰς δικαίωμα.

17 Εἰ γὰρ τῷ τ̃ ἑνὸς παραπτώματι ὁ θάνατος ἐϐασίλευσε διὰ τ̃ ἑνὸς, πολλῷ μᾶλλον οἱ τ̀ περισσείαν τ̃ χάριτος ϗ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης λαμϐάνοντες ἐν ζωῇ βασιλεύσȣσι διὰ τ̃ ἑνὸς Ἰησȣ̃ Χριςȣ̃.

18 Ἄρα οὖν ὡς δι' ἑνὸς παραπτώματος, εἰς πάντας ἀνθρώπους, εἰς κατάκριμα· οὕτω καὶ δι' ἑνὸς δικαιώματος, εἰς πάντας ἀνθρώπους, εἰς δικαίωσιν ζωῆς.

19 Ὥσπερ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου ἁμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοὶ, οὕτω καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἑνὸς δίκαιοι κατασταθήσονται οἱ πολλοί.

20 Νόμος δὲ παρεισῆλθεν ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα. Οὗ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις·

21 Ἵνα ὥσπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ, οὕτω καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Κεφ. ϛʹ. 6.

ΤΙ οὖν ἐροῦμεν; ἐπιμενοῦμεν τῇ ἁμαρτίᾳ, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ;

2 Μὴ γένοιτο· οἵτινες ἀπεθάνομεν τῇ ἁμαρτίᾳ, πῶς ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ;

3 Ἢ ἀγνοεῖτε ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν;

4 Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον· ἵνα ὥσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν.

5 Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα·

6 Τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ.

7 Ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας.

8 Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ·

9 Εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκ ἔτι ἀποθνήσκει· θάνατος αὐτοῦ οὐκ ἔτι κυριεύει.

10 Ὃ γὰρ ἀπέθανε, τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ· ὃ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ.

11 Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

12 Μὴ οὖν βασιλευέτω ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώματι, εἰς τὸ ὑπακούειν αὐτῇ ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ.

13 Μηδὲ παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα ἀδικίας τῇ ἁμαρτίᾳ· ἀλλὰ παραστήσατε ἑαυτοὺς τῷ Θεῷ, ὡς ἐκ νεκρῶν

ζῶντας, καὶ τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα δικαιοσύνης τῷ Θεῷ.

14 Ἁμαρτία γὰρ ὑμῶν οὐ κυριεύσει· οὐ γάρ ἐστε ὑπὸ νόμον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν.

15 Τί οὖν; ἁμαρτήσομεν, ὅτι οὐκ ἐσμὲν ὑπὸ νόμον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν; Μὴ γένοιτο.

16 Οὐκ οἴδατε ὅτι ᾧ παριστάνετε ἑαυτοὺς δούλους εἰς ὑπακοὴν, δοῦλοί ἐστε ᾧ ὑπακούετε, ἤτοι ἁμαρτίας εἰς θάνατον, ἢ ὑπακοῆς εἰς δικαιοσύνην;

17 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ, ὅτι ἦτε δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας, ὑπηκούσατε δὲ ἐκ καρδίας εἰς ὃν παρεδόθητε τύπον διδαχῆς.

18 Ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ.

19 Ἀνθρώπινον λέγω, διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν. Ὥσπερ γὰρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν, οὕτω νῦν παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν.

20 Ὅτε γὰρ δοῦλοι ἦτε τῆς ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ.

21 Τίνα οὖν καρπὸν εἴχετε τότε ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε; τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων, θάνατος.

22 Νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, δουλωθέντες δὲ τῷ Θεῷ, ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν· τὸ δὲ τέλος, ζωὴν αἰώνιον.

23 Τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας, θάνατος· τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ζωὴ αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Κεφ. ζ'. 7.

Η ΑΓΝΟΕΙΤΕ, ἀδελφοὶ, (γινώσκουσι γὰρ νόμον λαλῶ) ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τοῦ ἀνθρώπου ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ;

2 Ἡ γὰρ ὕπανδρος γυνὴ τῷ ζῶντι ἀνδρὶ δέδεται νόμῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, κατήργηται ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀνδρός.

3 Ἄρα οὖν ζῶντος τοῦ ἀνδρὸς, μοιχαλὶς χρηματίσει, ἐὰν γένηται ἀνδρὶ ἑτέρῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, ἐλευθέρα ἐστὶν ἀπὸ τοῦ νόμου· τοῦ μὴ εἶναι αὐτὴν μοιχαλίδα, γενομένην ἀνδρὶ ἑτέρῳ.

4 Ὥστε, ἀδελφοί μου, καὶ ὑμεῖς ἐθανατώθητε τῷ νόμῳ διὰ τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ· εἰς τὸ γενέσθαι ὑμᾶς ἑτέρῳ τῷ ἐκ νεκρῶν ἐγερθέντι, ἵνα καρποφορήσωμεν τῷ Θεῷ.

5 Ὅτε γὰρ ἦμεν ἐν τῇ σαρκὶ, τὰ παθήματα τῶν ἁμαρτιῶν τὰ διὰ τοῦ νόμου, ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν, εἰς τὸ καρποφορῆσαι τῷ θανάτῳ.

6 Νυνὶ δὲ κατηργήθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου, ἀποθανόντες ἐν ᾧ κατειχόμεθα· ὥςε δουλεύειν ἡμᾶς ἐν καινότητι πνεύματος, καὶ οὐ παλαιότητι γράμματος.

7 Τί οὖν ἐροῦμεν; Ὁ νόμος ἁμαρτία; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ τὴν ἁμαρτίαν οὐκ ἔγνων εἰ μὴ διὰ νόμου· τήν τε γὰρ ἐπιθυμίαν οὐκ ᾔδειν, εἰ μὴ ὁ νόμος ἔλεγεν· Οὐκ ἐπιθυμήσεις.

8 Ἀφορμὴν δὲ λαβοῦσα ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς, κατειργάσατο ἐν ἐμοὶ πᾶσαν ἐπιθυμίαν. Χωρὶς γὰρ νόμου ἁμαρτία νεκρά.

9 Ἐγὼ δὲ ἔζων χωρὶς νόμου ποτέ· ἐλθούσης δὲ τῆς ἐντολῆς, ἡ ἁμαρτία ἀνέζησεν·

10 Ἐγὼ δὲ ἀπέθανον· καὶ εὑρέθη μοι ἡ ἐντολὴ ἡ εἰς ζωὴν, αὕτη εἰς θάνατον.

11 Ἡ γὰρ ἁμαρτία ἀφορμὴν λαβοῦσα διὰ τῆς ἐντολῆς, ἐξηπάτησέ με, καὶ δι' αὐτῆς ἀπέκτεινεν.

12 Ὥςε ὁ μὲν νόμος ἅγιος, καὶ ἡ ἐντολὴ ἁγία καὶ δικαία καὶ ἀγαθή.

13 Τὸ οὖν ἀγαθὸν, ἐμοὶ γέγονε θάνατος; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία, ἵνα φανῇ ἁμαρτία διὰ τοῦ ἀγαθοῦ μοι κατεργαζομένη θάνατον, ἵνα γένηται καθ' ὑπερβολὴν ἁμαρτωλὸς ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς.

14 Οἴδαμεν γὰρ ὅτι ὁ νόμος πνευματικός ἐςιν· ἐγὼ δὲ σαρκικός εἰμι, πεπραμένος ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν.

15 Ὃ γὰρ κατεργάζομαι, οὐ γινώσκω· οὐ γὰρ ὃ θέλω, τοῦτο πράσσω· ἀλλ' ὃ μισῶ, τοῦτο ποιῶ.

16 Εἰ δὲ ὃ οὐ θέλω, τοῦτο ποιῶ, σύμφημι τῷ νόμῳ ὅτι καλός.

17 Νυνὶ δὲ οὐκ ἔτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτὸ, ἀλλ' ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία.

18 Οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ οἰκεῖ ἐν ἐμοὶ (τουτέςιν ἐν τῇ σαρκί μου) ἀγαθόν· τὸ γὰρ θέλειν παράκειταί μοι, τὸ δὲ κατεργάζεσθαι τὸ καλὸν, οὐχ εὑρίσκω.

19 Οὐ γὰρ ὃ θέλω, ποιῶ ἀγαθόν· ἀλλ' ὃ οὐ θέλω κακὸν, τοῦτο πράσσω.

20 Εἰ δὲ ὃ οὐ θέλω ἐγὼ, τοῦτο ποιῶ, οὐκ ἔτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτὸ, ἀλλ' ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία.

21 Εὑρίσκω ἄρα τὸν νόμον τῷ θέλοντι ἐμοὶ ποιεῖν τὸ καλὸν, ὅτι ἐμοὶ τὸ κακὸν παράκειται.

22 Συνήδομαι γὰρ τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸν ἔσω ἄνθρωπον·

23 Βλέπω δὲ ἕτερον νόμον ἐν

τοῖς μέλεσί μου ἀντιστρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου, καὶ αἰχμαλωτίζοντά με τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας τῷ ὄντι ἐν τοῖς μέλεσί μου.

24 Ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος· τίς με ῥύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου;

25 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἄρα οὖν αὐτὸς ἐγὼ τῷ μὲν νοῒ δουλεύω νόμῳ Θεοῦ· τῇ δὲ σαρκὶ, νόμῳ ἁμαρτίας.

Κεφ. η'. 8.

ΟΥΔΕΝ ἄρα νῦν κατάκριμα τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα.

2 Ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἠλευθέρωσέ με ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου.

3 Τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦ νόμου ἐν ᾧ ἠσθένει διὰ τῆς σαρκὸς, ὁ Θεὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν πέμψας ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς ἁμαρτίας, καὶ περὶ ἁμαρτίας, κατέκρινε τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί.

4 Ἵνα τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου πληρωθῇ ἐν ἡμῖν τοῖς μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα.

5 Οἱ γὰρ κατὰ σάρκα ὄντες, τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν· οἱ δὲ κατὰ πνεῦμα, τὰ τοῦ πνεύματος.

6 Τὸ γὰρ φρόνημα τῆς σαρκὸς, θάνατος· τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πνεύματος, ζωὴ καὶ εἰρήνη.

7 Διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς, ἔχθρα εἰς Θεόν. Τῷ γὰρ νόμῳ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὑποτάσσεται· οὐδὲ γὰρ δύναται.

8 Οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες, Θεῷ ἀρέσαι οὐ δύνανται.

9 Ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐστὲ ἐν σαρκὶ, ἀλλ' ἐν πνεύματι, εἴπερ Πνεῦμα Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν. Εἰ δέ τις Πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ ἔχει, οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ.

10 Εἰ δὲ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν δι' ἁμαρτίαν· τὸ δὲ πνεῦμα, ζωὴ διὰ δικαιοσύνην.

11 Εἰ δὲ τὸ Πνεῦμα τοῦ ἐγείραντος Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, ὁ ἐγείρας τὸν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ζωοποιήσει καὶ τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν, διὰ τὸ ἐνοικοῦν αὐτοῦ Πνεῦμα ἐν ὑμῖν.

12 Ἄρα οὖν, ἀδελφοὶ, ὀφειλέται ἐσμὲν οὐ τῇ σαρκὶ, τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν.

13 Εἰ γὰρ κατὰ σάρκα ζῆτε, μέλλετε ἀποθνήσκειν· εἰ δὲ πνεύματι τὰς πράξεις τοῦ σώματος θανατοῦτε, ζήσεσθε.

14 Ὅσοι γὰρ Πνεύματι Θεοῦ ἄγονται, οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Θεοῦ.

15 Οὐ γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον, ἀλλ'

ἐλάβετε πνεῦμα υἱοθεσίας, ἐν
ᾧ κράζομεν, Ἀββᾶ ὁ πατήρ.
16 Αὐτὸ τὸ πνεῦμα συμ-
μαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν
ὅτι ἐσμὲν τέκνα Θεοῦ.
17 Εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρονό-
μοι· κληρονόμοι μὲν Θεοῦ,
συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ· εἴ-
περ συμπάσχομεν, ἵνα καὶ συν-
δοξασθῶμεν.
18 Λογίζομαι γὰρ ὅτι οὐκ
ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν
καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν
ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς.
19 Ἡ γὰρ ἀποκαραδοκία τῆς
κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἱῶν
τοῦ Θεοῦ ἀπεκδέχεται.
20 Τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ
κτίσις ὑπετάγη, οὐχ ἑκοῦσα,
ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα ἐπ'
ἐλπίδι·
21 Ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις
ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας
τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς
δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ.
22 Οἴδαμεν γὰρ ὅτι πᾶσα
ἡ κτίσις συστενάζει καὶ συνωδίνει
ἄχρι τοῦ νῦν.
23 Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ
αὐτοὶ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ Πνεύ-
ματος ἔχοντες, καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ
ἐν ἑαυτοῖς στενάζομεν, υἱοθε-
σίαν ἀπεκδεχόμενοι, τὴν ἀπο-
λύτρωσιν τοῦ σώματος ἡμῶν.
24 Τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθη-
μεν· ἐλπὶς δὲ βλεπομένη, οὐκ
ἔστιν ἐλπίς· ὃ γὰρ βλέπει τις,
τί καὶ ἐλπίζει;
25 Εἰ δὲ ὃ οὐ βλέπομεν, ἐλ-
πίζομεν, δι' ὑπομονῆς ἀπεκδε-
χόμεθα.
26 Ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ Πνεῦ-
μα συναντιλαμβάνεται ταῖς
ἀσθενείαις ἡμῶν· τὸ γὰρ τί
προσευξώμεθα καθὸ δεῖ, οὐκ
οἴδαμεν, ἀλλ' αὐτὸ τὸ Πνεῦμα
ὑπερεντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν στε-
ναγμοῖς ἀλαλήτοις.
27 Ὁ δὲ ἐρευνῶν τὰς καρ-
δίας, οἶδε τί τὸ φρόνημα τοῦ
πνεύματος, ὅτι κατὰ Θεὸν ἐν-
τυγχάνει ὑπὲρ ἁγίων.
28 Οἴδαμεν δὲ ὅτι τοῖς ἀγα-
πῶσι τὸν Θεὸν πάντα συνεργεῖ
εἰς ἀγαθὸν, τοῖς κατὰ πρό-
θεσιν κλητοῖς οὖσιν.
29 Ὅτι οὓς προέγνω, καὶ προ-
ώρισε συμμόρφους τῆς εἰκόνος τοῦ
υἱοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν
πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελ-
φοῖς.
30 Οὓς δὲ προώρισε, τού-
τους καὶ ἐκάλεσε· καὶ οὓς ἐκά-
λεσε, τούτους καὶ ἐδικαίωσεν·
οὓς δὲ ἐδικαίωσε, τούτους καὶ
ἐδόξασε.
31 Τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς ταῦ-
τα; Εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν,
τίς καθ' ἡμῶν;
32 Ὅς γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφεί-
σατο, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν πάν-
των παρέδωκεν αὐτὸν, πῶς οὐχὶ

καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν
χαρίσεται;
33 Τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκ-
λεκτῶν Θεȣ͂; Θεὸς ὁ δικαιῶν.
34 Τίς ὁ κατακρίνων; Χρι-
ςὸς ὁ ἀποθανὼν, μᾶλλον δὲ ϗ
ἐγερθεὶς, ὃς καὶ ἔςιν ἐν δεξιᾷ
τȣ͂ Θεȣ͂, ὃς καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ
ἡμῶν.
35 Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς
ἀγάπης τȣ͂ Χριςȣ͂; θλίψις, ἢ
στενοχωρία, ἢ διωγμὸς, ἢ λι-
μὸς, ἢ γυμνότης, ἢ κίνδυνος,
ἢ μάχαιρα;
36 (Καθὼς γέγραπται· Ὅτι
ἕνεκά σου θανατȣ́μεθα ὅλην τὴν
ἡμέραν· ἐλογίσθημεν ὡς πρό-
βατα σφαγῆς.)
37 Ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν
ὑπερνικῶμεν διὰ τȣ͂ ἀγαπήσαν-
τος ἡμᾶς.
38 Πέπεισμαι γὰρ ὅτι οὔτε
θάνατος, ȣ̓́τε ζωὴ, ȣ̓́τε ἄγγε-
λοι, ȣ̓́τε ἀρχαὶ, ȣ̓́τε δυνάμεις,
ȣ̓́τε ἐνεςῶτα, ȣ̓́τε μέλλοντα,
39 Οὔτε ὕψωμα, οὔτε βά-
θος, οὔτε τὶς κτίσις ἑτέρα δυ-
νήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ
τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, τῆς ἐν
Χριςῷ Ἰησȣ͂ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Κεφ. θ΄. 9.

ΑΛΗΘΕΙΑΝ λέγω ἐν Χρι-
στῷ, οὐ ψεύδομαι, (συμ-
μαρτυρούσης μοι τῆς συνειδήσεώς
μȣ ἐν Πνεύματι ἁγίῳ,)
2 Ὅτι λύπη μοι ἐςὶ μεγάλη,
ϗ ἀδιάλειπτος ὀδύνη τῇ καρδίᾳ
μȣ.
3 Ηὐχόμην γὰρ αὐτὸς ἐγὼ
ἀνάθεμα εἶναι ἀπὸ τοῦ Χριςȣ͂
ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μȣ, τῶν συγ-
γενῶν μȣ κατὰ σάρκα·
4 Οἵτινές εἰσιν Ἰσραηλῖται,
ὧν ἡ υἱοθεσία, καὶ ἡ δόξα, καὶ
αἱ διαθῆκαι, καὶ ἡ νομοθεσία,
ϗ ἡ λατρεία, καὶ αἱ ἐπαγγε-
λίαι·
5 Ὧν οἱ πατέρες, καὶ ἐξ ὧν
ὁ Χριστὸς, τὸ κατὰ σάρκα, ὁ
ὢν ἐπὶ πάντων Θεὸς εὐλογητὸς
εἰς τȣ̀ς αἰῶνας. Ἀμήν.
6 Οὐχ οἷον δὲ ὅτι ἐκπέπτω-
κεν ὁ λόγος τοῦ Θεȣ͂· οὐ γὰρ
πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ, οὗτοι
Ἰσραήλ.
7 Οὐδ' ὅτι εἰσὶ σπέρμα Ἀ-
βραὰμ, πάντες τέκνα· ἀλλ'
ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεταί σοι
σπέρμα.
8 Τȣτέςιν, οὐ τὰ τέκνα τῆς
σαρκὸς, ταῦτα τέκνα τȣ͂ Θεοῦ·
ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας,
λογίζεται εἰς σπέρμα.
9 Ἐπαγγελίας γὰρ ὁ λόγος
ȣ̔͂τος· Κατὰ τὸν καιρὸν τȣ͂τον
ἐλεύσομαι, καὶ ἔςαι τῇ Σάῤῥᾳ
υἱός.
10 Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ
Ῥεβέκκα, ἐξ ἑνὸς κοίτην ἔχȣσα,
Ἰσαὰκ τȣ͂ πατρὸς ἡμῶν.
11 Μήπω γὰρ γεννηθέντων,
μηδὲ πραξάντων τὶ ἀγαθὸν ἢ

κακὸν, ἵνα ἡ κατ᾽ ἐκλογὴν τȣ͂
Θεȣ͂ πρόθεσις μένῃ, ȣ̓κ ἐξ ἔρ-
γων, ἀλλ᾽ ἐκ τȣ͂ καλȣ͂ντος,
12 Ἐῤῥήθη αὐτῇ· Ὅτι ὁ
μείζων δȣλεύσει τῷ ἐλάσσονι.
13 Καθὼς γέγραπται· Τὸν
Ἰακὼβ ἠγάπησα, τὸν δὲ Ἡσαῦ
ἐμίσησα.
14 Τί ȣ͂ν ἐρȣ͂μεν; μὴ ἀδι-
κία παρὰ τῷ Θεῷ; Μὴ γέ-
νοιτο.
15 Τῷ γὰρ Μωσῇ λέγει·
Ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ, ϗ οἰκτει-
ρήσω ὃν ἂν οἰκτείρω.
16 Ἄρα ȣ͂ν οὐ τȣ͂ θέλοντος,
οὐδὲ τοῦ τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ
ἐλεȣ͂ντος Θεȣ͂.
17 Λέγει γὰρ ἡ γραφὴ τῷ
Φαραώ· Ὅτι εἰς αὐτὸ τοῦτο
ἐξήγειρά σε, ὅπως ἐνδείξωμαι
ἐν σοὶ τὴν δύναμίν μȣ, καὶ ὅπως
διαγγελῇ τὸ ὄνομά μȣ ἐν πάσῃ
τῇ γῇ.
18 Ἄρα οὖν ὃν θέλει, ἐλεεῖ·
ὃν δὲ θέλει, σκληρύνει·
19 Ἐρεῖς οὖν μοι· Τί ἔτι
μέμφεται; τῷ γὰρ βȣλήματι
αὐτȣ͂ τίς ἀνθέστηκε;
20 Μενȣ͂νγε, ὦ ἄνθρωπε, σὺ
τίς εἶ ὁ ἀνταποκρινόμενος τῷ
Θεῷ; Μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα
τῷ πλάσαντι· Τί με ἐποίησας
ȣ͂τως;
21 Ἢ οὐκ ἔχει ἐξουσίαν ὁ
κεραμεὺς τȣ͂ πηλȣ͂, ἐκ τȣ͂ αὐτȣ͂
φυράματος ποιῆσαι, ὃ μὲν εἰς
τιμὴν σκεῦος, ὃ δὲ εἰς ἀτι-
μίαν;
22 Εἰ δὲ θέλων ὁ Θεὸς ἐν-
δείξασθαι τὴν ὀργὴν, ϗ γνωρί-
σαι τὸ δυνατὸν αὐτȣ͂, ἤνεγκεν
ἐν πολλῇ μακροθυμίᾳ σκεύη
ὀργῆς κατηρτισμένα εἰς ἀπώ-
λειαν·
23 Καὶ ἵνα γνωρίσῃ τὸν πλȣ͂-
τον τῆς δόξης αὐτοῦ ἐπὶ σκεύη
ἐλέους, ἃ προητοίμασεν εἰς
δόξαν;
24 Οὓς καὶ ἐκάλεσεν ἡμᾶς,
οὐ μόνον ἐξ Ἰουδαίων, ἀλλὰ ϗ
ἐξ ἐθνῶν.
25 Ὡς ϗ ἐν τῷ Ὡσηὲ λέγει·
Καλέσω τὸν οὐ λαόν μȣ, λαόν
μȣ· ϗ τὴν ȣ̓κ ἠγαπημένην, ἠγα-
πημένην.
26 Καὶ ἔσαι, ἐν τῷ τόπῳ οὗ
ἐῤῥήθη αὐτοῖς· Οὐ λαός μου
ὑμεῖς, ἐκεῖ κληθήσονται υἱοὶ
Θεȣ͂ ζῶντος.
27 Ἡσαΐας δὲ κράζει ὑπὲρ
τȣ͂ Ἰσραήλ· Ἐὰν ᾖ ὁ ἀριθμὸς
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς
θαλάσσης, τὸ κατάλειμμα σω-
θήσεται.
28 Λόγον γὰρ συντελῶν ϗ
συντέμνων ἐν δικαιοσύνῃ, ὅτι
λόγον συντετμημένον ποιήσει
Κύριος ἐπὶ τῆς γῆς.
29 Καὶ καθὼς προείρηκεν
Ἡσαΐας· Εἰ μὴ Κύριος Σα-
βαὼθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρ-
μα, ὡς Σόδομα ἂν ἐγενήθη,

μεν, καὶ ὡς Γόμοῤῥα ἂν ὡμοιώ-
θημεν.
30 Τί οὖν ἐροῦμεν; ὅτι ἔθνη
τὰ μὴ διώκοντα δικαιοσύνην,
κατέλαβε δικαιοσύνην, δικαιο-
σύνην δὲ τὴν ἐκ πίστεως·
31 Ἰσραὴλ δὲ διώκων νόμον
δικαιοσύνης, εἰς νόμον δικαιο-
σύνης οὐκ ἔφθασε;
32 Διατί; Ὅτι οὐκ ἐκ πί-
στεως, ἀλλ᾽ ὡς ἐξ ἔργων νόμου.
Προσέκοψαν γὰρ τῷ λίθῳ τοῦ
προσκόμματος·
33 Καθὼς γέγραπται· Ἰδοὺ,
τίθημι ἐν Σιὼν λίθον προσ-
κόμματος, καὶ πέτραν σκανδά-
λου· καὶ πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ᾽ αὐ-
τῷ, οὐ καταισχυνθήσεται.

Κεφ. ί. 10.

ΑΔΕΛΦΟΙ, ἡ μὲν εὐδοκία
τῆς ἐμῆς καρδίας, καὶ ἡ δέ-
ησις ἡ πρὸς τὸν Θεὸν, ὑπὲρ τοῦ
Ἰσραήλ ἐστιν εἰς σωτηρίαν.
2 Μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς ὅτι
ζῆλον Θεοῦ ἔχουσιν, ἀλλ᾽ οὐ
κατ᾽ ἐπίγνωσιν.
3 Ἀγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ Θεοῦ
δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἰδίαν δικαιο-
σύνην ζητοῦντες στῆσαι, τῇ δι-
καιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὑπετά-
γησαν.
4 Τέλος γὰρ νόμου Χριστὸς,
εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πι-
στεύοντι.
5 Μωσῆς γὰρ γράφει τὴν δι-
καιοσύνην τὴν ἐκ τοῦ νόμου, ὅτι ὁ
ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος, ζή-
σεται ἐν αὐτοῖς.
6 Ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιο-
σύνη οὕτω λέγει· Μὴ εἴπῃς ἐν
τῇ καρδίᾳ σου· Τίς ἀναβήσεται
εἰς τὸν οὐρανόν; τοῦτ᾽ ἔστι, Χρι-
στὸν καταγαγεῖν.
7 Ἢ, τίς καταβήσεται εἰς τὴν
ἄβυσσον; τοῦτ᾽ ἔστι, Χριστὸν ἐκ
νεκρῶν ἀναγαγεῖν.
8 Ἀλλὰ τί λέγει; Ἐγγύς
σου τὸ ῥῆμά ἐστιν ἐν τῷ στόματί
σου, καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου· τοῦτ᾽
ἔστι τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὃ κηρύσ-
σομεν·
9 Ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ
στόματί σου Κύριον Ἰησοῦν, καὶ
πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι
ὁ Θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νε-
κρῶν, σωθήσῃ.
10 Καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται
εἰς δικαιοσύνην, στόματι δὲ ὁμο-
λογεῖται εἰς σωτηρίαν.
11 Λέγει γὰρ ἡ γραφή·
Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ᾽ αὐτῷ, οὐ
καταισχυνθήσεται.
12 Οὐ γάρ ἐστι διαστολὴ Ἰου-
δαίου τε καὶ Ἕλληνος· ὁ γὰρ
αὐτὸς Κύριος πάντων, πλουτῶν
εἰς πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους
αὐτόν.
13 Πᾶς γὰρ ὃς ἂν ἐπικαλέ-
σηται τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθή-
σεται.
14 Πῶς οὖν ἐπικαλέσονται εἰς
ὃν οὐκ ἐπίστευσαν; πῶς δὲ πι-

στεύσουσιν οὗ οὐκ ἤκουσαν; πῶς
δὲ ἀκούσουσι χωρὶς κηρύσσον-
τος;
15 Πῶς δὲ κηρύξουσιν, ἐὰν
μὴ ἀποσταλῶσι; καθὼς γέ-
γραπται· Ὡς ὡραῖοι οἱ πόδες
τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην, τῶν
εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθά.
16 Ἀλλ' οὐ πάντες ὑπήκου-
σαν τῷ εὐαγγελίῳ. Ἡσαΐας
γὰρ λέγει· Κύριε, τίς ἐπίστευσε
τῇ ἀκοῇ ἡμῶν;
17 Ἄρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς·
ἡ δὲ ἀκοὴ διὰ ῥήματος Θεοῦ.
18 Ἀλλὰ λέγω· Μὴ οὐκ ἤ-
κουσαν; Μενοῦνγε εἰς πᾶσαν τὴν
γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν,
καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης
τὰ ῥήματα αὐτῶν.
19 Ἀλλὰ λέγω· Μὴ οὐκ ἔ-
γνω Ἰσραήλ; πρῶτος Μωσῆς
λέγει· Ἐγὼ παραζηλώσω ὑ-
μᾶς ἐπ' οὐκ ἔθνει, ἐπὶ ἔθνει
ἀσυνέτῳ παροργιῶ ὑμᾶς.
20 Ἡσαΐας δὲ ἀποτολμᾷ, καὶ
λέγει· Εὑρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ
ζητοῦσιν, ἐμφανὴς ἐγενόμην τοῖς
ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσι.
21 Πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει·
Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐξεπέτασα τὰς
χεῖράς μου πρὸς λαὸν ἀπει-
θοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα.

Κεφ. ια΄. 11.

ΛΕΓΩ οὖν· Μὴ ἀπώσατο ὁ
Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ; Μὴ
γένοιτο· καὶ γὰρ ἐγὼ Ἰσραηλί-
της εἰμὶ, ἐκ σπέρματος Ἀ-
βραὰμ, φυλῆς Βενιαμίν.
2 Οὐκ ἀπώσατο ὁ Θεὸς τὸν
λαὸν αὐτοῦ, ὃν προέγνω. Ἢ
οὐκ οἴδατε ἐν Ἠλίᾳ τί λέγει ἡ
γραφή; ὡς ἐντυγχάνει τῷ
Θεῷ κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ, λέ-
γων·
3 Κύριε, τοὺς προφήτας σου
ἀπέκτειναν, καὶ τὰ θυσιαστή-
ριά σου κατέσκαψαν· κἀγὼ
ὑπελείφθην μόνος, καὶ ζητοῦσι τὴν
ψυχήν μου.
4 Ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ
χρηματισμός; Κατέλιπον ἐ-
μαυτῷ ἑπτακισχιλίους ἄνδρας,
οἵτινες οὐκ ἔκαμψαν γόνυ τῇ
Βάαλ.
5 Οὕτως οὖν καὶ ἐν τῷ νῦν
καιρῷ λεῖμμα κατ' ἐκλογὴν
χάριτος γέγονεν.
6 Εἰ δὲ χάριτι, οὐκ ἔτι ἐξ
ἔργων· ἐπεὶ ἡ χάρις οὐκ ἔτι
γίνεται χάρις. Εἰ δὲ ἐξ ἔρ-
γων, οὐκ ἔτι ἐστὶ χάρις· ἐπεὶ τὸ
ἔργον οὐκ ἔτι ἐστὶν ἔργον.
7 Τί οὖν; ὃ ἐπιζητεῖ Ἰσ-
ραὴλ, τούτου οὐκ ἐπέτυχεν· ἡ δὲ
ἐκλογὴ ἐπέτυχεν, οἱ δὲ λοιποὶ
ἐπωρώθησαν,
8 (Καθὼς γέγραπται· Ἔ-
δωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς πνεῦμα
κατανύξεως, ὀφθαλμοὺς τοῦ μὴ
βλέπειν, καὶ ὦτα τοῦ μὴ ἀκούειν)
ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας.
9 Καὶ Δαβὶδ λέγει· Γενη-

θήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν εἰς
παγίδα, ϗ εἰς θήραν, καὶ εἰς
σκάνδαλον, ϗ εἰς ἀνταπόδομα
αὐτοῖς.
10 Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλ-
μοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν· καὶ
τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς σύγ-
καμψον.
11 Λέγω οὖν, Μὴ ἔπταισαν,
ἵνα πέσωσι; Μὴ γένοιτο· ἀλ-
λὰ τῷ αὐτῶν παραπτώματι
ἡ σωτηρία τοῖς ἔθνεσιν, εἰς τὸ
παραζηλῶσαι αὐτούς.
12 Εἰ δὲ τὸ παράπτωμα αὐ-
τῶν πλοῦτος κόσμου, ϗ τὸ ἥτ-
τημα αὐτῶν πλοῦτος ἐθνῶν,
πόσῳ μᾶλλον τὸ πλήρωμα
αὐτῶν;
13 Ὑμῖν γὰρ λέγω τοῖς ἔθ-
νεσιν, ἐφ' ὅσον μέν εἰμι ἐγὼ
ἐθνῶν ἀπόστολος, τὴν διακονίαν
μου δοξάζω·
14 Εἴ πως παραζηλώσω μου
τὴν σάρκα, καὶ σώσω τινὰς ἐξ
αὐτῶν.
15 Εἰ γὰρ ἡ ἀποβολὴ αὐ-
τῶν, καταλλαγὴ κόσμου· τίς
ἡ πρόσληψις, εἰ μὴ ζωὴ ἐκ
νεκρῶν;
16 Εἰ δὲ ἡ ἀπαρχὴ ἁγία,
καὶ τὸ φύραμα· καὶ εἰ ἡ ῥίζα
ἁγία, ϗ οἱ κλάδοι.
17 Εἰ δέ τινες τῶν κλάδων ἐξ-
εκλάσθησαν, σὺ δὲ ἀγριέλαιος
ὢν ἐνεκεντρίσθης ἐν αὐτοῖς, ϗ
συγκοινωνὸς τῆς ῥίζης ϗ τῆς πιό-
τητος τῆς ἐλαίας ἐγένου,
18 Μὴ κατακαυχῶ τῶν κλά-
δων· εἰ δὲ κατακαυχᾶσαι, οὐ
σὺ τὴν ῥίζαν βαστάζεις, ἀλλ' ἡ
ῥίζα σέ.
19 Ἐρεῖς οὖν, Ἐξεκλάσθη-
σαν οἱ κλάδοι, ἵνα ἐγὼ ἐγ-
κεντρισθῶ.
20 Καλῶς· τῇ ἀπιστίᾳ ἐξ-
εκλάσθησαν, σὺ δὲ τῇ πίστει
ἕστηκας· μὴ ὑψηλοφρόνει, ἀλλὰ
φοβοῦ.
21 Εἰ γὰρ ὁ Θεὸς τῶν κατὰ
φύσιν κλάδων οὐκ ἐφείσατο,
μήπως οὐδέ σου φείσηται.
22 Ἴδε οὖν χρηστότητα καὶ
ἀποτομίαν Θεοῦ· ἐπὶ μὲν τοὺς
πεσόντας, ἀποτομίαν· ἐπὶ δέ
σε, χρηστότητα, ἐὰν ἐπιμείνῃς
τῇ χρηστότητι· ἐπεὶ καὶ σὺ ἐκ-
κοπήσῃ.
23 Καὶ ἐκεῖνοι δέ, ἐὰν μὴ
ἐπιμείνωσι τῇ ἀπιστίᾳ, ἐγκεν-
τρισθήσονται· δυνατὸς γάρ
ἐστιν ὁ Θεὸς πάλιν ἐγκεντρίσαι
αὐτούς.
24 Εἰ γὰρ σὺ ἐκ τῆς κατὰ
φύσιν ἐξεκόπης ἀγριελαίου, καὶ
παρὰ φύσιν ἐνεκεντρίσθης εἰς
καλλιέλαιον, πόσῳ μᾶλλον οὗ-
τοι οἱ κατὰ φύσιν, ἐγκεντρι-
σθήσονται τῇ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ;
25 Οὐ γὰρ θέλω ὑμᾶς ἀ-
γνοεῖν, ἀδελφοί, τὸ μυστήριον
τοῦτο, (ἵνα μὴ ἦτε παρ' ἑαυ-
τοῖς φρόνιμοι) ὅτι πώρωσις ἀπὸ

μέρους τῷ Ἰσραὴλ γέγονεν, ἄ-
χρις οὗ τὸ πλήρωμα τῶν ἐθνῶν
εἰσέλθῃ·
26 Καὶ οὕτω πᾶς Ἰσραὴλ
σωθήσεται· Καθὼς γέγραπ-
ται· Ἥξει ἐκ Σιὼν ὁ ῥυόμενος,
ϗ ἀποςρέψει ἀσεβείας ἀπὸ Ἰα-
κώβ.
27 Καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ᾽
ἐμοῦ διαθήκη, ὅταν ἀφέλωμαι
τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.
28 Κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέ-
λιον, ἐχθροὶ δι᾽ ὑμᾶς· κατὰ
δὲ τὴν ἐκλογὴν, ἀγαπητοὶ διὰ
τȣ̀ς πατέρας.
29 Ἀμεταμέλητα γὰρ τὰ
χαρίσματα καὶ ἡ κλῆσις τοῦ
Θεȣ̃.
30 Ὥσπερ γὰρ καὶ ὑμεῖς
ποτὲ ἠπειθήσατε τῷ Θεῷ, νῦν
δὲ ἠλεήθητε τῇ τούτων ἀπει-
θείᾳ.
31 Οὕτω καὶ ȣ̃τοι νῦν ἠπεί-
θησαν τῷ ὑμετέρῳ ἐλέει, ἵνα
ϗ αὐτοὶ ἐλεηθῶσι.
32 Συνέκλεισε γὰρ ὁ Θεὸς
τοὺς πάντας εἰς ἀπείθειαν, ἵνα
τȣ̀ς πάντας ἐλεήσῃ.
33 Ὦ βάθος πλȣ́τȣ ϗ σο-
φίας ϗ γνώσεως Θεȣ̃· ὡς ἀνεξ-
ερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ,
καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐ-
τοῦ.
34 Τίς γὰρ ἔγνω νȣ̃ν Κυρίȣ;
ἢ τίς σύμβουλος αὐτοῦ ἐγέ-
νετο;
35 Ἢ τίς προέδωκεν αὐτῷ,
ϗ ἀνταποδοθήσεται αὐτῷ;
36 Ὅτι ἐξ αὐτȣ̃, ϗ δι᾽ αὐ-
τοῦ, καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα.
Αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας.
Ἀμήν.

Κεφ. ιβ΄. 12.

ΠΑΡΑΚΑΛΩ οὖν ὑμᾶς,
ἀδελφοὶ, διὰ τῶν οἰκτιρμῶν
τȣ̃ Θεȣ̃, παραςῆσαι τὰ σώματα
ὑμῶν θυσίαν ζῶσαν, ἁγίαν,
εὐάρεςον τῷ Θεῷ, τὴν λογικὴν
λατρείαν ὑμῶν.
2 Καὶ μὴ συσχηματίζεσθε
τῷ αἰῶνι τούτῳ· ἀλλὰ μετα-
μορφȣ̃σθε τῇ ἀνακαινώσει τοῦ
νοὸς ὑμῶν, εἰς τὸ δοκιμάζειν
ὑμᾶς τί τὸ θέλημα τȣ̃ Θεοῦ τὸ
ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέ-
λειον.
3 Λέγω γὰρ διὰ τῆς χάριτος
τῆς δοθείσης μοι, παντὶ τῷ ὄντι
ἐν ὑμῖν, μὴ ὑπερφρονεῖν παρ᾽
ὃ δεῖ φρονεῖν· ἀλλὰ φρονεῖν εἰς
τὸ σωφρονεῖν, ἑκάςῳ ὡς ὁ Θεὸς
ἐμέρισε μέτρον πίςεως.
4 Καθάπερ γὰρ ἐν ἑνὶ σώ-
ματι μέλη πολλὰ ἔχομεν, τὰ
δὲ μέλη πάντα οὐ τὴν αὐτὴν
ἔχει πρᾶξιν·
5 Οὕτως οἱ πολλοὶ ἓν σῶμά
ἐσμεν ἐν Χριστῷ, ὁ δὲ καθ᾽ εἷς,
ἀλλήλων μέλη.
6 Ἔχοντες δὲ χαρίσματα
κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν
ἡμῖν διάφορα, εἴτε προφητείαν,

κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πί-
ϛεως·

7 Εἴτε διακονίαν, ἐν τῇ δια-
κονίᾳ· εἴτε ὁ διδάσκων, ἐν τῇ
διδασκαλίᾳ·

8 Εἴτε ὁ παρακαλῶν, ἐν τῇ
παρακλήσει· ὁ μεταδιδοὺς, ἐν
ἁπλότητι· ὁ προϊστάμενος, ἐν
σπȣδῇ· ὁ ἐλεῶν, ἐν ἱλαρότητι.

9 Ἡ ἀγάπη, ἀνυπόκριτος.
Ἀποϛυγȣ̃ντες τὸ πονηρὸν, κολ-
λώμενοι τῷ ἀγαθῷ.

10 Τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλ-
λήλους φιλόστοργοι. Τῇ τιμῇ
ἀλλήλȣς προηγȣ́μενοι.

11 Τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηροί.
Τῷ πνεύματι ζέοντες. Τῷ
καιρῷ δȣλεύοντες.

12 Τῇ ἐλπίδι χαίροντες. Τῇ
θλίψει ὑπομένοντες. Τῇ προσ-
ευχῇ προσκαρτερȣ̃ντες.

13 Ταῖς χρείαις τῶν ἁγίων
κοινωνοῦντες. Τὴν φιλοξενίαν
διώκοντες.

14 Εὐλογεῖτε τȣ̀ς διώκοντας
ὑμᾶς· εὐλογεῖτε, ϗ μὴ κατα-
ρᾶσθε.

15 Χαίρειν μετὰ χαιρόντων,
ϗ κλαίειν μετὰ κλαιόντων.

16 Τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους
φρονȣ̃ντες. Μὴ τὰ ὑψηλὰ φρο-
νοῦντες, ἀλλὰ τοῖς ταπεινοῖς
συναπαγόμενοι. Μὴ γίνεσθε
φρόνιμοι παρ' ἑαυτοῖς.

17 Μηδενὶ κακὸν ἀντὶ κακȣ̃
ἀποδιδόντες. Προνοȣ́μενοι καλὰ
ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων.

18 Εἰ δυνατὸν, τὸ ἐξ ὑμῶν,
μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρη-
νεύοντες.

19 Μὴ ἑαυτοὺς ἐκδικοῦντες,
ἀγαπητοί· ἀλλὰ δότε τόπον
τῇ ὀργῇ· γέγραπται γάρ· Ἐ-
μοὶ ἐκδίκησις· ἐγὼ ἀνταπο-
δώσω, λέγει Κύριος.

20 Ἐὰν ȣ̃ν πεινᾷ ὁ ἐχθρός
σου, ψώμιζε αὐτόν· ἐὰν διψᾷ,
πότιζε αὐτόν· τȣ̃το γὰρ ποι-
ῶν, ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσεις
ἐπὶ τ̃ κεφαλὴν αὐτȣ̃.

21 Μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ·
ἀλλὰ νίκα ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ
κακόν.

Κεφ. ιγ΄. 13.

ΠΑΣΑ ψυχὴ ἐξȣσίαις ὑπερ-
εχούσαις ὑποτασσέσθω.
Οὐ γάρ ἐϛιν ἐξȣσία εἰ μὴ ἀπὸ
Θεȣ̃· αἱ δὲ ȣ̃σαι ἐξȣσίαι, ὑπὸ
τ̃ Θεȣ̃ τεταγμέναι εἰσίν.

2 Ὥϛε ὁ ἀντιτασσόμενος τῇ
ἐξȣσίᾳ, τῇ τοῦ Θεοῦ διαταγῇ
ἀνθέστηκεν· οἱ δὲ ἀνθεϛηκότες
ἑαυτοῖς κρίμα λήψονται.

3 Οἱ γὰρ ἄρχοντες ȣ̓κ εἰσὶ
φόϐος τ̃ ἀγαθῶν ἔργων, ἀλλὰ
τῶν κακῶν. Θέλεις δὲ μὴ φο-
ϐεῖσθαι τὴν ἐξȣσίαν; τὸ ἀγα-
θὸν ποίει, καὶ ἕξεις ἔπαινον ἐξ
αὐτῆς.

4 Θεȣ̃ γὰρ διάκονός ἐϛί σοι
εἰς τὸ ἀγαθόν. Ἐὰν δὲ τὸ
κακὸν ποιῇς, φοϐοῦ· οὐ γὰρ

εἰκῆ τὴν μάχαιραν φορεῖ. Θεοῦ
γὰρ διάκονός ἐστιν, ἔνδικος εἰς
ὀργὴν τῷ τὸ κακὸν πράσ-
σοντι.
5 Διὸ ἀνάγκη ὑποτάσσεσθαι,
οὐ μόνον διὰ τὴν ὀργὴν, ἀλλὰ ϗ
διὰ τὴν συνείδησιν.
6 Διὰ τοῦτο γὰρ καὶ φόρους
τελεῖτε· λειτουργοὶ γὰρ Θεοῦ
εἰσιν, εἰς αὐτὸ τοῦτο προσκαρ-
τεροῦντες.
7 Ἀπόδοτε οὖν πᾶσι τὰς
ὀφειλάς· τῷ τὸν φόρον, τὸν φόρον·
τῷ τὸ τέλος, τὸ τέλος· τῷ τὸν
φόβον, τὸν φόβον· τῷ τὴν τιμὴν,
τὴν τιμήν.
8 Μηδενὶ μηδὲν ὀφείλετε, εἰ
μὴ τὸ ἀγαπᾷν ἀλλήλους· ὁ
γὰρ ἀγαπῶν τὸν ἕτερον, νόμον
πεπλήρωκε.
9 Τὸ γάρ· Οὐ μοιχεύσεις·
οὐ φονεύσεις· οὐ κλέψεις· οὐ
ψευδομαρτυρήσεις· οὐκ ἐπιθυ-
μήσεις· ϗ εἴ τις ἑτέρα ἐντολὴ,
ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ ἀνακεφαλαι-
οῦται, ἐν τῷ· Ἀγαπήσεις τὸν
πλησίον σου ὡς ἑαυτόν.
10 Ἡ ἀγάπη τῷ πλησίον
κακὸν οὐκ ἐργάζεται· πλή-
ρωμα οὖν νόμου ἡ ἀγάπη.
11 Καὶ τοῦτο, εἰδότες τὸν και-
ρὸν, ὅτι ὥρα ἡμᾶς ἤδη ἐξ ὕπνου
ἐγερθῆναι· νῦν γὰρ ἐγγύτερον
ἡμῶν ἡ σωτηρία, ἢ ὅτε ἐπι-
στεύσαμεν.
12 Ἡ νὺξ προέκοψεν, ἡ δὲ
ἡμέρα ἤγγικεν. Ἀποθώμεθα
οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, ϗ ἐνδυ-
σώμεθα τὰ ὅπλα τοῦ φωτός·
13 Ὡς ἐν ἡμέρᾳ, εὐσχη-
μόνως περιπατήσωμεν· μὴ κώ-
μοις ϗ μέθαις, μὴ κοίταις ϗ
ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι ϗ ζήλῳ·
14 Ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν Κύ-
ριον Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ τῆς σαρ-
κὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς
ἐπιθυμίας.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΤΟΝ δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πί-
στει, προσλαμβάνεσθε, μὴ
εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν.
2 Ὃς μὲν πιστεύει φαγεῖν
πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα
ἐσθίει.
3 Ὁ ἐσθίων, τὸν μὴ ἐσθίοντα
μὴ ἐξουθενείτω· ϗ ὁ μὴ ἐσθίων,
τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω. Ὁ
Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελά-
βετο.
4 Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλό-
τριον οἰκέτην; τῷ ἰδίῳ κυρίῳ
στήκει ἢ πίπτει. Σταθήσεται
δέ· δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ Θεὸς
στῆσαι αὐτόν.
5 Ὃς μὲν κρίνει ἡμέραν παρ'
ἡμέραν, ὃς δὲ κρινεῖ πᾶσαν ἡ-
μέραν· ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ νοῒ
πληροφορείσθω.
6 Ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν, Κυ-
ρίῳ φρονεῖ· καὶ ὁ μὴ φρονῶν τὴν
ἡμέραν, Κυρίῳ οὐ φρονεῖ· ὁ
ἐσθίων, Κυρίῳ ἐσθίει· εὐχα-

ριστεῖ γὰρ τῷ Θεῷ· καὶ ὁ μὴ
ἐσθίων, Κυρίῳ οὐκ ἐσθίει, καὶ
εὐχαριστεῖ τῷ Θεῷ.
7 Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἑαυτῷ
ζῇ, καὶ οὐδεὶς ἑαυτῷ ἀποθνή-
σκει.
8 Ἐάν τε γὰρ ζῶμεν, τῷ
Κυρίῳ ζῶμεν· ἐάν τε ἀποθνή-
σκωμεν, τῷ Κυρίῳ ἀποθνήσκο-
μεν. Ἐάν τε οὖν ζῶμεν, ἐάν
τε ἀποθνήσκωμεν, τοῦ Κυρίου
ἐσμέν.
9 Εἰς τοῦτο γὰρ Χριστὸς καὶ
ἀπέθανε καὶ ἀνέστη καὶ ἀνέζησεν,
ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων κυρι-
εύσῃ.
10 Σὺ δὲ τί κρίνεις τὸν ἀδελ-
φόν σου; ἢ καὶ σὺ τί ἐξουθενεῖς
τὸν ἀδελφόν σου; πάντες γὰρ
παραστησόμεθα τῷ βήματι τοῦ
Χριστοῦ.
11 Γέγραπται γάρ· Ζῶ ἐ-
γώ, λέγει Κύριος· ὅτι ἐμοὶ
κάμψει πᾶν γόνυ, καὶ πᾶσα
γλῶσσα ἐξομολογήσεται τῷ
Θεῷ.
12 Ἄρα οὖν ἕκαστος ἡμῶν περὶ
ἑαυτοῦ λόγον δώσει τῷ Θεῷ.
13 Μηκέτι οὖν ἀλλήλους κρί-
νωμεν· ἀλλὰ τοῦτο κρίνατε
μᾶλλον, τὸ μὴ τιθέναι πρόσ-
κομμα τῷ ἀδελφῷ, ἢ σκάν-
δαλον.
14 Οἶδα καὶ πέπεισμαι ἐν
Κυρίῳ Ἰησοῦ, ὅτι οὐδὲν κοινὸν
δι' ἑαυτοῦ· εἰ μὴ τῷ λογιζο-
μένῳ τι κοινὸν εἶναι, ἐκείνῳ
κοινόν.
15 Εἰ δὲ διὰ βρῶμα ὁ ἀδελ-
φός σου λυπεῖται, οὐκ ἔτι κατὰ
ἀγάπην περιπατεῖς. Μὴ τῷ
βρώματί σου ἐκεῖνον ἀπόλλυε,
ὑπὲρ οὗ Χριστὸς ἀπέθανε.
16 Μὴ βλασφημείσθω οὖν
ὑμῶν τὸ ἀγαθόν.
17 Οὐ γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία
τοῦ Θεοῦ βρῶσις καὶ πόσις, ἀλλὰ
δικαιοσύνη, καὶ εἰρήνη, καὶ χαρὰ
ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.
18 Ὁ γὰρ ἐν τούτοις δουλεύων
τῷ Χριστῷ, εὐάρεστος τῷ Θεῷ,
καὶ δόκιμος τοῖς ἀνθρώποις.
19 Ἄρα οὖν τὰ τῆς εἰρήνης δι-
ώκωμεν, καὶ τὰ τῆς οἰκοδομῆς
τῆς εἰς ἀλλήλους.
20 Μὴ ἕνεκεν βρώματος κα-
τάλυε τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ. Πάντα
μὲν καθαρά· ἀλλὰ κακὸν τῷ
ἀνθρώπῳ τῷ διὰ προσκόμμα-
τος ἐσθίοντι.
21 Καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν
κρέα, μηδὲ πιεῖν οἶνον, μηδὲ ἐν
ᾧ ὁ ἀδελφός σου προσκόπτει,
ἢ σκανδαλίζεται, ἢ ἀσθενεῖ.
22 Σὺ πίστιν ἔχεις; κατὰ
σαυτὸν ἔχε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
Μακάριος ὁ μὴ κρίνων ἑαυτὸν
ἐν ᾧ δοκιμάζει.
23 Ὁ δὲ διακρινόμενος, ἐὰν
φάγῃ, κατακέκριται, ὅτι οὐκ
ἐκ πίστεως. Πᾶν δὲ ὃ οὐκ ἐκ
πίστεως, ἁμαρτία ἐστίν.

Κεφ. ιε΄. 15.

ΟΦΕΙΛΟΜΕΝ δὲ ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαςάζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν.

2 Ἕκαστος γὰρ ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν.

3 Καὶ γὰρ ὁ Χριςὸς οὐχ ἑαυτῷ ἤρεσεν, ἀλλὰ, καθὼς γέγραπται· Οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε, ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ.

4 Ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη· ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν, τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν.

5 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως δῴη ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις, κατὰ Χριςὸν Ἰησοῦν.

6 Ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἑνὶ ςόματι δοξάζητε τὸν Θεὸν καὶ πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριςοῦ.

7 Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ἡμᾶς εἰς δόξαν Θεοῦ.

8 Λέγω δὲ Ἰησοῦν Χριστὸν διάκονον γεγενῆσθαι περιτομῆς ὑπὲρ ἀληθείας Θεοῦ, εἰς τὸ βεβαιῶσαι τὰς ἐπαγγελίας τῶν πατέρων·

9 Τὰ δὲ ἔθνη ὑπὲρ ἐλέους δοξάσαι τὸν Θεὸν, καθὼς γέγραπται· Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι, καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ.

10 Καὶ πάλιν λέγει· Εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

11 Καὶ πάλιν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

12 Καὶ πάλιν Ἠσαΐας λέγει· Ἔςαι ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαὶ, καὶ ὁ ἀνιςάμενος ἄρχειν ἐθνῶν, ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιοῦσιν.

13 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ἐλπίδος πληρώσαι ὑμᾶς πάσης χαρᾶς καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πιστεύειν, εἰς τὸ περισσεύειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι, ἐν δυνάμει Πνεύματος ἁγίου.

14 Πέπεισμαι δὲ, ἀδελφοί μου, καὶ αὐτὸς ἐγὼ περὶ ὑμῶν, ὅτι καὶ αὐτοὶ μεςοί ἐςε ἀγαθωσύνης, πεπληρωμένοι πάσης γνώσεως, δυνάμενοι καὶ ἀλλήλους νουθετεῖν.

15 Τολμηρότερον δὲ ἔγραψα ὑμῖν, ἀδελφοὶ, ἀπὸ μέρους, ὡς ἐπαναμιμνήσκων ὑμᾶς, διὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ,

16 Εἰς τὸ εἶναί με λειτουργὸν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὰ ἔθνη, ἱερουργοῦντα τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, ἵνα γένηται ἡ προσφορὰ

τῶν ἐθνῶν εὐπρόσδεκτος, ἡγιασμένη ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.

17 Ἔχω οὖν καύχησιν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τὰ πρὸς Θεόν.

18 Οὐ γὰρ τολμήσω λαλεῖν τι ὧν οὐ κατειργάσατο Χριστὸς δι' ἐμοῦ, εἰς ὑπακοὴν ἐθνῶν, λόγῳ καὶ ἔργῳ,

19 Ἐν δυνάμει σημείων καὶ τεράτων, ἐν δυνάμει Πνεύματος Θεοῦ· ὥστε με ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ κύκλῳ μέχρι τοῦ Ἰλλυρικοῦ πεπληρωκέναι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ·

20 Οὕτω δὲ φιλοτιμούμενον εὐαγγελίζεσθαι, οὐχ ὅπου ὠνομάσθη Χριστός, ἵνα μὴ ἐπ' ἀλλότριον θεμέλιον οἰκοδομῶ·

21 Ἀλλὰ, καθὼς γέγραπται· Οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ, ὄψονται· καὶ οἳ οὐκ ἀκηκόασι, συνήσουσι.

22 Διὸ καὶ ἐνεκοπτόμην τὰ πολλὰ τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς.

23 Νυνὶ δὲ μηκέτι τόπον ἔχων ἐν τοῖς κλίμασι τούτοις, ἐπιποθίαν δὲ ἔχων τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν,

24 Ὡς ἐὰν πορεύωμαι εἰς τὴν Σπανίαν, ἐλεύσομαι πρὸς ὑμᾶς· ἐλπίζω γὰρ διαπορευόμενος θεάσασθαι ὑμᾶς, καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι ἐκεῖ· ἐὰν ὑμῶν πρῶτον ἀπὸ μέρους ἐμπλησθῶ.

25 Νυνὶ δὲ πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, διακονῶν τοῖς ἁγίοις.

26 Εὐδόκησαν γὰρ Μακεδονία καὶ Ἀχαΐα κοινωνίαν τινὰ ποιήσασθαι εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν ἁγίων τῶν ἐν Ἱερουσαλήμ.

27 Εὐδόκησαν γὰρ, καὶ ὀφειλέται αὐτῶν εἰσιν· εἰ γὰρ τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν ἐκοινώνησαν τὰ ἔθνη, ὀφείλουσι καὶ ἐν τοῖς σαρκικοῖς λειτουργῆσαι αὐτοῖς.

28 Τοῦτο οὖν ἐπιτελέσας, καὶ σφραγισάμενος αὐτοῖς τὸν καρπὸν τοῦτον, ἀπελεύσομαι δι' ὑμῶν εἰς τὴν Σπανίαν.

29 Οἶδα δὲ ὅτι ἐρχόμενος πρὸς ὑμᾶς, ἐν πληρώματι εὐλογίας τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ ἐλεύσομαι.

30 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ Πνεύματος, συναγωνίσασθαί μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Θεόν·

31 Ἵνα ῥυσθῶ ἀπὸ τῶν ἀπειθούντων ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ ἵνα ἡ διακονία μου ἡ εἰς Ἱερουσαλὴμ εὐπρόσδεκτος γένηται τοῖς ἁγίοις·

32 Ἵνα ἐν χαρᾷ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ συναναπαύσωμαι ὑμῖν.

33 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Κεφ. ιϛʹ. 16.

ΣΥΝΙΣΤΗΜΙ δὲ ὑμῖν Φοί-
βην τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν, οὖ-
σαν διάκονον τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν
Κεγχρεαῖς·
2 Ἵνα αὐτὴν προσδέξησθε
ἐν Κυρίῳ ἀξίως τῶν ἁγίων, καὶ
παραςῆτε αὐτῇ ἐν ᾧ ἂν ὑμῶν
χρήζῃ πράγματι· καὶ γὰρ
αὕτη προςάτις πολλῶν ἐγεν-
ήθη, καὶ αὐτοῦ ἐμοῦ.
3 Ἀσπάσασθε Πρίσκιλλαν
καὶ Ἀκύλαν τοὺς συνεργούς μου ἐν
Χριςῷ Ἰησοῦ·
4 (Οἵτινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου
τὸν ἑαυτῶν τράχηλον ὑπέθηκαν·
οἷς οὐκ ἐγὼ μόνος εὐχαριστῶ,
ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι
τῶν ἐθνῶν.)
5 Καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν
ἐκκλησίαν. Ἀσπάσασθε Ἐπ-
αίνετον τὸν ἀγαπητόν μου, ὅς ἐςιν
ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας εἰς Χρι-
ςόν.
6 Ἀσπάσασθε Μαριὰμ, ἥ-
τις πολλὰ ἐκοπίασεν εἰς ἡ-
μᾶς.
7 Ἀσπάσασθε Ἀνδρόνικον
καὶ Ἰουνίαν τοὺς συγγενεῖς μου, καὶ
συναιχμαλώτους μου· οἵτινές
εἰσιν ἐπίσημοι ἐν τοῖς ἀποστό-
λοις, οἳ καὶ πρὸ ἐμοῦ γεγόνασιν
ἐν Χριςῷ.
8 Ἀσπάσασθε Ἀμπλίαν τὸν
ἀγαπητόν μου ἐν Κυρίῳ.
9 Ἀσπάσασθε Οὐρβανὸν τὸν
συνεργὸν ἡμῶν ἐν Χριστῷ, καὶ
Στάχυν τὸν ἀγαπητόν μου.
10 Ἀσπάσασθε Ἀπελλῆν τὸν
δόκιμον ἐν Χριςῷ. Ἀσπάσα-
σθε τοὺς ἐκ τῶν Ἀριςοβούλου.
11 Ἀσπάσασθε Ἡρωδίωνα
τὸν συγγενῆ μου. Ἀσπάσασθε
τοὺς ἐκ τῶν Ναρκίσσου, τοὺς ὄντας
ἐν Κυρίῳ.
12 Ἀσπάσασθε Τρύφαιναν
καὶ Τρυφῶσαν τὰς κοπιώσας ἐν
Κυρίῳ. Ἀσπάσασθε Περσίδα
τὴν ἀγαπητὴν, ἥτις πολλὰ ἐκο-
πίασεν ἐν Κυρίῳ.
13 Ἀσπάσασθε Ῥοῦφον τὸν
ἐκλεκτὸν ἐν Κυρίῳ, καὶ τὴν μητέρα
αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ.
14 Ἀσπάσασθε Ἀσύγκρι-
τον, Φλέγοντα, Ἑρμᾶν, Πα-
τρόβαν, Ἑρμῆν, καὶ τοὺς σὺν
αὐτοῖς ἀδελφούς.
15 Ἀσπάσασθε Φιλόλογον
καὶ Ἰουλίαν, Νηρέα καὶ τὴν ἀδελφὴν
αὐτοῦ, καὶ Ὀλυμπᾶν, καὶ τοὺς σὺν
αὐτοῖς πάντας ἁγίους.
16 Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν
φιλήματι ἁγίῳ. Ἀσπάζονται
ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Χριςοῦ.
17 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀ-
δελφοὶ, σκοπεῖν τοὺς τὰς διχο-
ςασίας καὶ τὰ σκάνδαλα παρὰ
τὴν διδαχὴν ἣν ὑμεῖς ἐμάθετε,
ποιοῦντας· καὶ ἐκκλίνατε ἀπ'
αὐτῶν.
18 Οἱ γὰρ τοιοῦτοι τῷ Κυ-
ρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριςῷ οὐ δου-

λεύουσιν, ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν κοιλίᾳ· καὶ διὰ τῆς χρηστολογίας καὶ εὐλογίας ἐξαπατῶσι τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων.

19 Ἡ γὰρ ὑμῶν ὑπακοὴ εἰς πάντας ἀφίκετο. Χαίρω οὖν τὸ ἐφ' ὑμῖν· θέλω δὲ ὑμᾶς σοφοὺς μὲν εἶναι εἰς τὸ ἀγαθὸν, ἀκεραίους δὲ εἰς τὸ κακόν.

20 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης συντρίψει τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας ὑμῶν ἐν τάχει. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν.

21 Ἀσπάζονται ὑμᾶς Τιμόθεος ὁ συνεργός μου, καὶ Λούκιος καὶ Ἰάσων καὶ Σωσίπατρος, οἱ συγγενεῖς μου.

22 Ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἐγὼ Τέρτιος ὁ γράψας τὴν ἐπιστολὴν ἐν Κυρίῳ.

23 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Γάϊος ὁ ξένος μου καὶ τῆς ἐκκλησίας ὅλης. Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἔραστος ὁ οἰκονόμος τῆς πόλεως, καὶ Κούαρτος ὁ ἀδελφός.

24 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

25 Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς στηρίξαι κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου καὶ τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ ἀποκάλυψιν μυστηρίου χρόνοις αἰωνίοις σεσιγημένου·

26 Φανερωθέντος δὲ νῦν διά τε γραφῶν προφητικῶν κατ' ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ, εἰς ὑπακοὴν πίστεως, εἰς πάντα τὰ ἔθνη γνωρισθέντος·

27 Μόνῳ σοφῷ Θεῷ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ

ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ κλητὸς ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Σωσθένης ὁ ἀδελφὸς,

2 Τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τῇ

οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ, ἡγιασμένοις
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, κλητοῖς ἁγί-
οις, σὺν πᾶσι τοῖς ἐπικαλου-
μένοις τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ,
αὐτῶν τε καὶ ἡμῶν·
3 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ
Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ.
4 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου
πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἐπὶ τῇ
χάριτι τοῦ Θεοῦ τῇ δοθείσῃ ὑ-
μῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·
5 Ὅτι ἐν παντὶ ἐπλουτίσθητε
ἐν αὐτῷ, ἐν παντὶ λόγῳ καὶ
πάσῃ γνώσει·
6 Καθὼς τὸ μαρτύριον τοῦ
Χριστοῦ ἐβεβαιώθη ἐν ὑμῖν·
7 Ὥστε ὑμᾶς μὴ ὑστερεῖσθαι
ἐν μηδενὶ χαρίσματι, ἀπεκδε-
χομένους τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Κυ-
ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·
8 Ὃς καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς ἕως
τέλους ἀνεγκλήτους, ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
9 Πιστὸς ὁ Θεὸς, δι' οὗ ἐκλή-
θητε εἰς κοινωνίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ
Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
10 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀ-
δελφοὶ, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα
τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ
μὴ ᾖ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἦτε
δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐ-
τῷ νοῒ, καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώ-
μῃ.
11 Ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ
ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν
Χλόης, ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσι.
12 Λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ἕκαστος
ὑμῶν λέγει· Ἐγὼ μέν εἰμι
Παύλου, ἐγὼ δὲ Ἀπολλὼ, ἐγὼ
δὲ Κηφᾶ, ἐγὼ δὲ Χριστοῦ.
13 Μεμέρισται ὁ Χριστός; μὴ
Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν,
ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπ-
τίσθητε;
14 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ ὅτι
οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα, εἰ μὴ
Κρίσπον καὶ Γάϊον·
15 Ἵνα μή τις εἴπῃ ὅτι εἰς
τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβάπτισα.
16 Ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στε-
φανᾶ οἶκον· λοιπὸν οὐκ οἶδα εἴ
τινα ἄλλον ἐβάπτισα.
17 Οὐ γὰρ ἀπέστειλέ με Χρι-
στὸς βαπτίζειν, ἀλλ' εὐαγγελί-
ζεσθαι· οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου,
ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ
Χριστοῦ.
18 Ὁ λόγος γὰρ ὁ τοῦ σταυροῦ
τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία
ἐστὶ, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν
δύναμις Θεοῦ ἐστι.
19 Γέγραπται γάρ· Ἀπολῶ
τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν
τῶν συνετῶν ἀθετήσω.
20 Ποῦ σοφός; ποῦ γραμ-
ματεύς; ποῦ συζητητὴς τοῦ αἰ-
ῶνος τούτου; Οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ
Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου
τούτου;

21 Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεόν, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας.

22 Ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσι, καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν·

23 Ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον, Ἕλλησι δὲ μωρίαν·

24 Αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν καὶ Θεοῦ σοφίαν.

25 Ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ, σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστί· καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θεοῦ, ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστί.

26 Βλέπετε γὰρ τὴν κλῆσιν ὑμῶν, ἀδελφοί, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς·

27 Ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνῃ· καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά·

28 Καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου, καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ Θεός, καὶ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ·

29 Ὅπως μὴ καυχήσηται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ.

30 Ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ Θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις·

31 Ἵνα, καθὼς γέγραπται· Ὁ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ καυχάσθω.

Κεφ. β΄. 2.

ΚΑΓΩ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἦλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας, καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ Θεοῦ.

2 Οὐ γὰρ ἔκρινα τοῦ εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν, εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον.

3 Καὶ ἐγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς.

4 Καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πειθοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν ἀποδείξει Πνεύματος καὶ δυνάμεως·

5 Ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐν δυνάμει Θεοῦ.

6 Σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις· σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου, οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου τῶν καταργουμένων·

7 Ἀλλὰ λαλοῦμεν σοφίαν Θεοῦ ἐν μυστηρίῳ, τὴν ἀποκεκρυμμένην, ἣν προώρισεν ὁ Θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν.

8 Ἣν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ

αἰῶνος τούτου ἔγνωκεν· εἰ γὰρ
ἔγνωσαν, οὐκ ἂν τὸν Κύριον τῆς
δόξης ἐσταύρωσαν.
9 Ἀλλὰ καθὼς γέγραπται·
Ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε, καὶ οὖς οὐκ
ἤκουσε, καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου
οὐκ ἀνέβη, ἃ ἡτοίμασεν ὁ Θεὸς
τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.
10 Ἡμῖν δὲ ὁ Θεὸς ἀπεκά-
λυψε διὰ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ.
Τὸ γὰρ Πνεῦμα πάντα ἐρευ-
νᾷ, καὶ τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ.
11 Τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων
τὰ τοῦ ἀνθρώπου, εἰ μὴ τὸ πνεῦ-
μα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ;
οὕτω καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ οὐδεὶς οἶδεν,
εἰ μὴ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ.
12 Ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα
τοῦ κόσμου ἐλάβομεν, ἀλλὰ τὸ
Πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἵνα εἰ-
δῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ χαρι-
σθέντα ἡμῖν·
13 Ἃ καὶ λαλοῦμεν οὐκ ἐν δι-
δακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λό-
γοις, ἀλλ' ἐν διδακτοῖς Πνεύ-
ματος ἁγίου, πνευματικοῖς
πνευματικὰ συγκρίνοντες.
14 Ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ
δέχεται τὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ
Θεοῦ· μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστι, καὶ
οὐ δύναται γνῶναι, ὅτι πνευ-
ματικῶς ἀνακρίνεται.
15 Ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνα-
κρίνει μὲν πάντα, αὐτὸς δὲ ὑπ'
οὐδενὸς ἀνακρίνεται.
16 Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν Κυρίου,
ὃς συμβιβάσει αὐτόν; Ἡμεῖς
δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν.

Κεφ. γ΄. 3.

ΚΑΙ ἐγὼ, ἀδελφοὶ, οὐκ ἠδυ-
νήθην λαλῆσαι ὑμῖν ὡς
πνευματικοῖς, ἀλλ' ὡς σαρκι-
κοῖς, ὡς νηπίοις ἐν Χριστῷ.
2 Γάλα ὑμᾶς ἐπότισα, καὶ
οὐ βρῶμα· οὔπω γὰρ ἠδύνασθε,
ἀλλ' οὔτε ἔτι νῦν δύνασθε.
3 Ἔτι γὰρ σαρκικοί ἐστε.
Ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ
ἔρις καὶ διχοστασίαι, οὐχὶ σαρ-
κικοί ἐστε, καὶ κατὰ ἄνθρωπον
περιπατεῖτε;
4 Ὅταν γὰρ λέγῃ τις· Ἐγὼ
μέν εἰμι Παύλου· ἕτερος δέ·
Ἐγὼ Ἀπολλώ· οὐχὶ σαρκικοί
ἐστε;
5 Τίς οὖν ἐστι Παῦλος, τίς δὲ
Ἀπολλὼς, ἀλλ' ἢ διάκονοι δι'
ὧν ἐπιστεύσατε, καὶ ἑκάστῳ ὡς ὁ
Κύριος ἔδωκεν;
6 Ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλὼς
ἐπότισεν, ἀλλ' ὁ Θεὸς ηὔξανεν.
7 Ὥστε οὔτε ὁ φυτεύων ἐστί τι,
οὔτε ὁ ποτίζων, ἀλλ' ὁ αὐξά-
νων Θεός.
8 Ὁ φυτεύων δὲ καὶ ὁ ποτί-
ζων ἕν εἰσιν· ἕκαστος δὲ τὸν ἴδιον
μισθὸν λήψεται κατὰ τὸν ἴδιον
κόπον.
9 Θεοῦ γάρ ἐσμεν συνεργοί·
Θεοῦ γεώργιον, Θεοῦ οἰκοδομή
ἐστε.
10 Κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν

δοθεῖσάν μοι, ὡς σοφὸς ἀρχι-
τέκτων θεμέλιον τέθεικα, ἄλ-
λος δὲ ἐποικοδομεῖ· ἕκαστος δὲ
βλεπέτω πῶς ἐποικοδομεῖ.
11 Θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐ-
δεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν
κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Χρι-
στός.
12 Εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ
τὸν θεμέλιον τοῦτον, χρυσὸν,
ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα,
χόρτον, καλάμην·
13 Ἑκάστου τὸ ἔργον φανερὸν
γενήσεται· ἡ γὰρ ἡμέρα δη-
λώσει· ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπ-
τεται· καὶ ἑκάστου τὸ ἔργον ὁποῖόν
ἐστι, τὸ πῦρ δοκιμάσει.
14 Εἴ τινος τὸ ἔργον μένει ὃ
ἐπῳκοδόμησε, μισθὸν λήψεται·
15 Εἴ τινος τὸ ἔργον κατα-
καήσεται, ζημιωθήσεται· αὐ-
τὸς δὲ σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς
δια πυρός.
16 Οὐκ οἴδατε ὅτι ναὸς Θεοῦ
ἐστε, καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ
ἐν ὑμῖν;
17 Εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ
φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός·
ὁ γὰρ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἅγιός ἐστιν,
οἵτινές ἐστε ὑμεῖς.
18 Μηδεὶς ἑαυτὸν ἐξαπατάτω·
εἴ τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι ἐν ὑμῖν
ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, μωρὸς γε-
νέσθω, ἵνα γένηται σοφός.
19 Ἡ γὰρ σοφία τοῦ κόσμου
τούτου, μωρία παρὰ τῷ Θεῷ
ἐστι. Γέγραπται γάρ· Ὁ δρασ-
σόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ παν-
ουργίᾳ αὐτῶν.
20 Καὶ πάλιν· Κύριος γι-
νώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν σο-
φῶν, ὅτι εἰσὶ μάταιοι.
21 Ὥστε μηδεὶς καυχάσθω
ἐν ἀνθρώποις. Πάντα γὰρ
ὑμῶν ἐστιν.
22 Εἴτε Παῦλος, εἴτε Ἀ-
πολλὼς, εἴτε Κηφᾶς, εἴτε κόσ-
μος, εἴτε ζωὴ, εἴτε θάνατος,
εἴτε ἐνεστῶτα, εἴτε μέλλοντα·
πάντα ὑμῶν ἐστιν·
23 Ὑμεῖς δὲ, Χριστοῦ· Χριστὸς
δὲ, Θεοῦ.

Κεφ. δ'. 4.

ΟΥΤΩΣ ἡμᾶς λογιζέσθω
ἄνθρωπος, ὡς ὑπηρέτας
Χριστοῦ, καὶ οἰκονόμους μυστηρίων
Θεοῦ.
2 Ὃ δὲ λοιπὸν, ζητεῖται ἐν
τοῖς οἰκονόμοις, ἵνα πιστός τις
εὑρεθῇ.
3 Ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστιν
ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακριθῶ, ἢ ὑπὸ
ἀνθρωπίνης ἡμέρας· ἀλλ' οὐδὲ
ἐμαυτὸν ἀνακρίνω.
4 Οὐδὲν γὰρ ἐμαυτῷ σύν-
οιδα· ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δεδι-
καίωμαι· ὁ δὲ ἀνακρίνων με,
Κύριός ἐστιν.
5 Ὥστε μὴ πρὸ καιροῦ τι κρί-
νετε, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ Κύριος·
ὃς καὶ φωτίσει τὰ κρυπτὰ τοῦ
σκότους, καὶ φανερώσει τὰς βου-

λὰς τῶν καρδιῶν· καὶ τότε ὁ ἔπαι-
νος γενήσεται ἑκάστῳ ἀπὸ τοῦ
Θεοῦ.
6 Ταῦτα δὲ, ἀδελφοὶ, μετε-
σχημάτισα εἰς ἐμαυτὸν καὶ
Ἀπολλὼ, δι' ὑμᾶς· ἵνα ἐν ἡ-
μῖν μάθητε τὸ μὴ ὑπὲρ ὃ γέ-
γραπται φρονεῖν, ἵνα μὴ εἷς
ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς φυσιοῦσθε κατὰ τοῦ
ἑτέρου.
7 Τίς γάρ σε διακρίνει; τί
δὲ ἔχεις ὃ οὐκ ἔλαβες; εἰ δὲ καὶ
ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ὡς μὴ
λαβών;
8 Ἤδη κεκορεσμένοι ἐστὲ, ἤδη
ἐπλουτήσατε, χωρὶς ἡμῶν ἐβα-
σιλεύσατε· καὶ ὄφελόν γε ἐβα-
σιλεύσατε· ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑμῖν
συμβασιλεύσωμεν.
9 Δοκῶ γὰρ ὅτι ὁ Θεὸς ἡ-
μᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους
ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι
θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ
καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις.
10 Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστὸν,
ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ·
ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυ-
ροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ
ἄτιμοι.
11 Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ
πεινῶμεν, καὶ διψῶμεν, καὶ γυμ-
νητεύομεν, καὶ κολαφιζόμεθα,
καὶ ἀστατοῦμεν·
12 Καὶ κοπιῶμεν, ἐργαζό-
μενοι ταῖς ἰδίαις χερσί· λοι-
δορούμενοι, εὐλογοῦμεν· διωκό-
μενοι, ἀνεχόμεθα·
13 Βλασφημούμενοι, παρα-
καλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα
τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων
περίψημα ἕως ἄρτι.
14 Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γρά-
φω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου
ἀγαπητὰ νουθετῶ.
15 Ἐὰν γὰρ μυρίους παιδα-
γωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ'
οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ
Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου
ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα.
16 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μι-
μηταί μου γίνεσθε.
17 Διὰ τοῦτο ἔπεμψα ὑμῖν
Τιμόθεον, ὅς ἐστι τέκνον μου
ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν ἐν Κυρίῳ,
ὃς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς ὁδούς
μου τὰς ἐν Χριστῷ, καθὼς παν-
ταχοῦ ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ δι-
δάσκω.
18 Ὡς μὴ ἐρχομένου δέ μου
πρὸς ὑμᾶς, ἐφυσιώθησάν τι-
νες.
19 Ἐλεύσομαι δὲ ταχέως
πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ Κύριος θε-
λήσῃ, καὶ γνώσομαι οὐ τὸν λόγον
τῶν πεφυσιωμένων, ἀλλὰ τὴν δύ-
ναμιν.
20 Οὐ γὰρ ἐν λόγῳ ἡ βα-
σιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἐν δυνά-
μει.
21 Τί θέλετε; ἐν ῥάβδῳ
ἔλθω πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐν ἀγάπῃ,
πνεύματί τε πραότητος;

Κεφ. ε΄. 5.

ΟΛΩΣ ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία, ϗ τοιαύτη πορνεία ἥτις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὀνομάζεται, ὥστε γυναῖκά τινα τοῦ πατρὸς ἔχειν.

2 Καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι ἐστὲ, καὶ οὐχὶ μᾶλλον ἐπενθήσατε, ἵνα ἐξαρθῇ ἐκ μέσου ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τοῦτο ποιήσας;

3 Ἐγὼ μὲν γὰρ ὡς ἀπὼν τῷ σώματι, παρὼν δὲ τῷ πνεύματι, ἤδη κέκρικα ὡς παρὼν, τὸν οὕτω τοῦτο κατεργασάμενον,

4 Ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, συναχθέντων ὑμῶν ϗ τοῦ ἐμοῦ πνεύματος, σὺν τῇ δυνάμει τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

5 Παραδοῦναι τὸν τοιοῦτον τῷ Σατανᾷ εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκὸς, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

6 Οὐ καλὸν τὸ καύχημα ὑμῶν. Οὐκ οἴδατε ὅτι μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ;

7 Ἐκκαθάρατε οὖν τὴν παλαιὰν ζύμην, ἵνα ἦτε νέον φύραμα, καθώς ἐστε ἄζυμοι· καὶ γὰρ τὸ πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη, Χριστός.

8 Ὥστε ἑορτάζωμεν, μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ᾽ ἐν ἀζύμοις εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας.

9 Ἔγραψα ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ, μὴ συναναμίγνυσθαι πόρνοις.

10 Καὶ οὐ πάντως τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου τούτου, ἢ τοῖς πλεονέκταις, ἢ ἅρπαξιν, ἢ εἰδωλολάτραις· ἐπεὶ ὀφείλετε ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελθεῖν.

11 Νυνὶ δὲ ἔγραψα ὑμῖν μὴ συναναμίγνυσθαι, ἐάν τις ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος ᾖ πόρνος, ἢ πλεονέκτης, ἢ εἰδωλολάτρης, ἢ λοίδορος, ἢ μέθυσος, ἢ ἅρπαξ· τῷ τοιούτῳ μηδὲ συνεσθίειν.

12 Τί γάρ μοι καὶ τοὺς ἔξω κρίνειν; Οὐχὶ τοὺς ἔσω ὑμεῖς κρίνετε;

13 Τοὺς δὲ ἔξω ὁ Θεὸς κρινεῖ. Καὶ ἐξαρεῖτε τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

Κεφ. ϛ΄. 6.

ΤΟΛΜΑ, τις ὑμῶν, πρᾶγμα ἔχων πρὸς τὸν ἕτερον, κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων, καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἁγίων;

2 Οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ ἅγιοι τὸν κόσμον κρινοῦσι; Καὶ εἰ ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος, ἀνάξιοί ἐστε κριτηρίων ἐλαχίστων;

3 Οὐκ οἴδατε ὅτι ἀγγέλους κρινοῦμεν; μήτι γε βιωτικά;

4 Βιωτικὰ μὲν οὖν κριτήρια ἐὰν ἔχητε, τοὺς ἐξουθενημένους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, τούτους καθίζετε.

5 Πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω· Οὕτως οὐκ ἔστιν ἐν ὑμῖν σοφὸς ἐδὲ εἷς, ὃς δυνήσεται διακρῖναι ἀνὰ μέσον τ' ἀδελφε αὐτε;

6 Ἀλλὰ ἀδελφὸς μετὰ ἀδελφε κρίνεται, κ) τοῦτο ἐπὶ ἀπίςων;

7 Ἤδη μὲν ἐν ὅλως ἥττημα ἐν ὑμῖν ἐςιν, ὅτι κρίματα ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν. Διατὶ ἐχὶ μᾶλλον ἀδικεῖσθε; διατὶ οὐχὶ μᾶλλον ἀποςερεῖσθε;

8 Ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε καὶ ἀποστερεῖτε, καὶ ταῦτα ἀδελφές.

9 Ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ἄδικοι βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι; Μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι, ἔτε εἰδωλολάτραι, ἔτε μοιχοὶ, ἔτε μαλακοὶ, ἔτε ἀρσενοκοῖται,

10 Οὔτε κλέπται, ἔτε πλεονέκται, οὔτε μέθυσοι, οὐ λοίδοροι, οὐχ ἅρπαγες βασιλείαν Θεε οὐ κληρονομήσεσι.

11 Καὶ ταῦτά τινες ἦτε· ἀλλὰ ἀπελέσασθε, ἀλλὰ ἡγιάσθητε, ἀλλὰ ἐδικαιώθητε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, καὶ ἐν τῷ Πνεύματι τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

12 Πάντα μοι ἔξεςιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεςιν, ἀλλ' ἐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπό τινος.

13 Τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ, κ) ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει. Τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ, κ) ὁ Κύριος τῷ σώματι.

14 Ὁ δὲ Θεὸς καὶ τ' Κύριον ἤγειρε, καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τ' δυνάμεως αὐτε.

15 Οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριςε ἐςιν; ἄρας ἐν τὰ μέλη τοῦ Χριςοῦ, ποιήσω πόρνης μέλη; Μὴ γένοιτο.

16 Ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ κολλώμενος τῇ πόρνῃ, ἓν σῶμά ἐςιν; Ἔσονται γὰρ, φησὶν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

17 Ὁ δὲ κολλώμενος τῷ Κυρίῳ, ἓν πνεῦμά ἐςι.

18 Φεύγετε τ' πορνείαν. Πᾶν ἁμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος, ἐκτὸς τ' σώματός ἐςιν· ὁ δὲ πορνεύων, εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει.

19 Ἢ ἐκ οἴδατε, ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τε ἐν ὑμῖν ἁγίε Πνεύματός ἐςιν, οὗ ἔχετε ἀπὸ Θεε, καὶ οὐκ ἐςὲ ἑαυτῶν;

20 Ἠγοράσθητε γὰρ τιμῆς· δοξάσατε δὴ τ' Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν, κ) ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἅτινά ἐςι τ' Θεε.

Κεφ. ζ'. 7.

ΠΕΡΙ δὲ ὧν ἐγράψατέ μοι, καλὸν ἀνθρώπῳ γυναικὸς μὴ ἅπτεσθαι.

2 Διὰ δὲ τὰς πορνείας ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἐχέτω, ϗ ἑκάστη τὸν ἴδιον ἄνδρα ἐχέτω.

3 Τῇ γυναικὶ ὁ ἀνὴρ τὴν ὀφειλομένην εὔνοιαν ἀποδιδότω· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί.

4 Ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ὁ ἀνήρ· ὁμοίως δὲ ϗ ὁ ἀνὴρ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ἡ γυνή.

5 Μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, εἰ μή τι ἂν ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν, ἵνα σχολάζητε τῇ νηστείᾳ ϗ τῇ προσευχῇ· καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέρχεσθε, ἵνα μὴ πειράζῃ ὑμᾶς ὁ Σατανᾶς διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν.

6 Τοῦτο δὲ λέγω κατὰ συγγνώμην, οὐ κατ' ἐπιταγήν.

7 Θέλω γὰρ πάντας ἀνθρώπους εἶναι ὡς καὶ ἐμαυτόν· ἀλλ' ἕκαστος ἴδιον χάρισμα ἔχει ἐκ Θεοῦ, ὃς μὲν οὕτως, ὃς δὲ οὕτως.

8 Λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις, καλὸν αὐτοῖς ἐστιν ἐὰν μείνωσιν ὡς κἀγώ.

9 Εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύονται, γαμησάτωσαν. Κρεῖσσον γάρ ἐστι γαμῆσαι ἢ πυροῦσθαι.

10 Τοῖς δὲ γεγαμηκόσι παραγγέλλω οὐκ ἐγὼ, ἀλλ' ὁ Κύριος, γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρὸς μὴ χωρισθῆναι.

11 Ἐὰν δὲ ϗ χωρισθῇ, μενέτω ἄγαμος, ἢ τῷ ἀνδρὶ καταλλαγήτω· ϗ ἄνδρα γυναῖκα μὴ ἀφιέναι.

12 Τοῖς δὲ λοιποῖς ἐγὼ λέγω, οὐχ ὁ Κύριος· εἴ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἔχει ἄπιστον, ϗ αὐτὴ συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ ἀφιέτω αὐτήν.

13 Καὶ γυνὴ ἥτις ἔχει ἄνδρα ἄπιστον, ϗ αὐτὸς συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφιέτω αὐτόν.

14 Ἡγίασται γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἐν τῇ γυναικί· ϗ ἡγίασται ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος ἐν τῷ ἀνδρί. Ἐπεὶ ἄρα τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκάθαρτά ἐστι· νῦν δὲ ἅγιά ἐστιν.

15 Εἰ δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζεται, χωριζέσθω· οὐ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς τοιούτοις· ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν ἡμᾶς ὁ Θεός.

16 Τί γὰρ οἶδας, γύναι, εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις; Ἢ τί οἶδας, ἄνερ, εἰ τὴν γυναῖκα σώσεις;

17 Εἰ μὴ ἑκάστῳ ὡς ἐμέρισεν ὁ Θεὸς, ἕκαστον ὡς κέκληκεν ὁ Κύριος, οὕτω περιπατείτω. Καὶ οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πάσαις διατάσσομαι.

18 Περιτετμημένος τις ἐκλήθη; μὴ ἐπισπάσθω. Ἐν ἀκροβυστίᾳ τις ἐκλήθη; μὴ περιτεμνέσθω.

19 Ἡ περιτομὴ οὐδέν ἐστι, ϗ

ἡ ἀκροβυστία οὐδέν ἐστιν, ἀλλὰ
τήρησις ἐντολῶν Θεοῦ.
20 Ἕκαστος ἐν τῇ κλήσει ᾗ
ἐκλήθη, ἐν ταύτῃ μενέτω.
21 Δοῦλος ἐκλήθης; μή σοι
μελέτω· ἀλλ' εἰ καὶ δύνασαι
ἐλεύθερος γενέσθαι, μᾶλλον
χρῆσαι.
22 Ὁ γὰρ ἐν Κυρίῳ κληθεὶς
δοῦλος, ἀπελεύθερος Κυρίου ἐστίν·
ὁμοίως καὶ ὁ ἐλεύθερος κληθεὶς,
δοῦλός ἐστι Χριστοῦ.
23 Τιμῆς ἠγοράσθητε· μὴ
γίνεσθε δοῦλοι ἀνθρώπων.
24 Ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη,
ἀδελφοὶ, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ
τῷ Θεῷ.
25 Περὶ δὲ τῶν παρθένων, ἐπι-
ταγὴν Κυρίου οὐκ ἔχω· γνώμην
δὲ δίδωμι ὡς ἠλεημένος ὑπὸ Κυ-
ρίου πιστὸς εἶναι.
26 Νομίζω οὖν τοῦτο καλὸν
ὑπάρχειν διὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἀνάγ-
κην, ὅτι καλὸν ἀνθρώπῳ τὸ
οὕτως εἶναι.
27 Δέδεσαι γυναικί; μὴ ζή-
τει λύσιν. Λέλυσαι ἀπὸ γυ-
ναικός; μὴ ζήτει γυναῖκα.
28 Ἐὰν δὲ καὶ γήμῃς, οὐχ
ἥμαρτες· καὶ ἐὰν γήμῃ ἡ παρ-
θένος, οὐχ ἥμαρτε· θλίψιν δὲ
τῇ σαρκὶ ἕξουσιν οἱ τοιοῦτοι·
ἐγὼ δὲ ὑμῶν φείδομαι.
29 Τοῦτο δέ φημι, ἀδελφοὶ,
ὁ καιρὸς συνεσταλμένος· τὸ λοι-
πόν ἐστιν ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυ-
ναῖκας, ὡς μὴ ἔχοντες ὦσι·
30 Καὶ οἱ κλαίοντες, ὡς μὴ
κλαίοντες· καὶ οἱ χαίροντες, ὡς
μὴ χαίροντες· καὶ οἱ ἀγορά-
ζοντες, ὡς μὴ κατέχοντες·
31 Καὶ οἱ χρώμενοι τῷ κό-
σμῳ τούτῳ, ὡς μὴ καταχρώ-
μενοι· παράγει γὰρ τὸ σχῆ-
μα τοῦ κόσμου τούτου.
32 Θέλω δὲ ὑμᾶς ἀμερίμνους
εἶναι. Ὁ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ
τοῦ Κυρίου, πῶς ἀρέσει τῷ Κυ-
ρίῳ·
33 Ὁ δὲ γαμήσας μεριμνᾷ
τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσει τῇ
γυναικί.
34 Μεμέρισται ἡ γυνὴ καὶ ἡ
παρθένος. Ἡ ἄγαμος με-
ριμνᾷ τὰ τοῦ Κυρίου, ἵνα ᾖ ἁγία
καὶ σώματι καὶ πνεύματι· ἡ δὲ
γαμήσασα μεριμνᾷ τὰ τοῦ κό-
σμου, πῶς ἀρέσει τῷ ἀνδρί.
35 Τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν
αὐτῶν συμφέρον λέγω· οὐχ ἵνα
βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω, ἀλλὰ
πρὸς τὸ εὔσχημον καὶ εὐπρόσε-
δρον τῷ Κυρίῳ ἀπερισπάστως.
36 Εἰ δέ τις ἀσχημονεῖν ἐπὶ
τὴν παρθένον αὐτοῦ νομίζει, ἐὰν
ᾖ ὑπέρακμος, καὶ οὕτως ὀφείλει
γίνεσθαι· ὃ θέλει ποιείτω, οὐχ
ἁμαρτάνει· γαμείτωσαν.
37 Ὃς δὲ ἕστηκεν ἑδραῖος ἐν
τῇ καρδίᾳ, μὴ ἔχων ἀνάγκην,
ἐξουσίαν δὲ ἔχει περὶ τοῦ ἰδίου
θελήματος, καὶ τοῦτο κέκρικεν ἐν

τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, τοῦ τηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ παρθένον, καλῶς ποιεῖ.

38 Ὥστε καὶ ὁ ἐκγαμίζων, καλῶς ποιεῖ· ὁ δὲ μὴ ἐκγαμίζων, κρεῖσσον ποιεῖ.

39 Γυνὴ δέδεται νόμῳ ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς· ἐὰν δὲ κοιμηθῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἐλευθέρα ἐστὶν ᾧ θέλει γαμηθῆναι· μόνον ἐν Κυρίῳ.

40 Μακαριωτέρα δέ ἐστιν ἐὰν οὕτω μείνῃ, κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην· δοκῶ δὲ κἀγὼ Πνεῦμα Θεοῦ ἔχειν.

Κεφ. η'. 8.

ΠΕΡΙ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων, οἴδαμεν ὅτι πάντες γνῶσιν ἔχομεν. Ἡ γνῶσις φυσιοῖ, ἡ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ.

2 Εἰ δέ τις δοκεῖ εἰδέναι τι, οὐδέπω οὐδὲν ἔγνωκε καθὼς δεῖ γνῶναι.

3 Εἰ δέ τις ἀγαπᾷ τὸν Θεὸν, οὗτος ἔγνωσται ὑπ' αὐτοῦ.

4 Περὶ τῆς βρώσεως οὖν τῶν εἰδωλοθύτων, οἴδαμεν ὅτι οὐδὲν εἴδωλον ἐν κόσμῳ, καὶ ὅτι οὐδεὶς Θεὸς ἕτερος εἰ μὴ εἷς.

5 Καὶ γὰρ εἴπερ εἰσὶ λεγόμενοι θεοὶ, εἴτε ἐν οὐρανῷ, εἴτε ἐπὶ τῆς γῆς· (ὥσπέρ εἰσι θεοὶ πολλοὶ, καὶ κύριοι πολλοί·)

6 Ἀλλ' ἡμῖν εἷς Θεὸς ὁ πατὴρ, ἐξ οὗ τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν· καὶ εἷς Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, δι' οὗ τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ.

7 Ἀλλ' οὐκ ἐν πᾶσιν ἡ γνῶσις· τινὲς δὲ τῇ συνειδήσει τοῦ εἰδώλου ἕως ἄρτι ὡς εἰδωλόθυτον ἐσθίουσι, καὶ ἡ συνείδησις αὐτῶν ἀσθενὴς οὖσα μολύνεται.

8 Βρῶμα δὲ ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ· οὔτε γὰρ ἐὰν φάγωμεν, περισσεύομεν· οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν, ὑστερούμεθα.

9 Βλέπετε δὲ μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενοῦσιν.

10 Ἐὰν γάρ τις ἴδῃ σε τὸν ἔχοντα γνῶσιν, ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ ἀσθενοῦς ὄντος οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν;

11 Καὶ ἀπολεῖται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφὸς ἐπὶ τῇ σῇ γνώσει, δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν.

12 Οὕτω δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν, εἰς Χριστὸν ἁμαρτάνετε.

13 Διόπερ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω.

Κεφ. θ'. 9.

ΟΥΚ εἰμὶ ἀπόστολος; οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν ἑώρακα; οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ;

2 Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος, ἀλλά γε ὑμῖν εἰμι· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ.

3 Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν, αὕτη ἐστί.

4 Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν;

5 Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι, καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου, καὶ Κηφᾶς;

6 Ἢ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι;

7 Τίς στρατεύεται ἰδίοις ὀψωνίοις ποτέ; τίς φυτεύει ἀμπελῶνα, καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; ἢ τίς ποιμαίνει ποίμνην, καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει;

8 Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; Ἢ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει;

9 Ἐν γὰρ τῷ Μωσέως νόμῳ γέγραπται· Οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα. Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ;

10 Ἢ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει; Δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, ὅτι ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾷν, καὶ ὁ ἀλοῶν, τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν, ἐπ' ἐλπίδι.

11 Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν;

12 Εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; ἀλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ· ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα μὴ ἐγκοπήν τινα δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ.

13 Οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ τὰ ἱερὰ ἐργαζόμενοι, ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν; οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ προσεδρεύοντες, τῷ θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται;

14 Οὕτω καὶ ὁ Κύριος διέταξε τοῖς τὸ εὐαγγέλιον καταγγέλλουσιν, ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν.

15 Ἐγὼ δὲ οὐδενὶ ἐχρησάμην τούτων. Οὐκ ἔγραψα δὲ ταῦτα, ἵνα οὕτω γένηται ἐν ἐμοί· καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀποθανεῖν, ἢ τὸ καύχημά μου ἵνα τις κενώσῃ.

16 Ἐὰν γὰρ εὐαγγελίζωμαι, οὐκ ἔστι μοι καύχημα· ἀνάγκη γάρ μοι ἐπίκειται· οὐαὶ δέ μοι ἐστὶν ἐὰν μὴ εὐαγγελίζωμαι.

17 Εἰ γὰρ ἑκὼν τοῦτο πράσσω, μισθὸν ἔχω· εἰ δὲ ἄκων, οἰκονομίαν πεπίστευμαι.

18 Τίς οὖν μοί ἐστιν ὁ μισθός; ἵνα εὐαγγελιζόμενος ἀδάπανον θήσω τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ μὴ καταχρήσασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.

19 Ἐλεύθερος γὰρ ὢν ἐκ

πάντων, πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδού-
λωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερ-
δήσω.

20 Καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰου-
δαίοις ὡς Ἰȣδαῖος, ἵνα Ἰȣδαίȣς
κερδήσω· τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς
ὑπὸ νόμον, ἵνα τȣ̀ς ὑπὸ νόμον
κερδήσω·

21 Τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος,
(μὴ ὢν ἄνομος Θεῷ, ἀλλ' ἔν-
νομος Χριςῷ) ἵνα κερδήσω ἀνό-
μȣς.

22 Ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν
ὡς ἀσθενὴς, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς
κερδήσω. Τοῖς πᾶσι γέγονα
τὰ πάντα, ἵνα πάντως τινὰς
σώσω.

23 Τȣ̃το δὲ ποιῶ διὰ τὸ εὐ-
αγγέλιον, ἵνα συγκοινωνὸς αὐ-
τȣ̃ γένωμαι.

24 Οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ ἐν ςα-
δίῳ τρέχοντες, πάντες μὲν τρέ-
χουσιν, εἷς δὲ λαμβάνει τὸ
βραβεῖον; Οὕτω τρέχετε ἵνα
καταλάβητε.

25 Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος,
πάντα ἐγκρατεύεται· ἐκεῖνοι
μὲν οὖν ἵνα φθαρτὸν στέφανον
λάβωσιν, ἡμεῖς δὲ, ἄφθαρτον.

26 Ἐγὼ τοίνυν ȣ̈τω τρέχω,
ὡς οὐκ ἀδήλως· οὕτω πυκτεύω,
ὡς ȣ̓κ ἀέρα δέρων.

27 Ἀλλ' ὑπωπιάζω μου τὸ
σῶμα, καὶ δȣλαγωγῶ· μήπως
ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀδό-
κιμος γένωμαι.

Κεφ. ι'. 10.

ΟΥ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν,
ἀδελφοὶ, ὅτι οἱ πατέρες
ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην
ἦσαν, καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσ-
σης διῆλθον·

2 Καὶ πάντες εἰς τὸν Μωσῆν
ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν
τῇ θαλάσσῃ·

3 Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶ-
μα πνευματικὸν ἔφαγον·

4 Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα
πνευματικὸν ἔπιον· ἔπινον γὰρ
ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης
πέτρας· ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χρι-
ςός.

5 Ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν
αὐτῶν εὐδόκησεν ὁ Θεός· κατ-
εςρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

6 Ταῦτα δὲ τύποι ἡμῶν ἐγε-
νήθησαν, εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς
ἐπιθυμητὰς κακῶν, καθὼς κἀ-
κεῖνοι ἐπεθύμησαν.

7 Μηδὲ εἰδωλολάτραι γίνε-
σθε, καθώς τινες αὐτῶν· ὡς
γέγραπται· Ἐκάθισεν ὁ λαὸς
φαγεῖν καὶ πιεῖν, καὶ ἀνέςησαν
παίζειν.

8 Μηδὲ πορνεύωμεν, καθώς
τινες αὐτῶν ἐπόρνευσαν, καὶ
ἔπεσον ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ εἰκοσιτρεῖς
χιλιάδες.

9 Μηδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν
Χριςὸν, καθὼς καί τινες αὐ-
τῶν ἐπείρασαν, καὶ ὑπὸ τῶν ὄφεων
ἀπώλοντο.

10 Μηδὲ γογγύζετε, καθὼς καί τινες αὐτῶν ἐγόγγυσαν, καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευτοῦ.

11 Ταῦτα δὲ πάντα τύποι συνέβαινον ἐκείνοις· ἐγράφη δὲ πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν, εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήντησεν.

12 Ὥστε ὁ δοκῶν ἑστάναι, βλεπέτω μὴ πέσῃ.

13 Πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἴληφεν εἰ μὴ ἀνθρώπινος· πιστὸς δὲ ὁ Θεὸς, ὃς οὐκ ἐάσει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε, ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν ἔκβασιν, τοῦ δύνασθαι ὑμᾶς ὑπενεγκεῖν.

14 Διόπερ, ἀγαπητοί μου, φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρείας.

15 Ὡς φρονίμοις λέγω· κρίνατε ὑμεῖς ὅ φημι.

16 Τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας ὃ εὐλογοῦμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ ἐστι; τὸν ἄρτον ὃν κλῶμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ ἐστιν;

17 Ὅτι εἷς ἄρτος, ἓν σῶμα οἱ πολλοί ἐσμεν· οἱ γὰρ πάντες ἐκ τοῦ ἑνὸς ἄρτου μετέχομεν.

18 Βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ κατὰ σάρκα· οὐχὶ οἱ ἐσθίοντες τὰς θυσίας, κοινωνοὶ τοῦ θυσιαστηρίου εἰσί;

19 Τί οὖν φημι; ὅτι εἴδωλον, τί ἐστιν; ἢ ὅτι εἰδωλόθυτον, τί ἐστιν;

20 Ἀλλ' ὅτι ἃ θύει τὰ ἔθνη, δαιμονίοις θύει, καὶ οὐ Θεῷ· Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν δαιμονίων γίνεσθαι.

21 Οὐ δύνασθε ποτήριον Κυρίου πίνειν, καὶ ποτήριον δαιμονίων· οὐ δύνασθε τραπέζης Κυρίου μετέχειν, καὶ τραπέζης δαιμονίων.

22 Ἢ παραζηλοῦμεν τὸν Κύριον; μὴ ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἐσμεν;

23 Πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ.

24 Μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ ζητείτω, ἀλλὰ τὸ τοῦ ἑτέρου ἕκαστος.

25 Πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ πωλούμενον ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν·

26 Τοῦ γὰρ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

27 Εἰ δέ τις καλεῖ ὑμᾶς τῶν ἀπίστων, καὶ θέλετε πορεύεσθαι, πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν.

28 Ἐὰν δέ τις ὑμῖν εἴπῃ· Τοῦτο εἰδωλόθυτόν ἐστι· μὴ ἐσθίετε, δι' ἐκεῖνον τὸν μηνύσαντα, καὶ τὴν συνείδησιν· τοῦ γὰρ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

29 Συνείδησιν δὲ λέγω οὐχὶ τὴν ἑαυτοῦ, ἀλλὰ τὴν τοῦ ἑτέρου. Ἱνατί γὰρ ἡ ἐλευθερία μου κρίνεται ὑπὸ ἄλλης συνειδήσεως;

30 Εἰ δὲ ἐγὼ χάριτι μετέχω,
τί βλασφημοῦμαι ὑπὲρ οὗ ἐγὼ
εὐχαριστῶ;
31 Εἴτε οὖν ἐσθίετε, εἴτε πί-
νετε, εἴτέ τι ποιεῖτε, πάντα
εἰς δόξαν Θεοῦ ποιεῖτε.
32 Ἀπρόσκοποι γίνεσθε καὶ
Ἰουδαίοις καὶ Ἕλλησι καὶ τῇ ἐκ-
κλησίᾳ τοῦ Θεοῦ·
33 Καθὼς κἀγὼ πάντα πᾶ-
σιν ἀρέσκω, μὴ ζητῶν τὸ ἐμαυ-
τοῦ συμφέρον, ἀλλὰ τὸ τῶν πολ-
λῶν, ἵνα σωθῶσι.

Κεφ. ια΄. 11.

ΜΙΜΗΤΑΙ μου γίνεσθε,
καθὼς κἀγὼ Χριστοῦ.
2 Ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοὶ,
ὅτι πάντα μου μέμνησθε, καὶ
καθὼς παρέδωκα ὑμῖν, τὰς
παραδόσεις κατέχετε.
3 Θέλω δὲ ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι
παντὸς ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ ὁ Χρι-
στός ἐστι· κεφαλὴ δὲ γυναικὸς,
ὁ ἀνήρ· κεφαλὴ δὲ Χριστοῦ, ὁ
Θεός.
4 Πᾶς ἀνὴρ προσευχόμενος
ἢ προφητεύων, κατὰ κεφαλῆς
ἔχων, καταισχύνει τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ.
5 Πᾶσα δὲ γυνὴ προσευχο-
μένη ἢ προφητεύουσα ἀκατακα-
λύπτῳ τῇ κεφαλῇ, καταισχύνει
τὴν κεφαλὴν ἑαυτῆς· ἓν γάρ ἐστι
καὶ τὸ αὐτὸ τῇ ἐξυρημένῃ.
6 Εἰ γὰρ οὐ κατακαλύπτεται
γυνὴ, καὶ κειράσθω· εἰ δὲ αἰσ-
χρὸν γυναικὶ τὸ κείρασθαι ἢ
ξυρᾶσθαι, κατακαλυπτέσθω.
7 Ἀνὴρ μὲν γὰρ οὐκ ὀφείλει
κατακαλύπτεσθαι τὴν κεφαλὴν,
εἰκὼν καὶ δόξα Θεοῦ ὑπάρχων·
γυνὴ δὲ δόξα ἀνδρός ἐστιν.
8 Οὐ γάρ ἐστιν ἀνὴρ ἐκ γυ-
ναικὸς, ἀλλὰ γυνὴ ἐξ ἀνδρός.
9 Καὶ γὰρ οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ
διὰ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ γυνὴ διὰ
τὸν ἄνδρα.
10 Διὰ τοῦτο ὀφείλει ἡ γυνὴ
ἐξουσίαν ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς,
διὰ τοὺς ἀγγέλους.
11 Πλὴν οὔτε ἀνὴρ χωρὶς
γυναικὸς, οὔτε γυνὴ χωρὶς ἀν-
δρὸς, ἐν Κυρίῳ.
12 Ὥσπερ γὰρ ἡ γυνὴ ἐκ
τοῦ ἀνδρὸς, οὕτω καὶ ὁ ἀνὴρ διὰ
τῆς γυναικός· τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ
Θεοῦ.
13 Ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε·
πρέπον ἐστὶ γυναῖκα ἀκατα-
κάλυπτον τῷ Θεῷ προσεύχε-
σθαι;
14 Ἢ οὐδὲ αὐτὴ ἡ φύσις δι-
δάσκει ὑμᾶς, ὅτι ἀνὴρ μὲν ἐὰν
κομᾷ, ἀτιμία αὐτῷ ἐστι·
15 Γυνὴ δὲ ἐὰν κομᾷ, δόξα
αὐτῇ ἐστιν; ὅτι ἡ κόμη ἀντὶ
περιβολαίου δέδοται αὐτῇ.
16 Εἰ δέ τις δοκεῖ φιλόνεικος
εἶναι, ἡμεῖς τοιαύτην συνήθειαν
οὐκ ἔχομεν, οὐδὲ αἱ ἐκκλησίαι
τοῦ Θεοῦ.
17 Τοῦτο δὲ παραγγέλλων

ὐκ ἐπαινῶ, ὅτι ὐκ εἰς τὸ κρεῖττον, ἀλλ' εἰς τὸ ἧττον συνέρχεσθε.

18 Πρῶτον μὲν γὰρ συνερχομένων ὑμῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀκύω σχίσματα ἐν ὑμῖν ὑπάρχειν· ϗ μέρος τι πιςεύω.

19 Δεῖ γὰρ καὶ αἱρέσεις ἐν ὑμῖν εἶναι, ἵνα οἱ δόκιμοι φανεροὶ γένωνται ἐν ὑμῖν.

20 Συνερχομένων οὖν ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, οὐκ ἔςι Κυριακὸν δεῖπνον φαγεῖν·

21 Ἕκαςος γὰρ τὸ ἴδιον δεῖπνον προλαμβάνει ἐν τῷ φαγεῖν, καὶ ὃς μὲν πεινᾷ, ὃς δὲ μεθύει.

22 Μὴ γὰρ οἰκίας ὐκ ἔχετε εἰς τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν; ἢ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ καταφρονεῖτε, ϗ καταισχύνετε τὺς μὴ ἔχοντας; τί ὑμῖν εἴπω; ἐπαινέσω ὑμᾶς ἐν τύτῳ; ὐκ ἐπαινῶ.

23 Ἐγὼ γὰρ παρέλαβον ἀπὸ τῦ Κυρίυ, ὃ ϗ παρέδωκα ὑμῖν, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησῦς ἐν τῇ νυκτὶ ᾗ παρεδίδοτο, ἔλαβεν ἄρτον·

24 Καὶ εὐχαριςήσας ἔκλασε, ϗ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τῦτό μου ἐστὶ τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

25 Ὡσαύτως ϗ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων· Τῦτο τὸ ποτήριον, ἡ καινὴ διαθήκη ἐςὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι· τοῦτο ποιεῖτε ὁσάκις ἂν πίνητε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

26 Ὁσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τῦτον, ϗ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου καταγγέλλετε, ἄχρις οὗ ἂν ἔλθῃ.

27 Ὥςε ὃς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον τῦτον, ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον τῦ Κυρίυ ἀναξίως, ἔνοχος ἔσται τῦ σώματος ϗ αἵματος τῦ Κυρίυ.

28 Δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτὸν, καὶ ὕτως ἐκ τῦ ἄρτου ἐσθιέτω, ϗ ἐκ τῦ ποτηρίου πινέτω.

29 Ὁ γὰρ ἐσθίων ϗ πίνων ἀναξίως, κρῖμα ἑαυτῷ ἐσθίει ϗ πίνει, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τῦ Κυρίυ.

30 Διὰ τῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς ϗ ἄῤῥωςοι, ϗ κοιμῶνται ἱκανοί.

31 Εἰ γὰρ ἑαυτὺς διεκρίνομεν, ὐκ ἂν ἐκρινόμεθα.

32 Κρινόμενοι δὲ, ὑπὸ τῦ Κυρίου παιδευόμεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν.

33 Ὥςε, ἀδελφοί μου, συνερχόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν, ἀλλήλυς ἐκδέχεσθε.

34 Εἰ δέ τις πεινᾷ, ἐν οἴκῳ ἐσθιέτω, ἵνα μὴ εἰς κρῖμα συνέρχησθε. Τὰ δὲ λοιπὰ, ὡς ἂν ἔλθω, διατάξομαι.

Κεφ. ιβ΄. 12.

ΠΕΡΙ δὲ τῶν πνευματικῶν, ἀδελφοὶ, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν.

2 Οἴδατε ὅτι ἔθνη ἦτε, πρὸς τὰ εἴδωλα τὰ ἄφωνα, ὡς ἂν ἤγεσθε, ἀπαγόμενοι.

3 Διὸ γνωρίζω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐν Πνεύματι Θεοῦ λαλῶν, λέγει ἀνάθεμα Ἰησοῦν· καὶ οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν Κύριον Ἰησοῦν, εἰ μὴ ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.

4 Διαιρέσεις δὲ χαρισμάτων εἰσι, τὸ δὲ αὐτὸ Πνεῦμα·

5 Καὶ διαιρέσεις διακονιῶν εἰσὶ, καὶ ὁ αὐτὸς Κύριος·

6 Καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰσὶν, ὁ δὲ αὐτός ἐστι Θεὸς, ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσιν.

7 Ἑκάστῳ δὲ δίδοται ἡ φανέρωσις τοῦ Πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον.

8 Ὧ, μὲν γὰρ διὰ τοῦ Πνεύματος δίδοται λόγος σοφίας, ἄλλῳ δὲ λόγος γνώσεως, κατὰ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα·

9 Ἑτέρῳ δὲ πίστις, ἐν τῷ αὐτῷ Πνεύματι· ἄλλῳ δὲ χαρίσματα ἰαμάτων, ἐν τῷ αὐτῷ Πνεύματι·

10 Ἄλλῳ δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων, ἄλλῳ δὲ προφητεία, ἄλλῳ δὲ διακρίσεις πνευμάτων, ἑτέρῳ δὲ γένη γλωσσῶν, ἄλλῳ δὲ ἑρμηνεία γλωσσῶν.

11 Πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα, διαιροῦν ἰδίᾳ ἑκάστῳ καθὼς βούλεται.

12 Καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα ἕν ἐστι, καὶ μέλη ἔχει πολλὰ, πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ σώματος τοῦ ἑνὸς πολλὰ ὄντα, ἕν ἐστι σῶμα· οὕτω καὶ ὁ Χριστός.

13 Καὶ γὰρ ἐν ἑνὶ Πνεύματι ἡμεῖς πάντες εἰς ἓν σῶμα ἐβαπτίσθημεν, εἴτε Ἰουδαῖοι, εἴτε Ἕλληνες, εἴτε δοῦλοι, εἴτε ἐλεύθεροι· καὶ πάντες εἰς ἓν Πνεῦμα ἐποτίσθημεν.

14 Καὶ γὰρ τὸ σῶμα οὐκ ἔστιν ἓν μέλος, ἀλλὰ πολλά.

15 Ἐὰν εἴπῃ ὁ πούς· Ὅτι οὐκ εἰμὶ χεὶρ, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος· οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος;

16 Καὶ ἐὰν εἴπῃ τὸ οὖς· Ὅτι οὐκ εἰμὶ ὀφθαλμὸς, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος· οὐ παρὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος;

17 Εἰ ὅλον τὸ σῶμα ὀφθαλμὸς, ποῦ ἡ ἀκοή; εἰ ὅλον ἀκοὴ, ποῦ ἡ ὄσφρησις;

18 Νυνὶ δὲ ὁ Θεὸς ἔθετο τὰ μέλη, ἓν ἕκαστον αὐτῶν ἐν τῷ σώματι, καθὼς ἠθέλησεν.

19 Εἰ δὲ ἦν τὰ πάντα ἓν μέλος, ποῦ τὸ σῶμα;

20 Νῦν δὲ πολλὰ μὲν μέλη, ἓν δὲ σῶμα.

21 Οὐ δύναται δὲ ὀφθαλμὸς εἰπεῖν τῇ χειρί· Χρείαν σου οὐκ

ἔχω· ἢ πάλιν ἡ κεφαλὴ τοῖς
ποσί· Χρείαν ὑμῶν οὐκ ἔχω.
22 Ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον
τὰ δοκοῦντα μέλη τοῦ σώματος
ἀσθενέστερα ὑπάρχειν, ἀναγ-
καῖά ἐστι.
23 Καὶ ἃ δοκοῦμεν ἀτιμό-
τερα εἶναι τοῦ σώματος, τούτοις
τιμὴν περισσοτέραν περιτίθε-
μεν· καὶ τὰ ἀσχήμονα ἡμῶν
εὐσχημοσύνην περισσοτέραν ἔ-
χει.
24 Τὰ δὲ εὐσχήμονα ἡμῶν,
οὐ χρείαν ἔχει. Ἀλλ' ὁ Θεὸς
συνεκέρασε τὸ σῶμα, τῷ ὑστε-
ροῦντι περισσοτέραν δοὺς τιμήν·
25 Ἵνα μὴ ᾖ σχίσμα ἐν τῷ
σώματι, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ὑπὲρ
ἀλλήλων μεριμνῶσι τὰ μέλη.
26 Καὶ εἴτε πάσχει ἓν μέ-
λος, συμπάσχει πάντα τὰ
μέλη· εἴτε δοξάζεται ἓν μέλος,
συγχαίρει πάντα τὰ μέλη.
27 Ὑμεῖς δέ ἐστε σῶμα Χρι-
στοῦ, καὶ μέλη ἐκ μέρους.
28 Καὶ οὓς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀπο-
στόλους, δεύτερον προφήτας, τρί-
τον διδασκάλους, ἔπειτα δυνά-
μεις, εἶτα χαρίσματα ἰαμά-
των, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις,
γένη γλωσσῶν.
29 Μὴ πάντες ἀπόστολοι;
μὴ πάντες προφῆται; μὴ
πάντες διδάσκαλοι; μὴ πάν-
τες δυνάμεις;
30 Μὴ πάντες χαρίσματα
ἔχουσιν ἰαμάτων; μὴ πάντες
γλώσσαις λαλοῦσι; μὴ πάν-
τες διερμηνεύουσι;
31 Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσ-
ματα τὰ κρείττονα· καὶ ἔτι καθ'
ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΕΑΝ ταῖς γλώσσαις τῶν ἀν-
θρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγ-
γέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω,
γέγονα χαλκὸς ἠχῶν, ἢ κύμ-
βαλον ἀλαλάζον.
2 Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν,
καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα, καὶ
πᾶσαν τὴν γνῶσιν· καὶ ἐὰν ἔχω
πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὄρη μεθι-
στάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω,
οὐθέν εἰμι.
3 Καὶ ἐὰν ψωμίσω πάντα
τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν πα-
ραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθή-
σωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω,
οὐδὲν ὠφελοῦμαι.
4 Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ,
χρηστεύεται· ἡ ἀγάπη οὐ ζη-
λοῖ· ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύ-
εται, οὐ φυσιοῦται,
5 Οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ
τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται,
οὐ λογίζεται τὸ κακὸν,
6 Οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ,
συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ·
7 Πάντα στέγει, πάντα πι-
στεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα
ὑπομένει.

8 Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει. Εἴτε δὲ προφητεῖαι, καταργηθήσονται· εἴτε γλῶσσαι, παύσονται· εἴτε γνῶσις, καταργηθήσεται.

9 Ἐκ μέρους γὰρ γινώσκομεν, καὶ ἐκ μέρους προφητεύομεν·

10 Ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τότε τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται.

11 Ὅτε ἤμην νήπιος, ὡς νήπιος ἐλάλουν, ὡς νήπιος ἐφρόνουν, ὡς νήπιος ἐλογιζόμην· ὅτε δὲ γέγονα ἀνὴρ, κατήργηκα τὰ τοῦ νηπίου.

12 Βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον· ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε δὲ ἐπιγνώσομαι καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην.

13 Νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπὶς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα· μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΔΙΩΚΕΤΕ τὴν ἀγάπην, ζηλοῦτε δὲ τὰ πνευματικά· μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε.

2 Ὁ γὰρ λαλῶν γλώσσῃ οὐκ ἀνθρώποις λαλεῖ, ἀλλὰ τῷ Θεῷ· οὐδεὶς γὰρ ἀκούει, πνεύματι δὲ λαλεῖ μυστήρια.

3 Ὁ δὲ προφητεύων, ἀνθρώποις λαλεῖ οἰκοδομὴν καὶ παράκλησιν καὶ παραμυθίαν.

4 Ὁ λαλῶν γλώσσῃ, ἑαυτὸν οἰκοδομεῖ· ὁ δὲ προφητεύων, ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ.

5 Θέλω δὲ πάντας ὑμᾶς λαλεῖν γλώσσαις, μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε. Μείζων γὰρ ὁ προφητεύων ἢ ὁ λαλῶν γλώσσαις, ἐκτὸς εἰ μὴ διερμηνεύῃ, ἵνα ἡ ἐκκλησία οἰκοδομὴν λάβῃ.

6 Νυνὶ δὲ, ἀδελφοὶ, ἐὰν ἔλθω πρὸς ὑμᾶς γλώσσαις λαλῶν, τί ὑμᾶς ὠφελήσω, ἐὰν μὴ ὑμῖν λαλήσω ἢ ἐν ἀποκαλύψει, ἢ ἐν γνώσει, ἢ ἐν προφητείᾳ, ἢ ἐν διδαχῇ;

7 Ὅμως τὰ ἄψυχα φωνὴν διδόντα, εἴτε αὐλὸς, εἴτε κιθάρα, ἐὰν διαστολὴν τοῖς φθόγγοις μὴ δῷ, πῶς γνωσθήσεται τὸ αὐλούμενον ἢ τὸ κιθαριζόμενον;

8 Καὶ γὰρ ἐὰν ἄδηλον φωνὴν σάλπιγξ δῷ, τίς παρασκευάσεται εἰς πόλεμον;

9 Οὕτω καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς γλώσσης ἐὰν μὴ εὔσημον λόγον δῶτε, πῶς γνωσθήσεται τὸ λαλούμενον; ἔσεσθε γὰρ εἰς ἀέρα λαλοῦντες.

10 Τοσαῦτα, εἰ τύχοι, γένη φωνῶν ἐστιν ἐν κόσμῳ, καὶ οὐδὲν αὐτῶν ἄφωνον.

11 Ἐὰν οὖν μὴ εἰδῶ τὴν δύναμιν τῆς φωνῆς, ἔσομαι τῷ λαλοῦντι βάρβαρος· καὶ ὁ λαλῶν, ἐν ἐμοὶ βάρβαρος.

12 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ἐπεὶ ζηλωταί ἐστε πνευμάτων, πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐκκλησίας ζητεῖτε ἵνα περισσεύητε.

13 Διόπερ ὁ λαλῶν γλώσσῃ, προσευχέσθω ἵνα διερμηνεύῃ.

14 Ἐὰν γὰρ προσεύχωμαι γλώσσῃ, τὸ πνεῦμά μου προσεύχεται, ὁ δὲ νοῦς μου ἄκαρπός ἐστι.

15 Τί οὖν ἐστι; προσεύξομαι τῷ πνεύματι, προσεύξομαι δὲ καὶ τῷ νοΐ· ψαλῶ τῷ πνεύματι, ψαλῶ δὲ καὶ τῷ νοΐ.

16 Ἐπεὶ ἐὰν εὐλογήσῃς τῷ πνεύματι, ὁ ἀναπληρῶν τὸν τόπον τοῦ ἰδιώτου, πῶς ἐρεῖ τὸ ἀμὴν ἐπὶ τῇ σῇ εὐχαριστίᾳ, ἐπειδὴ τί λέγεις οὐκ οἶδε;

17 Σὺ μὲν γὰρ καλῶς εὐχαριστεῖς, ἀλλ᾽ ὁ ἕτερος οὐκ οἰκοδομεῖται.

18 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου, πάντων ὑμῶν μᾶλλον γλώσσαις λαλῶν·

19 Ἀλλ᾽ ἐν ἐκκλησίᾳ θέλω πέντε λόγους διὰ τοῦ νοός μου λαλῆσαι, ἵνα καὶ ἄλλους κατηχήσω, ἢ μυρίους λόγους ἐν γλώσσῃ.

20 Ἀδελφοὶ, μὴ παιδία γίνεσθε ταῖς φρεσίν· ἀλλὰ τῇ κακίᾳ νηπιάζετε, ταῖς δὲ φρεσὶ τέλειοι γίνεσθε.

21 Ἐν τῷ νόμῳ γέγραπται· Οτι ἐν ἑτερογλώσσοις, καὶ ἐν χείλεσιν ἑτέροις λαλήσω τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ οὐδ᾽ οὕτως εἰσακούσονταί μου, λέγει Κύριος.

22 Ὥστε αἱ γλῶσσαι εἰς σημεῖόν εἰσιν, οὐ τοῖς πιστεύουσιν, ἀλλὰ τοῖς ἀπίστοις· ἡ δὲ προφητεία, οὐ τοῖς ἀπίστοις, ἀλλὰ τοῖς πιστεύουσιν.

23 Ἐὰν οὖν συνέλθῃ ἡ ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ πάντες γλώσσαις λαλῶσιν, εἰσέλθωσι δὲ ἰδιῶται ἢ ἄπιστοι, οὐκ ἐροῦσιν ὅτι μαίνεσθε;

24 Ἐὰν δὲ πάντες προφητεύωσιν, εἰσέλθῃ δέ τις ἄπιστος, ἢ ἰδιώτης, ἐλέγχεται ὑπὸ πάντων, ἀνακρίνεται ὑπὸ πάντων·

25 Καὶ οὕτω τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερὰ γίνεται· καὶ οὕτω πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον, προσκυνήσει τῷ Θεῷ, ἀπαγγέλλων ὅτι ὁ Θεὸς ὄντως ἐν ὑμῖν ἐστι.

26 Τί οὖν ἐστιν, ἀδελφοί; ὅταν συνέρχησθε, ἕκαστος ὑμῶν ψαλμὸν ἔχει, διδαχὴν ἔχει, γλῶσσαν ἔχει, ἀποκάλυψιν ἔχει, ἑρμηνείαν ἔχει· πάντα πρὸς οἰκοδομὴν γενέσθω.

27 Εἴτε γλώσσῃ τὶς λαλεῖ, κατὰ δύο, ἢ τὸ πλεῖστον τρεῖς, καὶ ἀνὰ μέρος· καὶ εἷς διερμηνευέτω.

28 Ἐὰν δὲ μὴ ᾖ διερμηνευτὴς, σιγάτω ἐν ἐκκλησίᾳ· ἑαυτῷ δὲ λαλείτω καὶ τῷ Θεῷ.

29 Προφῆται δὲ δύο ἢ τρεῖς λαλείτωσαν, καὶ οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν.

30 Ἐὰν δὲ ἄλλῳ ἀποκαλυφθῇ καθημένῳ, ὁ πρῶτος σιγάτω.

31 Δύνασθε γὰρ καθ' ἕνα πάντες προφητεύειν, ἵνα πάντες μανθάνωσι, καὶ πάντες παρακαλῶνται.

32 Καὶ πνεύματα προφητῶν προφήταις ὑποτάσσεται.

33 Οὐ γάρ ἐστιν ἀκαταστασίας ὁ Θεὸς, ἀλλ' εἰρήνης, ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων.

34 Αἱ γυναῖκες ὑμῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις σιγάτωσαν. Οὐ γὰρ ἐπιτέτραπται αὐταῖς λαλεῖν, ἀλλ' ὑποτάσσεσθαι, καθὼς καὶ ὁ νόμος λέγει.

35 Εἰ δέ τι μαθεῖν θέλουσιν, ἐν οἴκῳ τοὺς ἰδίους ἄνδρας ἐπερωτάτωσαν. Αἰσχρὸν γάρ ἐστι γυναιξὶν ἐν ἐκκλησίᾳ λαλεῖν.

36 Ἢ ἀφ' ὑμῶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθεν; ἢ εἰς ὑμᾶς μόνους κατήντησεν;

37 Εἴ τις δοκεῖ προφήτης εἶναι ἢ πνευματικὸς, ἐπιγινωσκέτω ἃ γράφω ὑμῖν, ὅτι τοῦ Κυρίου εἰσὶν ἐντολαί.

38 Εἰ δέ τις ἀγνοεῖ, ἀγνοείτω.

39 Ὥστε, ἀδελφοὶ, ζηλοῦτε τὸ προφητεύειν, καὶ τὸ λαλεῖν γλώσσαις μὴ κωλύετε.

40 Πάντα εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω.

Κεφ. ιε'. 15.

ΓΝΩΡΙΖΩ δὲ ὑμῖν, ἀδελφοὶ, τὸ εὐαγγέλιον ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἑστήκατε·

2 Δι' οὗ καὶ σώζεσθε, τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, εἰ κατέχετε· ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῇ ἐπιστεύσατε.

3 Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις ὃ καὶ παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, κατὰ τὰς γραφάς·

4 Καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς γραφάς·

5 Καὶ ὅτι ὤφθη Κηφᾷ, εἶτα τοῖς δώδεκα.

6 Ἔπειτα ὤφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείους μένουσιν ἕως ἄρτι, τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν.

7 Ἔπειτα ὤφθη Ἰακώβῳ· εἶτα τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν.

8 Ἔσχατον δὲ πάντων, ὡσπερεὶ τῷ ἐκτρώματι, ὤφθη κἀμοί.

9 Ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων, ὃς οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος, διότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ.

10 Χάριτι δὲ Θεοῦ εἰμι ὅ εἰμι· καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμὲ,

οὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα· οὐκ ἐγὼ δὲ, ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σὺν ἐμοί.

11 Εἴτε οὖν ἐγὼ, εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτω κηρύσσομεν, καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε.

12 Εἰ δὲ Χριστὸς κηρύσσεται ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, πῶς λέγουσί τινες ἐν ὑμῖν, ὅτι ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν;

13 Εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται.

14 Εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, κενὸν ἄρα τὸ κήρυγμα ἡμῶν, κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις ὑμῶν.

15 Εὑρισκόμεθα δὲ καὶ ψευδομάρτυρες τοῦ Θεοῦ· ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ Θεοῦ ὅτι ἤγειρε τὸν Χριστόν· ὃν οὐκ ἤγειρεν, εἴπερ ἄρα νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται.

16 Εἰ γὰρ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται.

17 Εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, ματαία ἡ πίστις ὑμῶν· ἔτι ἐστὲ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν.

18 Ἄρα καὶ οἱ κοιμηθέντες ἐν Χριστῷ, ἀπώλοντο.

19 Εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἠλπικότες ἐσμὲν ἐν Χριστῷ μόνον, ἐλεεινότεροι πάντων ἀνθρώπων ἐσμέν.

20 Νυνὶ δὲ Χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο.

21 Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ὁ θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν.

22 Ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτω καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται.

23 Ἕκαστος δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι· ἀπαρχὴ Χριστὸς, ἔπειτα οἱ Χριστοῦ, ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ.

24 Εἶτα τὸ τέλος, ὅταν παραδῷ τὴν βασιλείαν τῷ Θεῷ καὶ πατρί· ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν.

25 Δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν, ἄχρις οὗ ἂν θῇ πάντας τοὺς ἐχθροὺς ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.

26 Ἔσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος.

27 Πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ὅταν δὲ εἴπῃ ὅτι πάντα ὑποτέτακται, δῆλον ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα.

28 Ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ᾖ ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν.

29 Ἐπεὶ τί ποιήσουσιν οἱ βαπτιζόμενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν, εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται; τι καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ τῶν νεκρῶν;

30 Τί ϗ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν;

31 Καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, νὴ τὴν ἡμετέραν καύχησιν, ἣν ἔχω ἐν Χριστῷ Ἰησȣ̃ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

32 Εἰ κατὰ ἄνθρωπον ἐθηριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ, τί μοι τὸ ὄφελος, εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται; Φάγωμεν καὶ πίωμεν· αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν.

33 Μὴ πλανᾶσθε· Φθείρουσιν ἤθη χρῆσθ' ὁμιλίαι κακαί.

34 Ἐκνήψατε δικαίως, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἀγνωσίαν γὰρ Θεȣ̃ τινες ἔχȣσι. Πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω.

35 Ἀλλ' ἐρεῖ τις· Πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροί; ποίῳ δὲ σώματι ἔρχονται;

36 Ἄφρον, σὺ ὃ σπείρεις, οὐ ζωοποιεῖται, ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ.

37 Καὶ ὃ σπείρεις, οὐ τὸ σῶμα τὸ γενησόμενον σπείρεις, ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον, εἰ τύχοι, σίτȣ, ἤ τινος τ̃ λοιπῶν.

38 Ὁ δὲ Θεὸς αὐτῷ δίδωσι σῶμα καθὼς ἠθέλησε, καὶ ἑκάϛῳ τῶν σπερμάτων τὸ ἴδιον σῶμα.

39 Οὐ πᾶσα σὰρξ, ἡ αὐτὴ σάρξ· ἀλλὰ ἄλλη μὲν σὰρξ ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ σὰρξ κτηνῶν, ἄλλη δὲ ἰχθύων, ἄλλη δὲ πτηνῶν.

40 Καὶ σώματα ἐπουράνια, ϗ σώματα ἐπίγεια· ἀλλ' ἑτέρα μὲν ἡ τ̃ ἐπȣρανίων δόξα, ἑτέρα δὲ ἡ τ̃ ἐπιγείων.

41 Ἄλλη δόξα ἡλίȣ, ϗ ἄλλη δόξα σελήνης, ϗ ἄλλη δόξα ἀϛέρων· ἀϛὴρ γὰρ ἀϛέρος διαφέρει ἐν δόξῃ.

42 Οὕτω ϗ ἡ ἀνάϛασις τῶν νεκρῶν. Σπείρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρεται ἐν ἀφθαρσίᾳ·

43 Σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐγείρεται ἐν δόξῃ· Σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ, ἐγείρεται ἐν δυνάμει·

44 Σπείρεται σῶμα ψυχικόν, ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν. Ἔστι σῶμα ψυχικὸν, ϗ ἔϛι σῶμα πνευματικόν.

45 Οὕτω ϗ γέγραπται· Ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν· ὁ ἔσχατος Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα ζωοποιȣ̃ν.

46 Ἀλλ' οὐ πρῶτον τὸ πνευματικόν· ἀλλὰ τὸ ψυχικὸν, ἔπειτα τὸ πνευματικόν.

47 Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς, χοϊκός· ὁ δεύτερος ἄνθρωπος, ὁ Κύριος ἐξ ȣ̓ρανȣ̃.

48 Οἷος ὁ χοϊκὸς, τοιοῦτοι ϗ οἱ χοϊκοί· ϗ οἷος ὁ ἐπουράνιος, τοιȣ̃τοι ϗ οἱ ἐπȣράνιοι.

49 Καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τ̃ εἰκόνα τ̃ χοϊκȣ̃, φορέσομεν καὶ τ̃ εἰκόνα τ̃ ἐπȣρανίȣ.

50 Τοῦτο δέ φημι, ἀδελφοὶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν Θεοῦ κληρονομῆσαι οὐ δύνανται, οὐδὲ ἡ φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ.

51 Ἰδοὺ, μυστήριον ὑμῖν λέγω· Πάντες μὲν οὐ κοιμηθησόμεθα, πάντες δὲ ἀλλαγησόμεθα·

52 Ἐν ἀτόμῳ, ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι· σαλπίσει γὰρ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἄφθαρτοι, καὶ ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα.

53 Δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν.

54 Ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσηται ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσηται ἀθανασίαν, τότε γενήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος· Κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νῖκος.

55 Ποῦ σου, θάνατε, τὸ κέντρον; Ποῦ σου, ᾅδη, τὸ νῖκος;

56 Τὸ δὲ κέντρον τοῦ θανάτου, ἡ ἁμαρτία· ἡ δὲ δύναμις τῆς ἁμαρτίας, ὁ νόμος.

57 Τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ διδόντι ἡμῖν τὸ νῖκος διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

58 Ὥστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ, ἑδραῖοι γίνεσθε, ἀμετακίνητοι, περισσεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ Κυρίου πάντοτε, εἰδότες ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ ἔστι κενὸς ἐν Κυρίῳ.

Κεφ. ιϛ'. 16.

ΠΕΡΙ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους, ὥσπερ διέταξα ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιήσατε.

2 Κατὰ μίαν σαββάτων ἕκαστος ὑμῶν παρ᾽ ἑαυτῷ τιθέτω, θησαυρίζων ὅ, τι ἂν εὐοδῶται· ἵνα μὴ ὅταν ἔλθω, τότε λογίαι γίνωνται.

3 Ὅταν δὲ παραγένωμαι, οὓς ἐὰν δοκιμάσητε δι᾽ ἐπιστολῶν, τούτους πέμψω ἀπενεγκεῖν τὴν χάριν ὑμῶν εἰς Ἱερουσαλήμ.

4 Ἐὰν δὲ ᾖ ἄξιον τοῦ κἀμὲ πορεύεσθαι, σὺν ἐμοὶ πορεύσονται.

5 Ἐλεύσομαι δὲ πρὸς ὑμᾶς ὅταν Μακεδονίαν διέλθω· (Μακεδονίαν γὰρ διέρχομαι.)

6 Πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχὸν παραμενῶ, ἢ καὶ παραχειμάσω, ἵνα ὑμεῖς με προπέμψητε οὗ ἐὰν πορεύωμαι.

7 Οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἄρτι ἐν παρόδῳ ἰδεῖν· ἐλπίζω δὲ χρόνον τινὰ ἐπιμεῖναι πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ Κύριος ἐπιτρέπῃ.

8 Ἐπιμενῶ δὲ ἐν Ἐφέσῳ ἕως τῆς πεντηκοστῆς.

9 Θύρα γάρ μοι ἀνέῳγε μεγάλη καὶ ἐνεργὴς, καὶ ἀντικείμενοι πολλοί.

10 Ἐὰν δὲ ἔλθῃ Τιμόθεος,

βλέπετε ἵνα ἀφόβως γένηται
πρὸς ὑμᾶς· τὸ γὰρ ἔργον Κυ-
ρίου ἐργάζεται ὡς καὶ ἐγώ.
11 Μή τις οὖν αὐτὸν ἐξουθε-
νήσῃ· προπέμψατε δὲ αὐτὸν
ἐν εἰρήνῃ, ἵνα ἔλθῃ πρός με·
ἐκδέχομαι γὰρ αὐτὸν μετὰ τῶν
ἀδελφῶν.
12 Περὶ δὲ Ἀπολλὼ τοῦ ἀδελ-
φοῦ, πολλὰ παρεκάλεσα αὐτὸν
ἵνα ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς μετὰ τῶν
ἀδελφῶν· καὶ πάντως οὐκ ἦν
θέλημα ἵνα νῦν ἔλθῃ· ἐλεύ-
σεται δὲ ὅταν εὐκαιρήσῃ.
13 Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ
πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦ-
σθε.
14 Πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ
γινέσθω.
15 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀ-
δελφοί· οἴδατε τὴν οἰκίαν Στε-
φανᾶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς
Ἀχαΐας, καὶ εἰς διακονίαν τοῖς
ἁγίοις ἔταξαν ἑαυτούς·
16 Ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσ-
σησθε τοῖς τοιούτοις, καὶ παντὶ
τῷ συνεργοῦντι καὶ κοπιῶντι.
17 Χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ
Στεφανᾶ καὶ Φουρτουνάτου καὶ Ἀ-
χαϊκοῦ, ὅτι τὸ ὑμῶν ὑστέρημα
οὗτοι ἀνεπλήρωσαν·
18 Ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν
πνεῦμα καὶ τὸ ὑμῶν. Ἐπιγι-
νώσκετε οὖν τοὺς τοιούτους. Ἀσ-
πάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι
τῆς Ἀσίας.
19 Ἀσπάζονται ὑμᾶς ἐν Κυ-
ρίῳ πολλὰ Ἀκύλας καὶ Πρίσ-
κιλλα, σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐ-
τῶν ἐκκλησίᾳ.
20 Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ
ἀδελφοὶ πάντες. Ἀσπάσασθε
ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ.
21 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ
χειρὶ Παύλου.
22 Εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν Κύριον
Ἰησοῦν Χριστὸν, ἤτω ἀνάθεμα,
μαρὰν ἀθά.
23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ
Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν.
24 Ἡ ἀγάπη μου μετὰ
πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
Ἀμήν.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ

ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Κεφ. α΄. 1.
ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ
Χριστοῦ διὰ θελήματος
Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς,
τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τῇ οὔσῃ ἐν
Κορίνθῳ, σὺν τοῖς ἁγίοις πᾶσι
τοῖς οὖσιν ἐν ὅλῃ τῇ Ἀχαΐᾳ.
2 Χάρις ὑμῖν ϗ εἰρήνη ἀπὸ
Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ.
3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ϗ πα-
τὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν, καὶ
Θεὸς πάσης παρακλήσεως·
4 Ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς ἐπὶ
πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν, εἰς τὸ
δύνασθαι ἡμᾶς παρακαλεῖν
τοὺς ἐν πάσῃ θλίψει, διὰ τῆς
παρακλήσεως ἧς παρακαλού-
μεθα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.
5 Ὅτι καθὼς περισσεύει τὰ
παθήματα τοῦ Χριστοῦ εἰς ἡμᾶς,
οὕτω διὰ Χριστοῦ περισσεύει καὶ
ἡ παράκλησις ἡμῶν.
6 Εἴτε δὲ θλιβόμεθα, ὑπὲρ
τῆς ὑμῶν παρακλήσεως, καὶ σω-
τηρίας, τῆς ἐνεργουμένης ἐν ὑπο-
μονῇ τῶν αὐτῶν παθημάτων
ὧν καὶ ἡμεῖς πάσχομεν· εἴτε
παρακαλούμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν
παρακλήσεως καὶ σωτηρίας· ϗ
ἡ ἐλπὶς ἡμῶν βεβαία ὑπὲρ ὑ-
μῶν·
7 Εἰδότες ὅτι ὥσπερ κοινωνοί
ἐστε τῶν παθημάτων, οὕτω καὶ τῆς
παρακλήσεως.
8 Οὐ γὰρ θέλομεν ὑμᾶς
ἀγνοεῖν, ἀδελφοὶ, ὑπὲρ τῆς θλί-
ψεως ἡμῶν τῆς γενομένης ἡμῖν ἐν
τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν
ἐβαρήθημεν ὑπὲρ δύναμιν, ὥστε
ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς ϗ τοῦ ζῆν.
9 Ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ
ἀπόκριμα τοῦ θανάτου ἐσχήκα-
μεν, ἵνα μὴ πεποιθότες ὦμεν
ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Θεῷ
τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς·
10 Ὃς ἐκ τηλικούτου θανάτου
ἐρρύσατο ἡμᾶς, ϗ ῥύεται· εἰς ὃν
ἠλπίκαμεν ὅτι ϗ ἔτι ῥύσεται·

11 Συνυπεργούντων ϗ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν.

12 Ἡ γὰρ καύχησις ἡμῶν αὕτη ἐστὶ, τὸ μαρτύριον τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ὅτι ἐν ἁπλότητι ϗ εἰλικρινείᾳ Θεοῦ, οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ, ἀλλ' ἐν χάριτι Θεοῦ ἀνεστράφημεν ἐν τῷ κόσμῳ, περισσοτέρως δὲ πρὸς ὑμᾶς.

13 Οὐ γὰρ ἄλλα γράφομεν ὑμῖν, ἀλλ' ἢ ἃ ἀναγινώσκετε, ἢ ϗ ἐπιγινώσκετε· ἐλπίζω δὲ ὅτι ϗ ἕως τέλους ἐπιγνώσεσθε·

14 Καθὼς ϗ ἐπέγνωτε ἡμᾶς ἀπὸ μέρους, ὅτι καύχημα ὑμῶν ἐσμεν, καθάπερ ϗ ὑμεῖς ἡμῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

15 Καὶ ταύτῃ τῇ πεποιθήσει ἐβουλόμην πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν πρότερον, ἵνα δευτέραν χάριν ἔχητε·

16 Καὶ δι' ὑμῶν διελθεῖν εἰς Μακεδονίαν, καὶ πάλιν ἀπὸ Μακεδονίας ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, ϗ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν.

17 Τοῦτο οὖν βουλευόμενος, μή τι ἄρα τῇ ἐλαφρίᾳ ἐχρησάμην; ἢ ἃ βουλεύομαι, κατὰ σάρκα βουλεύομαι, ἵνα ᾖ παρ' ἐμοὶ τὸ ναὶ ναὶ, ϗ τὸ οὒ οὔ;

18 Πιστὸς δὲ ὁ Θεὸς, ὅτι ὁ λόγος ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἐγένετο ναὶ ϗ οὔ.

19 Ὁ γὰρ τοῦ Θεοῦ υἱὸς Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ ἐν ὑμῖν δι' ἡμῶν κηρυχθεὶς, δι' ἐμοῦ ϗ Σιλουανοῦ ϗ Τιμοθέου, οὐκ ἐγένετο ναὶ ϗ οὔ, ἀλλὰ ναὶ ἐν αὐτῷ γέγονεν.

20 Ὅσαι γὰρ ἐπαγγελίαι Θεοῦ, ἐν αὐτῷ τὸ ναὶ, ϗ ἐν αὐτῷ τὸ ἀμὴν, τῷ Θεῷ πρὸς δόξαν δι' ἡμῶν.

21 Ὁ δὲ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χριστὸν, καὶ χρίσας ἡμᾶς, Θεός·

22 Ὁ ϗ σφραγισάμενος ἡμᾶς, ϗ δοὺς τὸν ἀῤῥαβῶνα τοῦ Πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν.

23 Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν Θεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν, ὅτι φειδόμενος ὑμῶν, οὐκέτι ἦλθον εἰς Κόρινθον.

24 Οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς πίστεως, ἀλλὰ συνεργοί ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν· τῇ γὰρ πίστει ἑστήκατε.

Κεφ. β'. 2.

ΕΚΡΙΝΑ δὲ ἐμαυτῷ τοῦτο, τὸ μὴ πάλιν ἐλθεῖν ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς.

2 Εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς, καὶ τίς ἐστιν ὁ εὐφραίνων με, εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ;

3 Καὶ ἔγραψα ὑμῖν τοῦτο αὐτὸ, ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπην ἔχω ἀφ' ὧν ἔδει με χαίρειν· πεποιθὼς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς,

ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ, πάντων ὑμῶν
ἐστιν.
4 Ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως
καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα
ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων, οὐχ
ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγά-
πην ἵνα γνῶτε ἣν ἔχω περισ-
σοτέρως εἰς ὑμᾶς.
5 Εἰ δέ τις λελύπηκεν, οὐκ
ἐμὲ λελύπηκεν, ἀλλ᾽ ἀπὸ μέ-
ρους, ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ πάντας
ὑμᾶς.
6 Ἱκανὸν τῷ τοιούτῳ ἡ ἐπι-
τιμία αὕτη ἡ ὑπὸ τῶν πλει-
όνων.
7 Ὥστε τοὐναντίον μᾶλλον
ὑμᾶς χαρίσασθαι, καὶ παρα-
καλέσαι, μήπως τῇ περισσο-
τέρᾳ λύπῃ καταποθῇ ὁ τοι-
οῦτος.
8 Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς κυ-
ρῶσαι εἰς αὐτὸν ἀγάπην.
9 Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ ἔγραψα,
ἵνα γνῶ τὴν δοκιμὴν ὑμῶν, εἰ εἰς
πάντα ὑπήκοοί ἐστε.
10 Ὧι δέ τι χαρίζεσθε, καὶ
ἐγώ· καὶ γὰρ ἐγὼ εἴ τι κεχά-
ρισμαι, ᾧ κεχάρισμαι, δι᾽ ὑ-
μᾶς, ἐν προσώπῳ Χριστοῦ,
11 Ἵνα μὴ πλεονεκτηθῶμεν
ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ· οὐ γὰρ αὐτοῦ
τὰ νοήματα ἀγνοοῦμεν.
12 Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν Τρωάδα
εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ
θύρας μοι ἀνεῳγμένης ἐν Κυ-
ρίῳ,
13 Οὐκ ἔσχηκα ἄνεσιν τῷ
πνεύματί μου, τῷ μὴ εὑρεῖν με
Τίτον τὸν ἀδελφόν μου· ἀλλὰ
ἀποταξάμενος αὐτοῖς, ἐξῆλθον
εἰς Μακεδονίαν.
14 Τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ
πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν
τῷ Χριστῷ, καὶ τὴν ὀσμὴν τῆς γνώ-
σεως αὐτοῦ φανεροῦντι δι᾽ ἡμῶν
ἐν παντὶ τόπῳ.
15 Ὅτι Χριστοῦ εὐωδία ἐσμὲν
τῷ Θεῷ ἐν τοῖς σωζομένοις καὶ
ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις·
16 Οἷς μὲν, ὀσμὴ θανάτου
εἰς θάνατον· οἷς δὲ, ὀσμὴ ζωῆς
εἰς ζωήν· καὶ πρὸς ταῦτα τίς
ἱκανός;
17 Οὐ γάρ ἐσμεν, ὡς οἱ
πολλοὶ, καπηλεύοντες τὸν λόγον
τοῦ Θεοῦ, ἀλλ᾽ ὡς ἐξ εἰλικρι-
νείας, ἀλλ᾽ ὡς ἐκ Θεοῦ, κατ-
ενώπιον τοῦ Θεοῦ, ἐν Χριστῷ λα-
λοῦμεν.

Κεφ. γ΄. 3.

ΑΡΧΟΜΕΘΑ πάλιν ἑαυτοὺς
συνιστάνειν; εἰ μὴ χρή-
ζομεν, ὥς τινες, συστατικῶν
ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐξ ὑ-
μῶν συστατικῶν;
2 Ἡ ἐπιστολὴ ἡμῶν ὑμεῖς ἐστε,
ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς καρδίαις
ἡμῶν, γινωσκομένη καὶ ἀναγι-
νωσκομένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώ-
πων·
3 Φανερούμενοι ὅτι ἐστὲ ἐπι-
στολὴ Χριστοῦ διακονηθεῖσα ὑφ᾽

ἡμῶν, ἐγγεγραμμένη οὐ μέλανι, ἀλλὰ Πνεύματι Θεοῦ ζῶντος· οὐκ ἐν πλαξὶ λιθίναις, ἀλλ' ἐν πλαξὶ καρδίας σαρκίναις.

4 Πεποίθησιν δὲ τοιαύτην ἔχομεν διὰ τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν Θεόν·

5 Οὐχ ὅτι ἱκανοί ἐσμεν ἀφ' ἑαυτῶν λογίσασθαί τι, ὡς ἐξ ἑαυτῶν, ἀλλ' ἡ ἱκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ·

6 Ὃς καὶ ἱκάνωσεν ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης, οὐ γράμματος, ἀλλὰ πνεύματος· τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτείνει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ.

7 Εἰ δὲ ἡ διακονία τοῦ θανάτου ἐν γράμμασιν, ἐντετυπωμένη ἐν λίθοις, ἐγενήθη ἐν δόξῃ, ὥστε μὴ δύνασθαι ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ πρόσωπον Μωσέως, διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ, τὴν καταργουμένην·

8 Πῶς οὐχὶ μᾶλλον ἡ διακονία τοῦ πνεύματος ἔσται ἐν δόξῃ;

9 Εἰ γὰρ ἡ διακονία τῆς κατακρίσεως, δόξα, πολλῷ μᾶλλον περισσεύει ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης ἐν δόξῃ.

10 Καὶ γὰρ οὐδὲ δεδόξασται τὸ δεδοξασμένον, ἐν τούτῳ τῷ μέρει, ἕνεκεν τῆς ὑπερβαλλούσης δόξης.

11 Εἰ γὰρ τὸ καταργούμενον, διὰ δόξης· πολλῷ μᾶλλον τὸ μένον, ἐν δόξῃ.

12 Ἔχοντες οὖν τοιαύτην ἐλπίδα, πολλῇ παῤῥησίᾳ χρώμεθα·

13 Καὶ οὐ καθάπερ Μωσῆς ἐτίθει κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον ἑαυτοῦ, πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργουμένου.

14 Ἀλλ' ἐπωρώθη τὰ νοήματα αὐτῶν· ἄχρι γὰρ τῆς σήμερον τὸ αὐτὸ κάλυμμα ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς διαθήκης μένει, μὴ ἀνακαλυπτόμενον, ὅ, τι ἐν Χριστῷ καταργεῖται.

15 Ἀλλ' ἕως σήμερον, ἡνίκα ἀναγινώσκεται Μωσῆς, κάλυμμα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν κεῖται.

16 Ἡνίκα δ' ἂν ἐπιστρέψῃ πρὸς Κύριον, περιαιρεῖται τὸ κάλυμμα.

17 Ὁ δὲ Κύριος τὸ πνεῦμά ἐστιν· οὗ δὲ τὸ πνεῦμα Κυρίου, ἐκεῖ ἐλευθερία.

18 Ἡμεῖς δὲ πάντες ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ τὴν δόξαν Κυρίου κατοπτριζόμενοι, τὴν αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, καθάπερ ἀπὸ Κυρίου πνεύματος.

Κεφ. δʹ. 4.

ΔΙΑ τοῦτο ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην, καθὼς ἠλεήθημεν, οὐκ ἐκκακοῦμεν·

2 Ἀλλ' ἀπειπάμεθα τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης, μὴ περιπατοῦντες ἐν πανουργίᾳ, μηδὲ δολοῦντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας συνιστῶντες ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συνείδησιν ἀνθρώπων, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

3 Εἰ δὲ καὶ ἔστι κεκαλυμμένον τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν, ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις ἐστὶ κεκαλυμμένον·

4 Ἐν οἷς ὁ Θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτύφλωσε τὰ νοήματα τῶν ἀπίστων, εἰς τὸ μὴ αὐγάσαι αὐτοῖς τὸν φωτισμὸν τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ.

5 Οὐ γὰρ ἑαυτοὺς κηρύσσομεν, ἀλλὰ Χριστὸν Ἰησοῦν Κύριον· ἑαυτοὺς δὲ, δούλους ὑμῶν διὰ Ἰησοῦν.

6 Ὅτι ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι, ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

7 Ἔχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ᾖ τοῦ Θεοῦ, καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν·

8 Ἐν παντὶ θλιβόμενοι, ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι· ἀπορούμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι·

9 Διωκόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι· καταβαλλόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι·

10 Πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ.

11 Ἀεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες, εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν.

12 Ὥστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν.

13 Ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως, κατὰ τὸ γεγραμμένον· Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα· καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν·

14 Εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν Κύριον Ἰησοῦν, καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγερεῖ, καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν.

15 Τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα, διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

16 Διὸ οὐκ ἐκκακοῦμεν· ἀλλ' εἰ καὶ ὁ ἔξω ἡμῶν ἄνθρωπος διαφθείρεται, ἀλλ' ὁ ἔσωθεν ἀνακαινοῦται ἡμέρᾳ καὶ ἡμέρᾳ.

17 Τὸ γὰρ παραυτίκα ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως ἡμῶν, καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν, αἰώ-

τιον βάρος δόξης κατεργάζεται
ἡμῖν·
18 Μὴ σκοπούντων ἡμῶν τὰ
βλεπόμενα, ἀλλὰ τὰ μὴ βλε-
πόμενα. Τὰ γὰρ βλεπόμενα,
πρόσκαιρα· τὰ δὲ μὴ βλεπό-
μενα, αἰώνια.

Κεφ. έ. 5.

ΟΙΔΑΜΕΝ γὰρ, ὅτι ἐὰν ἡ
ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ
σκήνους καταλυθῇ, οἰκοδομὴν
ἐκ Θεοῦ ἔχομεν, οἰκίαν ἀχειρο-
ποίητον, αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρα-
νοῖς.
2 Καὶ γὰρ ἐν τούτῳ στενάζο-
μεν, τὸ οἰκητήριον ἡμῶν τὸ ἐξ
οὐρανοῦ ἐπενδύσασθαι ἐπιπο-
θοῦντες·
3 Εἴ γε καὶ ἐνδυσάμενοι, οὐ
γυμνοὶ εὑρεθησόμεθα.
4 Καὶ γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῷ
σκήνει στενάζομεν βαρούμενοι·
ἐπειδὴ οὐ θέλομεν ἐκδύσασθαι,
ἀλλ' ἐπενδύσασθαι, ἵνα κατα-
ποθῇ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς.
5 Ὁ δὲ κατεργασάμενος ἡ-
μᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, Θεὸς, ὁ καὶ
δοὺς ἡμῖν τὸν ἀῤῥαβῶνα τοῦ Πνεύ-
ματος.
6 Θαῤῥοῦντες οὖν πάντοτε, καὶ
εἰδότες ὅτι ἐνδημοῦντες ἐν τῷ
σώματι, ἐκδημοῦμεν ἀπὸ τοῦ Κυ-
ρίου·
7 (Διὰ πίστεως γὰρ περιπα-
τοῦμεν, οὐ διὰ εἴδους·)
8 Θαῤῥοῦμεν δὲ, καὶ εὐδοκοῦ-
μεν μᾶλλον ἐκδημῆσαι ἐκ τοῦ
σώματος, καὶ ἐνδημῆσαι πρὸς τὸν
Κύριον.
9 Διὸ καὶ φιλοτιμούμεθα, εἴτε
ἐνδημοῦντες, εἴτε ἐκδημοῦντες,
εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι.
10 Τοὺς γὰρ πάντας ἡμᾶς
φανερωθῆναι δεῖ ἔμπροσθεν τοῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ, ἵνα κομί-
σηται ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ σώ-
ματος, πρὸς ἃ ἔπραξεν, εἴτε
ἀγαθὸν, εἴτε κακόν.
11 Εἰδότες οὖν τὸν φόβον τοῦ
Κυρίου, ἀνθρώπους πείθομεν,
Θεῷ δὲ πεφανερώμεθα· ἐλπίζω
δὲ καὶ ἐν ταῖς συνειδήσεσιν ὑμῶν
πεφανερῶσθαι.
12 Οὐ γὰρ πάλιν ἑαυτοὺς
συνιστάνομεν ὑμῖν, ἀλλὰ ἀφορ-
μὴν διδόντες ὑμῖν καυχήματος
ὑπὲρ ἡμῶν· ἵνα ἔχητε πρὸς
τοὺς ἐν προσώπῳ καυχωμένους,
καὶ οὐ καρδίᾳ.
13 Εἴτε γὰρ ἐξέστημεν, Θεῷ·
εἴτε σωφρονοῦμεν, ὑμῖν.
14 Ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ
συνέχει ἡμᾶς·
15 Κρίναντας τοῦτο, ὅτι εἰ
εἷς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἄρα
οἱ πάντες ἀπέθανον· καὶ ὑπὲρ
πάντων ἀπέθανεν, ἵνα οἱ ζῶν-
τες μηκέτι ἑαυτοῖς ζῶσιν, ἀλλὰ
τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι καὶ
ἐγερθέντι.
16 Ὥστε ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ νῦν
οὐδένα οἴδαμεν κατὰ σάρκα· εἰ

δὲ ϗ ἐγνώκαμεν κατὰ σάρκα
Χριςὸν, ἀλλὰ νῦν οὐκ ἔτι γι-
νώσκομεν.
17 Ὥςε εἴτις ἐν Χριςῷ, και-
νὴ κτίσις· τὰ ἀρχαῖα παρ-
ῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε καινὰ τὰ
πάντα.
18 Τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ
τοῦ καταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ
διὰ Ἰησοῦ Χριςοῦ, ϗ δόντος ἡ-
μῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλλα-
γῆς·
19 Ὡς ὅτι Θεὸς ἦν ἐν Χριςῷ
κόσμον καταλλάσσων ἑαυτῷ,
μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ πα-
ραπτώματα αὐτῶν, ϗ θέμενος
ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς καταλλα-
γῆς.
20 Ὑπὲρ Χριςοῦ οὖν πρεσβεύ-
ομεν, ὡς τοῦ Θεοῦ παρακαλοῦντος
δι' ἡμῶν· δεόμεθα ὑπὲρ Χριςοῦ,
καταλλάγητε τῷ Θεῷ.
21 Τὸν γὰρ μὴ γνόντα ἁ-
μαρτίαν, ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν
ἐποίησεν, ἵνα ἡμεῖς γινώμεθα
δικαιοσύνη Θεοῦ ἐν αὐτῷ.

Κεφ. ϛ'. 6.

ΣΥΝΕΡΓΟΥΝΤΕΣ δὲ καὶ
παρακαλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν
τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δέξασθαι ὑ-
μᾶς.
2 Λέγει γάρ· Καιρῷ δεκτῷ
ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σω-
τηρίας ἐβοήθησά σοι. Ἰδοὺ νῦν
καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ νῦν
ἡμέρα σωτηρίας.
3 Μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόν-
τες προσκοπὴν, ἵνα μὴ μωμη-
θῇ ἡ διακονία·
4 Ἀλλ' ἐν παντὶ συνιςῶντες
ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι· ἐν
ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν,
ἐν ἀνάγκαις, ἐν ςενοχωρίαις·
5 Ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς,
ἐν ἀκαταςασίαις, ἐν κόποις, ἐν
ἀγρυπνίαις, ἐν νηςείαις·
6 Ἐν ἁγνότητι, ἐν γνώσει,
ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηςότητι,
ἐν Πνεύματι ἁγίῳ, ἐν ἀγάπῃ
ἀνυποκρίτῳ·
7 Ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυ-
νάμει Θεοῦ, διὰ τῶν ὅπλων τῆς δι-
καιοσύνης τῶν δεξιῶν ϗ ἀριςερῶν·
8 Διὰ δόξης ϗ ἀτιμίας· διὰ
δυσφημίας καὶ εὐφημίας· ὡς
πλάνοι, ϗ ἀληθεῖς·
9 Ὡς ἀγνοούμενοι, ϗ ἐπιγι-
νωσκόμενοι· ὡς ἀποθνήσκοντες,
ϗ ἰδοὺ ζῶμεν· ὡς παιδευόμενοι,
ϗ μὴ θανατούμενοι·
10 Ὡς λυπούμενοι, ἀεὶ δὲ
χαίροντες· ὡς πτωχοὶ, πολ-
λοὺς δὲ πλουτίζοντες· ὡς μηδὲν
ἔχοντες, καὶ πάντα κατέχον-
τες.
11 Τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέῳγε
πρὸς ὑμᾶς, Κορίνθιοι, ἡ καρ-
δία ἡμῶν πεπλάτυνται.
12 Οὐ ςενοχωρεῖσθε ἐν ἡμῖν·
ςενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς σπλάγ-
χνοις ὑμῶν.
13 Τὴν δὲ αὐτὴν ἀντιμι-

σθίαν, ὡς τέκνοις λέγω, πλατύνθητε ϗ ὑμεῖς.

14 Μὴ γίνεσθε ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστοις. Τίς γὰρ μετοχὴ δικαιοσύνῃ ϗ ἀνομίᾳ; τίς δὲ κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος;

15 Τίς δὲ συμφώνησις Χριστῷ πρὸς Βελίαρ; ἢ τίς μερὶς πιστῷ μετὰ ἀπίστου;

16 Τίς δὲ συγκατάθεσις ναῷ Θεοῦ μετ' εἰδώλων; ὑμεῖς γὰρ ναὸς Θεοῦ ἐστε ζῶντος· καθὼς εἶπεν ὁ Θεός· Ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς, ϗ ἐμπεριπατήσω· ϗ ἔσομαι αὐτῶν Θεὸς, ϗ αὐτοὶ ἔσονταί μοι λαός.

17 Διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν, ϗ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος· ϗ ἀκαθάρτου μὴ ἅπτεσθε· κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς·

18 Καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, ϗ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς ϗ θυγατέρας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

Κεφ. ζ'. 7.

ΤΑΥΤΑΣ οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοὶ, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς ϗ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.

2 Χωρήσατε ἡμᾶς· οὐδένα ἠδικήσαμεν, οὐδένα ἐφθείραμεν, οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν.

3 Οὐ πρὸς κατάκρισιν λέγω· προείρηκα γὰρ ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἐστε εἰς τὸ συναποθανεῖν ϗ συζῆν.

4 Πολλή μοι παῤῥησία πρὸς ὑμᾶς, πολλή μοι καύχησις ὑπὲρ ὑμῶν· πεπλήρωμαι τῇ παρακλήσει, ὑπερπερισσεύομαι τῇ χαρᾷ ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν.

5 Καὶ γὰρ ἐλθόντων ἡμῶν εἰς Μακεδονίαν, οὐδεμίαν ἔσχηκεν ἄνεσιν ἡ σὰρξ ἡμῶν, ἀλλ' ἐν παντὶ θλιβόμενοι· ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φόβοι.

6 Ἀλλ' ὁ παρακαλῶν τοὺς ταπεινοὺς, παρεκάλεσεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ἐν τῇ παρουσίᾳ Τίτου·

7 Οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ ϗ ἐν τῇ παρακλήσει ᾗ παρεκλήθη ἐφ' ὑμῖν, ἀναγγέλλων ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἐπιπόθησιν, τὸν ὑμῶν ὀδυρμὸν, τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ ἐμοῦ· ὥστε με μᾶλλον χαρῆναι.

8 Ὅτι εἰ ϗ ἐλύπησα ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπιστολῇ, οὐ μεταμέλομαι, εἰ ϗ μετεμελόμην. Βλέπω γὰρ ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη, εἰ ϗ πρὸς ὥραν, ἐλύπησεν ὑμᾶς.

9 Νῦν χαίρω, οὐχ ὅτι ἐλυπήθητε, ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε εἰς μετάνοιαν· ἐλυπήθητε γὰρ κατὰ Θεὸν, ἵνα ἐν μηδενὶ ζημιωθῆτε ἐξ ἡμῶν.

10 Ἡ γὰρ κατὰ Θεὸν λύπη μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν ἀμεταμέλητον κατεργάζεται· ἡ δὲ

τοῦ κόσμου λύπη θάνατον κατεργάζεται.

11 Ἰδοὺ γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ κατὰ Θεὸν λυπηθῆναι ὑμᾶς, πόσην κατειργάσατο ὑμῖν σπουδήν; ἀλλὰ ἀπολογίαν, ἀλλὰ ἀγανάκτησιν, ἀλλὰ φόβον, ἀλλὰ ἐπιπόθησιν, ἀλλὰ ζῆλον, ἀλλ᾽ ἐκδίκησιν; ἐν παντὶ συνεστήσατε ἑαυτοὺς ἁγνοὺς εἶναι ἐν τῷ πράγματι.

12 Ἄρα εἰ καὶ ἔγραψα ὑμῖν, οὐχ εἵνεκεν τοῦ ἀδικήσαντος, οὐδὲ εἵνεκεν τοῦ ἀδικηθέντος· ἀλλ᾽ εἵνεκεν τοῦ φανερωθῆναι τὴν σπουδὴν ὑμῶν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

13 Διὰ τοῦτο παρακεκλήμεθα ἐπὶ τῇ παρακλήσει ὑμῶν· περισσοτέρως δὲ μᾶλλον ἐχάρημεν ἐπὶ τῇ χαρᾷ Τίτου, ὅτι ἀναπέπαυται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὑμῶν·

14 Ὅτι εἴ τι αὐτῷ ὑπὲρ ὑμῶν κεκαύχημαι, οὐ κατῃσχύνθην· ἀλλ᾽ ὡς πάντα ἐν ἀληθείᾳ ἐλαλήσαμεν ὑμῖν, οὕτω καὶ ἡ καύχησις ἡμῶν ἡ ἐπὶ Τίτου, ἀλήθεια ἐγενήθη·

15 Καὶ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς ἐστιν, ἀναμιμνησκομένου τὴν πάντων ὑμῶν ὑπακοὴν, ὡς μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἐδέξασθε αὐτόν.

16 Χαίρω ὅτι ἐν παντὶ θαῤῥῶ ἐν ὑμῖν.

Κεφ. η′. 8.

ΓΝΩΡΙΖΟΜΕΝ δὲ ὑμῖν, ἀδελφοὶ, τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δεδομένην ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Μακεδονίας·

2 Ὅτι ἐν πολλῇ δοκιμῇ θλίψεως ἡ περισσεία τῆς χαρᾶς αὐτῶν, καὶ ἡ κατὰ βάθους πτωχεία αὐτῶν, ἐπερίσσευσεν εἰς τὸν πλοῦτον τῆς ἁπλότητος αὐτῶν.

3 Ὅτι κατὰ δύναμιν (μαρτυρῶ) καὶ ὑπὲρ δύναμιν αὐθαίρετοι·

4 Μετὰ πολλῆς παρακλήσεως δεόμενοι ἡμῶν, τὴν χάριν, καὶ τὴν κοινωνίαν τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους, δέξασθαι ἡμᾶς.

5 Καὶ οὐ καθὼς ἠλπίσαμεν, ἀλλ᾽ ἑαυτοὺς ἔδωκαν πρῶτον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἡμῖν διὰ θελήματος Θεοῦ.

6 Εἰς τὸ παρακαλέσαι ἡμᾶς Τίτον, ἵνα καθὼς προενήρξατο, οὕτω καὶ ἐπιτελέσῃ εἰς ὑμᾶς καὶ τὴν χάριν ταύτην.

7 Ἀλλ᾽ ὥσπερ ἐν παντὶ περισσεύετε, πίστει, καὶ λόγῳ, καὶ γνώσει, καὶ πάσῃ σπουδῇ, καὶ τῇ ἐξ ὑμῶν ἐν ἡμῖν ἀγάπῃ, ἵνα καὶ ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι περισσεύητε.

8 Οὐ κατ᾽ ἐπιταγὴν λέγω, ἀλλὰ διὰ τῆς ἑτέρων σπουδῆς, καὶ τὸ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης γνήσιον δοκιμάζων.

9 Γινώσκετε γὰρ τὴν χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσε, πλούσιος ὤν· ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσητε.

10 Καὶ γνώμην ἐν τούτῳ δίδωμι· τοῦτο γὰρ ὑμῖν συμφέρει, οἵτινες οὐ μόνον τὸ ποιῆσαι, ἀλλὰ καὶ τὸ θέλειν προενήρξασθε ἀπὸ πέρυσι.

11 Νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆσαι ἐπιτελέσατε· ὅπως καθάπερ ἡ προθυμία τοῦ θέλειν, οὕτω καὶ τὸ ἐπιτελέσαι ἐκ τοῦ ἔχειν.

12 Εἰ γὰρ ἡ προθυμία πρόκειται, καθὸ ἐὰν ἔχῃ τις, εὐπρόσδεκτος, οὐ καθὸ οὐκ ἔχει.

13 Οὐ γὰρ ἵνα ἄλλοις ἄνεσις, ὑμῖν δὲ θλίψις· ἀλλ' ἐξ ἰσότητος, ἐν τῷ νῦν καιρῷ τὸ ὑμῶν περίσσευμα εἰς τὸ ἐκείνων ὑστέρημα·

14 Ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων περίσσευμα γένηται εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέρημα, ὅπως γένηται ἰσότης·

15 Καθὼς γέγραπται· Ὁ τὸ πολὺ, οὐκ ἐπλεόνασε· καὶ ὁ τὸ ὀλίγον, οὐκ ἠλαττόνησε.

16 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ, τῷ διδόντι τὴν αὐτὴν σπουδὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτου·

17 Ὅτι τὴν μὲν παράκλησιν ἐδέξατο· σπουδαιότερος δὲ ὑπάρχων, αὐθαίρετος ἐξῆλθε πρὸς ὑμᾶς.

18 Συνεπέμψαμεν δὲ μετ' αὐτοῦ τὸν ἀδελφὸν, οὗ ὁ ἔπαινος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διὰ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν·

19 (Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν συνέκδημος ἡμῶν, σὺν τῇ χάριτι ταύτῃ τῇ διακονουμένῃ ὑφ' ἡμῶν πρὸς τὴν αὐτοῦ τοῦ Κυρίου δόξαν, καὶ προθυμίαν ὑμῶν.)

20 Στελλόμενοι τοῦτο, μήτις ἡμᾶς μωμήσηται ἐν τῇ ἁδρότητι ταύτῃ τῇ διακονουμένῃ ὑφ ἡμῶν·

21 Προνοούμενοι καλὰ οὐ μόνον ἐνώπιον Κυρίου, ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον ἀνθρώπων.

22 Συνεπέμψαμεν δὲ αὐτοῖς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, ὃν ἐδοκιμάσαμεν ἐν πολλοῖς πολλάκις σπουδαῖον ὄντα, νυνὶ δὲ πολὺ σπουδαιότερον, πεποιθήσει πολλῇ τῇ εἰς ὑμᾶς.

23 Εἴτε ὑπὲρ Τίτου, κοινωνὸς ἐμὸς καὶ εἰς ὑμᾶς συνεργός· εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν, ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν, δόξα Χριστοῦ.

24 Τὴν οὖν ἔνδειξιν τῆς ἀγάπης ὑμῶν, καὶ ἡμῶν καυχήσεως ὑπὲρ ὑμῶν, εἰς αὐτοὺς ἐνδείξασθε, καὶ εἰς πρόσωπον τῶν ἐκκλησιῶν.

Κεφ. θ'. 9.

ΠΕΡΙ μὲν γὰρ τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους περισσόν μοι ἐστὶ τὸ γράφειν ὑμῖν.

2 Οἶδα γὰρ τὴν προθυμίαν ὑμῶν, ἣν ὑπὲρ ὑμῶν καυχῶ-

μαι Μακεδόσιν, ὅτι Ἀχαΐα
παρεσκεύασται ἀπὸ πέρυσι· ϗ
ὁ ἐξ ὑμῶν ζῆλος ἠρέθισε τοὺς
πλείονας.
3 Ἔπεμψα δὲ τοὺς ἀδελφούς,
ἵνα μὴ τὸ καύχημα ἡμῶν τὸ
ὑπὲρ ὑμῶν κενωθῇ ἐν τῷ μέρει
τούτῳ· ἵνα (καθὼς ἔλεγον)
παρεσκευασμένοι ἦτε·
4 Μήπως ἐὰν ἔλθωσι σὺν
ἐμοὶ Μακεδόνες, ϗ εὕρωσιν ὑ-
μᾶς ἀπαρασκευάστους, καται-
σχυνθῶμεν ἡμεῖς (ἵνα μὴ λέ-
γωμεν ὑμεῖς) ἐν τῇ ὑποστάσει
ταύτῃ τῆς καυχήσεως.
5 Ἀναγκαῖον οὖν ἡγησάμην
παρακαλέσαι τοὺς ἀδελφοὺς, ἵνα
προέλθωσιν εἰς ὑμᾶς, ϗ προ-
καταρτίσωσι τὴν προκατηγγελ-
μένην εὐλογίαν ὑμῶν, ταύτην
ἑτοίμην εἶναι οὕτως ὡς εὐλο-
γίαν, ϗ μὴ ὥσπερ πλεονεξίαν.
6 Τοῦτο δὲ, ὁ σπείρων φειδο-
μένως, φειδομένως καὶ θερίσει·
ϗ ὁ σπείρων ἐπ᾽ εὐλογίαις, ἐπ᾽
εὐλογίαις ϗ θερίσει.
7 Ἕκαστος καθὼς προαιρεῖται
τῇ καρδίᾳ· μὴ ἐκ λύπης, ἢ ἐξ
ἀνάγκης· ἱλαρὸν γὰρ δότην
ἀγαπᾷ ὁ Θεός.
8 Δυνατὸς δὲ ὁ Θεὸς πᾶσαν
χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς·
ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν
αὐτάρκειαν ἔχοντες, περισσεύ-
ητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν·
9 Καθὼς γέγραπται· Ἐσκόρ-
πισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν· ἡ
δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν
αἰῶνα.
10 Ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα
τῷ σπείροντι, ϗ ἄρτον εἰς βρῶ-
σιν χορηγήσαι, ϗ πληθύναι
τὸν σπόρον ὑμῶν, ϗ αὐξήσαι τὰ
γεννήματα τῆς δικαιοσύνης ὑ-
μῶν·
11 Ἐν παντὶ πλουτιζόμενοι
εἰς πᾶσαν ἁπλότητα, ἥτις κατ-
εργάζεται δι᾽ ἡμῶν εὐχαριστίαν
τῷ Θεῷ·
12 Ὅτι ἡ διακονία τῆς λειτουρ-
γίας ταύτης οὐ μόνον ἐστὶ προσ-
αναπληροῦσα τὰ ὑστερήματα τῶν
ἁγίων, ἀλλὰ ϗ περισσεύουσα
διὰ πολλῶν εὐχαριστιῶν τῷ
Θεῷ·
13 Διὰ τῆς δοκιμῆς τῆς διακο-
νίας ταύτης δοξάζοντες τὸν Θεὸν
ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῆς ὁμολογίας
ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χρι-
στοῦ, ϗ ἁπλότητι τῆς κοινωνίας
εἰς αὐτοὺς ϗ εἰς πάντας,
14 Καὶ αὐτῶν δεήσει ὑπὲρ
ὑμῶν, ἐπιποθούντων ὑμᾶς διὰ
τὴν ὑπερβάλλουσαν χάριν τοῦ Θεοῦ
ἐφ᾽ ὑμῖν.
15 Χάρις δὲ τῷ Θεῷ ἐπὶ τῇ
ἀνεκδιηγήτῳ αὐτοῦ δωρεᾷ.

Κεφ. ι΄. 10.

ΑΥΤΟΣ δὲ ἐγὼ Παῦλος
παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τῆς
πρᾳότητος ϗ ἐπιεικείας τοῦ Χρι-
στοῦ, ὃς κατὰ πρόσωπον μὲν

ταπεινὸς ἐν ὑμῖν, ἀπὼν δὲ θαρ-
ῥῶ εἰς ὑμᾶς·
2 Δέομαι δὲ τὸ μὴ παρὼν
θαῤῥῆσαι τῇ πεποιθήσει ᾗ λο-
γίζομαι τολμῆσαι ἐπί τινας
τοὺς λογιζομένους ἡμᾶς ὡς κατὰ
σάρκα περιπατοῦντας.
3 Ἐν σαρκὶ γὰρ περιπα-
τοῦντες, οὐ κατὰ σάρκα στρα-
τευόμεθα·
4 (Τὰ γὰρ ὅπλα τῆς στρατείας
ἡμῶν οὐ σαρκικὰ, ἀλλὰ δυ-
νατὰ τῷ Θεῷ πρὸς καθαίρεσιν
ὀχυρωμάτων·)
5 Λογισμοὺς καθαιροῦντες, καὶ
πᾶν ὕψωμα ἐπαιρόμενον κατὰ
τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ, καὶ αἰχμα-
λωτίζοντες πᾶν νόημα εἰς τὴν
ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ·
6 Καὶ ἐν ἑτοίμῳ ἔχοντες ἐκ-
δικῆσαι πᾶσαν παρακοὴν, ὅ-
ταν πληρωθῇ ὑμῶν ἡ ὑπακοή.
7 Τὰ κατὰ πρόσωπον βλέ-
πετε; εἴ τις πέποιθεν ἑαυτῷ
Χριστοῦ εἶναι, τοῦτο λογιζέσθω
πάλιν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ, ὅτι καθὼς
αὐτὸς Χριστοῦ, οὕτω καὶ ἡμεῖς
Χριστοῦ.
8 Ἐάν τε γὰρ καὶ περισσό-
τερόν τι καυχήσωμαι περὶ τῆς
ἐξουσίας ἡμῶν, ἧς ἔδωκεν ὁ Κύ-
ριος ἡμῖν εἰς οἰκοδομὴν, καὶ οὐκ
εἰς καθαίρεσιν ὑμῶν, οὐκ αἰ-
σχυνθήσομαι·
9 Ἵνα μὴ δόξω ὡς ἂν ἐκφο-
βεῖν ὑμᾶς διὰ τῶν ἐπιστολῶν.
10 Ὅτι αἱ μὲν ἐπιστολαὶ,
φησὶ, βαρεῖαι καὶ ἰσχυραί· ἡ
δὲ παρουσία τοῦ σώματος ἀσθε-
νὴς, καὶ ὁ λόγος ἐξουθενημένος.
11 Τοῦτο λογιζέσθω ὁ τοι-
οῦτος, ὅτι οἷοί ἐσμεν τῷ λόγῳ
δι᾽ ἐπιστολῶν ἀπόντες, τοιοῦτοι
καὶ παρόντες τῷ ἔργῳ.
12 Οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγκρῖ-
ναι ἢ συγκρῖναι ἑαυτούς τισι
τῶν ἑαυτοὺς συνιστανόντων· ἀλλὰ
αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς ἑαυτοὺς με-
τροῦντες, καὶ συγκρίνοντες ἑαυτοὺς
ἑαυτοῖς, οὐ συνιοῦσιν.
13 Ἡμεῖς δὲ οὐχὶ εἰς τὰ
ἄμετρα καυχησόμεθα, ἀλλὰ
κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος οὗ
ἐμέρισεν ἡμῖν ὁ Θεὸς μέτρου,
ἐφικέσθαι ἄχρι καὶ ὑμῶν.
14 Οὐ γὰρ ὡς μὴ ἐφικνού-
μενοι εἰς ὑμᾶς, ὑπερεκτείνομεν
ἑαυτούς· ἄχρι γὰρ καὶ ὑμῶν
ἐφθάσαμεν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ
Χριστοῦ.
15 Οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυ-
χώμενοι ἐν ἀλλοτρίοις κόποις,
ἐλπίδα δὲ ἔχοντες, αὐξανομένης
τῆς πίστεως ὑμῶν, ἐν ὑμῖν μεγα-
λυνθῆναι κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν
εἰς περισσείαν·
16 Εἰς τὰ ὑπερέκεινα ὑμῶν
εὐαγγελίσασθαι· οὐκ ἐν ἀλλο-
τρίῳ κανόνι εἰς τὰ ἕτοιμα καυ-
χήσασθαι.
17 Ὁ δὲ καυχώμενος, ἐν
Κυρίῳ καυχάσθω.

18 Οὐ γὰρ ὁ ἑαυτὸν συνι-
ςῶν, ἐκεῖνός ἐςι δόκιμος, ἀλλ'
ὃν ὁ Κύριος συνίςησιν.

Κεφ. ια'. 11.

ΟΦΕΛΟΝ ἀνείχεσθέ μου
μικρὸν τῇ ἀφροσύνῃ· ἀλ-
λὰ ϗ ἀνέχεσθέ μȣ.
2 Ζηλῶ γὰρ ὑμᾶς Θεȣ̃ ζή-
λῳ· ἡρμοσάμην γὰρ ὑμᾶς ἑνὶ
ἀνδρὶ παρθένον ἁγνὴν παρα-
ςῆσαι, τῷ Χριςῷ·
3 Φοβοῦμαι δὲ μήπως ὡς ὁ
ὄφις Εὔαν ἐξηπάτησεν ἐν τῇ
πανουργίᾳ αὐτȣ̃, οὕτω φθαρῇ
τὰ νοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἁπλό-
τητος τῆς εἰς τὸν Χριςόν.
4 Εἰ μὲν γὰρ ὁ ἐρχόμενος
ἄλλον Ἰησοῦν κηρύσσει ὃν οὐκ
ἐκηρύξαμεν, ἢ Πνεῦμα ἕτερον
λαμβάνετε ὃ οὐκ ἐλάβετε, ἢ
εὐαγγέλιον ἕτερον ὃ οὐκ ἐδέ-
ξασθε, καλῶς ἠνείχεσθε.
5 Λογίζομαι γὰρ μηδὲν ὑ-
ςερηκέναι τῶν ὑπὲρ λίαν ἀποστό-
λων.
6 Εἰ δὲ ϗ ἰδιώτης τῷ λόγῳ,
ἀλλ' οὐ τῇ γνώσει· ἀλλ' ἐν
παντὶ φανερωθέντες ἐν πᾶσιν
εἰς ὑμᾶς.
7 Ἦ ἁμαρτίαν ἐποίησα, ἐ-
μαυτὸν ταπεινῶν ἵνα ὑμεῖς ὑ-
ψωθῆτε; ὅτι δωρεὰν τὸ τοῦ
Θεȣ̃ εὐαγγέλιον εὐηγγελισάμην
ὑμῖν;
8 Ἄλλας ἐκκλησίας ἐσύλησα,
λαβὼν ὀψώνιον, πρὸς τὴν ὑμῶν
διακονίαν· καὶ παρὼν πρὸς ὑ-
μᾶς ϗ ὑςερηθεὶς, οὐ κατενάρ-
κησα ȣ̓δενός.
9 Τὸ γὰρ ὑςέρημά μȣ προσ-
ανεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοὶ ἐλ-
θόντες ἀπὸ Μακεδονίας· καὶ ἐν
παντὶ ἀβαρῆ ὑμῖν ἐμαυτὸν ἐ-
τήρησα, ϗ τηρήσω.
10 Ἔςιν ἀλήθεια Χριστȣ̃ ἐν
ἐμοὶ, ὅτι ἡ καύχησις αὕτη οὐ
φραγήσεται εἰς ἐμὲ ἐν τοῖς κλί-
μασι τῆς Ἀχαΐας.
11 Διατί; ὅτι οὐκ ἀγαπῶ
ὑμᾶς; ὁ Θεὸς οἶδεν.
12 Ὃ δὲ ποιῶ, καὶ ποιήσω,
ἵνα ἐκκόψω τὴν ἀφορμὴν τῶν
θελόντων ἀφορμὴν, ἵνα ἐν ᾧ
καυχῶνται, εὑρεθῶσι καθὼς ϗ
ἡμεῖς.
13 Οἱ γὰρ τοιοῦτοι ψευδα-
πόςολοι, ἐργάται δόλιοι, μετα-
σχηματιζόμενοι εἰς ἀποστόλȣς
Χριςȣ̃.
14 Καὶ οὐ θαυμαστόν· αὐ-
τὸς γὰρ ὁ Σατανᾶς μετασχη-
ματίζεται εἰς ἄγγελον φωτός.
15 Οὐ μέγα ȣ̓̃ν εἰ ϗ οἱ διά-
κονοι αὐτοῦ μετασχηματίζον-
ται ὡς διάκονοι δικαιοσύνης·
ὧν τὸ τέλος ἔςαι κατὰ τὰ ἔρ-
γα αὐτῶν·
16 Πάλιν λέγω, μή τις με
δόξῃ ἄφρονα εἶναι· εἰ δὲ μή
γε, κἂν ὡς ἄφρονα δέξασθέ
με, ἵνα μικρόν τι κἀγὼ καυ-
χήσωμαι.

17 Ὃ λαλῶ, οὐ λαλῶ κατὰ Κύριον, ἀλλ᾽ ὡς ἐν ἀφροσύνῃ, ἐν ταύτῃ τῇ ὑποςάσει τ̃ καυχήσεως.

18 Ἐπεὶ πολλοὶ καυχῶνται κατὰ τ̃ σάρκα, κἀγὼ καυχήσομαι.

19 Ἡδέως γὰρ ἀνέχεσθε τ̃ ἀφρόνων, φρόνιμοι ὄντες.

20 Ἀνέχεσθε γὰρ, εἴ τις ὑμᾶς καταδουλοῖ, εἴ τις κατεσθίει, εἴ τις λαμϐάνει, εἴ τις ἐπαίρεται, εἴ τις ὑμᾶς εἰς πρόσωπον δέρει.

21 Κατὰ ἀτιμίαν λέγω, ὡς ὅτι ἡμεῖς ἠσθενήσαμεν· ἐν ᾧ δ᾽ ἄν τις τολμᾷ, (ἐν ἀφροσύνῃ λέγω) τολμῶ κἀγώ.

22 Ἑϐραῖοί εἰσι, κἀγώ· Ἰσραηλῖταί εἰσι, κἀγώ· σπέρμα Ἀϐραάμ εἰσι, κἀγώ·

23 Διάκονοι Χριστοῦ εἰσι, (παραφρονῶν λαλῶ) ὑπὲρ ἐγώ· ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς ὑπερϐαλλόντως, ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν θανάτοις πολλάκις.

24 Ὑπὸ Ἰουδαίων πεντάκις τεσσαράκοντα παρὰ μίαν ἔλαϐον.

25 Τρὶς ἐῤῥαϐδίσθην, ἅπαξ ἐλιθάσθην, τρὶς ἐναυάγησα, νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα.

26 Ὁδοιπορίαις πολλάκις· κινδύνοις ποταμῶν, κινδύνοις λῃςῶν, κινδύνοις ἐκ γένȣς, κινδύνοις ἐξ ἐθνῶν, κινδύνοις ἐν πόλει, κινδύνοις ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνοις ἐν θαλάσσῃ, κινδύνοις ἐν ψευδαδέλφοις·

27 Ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ ϗ δίψει, ἐν νηςείαις πολλάκις, ἐν ψύχει ϗ γυμνότητι.

28 Χωρὶς τῶν παρεκτὸς, ἡ ἐπισύςασίς μȣ ἡ καθ᾽ ἡμέραν, ἡ μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν.

29 Τίς ἀσθενεῖ, ϗ ȣ̓κ ἀσθενῶ; Τίς σκανδαλίζεται, καὶ ȣ̓κ ἐγὼ πυρȣ̃μαι;

30 Εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχήσομαι.

31 Ὁ Θεὸς ϗ πατὴρ τȣ̃ Κυρίου ἡμῶν Ἰησȣ̃ Χριςȣ̃ οἶδεν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι.

32 Ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τȣ̃ βασιλέως ἐφρούρει τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν, πιάσαι με θέλων·

33 Καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχȣς, καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτȣ̃.

Κεφ. ιβʹ. 12.

ΚΑΥΧΑΣΘΑΙ δὴ οὐ συμφέρει μοι· ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίȣ.

2 Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων, (εἴτε ἐν σώματι, οὐκ οἶδα· εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα· ὁ Θεὸς οἶδεν·) ἁρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ.

3 Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον, (εἴτε ἐν σώματι, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα· ὁ Θεὸς οἶδεν·)

4 Ὅτι ἡρπάγη εἰς τὸν παράδεισον, καὶ ἤκουσεν ἄῤῥητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι.

5 Ὑπὲρ τοῦ τοιούτου καυχήσομαι· ὑπὲρ δὲ ἐμαυτοῦ οὐ καυχήσομαι, εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου.

6 Ἐὰν γὰρ θελήσω καυχήσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ. Φείδομαι δὲ, μή τις εἰς ἐμὲ λογίσηται ὑπὲρ ὃ βλέπει με, ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ.

7 Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκὶ, ἄγγελος Σατᾶν, ἵνα με κολαφίζῃ, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι.

8 Ὑπὲρ τούτου τρὶς τὸν Κύριον παρεκάλεσα, ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ.

9 Καὶ εἴρηκέ μοι· Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. Ἥδιστα οὖν μᾶλλον καυχήσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

10 Διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις, ἐν ὕβρεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν διωγμοῖς, ἐν στενοχωρίαις ὑπὲρ Χριστοῦ· ὅταν γὰρ ἀσθενῶ, τότε δυνατός εἰμι.

11 Γέγονα ἄφρων καυχώμενος· ὑμεῖς με ἠναγκάσατε. Ἐγὼ γὰρ ὤφειλον ὑφ' ὑμῶν συνίστασθαι· οὐδὲν γὰρ ὑστέρησα τῶν ὑπὲρ λίαν ἀποστόλων, εἰ καὶ οὐδέν εἰμι.

12 Τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀποστόλου κατειργάσθη ἐν ὑμῖν ἐν πάσῃ ὑπομονῇ, ἐν σημείοις καὶ τέρασι καὶ δυνάμεσι.

13 Τί γάρ ἐστιν ὃ ἡττήθητε ὑπὲρ τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας, εἰ μὴ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ οὐ κατενάρκησα ὑμῶν; χαρίσασθέ μοι τὴν ἀδικίαν ταύτην.

14 Ἰδοὺ, τρίτον ἑτοίμως ἔχω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐ καταναρκήσω ὑμῶν· οὐ γὰρ ζητῶ τὰ ὑμῶν, ἀλλ' ὑμᾶς. Οὐ γὰρ ὀφείλει τὰ τέκνα τοῖς γονεῦσι θησαυρίζειν, ἀλλ' οἱ γονεῖς τοῖς τέκνοις.

15 Ἐγὼ δὲ ἥδιστα δαπανήσω καὶ ἐκδαπανηθήσομαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν· εἰ καὶ περισσοτέρως ὑμᾶς ἀγαπῶν, ἧττον ἀγαπῶμαι.

16 Ἔστω δὲ, ἐγὼ οὐ κατεβά-

ρησα ὑμᾶς· ἀλλ᾽ ὑπάρχων
πανȣ̃ργος, δόλῳ ὑμᾶς ἔλαϐον.

17 Μή τινα ὧν ἀπέσταλκα
πρὸς ὑμᾶς, δι᾽ αὐτοῦ ἐπλεον-
έκτησα ὑμᾶς;

18 Παρεκάλεσα Τίτον, καὶ
συναπέςειλα τὸν ἀδελφόν· μή τι
ἐπλεονέκτησεν ὑμᾶς Τίτος; οὐ
τῷ αὐτῷ πνεύματι περιεπα-
τήσαμεν; οὐ τοῖς αὐτοῖς ἴχ-
νεσι;

19 Πάλιν δοκεῖτε ὅτι ὑμῖν
ἀπολογούμεθα; κατενώπιον τοῦ
Θεȣ̃, ἐν Χριστῷ λαλȣ̃μεν· τὰ
δὲ πάντα, ἀγαπητοὶ, ὑπὲρ τῆς
ὑμῶν οἰκοδομῆς.

20 Φοϐοῦμαι γὰρ, μή πως
ἐλθὼν ȣ̓χ οἵους θέλω εὕρω ὑ-
μᾶς, κᾀγὼ εὑρεθῶ ὑμῖν οἷον
οὐ θέλετε· μή πως ἔρεις, ζῆ-
λοι, θυμοὶ, ἐριθεῖαι, καταλα-
λιαὶ, ψιθυρισμοὶ, φυσιώσεις,
ἀκαταςασίαι·

21 Μὴ πάλιν ἐλθόντα με
ταπεινώσῃ ὁ Θεός μου πρὸς
ὑμᾶς, καὶ πενθήσω πολλȣ̀ς τῶν
προημαρτηκότων, καὶ μὴ μετα-
νοησάντων ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ,
καὶ πορνείᾳ, καὶ ἀσελγείᾳ ᾗ ἔ-
πραξαν.

Κεφ. ιγ΄. 13.

ΤΡΙΤΟΝ τȣ̃το ἔρχομαι πρὸς
ὑμᾶς· ἐπὶ ςόματος δύο
μαρτύρων καὶ τριῶν ςαθήσεται
πᾶν ῥῆμα.

2 Προείρηκα καὶ προλέγω, ὡς
παρὼν τὸ δεύτερον, καὶ ἀπὼν
νῦν γράφω τοῖς προημαρτη-
κόσι, καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν,
ὅτι ἐὰν ἔλθω εἰς τὸ πάλιν, οὐ
φείσομαι·

3 Ἐπεὶ δοκιμὴν ζητεῖτε τοῦ
ἐν ἐμοὶ λαλȣ̃ντος Χριςȣ̃, ὃς εἰς
ὑμᾶς ȣ̓κ ἀσθενεῖ, ἀλλὰ δυνατεῖ
ἐν ὑμῖν.

4 Καὶ γὰρ εἰ ἐςαυρώθη ἐξ
ἀσθενείας, ἀλλὰ ζῇ ἐκ δυνά-
μεως Θεȣ̃· καὶ γὰρ ἡμεῖς ἀσθε-
νοῦμεν ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ ζησό-
μεθα σὺν αὐτῷ ἐκ δυνάμεως
Θεȣ̃ εἰς ὑμᾶς.

5 Ἑαυτοὺς πειράζετε εἰ ἐςὲ
ἐν τῇ πίστει, ἑαυτȣ̀ς δοκιμά-
ζετε· ἢ οὐκ ἐπιγινώσκετε ἑαυ-
τȣ̀ς, ὅτι Ἰησȣ̃ς Χριςὸς ἐν ὑμῖν
ἐςιν; εἰ μή τι ἀδόκιμοί ἐςε.

6 Ἐλπίζω δὲ ὅτι γνώσεσθε
ὅτι ἡμεῖς ȣ̓κ ἐσμὲν ἀδόκιμοι.

7 Εὔχομαι δὲ πρὸς τὸν Θεὸν
μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς κακὸν μη-
δέν· ȣ̓χ ἵνα ἡμεῖς δόκιμοι φα-
νῶμεν, ἀλλ᾽ ἵνα ὑμεῖς τὸ κα-
λὸν ποιῆτε, ἡμεῖς δὲ ὡς ἀδό-
κιμοι ὦμεν.

8 Οὐ γὰρ δυνάμεθά τι κα-
τὰ τῆς ἀληθείας, ἀλλ᾽ ὑπὲρ τῆς
ἀληθείας.

9 Χαίρομεν γὰρ ὅταν ἡμεῖς
ἀσθενῶμεν, ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ
ἦτε· τȣ̃το δὲ καὶ εὐχόμεθα, τὴν
ὑμῶν κατάρτισιν.

10 Διὰ τοῦτο ταῦτα ἀπὼν

γράφω, ἵνα παρὼν μὴ ἀποτό-
μως χρήσωμαι, κατὰ τὴν ἐξου-
σίαν ἣν ἔδωκέ μοι ὁ Κύριος εἰς
οἰκοδομὴν, καὶ οὐκ εἰς καθαί-
ρεσιν.
11 Λοιπὸν, ἀδελφοὶ, χαίρετε,
καταρτίζεσθε, παρακαλεῖσθε,
τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, εἰρηνεύετε·
ϗ ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης ϗ εἰρήνης
ἔσαι μεθ' ὑμῶν.
12 Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν
ἁγίῳ φιλήματι. Ἀσπάζονται
ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες.
13 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ϗ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ
ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος
μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ

ΓΑΛΑΤΑΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόσολος οὐκ ἀπ'
ἀνθρώπων, οὐδὲ δι' ἀνθρώ-
που, ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ϗ
Θεοῦ πατρὸς τοῦ ἐγείραντος αὐ-
τὸν ἐκ νεκρῶν,
2 Καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες
ἀδελφοὶ, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς
Γαλατίας·
3 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ
Θεοῦ πατρὸς, καὶ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ·
4 Τοῦ δόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ τῶν
ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ὅπως ἐξέληται
ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἐνεσῶτος αἰῶνος πο-
νηροῦ, κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ
ϗ πατρὸς ἡμῶν·
5 Ὧ, ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
6 Θαυμάζω ὅτι οὕτω ταχέως
μετατίθεσθε ἀπὸ τοῦ καλέσαντος
ὑμᾶς ἐν χάριτι Χρισοῦ, εἰς ἕ-
τερον εὐαγγέλιον·
7 Ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο· εἰ μή

τινές εἰσιν οἱ ταράσσοντες ὑ-
μᾶς, καὶ θέλοντες μεταστρέψαι
τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.
8 Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἡμεῖς ἢ ἄγ-
γελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζηται
ὑμῖν παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα
ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω.
9 Ὡς προειρήκαμεν, καὶ ἄρτι
πάλιν λέγω· εἴ τις ὑμᾶς εὐ-
αγγελίζεται παρ' ὃ παρελά-
βετε, ἀνάθεμα ἔστω.
10 Ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους πεί-
θω ἢ τὸν Θεόν; ἢ ζητῶ ἀνθρώ-
ποις ἀρέσκειν; εἰ γὰρ ἔτι ἀν-
θρώποις ἤρεσκον, Χριστοῦ δοῦλος
οὐκ ἂν ἤμην.
11 Γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελ-
φοὶ, τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγε-
λισθὲν ὑπ' ἐμοῦ, ὅτι οὐκ ἔστι
κατὰ ἄνθρωπον.
12 Οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀν-
θρώπου παρέλαβον αὐτὸ, οὔτε
ἐδιδάχθην· ἀλλὰ δι' ἀποκα-
λύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ.
13 Ἠκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν
ἀναστροφήν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσ-
μῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδί-
ωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, καὶ
ἐπόρθουν αὐτήν·
14 Καὶ προέκοπτον ἐν τῷ
Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνη-
λικιώτας ἐν τῷ γένει μου, πε-
ρισσοτέρως ζηλωτὴς ὑπάρχων
τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων.
15 Ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς
ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μη-
τρός μου, καὶ καλέσας διὰ τῆς
χάριτος αὐτοῦ,
16 Ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐ-
τοῦ ἐν ἐμοὶ, ἵνα εὐαγγελίζωμαι
αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως
οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ
αἵματι·
17 Οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱερο-
σόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀπο-
στόλους· ἀλλ' ἀπῆλθον εἰς Ἀρα-
βίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς
Δαμασκόν.
18 Ἔπειτα μετὰ ἔτη τρία
ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἱστο-
ρῆσαι Πέτρον· καὶ ἐπέμεινα
πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε.
19 Ἕτερον δὲ τῶν ἀποστόλων
οὐκ εἶδον, εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν
ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.
20 Ἃ δὲ γράφω ὑμῖν, ἰδοὺ
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὅτι οὐ ψεύδο-
μαι.
21 Ἔπειτα ἦλθον εἰς τὰ κλί-
ματα τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας.
22 Ἤμην δὲ ἀγνοούμενος τῷ
προσώπῳ ταῖς ἐκκλησίαις τῆς
Ἰουδαίας ταῖς ἐν Χριστῷ·
23 Μόνον δὲ ἀκούοντες ἦσαν,
ὅτι ὁ διώκων ἡμᾶς ποτε, νῦν
εὐαγγελίζεται τὴν πίστιν ἥν ποτε
ἐπόρθει.
24 Καὶ ἐδόξαζον ἐν ἐμοὶ τὸν
Θεόν.

Κεφ. β'. 2.

ΕΠΕΙΤΑ διὰ δεκατεσσάρων
ἐτῶν πάλιν ἀνέβην εἰς Ἱε-

ροσόλυμα μετὰ Βαρνάβα, συμπαραλαβὼν καὶ Τίτον.

2 Ἀνέβην δὲ κατὰ ἀποκάλυψιν· καὶ ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον ὃ κηρύσσω ἐν τοῖς ἔθνεσι· κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς δοκοῦσι, μή πως εἰς κενὸν τρέχω, ἢ ἔδραμον.

3 Ἀλλ' οὐδὲ Τίτος ὁ σὺν ἐμοί, Ἕλλην ὤν, ἠναγκάσθη περιτμηθῆναι·

4 Διὰ δὲ τοὺς παρεισάκτους ψευδαδέλφους, οἵτινες παρεισῆλθον κατασκοπῆσαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν ἣν ἔχομεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἡμᾶς καταδουλώσωνται·

5 Οἷς οὐδὲ πρὸς ὥραν εἴξαμεν τῇ ὑποταγῇ, ἵνα ἡ ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου διαμείνῃ πρὸς ὑμᾶς.

6 Ἀπὸ δὲ τῶν δοκούντων εἶναί τι, ὁποῖοί ποτε ἦσαν, οὐδέν μοι διαφέρει· πρόσωπον Θεὸς ἀνθρώπου οὐ λαμβάνει· ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκοῦντες, οὐδὲν προσανέθεντο.

7 Ἀλλὰ τοὐναντίον, ἰδόντες ὅτι πεπίστευμαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἀκροβυστίας, καθὼς Πέτρος τῆς περιτομῆς,

8 (Ὁ γὰρ ἐνεργήσας Πέτρῳ εἰς ἀποστολὴν τῆς περιτομῆς, ἐνήργησε καὶ ἐμοὶ εἰς τὰ ἔθνη·)

9 Καὶ γνόντες τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι Ἰάκωβος καὶ Κηφᾶς καὶ Ἰωάννης, οἱ δοκοῦντες στῦλοι εἶναι, δεξιὰς ἔδωκαν ἐμοὶ καὶ Βαρνάβᾳ κοινωνίας· ἵνα ἡμεῖς εἰς τὰ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περιτομήν.

10 Μόνον τῶν πτωχῶν ἵνα μνημονεύωμεν· ὃ καὶ ἐσπούδασα αὐτὸ τοῦτο ποιῆσαι.

11 Ὅτε δὲ ἦλθε Πέτρος εἰς Ἀντιόχειαν, κατὰ πρόσωπον αὐτῷ ἀντέστην, ὅτι κατεγνωσμένος ἦν.

12 Πρὸ τοῦ γὰρ ἐλθεῖν τινας ἀπὸ Ἰακώβου, μετὰ τῶν ἐθνῶν συνήσθιεν· ὅτε δὲ ἦλθον, ὑπέστελλε καὶ ἀφώριζεν ἑαυτόν, φοβούμενος τοὺς ἐκ περιτομῆς.

13 Καὶ συνυπεκρίθησαν αὐτῷ καὶ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι· ὥστε καὶ Βαρνάβας συναπήχθη αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει.

14 Ἀλλ' ὅτε εἶδον ὅτι οὐκ ὀρθοποδοῦσι πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου, εἶπον τῷ Πέτρῳ ἔμπροσθεν πάντων· Εἰ σὺ Ἰουδαῖος ὑπάρχων, ἐθνικῶς ζῇς καὶ οὐκ Ἰουδαϊκῶς, τί τὰ ἔθνη ἀναγκάζεις Ἰουδαΐζειν;

15 Ἡμεῖς φύσει Ἰουδαῖοι, καὶ οὐκ ἐξ ἐθνῶν ἁμαρτωλοί,

16 Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου, ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ, καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νό-

μȣ· διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων νόμȣ πᾶσα σάρξ.

17 Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριςῷ, εὑρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοὶ, ἆρα Χριςὸς ἁμαρτίας διάκονος; Μὴ γένοιτο.

18 Εἰ γὰρ ἃ κατέλυσα, ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἐμαυτὸν συνίςημι.

19 Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμȣ νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω.

20 Χριςῷ συνεςαύρωμαι· ζῶ δὲ, οὐκ ἔτι ἐγὼ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριςός· ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκὶ, ἐν πίςει ζῶ τῇ τοῦ υἱȣ̃ τȣ̃ Θεȣ̃, τȣ̃ ἀγαπήσαντός με, καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμȣ̃.

21 Οὐκ ἀθετῶ τὴν χάριν τȣ̃ Θεȣ̃· εἰ γὰρ διὰ νόμȣ δικαιοσύνη, ἄρα Χριςὸς δωρεὰν ἀπέθανεν.

Κεφ. γʹ. 3.

Ω ΑΝΟΗΤΟΙ Γαλάται, τίς ὑμᾶς ἐβάσκανε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι; οἷς κατ' ὀφθαλμȣ̀ς Ἰησȣ̃ς Χριςὸς προεγράφη, ἐν ὑμῖν ἐσταυρωμένος.

2 Τοῦτο μόνον θέλω μαθεῖν ἀφ' ὑμῶν, Ἐξ ἔργων νόμου τὸ Πνεῦμα ἐλάβετε, ἢ ἐξ ἀκοῆς πίςεως;

3 Οὕτως ἀνόητοί ἐςε; ἐναρξάμενοι πνεύματι, νῦν σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε;

4 Τοσαῦτα ἐπάθετε εἰκῆ; εἴγε καὶ εἰκῆ.

5 Ὁ οὖν ἐπιχορηγῶν ὑμῖν τὸ Πνεῦμα, καὶ ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν ὑμῖν, ἐξ ἔργων νόμου ἢ ἐξ ἀκοῆς πίςεως;

6 Καθὼς Ἀβραὰμ ἐπίςευσε τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.

7 Γινώσκετε ἄρα ὅτι οἱ ἐκ πίςεως, οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Ἀβραάμ.

8 Προϊδȣ̃σα δὲ ἡ γραφὴ ὅτι ἐκ πίστεως δικαιοῖ τὰ ἔθνη ὁ Θεὸς, προευηγγελίσατο τῷ Ἀβραάμ· Ὅτι ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πάντα τὰ ἔθνη.

9 Ὥςε οἱ ἐκ πίςεως, εὐλογȣ̃νται σὺν τῷ πιςῷ Ἀβραάμ.

10 Ὅσοι γὰρ ἐξ ἔργων νόμȣ εἰσὶν, ὑπὸ κατάραν εἰσί· γέγραπται γάρ· Ἐπικατάρατος πᾶς ὃς οὐκ ἐμμένει ἐν πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου, τοῦ ποιῆσαι αὐτά.

11 Ὅτι δὲ ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαιȣ̃ται παρὰ τῷ Θεῷ, δῆλον· ὅτι ὁ δίκαιος ἐκ πίςεως ζήσεται.

12 Ὁ δὲ νόμος οὐκ ἔςιν ἐκ πίςεως· ἀλλ' ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος, ζήσεται ἐν αὐτοῖς.

13 Χριςὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας τȣ̃ νόμȣ, γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα· γέ-

γραπται γάρ· Ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου.

14 Ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραὰμ γένηται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως.

15 Ἀδελφοί, κατὰ ἄνθρωπον λέγω· ὅμως ἀνθρώπου κεκυρωμένην διαθήκην οὐδεὶς ἀθετεῖ ἢ ἐπιδιατάσσεται.

16 Τῷ δὲ Ἀβραὰμ ἐῤῥήθησαν αἱ ἐπαγγελίαι, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ. Οὐ λέγει· Καὶ τοῖς σπέρμασιν, ὡς ἐπὶ πολλῶν· ἀλλ', ὡς ἐφ' ἑνός· Καὶ τῷ σπέρματί σου· ὅς ἐστι Χριστός.

17 Τοῦτο δὲ λέγω, διαθήκην προκεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς Χριστὸν, ὁ μετὰ ἔτη τετρακόσια καὶ τριάκοντα γεγονὼς νόμος οὐκ ἀκυροῖ, εἰς τὸ καταργῆσαι τὴν ἐπαγγελίαν.

18 Εἰ γὰρ ἐκ νόμου ἡ κληρονομία, οὐκ ἔτι ἐξ ἐπαγγελίας· τῷ δὲ Ἀβραὰμ δι' ἐπαγγελίας κεχάρισται ὁ Θεός.

19 Τί οὖν ὁ νόμος; Τῶν παραβάσεων χάριν προσετέθη, ἄχρις οὗ ἔλθῃ τὸ σπέρμα ᾧ ἐπήγγελται, διαταγεὶς δι' ἀγγέλων, ἐν χειρὶ μεσίτου.

20 Ὁ δὲ μεσίτης, ἑνὸς οὐκ ἔστιν· ὁ δὲ Θεὸς, εἷς ἐστιν.

21 Ὁ οὖν νόμος κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ; Μὴ γένοιτο· εἰ γὰρ ἐδόθη νόμος ὁ δυνάμενος ζωοποιῆσαι, ὄντως ἂν ἐκ νόμου ἦν ἡ δικαιοσύνη.

22 Ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ γραφὴ τὰ πάντα ὑπὸ ἁμαρτίαν, ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ δοθῇ τοῖς πιστεύουσι.

23 Πρὸ τοῦ δὲ ἐλθεῖν τὴν πίστιν, ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι.

24 Ὥστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστὸν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν·

25 Ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως, οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν.

26 Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

27 Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε.

28 Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος, οὐδὲ Ἕλλην· οὐκ ἔνι δοῦλος, οὐδὲ ἐλεύθερος· οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

29 Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστὲ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.

Κεφ. δ'. 4.

ΛΕΓΩ δὲ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὤν·

2 Ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός.

3 Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι.

4 Ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ γενόμενον ἐκ γυναικὸς, γενόμενον ὑπὸ νόμον·

5 Ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

6 Ὅτι δέ ἐστε υἱοὶ, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, κράζον, Ἀββᾶ, ὁ πατήρ.

7 Ὥστε οὐκ ἔτι εἶ δοῦλος, ἀλλ' υἱός· εἰ δὲ υἱὸς, καὶ κληρονόμος Θεοῦ διὰ Χριστοῦ.

8 Ἀλλὰ τότε μὲν οὐκ εἰδότες Θεὸν, ἐδουλεύσατε τοῖς μὴ φύσει οὖσι θεοῖς·

9 Νῦν δὲ γνόντες Θεὸν, μᾶλλον δὲ γνωσθέντες ὑπὸ Θεοῦ, πῶς ἐπιστρέφετε πάλιν ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα, οἷς πάλιν ἄνωθεν δουλεύειν θέλετε;

10 Ἡμέρας παρατηρεῖσθε, καὶ μῆνας, καὶ καιροὺς, καὶ ἐνιαυτούς.

11 Φοβοῦμαι ὑμᾶς, μή πως εἰκῆ κεκοπίακα εἰς ὑμᾶς.

12 Γίνεσθε ὡς ἐγὼ, ὅτι κἀγὼ ὡς ὑμεῖς· ἀδελφοὶ, δέομαι ὑμῶν· οὐδέν με ἠδικήσατε·

13 Οἴδατε δὲ ὅτι δι' ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς εὐηγγελισάμην ὑμῖν τὸ πρότερον·

14 Καὶ τὸν πειρασμόν μου τὸν ἐν τῇ σαρκί μου οὐκ ἐξουθενήσατε, οὐδὲ ἐξεπτύσατε, ἀλλ' ὡς ἄγγελον Θεοῦ ἐδέξασθέ με, ὡς Χριστὸν Ἰησοῦν.

15 Τίς οὖν ἦν ὁ μακαρισμὸς ὑμῶν; μαρτυρῶ γὰρ ὑμῖν, ὅτι εἰ δυνατὸν, τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν ἐξορύξαντες ἂν ἐδώκατέ μοι.

16 Ὥστε ἐχθρὸς ὑμῶν γέγονα, ἀληθεύων ὑμῖν;

17 Ζηλοῦσιν ὑμᾶς οὐ καλῶς, ἀλλὰ ἐκκλεῖσαι ὑμᾶς θέλουσιν, ἵνα αὐτοὺς ζηλοῦτε.

18 Καλὸν δὲ τὸ ζηλοῦσθαι ἐν καλῷ πάντοτε, καὶ μὴ μόνον ἐν τῷ παρεῖναί με πρὸς ὑμᾶς.

19 Τεκνία μου, οὓς πάλιν ὠδίνω, ἄχρις οὗ μορφωθῇ Χριστὸς ἐν ὑμῖν·

20 Ἤθελον δὲ παρεῖναι πρὸς ὑμᾶς ἄρτι, καὶ ἀλλάξαι τὴν φωνήν μου· ὅτι ἀποροῦμαι ἐν ὑμῖν·

21 Λέγετέ μοι, οἱ ὑπὸ νόμον θέλοντες εἶναι, τὸν νόμον οὐκ ἀκούετε;

22 Γέγραπται γὰρ, ὅτι Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν· ἕνα ἐκ τῆς παιδίσκης, καὶ ἕνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας.

23 Ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης, κατὰ σάρκα γεγέννη-

ται· ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας, διὰ
τῆς ἐπαγγελίας.
24 Ἅτινά ἐστιν ἀλληγορού-
μενα· αὗται γάρ εἰσιν αἱ δύο
διαθῆκαι· μία μὲν ἀπὸ ὄρους
Σινᾶ, εἰς δουλείαν γεννῶσα,
ἥτις ἐστὶν Ἄγαρ.
25 Τὸ γὰρ Ἄγαρ, Σινᾶ ὄρος
ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συστοιχεῖ
δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλὴμ, δουλεύει
δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς.
26 Ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλὴμ,
ἐλευθέρα ἐστὶν, ἥτις ἐστὶ μήτηρ
πάντων ἡμῶν.
27 Γέγραπται γάρ· Εὐφράν-
θητι στεῖρα ἡ οὐ τίκτουσα·
ῥῆξον ϗ βόησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα·
ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου
μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.
28 Ἡμεῖς δὲ, ἀδελφοὶ, κατὰ
Ἰσαὰκ, ἐπαγγελίας τέκνα ἐ-
σμέν.
29 Ἀλλ' ὥσπερ τότε ὁ κατὰ
σάρκα γεννηθεὶς ἐδίωκε τὸν κατὰ
πνεῦμα, οὕτω ϗ νῦν.
30 Ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφή;
Ἔκβαλε τὴν παιδίσκην καὶ τὸν
υἱὸν αὐτῆς· οὐ γὰρ μὴ κλη-
ρονομήσῃ ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης
μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ἐλευθέρας.
31 Ἄρα, ἀδελφοὶ, οὐκ ἐσμὲν
παιδίσκης τέκνα, ἀλλὰ τῆς
ἐλευθέρας.

Κεφ. ε΄. 5.

ΤΗ ἐλευθερίᾳ οὖν ᾗ Χριστὸς
ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, στήκετε,
καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας
ἐνέχεσθε.
2 Ἴδε, ἐγὼ Παῦλος λέγω
ὑμῖν ὅτι ἐὰν περιτέμνησθε,
Χριστὸς ὑμᾶς οὐδὲν ὠφελήσει.
3 Μαρτύρομαι δὲ πάλιν
παντὶ ἀνθρώπῳ περιτεμνομένῳ,
ὅτι ὀφειλέτης ἐστὶν ὅλον τὸν νό-
μον ποιῆσαι.
4 Κατηργήθητε ἀπὸ τοῦ Χρι-
στοῦ, οἵτινες ἐν νόμῳ δικαιοῦσθε·
τῆς χάριτος ἐξεπέσατε.
5 Ἡμεῖς γὰρ πνεύματι ἐκ
πίστεως ἐλπίδα δικαιοσύνης ἀπ-
εκδεχόμεθα.
6 Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε
περιτομή τι ἰσχύει, οὔτε ἀκρο-
βυστία, ἀλλὰ πίστις δι' ἀγάπης
ἐνεργουμένη.
7 Ἐτρέχετε καλῶς· τίς ὑ-
μᾶς ἀνέκοψε τῇ ἀληθείᾳ μὴ
πείθεσθαι;
8 Ἡ πεισμονὴ οὐκ ἐκ τοῦ κα-
λοῦντος ὑμᾶς.
9 Μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύ-
ραμα ζυμοῖ.
10 Ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑμᾶς
ἐν Κυρίῳ, ὅτι οὐδὲν ἄλλο φρο-
νήσετε· ὁ δὲ ταράσσων ὑμᾶς
βαστάσει τὸ κρῖμα, ὅστις ἂν ᾖ.
11 Ἐγὼ δὲ, ἀδελφοὶ, εἰ πε-
ριτομὴν ἔτι κηρύσσω, τί ἔτι
διώκομαι; ἄρα κατήργηται τὸ
σκάνδαλον τοῦ σταυροῦ.
12 Ὄφελον ϗ ἀποκόψονται
οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς.

13 Ὑμεῖς γὰρ ἐπ᾽ ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε, ἀδελφοί· μόνον μὴ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῇ σαρκὶ, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις.

14 Ὁ γὰρ πᾶς νόμος ἐν ἑνὶ λόγῳ πληροῦται, ἐν τῷ· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν.

15 Εἰ δὲ ἀλλήλους δάκνετε καὶ κατεσθίετε, βλέπετε μὴ ὑπὸ ἀλλήλων ἀναλωθῆτε.

16 Λέγω δέ· Πνεύματι περιπατεῖτε, καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελέσητε.

17 Ἡ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ Πνεύματος, τὸ δὲ Πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκός· ταῦτα δὲ ἀντίκειται ἀλλήλοις, ἵνα μὴ ἃ ἂν θέλητε, ταῦτα ποιῆτε.

18 Εἰ δὲ Πνεύματι ἄγεσθε, οὐκ ἐστὲ ὑπὸ νόμον.

19 Φανερὰ δέ ἐστι τὰ ἔργα τῆς σαρκός· ἅτινά ἐστι, μοιχεία, πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια,

20 Εἰδωλολατρεία, φαρμακεία, ἔχθραι, ἔρεις, ζῆλοι, θυμοὶ, ἐριθεῖαι, διχοστασίαι, αἱρέσεις,

21 Φθόνοι, φόνοι, μέθαι, κῶμοι, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις· ἃ προλέγω ὑμῖν, καθὼς καὶ προεῖπον, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν.

22 Ὁ δὲ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις,

23 Πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος.

24 Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ, τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις.

25 Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν.

26 Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες.

Κεφ. ς΄. 6.

ΑΔΕΛΦΟΙ, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἔν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πρᾳότητος· σκοπῶν σεαυτὸν μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς.

2 Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

3 Εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἶναί τι, μηδὲν ὤν, ἑαυτὸν φρεναπατᾷ.

4 Τὸ δὲ ἔργον ἑαυτοῦ δοκιμαζέτω ἕκαστος, καὶ τότε εἰς ἑαυτὸν μόνον τὸ καύχημα ἕξει, καὶ οὐκ εἰς τὸν ἕτερον.

5 Ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον φορτίον βαστάσει.

6 Κοινωνείτω δὲ ὁ κατηχού-

μενος τὸν λόγον τῷ κατηχοῦντι,
ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς.
7 Μὴ πλανᾶσθε· Θεὸς οὐ
μυκτηρίζεται· ὃ γὰρ ἐὰν σπείρῃ
ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ θερίσει.
8 Ὅτι ὁ σπείρων εἰς τὴν σάρκα
ἑαυτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς θερίσει
φθοράν· ὁ δὲ σπείρων εἰς τὸ
πνεῦμα, ἐκ τοῦ πνεύματος θε-
ρίσει ζωὴν αἰώνιον.
9 Τὸ δὲ καλὸν ποιοῦντες μὴ
ἐκκακῶμεν· καιρῷ γὰρ ἰδίῳ θε-
ρίσομεν, μὴ ἐκλυόμενοι.
10 Ἄρα οὖν ὡς καιρὸν ἔχο-
μεν, ἐργαζώμεθα τὸ ἀγαθὸν
πρὸς πάντας, μάλιστα δὲ πρὸς
τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως.
11 Ἴδετε πηλίκοις ὑμῖν γράμ-
μασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί.
12 Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσω-
πῆσαι ἐν σαρκὶ, οὗτοι ἀναγκά-
ζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι,
μόνον ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χρι-
στοῦ διώκωνται.

13 Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτεμνό-
μενοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουσιν·
ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμ-
νεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρ-
κὶ καυχήσωνται.
14 Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυ-
χᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· δι'
οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται,
κἀγὼ τῷ κόσμῳ.
15 Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε
περιτομή τι ἰσχύει, οὔτε ἀκρο-
βυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις.
16 Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ
στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ' αὐτοὺς καὶ
ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ
Θεοῦ.
17 Τοῦ λοιποῦ, κόπους μοι μη-
δεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ
στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ
σώματί μου βαστάζω.
18 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος
ὑμῶν, ἀδελφοί. Ἀμήν.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ

Ε Φ Ε Σ Ι Ο Υ Σ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ θελήματος Θεοῦ, τοῖς ἁγίοις τοῖς οὖσιν ἐν Ἐφέσῳ, καὶ πιστοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις Χριστῷ·

4 Καθὼς ἐξελέξατο ἡμᾶς ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κόσμου, εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους κατενώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγάπῃ·

5 Προορίσας ἡμᾶς εἰς υἱοθεσίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτὸν, κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ,

6 Εἰς ἔπαινον δόξης τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἐν ᾗ ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἠγαπημένῳ·

7 Ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων, κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ·

8 Ἧς ἐπερίσσευσεν εἰς ἡμᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονήσει·

9 Γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ, ἣν προέθετο ἐν αὐτῷ,

10 Εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν, ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ, τά τε ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐν αὐτῷ·

11 Ἐν ᾧ καὶ ἐκληρώθημεν, προορισθέντες κατὰ πρόθεσιν τοῦ τὰ πάντα ἐνεργοῦντος κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ θελήματος αὐτοῦ·

12 Εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ, τοὺς προηλπικότας ἐν τῷ Χριστῷ·

13 Ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς, ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγ-

γέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν· ἐν ᾧ
καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε
τῷ Πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ
ἁγίῳ·
14 Ὅς ἐστιν ἀῤῥαβὼν τῆς κλη-
ρονομίας ἡμῶν, εἰς ἀπολύτρω-
σιν τῆς περιποιήσεως, εἰς ἔπαινον
τῆς δόξης αὐτοῦ.
15 Διὰ τοῦτο κἀγὼ ἀκούσας
τὴν καθ' ὑμᾶς πίστιν ἐν τῷ Κυ-
ρίῳ Ἰησοῦ, καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς
πάντας τοὺς ἁγίους,
16 Οὐ παύομαι εὐχαριστῶν
ὑπὲρ ὑμῶν, μνείαν ὑμῶν ποι-
ούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου·
17 Ἵνα ὁ Θεὸς τοῦ Κυρίου ἡ-
μῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῆς
δόξης, δώῃ ὑμῖν πνεῦμα σοφίας
καὶ ἀποκαλύψεως, ἐν ἐπιγνώσει
αὐτοῦ·
18 Πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς τῆς διανοίας ὑμῶν, εἰς τὸ
εἰδέναι ὑμᾶς τίς ἐστιν ἡ ἐλπὶς τῆς
κλήσεως αὐτοῦ, καὶ τίς ὁ πλοῦτος
τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν
τοῖς ἁγίοις·
19 Καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον
μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς
ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας κατὰ τὴν
ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύος
αὐτοῦ,
20 Ἣν ἐνήργησεν ἐν τῷ Χρι-
στῷ, ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν·
καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν
τοῖς ἐπουρανίοις,
21 Ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς
καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως καὶ κυριό-
τητος, καὶ παντὸς ὀνόματος
ὀνομαζομένου οὐ μόνον ἐν τῷ
αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ
μέλλοντι·
22 Καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ
τοὺς πόδας αὐτοῦ· καὶ αὐτὸν ἔ-
δωκε κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ
ἐκκλησίᾳ,
23 Ἥτις ἐστὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ,
τὸ πλήρωμα τοῦ πάντα ἐν πᾶσι
πληρουμένου.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς τοῖς
παραπτώμασι καὶ ταῖς ἁ-
μαρτίαις·
2 Ἐν αἷς ποτε περιεπατή-
σατε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου
τούτου, κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξου-
σίας τοῦ ἀέρος, τοῦ πνεύματος τοῦ
νῦν ἐνεργοῦντος ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς
ἀπειθείας·
3 Ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες
ἀνεστράφημέν ποτε ἐν ταῖς ἐπι-
θυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν, ποι-
οῦντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς
καὶ τῶν διανοιῶν· καὶ ἦμεν τέκνα
φύσει ὀργῆς, ὡς καὶ οἱ λοιποί·
4 Ὁ δὲ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν
ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην
αὐτοῦ ἣν ἠγάπησεν ἡμᾶς,
5 Καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς
παραπτώμασι, συνεζωοποίησε
τῷ Χριστῷ· χάριτί ἐστε σεσωσ-
μένοι·
6 Καὶ συνήγειρε, καὶ συνεκά-

θισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χρι-
στῷ Ἰησοῦ·
7 Ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰ-
ῶσι τοῖς ἐπερχομένοις τὸν ὑπερ-
βάλλοντα πλοῦτον τῆς χάριτος
αὐτοῦ, ἐν χρηστότητι ἐφ᾽ ἡμᾶς
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
8 Τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σε-
σωσμένοι διὰ τῆς πίστεως· καὶ
τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν· Θεοῦ τὸ δῶ-
ρον·
9 Οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μή τις
καυχήσηται.
10 Αὐτοῦ γάρ ἐσμεν ποίημα,
κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ
ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς προητοί-
μασεν ὁ Θεὸς ἵνα ἐν αὐτοῖς
περιπατήσωμεν.
11 Διὸ μνημονεύετε ὅτι ὑμεῖς
ποτε τὰ ἔθνη ἐν σαρκὶ, οἱ λε-
γόμενοι ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς λεγο-
μένης περιτομῆς ἐν σαρκὶ χει-
ροποιήτου,
12 Ὅτι ἦτε ἐν τῷ καιρῷ ἐκεί-
νῳ χωρὶς Χριστοῦ, ἀπηλλοτριω-
μένοι τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραὴλ,
καὶ ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγε-
λίας, ἐλπίδα μὴ ἔχοντες, καὶ
ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ.
13 Νυνὶ δὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,
ὑμεῖς οἵ ποτε ὄντες μακρὰν,
ἐγγὺς ἐγενήθητε ἐν τῷ αἵματι
τοῦ Χριστοῦ.
14 Αὐτὸς γάρ ἐστιν ἡ εἰρήνη
ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα
ἓν, καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγ-
μοῦ λύσας·
15 Τὴν ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ
αὐτοῦ, τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν
δόγμασι καταργήσας, ἵνα τοὺς
δύο κτίσῃ ἐν ἑαυτῷ εἰς ἕνα και-
νὸν ἄνθρωπον, ποιῶν εἰρήνην,
16 Καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς
ἀμφοτέρους ἐν ἑνὶ σώματι τῷ
Θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ, ἀποκτείνας
τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ·
17 Καὶ ἐλθὼν εὐηγγελίσατο
εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν, καὶ
τοῖς ἐγγύς·
18 Ὅτι δι᾽ αὐτοῦ ἔχομεν τὴν
προσαγωγὴν οἱ ἀμφότεροι ἐν ἑνὶ
Πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα.
19 Ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ
πάροικοι, ἀλλὰ συμπολῖται τῶν
ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ·
20 Ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ
θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προ-
φητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ
Ἰησοῦ Χριστοῦ·
21 Ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ
συναρμολογουμένη αὔξει εἰς ναὸν
ἅγιον ἐν Κυρίῳ·
22 Ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδο-
μεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ
ἐν Πνεύματι.

Κεφ. γ΄. 3.

ΤΟΥΤΟΥ χάριν ἐγὼ Παῦ-
λος ὁ δέσμιος τοῦ Χριστοῦ
Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἐθνῶν·
2 Εἴγε ἠκούσατε τὴν οἰκονομίαν
τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ τῆς δοθείσης
μοι εἰς ὑμᾶς·

3 Ὅτι κατὰ ἀποκάλυψιν ἐ-
γνώρισέ μοι τὸ μυστήριον, καθ-
ὼς προέγραψα ἐν ὀλίγῳ·
4 Πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγινώσ-
κοντες νοῆσαι τὴν σύνεσίν μου ἐν
τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χριστοῦ·
5 Ὃ ἐν ἑτέραις γενεαῖς οὐκ
ἐγνωρίσθη τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώ-
πων, ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς
ἁγίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ καὶ προ-
φήταις ἐν Πνεύματι·
6 Εἶναι τὰ ἔθνη συγκληρο-
νόμα, καὶ σύσσωμα, καὶ συμμέτ-
οχα τῆς ἐπαγγελίας αὐτοῦ ἐν τῷ
Χριστῷ, διὰ τοῦ εὐαγγελίου·
7 Οὗ ἐγενόμην διάκονος κατὰ
τὴν δωρεὰν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ τὴν
δοθεῖσάν μοι κατὰ τὴν ἐνέργειαν
τῆς δυνάμεως αὐτοῦ·
8 Ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάν-
των τῶν ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις
αὕτη, ἐν τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγε-
λίσασθαι τὸν ἀνεξιχνίαστον πλοῦ-
τον τοῦ Χριστοῦ,
9 Καὶ φωτίσαι πάντας τίς
ἡ κοινωνία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀπο-
κεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν
τῷ Θεῷ, τῷ τὰ πάντα κτί-
σαντι διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ·
10 Ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς
ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς
ἐπουρανίοις, διὰ τῆς ἐκκλησίας,
ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ Θεοῦ·
11 Κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώ-
νων, ἣν ἐποίησεν ἐν Χριστῷ Ἰη-
σοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν·
12 Ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παῤῥη-
σίαν καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐν πε-
ποιθήσει, διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ·
13 Διὸ αἰτοῦμαι μὴ ἐκκακεῖν
ἐν ταῖς θλίψεσί μου ὑπὲρ ὑμῶν,
ἥτις ἐστὶ δόξα ὑμῶν·
14 Τούτου χάριν κάμπτω τὰ
γόνατά μου πρὸς τὸν πατέρα τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
15 Ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ ἐν
οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζε-
ται·
16 Ἵνα δῴη ὑμῖν κατὰ τὸν
πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ, δυνάμει
κραταιωθῆναι διὰ τοῦ Πνεύμα-
τος αὐτοῦ, εἰς τὸν ἔσω ἄνθρω-
πον·
17 Κατοικῆσαι τὸν Χριστὸν διὰ
τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑ-
μῶν·
18 Ἐν ἀγάπῃ ἐῤῥιζωμένοι καὶ
τεθεμελιωμένοι· ἵνα ἐξισχύ-
σητε καταλαβέσθαι σὺν πᾶσι
τοῖς ἁγίοις, τί τὸ πλάτος, καὶ
μῆκος, καὶ βάθος, καὶ ὕψος·
19 Γνῶναί τε τὴν ὑπερβάλλου-
σαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χρι-
στοῦ, ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν
τὸ πλήρωμα τοῦ Θεοῦ.
20 Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ
πάντα ποιῆσαι ὑπὲρ ἐκ πε-
ρισσοῦ ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν,
κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην
ἐν ἡμῖν,
21 Αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκ-
κλησίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, εἰς

πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κεφ. δʹ. 4.

ΠΑΡΑΚΑΛΩ οὖν ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν Κυρίῳ, ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε,

2 Μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πρᾳότητος, μετὰ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ·

3 Σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἑνότητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης.

4 Ἓν σῶμα καὶ ἓν Πνεῦμα, καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν·

5 Εἷς Κύριος, μία πίστις, ἓν βάπτισμα·

6 Εἷς Θεὸς καὶ πατὴρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων, καὶ διὰ πάντων, καὶ ἐν πᾶσιν ὑμῖν.

7 Ἑνὶ δὲ ἑκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ.

8 Διὸ λέγει· Ἀναβὰς εἰς ὕψος, ᾐχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν, καὶ ἔδωκε δόματα τοῖς ἀνθρώποις.

9 Τὸ δὲ, Ἀνέβη, τί ἐστιν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς;

10 Ὁ καταβὰς, αὐτός ἐστι καὶ ὁ ἀναβὰς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα.

11 Καὶ αὐτὸς ἔδωκε, τοὺς μὲν, ἀποστόλους· τοὺς δὲ, προφήτας· τοὺς δὲ, εὐαγγελιστάς· τοὺς δὲ, ποιμένας καὶ διδασκάλους·

12 Πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων, εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ·

13 Μέχρι καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως, καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ·

14 Ἵνα μηκέτι ὦμεν νήπιοι, κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας, ἐν τῇ κυβείᾳ τῶν ἀνθρώπων, ἐν πανουργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδείαν τῆς πλάνης·

15 Ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀγάπῃ, αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ, ὁ Χριστός·

16 Ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα συναρμολογούμενον καὶ συμβιβαζόμενον διὰ πάσης ἁφῆς τῆς ἐπιχορηγίας, κατ' ἐνέργειαν ἐν μέτρῳ ἑνὸς ἑκάστου μέρους τὴν αὔξησιν τοῦ σώματος ποιεῖται, εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ.

17 Τοῦτο οὖν λέγω καὶ μαρτύρομαι ἐν Κυρίῳ, μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν, καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη περιπατεῖ, ἐν ματαιότητι τοῦ νοὸς αὐτῶν·

18 Ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ, ὄντες ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς, διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν·

19 Οἵτινες ἀπηλγηκότες ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ, εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης ἐν πλεονεξίᾳ.

20 Ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως ἐμάθετε τὸν Χριστόν·

21 Εἴγε αὐτὸν ἠκούσατε, καὶ ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε, καθώς ἐστιν ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰησοῦ·

22 Ἀποθέσθαι ὑμᾶς κατὰ τὴν προτέραν ἀναστροφὴν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης·

23 Ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοὸς ὑμῶν,

24 Καὶ ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἄνθρωπον, τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας.

25 Διὸ ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος, λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ· ὅτι ἐσμὲν ἀλλήλων μέλη.

26 Ὀργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ ὑμῶν·

27 Μήτε δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ.

28 Ὁ κλέπτων μηκέτι κλεπτέτω, μᾶλλον δὲ κοπιάτω, ἐργαζόμενος τὸ ἀγαθὸν ταῖς χερσὶν, ἵνα ἔχῃ μεταδιδόναι τῷ χρείαν ἔχοντι.

29 Πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω· ἀλλ' εἴτις ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας, ἵνα δῷ χάριν τοῖς ἀκούουσι.

30 Καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ, ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως.

31 Πᾶσα πικρία, καὶ θυμὸς, καὶ ὀργὴ, καὶ κραυγὴ, καὶ βλασφημία ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν, σὺν πάσῃ κακίᾳ.

32 Γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους χρηστοὶ, εὔσπλαγχνοι, χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, καθὼς καὶ ὁ Θεὸς ἐν Χριστῷ ἐχαρίσατο ὑμῖν.

Κεφ. έ. 5.

ΓΙΝΕΣΘΕ οὖν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς τέκνα ἀγαπητά·

2 Καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ Θεῷ, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας.

3 Πορνεία δὲ καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία ἢ πλεονεξία μηδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν, καθὼς πρέπει ἁγίοις·

4 Καὶ αἰσχρότης, καὶ μωρολογία, ἢ εὐτραπελία, τὰ οὐκ ἀνήκοντα, ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία.

5 Τοῦτο γὰρ ἴστε γινώσκοντες, ὅτι πᾶς πόρνος, ἢ ἀκάθαρτος, ἢ πλεονέκτης, ὅς ἐστιν εἰδωλολάτρης, οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ.

6 Μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις· διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας.

7 Μὴ οὖν γίνεσθε συμμέτοχοι αὐτῶν.

8 Ἦτε γάρ ποτε σκότος, νῦν δὲ φῶς ἐν Κυρίῳ· ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε·

9 (Ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ·)

10 Δοκιμάζοντες τί ἐστιν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ.

11 Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε.

12 Τὰ γὰρ κρυφῆ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν, αἰσχρόν ἐστι καὶ λέγειν.

13 Τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα, ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον, φῶς ἐστι.

14 Διὸ λέγει· Ἔγειραι ὁ καθεύδων, καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ Χριστός.

15 Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε· μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί·

16 Ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραί εἰσι.

17 Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες τί τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου.

18 Καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐστιν ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν Πνεύματι·

19 Λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς· ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ·

20 Εὐχαριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῷ Θεῷ καὶ πατρί·

21 Ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Θεοῦ.

22 Αἱ γυναῖκες, τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε, ὡς τῷ Κυρίῳ·

23 Ὅτι ὁ ἀνήρ ἐστι κεφαλὴ τῆς γυναικὸς, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας· καὶ αὐτός ἐστι σωτὴρ τοῦ σώματος.

24 Ἀλλ' ὥσπερ ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, οὕτω καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἐν παντί.

25 Οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν ἐκκλησίαν,

ϗ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς·

26 Ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ, καθαρίσας τῷ λȣτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι·

27 Ἵνα παραστήσῃ αὐτὴν ἑαυτῷ ἔνδοξον, τὴν ἐκκλησίαν μὴ ἔχȣσαν σπῖλον, ἢ ῥυτίδα, ἤ τι τῶν τοιȣ́των, ἀλλ᾽ ἵνα ᾖ ἁγία ϗ ἄμωμος.

28 Οὕτως ὀφείλȣσιν οἱ ἄνδρες ἀγαπᾷν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας, ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα. Ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτȣ͂ γυναῖκα, ἑαυτὸν ἀγαπᾷ.

29 Οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν ἑαυτȣ͂ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ᾽ ἐκτρέφει ϗ θάλπει αὐτὴν, καθὼς καὶ ὁ Κύριος τὴν ἐκκλησίαν·

30 Ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτȣ͂, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτȣ͂, ϗ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτȣ͂.

31 Ἀντὶ τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτȣ͂ καὶ τὴν μητέρα, ϗ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτȣ͂, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

32 Τὸ μυστήριον τȣ͂το μέγα ἐστίν· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν, ϗ εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

33 Πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ᾽ ἕνα, ἕκαστος τὴν ἑαυτȣ͂ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτόν· ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα.

Κεφ. ϛʹ. 6.

ΤΑ τέκνα ὑπακȣ́ετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν ἐν Κυρίῳ· τȣ͂το γάρ ἐστι δίκαιον.

2 Τίμα τὸν πατέρα σȣ ϗ τὴν μητέρα· (ἥτις ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ·)

3 Ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς.

4 Καὶ οἱ πατέρες μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλ᾽ ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νȣθεσίᾳ Κυρίȣ.

5 Οἱ δοῦλοι ὑπακούετε τοῖς κυρίοις κατὰ σάρκα, μετὰ φόβου καὶ τρόμȣ, ἐν ἁπλότητι τῆς καρδίας ὑμῶν, ὡς τῷ Χριστῷ·

6 Μὴ κατ᾽ ὀφθαλμοδȣλείαν ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ᾽ ὡς δȣ͂λοι τοῦ Χριστȣ͂, ποιȣ͂ντες τὸ θέλημα τοῦ Θεȣ͂ ἐκ ψυχῆς,

7 Μετ᾽ εὐνοίας δȣλεύοντες τῷ Κυρίῳ, καὶ οὐκ ἀνθρώποις·

8 Εἰδότες ὅτι ὃ ἐάν τι ἕκαστος ποιήσῃ ἀγαθὸν, τȣ͂το κομιεῖται παρὰ τοῦ Κυρίου, εἴτε δȣ͂λος, εἴτε ἐλεύθερος.

9 Καὶ οἱ κύριοι τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐτȣ̀ς, ἀνιέντες τὴν ἀπειλήν· εἰδότες ὅτι καὶ ὑμῶν αὐτῶν ὁ Κύριός ἐστιν ἐν ȣ̓ρανοῖς, ϗ προσωποληψία ȣ̓κ ἔστι παρ᾽ αὐτῷ.

10 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, ἐνδυναμȣ͂σθε ἐν Κυρίῳ, ϗ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτȣ͂.

11 Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου.

12 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχὰς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις.

13 Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ, καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στῆναι.

14 Στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὀσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης,

15 Καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἑτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης·

16 Ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι·

17 Καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὅ ἐστι ῥῆμα Θεοῦ·

18 Διὰ πάσης προσευχῆς καὶ δεήσεως προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν Πνεύματι, καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει καὶ δεήσει περὶ πάντων τῶν ἁγίων,

19 Καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα μοι δοθείη λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου ἐν παῤῥησίᾳ, γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου·

20 Ὑπὲρ οὗ πρεσβεύω ἐν ἁλύσει, ἵνα ἐν αὐτῷ παῤῥησιάσωμαι, ὡς δεῖ με λαλῆσαι.

21 Ἵνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς τὰ κατ' ἐμὲ, τί πράσσω, πάντα ὑμῖν γνωρίσει Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς, καὶ πιστὸς διάκονος ἐν Κυρίῳ·

22 Ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν, καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν.

23 Εἰρήνη τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ ἀγάπη μετὰ πίστεως ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

24 Ἡ χάρις μετὰ πάντων τῶν ἀγαπώντων τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν ἀφθαρσίᾳ. Ἀμήν.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ

ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α΄. 1.
ΠΑΥΛΟΣ καὶ Τιμόθεος δοῦ-
λοι Ἰησοῦ Χριστοῦ, πᾶσι
τοῖς ἁγίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, τοῖς
οὖσιν ἐν Φιλίπποις, σὺν ἐπισκό-
ποις καὶ διακόνοις·
2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ
Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ.
3 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου ἐπὶ
πάσῃ τῇ μνείᾳ ὑμῶν,
4 Πάντοτε ἐν πάσῃ δεήσει
μου ὑπὲρ πάντων ὑμῶν μετὰ
χαρᾶς τὴν δέησιν ποιούμενος,
5 Ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ ὑμῶν εἰς
τὸ εὐαγγέλιον, ἀπὸ πρώτης ἡ-
μέρας ἄχρι τοῦ νῦν·
6 Πεποιθὼς αὐτὸ τοῦτο, ὅτι
ὁ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον
ἀγαθὸν, ἐπιτελέσει ἄχρις ἡμέ-
ρας Ἰησοῦ Χριστοῦ·
7 Καθώς ἐστι δίκαιον ἐμοὶ τοῦ-
το φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν,
διὰ τὸ ἔχειν με ἐν τῇ καρδίᾳ
ὑμᾶς, ἔν τε τοῖς δεσμοῖς μου, καὶ
τῇ ἀπολογίᾳ, καὶ βεβαιώσει τοῦ
εὐαγγελίου, συγκοινωνούς μου τῆς
χάριτος πάντας ὑμᾶς ὄντας.
8 Μάρτυς γάρ μου ἐστὶν ὁ
Θεὸς, ὡς ἐπιποθῶ πάντας ὑ-
μᾶς ἐν σπλάγχνοις Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ.
9 Καὶ τοῦτο προσεύχομαι,
ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἔτι μᾶλλον
καὶ μᾶλλον περισσεύῃ ἐν ἐπι-
γνώσει καὶ πάσῃ αἰσθήσει·
10 Εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς
τὰ διαφέροντα, ἵνα ἦτε εἰλι-
κρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέ-
ραν Χριστοῦ·
11 Πεπληρωμένοι καρπῶν δι-
καιοσύνης τῶν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον Θεοῦ.
12 Γινώσκειν δὲ ὑμᾶς βού-
λομαι, ἀδελφοὶ, ὅτι τὰ *κατ'
ἐμὲ μᾶλλον εἰς προκοπὴν τοῦ
εὐαγγελίου ἐλήλυθεν.
13 Ὥστε τοὺς δεσμούς μου φα-
νεροὺς ἐν Χριστῷ γενέσθαι ἐν ὅ-
λῳ τῷ πραιτωρίῳ, καὶ τοῖς λοι-
ποῖς πᾶσι·
14 Καὶ τοὺς πλείονας τῶν ἀδελ-

φῶν ἐν Κυρίῳ, πεποιθότας τοῖς δεσμοῖς μȣ, περισσοτέρως τολμᾷν ἀφόϐως τὸν λόγον λαλεῖν.

15 Τινὲς μὲν ϗ διὰ φθόνον ϗ ἔριν, τινὲς δὲ ϗ δι᾽ εὐδοκίαν τὸν Χριςὸν κηρύσσȣσιν.

16 Οἱ μὲν ἐξ ἐριθείας τὸν Χριςὸν καταγγέλλȣσιν ȣ̓χ ἁγνῶς, οἰόμενοι θλίψιν ἐπιφέρειν τοῖς δεσμοῖς μȣ·

17 Οἱ δὲ ἐξ ἀγάπης, εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογίαν τȣ̃ εὐαγγελίȣ κεῖμαι.

18 Τί γάρ; πλὴν παντὶ τρόπῳ, εἴτε προφάσει, εἴτε ἀληθείᾳ, Χριςὸς καταγγέλλεται· καὶ ἐν τȣ́τῳ χαίρω, ἀλλὰ καὶ χαρήσομαι.

19 Οἶδα γὰρ ὅτι τοῦτό μοι ἀποϐήσεται εἰς σωτηρίαν διὰ τῆς ὑμῶν δεήσεως, καὶ ἐπιχορηγίας τȣ̃ Πνεύματος Ἰησȣ̃ Χριςȣ̃·

20 Κατὰ τὴν ἀποκαραδοκίαν καὶ ἐλπίδα μȣ, ὅτι ἐν ȣ̓δενὶ αἰσχυνθήσομαι, ἀλλ᾽ ἐν πάσῃ παῤῥησίᾳ, ὡς πάντοτε, ϗ νῦν μεγαλυνθήσεται Χριστὸς ἐν τῷ σώματί μȣ, εἴτε διὰ ζωῆς, εἴτε διὰ θανάτȣ.

21 Ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν, Χριςός· ϗ τὸ ἀποθανεῖν, κέρδος.

22 Εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκὶ, τȣ̃τό μοι καρπὸς ἔργου, καὶ τί αἱρήσομαι οὐ γνωρίζω.

23 Συνέχομαι γὰρ ἐκ τῶν δύο, τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων εἰς τὸ ἀναλῦσαι, καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι· πολλῷ μᾶλλον κρεῖσσον·

24 Τὸ δὲ ἐπιμένειν ἐν τῇ σαρκὶ, ἀναγκαιότερον δι᾽ ὑμᾶς.

25 Καὶ τȣ̃το πεποιθὼς οἶδα ὅτι μενῶ ϗ συμπαραμενῶ πᾶσιν ὑμῖν, εἰς τὴν ὑμῶν προκοπὴν ϗ χαρὰν τῆς πίςεως·

26 Ἵνα τὸ καύχημα ὑμῶν περισσεύῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐν ἐμοὶ, διὰ τῆς ἐμῆς παρουσίας πάλιν πρὸς ὑμᾶς.

27 Μόνον ἀξίως τȣ̃ εὐαγγελίȣ τȣ̃ Χριςȣ̃ πολιτεύεσθε, ἵνα εἴτε ἐλθὼν ϗ ἰδὼν ὑμᾶς, εἴτε ἀπὼν, ἀκȣ́σω τὰ περὶ ὑμῶν, ὅτι ςήκετε ἐν ἑνὶ πνεύματι, μιᾷ ψυχῇ συναθλοῦντες τῇ πίστει τȣ̃ εὐαγγελίȣ·

28 Καὶ μὴ πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων· ἥτις αὐτοῖς μέν ἐστιν ἔνδειξις ἀπωλείας, ὑμῖν δὲ σωτηρίας, ϗ τȣ̃το ἀπὸ Θεȣ̃·

29 Ὅτι ὑμῖν ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτȣ̃ πάσχειν·

30 Τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες οἷον ἴδετε ἐν ἐμοὶ, ϗ νῦν ἀκȣ́ετε ἐν ἐμοί.

Κεφ. β΄. 2.

ΕΙ τις οὖν παράκλησις ἐν Χριςῷ, εἴ τι παραμύθιον ἀγάπης, εἴ τις κοινωνία Πνεύ-

ματος, εἴ τινα σπλάγχνα καὶ
οἰκτιρμοὶ,
2 Πληρώσατέ μου τὴν χαρὰν,
ἵνα τὸ αὐτὸ φρονῆτε, τὴν αὐτὴν
ἀγάπην ἔχοντες, σύμψυχοι,
τὸ ἓν φρονοῦντες·
3 Μηδὲν κατὰ ἐρίθειαν ἢ
κενοδοξίαν, ἀλλὰ τῇ ταπεινο-
φροσύνῃ ἀλλήλους ἡγούμενοι
ὑπερέχοντας ἑαυτῶν.
4 Μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστος σκο-
πεῖτε, ἀλλὰ καὶ τὰ ἑτέρων
ἕκαστος.
5 Τοῦτο γὰρ φρονείσθω ἐν ὑ-
μῖν ὃ ϗ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·
6 Ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρ-
χων, οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο
τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ·
7 Ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε, μορ-
φὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι
ἀνθρώπων γενόμενος,
8 Καὶ σχήματι εὑρεθεὶς ὡς
ἄνθρωπος, ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν,
γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θα-
νάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ·
9 Διὸ ϗ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερ-
ύψωσε, καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ
ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα·
10 Ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ
πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων ϗ
ἐπιγείων καὶ καταχθονίων·
11 Καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξο-
μολογήσηται ὅτι Κύριος Ἰησοῦς
Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ πατρός.
12 Ὥστε, ἀγαπητοί μου, καθ-
ὼς πάντοτε ὑπηκούσατε, μὴ
ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου μόνον,
ἀλλὰ νῦν πολλῷ μᾶλλον ἐν
τῇ ἀπουσίᾳ μου, μετὰ φόβου ϗ
τρόμου τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατ-
εργάζεσθε·
13 Ὁ Θεὸς γάρ ἐστιν ὁ ἐνερ-
γῶν ἐν ὑμῖν ϗ τὸ θέλειν ϗ τὸ
ἐνεργεῖν, ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας.
14 Πάντα ποιεῖτε χωρὶς
γογγυσμῶν ϗ διαλογισμῶν·
15 Ἵνα γένησθε ἄμεμπτοι ϗ
ἀκέραιοι, τέκνα Θεοῦ ἀμώμητα
ἐν μέσῳ γενεᾶς σκολιᾶς ϗ διε-
στραμμένης· ἐν οἷς φαίνεσθε ὡς
φωστῆρες ἐν κόσμῳ,
16 Λόγον ζωῆς ἐπέχοντες·
εἰς καύχημα ἐμοὶ εἰς ἡμέραν
Χριστοῦ, ὅτι οὐκ εἰς κενὸν ἔδρα-
μον, οὐδὲ εἰς κενὸν ἐκοπίασα.
17 Ἀλλ' εἰ ϗ σπένδομαι ἐπὶ
τῇ θυσίᾳ καὶ λειτουργίᾳ τῆς πί-
στεως ὑμῶν, χαίρω ϗ συγχαίρω
πᾶσιν ὑμῖν.
18 Τὸ δ' αὐτὸ ϗ ὑμεῖς χαί-
ρετε, ϗ συγχαίρετέ μοι.
19 Ἐλπίζω δὲ ἐν Κυρίῳ Ἰη-
σοῦ, Τιμόθεον ταχέως πέμ-
ψαι ὑμῖν, ἵνα κἀγὼ εὐψυχῶ,
γνοὺς τὰ περὶ ὑμῶν.
20 Οὐδένα γὰρ ἔχω ἰσόψυ-
χον, ὅστις γνησίως τὰ περὶ ὑ-
μῶν μεριμνήσει.
21 Οἱ πάντες γὰρ τὰ ἑαυ-
τῶν ζητοῦσιν, οὐ τὰ τοῦ Χριστοῦ
Ἰησοῦ.
22 Τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ γι-

γινώσκετε, ὅτι ὡς πατρὶ τέκνον, σὺν ἐμοὶ ἐδούλευσεν εἰς τὸ εὐαγγέλιον.

23 Τοῦτον μὲν οὖν ἐλπίζω πέμψαι, ὡς ἂν ἀπίδω τὰ περὶ ἐμὲ, ἐξαυτῆς.

24 Πέποιθα δὲ ἐν Κυρίῳ, ὅτι ϗ αὐτὸς ταχέως ἐλεύσομαι.

25 Ἀναγκαῖον δὲ ἡγησάμην, Ἐπαφρόδιτον τὸν ἀδελφὸν ϗ συνεργὸν καὶ συστρατιώτην μου, ὑμῶν δὲ ἀπόστολον, ϗ λειτουργὸν τῆς χρείας μου, πέμψαι πρὸς ὑμᾶς·

26 Ἐπειδὴ ἐπιποθῶν ἦν πάντας ὑμᾶς, καὶ ἀδημονῶν, διότι ἠκούσατε ὅτι ἠσθένησε.

27 Καὶ γὰρ ἠσθένησε παραπλήσιον θανάτῳ· ἀλλ' ὁ Θεὸς αὐτὸν ἠλέησεν· οὐκ αὐτὸν δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐμὲ, ἵνα μὴ λύπην ἐπὶ λύπῃ σχῶ.

28 Σπουδαιοτέρως οὖν ἔπεμψα αὐτὸν, ἵνα ἰδόντες αὐτὸν πάλιν, χαρῆτε, κἀγὼ ἀλυπότερος ὦ.

29 Προσδέχεσθε οὖν αὐτὸν ἐν Κυρίῳ μετὰ πάσης χαρᾶς, καὶ τοὺς τοιούτους ἐντίμους ἔχετε·

30 Ὅτι διὰ τὸ ἔργον τοῦ Χριστοῦ μέχρι θανάτου ἤγγισε, παραβουλευσάμενος τῇ ψυχῇ, ἵνα ἀναπληρώσῃ τὸ ὑμῶν ὑστέρημα τῆς πρός με λειτουργίας.

Κεφ. γ΄. 3.

ΤΟ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, χαίρετε ἐν Κυρίῳ. Τὰ αὐτὰ γράφειν ὑμῖν, ἐμοὶ μὲν οὐκ ὀκνηρὸν, ὑμῖν δὲ ἀσφαλές.

2 Βλέπετε τοὺς κύνας, βλέπετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας, βλέπετε τὴν κατατομήν.

3 Ἡμεῖς γάρ ἐσμεν ἡ περιτομὴ, οἱ πνεύματι Θεῷ λατρεύοντες, καὶ καυχώμενοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ οὐκ ἐν σαρκὶ πεποιθότες·

4 Καίπερ ἐγὼ ἔχων πεποίθησιν καὶ ἐν σαρκί. Εἴ τις δοκεῖ ἄλλος πεποιθέναι ἐν σαρκὶ, ἐγὼ μᾶλλον·

5 Περιτομὴ ὀκταήμερος, ἐκ γένους Ἰσραὴλ, φυλῆς Βενιαμὶν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων, κατὰ νόμον Φαρισαῖος,

6 Κατὰ ζῆλον διώκων τὴν ἐκκλησίαν, κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ γενόμενος ἄμεμπτος.

7 Ἀλλ' ἅτινα ἦν μοι κέρδη, ταῦτα ἥγημαι διὰ τὸν Χριστὸν ζημίαν.

8 Ἀλλὰ μενοῦνγε ϗ ἡγοῦμαι πάντα ζημίαν εἶναι διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου μου, δι' ὃν τὰ πάντα ἐζημιώθην, καὶ ἡγοῦμαι σκύβαλα εἶναι, ἵνα Χριστὸν κερδήσω,

9 Καὶ εὑρεθῶ ἐν αὐτῷ, μὴ ἔχων ἐμὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου, ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως Χριστοῦ, τὴν ἐκ Θεοῦ δικαιοσύνην ἐπὶ τῇ πίστει·

10 Τοῦ γνῶναι αὐτὸν, καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ, καὶ τὴν κοινωνίαν τῶν παθημάτων αὐτοῦ, συμμορφούμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ·

11 Εἴ πως καταντήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν τῶν νεκρῶν.

12 Οὐχ ὅτι ἤδη ἔλαβον, ἢ ἤδη τετελείωμαι· διώκω δὲ εἰ καὶ καταλάβω, ἐφ' ᾧ καὶ κατελήφθην ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ.

13 Ἀδελφοὶ, ἐγὼ ἐμαυτὸν οὐ λογίζομαι κατειληφέναι·

14 Ἓν δὲ, τὰ μὲν ὀπίσω ἐπιλανθανόμενος, τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος, κατὰ σκοπὸν διώκω ἐπὶ τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

15 Ὅσοι οὖν τέλειοι, τοῦτο φρονῶμεν· καὶ εἴ τι ἑτέρως φρονεῖτε, καὶ τοῦτο ὁ Θεὸς ὑμῖν ἀποκαλύψει.

16 Πλὴν εἰς ὃ ἐφθάσαμεν, τῷ αὐτῷ στοιχεῖν κανόνι, τὸ αὐτὸ φρονεῖν.

17 Συμμιμηταί μου γίνεσθε, ἀδελφοὶ, καὶ σκοπεῖτε τοὺς οὕτω περιπατοῦντας, καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς.

18 Πολλοὶ γὰρ περιπατοῦσιν, οὓς πολλάκις ἔλεγον ὑμῖν, νῦν δὲ καὶ κλαίων λέγω, τοὺς ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ·

19 Ὧν τὸ τέλος ἀπώλεια, ὧν ὁ θεὸς ἡ κοιλία, καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν, οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες.

20 Ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὗ καὶ σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν·

21 Ὃς μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι ἑαυτῷ τὰ πάντα.

Κεφ. δ'. 4.

ΩΣΤΕ, ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ καὶ ἐπιπόθητοι, χαρὰ καὶ στέφανός μου, οὕτω στήκετε ἐν Κυρίῳ, ἀγαπητοί.

2 Εὐωδίαν παρακαλῶ, καὶ Συντύχην παρακαλῶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν Κυρίῳ.

3 Καὶ ἐρωτῶ καί σε, σύζυγε γνήσιε, συλλαμβάνου αὐταῖς, αἵτινες ἐν τῷ εὐαγγελίῳ συνήθλησάν μοι, μετὰ καὶ Κλήμεντος, καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου, ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς.

4 Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἐρῶ, χαίρετε.

5 Τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις· ὁ Κύριος ἐγγύς.

6 Μηδὲν μεριμνᾶτε· ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰ-

τήματα ὑμῶν γνωριζέσθω πρὸς
τ̃ Θεόν·
7 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ, ἡ
ὑπερέχȣσα πάντα νοῦν, φρου-
ρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν ϗ τὰ
νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰη-
σοῦ.
8 Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοὶ, ὅσα
ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνὰ, ὅσα
δίκαια, ὅσα ἁγνὰ, ὅσα προσ-
φιλῆ, ὅσα εὔφημα, εἴ τις ἀρετὴ
ϗ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογί-
ζεσθε·
9 Ἃ καὶ ἐμάθετε, ϗ παρ-
ελάβετε, καὶ ἠκȣ́σατε, ϗ εἴδετε
ἐν ἐμοὶ, ταῦτα πράσσετε· καὶ
ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ᾽
ὑμῶν.
10 Ἐχάρην δὲ ἐν Κυρίῳ με-
γάλως, ὅτι ἤδη ποτὲ ἀνεθά-
λετε τὸ ὑπὲρ ἐμȣ̃ φρονεῖν· ἐφ᾽
ᾧ ϗ ἐφρονεῖτε, ἠκαιρεῖσθε δέ.
11 Οὐχ ὅτι καθ᾽ ὑστέρησιν
λέγω· ἐγὼ γὰρ ἔμαθον, ἐν οἷς
εἰμι, αὐτάρκης εἶναι.
12 Οἶδα δὲ ταπεινοῦσθαι,
οἶδα καὶ περισσεύειν· ἐν παντὶ
ϗ ἐν πᾶσι μεμύημαι ϗ χορ-
τάζεσθαι ϗ πεινᾶν, ϗ περισ-
σεύειν ϗ ὑςερεῖσθαι.
13 Πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυ-
ναμȣ̃ντί με Χριςῷ.
14 Πλὴν καλῶς ἐποιήσατε,
συγκοινωνήσαντές μȣ τῇ θλί-
ψει.
15 Οἴδατε δὲ ϗ ὑμεῖς, Φι-
λιππήσιοι, ὅτι ἐν ἀρχῇ τȣ̃ εὐ-
αγγελίȣ, ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ Μα-
κεδονίας, ȣ̓δεμία μοι ἐκκλησία
ἐκοινώνησεν εἰς λόγον δόσεως
καὶ λήψεως, εἰ μὴ ὑμεῖς μό-
νοι·
16 Ὅτι ϗ ἐν Θεσσαλονίκῃ ϗ
ἅπαξ καὶ δὶς εἰς τ̃ χρείαν μοι
ἐπέμψατε.
17 Οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δό-
μα, ἀλλ᾽ ἐπιζητῶ τὸν καρπὸν
τὸν πλεονάζοντα εἰς λόγον ὑ-
μῶν.
18 Ἀπέχω δὲ πάντα, καὶ
περισσεύω· πεπλήρωμαι, δεξά-
μενος παρὰ Ἐπαφροδίτου τὰ
παρ᾽ ὑμῶν, ὀσμὴν εὐωδίας,
θυσίαν δεκτὴν, εὐάρεστον τῷ
Θεῷ.
19 Ὁ δὲ Θεός μȣ πληρώσει
πᾶσαν χρείαν ὑμῶν κατὰ τὸν
πλȣ̃τον αὐτȣ̃ ἐν δόξῃ, ἐν Χρι-
ςῷ Ἰησȣ̃.
20 Τῷ δὲ Θεῷ καὶ πατρὶ
ἡμῶν ἡ δόξα εἰς τȣ̀ς αἰῶνας τ̃
αἰώνων. Ἀμήν.
21 Ἀσπάσασθε πάντα ἅ-
γιον ἐν Χριςῷ Ἰησȣ̃. Ἀσπά-
ζονται ὑμᾶς οἱ σὺν ἐμοὶ ἀ-
δελφοί.
22 Ἀσπάζονται ὑμᾶς πάν-
τες οἱ ἅγιοι, μάλιςα δὲ οἱ ἐκ
τ̃ Καίσαρος οἰκίας.
23 Ἡ χάρις τȣ̃ Κυρίȣ ἡμῶν
Ἰησȣ̃ Χριςȣ̃ μετὰ πάντων ὑ-
μῶν. Ἀμήν.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ

ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α΄. 1.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς,

2 Τοῖς ἐν Κολοσσαῖς ἁγίοις καὶ πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν Χριστῷ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πάντοτε περὶ ὑμῶν προσευχόμενοι·

4 Ἀκούσαντες τὴν πίστιν ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους,

5 Διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν ἀποκειμένην ὑμῖν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἣν προηκούσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου,

6 Τοῦ παρόντος εἰς ὑμᾶς, καθὼς καὶ ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ· καὶ ἔστι καρποφορούμενον, καθὼς καὶ ἐν ὑμῖν, ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας ἠκούσατε καὶ ἐπέγνωτε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ·

7 Καθὼς καὶ ἐμάθετε ἀπὸ Ἐπαφρᾶ τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου ἡμῶν, ὅς ἐστι πιστὸς ὑπὲρ ὑμῶν διάκονος τοῦ Χριστοῦ·

8 Ὁ καὶ δηλώσας ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἀγάπην ἐν πνεύματι.

9 Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς, ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας ἠκούσαμεν, οὐ παυόμεθα ὑπὲρ ὑμῶν προσευχόμενοι, καὶ αἰτούμενοι ἵνα πληρωθῆτε τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματος αὐτοῦ ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ συνέσει πνευματικῇ·

10 Περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως τοῦ Κυρίου εἰς πᾶσαν ἀρέσκειαν· ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ καρποφοροῦντες καὶ αὐξανόμενοι εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Θεοῦ,

11 Ἐν πάσῃ δυνάμει δυναμούμενοι κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς·

12 Εὐχαριστοῦντες τῷ πατρὶ

τῷ ἱκανώσαντι ἡμᾶς εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων ἐν τῷ φωτί·

13 Ὃς ἐῤῥύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκότους, καὶ μετέστησεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ·

14 Ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν·

15 Ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως·

16 Ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε θρόνοι, εἴτε κυριότητες, εἴτε ἀρχαὶ, εἴτε ἐξουσίαι· τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἔκτισται·

17 Καὶ αὐτός ἐστι πρὸ πάντων, καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκε.

18 Καὶ αὐτός ἐστιν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος τῆς ἐκκλησίας, ὅς ἐστιν ἀρχὴ, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα γένηται ἐν πᾶσιν αὐτὸς πρωτεύων·

19 Ὅτι ἐν αὐτῷ εὐδόκησε πᾶν τὸ πλήρωμα κατοικῆσαι·

20 Καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτὸν, εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ, δι' αὐτοῦ, εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, εἴτε τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

21 Καὶ ὑμᾶς ποτε ὄντας ἀπηλλοτριωμένους, καὶ ἐχθροὺς τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς πονηροῖς, νυνὶ δὲ ἀποκατήλλαξεν,

22 Ἐν τῷ σώματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, διὰ τοῦ θανάτου, παραστῆσαι ὑμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους καὶ ἀνεγκλήτους κατενώπιον αὐτοῦ·

23 Εἴ γε ἐπιμένετε τῇ πίστει τεθεμελιωμένοι καὶ ἑδραῖοι, καὶ μὴ μετακινούμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ εὐαγγελίου οὗ ἠκούσατε, τοῦ κηρυχθέντος ἐν πάσῃ τῇ κτίσει τῇ ὑπὸ τὸν οὐρανόν· οὗ ἐγενόμην ἐγὼ Παῦλος διάκονος.

24 Νῦν χαίρω ἐν τοῖς παθήμασί μου ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκί μου, ὑπὲρ τοῦ σώματος αὐτοῦ, ὅ ἐστιν ἡ ἐκκλησία·

25 Ἧς ἐγενόμην ἐγὼ διάκονος κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ Θεοῦ, τὴν δοθεῖσάν μοι εἰς ὑμᾶς, πληρῶσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ·

26 Τὸ μυστήριον τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν, νυνὶ δὲ ἐφανερώθη τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ·

27 Οἷς ἠθέλησεν ὁ Θεὸς γνωρίσαι τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου τούτου ἐν τοῖς ἔθνεσιν,

ὅς ἐςι Χριςὸς ἐν ὑμῖν, ἡ ἐλπὶς
τῆς δόξης·
28 Ὃν ἡμεῖς καταγγέλλο-
μεν, νουθετοῦντες πάντα ἄνθρω-
πον, ϗ διδάσκοντες πάντα ἄν-
θρωπον ἐν πάσῃ σοφίᾳ, ἵνα
παραστήσωμεν πάντα ἄνθρω-
πον τέλειον ἐν Χριςῷ Ἰησοῦ.
29 Εἰς ὃ ϗ κοπιῶ, ἀγωνιζό-
μενος κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ
τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἐμοὶ ἐν δυ-
νάμει.

Κεφ. β'. 2.

ΘΕΛΩ γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι
ἡλίκον ἀγῶνα ἔχω περὶ
ὑμῶν, καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ, καὶ
ὅσοι οὐχ ἑωράκασι τὸ πρόσω-
πόν μου ἐν σαρκί·
2 Ἵνα παρακληθῶσιν αἱ καρ-
δίαι αὐτῶν, συμβιβασθέντων
ἐν ἀγάπῃ, ϗ εἰς πάντα πλοῦ-
τον τῆς πληροφορίας τῆς συνέσεως,
εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ μυςηρίου τοῦ Θεοῦ
ϗ πατρὸς ϗ τοῦ Χριςοῦ·
3 Ἐν ᾧ εἰσι πάντες οἱ θη-
σαυροὶ τῆς σοφίας ϗ τῆς γνώσεως
ἀπόκρυφοι.
4 Τοῦτο δὲ λέγω, ἵνα μή τις
ὑμᾶς παραλογίζηται ἐν πιθα-
νολογίᾳ.
5 Εἰ γὰρ ϗ τῇ σαρκὶ ἄπει-
μι, ἀλλὰ τῷ πνεύματι σὺν
ὑμῖν εἰμι, χαίρων ϗ βλέπων
ὑμῶν τὴν τάξιν, καὶ τὸ ςερέωμα
τῆς εἰς Χριςὸν πίςεως ὑμῶν.
6 Ὡς οὖν παρελάβετε τὸν
Χριςὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριον, ἐν αὐ-
τῷ περιπατεῖτε·
7 Ἐῤῥιζωμένοι ϗ ἐποικοδο-
μούμενοι ἐν αὐτῷ, καὶ βεβαιού-
μενοι ἐν τῇ πίςει, καθὼς ἐδι-
δάχθητε, περισσεύοντες ἐν αὐ-
τῇ ἐν εὐχαριςίᾳ.
8 Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔςαι
ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσο-
φίας ϗ κενῆς ἀπάτης, κατὰ τὴν
παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ
τὰ ςοιχεῖα τοῦ κόσμου, καὶ οὐ
κατὰ Χριςόν.
9 Ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν
τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωμα-
τικῶς·
10 Καί ἐςε ἐν αὐτῷ πεπλη-
ρωμένοι, ὅς ἐςιν ἡ κεφαλὴ πά-
σης ἀρχῆς ϗ ἐξουσίας·
11 Ἐν ᾧ καὶ περιετμήθητε
περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ, ἐν τῇ
ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῶν ἁμαρ-
τιῶν τῆς σαρκὸς, ἐν τῇ περιτομῇ
τοῦ Χριςοῦ·
12 Συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ
βαπτίσματι, ἐν ᾧ ϗ συνηγέρ-
θητε διὰ τῆς πίςεως τῆς ἐνεργείας
τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ
τῶν νεκρῶν.
13 Καὶ ὑμᾶς, νεκροὺς ὄντας
ἐν τοῖς παραπτώμασι καὶ τῇ
ἀκροβυςίᾳ τῆς σαρκὸς ὑμῶν,
συνεζωοποίησε σὺν αὐτῷ, χα-
ρισάμενος ἡμῖν πάντα τὰ πα-
ραπτώματα·
14 Ἐξαλείψας τὸ καθ' ἡ-

μῶν χειρόγραφον τοῖς δόγμα-
σιν, ὃ ἦν ὑπεναντίον ἡμῖν, καὶ
αὐτὸ ἦρκεν ἐκ τοῦ μέσου, προσ-
ηλώσας αὐτὸ τῷ σταυρῷ·
15 Ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀρ-
χὰς καὶ τὰς ἐξουσίας ἐδειγμά-
τισεν ἐν παῤῥησίᾳ, θριαμβεύ-
σας αὐτοὺς ἐν αὐτῷ.
16 Μὴ οὖν τις ὑμᾶς κρινέτω
ἐν βρώσει ἢ ἐν πόσει, ἢ ἐν μέ-
ρει ἑορτῆς, ἢ νουμηνίας, ἢ σαβ-
βάτων·
17 Ἅ ἐστι σκιὰ τῶν μελλόντων,
τὸ δὲ σῶμα τοῦ Χριστοῦ.
18 Μηδεὶς ὑμᾶς καταβρα-
βευέτω θέλων ἐν ταπεινοφρο-
σύνῃ καὶ θρησκείᾳ τῶν ἀγγέλων,
ἃ μὴ ἑώρακεν ἐμβατεύων, εἰκῇ
φυσιούμενος ὑπὸ τοῦ νοὸς τῆς σαρ-
κὸς αὐτοῦ,
19 Καὶ οὐ κρατῶν τὴν κεφα-
λὴν, ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα, διὰ
τῶν ἁφῶν καὶ συνδέσμων ἐπιχορη-
γούμενον καὶ συμβιβαζόμενον,
αὔξει τὴν αὔξησιν τοῦ Θεοῦ.
20 Εἰ οὖν ἀπεθάνετε σὺν τῷ
Χριστῷ ἀπὸ τῶν στοιχείων τοῦ κόσ-
μου, τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ
δογματίζεσθε;
21 Μὴ ἅψῃ, μηδὲ γεύσῃ,
μηδὲ θίγῃς·
22 Ἅ ἐστι πάντα εἰς φθορὰν
τῇ ἀποχρήσει· κατὰ τὰ ἐν-
τάλματα καὶ διδασκαλίας τῶν
ἀνθρώπων·
23 Ἅτινά ἐστι λόγον μὲν ἔ-
χοντα σοφίας ἐν ἐθελοθρη-
σκείᾳ καὶ ταπεινοφροσύνῃ καὶ
ἀφειδίᾳ σώματος, οὐκ ἐν τιμῇ
τινι πρὸς πλησμονὴν τῆς σαρκός.

Κεφ. γ'. 3.

ΕΙ οὖν συνηγέρθητε τῷ Χρι-
στῷ, τὰ ἄνω ζητεῖτε, οὗ ὁ
Χριστός ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ
καθήμενος.
2 Τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ
ἐπὶ τῆς γῆς.
3 Ἀπεθάνετε γὰρ, καὶ ἡ ζωὴ
ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῷ Χριστῷ
ἐν τῷ Θεῷ.
4 Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ,
ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν
αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ.
5 Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη
ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν,
ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυ-
μίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν,
ἥτις ἐστὶν εἰδωλολατρεία·
6 Δι' ἃ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ
Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας·
7 Ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπα-
τήσατέ ποτε, ὅτε ἐζῆτε ἐν αὐ-
τοῖς.
8 Νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς
τὰ πάντα, ὀργὴν, θυμὸν, κα-
κίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολο-
γίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν.
9 Μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους,
ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄν-
θρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐ-
τοῦ·
10 Καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον,

τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν
κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν·
11 Ὅπου οὐκ ἔνι Ἕλλην καὶ
Ἰουδαῖος· περιτομὴ ϗ ἀκροβυ-
στία· βάρβαρος, Σκύθης· δοῦ-
λος, ἐλεύθερος· ἀλλὰ τὰ πάν-
τα ϗ ἐν πᾶσι Χριστός.
12 Ἐνδύσασθε οὖν, ὡς ἐκ-
λεκτοὶ τοῦ Θεοῦ ἅγιοι ϗ ἠγαπη-
μένοι, σπλάγχνα οἰκτιρμῶν,
χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην,
πραότητα, μακροθυμίαν·
13 Ἀνεχόμενοι ἀλλήλων, ϗ
χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, ἐάν τις
πρός τινα ἔχῃ μομφήν· καθ-
ὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἐχαρίσατο ὑ-
μῖν, οὕτω ϗ ὑμεῖς·
14 Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις τὴν
ἀγάπην, ἥτις ἐστὶ σύνδεσμος τῆς
τελειότητος·
15 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ βρα-
βευέτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν,
εἰς ἣν καὶ ἐκλήθητε ἐν ἑνὶ σώ-
ματι, ϗ εὐχάριστοι γίνεσθε.
16 Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοι-
κείτω ἐν ὑμῖν πλουσίως, ἐν πά-
σῃ σοφίᾳ· διδάσκοντες καὶ νου-
θετοῦντες ἑαυτοὺς, ψαλμοῖς, ϗ
ὕμνοις, ϗ ᾠδαῖς πνευματικαῖς
ἐν χάριτι ᾄδοντες ἐν τῇ καρ-
δίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.
17 Καὶ πᾶν ὅ, τι ἂν ποι-
ῆτε, ἐν λόγῳ, ἢ ἐν ἔργῳ, πάν-
τα ἐν ὀνόματι Κυρίου Ἰησοῦ,
εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ ϗ πατρὶ
δι' αὐτοῦ.
18 Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσε-
σθε τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ὡς
ἀνῆκεν ἐν Κυρίῳ.
19 Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς
γυναῖκας, ϗ μὴ πικραίνεσθε
πρὸς αὐτάς.
20 Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς
γονεῦσι κατὰ πάντα· τοῦτο
γάρ ἐστιν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ.
21 Οἱ πατέρες, μὴ ἐρεθί-
ζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἵνα μὴ
ἀθυμῶσιν.
22 Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε κατὰ
πάντα τοῖς κατὰ σάρκα κυ-
ρίοις, μὴ ἐν ὀφθαλμοδουλείαις
ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ' ἐν
ἁπλότητι καρδίας, φοβούμενοι
τὸν Θεόν.
23 Καὶ πᾶν ὅ, τι ἐὰν ποι-
ῆτε, ἐκ ψυχῆς ἐργάζεσθε, ὡς
τῷ Κυρίῳ ϗ οὐκ ἀνθρώποις·
24 Εἰδότες ὅτι ἀπὸ Κυρίου
ἀπολήψεσθε τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς
κληρονομίας· τῷ γὰρ Κυρίῳ
Χριστῷ δουλεύετε.
25 Ὁ δὲ ἀδικῶν κομιεῖται ὃ
ἠδίκησε· ϗ οὐκ ἔστι προσωπο-
ληψία.

Κεφ. δ'. 4.

ΟΙ κύριοι, τὸ δίκαιον ϗ τὴν
ἰσότητα τοῖς δούλοις παρ-
έχεσθε, εἰδότες ὅτι καὶ ὑμεῖς
ἔχετε Κύριον ἐν οὐρανοῖς.
2 Τῇ προσευχῇ προσκαρ-
τερεῖτε, γρηγοροῦντες ἐν αὐτῇ
ἐν εὐχαριστίᾳ·

3 Προσευχόμενοι ἅμα καὶ
περὶ ἡμῶν, ἵνα ὁ Θεὸς ἀνοίξῃ
ἡμῖν θύραν τοῦ λόγου, λαλῆσαι
τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, δι' ὃ καὶ
δέδεμαι·
4 Ἵνα φανερώσω αὐτὸ, ὡς δεῖ
με λαλῆσαι.
5 Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε
πρὸς τοὺς ἔξω, τὸν καιρὸν ἐξαγο-
ραζόμενοι.
6 Ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε
ἐν χάριτι, ἅλατι ἠρτυμένος,
εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἑνὶ ἑκάστῳ
ἀποκρίνεσθαι.
7 Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνω-
ρίσει ὑμῖν Τυχικὸς ὁ ἀγαπη-
τὸς ἀδελφὸς, καὶ πιστὸς διά-
κονος, καὶ σύνδουλος ἐν Κυρίῳ·
8 Ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς
εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῷ τὰ περὶ
ὑμῶν, καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρ-
δίας ὑμων·
9 Σὺν Ὀνησίμῳ τῷ πιστῷ καὶ
ἀγαπητῷ ἀδελφῷ, ὅς ἐστιν ἐξ
ὑμῶν· πάντα ὑμῖν γνωριοῦσι
τὰ ὧδε.
10 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἀρί-
σταρχος ὁ συναιχμάλωτός μου,
καὶ Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς Βαρ-
νάβα, περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντο-
λάς· ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς, δέξ-
ασθε αὐτόν·
11 Καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος
Ἰοῦστος, οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς·
οὗτοι μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν βα-
σιλείαν τοῦ Θεοῦ, οἵτινες ἐγενή-
θησάν μοι παρηγορία.
12 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἐπα-
φρᾶς ὁ ἐξ ὑμῶν δοῦλος Χριστοῦ,
πάντοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ
ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἵνα
στῆτε τέλειοι καὶ πεπληρωμένοι
ἐν παντὶ θελήματι τοῦ Θεοῦ.
13 Μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ ὅτι
ἔχει ζῆλον πολὺν ὑπὲρ ὑμῶν,
καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ, καὶ τῶν ἐν
Ἱεραπόλει.
14 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Λουκᾶς
ὁ ἰατρὸς ὁ ἀγαπητὸς, καὶ Δη-
μᾶς.
15 Ἀσπάσασθε τοὺς ἐν Λαο-
δικείᾳ ἀδελφοὺς, καὶ Νυμφᾶν,
καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτοῦ ἐκ-
κλησίαν.
16 Καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ
παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολὴ, ποιή-
σατε ἵνα καὶ ἐν τῇ Λαοδικέων
ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ· καὶ τὴν ἐκ
Λαοδικείας ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀνα-
γνῶτε.
17 Καὶ εἴπατε Ἀρχίππῳ·
Βλέπε τὴν διακονίαν ἣν παρέ-
λαβες ἐν Κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν
πληροῖς.
18 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ
χειρὶ Παύλου. Μνημονεύετέ μου
τῶν δεσμῶν. Ἡ χάρις μεθ' ὑ-
μῶν. Ἀμήν.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ ϗ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων, ἐν Θεῷ πατρὶ, καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ· χάρις ὑμῖν ϗ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, ϗ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2 Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ πάντων ὑμῶν, μνείαν ὑμῶν ποιούμενοι ἐπὶ τῶν προσευχῶν ἡμῶν·

3 Ἀδιαλείπτως μνημονεύοντες ὑμῶν τοῦ ἔργου τῆς πίστεως, καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης, καὶ τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ ϗ πατρὸς ἡμῶν·

4 Εἰδότες, ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι, ὑπὸ Θεοῦ τὴν ἐκλογὴν ὑμῶν·

5 Ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν οὐκ ἐγενήθη εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνον, ἀλλὰ ϗ ἐν δυνάμει, ϗ ἐν Πνεύματι ἁγίῳ, ϗ ἐν πληροφορίᾳ πολλῇ· καθὼς οἴδατε οἷοι ἐγενήθημεν ἐν ὑμῖν δι' ὑμᾶς.

6 Καὶ ὑμεῖς μιμηταὶ ἡμῶν ἐγενήθητε ϗ τοῦ Κυρίου, δεξάμενοι τὸν λόγον ἐν θλίψει πολλῇ, μετὰ χαρᾶς Πνεύματος ἁγίου·

7 Ὥστε γενέσθαι ὑμᾶς τύπους πᾶσι τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ ϗ τῇ Ἀχαΐᾳ.

8 Ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἐξήχηται ὁ λόγος τοῦ Κυρίου οὐ μόνον ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ Ἀχαΐᾳ, ἀλλὰ ϗ ἐν παντὶ τόπῳ ἡ πίστις ὑμῶν ἡ πρὸς τὸν Θεὸν ἐξελήλυθεν, ὥστε μὴ χρείαν ἡμᾶς ἔχειν λαλεῖν τι.

9 Αὐτοὶ γὰρ περὶ ἡμῶν ἀπαγγέλλουσιν ὁποίαν εἴσοδον ἔχομεν πρὸς ὑμᾶς, καὶ πῶς ἐπεστρέψατε πρὸς τὸν Θεὸν ἀπὸ τῶν εἰδώλων, δουλεύειν Θεῷ ζῶντι ϗ ἀληθινῷ·

10 Καὶ ἀναμένειν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρανῶν, ὃν ἤγειρεν

ἐκ νεκρῶν, Ἰησοῦν τὸν ῥυόμενον
ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς ἐρχο-
μένης.

Κεφ. β΄. 2.

ΑΥΤΟΙ γὰρ οἴδατε, ἀδελ-
φοὶ, τὴν εἴσοδον ἡμῶν τὴν
πρὸς ὑμᾶς, ὅτι οὐ κενὴ γέ-
γονεν·
2 Ἀλλὰ καὶ προπαθόντες καὶ
ὑβρισθέντες, καθὼς οἴδατε, ἐν
Φιλίπποις, ἐπαρρησιασάμεθα
ἐν τῷ Θεῷ ἡμῶν λαλῆσαι πρὸς
ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ ἐν
πολλῷ ἀγῶνι.
3 Ἡ γὰρ παράκλησις ἡμῶν
οὐκ ἐκ πλάνης, οὐδὲ ἐξ ἀκαθαρ-
σίας, οὔτε ἐν δόλῳ·
4 Ἀλλὰ καθὼς δεδοκιμάσ-
μεθα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ πιστευθῆναι
τὸ εὐαγγέλιον, οὕτω λαλοῦμεν,
οὐχ ὡς ἀνθρώποις ἀρέσκοντες,
ἀλλὰ τῷ Θεῷ τῷ δοκιμάζοντι
τὰς καρδίας ἡμῶν.
5 Οὔτε γάρ ποτε ἐν λόγῳ
κολακείας ἐγενήθημεν, καθὼς
οἴδατε, οὔτε ἐν προφάσει πλε-
ονεξίας· Θεὸς μάρτυς·
6 Οὔτε ζητοῦντες ἐξ ἀνθρώ-
πων δόξαν, οὔτε ἀφ' ὑμῶν, οὔτε
ἀπ' ἄλλων· δυνάμενοι ἐν βά-
ρει εἶναι, ὡς Χριστοῦ ἀπόστολοι·
7 Ἀλλ' ἐγενήθημεν ἤπιοι ἐν
μέσῳ ὑμῶν, ὡς ἂν τροφὸς θάλ-
πῃ τὰ ἑαυτῆς τέκνα.
8 Οὕτως ἱμειρόμενοι ὑμῶν,
εὐδοκοῦμεν μεταδοῦναι ὑμῖν οὐ
μόνον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ,
ἀλλὰ καὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς,
διότι ἀγαπητοὶ ἡμῖν γεγέ-
νησθε.
9 Μνημονεύετε γὰρ, ἀδελ-
φοὶ, τὸν κόπον ἡμῶν καὶ τὸν μό-
χθον· νυκτὸς γὰρ καὶ ἡμέρας
ἐργαζόμενοι, πρὸς τὸ μὴ ἐπι-
βαρῆσαί τινα ὑμῶν, ἐκηρύξα-
μεν εἰς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ
Θεοῦ.
10 Ὑμεῖς μάρτυρες καὶ ὁ
Θεὸς, ὡς ὁσίως καὶ δικαίως καὶ
ἀμέμπτως ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν
ἐγενήθημεν.
11 Καθάπερ οἴδατε ὡς ἕνα
ἕκαστον ὑμῶν, ὡς πατὴρ τέκνα
ἑαυτοῦ, παρακαλοῦντες ὑμᾶς καὶ
παραμυθούμενοι,
12 Καὶ μαρτυρούμενοι, εἰς τὸ
περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως τοῦ
Θεοῦ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς εἰς τὴν
ἑαυτοῦ βασιλείαν καὶ δόξαν.
13 Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχα-
ριστοῦμεν τῷ Θεῷ ἀδιαλείπτως,
ὅτι παραλαβόντες λόγον ἀκοῆς
παρ' ἡμῶν, τοῦ Θεοῦ, ἐδέξασθε
οὐ λόγον ἀνθρώπων, ἀλλὰ
(καθώς ἐστιν ἀληθῶς) λόγον
Θεοῦ, ὃς καὶ ἐνεργεῖται ἐν ὑμῖν
τοῖς πιστεύουσιν.
14 Ὑμεῖς γὰρ μιμηταὶ ἐγε-
νήθητε, ἀδελφοὶ, τῶν ἐκκλησιῶν
τοῦ Θεοῦ τῶν οὐσῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ,
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὅτι ταῦτα
ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς ὑπὸ τῶν ἰδίων

συμφυλετῶν, καθὼς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων·

15 Τῶν καὶ τὸν Κύριον ἀποκτεινάντων Ἰησοῦν καὶ τοὺς ἰδίους προφήτας, καὶ ἡμᾶς ἐκδιωξάντων, καὶ Θεῷ μὴ ἀρεσκόντων, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐναντίων·

16 Κωλυόντων ἡμᾶς τοῖς ἔθνεσι λαλῆσαι ἵνα σωθῶσιν, εἰς τὸ ἀναπληρῶσαι αὐτῶν τὰς ἁμαρτίας πάντοτε· ἔφθασε δὲ ἐπ᾽ αὐτοὺς ἡ ὀργὴ εἰς τέλος.

17 Ἡμεῖς δὲ, ἀδελφοὶ, ἀπορφανισθέντες ἀφ᾽ ὑμῶν πρὸς καιρὸν ὥρας, προσώπῳ, οὐ καρδίᾳ, περισσοτέρως ἐσπουδάσαμεν τὸ πρόσωπον ὑμῶν ἰδεῖν ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ.

18 Διὸ ἠθελήσαμεν ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς (ἐγὼ μὲν Παῦλος) καὶ ἅπαξ καὶ δὶς, καὶ ἐνέκοψεν ἡμᾶς ὁ Σατανᾶς.

19 Τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπὶς, ἢ χαρὰ, ἢ στέφανος καυχήσεως; ἢ οὐχὶ καὶ ὑμεῖς ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν τῇ αὐτοῦ παρουσίᾳ;

20 Ὑμεῖς γάρ ἐστε ἡ δόξα ἡμῶν καὶ ἡ χαρά.

Κεφ. γ΄. 3.

ΔΙΟ μηκέτι στέγοντες, εὐδοκήσαμεν καταλειφθῆναι ἐν Ἀθήναις μόνοι·

2 Καὶ ἐπέμψαμεν Τιμόθεον τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ διάκονον τοῦ Θεοῦ καὶ συνεργὸν ἡμῶν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ στηρίξαι ὑμᾶς καὶ παρακαλέσαι ὑμᾶς περὶ τῆς πίστεως ὑμῶν·

3 Τῷ μηδένα σαίνεσθαι ἐν ταῖς θλίψεσι ταύταις· αὐτοὶ γὰρ οἴδατε ὅτι εἰς τοῦτο κείμεθα.

4 Καὶ γὰρ ὅτε πρὸς ὑμᾶς ἦμεν, προελέγομεν ὑμῖν ὅτι μέλλομεν θλίβεσθαι, καθὼς καὶ ἐγένετο, καὶ οἴδατε.

5 Διὰ τοῦτο κἀγὼ, μηκέτι στέγων, ἔπεμψα εἰς τὸ γνῶναι τὴν πίστιν ὑμῶν· μήπως ἐπείρασεν ὑμᾶς ὁ πειράζων, καὶ εἰς κενὸν γένηται ὁ κόπος ἡμῶν.

6 Ἄρτι δὲ ἐλθόντος Τιμοθέου πρὸς ἡμᾶς ἀφ᾽ ὑμῶν, καὶ εὐαγγελισαμένου ἡμῖν τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην ὑμῶν, καὶ ὅτι ἔχετε μνείαν ἡμῶν ἀγαθὴν πάντοτε, ἐπιποθοῦντες ἡμᾶς ἰδεῖν, καθάπερ καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς·

7 Διὰ τοῦτο παρεκλήθημεν, ἀδελφοὶ, ἐφ᾽ ὑμῖν, ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει καὶ ἀνάγκῃ ἡμῶν, διὰ τῆς ὑμῶν πίστεως·

8 Ὅτι νῦν ζῶμεν, ἐὰν ὑμεῖς στήκητε ἐν Κυρίῳ.

9 Τίνα γὰρ εὐχαριστίαν δυνάμεθα τῷ Θεῷ ἀνταποδοῦναι περὶ ὑμῶν, ἐπὶ πάσῃ τῇ χαρᾷ ᾗ χαίρομεν δι᾽ ὑμᾶς ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,

10 Νυκτὸς καὶ ἡμέρας ὑπὲρ ἐκπερισσοῦ δεόμενοι εἰς τὸ ἰδεῖν

ὑμῶν τὸ πρόσωπον, ϗ καταρ-
τίσαι τὰ ὑστερήματα τῆς πίστεως
ὑμῶν;

11 Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς ϗ πα-
τὴρ ἡμῶν, ϗ ὁ Κύριος ἡμῶν
Ἰησοῦς Χριστὸς, κατευθύναι τὴν
ὁδὸν ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς.

12 Ὑμᾶς δὲ ὁ Κύριος πλεο-
νάσαι ϗ περισσεύσαι τῇ ἀγά-
πῃ εἰς ἀλλήλους ϗ εἰς πάντας,
καθάπερ ϗ ἡμεῖς εἰς ὑμᾶς·

13 Εἰς τὸ στηρίξαι ὑμῶν τὰς
καρδίας ἀμέμπτους ἐν ἁγιωσύνῃ,
ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ ϗ πατρὸς
ἡμῶν, ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάν-
των τῶν ἁγίων αὐτοῦ.

Κεφ. δ΄. 4.

ΤΟ λοιπὸν οὖν, ἀδελφοὶ, ἐρω-
τῶμεν ὑμᾶς ϗ παρακα-
λοῦμεν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, καθὼς
παρελάβετε παρ᾽ ἡμῶν τὸ πῶς
δεῖ ὑμᾶς περιπατεῖν καὶ ἀρέ-
σκειν Θεῷ, ἵνα περισσεύητε
μᾶλλον·

2 Οἴδατε γὰρ τίνας παραγ-
γελίας ἐδώκαμεν ὑμῖν διὰ τοῦ
Κυρίου Ἰησοῦ.

3 Τοῦτο γάρ ἐστι θέλημα τοῦ
Θεοῦ, ὁ ἁγιασμὸς ὑμῶν, ἀπέ-
χεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς πορνείας·

4 Εἰδέναι ἕκαστον ὑμῶν τὸ
ἑαυτοῦ σκεῦος κτᾶσθαι ἐν ἁγι-
ασμῷ ϗ τιμῇ·

5 Μὴ ἐν πάθει ἐπιθυμίας,
καθάπερ καὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ
εἰδότα τὸν Θεόν·

6 Τὸ μὴ ὑπερβαίνειν ϗ πλε-
ονεκτεῖν ἐν τῷ πράγματι τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ· διότι ἔκδικος ὁ
Κύριος περὶ πάντων τούτων,
καθὼς ϗ προείπαμεν ὑμῖν, καὶ
διεμαρτυράμεθα.

7 Οὐ γὰρ ἐκάλεσεν ἡμᾶς ὁ
Θεὸς ἐπὶ ἀκαθαρσίᾳ, ἀλλ᾽ ἐν
ἁγιασμῷ.

8 Τοιγαροῦν ὁ ἀθετῶν, οὐκ
ἄνθρωπον ἀθετεῖ, ἀλλὰ τὸν Θεὸν
τὸν ϗ δόντα τὸ Πνεῦμα αὐτοῦ τὸ
ἅγιον εἰς ἡμᾶς.

9 Περὶ δὲ τῆς φιλαδελφίας οὐ
χρείαν ἔχετε γράφειν ὑμῖν·
αὐτοὶ γὰρ ὑμεῖς θεοδίδακτοί
ἐστε εἰς τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους.

10 Καὶ γὰρ ποιεῖτε αὐτὸ εἰς
πάντας τοὺς ἀδελφοὺς τοὺς ἐν
ὅλῃ τῇ Μακεδονίᾳ. Παρακα-
λοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, πε-
ρισσεύειν μᾶλλον·

11 Καὶ φιλοτιμεῖσθαι ἡσυ-
χάζειν, καὶ πράσσειν τὰ ἴδια,
ϗ ἐργάζεσθαι ταῖς ἰδίαις χερ-
σὶν ὑμῶν, καθὼς ὑμῖν παρ-
ηγγείλαμεν·

12 Ἵνα περιπατῆτε εὐσχη-
μόνως πρὸς τοὺς ἔξω, ϗ μηδενὸς
χρείαν ἔχητε.

13 Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνο-
εῖν, ἀδελφοὶ, περὶ τῶν κεκοιμη-
μένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε, καθ-
ὼς ϗ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες
ἐλπίδα.

14 Εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι
Ἰησοῦς ἀπέθανε ϗ ἀνέστη, οὕτω
ϗ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ
τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ.
15 Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν
ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ
ζῶντες, οἱ περιλειπόμενοι εἰς
τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, οὐ μὴ
φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας.
16 Ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν
κελεύσματι, ἐν φωνῇ ἀρχαγ-
γέλου, ϗ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ κα-
ταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ
νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται
πρῶτον.
17 Ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες,
οἱ περιλειπόμενοι, ἅμα σὺν
αὐτοῖς ἁρπαγησόμεθα ἐν νεφέ-
λαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς
ἀέρα, ϗ οὕτω πάντοτε σὺν Κυ-
ρίῳ ἐσόμεθα.
18 Ὥστε παρακαλεῖτε ἀλλή-
λους ἐν τοῖς λόγοις τούτοις.

Κεφ. ε'. 5.

ΠΕΡΙ δὲ τῶν χρόνων ϗ τῶν και-
ρῶν, ἀδελφοί, οὐ χρείαν
ἔχετε ὑμῖν γράφεσθαι·
2 Αὐτοὶ γὰρ ἀκριβῶς οἴδατε
ὅτι ἡ ἡμέρα Κυρίου, ὡς κλέπτης
ἐν νυκτί, οὕτως ἔρχεται.
3 Ὅταν γὰρ λέγωσιν, Εἰ-
ρήνη ϗ ἀσφάλεια, τότε αἰφνί-
διος αὐτοῖς ἐφίσταται ὄλεθρος,
ὥσπερ ἡ ὠδὶν τῇ ἐν γαστρὶ ἐ-
χούσῃ· ϗ οὐ μὴ ἐκφύγωσιν.
4 Ὑμεῖς δέ, ἀδελφοί, οὐκ ἐστὲ
ἐν σκότει, ἵνα ἡ ἡμέρα ὑμᾶς
ὡς κλέπτης καταλάβῃ.
5 Πάντες ὑμεῖς υἱοὶ φωτός
ἐστε, ϗ υἱοὶ ἡμέρας· οὐκ ἐσμὲν
νυκτός, οὐδὲ σκότους.
6 Ἄρα οὖν μὴ καθεύδωμεν
ὡς ϗ οἱ λοιποί, ἀλλὰ γρηγο-
ρῶμεν ϗ νήφωμεν.
7 Οἱ γὰρ καθεύδοντες, νυκ-
τὸς καθεύδουσι· ϗ οἱ μεθυσκό-
μενοι, νυκτὸς μεθύουσιν.
8 Ἡμεῖς δὲ ἡμέρας ὄντες, νή-
φωμεν, ἐνδυσάμενοι θώρακα
πίστεως ϗ ἀγάπης· ϗ περικε-
φαλαίαν, ἐλπίδα σωτηρίας.
9 Ὅτι οὐκ ἔθετο ἡμᾶς ὁ
Θεὸς εἰς ὀργήν, ἀλλ' εἰς περι-
ποίησιν σωτηρίας διὰ τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·
10 Τοῦ ἀποθανόντος ὑπὲρ
ἡμῶν, ἵνα εἴτε γρηγορῶμεν,
εἴτε καθεύδωμεν, ἅμα σὺν αὐ-
τῷ ζήσωμεν.
11 Διὸ παρακαλεῖτε ἀλλή-
λους, ϗ οἰκοδομεῖτε εἷς τὸν ἕνα,
καθὼς ϗ ποιεῖτε.
12 Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελ-
φοί, εἰδέναι τοὺς κοπιῶντας ἐν
ὑμῖν, ϗ προϊσταμένους ὑμῶν ἐν
Κυρίῳ, ϗ νουθετοῦντας ὑμᾶς·
13 Καὶ ἡγεῖσθαι αὐτοὺς ὑπὲρ
ἐκπερισσοῦ ἐν ἀγάπῃ, διὰ τὸ
ἔργον αὐτῶν. Εἰρηνεύετε ἐν ἑ-
αυτοῖς.
14 Παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς,
ἀδελφοί, νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκ-

τους, παραμυθεῖσθε τοὺς ὀλιγοψύχους, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας.

15 Ὁρᾶτε μή τις κακὸν ἀντὶ κακοῦ τινι ἀποδῷ· ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε καὶ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας.

16 Πάντοτε χαίρετε.

17 Ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε.

18 Ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γὰρ θέλημα Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς.

19 Τὸ Πνεῦμα μὴ σβέννυτε.

20 Προφητείας μὴ ἐξουθενεῖτε.

21 Πάντα δοκιμάζετε· τὸ καλὸν κατέχετε.

22 Ἀπὸ παντὸς εἴδους πονηροῦ ἀπέχεσθε.

23 Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἁγιάσαι ὑμᾶς ὁλοτελεῖς· καὶ ὁλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα, καὶ ἡ ψυχὴ, καὶ τὸ σῶμα, ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθείη.

24 Πιστὸς ὁ καλῶν ὑμᾶς, ὃς καὶ ποιήσει.

25 Ἀδελφοὶ, προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν.

26 Ἀσπάσασθε τοὺς ἀδελφοὺς πάντας ἐν φιλήματι ἁγίῳ.

27 Ὁρκίζω ὑμᾶς τὸν Κύριον, ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπιστολὴν πᾶσι τοῖς ἁγίοις ἀδελφοῖς.

28 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ ἐκκλησίᾳ Θεσσαλονικέων, ἐν Θεῷ πατρὶ ἡμῶν, καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ·

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ

Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ.
3 Εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν τῷ
Θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἀδελ-
φοί, καθὼς ἄξιόν ἐστιν, ὅτι ὑ-
περαυξάνει ἡ πίστις ὑμῶν, καὶ
πλεονάζει ἡ ἀγάπη ἑνὸς ἑκάστου
πάντων ὑμῶν εἰς ἀλλήλους·
4 Ὥστε ἡμᾶς αὐτοὺς ἐν ὑμῖν
καυχᾶσθαι ἐν ταῖς ἐκκλησίαις
τοῦ Θεοῦ, ὑπὲρ τῆς ὑπομονῆς ὑμῶν
καὶ πίστεως ἐν πᾶσι τοῖς διωγ-
μοῖς ὑμῶν, καὶ ταῖς θλίψεσιν
αἷς ἀνέχεσθε·
5 Ἔνδειγμα τῆς δικαίας κρί-
σεως τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ καταξιω-
θῆναι ὑμᾶς τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ,
ὑπὲρ ἧς καὶ πάσχετε.
6 Εἴπερ δίκαιον παρὰ Θεῷ
ἀνταποδοῦναι τοῖς θλίβουσιν ὑ-
μᾶς θλίψιν·
7 Καὶ ὑμῖν τοῖς θλιβομένοις
ἄνεσιν μεθ' ἡμῶν, ἐν τῇ ἀπο-
καλύψει τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἀπ'
οὐρανοῦ μετ' ἀγγέλων δυνάμεως
αὐτοῦ,
8 Ἐν πυρὶ φλογὸς, διδόντος
ἐκδίκησιν τοῖς μὴ εἰδόσι Θεὸν,
καὶ τοῖς μὴ ὑπακούουσι τῷ εὐαγ-
γελίῳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ·
9 Οἵτινες δίκην τίσουσιν, ὄλε-
θρον αἰώνιον, ἀπὸ προσώπου
τοῦ Κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς
ἰσχύος αὐτοῦ·
10 Ὅταν ἔλθῃ ἐνδοξασθῆναι
ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, καὶ θαυ-
μασθῆναι ἐν πᾶσι τοῖς πιστεύ-
ουσιν, (ὅτι ἐπιστεύθη τὸ μαρ-
τύριον ἡμῶν ἐφ' ὑμᾶς,) ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.
11 Εἰς ὃ καὶ προσευχόμεθα
πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἵνα ὑμᾶς
ἀξιώσῃ τῆς κλήσεως ὁ Θεὸς ἡ-
μῶν, καὶ πληρώσῃ πᾶσαν εὐδο-
κίαν ἀγαθωσύνης, καὶ ἔργον πί-
στεως ἐν δυνάμει·
12 Ὅπως ἐνδοξασθῇ τὸ ὄνο-
μα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
ἐν ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ἐν αὐτῷ, κατὰ
τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ Κυ-
ρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Κεφ. β'. 2.

ΕΡΩΤΩΜΕΝ δὲ ὑμᾶς, ἀ-
δελφοί, ὑπὲρ τῆς παρουσίας
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ
ἡμῶν ἐπισυναγωγῆς ἐπ' αὐτὸν,
2 Εἰς τὸ μὴ ταχέως σαλευ-
θῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ νοὸς, μήτε
θροεῖσθαι, μήτε διὰ πνεύμα-
τος, μήτε διὰ λόγου, μήτε δι'
ἐπιστολῆς ὡς δι' ἡμῶν, ὡς ὅτι
ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα τοῦ Χριστοῦ.
3 Μήτις ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ
κατὰ μηδένα τρόπον· ὅτι ἐὰν
μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρῶτον,
καὶ ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς
ἁμαρτίας, ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας,
4 Ὁ ἀντικείμενος καὶ ὑπεραι-
ρόμενος ἐπὶ πάντα λεγόμενον
Θεὸν ἢ σέβασμα· ὥστε αὐτὸν
εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ ὡς Θεὸν

καθίσαι, ἀποδεικνύντα ἑαυτὸν
ὅτι ἐςὶ Θεός.
5 Οὐ μνημονεύετε ὅτι ἔτι
ὢν πρὸς ὑμᾶς, ταῦτα ἔλεγον
ὑμῖν;
6 Καὶ νῦν τὸ κατέχον οἴδατε,
εἰς τὸ ἀποκαλυφθῆναι αὐτὸν
ἐν τῷ ἑαυτοῦ καιρῷ.
7 Τὸ γὰρ μυςήριον ἤδη ἐνερ-
γεῖται τῆς ἀνομίας, μόνον ὁ κα-
τέχων ἄρτι ἕως ἐκ μέσου γένη-
ται·
8 Καὶ τότε ἀποκαλυφθήσε-
ται ὁ ἄνομος, ὃν ὁ Κύριος
ἀναλώσει τῷ πνεύματι τοῦ στό-
ματος αὐτοῦ, ϗ καταργήσει τῇ
ἐπιφανείᾳ τῆς παρουσίας αὐτοῦ·
9 Οὗ ἐστιν ἡ παρουσία κατ'
ἐνέργειαν τοῦ Σατανᾶ ἐν πάσῃ
δυνάμει, ϗ σημείοις, ϗ τέρασι
ψεύδους,
10 Καὶ ἐν πάσῃ ἀπάτῃ τῆς
ἀδικίας ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις·
ἀνθ' ὧν τὴν ἀγάπην τῆς ἀληθείας
οὐκ ἐδέξαντο εἰς τὸ σωθῆναι
αὐτούς.
11 Καὶ διὰ τοῦτο πέμψει
αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἐνέργειαν πλά-
νης, εἰς τὸ πιςεῦσαι αὐτοὺς τῷ
ψεύδει·
12 Ἵνα κριθῶσι πάντες οἱ
μὴ πιστεύσαντες τῇ ἀληθείᾳ,
ἀλλ' εὐδοκήσαντες ἐν τῇ ἀδι-
κίᾳ.
13 Ἡμεῖς δὲ ὀφείλομεν εὐ-
χαριςεῖν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ
ὑμῶν, ἀδελφοὶ ἠγαπημένοι ὑπὸ
Κυρίου, ὅτι εἵλετο ὑμᾶς ὁ Θεὸς
ἀπ' ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν ἐν ἁ-
γιασμῷ Πνεύματος, καὶ πίςει
ἀληθείας·
14 Εἰς ὃ ἐκάλεσεν ὑμᾶς διὰ
τοῦ εὐαγγελίου ἡμῶν, εἰς περι-
ποίησιν δόξης τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριςοῦ.
15 Ἄρα οὖν, ἀδελφοὶ, στή-
κετε, καὶ κρατεῖτε τὰς παρα-
δόσεις, ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ
λόγου, εἴτε δι' ἐπιςολῆς ἡμῶν.
16 Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος ἡμῶν
Ἰησοῦς Χριςὸς, καὶ ὁ Θεὸς καὶ
πατὴρ ἡμῶν ὁ ἀγαπήσας ἡ-
μᾶς, ϗ δοὺς παράκλησιν αἰω-
νίαν ϗ ἐλπίδα ἀγαθὴν ἐν χά-
ριτι,
17 Παρακαλέσαι ὑμῶν τὰς
καρδίας, καὶ στηρίξαι ὑμᾶς ἐν
παντὶ λόγῳ ϗ ἔργῳ ἀγαθῷ.

Κεφ. γʹ. 3.

ΤΟ λοιπὸν προσεύχεσθε,
ἀδελφοὶ, περὶ ἡμῶν, ἵνα
ὁ λόγος τοῦ Κυρίου τρέχῃ, καὶ
δοξάζηται καθὼς καὶ πρὸς ὑ-
μᾶς·
2 Καὶ ἵνα ῥυσθῶμεν ἀπὸ τῶν
ἀτόπων ϗ πονηρῶν ἀνθρώπων·
οὐ γὰρ πάντων ἡ πίςις.
3 Πιςὸς δέ ἐςιν ὁ Κύριος, ὃς
ςηρίξει ὑμᾶς καὶ φυλάξει ἀπὸ
τοῦ πονηροῦ.
4 Πεποίθαμεν δὲ ἐν Κυρίῳ
ἐφ' ὑμᾶς, ὅτι ἃ παραγγέλλο-

μεν ὑμῖν, καὶ ποιεῖτε ϗ ποιή-
σετε.
5 Ὁ δὲ Κύριος κατευθύναι
ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγά-
πην τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς ὑπομονὴν τοῦ
Χριστοῦ.
6 Παραγγέλλομεν δὲ ὑμῖν,
ἀδελφοὶ, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, στέλλεσθαι
ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ ἀ-
τάκτως περιπατοῦντος, καὶ μὴ
κατὰ τὴν παράδοσιν ἣν παρέ-
λαβε παρ' ἡμῶν.
7 Αὐτοὶ γὰρ οἴδατε πῶς δεῖ
μιμεῖσθαι ἡμᾶς· ὅτι οὐκ ἠτα-
κτήσαμεν ἐν ὑμῖν·
8 Οὐδὲ δωρεὰν ἄρτον ἐφάγο-
μεν παρά τινος, ἀλλ' ἐν κόπῳ
καὶ μόχθῳ, νύκτα καὶ ἡμέραν
ἐργαζόμενοι, πρὸς τὸ μὴ ἐπι-
βαρῆσαί τινα ὑμῶν.
9 Οὐχ ὅτι οὐκ ἔχομεν ἐξου-
σίαν, ἀλλ' ἵνα ἑαυτοὺς τύπον
δῶμεν ὑμῖν εἰς τὸ μιμεῖσθαι
ἡμᾶς.
10 Καὶ γὰρ ὅτε ἦμεν πρὸς
ὑμᾶς, τοῦτο παρηγγέλλομεν ὑ-
μῖν, ὅτι εἴ τις οὐ θέλει ἐργά-
ζεσθαι, μηδὲ ἐσθιέτω.
11 Ἀκούομεν γάρ τινας περι-
πατοῦντας ἐν ὑμῖν ἀτάκτως,
μηδὲν ἐργαζομένους, ἀλλὰ πε-
ριεργαζομένους.
12 Τοῖς δὲ τοιούτοις παραγ-
γέλλομεν, καὶ παρακαλοῦμεν
διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, ἵνα μετὰ ἡσυχίας ἐργα-
ζόμενοι, τὸν ἑαυτῶν ἄρτον ἐσθί-
ωσιν.
13 Ὑμεῖς δὲ, ἀδελφοὶ, μὴ
ἐκκακήσητε καλοποιοῦντες.
14 Εἰ δέ τις οὐχ ὑπακούει τῷ
λόγῳ ἡμῶν διὰ τῆς ἐπιστολῆς, τοῦ-
τον σημειοῦσθε· ϗ μὴ συνανα-
μίγνυσθε αὐτῷ, ἵνα ἐντραπῇ.
15 Καὶ μὴ ὡς ἐχθρὸν ἡγεῖ-
σθε, ἀλλὰ νουθετεῖτε ὡς ἀδελ-
φόν.
16 Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος τῆς εἰ-
ρήνης δῴη ὑμῖν τὴν εἰρήνην διὰ
παντὸς ἐν παντὶ τρόπῳ. Ὁ Κύ-
ριος μετὰ πάντων ὑμῶν.
17 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ
χειρὶ Παύλου, ὅ ἐστι σημεῖον ἐν
πάσῃ ἐπιστολῇ· οὕτω γράφω.
18 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑ-
μῶν. Ἀμήν.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ

ΤΙΜΟΘΕΟΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΩΤΗ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησȣ̃
Χριστοῦ, κατ' ἐπιταγὴν
Θεȣ̃ σωτῆρος ἡμῶν καὶ Κυρίου
Ἰησȣ̃ Χριςȣ̃, τ̃ ἐλπίδος ἡμῶν,
2 Τιμοθέῳ γνησίῳ τέκνῳ ἐν
πίστει, χάρις, ἔλεος, εἰρήνη
ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ
Χριςȣ̃ Ἰησȣ̃ τȣ̃ Κυρίȣ ἡμῶν.
3 Καθὼς παρεκάλεσά σε
προσμεῖναι ἐν Ἐφέσῳ, πορευό-
μενος εἰς Μακεδονίαν, ἵνα παρ-
αγγείλῃς τισὶ μὴ ἑτεροδιδασκα-
λεῖν,
4 Μηδὲ προσέχειν μύθοις,
ϗ γενεαλογίαις ἀπεράντοις, αἵ-
τινες ζητήσεις παρέχȣσι μᾶλ-
λον ἢ οἰκονομίαν Θεοῦ τὴν ἐν
πίςει.
5 Τὸ δὲ τέλος τ̃ παραγγελίας
ἐστὶν ἀγάπη ἐκ καθαρᾶς καρ-
δίας, ϗ συνειδήσεως ἀγαθῆς, ϗ
πίςεως ἀνυποκρίτȣ·
6 Ὧν τινες ἀστοχήσαντες,
ἐξετράπησαν εἰς ματαιολογίαν·
7 Θέλοντες εἶναι νομοδιδά-
σκαλοι, μὴ νοοῦντες μήτε ἃ
λέγουσι, μήτε περὶ τίνων δια-
βεβαιȣ̃νται.
8 Οἴδαμεν δὲ ὅτι καλὸς ὁ
νόμος, ἐάν τις αὐτῷ νομίμως
χρῆται·
9 Εἰδὼς τȣ̃το, ὅτι δικαίῳ νό-
μος οὐ κεῖται, ἀνόμοις δὲ καὶ
ἀνυποτάκτοις, ἀσεβέσι καὶ ἁ-
μαρτωλοῖς, ἀνοσίοις καὶ βεβή-
λοις, πατραλῴαις καὶ μητρα-
λῴαις, ἀνδροφόνοις,
10 Πόρνοις, ἀρσενοκοίταις,
ἀνδραποδιςαῖς, ψεύςαις, ἐπιόρ-
κοις, ϗ εἴ τι ἕτερον τῇ ὑγιαι-
νȣ́σῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται·
11 Κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς
δόξης τȣ̃ μακαρίου Θεȣ̃, ὃ ἐπι-
ςεύθην ἐγώ.
12 Καὶ χάριν ἔχω τῷ ἐνδυ-
ναμώσαντί με Χριςῷ Ἰησȣ̃ τῷ
Κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιστόν με ἡ-
γήσατο, θέμενος εἰς διακονίαν,
13 Τὸν πρότερον ὄντα βλάσ-

φημον ϗ διώκτην ϗ ὑβριστήν·
ἀλλ' ἠλεήθην, ὅτι ἀγνοῶν ἐ-
ποίησα ἐν ἀπιςίᾳ.
14 Ὑπερεπλεόνασε δὲ ἡ χά-
ρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν μετὰ πί-
στεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χριςῷ
Ἰησȣ͂.
15 Πιςὸς ὁ λόγος, ϗ πάσης
ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι Χριστὸς
Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον
ἁμαρτωλȣ̀ς σῶσαι, ὧν πρῶτός
εἰμι ἐγώ.
16 Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἠλεή-
θην, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρώτῳ ἐν-
δείξηται Ἰησοῦς Χριςὸς τὴν πᾶ-
σαν μακροθυμίαν, πρὸς ὑπο-
τύπωσιν τῶν μελλόντων πιςεύειν
ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον.
17 Τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰώνων
ἀφθάρτῳ, ἀοράτῳ, μόνῳ σοφῷ
Θεῷ, τιμὴ ϗ δόξα εἰς τȣ̀ς αἰ-
ῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
18 Ταύτην τὴν παραγγελίαν
παρατίθεμαί σοι, τέκνον Τι-
μόθεε, κατὰ τὰς προαγούσας
ἐπί σε προφητείας, ἵνα στρα-
τεύῃ ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν στρα-
τείαν,
19 Ἔχων πίστιν ϗ ἀγαθὴν
συνείδησιν, ἥν τινες ἀπωσάμε-
νοι, περὶ τὴν πίςιν ἐναυάγη-
σαν·
20 Ὧν ἐςιν Ὑμέναιος ϗ Ἀ-
λέξανδρος· οὓς παρέδωκα τῷ
Σατανᾷ, ἵνα παιδευθῶσι μὴ
βλασφημεῖν.

Κεφ. β'. 2.

ΠΑΡΑΚΑΛΩ οὖν πρῶτον
πάντων ποιεῖσθαι δεή-
σεις, προσευχὰς, ἐντεύξεις, εὐ-
χαριςίας ὑπὲρ πάντων ἀνθρώ-
πων·
2 Ὑπὲρ βασιλέων, καὶ πάν-
των τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων· ἵνα
ἤρεμον ϗ ἡσύχιον βίον διάγω-
μεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ ϗ σεμνό-
τητι.
3 Τȣ͂το γὰρ καλὸν ϗ ἀπό-
δεκτον ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν
Θεȣ͂·
4 Ὃς πάντας ἀνθρώπȣς θέ-
λει σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν
ἀληθείας ἐλθεῖν.
5 Εἷς γὰρ Θεὸς, εἷς ϗ με-
σίτης Θεȣ͂ καὶ ἀνθρώπων, ἄν-
θρωπος Χριςὸς Ἰησȣ͂ς·
6 Ὁ δοὺς ἑαυτὸν ἀντίλυτρον
ὑπὲρ πάντων, τὸ μαρτύριον
καιροῖς ἰδίοις·
7 Εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ ϗ
ἀπόστολος, (ἀλήθειαν λέγω ἐν
Χριςῷ, οὐ ψεύδομαι) διδάσκα-
λος ἐθνῶν ἐν πίστει καὶ ἀλη-
θείᾳ.
8 Βȣ́λομαι οὖν προσεύχεσθαι
τοὺς ἄνδρας ἐν παντὶ τόπῳ,
ἐπαίροντας ὁσίȣς χεῖρας χωρὶς
ὀργῆς ϗ διαλογισμȣ͂.
9 Ὡσαύτως ϗ τὰς γυναῖκας
ἐν καταςολῇ κοσμίῳ μετὰ αἰ-
δοῦς ϗ σωφροσύνης κοσμεῖν ἑ-
αυτὰς, μὴ ἐν πλέγμασιν, ἢ

χρυσῷ, ἢ μαργαρίταις, ἢ ἱματισμῷ πολυτελεῖ·

10 Ἀλλ' (ὃ πρέπει γυναιξὶν ἐπαγγελλομέναις θεοσέβειαν) δι' ἔργων ἀγαθῶν.

11 Γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ μανθανέτω ἐν πάσῃ ὑποταγῇ.

12 Γυναικὶ δὲ διδάσκειν οὐκ ἐπιτρέπω, οὐδὲ αὐθεντεῖν ἀνδρὸς, ἀλλ' εἶναι ἐν ἡσυχίᾳ.

13 Ἀδὰμ γὰρ πρῶτος ἐπλάσθη, εἶτα Εὔα.

14 Καὶ Ἀδὰμ ἐκ ἠπατήθη, ἡ δὲ γυνὴ ἀπατηθεῖσα ἐν παραβάσει γέγονε·

15 Σωθήσεται δὲ διὰ τῆς τεκνογονίας, ἐὰν μείνωσιν ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ καὶ ἁγιασμῷ μετὰ σωφροσύνης.

Κεφ. γ'. 3.

ΠΙΣΤΟΣ ὁ λόγος· εἴ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται, καλῦ ἔργυ ἐπιθυμεῖ.

2 Δεῖ ἦν τὸν ἐπίσκοπον ἀνεπίληπτον εἶναι, μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα, νηφάλεον, σώφρονα, κόσμιον, φιλόξενον, διδακτικόν·

3 Μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ· ἀλλ' ἐπιεικῆ, ἄμαχον, ἀφιλάργυρον,

4 Τῦ ἰδίυ οἴκυ καλῶς προϊστάμενον, τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητος·

5 (Εἰ δέ τις τοῦ ἰδίου οἴκου προστῆναι ἐκ οἶδε, πῶς ἐκκλησίας Θεῦ ἐπιμελήσεται;)

6 Μὴ νεόφυτον· ἵνα μὴ τυφωθεὶς εἰς κρίμα ἐμπέσῃ τοῦ διαβόλυ.

7 Δεῖ δὲ αὐτὸν καὶ μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἔξωθεν· ἵνα μὴ εἰς ὀνειδισμὸν ἐμπέσῃ καὶ παγίδα τοῦ διαβόλυ.

8 Διακόνους ὡσαύτως σεμνὺς, μὴ διλόγυς, μὴ οἴνῳ πολλῷ προσέχοντας, μὴ αἰσχροκερδεῖς·

9 Ἔχοντας τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ συνειδήσει·

10 Καὶ οὗτοι δὲ δοκιμαζέσθωσαν πρῶτον, εἶτα διακονείτωσαν, ἀνέγκλητοι ὄντες.

11 Γυναῖκας ὡσαύτως σεμνὰς, μὴ διαβόλους, νηφαλέους, πιστὰς ἐν πᾶσι.

12 Διάκονοι ἔστωσαν μιᾶς γυναικὸς ἄνδρες, τέκνων καλῶς προϊστάμενοι, καὶ τῶν ἰδίων οἴκων.

13 Οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες, βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιοῦνται, καὶ πολλὴν παῤῥησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησῦ.

14 Ταῦτά σοι γράφω, ἐλπίζων ἐλθεῖν πρός σε τάχιον·

15 Ἐὰν δὲ βραδύνω, ἵνα εἰδῇς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἥτις ἐστὶν ἐκκλησία Θεῦ ζῶντος, στύλος καὶ ἑδραίωμα τῆς ἀληθείας.

16 Καὶ ὁμολογυμένως μέγα ἐστὶ τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον·

Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκὶ, ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι, ὤφθη ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ.

Κεφ. δ'. 4.

ΤΟ δὲ Πνεῦμα ῥητῶς λέγει, ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς ἀποστήσονταί τινες τῆς πίστεως, προσέχοντες πνεύμασι πλάνοις, καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων,

2 Ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων, κεκαυτηριασμένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν,

3 Κωλυόντων γαμεῖν, ἀπέχεσθαι βρωμάτων ἃ ὁ Θεὸς ἔκτισεν εἰς μετάληψιν μετὰ εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς ϗ ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν.

4 Ὅτι πᾶν κτίσμα Θεοῦ καλὸν, ϗ οὐδὲν ἀπόβλητον, μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον·

5 Ἁγιάζεται γὰρ διὰ λόγου Θεοῦ ϗ ἐντεύξεως.

6 Ταῦτα ὑποτιθέμενος τοῖς ἀδελφοῖς, καλὸς ἔσῃ διάκονος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐντρεφόμενος τοῖς λόγοις τῆς πίστεως, καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας, ᾗ παρηκολούθηκας.

7 Τοὺς δὲ βεβήλους ϗ γραώδεις μύθους παραιτοῦ· γύμναζε δὲ σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν.

8 Ἡ γὰρ σωματικὴ γυμνασία πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ὠφέλιμος· ἡ δὲ εὐσέβεια πρὸς πάντα ὠφέλιμός ἐστιν, ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν ϗ τῆς μελλούσης.

9 Πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος.

10 Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ κοπιῶμεν ϗ ὀνειδιζόμεθα, ὅτι ἠλπίκαμεν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι, ὅς ἐστι σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν.

11 Παράγγελλε ταῦτα ϗ δίδασκε.

12 Μηδείς σου τῆς νεότητος καταφρονείτω, ἀλλὰ τύπος γίνου τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἁγνείᾳ.

13 Ἕως ἔρχομαι πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ.

14 Μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος, ὃ ἐδόθη σοι διὰ προφητείας, μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτερίου.

15 Ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις ἴσθι· ἵνα σοῦ ἡ προκοπὴ φανερὰ ᾖ ἐν πᾶσιν.

16 Ἔπεχε σεαυτῷ, καὶ τῇ διδασκαλίᾳ· ἐπίμενε αὐτοῖς. Τοῦτο γὰρ ποιῶν, καὶ σεαυτὸν σώσεις ϗ τοὺς ἀκούοντάς σου.

Κεφ. ε'. 5.

ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩ μὴ ἐπιπλήξῃς, ἀλλὰ παρακάλει ὡς πατέρα· νεωτέρους, ὡς ἀδελφούς·

2 Πρεσβυτέρας, ὡς μητέρας·

νεωτέρας, ὡς ἀδελφὰς, ἐν πάσῃ
ἁγνείᾳ.
3 Χήρας τίμα τὰς ὄντως
χήρας.
4 Εἰ δέ τις χήρα τέκνα ἢ
ἔκγονα ἔχει, μανθανέτωσαν
πρῶτον τὸν ἴδιον οἶκον εὐσεβεῖν,
ϗ ἀμοιβὰς ἀποδιδόναι τοῖς προ-
γόνοις· τȣ̃το γάρ ἐςι καλὸν ϗ
ἀποδεκτὸν ἐνώπιον τοῦ Θεȣ̃.
5 Ἡ δὲ ὄντως χήρα ϗ μεμο-
νωμένη ἤλπικεν ἐπὶ τὸν Θεὸν, ϗ
προσμένει ταῖς δεήσεσι ϗ ταῖς
προσευχαῖς νυκτὸς ϗ ἡμέρας.
6 Ἡ δὲ σπαταλῶσα, ζῶσα
τέθνηκε.
7 Καὶ ταῦτα παράγγελλε,
ἵνα ἀνεπίληπτοι ὦσιν.
8 Εἰ δέ τις τῶν ἰδίων ϗ μάλιςα
τῶν οἰκείων οὐ προνοεῖ, τὴν πίστιν
ἤρνηται, ϗ ἔςιν ἀπίςȣ χείρων.
9 Χήρα καταλεγέσθω μὴ
ἔλαττον ἐτῶν ἑξήκοντα, γεγο-
νυῖα ἑνὸς ἀνδρὸς γυνή·
10 Ἐν ἔργοις καλοῖς μαρτυ-
ρουμένη, εἰ ἐτεκνοτρόφησεν, εἰ
ἐξενοδόχησεν, εἰ ἁγίων πόδας
ἔνιψεν, εἰ θλιβομένοις ἐπήρκε-
σεν, εἰ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ
ἐπηκολȣ́θησε.
11 Νεωτέρας δὲ χήρας παρ-
αιτοῦ· ὅταν γὰρ καταςρηνιά-
σωσι τοῦ Χριςȣ̃, γαμεῖν θέλου-
σιν·
12 Ἔχουσαι κρίμα ὅτι τὴν
πρώτην πίςιν ἠθέτησαν.

13 Ἅμα δὲ καὶ ἀργαὶ μαν-
θάνȣσι περιερχόμεναι τὰς οἰ-
κίας· ȣ̓ μόνον δὲ ἀργαὶ, ἀλλὰ
ϗ φλύαροι ϗ περίεργοι, λαλȣ̃-
σαι τὰ μὴ δέοντα.
14 Βȣ́λομαι ȣ̓̃ν νεωτέρας γα-
μεῖν, τεκνογονεῖν, οἰκοδεσπο-
τεῖν, μηδεμίαν ἀφορμὴν διδόναι
τῷ ἀντικειμένῳ λοιδορίας χά-
ριν.
15 Ἤδη γάρ τινες ἐξετρά-
πησαν ὀπίσω τοῦ Σατανᾶ.
16 Εἴ τις πιςὸς ἢ πιςὴ ἔχει
χήρας, ἐπαρκείτω αὐταῖς, καὶ
μὴ βαρείσθω ἡ ἐκκλησία, ἵνα
ταῖς ὄντως χήραις ἐπαρκέσῃ.
17 Οἱ καλῶς προεςῶτες πρεσ-
βύτεροι διπλῆς τιμῆς ἀξιȣ́σθω-
σαν, μάλιστα οἱ κοπιῶντες ἐν
λόγῳ ϗ διδασκαλίᾳ.
18 Λέγει γὰρ ἡ γραφή· Βȣ̃ν
ἀλοῶντα οὐ φιμώσεις. Καί·
Ἄξιος ὁ ἐργάτης τοῦ μισθȣ̃ αὐ-
τοῦ.
19 Κατὰ πρεσβυτέρȣ κατη-
γορίαν μὴ παραδέχȣ, ἐκτὸς εἰ
μὴ ἐπὶ δύο ἢ τριῶν μαρτύρων.
20 Τȣ̀ς ἁμαρτάνοντας, ἐνώ-
πιον πάντων ἔλεγχε, ἵνα ϗ οἱ
λοιποὶ φόβον ἔχωσι.
21 Διαμαρτύρομαι ἐνώπιον
τοῦ Θεȣ̃, ϗ Κυρίȣ Ἰησȣ̃ Χριςοῦ,
καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων, ἵνα
ταῦτα φυλάξῃς χωρὶς προκρί-
ματος, μηδὲν ποιῶν κατὰ πρόσ-
κλισιν.

22 Χεῖρας ταχέως μηδενὶ
ἐπιτίθει, μηδὲ κοινώνει ἁμαρ-
τίαις ἀλλοτρίαις. Σεαυτὸν ἁ-
γνὸν τήρει.
23 Μηκέτι ὑδροπότει, ἀλλ᾽
οἴνῳ ὀλίγῳ χρῶ διὰ τὸν στόμα-
χόν σου, καὶ τὰς πυκνάς σου
ἀσθενείας.
24 Τινῶν ἀνθρώπων αἱ ἁ-
μαρτίαι πρόδηλοί εἰσι, προά-
γουσαι εἰς κρίσιν· τισὶ δὲ καὶ
ἐπακολουθοῦσιν.
25 Ὡσαύτως καὶ τὰ καλὰ
ἔργα πρόδηλά ἐστι· ϗ τὰ ἄλ-
λως ἔχοντα, κρυβῆναι οὐ δύ-
ναται.

Κεφ. ϛʹ. 6.

ΟΣΟΙ εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν δοῦ-
λοι, τοὺς ἰδίους δεσπότας
πάσης τιμῆς ἀξίους ἡγείσθω-
σαν, ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ
καὶ ἡ διδασκαλία βλασφημῆ-
ται.
2 Οἱ δὲ πιστοὺς ἔχοντες δε-
σπότας, μὴ καταφρονείτωσαν,
ὅτι ἀδελφοί εἰσιν· ἀλλὰ μᾶλ-
λον δουλευέτωσαν, ὅτι πιστοί εἰσι
καὶ ἀγαπητοὶ, οἱ τῆς εὐεργεσίας
ἀντιλαμβανόμενοι. Ταῦτα δί-
δασκε, ϗ παρακάλει.
3 Εἴ τις ἑτεροδιδασκαλεῖ, ϗ
μὴ προσέρχεται ὑγιαίνουσι λό-
γοις τοῖς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, καὶ τῇ κατ᾽ εὐσέβειαν
διδασκαλίᾳ,
4 Τετύφωται, μηδὲν ἐπιστά-
μενος, ἀλλὰ νοσῶν περὶ ζητή-
σεις ϗ λογομαχίας· ἐξ ὧν γί-
νεται φθόνος, ἔρις, βλασφη-
μίαι, ὑπόνοιαι πονηραὶ,
5 Παραδιατριβαὶ διεφθαρ-
μένων ἀνθρώπων τὸν νοῦν, ϗ ἀπ-
εστερημένων τῆς ἀληθείας, νομι-
ζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέ-
βειαν. Ἀφίστασο ἀπὸ τῶν τοιού-
των.
6 Ἔστι δὲ πορισμὸς μέγας ἡ
εὐσέβεια μετὰ αὐταρκείας.
7 Οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμεν
εἰς τὸν κόσμον, δῆλον ὅτι οὐδὲ
ἐξενεγκεῖν τι δυνάμεθα.
8 Ἔχοντες δὲ διατροφὰς καὶ
σκεπάσματα, τούτοις ἀρκεσθη-
σόμεθα.
9 Οἱ δὲ βουλόμενοι πλουτεῖν,
ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ
παγίδα, καὶ ἐπιθυμίας πολ-
λὰς ἀνοήτους καὶ βλαβερὰς,
αἵτινες βυθίζουσι τοὺς ἀν-
θρώπους εἰς ὄλεθρον καὶ ἀπώ-
λειαν.
10 Ῥίζα γὰρ πάντων τῶν κα-
κῶν ἐστιν ἡ φιλαργυρία· ἧς τι-
νες ὀρεγόμενοι ἀπεπλανήθησαν
ἀπὸ τῆς πίστεως, ϗ ἑαυτοὺς περι-
έπειραν ὀδύναις πολλαῖς.
11 Σὺ δὲ, ὦ ἄνθρωπε τοῦ
Θεοῦ, ταῦτα φεῦγε· δίωκε δὲ
δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, πίστιν,
ἀγάπην, ὑπομονὴν, πρᾳότητα.
12 Ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα
τῆς πίστεως, ἐπιλαβοῦ τῆς αἰωνίου

ζωῆς, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθης, καὶ
ὡμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολο-
γίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύ-
ρων.

13 Παραγγέλλω σοι ἐνώπιον
τοῦ Θεοῦ τοῦ ζωοποιοῦντος τὰ
πάντα, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ μαρ-
τυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου Πιλά-
του τὴν καλὴν ὁμολογίαν,

14 Τηρῆσαί σε τὴν ἐντολὴν
ἄσπιλον, ἀνεπίληπτον, μέχρι
τῆς ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ·

15 Ἣν καιροῖς ἰδίοις δείξει
ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης,
ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων, καὶ
Κύριος τῶν κυριευόντων,

16 Ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν,
φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὃν εἶδεν
οὐδεὶς ἀνθρώπων, οὐδὲ ἰδεῖν δύ-
ναται· ᾧ τιμὴ καὶ κράτος αἰώ-
νιον. Ἀμήν.

17 Τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν
αἰῶνι παράγγελλε μὴ ὑψηλο-
φρονεῖν, μηδὲ ἠλπικέναι ἐπὶ
πλούτου ἀδηλότητι, ἀλλ' ἐν τῷ
Θεῷ τῷ ζῶντι, τῷ παρέχοντι
ἡμῖν πλουσίως πάντα εἰς ἀπό-
λαυσιν·

18 Ἀγαθοεργεῖν, πλουτεῖν
ἐν ἔργοις καλοῖς, εὐμεταδότους
εἶναι, κοινωνικούς·

19 Ἀποθησαυρίζοντας ἑαυ-
τοῖς θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ
μέλλον, ἵνα ἐπιλάβωνται τῆς αἰ-
ωνίου ζωῆς.

20 Ὦ Τιμόθεε, τὴν παρα-
καταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπό-
μενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας,
καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου
γνώσεως·

21 Ἥν τινες ἐπαγγελλόμενοι,
περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν. Ἡ
χάρις μετὰ σοῦ. Ἀμήν.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ

ΤΙΜΟΘΕΟΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Κεφ. α'. 1.
ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ
Χριστοῦ, διὰ θελήματος
Θεοῦ, κατ' ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,
2 Τιμοθέῳ ἀγαπητῷ τέκνῳ,
χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ
πατρὸς, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυ-
ρίου ἡμῶν.
3 Χάριν ἔχω τῷ Θεῷ, ᾧ
λατρεύω ἀπὸ προγόνων ἐν κα-
θαρᾷ συνειδήσει, ὡς ἀδιάλειπ-
τον ἔχω τὴν περὶ σοῦ μνείαν ἐν
ταῖς δεήσεσί μου νυκτὸς καὶ ἡμέ-
ρας·
4 Ἐπιποθῶν σε ἰδεῖν, μεμ-
νημένος σου τῶν δακρύων, ἵνα χα-
ρᾶς πληρωθῶ·
5 Ὑπόμνησιν λαμβάνων τῆς ἐν
σοὶ ἀνυποκρίτου πίστεως, ἥτις
ἐνῴκησε πρῶτον ἐν τῇ μάμμῃ
σου Λωΐδι, καὶ τῇ μητρί σου Εὐ-
νείκῃ· πέπεισμαι δὲ ὅτι καὶ ἐν
σοί.
6 Δι' ἣν αἰτίαν ἀναμιμνή-
σκω σε ἀναζωπυρεῖν τὸ χά-
ρισμα τοῦ Θεοῦ, ὅ ἐστιν ἐν σοὶ
διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου.
7 Οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεὸς
πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνά-
μεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισ-
μοῦ.
8 Μὴ οὖν ἐπαισχυνθῇς τὸ
μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν, μη-
δὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ· ἀλλὰ
συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ
κατὰ δύναμιν Θεοῦ·
9 Τοῦ σώσαντος ἡμᾶς, καὶ
καλέσαντος κλήσει ἁγίᾳ, οὐ
κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ
κατ' ἰδίαν πρόθεσιν καὶ χάριν
τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰη-
σοῦ πρὸ χρόνων αἰωνίων·
10 Φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ
τῆς ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ, καταργήσαντος
μὲν τὸν θάνατον, φωτίσαντος δὲ
ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγ-
γελίου·
11 Εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ

ϗ ἀπόςολος ϗ διδάσκαλος ἐθνῶν.

12 Δι' ἣν αἰτίαν ϗ ταῦτα πάσχω· ἀλλ' οὐκ ἐπαισχύνομαι. Οἶδα γὰρ ᾧ πεπίστευκα, ϗ πέπεισμαι ὅτι δυνατός ἐστι τὴν παραθήκην μου φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν.

13 Ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγιαινόντων λόγων, ὧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας ἐν πίστει ϗ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριςῷ Ἰησοῦ.

14 Τὴν καλὴν παρακαταθήκην φύλαξον διὰ Πνεύματος ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν.

15 Οἶδας τοῦτο, ὅτι ἀπεςράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὧν ἐςι Φύγελλος ϗ Ἑρμογένης.

16 Δῴη ἔλεος ὁ Κύριος τῷ Ὀνησιφόρου οἴκῳ· ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξε, ϗ τὴν ἅλυσίν μου οὐκ ἐπῃσχύνθη·

17 Ἀλλὰ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ, σπουδαιότερον ἐζήτησέ με, ϗ εὗρε.

18 Δῴη αὐτῷ ὁ Κύριος εὑρεῖν ἔλεος παρὰ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησε, βέλτιον σὺ γινώσκεις.

Κεφ. β'. 2.

ΣΥ οὖν, τέκνον μου, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριςῷ Ἰησοῦ·

2 Καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται ϗ ἑτέρους διδάξαι.

3 Σὺ οὖν κακοπάθησον, ὡς καλὸς ςρατιώτης Ἰησοῦ Χριςοῦ.

4 Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις· ἵνα τῷ ςρατολογήσαντι ἀρέσῃ.

5 Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ.

6 Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν.

7 Νόει ἃ λέγω· δῴη γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι.

8 Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριςὸν ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαβὶδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου·

9 Ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν, ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται.

10 Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριςῷ Ἰησοῦ, μετὰ δόξης αἰωνίου.

11 Πιςὸς ὁ λόγος· εἰ γὰρ συναπεθάνομεν, ϗ συζήσομεν·

12 Εἰ ὑπομένομεν, ϗ συμβασιλεύσομεν· εἰ ἀρνούμεθα, κἀκεῖνος ἀρνήσεται ἡμᾶς·

13 Εἰ ἀπιςοῦμεν, ἐκεῖνος πι-

ϛὸς μένει· ἀρνήσασθαι ἑαυτὸν οὐ δύναται.

14 Ταῦτα ὑπομίμνησκε, διαμαρτυρόμενος ἐνώπιον τοῦ Κυρίου μὴ λογομαχεῖν, εἰς οὐδὲν χρήσιμον, ἐπὶ καταστροφῇ τῶν ἀκουόντων.

15 Σπούδασον σεαυτὸν δόκιμον παραστῆσαι τῷ Θεῷ, ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

16 Τὰς δὲ βεβήλους κενοφωνίας περιΐστασο· ἐπὶ πλεῖον γὰρ προκόψουσιν ἀσεβείας·

17 Καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς γάγγραινα νομὴν ἕξει· ὧν ἐστιν Ὑμέναιος καὶ Φιλητός·

18 Οἵτινες περὶ τὴν ἀλήθειαν ἠστόχησαν, λέγοντες τὴν ἀνάστασιν ἤδη γεγονέναι· καὶ ἀνατρέπουσι τήν τινων πίστιν.

19 Ὁ μέντοι στερεὸς θεμέλιος τοῦ Θεοῦ ἕστηκεν, ἔχων τὴν σφραγῖδα ταύτην· Ἔγνω Κύριος τοὺς ὄντας αὐτοῦ· Καί· Ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας πᾶς ὁ ὀνομάζων τὸ ὄνομα Χριστοῦ.

20 Ἐν μεγάλῃ δὲ οἰκίᾳ οὐκ ἔστι μόνον σκεύη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ ὀστράκινα· καὶ ἃ μὲν εἰς τιμὴν, ἃ δὲ εἰς ἀτιμίαν.

21 Ἐὰν οὖν τις ἐκκαθάρῃ ἑαυτὸν ἀπὸ τούτων, ἔσται σκεῦος εἰς τιμὴν, ἡγιασμένον, καὶ εὔχρηστον τῷ δεσπότῃ, εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἡτοιμασμένον.

22 Τὰς δὲ νεωτερικὰς ἐπιθυμίας φεῦγε· δίωκε δὲ δικαιοσύνην, πίστιν, ἀγάπην, εἰρήνην μετὰ τῶν ἐπικαλουμένων τὸν Κύριον ἐκ καθαρᾶς καρδίας.

23 Τὰς δὲ μωρὰς καὶ ἀπαιδεύτους ζητήσεις παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι γεννῶσι μάχας.

24 Δοῦλον δὲ Κυρίου οὐ δεῖ μάχεσθαι, ἀλλ' ἤπιον εἶναι πρὸς πάντας, διδακτικὸν, ἀνεξίκακον,

25 Ἐν πρᾳότητι παιδεύοντα τοὺς ἀντιδιατιθεμένους· μήποτε δῷ αὐτοῖς ὁ Θεὸς μετάνοιαν εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας·

26 Καὶ ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος, ἐζωγρημένοι ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἐκείνου θέλημα.

Κεφ. γ΄. 3.

ΤΟΥΤΟ δὲ γίνωσκε, ὅτι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποί·

2 Ἔσονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι φίλαυτοι, φιλάργυροι, ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι, βλάσφημοι, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ἀχάριστοι, ἀνόσιοι,

3 Ἄστοργοι, ἄσπονδοι, διάβολοι, ἀκρατεῖς, ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι,

4 Προδόται, προπετεῖς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι·

5 Ἔχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας, τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἠρνημένοι. Καὶ τούτους ἀποτρέπου.

6 Ἐκ τούτων γάρ εἰσιν οἱ ἐνδύνοντες εἰς τὰς οἰκίας, καὶ αἰχμαλωτεύοντες τὰ γυναικάρια σεσωρευμένα ἁμαρτίαις, ἀγόμενα ἐπιθυμίαις ποικίλαις·

7 Πάντοτε μανθάνοντα, καὶ μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν δυνάμενα.

8 Ὃν τρόπον δὲ Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς ἀντέστησαν Μωϋσεῖ, οὕτως καὶ οὗτοι ἀνθίστανται τῇ ἀληθείᾳ, ἄνθρωποι κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν, ἀδόκιμοι περὶ τὴν πίστιν.

9 Ἀλλ' οὐ προκόψουσιν ἐπὶ πλεῖον· ἡ γὰρ ἄνοια αὐτῶν ἔκδηλος ἔσται πᾶσιν, ὡς καὶ ἡ ἐκείνων ἐγένετο.

10 Σὺ δὲ παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ,

11 Τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἷά μοι ἐγένετο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις· οἵους διωγμοὺς ὑπήνεγκα, καὶ ἐκ πάντων με ἐρρύσατο ὁ Κύριος.

12 Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, διωχθήσονται.

13 Πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι.

14 Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες·

15 Καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσαι εἰς σωτηρίαν, διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

16 Πᾶσα γραφὴ, θεόπνευστος, καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἔλεγχον, πρὸς ἐπανόρθωσιν, πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ·

17 Ἵνα ἄρτιος ᾖ ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρτισμένος.

Κεφ. δ'. 4.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΑΙ οὖν ἐγὼ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζῶντας καὶ νεκροὺς κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ·

2 Κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίστηθι εὐκαίρως, ἀκαίρως· ἔλεγξον, ἐπιτίμησον, παρακάλεσον ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ διδαχῇ.

3 Ἔσται γὰρ καιρὸς ὅτε τῆς ὑγιαινούσης διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἰδίας ἑαυτοῖς ἐπι-

σωρεύσουσι διδασκάλους, κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν·

4 Καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοὴν ἀποστρέψουσιν, ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους ἐκτραπήσονται.

5 Σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσι, κακοπάθησον, ἔργον ποίησον εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον.

6 Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφέστηκε.

7 Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγώνισμαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα.

8 Λοιπὸν, ἀπόκειταί μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτής· οὐ μόνον δὲ ἐμοὶ, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἠγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.

9 Σπούδασον ἐλθεῖν πρός με ταχέως·

10 Δημᾶς γάρ με ἐγκατέλιπεν, ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα, καὶ ἐπορεύθη εἰς Θεσσαλονίκην· Κρήσκης εἰς Γαλατίαν, Τίτος εἰς Δαλματίαν.

11 Λουκᾶς ἐστι μόνος μετ' ἐμοῦ. Μάρκον ἀναλαβὼν ἄγε μετὰ σεαυτοῦ· ἔστι γάρ μοι εὔχρηστος εἰς διακονίαν.

12 Τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα εἰς Ἔφεσον.

13 Τὸν φαιλόνην, ὃν ἀπέλιπον ἐν Τρωάδι παρὰ Κάρπῳ, ἐρχόμενος φέρε, καὶ τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβράνας.

14 Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλά μοι κακὰ ἐνεδείξατο· ἀποδῴη αὐτῷ ὁ Κύριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ·

15 Ὃν καὶ σὺ φυλάσσου· λίαν γὰρ ἀνθέστηκε τοῖς ἡμετέροις λόγοις.

16 Ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογίᾳ οὐδείς μοι συμπαρεγένετο, ἀλλὰ πάντες με ἐγκατέλιπον· μὴ αὐτοῖς λογισθείη.

17 Ὁ δὲ Κύριός μοι παρέστη, καὶ ἐνεδυνάμωσέ με, ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα πληροφορηθῇ, καὶ ἀκούσῃ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ἐρρύσθην ἐκ στόματος λέοντος.

18 Καὶ ῥύσεταί με ὁ Κύριος ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ, καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπουράνιον· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

19 Ἄσπασαι Πρίσκαν καὶ Ἀκύλαν, καὶ τὸν Ὀνησιφόρου οἶκον.

20 Ἔραστος ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ, Τρόφιμον δὲ ἀπέλιπον ἐν Μιλήτῳ ἀσθενοῦντα.

21 Σπούδασον πρὸ χειμῶνος ἐλθεῖν. Ἀσπάζεταί σε Εὔβουλος, καὶ Πούδης, καὶ Λῖνος, καὶ Κλαυδία, καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες.

22 Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς μετὰ τοῦ πνεύματός σου. Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ

Τ Ι Τ Ο Ν

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α΄. 1.

ΠΑΥΛΟΣ δοῦλος Θεοῦ, ἀπόστολος δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν Θεοῦ, καὶ ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς κατ᾽ εὐσέβειαν·

2 Ἐπ᾽ ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, ἣν ἐπηγγείλατο ὁ ἀψευδὴς Θεὸς πρὸ χρόνων αἰωνίων,

3 Ἐφανέρωσε δὲ καιροῖς ἰδίοις τὸν λόγον αὐτοῦ, ἐν κηρύγματι ὃ ἐπιστεύθην ἐγὼ κατ᾽ ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ·

4 Τίτῳ γνησίῳ τέκνῳ κατὰ κοινὴν πίστιν, χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν.

5 Τούτου χάριν κατέλιπόν σε ἐν Κρήτῃ, ἵνα τὰ λείποντα ἐπιδιορθώσῃ, καὶ καταστήσῃς κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους, ὡς ἐγώ σοι διεταξάμην·

6 Εἴ τις ἐστὶν ἀνέγκλητος, μιᾶς γυναικὸς ἀνὴρ, τέκνα ἔχων πιστὰ, μὴ ἐν κατηγορίᾳ ἀσωτίας ἢ ἀνυπότακτα.

7 Δεῖ γὰρ τὸν ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον εἶναι, ὡς Θεοῦ οἰκονόμον, μὴ αὐθάδη, μὴ ὀργίλον, μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ·

8 Ἀλλὰ φιλόξενον, φιλάγαθον, σώφρονα, δίκαιον, ὅσιον, ἐγκρατῆ·

9 Ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ λόγου, ἵνα δυνατὸς ᾖ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑγιαινούσῃ, καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν.

10 Εἰσὶ γὰρ πολλοὶ καὶ ἀνυπότακτοι, ματαιολόγοι καὶ φρεναπάται, μάλιστα οἱ ἐκ περιτομῆς·

11 Οὓς δεῖ ἐπιστομίζειν· οἵτινες ὅλους οἴκους ἀνατρέπουσι, διδάσκοντες ἃ μὴ δεῖ, αἰσχροῦ κέρδους χάριν.

12 Εἶπέ τις ἐξ αὐτῶν ἴδιος αὐτῶν προφήτης·

Κρῆτες ἀεὶ ψεῦσται, κακὰ θηρία, γαςέρες ἀργαί.

13 Ἡ μαρτυρία αὕτη ἐστὶν ἀληθής· δι' ἣν αἰτίαν ἔλεγχε αὐτȣ̀ς ἀποτόμως, ἵνα ὑγιαίνωσιν ἐν τῇ πίςει,

14 Μὴ προσέχοντες Ἰȣδαϊκοῖς μύθοις, καὶ ἐντολαῖς ἀνθρώπων ἀποςρεφομένων τὴν ἀλήθειαν.

15 Πάντα μὲν καθαρὰ τοῖς καθαροῖς· τοῖς δὲ μεμιασμένοις καὶ ἀπίςοις ȣ̓δὲν καθαρὸν, ἀλλὰ μεμίανται αὐτῶν καὶ ὁ νȣ̃ς καὶ ἡ συνείδησις.

16 Θεὸν ὁμολογȣ̃σιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται, βδελυκτοὶ ὄντες καὶ ἀπειθεῖς, καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι.

Κεφ. β'. 2.

ΣΥ δὲ λάλει ἃ πρέπει τῇ ὑγιαινȣ́σῃ διδασκαλίᾳ·

2 Πρεσβύτας νηφαλίȣς εἶναι, σεμνοὺς, σώφρονας, ὑγιαίνοντας τῇ πίςει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ·

3 Πρεσβύτιδας ὡσαύτως ἐν καταστήματι ἱεροπρεπεῖς, μὴ διαβόλȣς, μὴ οἴνῳ πολλῷ δεδȣλωμένας, καλοδιδασκάλȣς·

4 Ἵνα σωφρονίζωσι τὰς νέας, φιλάνδρȣς εἶναι, φιλοτέκνȣς,

5 Σώφρονας, ἁγνὰς, οἰκουρȣ̀ς, ἀγαθὰς, ὑποτασσομένας τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ λόγος τȣ̃ Θεȣ̃ βλασφημῆται.

6 Τοὺς νεωτέρους ὡσαύτως παρακάλει σωφρονεῖν,

7 Περὶ πάντα σεαυτὸν παρεχόμενος τύπον καλῶν ἔργων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀδιαφθορίαν, σεμνότητα, ἀφθαρσίαν,

8 Λόγον ὑγιῆ, ἀκατάγνωςον, ἵνα ὁ ἐξ ἐναντίας ἐντραπῇ, μηδὲν ἔχων περὶ ὑμῶν λέγειν φαῦλον·

9 Δούλους ἰδίοις δεσπόταις ὑποτάσσεσθαι, ἐν πᾶσιν εὐαρέστους εἶναι, μὴ ἀντιλέγοντας,

10 Μὴ νοσφιζομένȣς, ἀλλὰ πίςιν πᾶσαν ἐνδεικνυμένȣς ἀγαθήν· ἵνα τὴν διδασκαλίαν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ κοσμῶσιν ἐν πᾶσιν.

11 Ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τȣ̃ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις·

12 Παιδεύȣσα ἡμᾶς, ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι·

13 Προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα, καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τȣ̃ μεγάλȣ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησȣ̃ Χριςȣ̃·

14 Ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσηται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας, καὶ καθαρίσῃ ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων.

15 Ταῦτα λάλει, καὶ παρακάλει, καὶ ἔλεγχε μετὰ πάσης ἐπιταγῆς. Μηδείς σου περιφρονείτω.

Κεφ. γ΄. 3.

ΥΠΟΜΙΜΝΗΣΚΕ αὐτοὺς ἀρχαῖς καὶ ἐξουσίαις ὑποτάσσεσθαι, πειθαρχεῖν, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἑτοίμους εἶναι·

2 Μηδένα βλασφημεῖν, ἀμάχους εἶναι, ἐπιεικεῖς, πᾶσαν ἐνδεικνυμένους πρᾳότητα πρὸς πάντας ἀνθρώπους.

3 Ἦμεν γάρ ποτε καὶ ἡμεῖς ἀνόητοι, ἀπειθεῖς, πλανώμενοι, δουλεύοντες ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις, ἐν κακίᾳ καὶ φθόνῳ διάγοντες, στυγητοὶ, μισοῦντες ἀλλήλους.

4 Ὅτε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ,

5 Οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς, διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας, καὶ ἀνακαινώσεως Πνεύματος ἁγίου,

6 Οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν·

7 Ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι, κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου.

8 Πιστὸς ὁ λόγος· καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε διαβεβαιοῦσθαι, ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προΐστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ. Ταῦτά ἐστι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις.

9 Μωρὰς δὲ ζητήσεις, καὶ γενεαλογίας, καὶ ἔρεις, καὶ μάχας νομικὰς περιΐστασο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι.

10 Αἱρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νουθεσίαν παραιτοῦ·

11 Εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος, καὶ ἁμαρτάνει, ὢν αὐτοκατάκριτος.

12 Ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρός σε ἢ Τυχικὸν, σπούδασον ἐλθεῖν πρός με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι.

13 Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλὼ σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπῃ.

14 Μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προΐστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι. Ἀσπάζονταί σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες.

15 Ἄσπασαι τοὺς φιλοῦντάς ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ

ΦΙΛΗΜΟΝΑ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

ΠΑΥΛΟΣ δέσμιος Χριστοῦ
Ἰησοῦ, ϗ Τιμόθεος ὁ ἀ-
δελφὸς, Φιλήμονι τῷ ἀγαπητῷ
ϗ συνεργῷ ἡμῶν,
2 Καὶ Ἀπφίᾳ τῇ ἀγαπητῇ,
ϗ Ἀρχίππῳ τῷ συστρατιώτῃ
ἡμῶν, ϗ τῇ κατ' οἶκόν σου ἐκ-
κλησίᾳ·
3 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ
Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, ϗ Κυρίου
Ἰησȣ͂ Χριςȣ͂.
4 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου,
πάντοτε μνείαν σȣ ποιούμενος
ἐπὶ τ͂ προσευχῶν μȣ,
5 Ἀκȣ́ων σȣ τ͂ ἀγάπην, καὶ
τ͂ πίστιν ἣν ἔχεις πρὸς τ͂ Κύ-
ριον Ἰησοῦν ϗ εἰς πάντας τοὺς
ἁγίȣς·
6 Ὅπως ἡ κοινωνία τῆς πί-
στεώς σȣ ἐνεργὴς γένηται ἐν ἐπι-
γνώσει παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ἐν
ὑμῖν εἰς Χριςὸν Ἰησȣ͂ν.
7 Χάριν γὰρ ἔχομεν πολ-
λὴν καὶ παράκλησιν ἐπὶ τῇ
ἀγάπῃ σȣ, ὅτι τὰ σπλάγχνα
τ͂ ἁγίων ἀναπέπαυται διὰ σοῦ,
ἀδελφέ.
8 Διὸ πολλὴν ἐν Χριςῷ παῤ-
ῥησίαν ἔχων ἐπιτάσσειν σοι τὸ
ἀνῆκον,
9 Διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλλον
παρακαλῶ, τοιοῦτος ὢν ὡς
Παῦλος πρεσβύτης, νυνὶ δὲ ϗ
δέσμιος Ἰησȣ͂ Χριςȣ͂.
10 Παρακαλῶ σε περὶ τοῦ
ἐμȣ͂ τέκνȣ, ὃν ἐγέννησα ἐν τοῖς
δεσμοῖς μȣ, Ὀνήσιμον·
11 Τόν ποτέ σοι ἄχρηστον,
νυνὶ δέ σοι καὶ ἐμοὶ εὔχρηςον,
ὃν ἀνέπεμψα.
12 Σὺ δὲ αὐτὸν, τȣτέστι τὰ
ἐμὰ σπλάγχνα, προσλαβοῦ.
13 Ὃν ἐγὼ ἐβουλόμην πρὸς
ἐμαυτὸν κατέχειν, ἵνα ὑπὲρ σȣ͂
διακονῇ μοι ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ
εὐαγγελίȣ·
14 Χωρὶς δὲ τῆς σῆς γνώμης
ȣ̓δὲν ἠθέλησα ποιῆσαι· ἵνα μὴ
ὡς κατὰ ἀνάγκην τὸ ἀγαθόν
σȣ ᾖ, ἀλλὰ κατὰ ἑκȣ́σιον.

15 Τάχα γὰρ διὰ τοῦτο ἐχωρίσθη πρὸς ὥραν, ἵνα αἰώνιον αὐτὸν ἀπέχῃς·

16 Οὐκέτι ὡς δοῦλον, ἀλλ' ὑπὲρ δȣλον, ἀδελφὸν ἀγαπητὸν, μάλιστα ἐμοὶ, πόσῳ δὲ μᾶλλόν σοι ϗ ἐν σαρκὶ καὶ ἐν Κυρίῳ;

17 Εἰ ȣ̓ν ἐμὲ ἔχεις κοινωνὸν, πρoσλαβȣ̃ αὐτὸν ὡς ἐμέ.

18 Εἰ δέ τι ἠδίκησέ σε ἢ ὀφείλει, τȣ̃το ἐμοὶ ἐλλόγει.

19 Ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ, ἐγὼ ἀποτίσω· ἵνα μὴ λέγω σοι ὅτι καὶ σεαυτόν μοι προσοφείλεις.

20 Ναὶ, ἀδελφὲ, ἐγώ σου ὀναίμην ἐν Κυρίῳ· ἀνάπαυσόν μȣ τὰ σπλάγχνα ἐν Κυρίῳ.

21 Πεποιθὼς τῇ ὑπακοῇ σȣ ἔγραψά σοι, εἰδὼς ὅτι ϗ ὑπὲρ ὃ λέγω ποιήσεις.

22 Ἅμα δὲ ϗ ἑτοίμαζέ μοι ξενίαν· ἐλπίζω γὰρ ὅτι διὰ τ̃ προσευχῶν ὑμῶν χαρισθήσομαι ὑμῖν.

23 Ἀσπάζονταί σε, Ἐπαφρᾶς ὁ συναιχμάλωτός μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, Μάρκος, Ἀρίσταρχος, Δημᾶς, Λουκᾶς, οἱ συνεργοί μȣ.

24 Ἡ χάρις τ̃ Κυρίου ἡμῶν Ἰησȣ̃ Χριςȣ̃ μετὰ τ̃ πνεύματος ὑμῶν. Ἀμήν.

ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Η ΠΡΟΣ

ΕΒΡΑΙΟΥΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΟΛΥΜΕΡΩΣ καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς προφήταις, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ,

2 Ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι' οὗ ϗ τȣ̀ς αἰῶνας ἐποίησεν.

3 Ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, ϗ χαρακτὴρ τ̃ ὑποστάσεως αὐτȣ̃, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τ̃ δυνάμεως αὐτοῦ,

δι' ἑαυτοῦ καθαρισμὸν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς·

4 Τοσούτῳ κρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων, ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα.

5 Τίνι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν ἀγγέλων· Υἱός μου εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, ϗ αὐτὸς ἔσαι μοι εἰς υἱόν;

6 Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει·

7 Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι Θεοῦ. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει· Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

8 Πρὸς δὲ τὸν υἱόν· Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεὸς, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.

9 Ἠγάπησας δικαιοσύνην, ϗ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς, ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου.

10 Καί· Σὺ κατ' ἀρχὰς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, ϗ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί.

11 Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται·

12 Καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτοὺς, ϗ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι.

13 Πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἴρηκέ ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου;

14 Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν;

Κεφ. β'. 2.

ΔΙΑ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μή ποτε παραῤῥυῶμεν.

2 Εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, ϗ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν·

3 Πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη·

4 Συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ Θεοῦ σημείοις τε ϗ τέρασι, ϗ ποικίλαις δυνάμεσι, ϗ Πνεύματος ἁγίου μερισμοῖς, κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν.

5 Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξε

τ̃ οἰκουμένην τ̃ μέλλȣσαν, περὶ ἧς λαλȣ̃μεν.

6 Διεμαρτύρατο δέ πȣ τὶς, λέγων· Τί ἐςιν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκῃ αὐτȣ̃· ἢ υἱὸς ἀνθρώπȣ, ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν;

7 Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλȣς· δόξῃ κ̀ τιμῇ ἐςεφάνωσας αὐτὸν, κ̀ κατέςησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σȣ.

8 Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Ἐν γὰρ τῷ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα, ȣ̓δὲν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀνυπότακτον· νῦν δὲ οὔπω ὁρῶμεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑποτεταγμένα.

9 Τὸν δὲ βραχύ τι παρ' ἀγγέλȣς ἠλαττωμένον βλέπομεν Ἰησοῦν, διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον, ὅπως χάριτι Θεοῦ ὑπὲρ παντὸς γεύσηται θανάτου.

10 Ἔπρεπε γὰρ αὐτῷ, δι' ὃν τὰ πάντα καὶ δι' οὗ τὰ πάντα, πολλȣ̀ς υἱȣ̀ς εἰς δόξαν ἀγαγόντα, τ̃ ἀρχηγὸν τ̃ σωτηρίας αὐτῶν διὰ παθημάτων τελειῶσαι.

11 Ὅ, τε γὰρ ἁγιάζων κ̀ οἱ ἁγιαζόμενοι, ἐξ ἑνὸς πάντες· δι' ἣν αἰτίαν ȣ̓κ ἐπαισχύνεται ἀδελφȣ̀ς αὐτȣ̀ς καλεῖν,

12 Λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μȣ, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.

13 Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν· Ἰδȣ̀ ἐγὼ κ̀ τὰ παιδία ἅ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός.

14 Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τ̃ αὐτῶν, ἵνα διὰ τȣ̃ θανάτȣ καταργήσῃ τ̃ τὸ κράτος ἔχοντα τȣ̃ θανάτου, τȣτέςι, τὸν διάβολον·

15 Καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τȣ̃ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δȣλείας.

16 Οὐ γὰρ δήπȣ ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται·

17 Ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται κ̀ πιςὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τ̃ Θεὸν, εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαȣ̃.

18 Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεὶς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Κεφ. γ'. 3.

ΟΘΕΝ, ἀδελφοὶ ἅγιοι, κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι, κατανοήσατε τ̃ ἀπόςολον καὶ ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν Χριςὸν Ἰησȣ̃ν·

2 Πιςὸν ὄντα τῷ ποιήσαντι αὐτὸν, ὡς κ̀ Μωσῆς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτȣ̃.

3 Πλείονος γὰρ δόξης οὗτος
παρὰ Μωσῆν ἠξίωται, καθ᾽
ὅσον πλείονα τιμὴν ἔχει τοῦ
οἴκου ὁ κατασκευάσας αὐτόν·
4 Πᾶς γὰρ οἶκος κατασκευά-
ζεται ὑπό τινος, ὁ δὲ τὰ πάντα
κατασκευάσας, Θεός.
5 Καὶ Μωσῆς μὲν πιστὸς ἐν
ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ὡς θερά-
πων, εἰς μαρτύριον τῶν λαληθη-
σομένων·
6 Χριστὸς δὲ, ὡς υἱὸς ἐπὶ τὸν
οἶκον αὐτοῦ· οὗ οἶκός ἐσμεν ἡ-
μεῖς, ἐάνπερ τὴν παρρησίαν καὶ
τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος μέχρι
τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν.
7 Διὸ, καθὼς λέγει τὸ Πνεῦ-
μα τὸ ἅγιον, Σήμερον ἐὰν τῆς
φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε,
8 Μὴ σκληρύνητε τὰς καρ-
δίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπι-
κρασμῷ, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ
πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ·
9 Οὗ ἐπείρασάν με οἱ πα-
τέρες ὑμῶν, ἐδοκίμασάν με, καὶ
εἶδον τὰ ἔργα μου τεσσαράκοντα
ἔτη·
10 Διὸ προσώχθισα τῇ γε-
νεᾷ ἐκείνῃ, καὶ εἶπον· Ἀεὶ πλα-
νῶνται τῇ καρδίᾳ· αὐτοὶ δὲ οὐκ
ἔγνωσαν τὰς ὁδούς μου·
11 Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ
μου· Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν
κατάπαυσίν μου·
12 Βλέπετε, ἀδελφοὶ, μή
ποτε ἔσται ἔν τινι ὑμῶν καρδία
πονηρὰ ἀπιστίας, ἐν τῷ ἀποστῆ-
ναι ἀπὸ Θεοῦ ζῶντος.
13 Ἀλλὰ παρακαλεῖτε ἑαυ-
τοὺς καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν, ἄ-
χρις οὗ τὸ σήμερον καλεῖται·
ἵνα μὴ σκληρυνθῇ τις ἐξ ὑμῶν
ἀπάτῃ τῆς ἁμαρτίας.
14 Μέτοχοι γὰρ γεγόναμεν
τοῦ Χριστοῦ, ἐάνπερ τὴν ἀρχὴν τῆς
ὑποστάσεως μέχρι τέλους βεβαίαν
κατάσχωμεν·
15 Ἐν τῷ λέγεσθαι· Σή-
μερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκού-
σητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρ-
δίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπι-
κρασμῷ.
16 Τινὲς γὰρ ἀκούσαντες παρ-
επίκραναν, ἀλλ᾽ οὐ πάντες οἱ
ἐξελθόντες ἐξ Αἰγύπτου διὰ
Μωσέως.
17 Τίσι δὲ προσώχθισε τεσ-
σαράκοντα ἔτη; Οὐχὶ τοῖς
ἁμαρτήσασιν, ὧν τὰ κῶλα ἔ-
πεσεν ἐν τῇ ἐρήμῳ;
18 Τίσι δὲ ὤμοσε μὴ εἰσ-
ελεύσεσθαι εἰς τὴν κατάπαυσιν
αὐτοῦ, εἰ μὴ τοῖς ἀπειθήσασι;
19 Καὶ βλέπομεν ὅτι οὐκ
ἠδυνήθησαν εἰσελθεῖν δι᾽ ἀπι-
στίαν.

Κεφ. δ΄. 4.

ΦΟΒΗΘΩΜΕΝ οὖν μή ποτε,
καταλειπομένης ἐπαγγε-
λίας εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατάπαυ-
σιν αὐτοῦ, δοκῇ τις ἐξ ὑμῶν
ὑστερηκέναι.

2 Καὶ γάρ ἐσμεν εὐηγγελισμένοι, καθάπερ κἀκεῖνοι· ἀλλ' οὐκ ὠφέλησεν ὁ λόγος τῆς ἀκοῆς ἐκείνους, μὴ συγκεκραμένος τῇ πίστει τοῖς ἀκούσασιν.

3 Εἰσερχόμεθα γὰρ εἰς τὴν κατάπαυσιν οἱ πιστεύσαντες, καθὼς εἴρηκεν· Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου· καίτοι τῶν ἔργων ἀπὸ καταβολῆς κόσμου γενηθέντων·

4 Εἴρηκε γάρ που περὶ τῆς ἑβδόμης οὕτω· Καὶ κατέπαυσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ.

5 Καὶ ἐν τούτῳ πάλιν· Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

6 Ἐπεὶ οὖν ἀπολείπεταί τινας εἰσελθεῖν εἰς αὐτὴν, καὶ οἱ πρότερον εὐαγγελισθέντες οὐκ εἰσῆλθον δι' ἀπείθειαν·

7 Πάλιν τινὰ ὁρίζει ἡμέραν, σήμερον, ἐν Δαβὶδ λέγων, μετὰ τοσοῦτον χρόνον· καθὼς εἴρηται· Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν.

8 Εἰ γὰρ αὐτοὺς Ἰησοῦς κατέπαυσεν, οὐκ ἂν περὶ ἄλλης ἐλάλει μετὰ ταῦτα ἡμέρας.

9 Ἄρα ἀπολείπεται σαββατισμὸς τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ.

10 Ὁ γὰρ εἰσελθὼν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὥσπερ ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁ Θεός.

11 Σπουδάσωμεν οὖν εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν· ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις ὑποδείγματι πέσῃ τῆς ἀπειθείας.

12 Ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐνεργὴς, καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον, καὶ διικνούμενος ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς τε καὶ πνεύματος, ἁρμῶν τε καὶ μυελῶν, καὶ κριτικὸς ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν καρδίας.

13 Καὶ οὐκ ἔστι κτίσις ἀφανὴς ἐνώπιον αὐτοῦ· πάντα δὲ γυμνὰ καὶ τετραχηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ λόγος.

14 Ἔχοντες οὖν ἀρχιερέα μέγαν, διεληλυθότα τοὺς οὐρανοὺς, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας.

15 Οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπειραμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα, χωρὶς ἁμαρτίας.

16 Προσερχώμεθα οὖν μετὰ παῤῥησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον, καὶ χάριν εὕρωμεν εἰς εὔκαιρον βοήθειαν.

Κεφ. έ. 5.

ΠΑΣ γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος, ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ

πρὸς τὸν Θεὸν, ἵνα προσφέρῃ
δῶρά τε ϗ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρ-
τιῶν·
2 Μετριοπαθεῖν δυνάμενος
τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις,
ἐπεὶ ϗ αὐτὸς περίκειται ἀσθέ-
νειαν·
3 Καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει,
καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ
περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν ὑπὲρ
ἁμαρτιῶν.
4 Καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμ-
βάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ ὁ καλού-
μενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθάπερ ϗ
ὁ Ἀαρών.
5 Οὕτω ϗ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυ-
τὸν ἐδόξασε γενηθῆναι ἀρχιέ-
ρεα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐ-
τόν· Υἱός μου εἶ σὺ, ἐγὼ σή-
μερον γεγέννηκά σε.
6 Καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει·
Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν
τάξιν Μελχισεδέκ.
7 Ὃς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς
σαρκὸς αὐτοῦ, δεήσεις τε ϗ ἱκε-
τηρίας πρὸς τὸν δυνάμενον σώ-
ζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου, μετὰ
κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ δακρύων
προσενέγκας, καὶ εἰσακουσθεὶς
ἀπὸ τῆς εὐλαβείας,
8 Καίπερ ὢν υἱὸς, ἔμαθεν
ἀφ' ὧν ἔπαθε τὴν ὑπακοήν·
9 Καὶ τελειωθεὶς ἐγένετο τοῖς
ὑπακούουσιν αὐτῷ πᾶσιν αἴτιος
σωτηρίας αἰωνίου·
10 Προσαγορευθεὶς ὑπὸ τοῦ
Θεοῦ ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τάξιν
Μελχισεδέκ.
11 Περὶ οὗ πολὺς ἡμῖν ὁ λό-
γος καὶ δυσερμήνευτος λέγειν,
ἐπεὶ νωθροὶ γεγόνατε ταῖς ἀκο-
αῖς.
12 Καὶ γὰρ ὀφείλοντες εἶναι
διδάσκαλοι διὰ τὸν χρόνον, πά-
λιν χρείαν ἔχετε τοῦ διδάσκειν
ὑμᾶς, τίνα τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρ-
χῆς τῶν λογίων τοῦ Θεοῦ· καὶ γε-
γόνατε χρείαν ἔχοντες γάλακ-
τος, καὶ οὐ στερεᾶς τροφῆς.
13 Πᾶς γὰρ ὁ μετέχων γά-
λακτος, ἄπειρος λόγου δικαιο-
σύνης· (νήπιος γάρ ἐστι·)
14 Τελείων δέ ἐστιν ἡ στερεὰ
τροφὴ, τῶν διὰ τὴν ἕξιν τὰ αἰ-
σθητήρια γεγυμνασμένα ἐχόν-
των πρὸς διάκρισιν καλοῦ τε ϗ
κακοῦ.

Κεφ. ϛ'. 6.

ΔΙΟ ἀφέντες τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ
Χριστοῦ λόγον, ἐπὶ τὴν τε-
λειότητα φερώμεθα· μὴ πά-
λιν θεμέλιον καταβαλλόμενοι
μετανοίας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων,
ϗ πίστεως ἐπὶ Θεὸν,
2 Βαπτισμῶν διδαχῆς, ἐπι-
θέσεώς τε χειρῶν, ἀναστάσεώς
τε νεκρῶν, ϗ κρίματος αἰωνίου.
3 Καὶ τοῦτο ποιήσομεν, ἐάν-
περ ἐπιτρέπῃ ὁ Θεός.
4 Ἀδύνατον γὰρ τοὺς ἅπαξ
φωτισθέντας, γευσαμένους τε τῆς
δωρεᾶς τῆς ἐπουρανίου, καὶ μετ-

ὄχους γενηθέντας Πνεύματος ἁγίȣ,
5 Καὶ καλὸν γευσαμένους Θεοῦ ῥῆμα, δυνάμεις τε μέλλοντος αἰῶνος,
6 Καὶ παραπεσόντας, πάλιν ἀνακαινίζειν εἰς μετάνοιαν, ἀνασαυροῦντας ἑαυτοῖς τὸν υἱὸν του Θεοῦ, καὶ παραδειγματίζοντας.
7 Γῆ γὰρ ἡ πιοῦσα τὸν ἐπ' αὐτῆς πολλάκις ἐρχόμενον ὑετὸν, καὶ τίκτȣσα βοτάνην εὔθετον ἐκείνοις δι' ȣ̓ς καὶ γεωργεῖται, μεταλαμβάνει εὐλογίας ἀπὸ τȣ̃ Θεȣ̃·
8 Ἐκφέρουσα δὲ ἀκάνθας κ̀ τριβόλους, ἀδόκιμος, καὶ κατάρας ἐγγὺς, ἧς τὸ τέλος εἰς καῦσιν.
9 Πεπείσμεθα δὲ περὶ ὑμῶν, ἀγαπητοὶ, τὰ κρείττονα καὶ ἐχόμενα σωτηρίας, εἰ καὶ ȣ̔́τω λαλȣ̃μεν.
10 Οὐ γὰρ ἄδικος ὁ Θεὸς ἐπιλαθέσθαι τοῦ ἔργου ὑμῶν, καὶ τȣ̃ κόπȣ τῆς ἀγάπης ἧς ἐνεδείξασθε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, διακονήσαντες τοῖς ἁγίοις καὶ διακονȣ̃ντες.
11 Ἐπιθυμοῦμεν δὲ ἕκαστον ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι σπουδὴν πρὸς τὴν πληροφορίαν τ̃ῆς ἐλπίδος ἄχρι τέλȣς·
12 Ἵνα μὴ νωθροὶ γένησθε, μιμηταὶ δὲ τ̃ῶν διὰ πίστεως καὶ μακροθυμίας κληρονομούντων τὰς ἐπαγγελίας.
13 Τῷ γὰρ Ἀβραὰμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεὸς, ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχε μείζονος ὀμόσαι, ὤμοσε καθ' ἑαυτȣ̃,
14 Λέγων· Ἦ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε, καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε.
15 Καὶ οὕτω μακροθυμήσας ἐπέτυχε τ̃ῆς ἐπαγγελίας.
16 Ἄνθρωποι μὲν γὰρ κατὰ τȣ̃ μείζονος ὀμνύȣσι, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὅρκος.
17 Ἐν ᾧ περισσότερον βουλόμενος ὁ Θεὸς ἐπιδεῖξαι τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν ὅρκῳ·
18 Ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεὸν, ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τ̃ῆς προκειμένης ἐλπίδος·
19 Ἣν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν, καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος·
20 Ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

Κεφ. ζ'. 7.

ΟΥΤΟΣ γὰρ ὁ Μελχισεδὲκ, βασιλεὺς Σαλὴμ, ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὁ συναντήσας Ἀβραὰμ ὑποστρέφοντι ἀπὸ τῆς κόπης τῶν βασιλέων, καὶ εὐλογήσας αὐτόν·

2 Ὧ, καὶ δεκάτην ἀπὸ πάντων ἐμέρισεν Ἀβραάμ· πρῶτον μὲν ἑρμηνευόμενος βασιλεὺς δικαιοσύνης, ἔπειτα δὲ καὶ βασιλεὺς Σαλήμ· ὅ ἐστι βασιλεὺς εἰρήνης·

3 Ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγητος, μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν μήτε ζωῆς τέλος ἔχων, ἀφωμοιωμένος δὲ τῷ υἱῷ τοῦ Θεοῦ, μένει ἱερεὺς εἰς τὸ διηνεκές.

4 Θεωρεῖτε δὲ πηλίκος οὗτος, ᾧ καὶ δεκάτην Ἀβραὰμ ἔδωκεν ἐκ τῶν ἀκροθινίων ὁ πατριάρχης.

5 Καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν υἱῶν Λευὶ τὴν ἱερατείαν λαμβάνοντες, ἐντολὴν ἔχουσιν ἀποδεκατοῦν τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον, τουτέστι, τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν, καίπερ ἐξεληλυθότας ἐκ τῆς ὀσφύος Ἀβραάμ·

6 Ὁ δὲ μὴ γενεαλογούμενος ἐξ αὐτῶν, δεδεκάτωκε τὸν Ἀβραὰμ, καὶ τὸν ἔχοντα τὰς ἐπαγγελίας εὐλόγηκε.

7 Χωρὶς δὲ πάσης ἀντιλογίας, τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται.

8 Καὶ ὧδε μὲν δεκάτας ἀποθνήσκοντες ἄνθρωποι λαμβάνουσιν· ἐκεῖ δὲ, μαρτυρούμενος ὅτι ζῇ.

9 Καὶ, ὡς ἔπος εἰπεῖν, διὰ Ἀβραὰμ καὶ Λευὶ ὁ δεκάτας λαμβάνων δεδεκάτωται·

10 Ἔτι γὰρ ἐν τῇ ὀσφύϊ τοῦ πατρὸς ἦν, ὅτε συνήντησεν αὐτῷ ὁ Μελχισεδέκ.

11 Εἰ μὲν οὖν τελείωσις διὰ τῆς Λευϊτικῆς ἱερωσύνης ἦν· (ὁ λαὸς γὰρ ἐπ' αὐτῇ νενομοθέτητο·) τίς ἔτι χρεία, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ ἕτερον ἀνίστασθαι ἱερέα, καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρὼν λέγεσθαι;

12 Μετατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης, ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου μετάθεσις γίνεται.

13 Ἐφ' ὃν γὰρ λέγεται ταῦτα, φυλῆς ἑτέρας μετέσχηκεν, ἀφ' ἧς οὐδεὶς προσέσχηκε τῷ θυσιαστηρίῳ.

14 Πρόδηλον γὰρ ὅτι ἐξ Ἰούδα ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν· εἰς ἣν φυλὴν οὐδὲν περὶ ἱερωσύνης Μωσῆς ἐλάλησε.

15 Καὶ περισσότερον ἔτι κατάδηλόν ἐστιν, εἰ κατὰ τὴν ὁμοιότητα Μελχισεδὲκ ἀνίσταται ἱερεὺς ἕτερος,

16 Ὃς οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκικῆς γέγονεν, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου.

17 Μαρτυρεῖ γάρ· Ὅτι σὺ
ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν
τάξιν Μελχισεδέκ.
18 Ἀθέτησις μὲν γὰρ γίνε-
ται προαγούσης ἐντολῆς, διὰ
τὸ αὐτῆς ἀσθενὲς καὶ ἀνωφε-
λές·
19 Οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσεν ὁ
νόμος, ἐπεισαγωγὴ δὲ κρείτ-
τονος ἐλπίδος, δι' ἧς ἐγγίζομεν
τῷ Θεῷ.
20 Καὶ καθ' ὅσον οὐ χωρὶς
ὁρκωμοσίας, (οἱ μὲν γὰρ χω-
ρὶς ὁρκωμοσίας εἰσὶν ἱερεῖς γε-
γονότες·
21 Ὁ δὲ, μετὰ ὁρκωμοσίας,
διὰ τοῦ λέγοντος πρὸς αὐτόν·
Ὤμοσε Κύριος, καὶ οὐ μετα-
μεληθήσεται· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν
αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχι-
σεδέκ·)
22 Κατὰ τοσοῦτον κρείττονος
διαθήκης γέγονεν ἔγγυος Ἰη-
σοῦς.
23 Καὶ οἱ μὲν, πλείονές εἰσι
γεγονότες ἱερεῖς, διὰ τὸ θα-
νάτῳ κωλύεσθαι παραμένειν·
24 Ὁ δὲ, διὰ τὸ μένειν αὐ-
τὸν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀπαράβατον
ἔχει τὴν ἱερωσύνην·
25 Ὅθεν καὶ σώζειν εἰς τὸ
παντελὲς δύναται τοὺς προσ-
ερχομένους δι' αὐτοῦ τῷ Θεῷ,
πάντοτε ζῶν εἰς τὸ ἐντυγχά-
νειν ὑπὲρ αὐτῶν.
26 Τοιοῦτος γὰρ ἡμῖν ἔπρε-
πεν ἀρχιερεὺς, ὅσιος, ἄκακος,
ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν
ἁμαρτωλῶν, καὶ ὑψηλότερος τῶν
οὐρανῶν γενόμενος.
27 Ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν
ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς,
πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρ-
τιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα
τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν
ἐφάπαξ, ἑαυτὸν ἀνενέγκας.
28 Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους
καθίστησιν ἀρχιερεῖς, ἔχοντας
ἀσθένειαν· ὁ λόγος δὲ τῆς ὁρκω-
μοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον, υἱὸν
εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον.

Κεφ. η'. 8.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ δὲ ἐπὶ τοῖς
λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχο-
μεν ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν
δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης
ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
2 Τῶν ἁγίων λειτουργὸς, καὶ
τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἔ-
πηξεν ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἄν-
θρωπος.
3 Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ
προσφέρειν δῶρά τε καὶ θυσίας
καθίσταται· ὅθεν ἀναγκαῖον
ἔχειν τι καὶ τοῦτον ὃ προσ-
ενέγκῃ.
4 Εἰ μὲν γὰρ ἦν ἐπὶ γῆς,
οὐδ' ἂν ἦν ἱερεὺς, ὄντων τῶν ἱερέων
τῶν προσφερόντων κατὰ τὸν νόμον
τὰ δῶρα·
5 Οἵτινες ὑποδείγματι καὶ
σκιᾷ λατρεύουσι τῶν ἐπουρανίων,

καθὼς κεχρημάτισαι Μωσῆς,
μέλλων ἐπιτελεῖν τὴν σκηνήν·
Ὅρα γὰρ, φησὶ, ποιήσῃς πάν-
τα κατὰ τὸν τύπον τὸν δειχθέντα
σοι ἐν τῷ ὄρει.
6 Νυνὶ δὲ διαφορωτέρας τέ-
τευχε λειτουργίας, ὅσῳ καὶ
κρείττονός ἐστι διαθήκης μεσί-
της, ἥτις ἐπὶ κρείττοσιν ἐπαγ-
γελίαις νενομοθέτηται.
7 Εἰ γὰρ ἡ πρώτη ἐκείνη ἦν
ἄμεμπτος, οὐκ ἂν δευτέρας ἐζη-
τεῖτο τόπος.
8 Μεμφόμενος γὰρ αὐτοῖς
λέγει· Ἰδοὺ, ἡμέραι ἔρχονται,
λέγει Κύριος, καὶ συντελέσω ἐπὶ
τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον
Ἰούδα διαθήκην καινήν·
9 Οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἣν
ἐποίησα τοῖς πατράσιν αὐτῶν,
ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς
χειρὸς αὐτῶν, ἐξαγαγεῖν αὐ-
τοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ὅτι αὐ-
τοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ
μου, κἀγὼ ἠμέλησα αὐτῶν,
λέγει Κύριος.
10 Ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη ἣν
διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ
μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέ-
γει Κύριος, διδοὺς νόμους μου
εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ
καρδίας αὐτῶν ἐπιγράψω αὐ-
τούς· καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεὸν,
καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν.
11 Καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν
ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ
ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέ-
γων· Γνῶθι τὸν Κύριον· ὅτι
πάντες εἰδήσουσί με, ἀπὸ μι-
κροῦ αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐ-
τῶν·
12 Ὅτι ἵλεως ἔσομαι ταῖς
ἀδικίαις αὐτῶν, καὶ τῶν ἁμαρ-
τιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐ-
τῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι.
13 Ἐν τῷ λέγειν καινὴν,
πεπαλαίωκε τὴν πρώτην· τὸ δὲ
παλαιούμενον καὶ γηράσκον,
ἐγγὺς ἀφανισμοῦ.

Κεφ. θʹ. 9.

ΕΙΧΕ μὲν οὖν καὶ ἡ πρώτη
σκηνὴ δικαιώματα λα-
τρείας, τό, τε ἅγιον κοσμικόν.
2 Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη
ἡ πρώτη, ἐν ᾗ ἥ τε λυχνία καὶ
ἡ τράπεζα, καὶ ἡ πρόθεσις τῶν
ἄρτων, ἥτις λέγεται ἁγία.
3 Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον κατα-
πέτασμα σκηνὴ ἡ λεγομένη ἅ-
για ἁγίων,
4 Χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατή-
ριον, καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθή-
κης περικεκαλυμμένην πάντοθεν
χρυσίῳ· ἐν ᾗ στάμνος χρυσῆ
ἔχουσα τὸ μάννα, καὶ ἡ ῥάβδος
Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα, καὶ αἱ
πλάκες τῆς διαθήκης.
5 Ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερου-
βὶμ δόξης, κατασκιάζοντα τὸ
ἱλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστι νῦν
λέγειν κατὰ μέρος.
6 Τούτων δὲ οὕτω κατεσκευ-

κεσμένων, εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διαπαντὸς εἰσίασιν οἱ ἱερεῖς, τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες·

7 Εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων.

8 Τοῦτο δηλοῦντος τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, μήπω πεφανερῶσθαι τὴν τῶν ἁγίων ὁδὸν, ἔτι τῆς πρώτης σκηνῆς ἐχούσης στάσιν·

9 Ἥτις παραβολὴ εἰς τὸν καιρὸν τὸν ἐνεστηκότα, καθ᾽ ὃν δῶρά τε καὶ θυσίαι προσφέρονται, μὴ δυνάμεναι κατὰ συνείδησιν τελειῶσαι τὸν λατρεύοντα,

10 Μόνον ἐπὶ βρώμασι καὶ πόμασι, καὶ διαφόροις βαπτισμοῖς, καὶ δικαιώμασι σαρκὸς, μέχρι καιροῦ διορθώσεως ἐπικείμενα.

11 Χριστὸς δὲ παραγενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειοτέρας σκηνῆς, οὐ χειροποιήτου, τουτέστιν, οὐ ταύτης τῆς κτίσεως,

12 Οὐδὲ δι᾽ αἵματος τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος εἰσῆλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ ἅγια, αἰωνίαν λύτρωσιν εὑράμενος.

13 Εἰ γὰρ τὸ αἷμα ταύρων καὶ τράγων, καὶ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς κεκοινωμένους, ἁγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα·

14 Πόσῳ μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ Πνεύματος αἰωνίου ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἄμωμον τῷ Θεῷ, καθαριεῖ τὴν συνείδησιν ὑμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι;

15 Καὶ διὰ τοῦτο διαθήκης καινῆς μεσίτης ἐστὶν, ὅπως θανάτου γενομένου, εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ διαθήκῃ παραβάσεων, τὴν ἐπαγγελίαν λάβωσιν οἱ κεκλημένοι τῆς αἰωνίου κληρονομίας.

16 Ὅπου γὰρ διαθήκη, θάνατον ἀνάγκη φέρεσθαι τοῦ διαθεμένου.

17 Διαθήκη γὰρ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία· ἐπεὶ μήποτε ἰσχύει ὅτε ζῇ ὁ διαθέμενος.

18 Ὅθεν οὐδ᾽ ἡ πρώτη χωρὶς αἵματος ἐγκεκαίνισται.

19 Λαληθείσης γὰρ πάσης ἐντολῆς κατὰ νόμον ὑπὸ Μωυσέως παντὶ τῷ λαῷ, λαβὼν τὸ αἷμα τῶν μόσχων καὶ τράγων μετὰ ὕδατος καὶ ἐρίου κοκκίνου καὶ ὑσσώπου, αὐτό τε τὸ βιβλίον καὶ πάντα τὸν λαὸν ἐῤῥάντισε,

20 Λέγων· Τοῦτο τὸ αἷμα τῆς διαθήκης, ἧς ἐνετείλατο πρὸς ὑμᾶς ὁ Θεός.

21 Καὶ τὴν σκηνὴν δὲ καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας τῷ αἵματι ὁμοίως ἐῤῥάντισε.

22 Καὶ σχεδὸν ἐν αἵματι πάντα καθαρίζεται κατὰ τὸν νόμον, καὶ χωρὶς αἱματεκχυσίας οὐ γίνεται ἄφεσις.

23 Ἀνάγκη οὖν τὰ μὲν ὑποδείγματα τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τούτοις καθαρίζεσθαι· αὐτὰ δὲ τὰ ἐπουράνια κρείττοσι θυσίαις παρὰ ταύτας.

24 Οὐ γὰρ εἰς χειροποίητα ἅγια εἰσῆλθεν ὁ Χριστὸς, ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ᾽ εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανὸν, νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν·

25 Οὐδ᾽ ἵνα πολλάκις προσφέρῃ ἑαυτὸν, ὥσπερ ὁ ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ ἅγια κατ᾽ ἐνιαυτὸν ἐν αἵματι ἀλλοτρίῳ·

26 (Ἐπεὶ ἔδει αὐτὸν πολλάκις παθεῖν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου·) νῦν δὲ ἅπαξ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων εἰς ἀθέτησιν ἁμαρτίας διὰ τῆς θυσίας αὐτοῦ πεφανέρωται.

27 Καὶ καθ᾽ ὅσον ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν, μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις·

28 Οὕτως ὁ Χριστὸς ἅπαξ προσενεχθεὶς εἰς τὸ πολλῶν ἀνενεγκεῖν ἁμαρτίας, ἐκ δευτέρου χωρὶς ἁμαρτίας ὀφθήσεται τοῖς αὐτὸν ἀπεκδεχομένοις εἰς σωτηρίαν.

Κεφ. ι΄. 10.

ΣΚΙΑΝ γὰρ ἔχων ὁ νόμος τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, οὐκ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, κατ᾽ ἐνιαυτὸν ταῖς αὐταῖς θυσίαις, ἃς προσφέρουσιν εἰς τὸ διηνεκὲς, οὐδέποτε δύναται τοὺς προσερχομένους τελειῶσαι.

2 Ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐπαύσαντο προσφερόμεναι; διὰ τὸ μηδεμίαν ἔχειν ἔτι συνείδησιν ἁμαρτιῶν τοὺς λατρεύοντας, ἅπαξ κεκαθαρμένους·

3 Ἀλλ᾽ ἐν αὐταῖς ἀνάμνησις ἁμαρτιῶν κατ᾽ ἐνιαυτόν.

4 Ἀδύνατον γὰρ αἷμα ταύρων καὶ τράγων ἀφαιρεῖν ἁμαρτίας.

5 Διὸ εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον, λέγει· Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι.

6 Ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ εὐδόκησας.

7 Τότε εἶπον· Ἰδοὺ ἥκω (ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ) τοῦ ποιῆσαι, ὁ Θεὸς, τὸ θέλημά σου.

8 Ἀνώτερον λέγων· Ὅτι θυσίαν καὶ προσφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἠθέλησας, οὐδὲ εὐδόκησας· (αἵτινες κατὰ τὸν νόμον προσφέρονται·)

9 Τότε εἴρηκεν· Ἰδοὺ ἥκω τοῦ ποιῆσαι, ὁ Θεὸς, τὸ θέλημά σου. Ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον, ἵνα τὸ δεύτερον στήσῃ.

10 Ἐν ᾧ θελήματι ἡγιασμένοι ἐσμὲν οἱ διὰ τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐφάπαξ.

11 Καὶ πᾶς μὲν ἱερεὺς ἕστηκε καθ' ἡμέραν λειτουργῶν, καὶ τὰς αὐτὰς πολλάκις προσφέρων θυσίας, αἵτινες οὐδέποτε δύνανται περιελεῖν ἁμαρτίας·

12 Αὐτὸς δὲ, μίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν προσενέγκας θυσίαν, εἰς τὸ διηνεκὲς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ·

13 Τὸ λοιπὸν ἐκδεχόμενος ἕως τεθῶσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

14 Μιᾷ γὰρ προσφορᾷ τετελείωκεν εἰς τὸ διηνεκὲς τοὺς ἁγιαζομένους.

15 Μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Μετὰ γὰρ τὸ προειρηκέναι·

16 Αὕτη ἡ διαθήκη ἣν διαθήσομαι πρὸς αὐτοὺς μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύριος, διδοὺς νόμους μου ἐπὶ καρδίας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῶν διανοιῶν αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς·

17 Καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι.

18 Ὅπου δὲ ἄφεσις τούτων, οὐκ ἔτι προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας.

19 Ἔχοντες οὖν, ἀδελφοὶ, παῤῥησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν ἁγίων ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ,

20 Ἣν ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν, διὰ τοῦ καταπετάσματος, τουτέστι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ·

21 Καὶ ἱερέα μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ·

22 Προσερχώμεθα μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ πίστεως, ἐῤῥαντισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς·

23 Καὶ λελουμένοι τὸ σῶμα ὕδατι καθαρῷ, κατέχωμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλινῆ· (πιστὸς γὰρ ὁ ἐπαγγειλάμενος·)

24 Καὶ κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης καὶ καλῶν ἔργων·

25 Μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν, καθὼς ἔθος τισὶν, ἀλλὰ παρακαλοῦντες· καὶ τοσούτῳ μᾶλλον ὅσῳ βλέπετε ἐγγίζουσαν τὴν ἡμέραν.

26 Ἑκουσίως γὰρ ἁμαρτανόντων ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, οὐκ ἔτι περὶ ἁμαρτιῶν ἀπολείπεται θυσία·

27 Φοβερὰ δέ τις ἐκδοχὴ κρίσεως, καὶ πυρὸς ζῆλος, ἐ-

σθίειν μέλλοντος τοὺς ὑπεναν-
τίους.
28 Ἀθετήσας τὶς νόμον Μω-
σέως, χωρὶς οἰκτιρμῶν ἐπὶ δυ-
σὶν ἢ τρισὶ μάρτυσιν ἀποθνή-
σκει·
29 Πόσῳ (δοκεῖτε) χείρονος
ἀξιωθήσεται τιμωρίας ὁ τὸν
υἱὸν τοῦ Θεοῦ καταπατήσας, καὶ
τὸ αἷμα τῆς διαθήκης κοινὸν
ἡγησάμενος, ἐν ᾧ ἡγιάσθη, καὶ
τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτος ἐνυβρί-
σας;
30 Οἴδαμεν γὰρ τὸν εἰπόντα·
Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταπο-
δώσω, λέγει Κύριος. Καὶ πά-
λιν· Κύριος κρινεῖ τὸν λαὸν
αὐτοῦ.
31 Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς
χεῖρας Θεοῦ ζῶντος.
32 Ἀναμιμνήσκεσθε δὲ τὰς
πρότερον ἡμέρας, ἐν αἷς φωτι-
σθέντες, πολλὴν ἄθλησιν ὑπε-
μείνατε παθημάτων·
33 Τοῦτο μὲν, ὀνειδισμοῖς τε
καὶ θλίψεσι θεατριζόμενοι·
τοῦτο δὲ, κοινωνοὶ τῶν οὕτως ἀνα-
στρεφομένων γενηθέντες.
34 Καὶ γὰρ τοῖς δεσμοῖς μου
συνεπαθήσατε, καὶ τὴν ἁρπαγὴν
τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ
χαρᾶς προσεδέξασθε, γινώσ-
κοντες ἔχειν ἐν ἑαυτοῖς κρείτ-
τονα ὕπαρξιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ
μένουσαν.
35 Μὴ ἀποβάλητε οὖν τὴν
παῤῥησίαν ὑμῶν, ἥτις ἔχει μι-
σθαποδοσίαν μεγάλην.
36 Ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε
χρείαν· ἵνα τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ
ποιήσαντες, κομίσησθε τὴν ἐπ-
αγγελίαν.
37 Ἔτι γὰρ μικρὸν ὅσον ὅσον,
ὁ ἐρχόμενος ἥξει, καὶ οὐ χρονιεῖ.
38 Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως
ζήσεται· καὶ ἐὰν ὑποστείληται,
οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχή μου ἐν αὐ-
τῷ.
39 Ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐσμὲν ὑπο-
στολῆς εἰς ἀπώλειαν, ἀλλὰ πί-
στεως εἰς περιποίησιν ψυχῆς.

Κεφ. ια΄. 11.

ΕΣΤΙ δὲ πίστις, ἐλπιζομένων
ὑπόστασις, πραγμάτων ἔ-
λεγχος οὐ βλεπομένων.
2 Ἐν ταύτῃ γὰρ ἐμαρτυρή-
θησαν οἱ πρεσβύτεροι.
3 Πίστει νοοῦμεν κατηρτίσθαι
τοὺς αἰῶνας ῥήματι Θεοῦ, εἰς τὸ
μὴ ἐκ φαινομένων τὰ βλεπό-
μενα γεγονέναι.
4 Πίστει πλείονα θυσίαν Ἄ-
βελ παρὰ Κάϊν προσήνεγκε
τῷ Θεῷ, δι' ἧς ἐμαρτυρήθη εἶ-
ναι δίκαιος, μαρτυροῦντος ἐπὶ
τοῖς δώροις αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ
δι' αὐτῆς ἀποθανὼν ἔτι λαλεῖ-
ται.
5 Πίστει Ἐνὼχ μετετέθη τοῦ
μὴ ἰδεῖν θάνατον, καὶ οὐχ εὑ-
ρίσκετο, διότι μετέθηκεν αὐτὸν
ὁ Θεός· πρὸ γὰρ τῆς μεταθέ-

στεως αὐτοῦ μεμαρτύρηται εὐηρεστηκέναι τῷ Θεῷ.

6 Χωρὶς δὲ πίστεως ἀδύνατον εὐαρεστῆσαι· πιστεῦσαι γὰρ δεῖ τὸν προσερχόμενον τῷ Θεῷ, ὅτι ἐστὶ, καὶ τοῖς ἐκζητοῦσιν αὐτὸν μισθαποδότης γίνεται.

7 Πίστει χρηματισθεὶς Νῶε περὶ τῶν μηδέπω βλεπομένων, εὐλαβηθεὶς κατεσκεύασε κιβωτὸν εἰς σωτηρίαν τοῦ οἴκου αὐτοῦ· δι' ἧς κατέκρινε τὸν κόσμον, καὶ τῆς κατὰ πίστιν δικαιοσύνης ἐγένετο κληρονόμος.

8 Πίστει καλούμενος Ἀβραὰμ ὑπήκουσεν ἐξελθεῖν εἰς τὸν τόπον ὃν ἤμελλε λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν, καὶ ἐξῆλθε, μὴ ἐπιστάμενος ποῦ ἔρχεται.

9 Πίστει παρῴκησεν εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, ὡς ἀλλοτρίαν, ἐν σκηναῖς κατοικήσας μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ τῶν συγκληρονόμων τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς·

10 Ἐξεδέχετο γὰρ τὴν τοὺς θεμελίους ἔχουσαν πόλιν, ἧς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ Θεός.

11 Πίστει καὶ αὐτὴ Σάῤῥα δύναμιν εἰς καταβολὴν σπέρματος ἔλαβε, καὶ παρὰ καιρὸν ἡλικίας ἔτεκεν, ἐπεὶ πιστὸν ἡγήσατο τὸν ἐπαγγειλάμενον.

12 Διὸ καὶ ἀφ' ἑνὸς ἐγεννήθησαν, καὶ ταῦτα νενεκρωμένου, καθὼς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει, καὶ ὡσεὶ ἄμμος ἡ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης ἡ ἀναρίθμητος.

13 Κατὰ πίστιν ἀπέθανον οὗτοι πάντες, μὴ λαβόντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ πόῤῥωθεν αὐτὰς ἰδόντες, καὶ πεισθέντες, καὶ ἀσπασάμενοι, καὶ ὁμολογήσαντες ὅτι ξένοι καὶ παρεπίδημοί εἰσιν ἐπὶ τῆς γῆς.

14 Οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγοντες, ἐμφανίζουσιν ὅτι πατρίδα ἐπιζητοῦσι.

15 Καὶ εἰ μὲν ἐκείνης ἐμνημόνευον ἀφ' ἧς ἐξῆλθον, εἶχον ἂν καιρὸν ἀνακάμψαι.

16 Νυνὶ δὲ κρείττονος ὀρέγονται, τουτέστιν, ἐπουρανίου· διὸ οὐκ ἐπαισχύνεται αὐτοὺς ὁ Θεὸς, Θεὸς ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν· ἡτοίμασε γὰρ αὐτοῖς πόλιν.

17 Πίστει προσενήνοχεν Ἀβραὰμ τὸν Ἰσαὰκ πειραζόμενος, καὶ τὸν μονογενῆ προσέφερεν ὁ τὰς ἐπαγγελίας ἀναδεξάμενος·

18 Πρὸς ὃν ἐλαλήθη, Ὅτι ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεταί σοι σπέρμα·

19 Λογισάμενος ὅτι καὶ ἐκ νεκρῶν ἐγείρειν δυνατὸς ὁ Θεός· ὅθεν αὐτὸν καὶ ἐν παραβολῇ ἐκομίσατο.

20 Πίστει περὶ μελλόντων εὐλόγησεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακὼβ καὶ τὸν Ἡσαῦ.

21 Πίστει Ἰακὼβ ἀποθνήσκων

ἕκαστον τῶν υἱῶν Ἰωσὴφ εὐλόγησε· ϗ προσεκύνησεν ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου αὐτοῦ.

22 Πίστει Ἰωσὴφ τελευτῶν περὶ τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐμνημόνευσε, καὶ περὶ τῶν ὀστέων αὐτοῦ ἐνετείλατο.

23 Πίστει Μωσῆς γεννηθεὶς ἐκρύβη τρίμηνον ὑπὸ τῶν πατέρων αὐτοῦ, διότι εἶδον ἀστεῖον τὸ παιδίον· ϗ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸ διάταγμα τοῦ βασιλέως.

24 Πίστει Μωσῆς μέγας γενόμενος ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραώ·

25 Μᾶλλον ἑλόμενος συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ, ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἁμαρτίας ἀπόλαυσιν·

26 Μείζονα πλοῦτον ἡγησάμενος τῶν ἐν Αἰγύπτῳ θησαυρῶν τὸν ὀνειδισμὸν τοῦ Χριστοῦ· ἀπέβλεπε γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν.

27 Πίστει κατέλιπεν Αἴγυπτον, μὴ φοβηθεὶς τὸν θυμὸν τοῦ βασιλέως· τὸν γὰρ ἀόρατον ὡς ὁρῶν ἐκαρτέρησε.

28 Πίστει πεποίηκε τὸ πάσχα ϗ τὴν πρόσχυσιν τοῦ αἵματος, ἵνα μὴ ὁ ὀλοθρεύων τὰ πρωτότοκα, θίγῃ αὐτῶν.

29 Πίστει διέβησαν τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ὡς διὰ ξηρᾶς· ἧς πεῖραν λαβόντες οἱ Αἰγύπτιοι κατεπόθησαν.

30 Πίστει τὰ τείχη Ἱεριχὼ ἔπεσε, κυκλωθέντα ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας.

31 Πίστει Ῥαὰβ ἡ πόρνη οὐ συναπώλετο τοῖς ἀπειθήσασι, δεξαμένη τοὺς κατασκόπους μετ᾽ εἰρήνης.

32 Καὶ τί ἔτι λέγω; ἐπιλείψει γάρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεὼν, Βαράκ τε καὶ Σαμψὼν, ϗ Ἰεφθάε, Δαβίδ τε ϗ Σαμουὴλ, καὶ τῶν προφητῶν·

33 Οἳ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων,

34 Ἔσβεσαν δύναμιν πυρὸς, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων·

35 Ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν·

36 Ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν ϗ μαστίγων πεῖραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν ϗ φυλακῆς.

37 Ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον· περιῆλ-

θον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν· ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι·

38 Ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος· ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς.

39 Καὶ οὗτοι πάντες, μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως, οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν·

40 Τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι.

Κεφ. ιβ΄. 12.

ΤΟΙΓΑΡΟΥΝ καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα, καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα·

2 Ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς ὑπέμεινε σταυρὸν, αἰσχύνης καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ ἐκάθισεν.

3 Ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ κάμητε, ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλυόμενοι.

4 Οὔπω μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι·

5 Καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως, ἥτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται· Υἱέ μου, μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος.

6 Ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει· μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται.

7 Εἰ παιδείαν ὑπομένετε, ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ Θεός· τίς γάρ ἐστιν υἱὸς ὃν οὐ παιδεύει πατήρ;

8 Εἰ δὲ χωρίς ἐστε παιδείας, ἧς μέτοχοι γεγόνασι πάντες, ἄρα νόθοι ἐστὲ καὶ οὐχ υἱοί.

9 Εἶτα τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἴχομεν παιδευτὰς, καὶ ἐνετρεπόμεθα· οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ πατρὶ τῶν πνευμάτων, καὶ ζήσομεν;

10 Οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς, ἐπαίδευον· ὁ δὲ, ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἁγιότητος αὐτοῦ.

11 Πᾶσα δὲ παιδεία πρὸς μὲν τὸ παρὸν οὐ δοκεῖ χαρᾶς εἶναι, ἀλλὰ λύπης· ὕστερον δὲ καρπὸν εἰρηνικὸν τοῖς δι' αὐτῆς γεγυμνασμένοις ἀποδίδωσι δικαιοσύνης.

12 Διὸ τὰς παρειμένας χεῖρας καὶ τὰ παραλελυμένα γόνατα ἀνορθώσατε·

13 Καὶ τροχιὰς ὀρθὰς ποι-

ἤσατε τοῖς ποσὶν ὑμῶν, ἵνα μὴ τὸ χωλὸν ἐκτραπῇ, ἰαθῇ δὲ μᾶλλον.

14 Εἰρήνην διώκετε μετὰ πάντων, καὶ τὸν ἁγιασμόν, οὗ χωρὶς οὐδεὶς ὄψεται τὸν Κύριον·

15 Ἐπισκοποῦντες μήτις ὑστερῶν ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ· μήτις ῥίζα πικρίας ἄνω φύουσα ἐνοχλῇ, καὶ διὰ ταύτης μιανθῶσι πολλοί·

16 Μή τις πόρνος, ἢ βέβηλος, ὡς Ἠσαῦ· ὃς ἀντὶ βρώσεως μιᾶς ἀπέδοτο τὰ πρωτοτόκια αὐτοῦ.

17 Ἴστε γὰρ ὅτι καὶ μετέπειτα θέλων κληρονομῆσαι τὴν εὐλογίαν, ἀπεδοκιμάσθη· μετανοίας γὰρ τόπον οὐχ εὗρε, καίπερ μετὰ δακρύων ἐκζητήσας αὐτήν.

18 Οὐ γὰρ προσεληλύθατε ψηλαφωμένῳ ὄρει, καὶ κεκαυμένῳ πυρὶ, καὶ γνόφῳ, καὶ σκότῳ, καὶ θυέλλῃ,

19 Καὶ σάλπιγγος ἤχῳ, καὶ φωνῇ ῥημάτων, ἧς οἱ ἀκούσαντες παρῃτήσαντο μὴ προστεθῆναι αὐτοῖς λόγον·

20 (Οὐκ ἔφερον γὰρ τὸ διαστελλόμενον· Κἂν θηρίον θίγῃ τοῦ ὄρους, λιθοβοληθήσεται, ἢ βολίδι κατατοξευθήσεται·

21 Καὶ, οὕτω φοβερὸν ἦν τὸ φανταζόμενον, Μωσῆς εἶπεν· Ἔκφοβός εἰμι καὶ ἔντρομος·)

22 Ἀλλὰ προσεληλύθατε Σιὼν ὄρει, καὶ πόλει Θεοῦ ζῶντος, Ἱερουσαλὴμ ἐπουρανίῳ, καὶ μυριάσιν ἀγγέλων,

23 Πανηγύρει καὶ ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων, καὶ κριτῇ Θεῷ πάντων, καὶ πνεύμασι δικαίων τετελειωμένων,

24 Καὶ διαθήκης νέας μεσίτῃ Ἰησοῦ, καὶ αἵματι ῥαντισμοῦ κρείττονα λαλοῦντι παρὰ τὸν Ἄβελ.

25 Βλέπετε μὴ παραιτήσησθε τὸν λαλοῦντα. Εἰ γὰρ ἐκεῖνοι οὐκ ἔφυγον, τὸν ἐπὶ τῆς γῆς παραιτησάμενοι χρηματίζοντα, πολλῷ μᾶλλον ἡμεῖς οἱ τὸν ἀπ' οὐρανῶν ἀποστρεφόμενοι,

26 Οὗ ἡ φωνὴ τὴν γῆν ἐσάλευσε τότε· νῦν δὲ ἐπήγγελται, λέγων· Ἔτι ἅπαξ ἐγὼ σείω οὐ μόνον τὴν γῆν, ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν.

27 Τὸ δὲ, Ἔτι ἅπαξ, δηλοῖ τῶν σαλευομένων τὴν μετάθεσιν, ὡς πεποιημένων, ἵνα μείνῃ τὰ μὴ σαλευόμενα.

28 Διὸ βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες, ἔχωμεν χάριν, δι' ἧς λατρεύωμεν εὐαρέστως τῷ Θεῷ μετὰ αἰδοῦς καὶ εὐλαβείας.

29 Καὶ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν πῦρ καταναλίσκον.

Κεφ. ιγ΄. 13.

Η ΦΙΛΑΔΕΛΦΙΑ μενέτω.

2 Τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· διὰ ταύτης γὰρ ἔλαθόν τινες ξενίσαντες ἀγγέλȣς.

3 Μιμνήσκεσθε τῶν δεσμίων, ὡς συνδεδεμένοι· τῶν κακȣχȣμένων, ὡς καὶ αὐτοὶ ὄντες ἐν σώματι.

4 Τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσι, καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος· πόρνȣς δὲ ϗ μοιχȣς κρινεῖ ὁ Θεός.

5 Ἀφιλάργυρος ὁ τρόπος· ἀρκȣμενοι τοῖς παρȣσιν. Αὐτὸς γὰρ εἴρηκεν· Οὐ μή σε ἀνῶ, οὐδ᾽ οὐ μή σε ἐγκαταλίπω.

6 Ὥϛε θαῤῥȣντας ἡμᾶς λέγειν· Κύριος ἐμοὶ βοηθὸς, καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.

7 Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· ὧν ἀναθεωρȣντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναϛροφῆς, μιμεῖσθε τὴν πίϛιν.

8 Ἰησȣς Χριϛὸς χθὲς ϗ σήμερον ὁ αὐτὸς, καὶ εἰς τȣς αἰῶνας.

9 Διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ξέναις μὴ περιφέρεσθε· καλὸν γὰρ χάριτι βεβαιοῦσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς ȣκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατήσαντες.

10 Ἔχομεν θυσιαστήριον, ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἔχȣσιν ἐξουσίαν οἱ τῇ σκηνῇ λατρεύοντες.

11 Ὧν γὰρ εἰσφέρεται ζώων τὸ αἷμα περὶ ἁμαρτίας εἰς τὰ ἅγια διὰ τȣ ἀρχιερέως, τȣτων τὰ σώματα κατακαίεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς.

12 Διὸ ϗ Ἰησȣς, ἵνα ἁγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίȣ αἵματος τὸν λαὸν, ἔξω τῆς πύλης ἔπαθε.

13 Τοίνυν ἐξερχώμεθα πρὸς αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, τὸν ὀνειδισμὸν αὐτȣ φέροντες.

14 Οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητȣμεν.

15 Δι᾽ αὐτȣ ȣν ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως διαπαντὸς τῷ Θεῷ, τουτέϛι, καρπὸν χειλέων ὁμολογȣντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

16 Τῆς δὲ εὐποιΐας ϗ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεϛεῖται ὁ Θεός.

17 Πείθεσθε τοῖς ἡγȣμένοις ὑμῶν, ϗ ὑπείκετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ὡς λόγον ἀποδώσοντες· ἵνα μετὰ χαρᾶς τȣτο ποιῶσι, ϗ μὴ ϛενάζοντες· ἀλυσιτελὲς γὰρ ὑμῖν τȣτο.

18 Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· πεποίθαμεν γὰρ ὅτι καλὴν

συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι.

19 Περισσοτέρως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν.

20 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν,

21 Καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ, εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ· ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

22 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοὶ, ἀνέχεσθε τοῦ λόγου τῆς παρακλήσεως· καὶ γὰρ διὰ βραχέων ἐπέστειλα ὑμῖν.

23 Γινώσκετε τὸν ἀδελφὸν Τιμόθεον ἀπολελυμένον· μεθ' οὗ (ἐὰν τάχιον ἔρχηται) ὄψομαι ὑμᾶς.

24 Ἀσπάσασθε πάντας τοὺς ἡγουμένους ὑμῶν, καὶ πάντας τοὺς ἁγίους. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας.

25 Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

ΙΑΚΩΒΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ.

Κεφ. α'. 1.

ΙΑΚΩΒΟΣ Θεοῦ καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος, ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ, χαίρειν.

2 Πᾶσαν χαρὰν ἡγήσασθε, ἀδελφοί μου, ὅταν πειρασμοῖς περιπέσητε ποικίλοις·

3 Γινώσκοντες ὅτι τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως κατεργάζεται ὑπομονήν·

4 Ἡ δὲ ὑπομονὴ ἔργον τέλειον ἐχέτω, ἵνα ἦτε τέλειοι καὶ ὁλόκληροι, ἐν μηδενὶ λειπόμενοι.

5 Εἰ δέ τις ὑμῶν λείπεται σοφίας, αἰτείτω παρὰ τοῦ διδόντος Θεοῦ πᾶσιν ἁπλῶς, καὶ μὴ ὀνειδίζοντος· καὶ δοθήσεται αὐτῷ.

6 Αἰτείτω δὲ ἐν πίστει, μηδὲν διακρινόμενος· ὁ γὰρ διακρινόμενος ἔοικε κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ ῥιπιζομένῳ.

7 Μὴ γὰρ οἰέσθω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὅτι λήψεταί τι παρὰ τοῦ Κυρίου.

8 Ἀνὴρ δίψυχος, ἀκατάστατος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

9 Καυχάσθω δὲ ὁ ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ·

10 Ὁ δὲ πλούσιος, ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ· ὅτι ὡς ἄνθος χόρτου παρελεύσεται.

11 Ἀνέτειλε γὰρ ὁ ἥλιος σὺν τῷ καύσωνι, καὶ ἐξήρανε τὸν χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε, καὶ ἡ εὐπρέπεια τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἀπώλετο· οὕτω καὶ ὁ πλούσιος ἐν ταῖς πορείαις αὐτοῦ μαρανθήσεται.

12 Μακάριος ἀνὴρ ὃς ὑπομένει πειρασμὸν, ὅτι δόκιμος γενόμενος λήψεται τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, ὃν ἐπηγγείλατο ὁ Κύριος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

13 Μηδεὶς πειραζόμενος λεγέτω, ὅτι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ πειράζομαι· ὁ γὰρ Θεὸς ἀπείραστός ἐστι κακῶν, πειράζει δὲ αὐτὸς οὐδένα.

14 Ἕκαστος δὲ πειράζεται, ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξελκόμενος καὶ δελεαζόμενος.

15 Εἶτα ἡ ἐπιθυμία συλλαβοῦσα τίκτει ἁμαρτίαν· ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα ἀποκύει θάνατον.

16 Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί.

17 Πᾶσα δόσις ἀγαθὴ, καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι, καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων, παρ' ᾧ οὐκ ἔνι παραλλαγὴ ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα.

18 Βουληθεὶς ἀπεκύησεν ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχήν τινα τῶν αὐτοῦ κτισμάτων.

19 Ὥστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ, ἔστω πᾶς ἄνθρωπος ταχὺς εἰς τὸ ἀκοῦσαι, βραδὺς εἰς τὸ λαλῆσαι, βραδὺς εἰς ὀργήν·

20 Ὀργὴ γὰρ ἀνδρὸς δικαιοσύνην Θεοῦ οὐ κατεργάζεται.

21 Διὸ ἀποθέμενοι πᾶσαν ῥυπαρίαν καὶ περισσείαν κακίας, ἐν πραΰτητι δέξασθε τὸν ἔμφυτον λόγον, τὸν δυνάμενον σῶσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

22 Γίνεσθε δὲ ποιηταὶ λόγου, καὶ μὴ μόνον ἀκροαταὶ, παραλογιζόμενοι ἑαυτούς.

23 Ὅτι εἴ τις ἀκροατὴς λόγου ἐστὶ καὶ οὐ ποιητὴς, οὗτος ἔοικεν ἀνδρὶ κατανοοῦντι τὸ πρόσωπον τῆς γενέσεως αὐτοῦ ἐν ἐσόπτρῳ·

24 Κατενόησε γὰρ ἑαυτὸν, καὶ ἀπελήλυθε, καὶ εὐθέως ἐπελάθετο ὁποῖος ἦν.

25 Ὁ δὲ παρακύψας εἰς νόμον τέλειον τὸν τῆς ἐλευθερίας, καὶ

παραμείνας, οὗτος οὐκ ἀκροα-
τὴς ἐπιλησμονῆς γενόμενος,
ἀλλὰ ποιητὴς ἔργου, οὗτος μα-
κάριος ἐν τῇ ποιήσει αὐτοῦ ἔ-
σται.
26 Εἴ τις δοκεῖ θρῆσκος εἶ-
ναι ἐν ὑμῖν, μὴ χαλιναγωγῶν
γλῶσσαν αὐτοῦ, ἀλλ' ἀπατῶν
καρδίαν αὐτοῦ, τούτου μάταιος
ἡ θρησκεία.
27 Θρησκεία καθαρὰ καὶ
ἀμίαντος παρὰ τῷ Θεῷ καὶ
πατρὶ, αὕτη ἐστὶν, ἐπισκέπτε-
σθαι ὀρφανοὺς καὶ χήρας ἐν τῇ
θλίψει αὐτῶν, ἄσπιλον ἑαυτὸν
τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου.

Κεφ. β'. 2.

ΑΔΕΛΦΟΙ μου, μὴ ἐν προσ-
ωποληψίαις ἔχετε τὴν
πίστιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ τῆς δόξης.
2 Ἐὰν γὰρ εἰσέλθῃ εἰς τὴν
συναγωγὴν ὑμῶν ἀνὴρ χρυσο-
δακτύλιος ἐν ἐσθῆτι λαμπρᾷ,
εἰσέλθῃ δὲ καὶ πτωχὸς ἐν ῥυ-
παρᾷ ἐσθῆτι,
3 Καὶ ἐπιβλέψητε ἐπὶ τὸν
φοροῦντα τὴν ἐσθῆτα τὴν λαμπρὰν,
καὶ εἴπητε αὐτῷ· Σὺ κάθου ὧδε
καλῶς· καὶ τῷ πτωχῷ εἴπητε·
Σὺ στῆθι ἐκεῖ, ἢ κάθου ὧδε ὑπὸ
τὸ ὑποπόδιόν μου·
4 Καὶ οὐ διεκρίθητε ἐν ἑαυ-
τοῖς, καὶ ἐγένεσθε κριταὶ διαλο-
γισμῶν πονηρῶν;
5 Ἀκούσατε, ἀδελφοί μου
ἀγαπητοί· οὐχ ὁ Θεὸς ἐξελέξ-
ατο τοὺς πτωχοὺς τοῦ κόσμου τού-
του, πλουσίους ἐν πίστει, καὶ κλη-
ρονόμους τῆς βασιλείας ἧς ἐπηγ-
γείλατο τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν;
6 Ὑμεῖς δὲ ἠτιμάσατε τὸν
πτωχόν· οὐχ οἱ πλούσιοι κατα-
δυναστεύουσιν ὑμῶν, καὶ αὐτοὶ
ἕλκουσιν ὑμᾶς εἰς κριτήρια;
7 Οὐκ αὐτοὶ βλασφημοῦσι
τὸ καλὸν ὄνομα τὸ ἐπικληθὲν
ἐφ' ὑμᾶς;
8 Εἰ μέντοι νόμον τελεῖτε
βασιλικὸν, κατὰ τὴν γραφήν·
Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς
σεαυτὸν, καλῶς ποιεῖτε.
9 Εἰ δὲ προσωποληπτεῖτε,
ἁμαρτίαν ἐργάζεσθε, ἐλεγχό-
μενοι ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς παρα-
βάται.
10 Ὅστις γὰρ ὅλον τὸν νόμον
τηρήσει, πταίσει δὲ ἐν ἑνὶ, γέ-
γονε πάντων ἔνοχος.
11 Ὁ γὰρ εἰπών· Μὴ μοι-
χεύσῃς, εἶπε καί· Μὴ φονεύ-
σῃς. Εἰ δὲ οὐ μοιχεύσεις, φο-
νεύσεις δὲ, γέγονας παραβάτης
νόμου.
12 Οὕτω λαλεῖτε, καὶ οὕτω
ποιεῖτε, ὡς διὰ νόμου ἐλευθε-
ρίας μέλλοντες κρίνεσθαι.
13 Ἡ γὰρ κρίσις ἀνίλεως τῷ
μὴ ποιήσαντι ἔλεος· καὶ κατα-
καυχᾶται ἔλεος κρίσεως.
14 Τί τὸ ὄφελος, ἀδελφοί
μου, ἐὰν πίστιν λέγῃ τις ἔχειν,

ἔργα δὲ μὴ ἔχῃ; μὴ δύναται
ἡ πίστις σῶσαι αὐτόν;
15 Ἐὰν δὲ ἀδελφὸς ἢ ἀδελ-
φὴ γυμνοὶ ὑπάρχωσι, ϗ λει-
πόμενοι ὦσι τῆς ἐφημέρȣ τροφῆς,
16 Εἴπῃ δέ τις αὐτοῖς ἐξ
ὑμῶν· Ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ, θερ-
μαίνεσθε καὶ χορτάζεσθε· μὴ
δῶτε δὲ αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια τȣ͂
σώματος, τί τὸ ὄφελος;
17 Οὕτω καὶ ἡ πίστις, ἐὰν
μὴ ἔργα ἔχῃ, νεκρά ἐστι καθ'
ἑαυτήν.
18 Ἀλλ' ἐρεῖ τις· Σὺ πίστιν
ἔχεις, κἀγὼ ἔργα ἔχω· δεῖξόν
μοι τὴν πίστιν σȣ ἐκ τῶν ἔργων σȣ,
κἀγὼ δείξω σοι ἐκ τῶν ἔργων μου
τὴν πίστιν μȣ.
19 Σὺ πιστεύεις ὅτι ὁ Θεὸς
εἷς ἐστι· καλῶς ποιεῖς· καὶ τὰ
δαιμόνια πιστεύȣσι, καὶ φρίσ-
σȣσι.
20 Θέλεις δὲ γνῶναι, ὦ ἄν-
θρωπε κενὲ, ὅτι ἡ πίστις χωρὶς
τῶν ἔργων νεκρά ἐστιν;
21 Ἀβραὰμ ὁ πατὴρ ἡμῶν
ȣκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἀνενέγ-
κας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτȣ͂ ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον;
22 Βλέπεις ὅτι ἡ πίστις συν-
ήργει τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ ἐκ
τῶν ἔργων ἡ πίστις ἐτελειώθη;
23 Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ
ἡ λέγουσα· Ἐπίστευσε δὲ Ἀ-
βραὰμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη
αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, ϗ φίλος
Θεȣ͂ ἐκλήθη.
24 Ὁρᾶτε τοίνυν ὅτι ἐξ ἔρ-
γων δικαιȣ͂ται ἄνθρωπος, καὶ
ȣκ ἐκ πίστεως μόνον;
25 Ὁμοίως δὲ καὶ Ῥαὰβ ἡ
πόρνη ȣκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη,
ὑποδεξαμένη τȣς ἀγγέλȣς, καὶ
ἑτέρᾳ ὁδῷ ἐκβαλȣ͂σα;
26 Ὥσπερ γὰρ τὸ σῶμα
χωρὶς πνεύματος νεκρόν ἐστιν,
ȣ͂τω καὶ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων
νεκρά ἐστι.

Κεφ. γ'. 3.

ΜΗ πολλοὶ διδάσκαλοι γί-
νεσθε, ἀδελφοί μου, εἰ-
δότες ὅτι μεῖζον κρῖμα ληψό-
μεθα.
2 Πολλὰ γὰρ πταίομεν ἅ-
παντες. Εἴ τις ἐν λόγῳ οὐ
πταίει, ȣ͂τος τέλειος ἀνὴρ, δυ-
νατὸς χαλιναγωγῆσαι ϗ ὅλον
τὸ σῶμα.
3 Ἰδȣ, τῶν ἵππων τοὺς χαλι-
νȣς εἰς τὰ στόματα βάλλομεν
πρὸς τὸ πείθεσθαι αὐτοὺς ἡ-
μῖν, καὶ ὅλον τὸ σῶμα αὐτῶν
μετάγομεν.
4 Ἰδȣ, καὶ τὰ πλοῖα τηλι-
καῦτα ὄντα, καὶ ὑπὸ σκληρῶν
ἀνέμων ἐλαυνόμενα, μετάγεται
ὑπὸ ἐλαχίστȣ πηδαλίȣ, ὅπου ἂν
ἡ ὁρμὴ τȣ͂ εὐθύνοντος βȣ́ληται.
5 Οὕτω καὶ ἡ γλῶσσα μι-
κρὸν μέλος ἐστὶ, ϗ μεγαλαυχεῖ.
Ἰδȣ, ὀλίγον πῦρ ἡλίκην ὕλην
ἀνάπτει.

6 Καὶ ἡ γλῶσσα πῦρ, ὁ
κόσμος τῆς ἀδικίας· οὕτως ἡ
γλῶσσα καθίσταται ἐν τοῖς
μέλεσιν ἡμῶν, ἡ σπιλοῦσα ὅ-
λον τὸ σῶμα, καὶ φλογίζουσα
τ̃ τροχὸν τ̃ γενέσεως, καὶ φλο-
γιζομένη ὑπὸ τ̃ γεέννης.
7 Πᾶσα γὰρ φύσις θηρίων
τε ϗ πετεινῶν, ἑρπετῶν τε καὶ
ἐναλίων, δαμάζεται ϗ δεδάμα-
σαι τῇ φύσει τῇ ἀνθρωπίνῃ·
8 Τὴν δὲ γλῶσσαν ὀδεὶς δύ-
ναται ἀνθρώπων δαμάσαι· ἀ-
κατάσχετον κακὸν, μεστὴ ἰοῦ
θανατηφόρο.
9 Ἐν αὐτῇ εὐλογοῦμεν τὸν
Θεὸν καὶ πατέρα, καὶ ἐν αὐτῇ
καταρώμεθα τοὺς ἀνθρώπους
τὸς καθ' ὁμοίωσιν Θεοῦ γεγο-
νότας.
10 Ἐκ τ̃ αὐτȣ̃ στόματος ἐξ-
έρχεται εὐλογία καὶ κατάρα.
Οὐ χρὴ, ἀδελφοί μου, ταῦτα
οὕτω γίνεσθαι.
11 Μήτι ἡ πηγὴ ἐκ τ̃ αὐ-
τῆς ὀπῆς βρύει τὸ γλυκὺ καὶ
τὸ πικρόν;
12 Μὴ δύναται, ἀδελφοί μȣ,
συκῆ ἐλαίας ποιῆσαι, ἢ ἄμ-
πελος σῦκα; οὕτως οὐδεμία
πηγὴ ἁλυκὸν καὶ γλυκὺ ποι-
ῆσαι ὕδωρ.
13 Τίς σοφὸς ϗ ἐπιστήμων ἐν
ὑμῖν; δειξάτω ἐκ τῆς καλῆς
ἀναστροφῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν
πραΰτητι σοφίας.
14 Εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν ἔχετε
ϗ ἐρίθειαν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν,
μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ ψεύ-
δεσθε κατὰ τ̃ ἀληθείας.
15 Οὐκ ἔστιν αὕτη ἡ σοφία
ἄνωθεν κατερχομένη, ἀλλ' ἐπί-
γειος, ψυχικὴ, δαιμονιώδης.
16 Ὅπȣ γὰρ ζῆλος ϗ ἐρί-
θεια, ἐκεῖ ἀκαταστασία ϗ πᾶν
φαῦλον πρᾶγμα.
17 Ἡ δὲ ἄνωθεν σοφία πρῶ-
τον μὲν ἁγνή ἐστιν, ἔπειτα εἰ-
ρηνικὴ, ἐπιεικὴς, εὐπειθὴς, με-
στὴ ἐλέους ϗ καρπῶν ἀγαθῶν,
ἀδιάκριτος ϗ ἀνυπόκριτος.
18 Καρπὸς δὲ τ̃ δικαιοσύνης
ἐν εἰρήνῃ σπείρεται τοῖς ποι-
ȣ̃σιν εἰρήνην.

Κεφ. δ'. 4.

ΠΟΘΕΝ πόλεμοι ϗ μάχαι
ἐν ὑμῖν; ὀκ ἐντεῦθεν, ἐκ
τ̃ ἡδονῶν ὑμῶν τ̃ στρατευομένων
ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν;
2 Ἐπιθυμεῖτε, ϗ οὐκ ἔχετε·
φονεύετε ϗ ζηλȣ̃τε, καὶ οὐ δύ-
νασθε ἐπιτυχεῖν· μάχεσθε ϗ
πολεμεῖτε, οὐκ ἔχετε δὲ, διὰ
τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς.
3 Αἰτεῖτε, ϗ οὐ λαμβάνετε,
διότι κακῶς αἰτεῖσθε, ἵνα ἐν
ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν δαπανήσητε.
4 Μοιχοὶ ϗ μοιχαλίδες, ὀκ
οἴδατε ὅτι ἡ φιλία τ̃ κόσμου
ἔχθρα τ̃ Θεȣ̃ ἐστιν; ὃς ἂν οὖν
βȣληθῇ φίλος εἶναι τ̃ κόσμου,
ἐχθρὸς τ̃ Θεοῦ καθίσταται.

5 Ἢ δοκεῖτε ὅτι κενῶς ἡ γραφὴ λέγει· Πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦμα ὃ κατῴκησεν ἐν ἡμῖν;

6 Μείζονα δὲ δίδωσι χάριν· διὸ λέγει· Ὁ Θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

7 Ὑποτάγητε οὖν τῷ Θεῷ, ἀντίστητε τῷ διαβόλῳ, καὶ φεύξεται ἀφ' ὑμῶν.

8 Ἐγγίσατε τῷ Θεῷ, καὶ ἐγγιεῖ ὑμῖν· καθαρίσατε χεῖρας, ἁμαρτωλοὶ, καὶ ἁγνίσατε καρδίας, δίψυχοι.

9 Ταλαιπωρήσατε καὶ πενθήσατε καὶ κλαύσατε· ὁ γέλως ὑμῶν εἰς πένθος μεταστραφήτω, καὶ ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν.

10 Ταπεινώθητε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ ὑψώσει ὑμᾶς.

11 Μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων, ἀδελφοί· ὁ καταλαλῶν ἀδελφοῦ, καὶ κρίνων τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καταλαλεῖ νόμου, καὶ κρίνει νόμον· εἰ δὲ νόμον κρίνεις, οὐκ εἶ ποιητὴς νόμου, ἀλλὰ κριτής.

12 Εἷς ἐστιν ὁ νομοθέτης ὁ δυνάμενος σῶσαι καὶ ἀπολέσαι· σὺ τίς εἶ ὃς κρίνεις τὸν ἕτερον;

13 Ἄγε νῦν οἱ λέγοντες· Σήμερον καὶ αὔριον πορευσώμεθα εἰς τήνδε τὴν πόλιν, καὶ ποιήσωμεν ἐκεῖ ἐνιαυτὸν ἕνα, καὶ ἐμπορευσώμεθα, καὶ κερδήσωμεν·

14 Οἵτινες οὐκ ἐπίστασθε τὸ τῆς αὔριον· ποία γὰρ ἡ ζωὴ ὑμῶν; ἀτμὶς γάρ ἐστιν ἡ πρὸς ὀλίγον φαινομένη, ἔπειτα δὲ ἀφανιζομένη·

15 Ἀντὶ τοῦ λέγειν ὑμᾶς· Ἐὰν ὁ Κύριος θελήσῃ, καὶ ζήσωμεν, καὶ ποιήσωμεν τοῦτο ἢ ἐκεῖνο.

16 Νῦν δὲ καυχᾶσθε ἐν ταῖς ἀλαζονείαις ὑμῶν· πᾶσα καύχησις τοιαύτη, πονηρά ἐστιν.

17 Εἰδότι οὖν καλὸν ποιεῖν, καὶ μὴ ποιοῦντι, ἁμαρτία αὐτῷ ἐστιν.

Κεφ. ε΄. 5.

ΑΓΕ νῦν οἱ πλούσιοι, κλαύσατε ὀλολύζοντες ἐπὶ ταῖς ταλαιπωρίαις ὑμῶν ταῖς ἐπερχομέναις.

2 Ὁ πλοῦτος ὑμῶν σέσηπε, καὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν σητόβρωτα γέγονεν.

3 Ὁ χρυσὸς ὑμῶν καὶ ὁ ἄργυρος κατίωται, καὶ ὁ ἰὸς αὐτῶν εἰς μαρτύριον ὑμῖν ἔσται, καὶ φάγεται τὰς σάρκας ὑμῶν ὡς πῦρ· ἐθησαυρίσατε ἐν ἐσχάταις ἡμέραις.

4 Ἰδοὺ, ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν τῶν ἀμησάντων τὰς χώρας ὑμῶν, ὁ ἀπεστερημένος ἀφ' ὑμῶν, κράζει· καὶ αἱ βοαὶ τῶν θερισάντων εἰς τὰ ὦτα Κυρίου σαβαὼθ εἰσεληλύθασιν.

5 Ἐτρυφήσατε ἐπὶ τῆς γῆς,
καὶ ἐσπαταλήσατε· ἐθρέψατε
τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν ἡμέρᾳ
σφαγῆς·
6 Κατεδικάσατε, ἐφονεύσατε
τὸν δίκαιον· οὐκ ἀντιτάσσεται
ὑμῖν.
7 Μακροθυμήσατε οὖν, ἀδελ-
φοὶ, ἕως τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου.
Ἰδοὺ, ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν
τίμιον καρπὸν τῆς γῆς, μακρο-
θυμῶν ἐπ᾽ αὐτῷ, ἕως ἂν λάβῃ
ὑετὸν πρώϊμον ϗ ὄψιμον.
8 Μακροθυμήσατε ϗ ὑμεῖς,
στηρίξατε τὰς καρδίας ὑμῶν,
ὅτι ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου ἤγ-
γικε.
9 Μὴ στενάζετε κατ᾽ ἀλλή-
λων, ἀδελφοὶ, ἵνα μὴ κατα-
κριθῆτε· ἰδοὺ, κριτὴς πρὸ τῶν
θυρῶν ἕστηκεν.
10 Ὑπόδειγμα λάβετε τῆς
κακοπαθείας, ἀδελφοί μου, καὶ
τῆς μακροθυμίας, τοὺς προφήτας
οἳ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι Κυ-
ρίου.
11 Ἰδοὺ, μακαρίζομεν τοὺς
ὑπομένοντας. Τὴν ὑπομονὴν
Ἰὼβ ἠκούσατε, ϗ τὸ τέλος Κυ-
ρίου εἴδετε, ὅτι πολύσπλαγχνός
ἐστιν ὁ Κύριος ϗ οἰκτίρμων.
12 Πρὸ πάντων δὲ, ἀδελφοί
μου, μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν οὐρανὸν,
μήτε τὴν γῆν, μήτε ἄλλον τινὰ
ὅρκον· ἤτω δὲ ὑμῶν τὸ ναὶ,
ναὶ, ϗ τὸ οὒ, οὔ· ἵνα μὴ εἰς ὑπό-
κρισιν πέσητε.
13 Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν;
προσευχέσθω· εὐθυμεῖ τις;
ψαλλέτω.
14 Ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν;
προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυ-
τέρους τῆς ἐκκλησίας, ϗ προσ-
ευξάσθωσαν ἐπ᾽ αὐτὸν, ἀλεί-
ψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνό-
ματι τοῦ Κυρίου·
15 Καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως
σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ
αὐτὸν ὁ Κύριος· κἂν ἁμαρτίας
ᾖ πεποιηκὼς, ἀφεθήσεται αὐ-
τῷ.
16 Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις
τὰ παραπτώματα, ϗ εὔχεσθε
ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε.
Πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐν-
εργουμένη.
17 Ἠλίας ἄνθρωπος ἦν ὁ-
μοιοπαθὴς ἡμῖν, ϗ προσευχῇ
προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξαι· καὶ
οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς
τρεῖς ϗ μῆνας ἕξ.
18 Καὶ πάλιν προσηύξατο,
ϗ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε, καὶ ἡ
γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐτῆς.
19 Ἀδελφοὶ, ἐάν τις ἐν ὑ-
μῖν πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀληθείας,
ϗ ἐπιστρέψῃ τις αὐτὸν,
20 Γινωσκέτω ὅτι ὁ ἐπιστρέ-
ψας ἁμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ
αὐτοῦ, σώσει ψυχὴν ἐκ θανά-
του, ϗ καλύψει πλῆθος ἁμαρ-
τιῶν.

ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΠΡΩΤΗ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΕΤΡΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις διασπορᾶς Πόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας, καὶ Βιθυνίας·

2 Κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ πατρὸς ἐν ἁγιασμῷ Πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη.

3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν,

4 Εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ἡμᾶς,

5 Τοὺς ἐν δυνάμει Θεοῦ φρουρουμένους διὰ πίστεως, εἰς σωτηρίαν ἑτοίμην ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ.

6 Ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε, ὀλίγον ἄρτι, εἰ δέον ἐστὶ, λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς·

7 Ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως πολὺ τιμιώτερον χρυσίου, τοῦ ἀπολλυμένου, διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου, εὑρεθῇ εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν, ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ.

8 Ὃν οὐκ εἰδότες ἀγαπᾶτε, εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὁρῶντες, πιστεύοντες δὲ, ἀγαλλιᾶσθε χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ καὶ δεδοξασμένῃ·

9 Κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν.

10 Περὶ ἧς σωτηρίας ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηρεύνησαν προφῆται οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες·

11 Ἐρευνῶντες εἰς τίνα ἢ ποῖον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς πνεῦμα Χριστοῦ, προμαρτυρόμενον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα, καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας·

12 Οἷς ἀπεκαλύφθη ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς, ἡμῖν δὲ διηκόνουν αὐτὰ, ἃ νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν διὰ τῶν εὐαγγελισαμένων ὑμᾶς ἐν Πνεύματι ἁγίῳ ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ, εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν ἄγγελοι παρακύψαι.

13 Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν

φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀπο-
καλύψει Ἰησȣ Χριςȣ·
14 Ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ
συσχηματιζόμενοι ταῖς πρό-
τερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπι-
θυμίαις·
15 Ἀλλὰ κατὰ τ̀ καλέσαντα
ὑμᾶς ἅγιον, ϗ αὐτοὶ ἅγιοι ἐν
πάσῃ ἀναςροφῇ γενήθητε.
16 Διότι γέγραπται· Ἅγιοι
γένεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι.
17 Καὶ εἰ πατέρα ἐπικα-
λεῖσθε τ̀ ἀπροσωπολήπτως κρί-
νοντα κατὰ τὸ ἑκάςȣ ἔργον, ἐν
φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν
χρόνον ἀναςράφητε·
18 Εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς,
ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ, ἐλυτρώθητε
ἐκ τ̃ ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς
πατροπαραδότȣ·
19 Ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι ὡς
ἀμνȣ̃ ἀμώμȣ καὶ ἀσπίλȣ Χρι-
στοῦ·
20 Προεγνωσμένου μὲν πρὸ
καταβολῆς κόσμȣ, φανερωθέν-
τος δὲ ἐπ᾽ ἐσχάτων τῶν χρόνων
δι᾽ ὑμᾶς,
21 Τȣ̀ς δι᾽ αὐτȣ̃ πιςεύοντας
εἰς Θεὸν τ̀ ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ
νεκρῶν, καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα,
ὥστε τ̀ πίστιν ὑμῶν ϗ ἐλπίδα
εἶναι εἰς Θεόν.
22 Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνι-
κότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τ̃ ἀληθείας
διὰ Πνεύματος, εἰς φιλαδελ-
φίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ καθαρᾶς
καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε
ἐκτενῶς·
23 Ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ
σπορᾶς φθαρτῆς, ἀλλὰ ἀφθάρ-
του, διὰ λόγȣ ζῶντος Θεȣ̃ καὶ
μένοντος εἰς τ̀ αἰῶνα.
24 Διότι πᾶσα σὰρξ ὡς
χόρτος, ϗ πᾶσα δόξα ἀνθρώπȣ
ὡς ἄνθος χόρτȣ. Ἐξηράνθη
ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ
ἐξέπεσε·
25 Τὸ δὲ ῥῆμα Κυρίȣ μένει
εἰς τὸν αἰῶνα· τȣ̃το δέ ἐστι τὸ
ῥῆμα τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑ-
μᾶς.

Κεφ. β'. 2.

ΑΠΟΘΕΜΕΝΟΙ ȣ̃ν πᾶσαν
κακίαν ϗ πάντα δόλον ϗ
ὑποκρίσεις ϗ φθόνȣς ϗ πάσας
καταλαλιὰς,
2 Ὡς ἀρτιγέννητα βρέφη,
τὸ λογικὸν ἄδολον γάλα ἐπι-
ποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξη-
θῆτε·
3 Εἴπερ ἐγεύσασθε ὅτι χρη-
ςὸς ὁ Κύριος.
4 Πρὸς ὃν προσερχόμενοι,
λίθον ζῶντα, ὑπὸ ἀνθρώπων
μὲν ἀποδεδοκιμασμένον, παρὰ
δὲ Θεῷ ἐκλεκτὸν, ἔντιμον·
5 Καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶν-
τες οἰκοδομεῖσθε, οἶκος πνευ-
ματικὸς, ἱεράτευμα ἅγιον, ἀν-
ενέγκαι πνευματικὰς θυσίας,
εὐπροσδέκτȣς τῷ Θεῷ διὰ Ἰησȣ̃
Χριςȣ̃.

6 Διὸ καὶ περιέχει ἐν τῇ γραφῇ· Ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιὼν λίθον ἀκρογωνιαῖον, ἐκλεκτὸν, ἔντιμον· καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ, οὐ μὴ καταισχυνθῇ.

7 Ὑμῖν οὖν ἡ τιμὴ τοῖς πιστεύουσιν· ἀπειθοῦσι δὲ, λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας, καὶ λίθος προσκόμματος, καὶ πέτρα σκανδάλου·

8 Οἳ προσκόπτουσι τῷ λόγῳ, ἀπειθοῦντες, εἰς ὃ καὶ ἐτέθησαν.

9 Ὑμεῖς δὲ γένος ἐκλεκτὸν, βασίλειον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον, λαὸς εἰς περιποίησιν· ὅπως τὰς ἀρετὰς ἐξαγγείλητε τοῦ ἐκ σκότους ὑμᾶς καλέσαντος εἰς τὸ θαυμαστὸν αὐτοῦ φῶς·

10 Οἵ ποτε οὐ λαὸς, νῦν δὲ λαὸς Θεοῦ· οἱ οὐκ ἠλεημένοι, νῦν δὲ ἐλεηθέντες.

11 Ἀγαπητοὶ, παρακαλῶ, ὡς παροίκους καὶ παρεπιδήμους, ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς·

12 Τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔχοντες καλήν· ἵνα ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων ἐποπτεύσαντες, δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς.

13 Ὑποτάγητε οὖν πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει, διὰ τὸν Κύριον· εἴτε βασιλεῖ, ὡς ὑπερέχοντι·

14 Εἴτε ἡγεμόσιν, ὡς δι' αὐτοῦ πεμπομένοις εἰς ἐκδίκησιν μὲν κακοποιῶν, ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν.

15 Ὅτι οὕτως ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιοῦντας φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν·

16 Ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς δοῦλοι Θεοῦ.

17 Πάντας τιμήσατε. Τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε. Τὸν Θεὸν φοβεῖσθε. Τὸν βασιλέα τιμᾶτε.

18 Οἱ οἰκέται, ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπιεικέσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς.

19 Τοῦτο γὰρ χάρις, εἰ διὰ συνείδησιν Θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας, πάσχων ἀδίκως.

20 Ποῖον γὰρ κλέος, εἰ ἁμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; ἀλλ' εἰ ἀγαθοποιοῦντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις παρὰ Θεῷ.

21 Εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε, ὅτι καὶ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ἡμῶν, ἡμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ·

22 Ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίη-

σεν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ
ςόματι αὐτοῦ·
23 Ὃς λοιδορούμενος οὐκ ἀν-
τελοιδόρει, πάσχων οὐκ ἠπείλει·
παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως.
24 Ὃς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν
αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι
αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον· ἵνα ταῖς
ἁμαρτίαις ἀπογενόμενοι, τῇ δι-
καιοσύνῃ ζήσωμεν· οὗ τῷ μώ-
λωπι αὐτοῦ ἰάθητε.
25 Ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα
πλανώμενα· ἀλλ᾽ ἐπεστράφητε
νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκο-
πον τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

Κεφ. γ΄. 3.

ΟΜΟΙΩΣ αἱ γυναῖκες, ὑ-
ποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις
ἀνδράσιν· ἵνα καὶ εἴ τινες ἀπει-
θοῦσι τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν γυ-
ναικῶν ἀναςροφῆς ἄνευ λόγου
κερδηθήσωνται,
2 Ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ
ἁγνὴν ἀναςροφὴν ὑμῶν.
3 Ὧν ἔςω οὐχ ὁ ἔξωθεν ἐμ-
πλοκῆς τριχῶν, καὶ περιθέσεως
χρυσίων, ἢ ἐνδύσεως ἱματίων
κόσμος·
4 Ἀλλ᾽ ὁ κρυπτὸς τῆς καρδίας
ἄνθρωπος, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ
πραέος καὶ ἡσυχίου πνεύματος,
ὅ ἐςιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πολυ-
τελές.
5 Οὕτω γάρ ποτε καὶ αἱ ἅγιαι
γυναῖκες, αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν
Θεὸν, ἐκόσμουν ἑαυτὰς, ὑπο-
τασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδρά-
σιν·
6 Ὡς Σάῤῥα ὑπήκουσε τῷ
Ἀβραὰμ, κύριον αὐτὸν καλοῦ-
σα· ἧς ἐγενήθητε τέκνα, ἀγα-
θοποιοῦσαι, καὶ μὴ φοβούμεναι
μηδεμίαν πτόησιν.
7 Οἱ ἄνδρες ὁμοίως, συνοι-
κοῦντες κατὰ γνῶσιν, ὡς ἀσθε-
νεστέρῳ σκεύει τῷ γυναικείῳ
ἀπονέμοντες τιμὴν, ὡς καὶ συγ-
κληρονόμοι χάριτος ζωῆς, εἰς
τὸ μὴ ἐκκόπτεσθαι τὰς προσ-
ευχὰς ὑμῶν.
8 Τὸ δὲ τέλος, πάντες ὁμό-
φρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι,
εὔσπλαγχνοι, φιλόφρονες·
9 Μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀν-
τὶ κακοῦ, ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοι-
δορίας· τοὐναντίον δὲ, εὐλογοῦν-
τες· εἰδότες ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλή-
θητε, ἵνα εὐλογίαν κληρονο-
μήσητε.
10 Ὁ γὰρ θέλων ζωὴν ἀγα-
πᾷν, καὶ ἰδεῖν ἡμέρας ἀγαθὰς,
παυσάτω τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ
ἀπὸ κακοῦ, καὶ χείλη αὐτοῦ τοῦ
μὴ λαλῆσαι δόλον·
11 Ἐκκλινάτω ἀπὸ κακοῦ, καὶ
ποιησάτω ἀγαθόν· ζητησάτω
εἰρήνην, καὶ διωξάτω αὐτήν.
12 Ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ Κυ-
ρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ
εἰς δέησιν αὐτῶν· πρόσωπον δὲ
Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά.
13 Καὶ τίς ὁ κακώσων ὑ-

μᾶς, ἐὰν τοῦ ἀγαθοῦ μιμηταὶ γένησθε;

14 Ἀλλ' εἰ καὶ πάσχοιτε διὰ δικαιοσύνην, μακάριοι· τὸν δὲ φόβον αὐτῶν μὴ φοβηθῆτε, μηδὲ ταραχθῆτε·

15 Κύριον δὲ τὸν Θεὸν ἁγιάσατε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· Ἕτοιμοι δὲ ἀεὶ πρὸς ἀπολογίαν παντὶ τῷ αἰτοῦντι ὑμᾶς λόγον περὶ τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος, μετὰ πραΰτητος καὶ φόβου·

16 Συνείδησιν ἔχοντες ἀγαθήν· ἵνα ἐν ᾧ καταλαλῶσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, καταισχυνθῶσιν οἱ ἐπηρεάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγαθὴν ἐν Χριστῷ ἀναστροφήν.

17 Κρεῖττον γὰρ ἀγαθοποιοῦντας, εἰ θέλει τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, πάσχειν, ἢ κακοποιοῦντας·

18 Ὅτι καὶ Χριστὸς ἅπαξ περὶ ἁμαρτιῶν ἔπαθε, δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων· ἵνα ἡμᾶς προσαγάγῃ τῷ Θεῷ, θανατωθεὶς μὲν σαρκὶ, ζωοποιηθεὶς δὲ τῷ πνεύματι·

19 Ἐν ᾧ καὶ τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασι πορευθεὶς ἐκήρυξεν,

20 Ἀπειθήσασί ποτε, ὅτε ἅπαξ ἐξεδέχετο ἡ τοῦ Θεοῦ μακροθυμία ἐν ἡμέραις Νῶε, κατασκευαζομένης κιβωτοῦ, εἰς ἣν ὀλίγαι, τουτέστιν ὀκτὼ, ψυχαὶ διεσώθησαν δι' ὕδατος.

21 Ὧι καὶ ἡμᾶς ἀντίτυπον νῦν σώζει βάπτισμα, (οὐ σαρκὸς ἀπόθεσις ῥύπου, ἀλλὰ συνειδήσεως ἀγαθῆς ἐπερώτημα εἰς Θεὸν) δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ,

22 Ὅς ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, πορευθεὶς εἰς οὐρανὸν, ὑποταγέντων αὐτῷ ἀγγέλων καὶ ἐξουσιῶν καὶ δυνάμεων.

Κεφ. δ'. 4.

ΧΡΙΣΤΟΥ οὖν παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν σαρκὶ, καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὁπλίσασθε, ὅτι ὁ παθὼν ἐν σαρκὶ, πέπαυται ἁμαρτίας·

2 Εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ θελήματι Θεοῦ, τὸν ἐπίλοιπον ἐν σαρκὶ βιῶσαι χρόνον.

3 Ἀρκετὸς γὰρ ἡμῖν ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τοῦ βίου τὸ θέλημα τῶν ἐθνῶν κατεργάσασθαι, πεπορευμένους ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις, οἰνοφλυγίαις, κώμοις, πότοις, καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολατρείαις·

4 Ἐν ᾧ ξενίζονται, μὴ συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀσωτίας ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες·

5 Οἳ ἀποδώσουσι λόγον τῷ ἑτοίμως ἔχοντι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς.

6 Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ νεκροῖς

εὐηγγελίσθη, ἵνα κριθῶσι μὲν
κατὰ ἀνθρώπους σαρκὶ, ζῶσι
δὲ κατὰ Θεὸν πνεύματι.
7 Πάντων δὲ τὸ τέλος ἤγ-
γικε· σωφρονήσατε οὖν καὶ νή-
ψατε εἰς τὰς προσευχάς.
8 Πρὸ πάντων δὲ τὴν εἰς ἑαυτοὺς
ἀγάπην ἐκτενῆ ἔχοντες· ὅτι ἡ ἀ-
γάπη καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν.
9 Φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους,
ἄνευ γογγυσμῶν.
10 Ἕκαστος καθὼς ἔλαβε χά-
ρισμα, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ δια-
κονοῦντες, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι
ποικίλης χάριτος Θεοῦ.
11 Εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγια
Θεοῦ· Εἴ τις διακονεῖ, ὡς ἐξ
ἰσχύος ἧς χορηγεῖ ὁ Θεός· ἵνα
ἐν πᾶσι δοξάζηται ὁ Θεὸς διὰ
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἐστιν ἡ δόξα
καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.
12 Ἀγαπητοὶ, μὴ ξενίζεσθε
τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει πρὸς πει-
ρασμὸν ὑμῖν γινομένῃ, ὡς ξένου
ὑμῖν συμβαίνοντος·
13 Ἀλλὰ καθὸ κοινωνεῖτε
τοῖς τοῦ Χριστοῦ παθήμασι,
χαίρετε, ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀποκα-
λύψει τῆς δόξης αὐτοῦ χαρῆτε
ἀγαλλιώμενοι.
14 Εἰ ὀνειδίζεσθε ἐν ὀνόματι
Χριστοῦ, μακάριοι· ὅτι τὸ τῆς
δόξης καὶ τὸ τοῦ Θεοῦ Πνεῦμα
ἐφ᾽ ὑμᾶς ἀναπαύεται· κατὰ μὲν
αὐτοὺς βλασφημεῖται, κατὰ δὲ
ὑμᾶς δοξάζεται.
15 Μὴ γάρ τις ὑμῶν πα-
σχέτω ὡς φονεὺς, ἢ κλέπτης,
ἢ κακοποιὸς, ἢ ὡς ἀλλοτριο-
επίσκοπος.
16 Εἰ δὲ ὡς Χριστιανὸς, μὴ
αἰσχυνέσθω, δοξαζέτω δὲ τὸν
Θεὸν ἐν τῷ μέρει τούτῳ.
17 Ὅτι ὁ καιρὸς τοῦ ἄρξα-
σθαι τὸ κρῖμα ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ
Θεοῦ. Εἰ δὲ πρῶτον ἀφ᾽ ἡμῶν,
τί τὸ τέλος τῶν ἀπειθούντων τῷ
τοῦ Θεοῦ εὐαγγελίῳ;
18 Καὶ εἰ ὁ δίκαιος μόλις
σώζεται, ὁ ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτω-
λὸς ποῦ φανεῖται;
19 Ὥστε καὶ οἱ πάσχοντες
κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὡς
πιστῷ κτίστῃ παρατιθέσθωσαν
τὰς ψυχὰς ἑαυτῶν ἐν ἀγαθο-
ποιΐᾳ.

Κεφ. έ. 5.

ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥΣ τοὺς ἐν
ὑμῖν παρακαλῶ ὁ συμ-
πρεσβύτερος καὶ μάρτυς τῶν τοῦ
Χριστοῦ παθημάτων, ὁ καὶ τῆς
μελλούσης ἀποκαλύπτεσθαι δό-
ξης κοινωνὸς,
2 Ποιμάνατε τὸ ἐν ὑμῖν
ποίμνιον τοῦ Θεοῦ, ἐπισκοποῦντες
μὴ ἀναγκαστῶς, ἀλλ᾽ ἑκουσίως·
μηδὲ αἰσχροκερδῶς, ἀλλὰ προ-
θύμως·
3 Μηδ᾽ ὡς κατακυριεύοντες
τῶν κλήρων, ἀλλὰ τύποι γινό-
μενοι τοῦ ποιμνίου.

4 Καὶ φανερωθέντος τοῦ ἀρ-
χιποιμένος, κομιεῖσθε τὸν ἀμα-
ράντινον τῆς δόξης ςέφανον.
5 Ὁμοίως νεώτεροι ὑποτά-
γητε πρεσβυτέροις. Πάντες
δὲ ἀλλήλοις ὑποτασσόμενοι, τὴν
ταπεινοφροσύνην ἐγκομβώσα-
σθε· ὅτι ὁ Θεὸς ὑπερηφάνοις
ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δί-
δωσι χάριν.
6 Ταπεινώθητε οὖν ὑπὸ τὴν
κραταιὰν χεῖρα τοῦ Θεοῦ, ἵνα
ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ·
7 Πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν
ἐπιῤῥίψαντες ἐπ' αὐτὸν, ὅτι αὐ-
τῷ μέλει περὶ ὑμῶν.
8 Νήψατε, γρηγορήσατε·
ὅτι ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος,
ὡς λέων ὠρυόμενος, περιπατεῖ,
ζητῶν τίνα καταπίῃ.
9 Ὧι ἀντίςητε στερεοὶ τῇ
πίστει, εἰδότες τὰ αὐτὰ τῶν πα-
θημάτων τῇ ἐν κόσμῳ ὑμῶν
ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι.
10 Ὁ δὲ Θεὸς πάσης χά-
ριτος, ὁ καλέσας ἡμᾶς εἰς τὴν
αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν Χριςῷ
Ἰησοῦ, ὀλίγον παθόντας, αὐτὸς
καταρτίσαι ὑμᾶς, στηρίξαι,
σθενώσαι, θεμελιώσαι.
11 Αὐτῷ ἡ δόξα ϗ τὸ κρά-
τος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
12 Διὰ Σιλουανοῦ ὑμῖν τοῦ
πιστοῦ ἀδελφοῦ, ὡς λογίζομαι,
δι' ὀλίγων ἔγραψα, παρακα-
λῶν καὶ ἐπιμαρτυρῶν ταύτην
εἶναι ἀληθῆ χάριν τοῦ Θεοῦ, εἰς
ἣν ἑςήκατε.
13 Ἀσπάζεται ὑμᾶς ἡ ἐν
Βαβυλῶνι συνεκλεκτὴ, ϗ Μάρ-
κος ὁ υἱός μου.
14 Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν
φιλήματι ἀγάπης. Εἰρήνη ὑ-
μῖν πᾶσι τοῖς ἐν Χριςῷ Ἰησοῦ.
Ἀμήν.

ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Κεφ. α'. 1.
ΣΥΜΕΩΝ Πέτρος, δοῦλος
ϗ ἀπόςολος Ἰησοῦ Χριςοῦ,
τοῖς ἰσότιμον ἡμῖν λαχοῦσι
πίστιν ἐν δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦς Χρι-
στοῦ·
2 Χάρις ὑμῖν ϗ εἰρήνη πλη-

θυνθείη ἐν ἐπιγνώσει τοῦ Θεοῦ, ϗ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν·

3 Ὡς πάντα ἡμῖν τῆς θείας δυνάμεως αὐτοῦ τὰ πρὸς ζωὴν ϗ εὐσέβειαν δεδωρημένης, διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς διὰ δόξης ϗ ἀρετῆς·

4 Δι' ὧν τὰ μέγιστα ἡμῖν ϗ τίμια ἐπαγγέλματα δεδώρηται, ἵνα διὰ τούτων γένησθε θείας κοινωνοὶ φύσεως, ἀποφυγόντες τῆς ἐν κόσμῳ ἐν ἐπιθυμίᾳ φθορᾶς.

5 Καὶ αὐτὸ τοῦτο δὲ σπουδὴν πᾶσαν παρεισενέγκαντες, ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ πίστει ὑμῶν τὴν ἀρετὴν, ἐν δὲ τῇ ἀρετῇ τὴν γνῶσιν,

6 Ἐν δὲ τῇ γνώσει τὴν ἐγκράτειαν, ἐν δὲ τῇ ἐγκρατείᾳ τὴν ὑπομονὴν, ἐν δὲ τῇ ὑπομονῇ τὴν εὐσέβειαν,

7 Ἐν δὲ τῇ εὐσεβείᾳ τὴν φιλαδελφίαν, ἐν δὲ τῇ φιλαδελφίᾳ τὴν ἀγάπην.

8 Ταῦτα γὰρ ὑμῖν ὑπάρχοντα, καὶ πλεονάζοντα, οὐκ ἀργοὺς οὐδὲ ἀκάρπους καθίστησιν εἰς τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπίγνωσιν.

9 Ὧι γὰρ μὴ πάρεστι ταῦτα, τυφλός ἐστι, μυωπάζων, λήθην λαβὼν τοῦ καθαρισμοῦ τῶν πάλαι αὐτοῦ ἁμαρτιῶν.

10 Διὸ μᾶλλον, ἀδελφοὶ, σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλῆσιν ϗ ἐκλογὴν ποιεῖσθαι· ταῦτα γὰρ ποιοῦντες οὐ μὴ πταίσητέ ποτε.

11 Οὕτω γὰρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ εἴσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

12 Διὸ οὐκ ἀμελήσω ὑμᾶς ἀεὶ ὑπομιμνήσκειν περὶ τούτων, καίπερ εἰδότας, ϗ ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρούσῃ ἀληθείᾳ.

13 Δίκαιον δὲ ἡγοῦμαι, ἐφ' ὅσον εἰμὶ ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει·

14 Εἰδὼς ὅτι ταχινή ἐστιν ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματός μου, καθὼς ϗ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέ μοι.

15 Σπουδάσω δὲ ϗ ἑκάστοτε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἔξοδον, τὴν τούτων μνήμην ποιεῖσθαι.

16 Οὐ γὰρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν ϗ παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται γενηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος.

17 Λαβὼν γὰρ παρὰ Θεοῦ πατρὸς τιμὴν ϗ δόξαν, φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιᾶσδε ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα.

18 Καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡ-
μεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχ-
θεῖσαν, σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ
ὄρει τῷ ἁγίῳ.
19 Καὶ ἔχομεν βεβαιότερον
τὸν προφητικὸν λόγον, ᾧ καλῶς
ποιεῖτε προσέχοντες, ὡς λύχνῳ
φαίνοντι ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ,
ἕως οὗ ἡμέρα διαυγάσῃ, καὶ
φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρ-
δίαις ὑμῶν.
20 Τοῦτο πρῶτον γινώσκον-
τες, ὅτι πᾶσα προφητεία γρα-
φῆς, ἰδίας ἐπιλύσεως οὐ γίνε-
ται.
21 Οὐ γὰρ θελήματι ἀν-
θρώπου ἠνέχθη ποτὲ προφη-
τεία, ἀλλ' ὑπὸ Πνεύματος ἁ-
γίου φερόμενοι ἐλάλησαν οἱ ἅ-
γιοι Θεοῦ ἄνθρωποι.

Κεφ. β'. 2.

ΕΓΕΝΟΝΤΟ δὲ καὶ ψευδο-
προφῆται ἐν τῷ λαῷ, ὡς
καὶ ἐν ὑμῖν ἔσονται ψευδοδιδά-
σκαλοι, οἵτινες παρεισάξουσιν
αἱρέσεις ἀπωλείας, καὶ τὸν ἀγο-
ράσαντα αὐτοὺς δεσπότην ἀρ-
νούμενοι, ἐπάγοντες ἑαυτοῖς τα-
χινὴν ἀπώλειαν.
2 Καὶ πολλοὶ ἐξακολουθή-
σουσιν αὐτῶν ταῖς ἀπωλείαις,
δι' οὓς ἡ ὁδὸς τῆς ἀληθείας βλασ-
φημηθήσεται.
3 Καὶ ἐν πλεονεξίᾳ πλαστοῖς
λόγοις ὑμᾶς ἐμπορεύσονται·
οἷς τὸ κρῖμα ἔκπαλαι οὐκ ἀρ-
γεῖ, καὶ ἡ ἀπώλεια αὐτῶν οὐ
νυστάζει.
4 Εἰ γὰρ ὁ Θεὸς ἀγγέλων
ἁμαρτησάντων οὐκ ἐφείσατο,
ἀλλὰ σειραῖς ζόφου ταρταρώ-
σας, παρέδωκεν εἰς κρίσιν τετη-
ρημένους·
5 Καὶ ἀρχαίου κόσμου οὐκ
ἐφείσατο, ἀλλ' ὄγδοον Νῶε
δικαιοσύνης κήρυκα ἐφύλαξε,
κατακλυσμὸν κόσμῳ ἀσεβῶν
ἐπάξας·
6 Καὶ πόλεις Σοδόμων καὶ
Γομόῤῥας τεφρώσας καταστροφῇ
κατέκρινεν, ὑπόδειγμα μελλόν-
των ἀσεβεῖν τεθεικώς·
7 Καὶ δίκαιον Λὼτ, κατα-
πονούμενον ὑπὸ τῆς τῶν ἀθέσμων
ἐν ἀσελγείᾳ ἀναστροφῆς, ἐῤῥύ-
σατο·
8 (Βλέμματι γὰρ καὶ ἀκοῇ ὁ
δίκαιος ἐγκατοικῶν ἐν αὐτοῖς,
ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ψυχὴν δι-
καίαν ἀνόμοις ἔργοις ἐβασά-
νιζεν·)
9 Οἶδε Κύριος εὐσεβεῖς ἐκ
πειρασμοῦ ῥύεσθαι, ἀδίκους δὲ
εἰς ἡμέραν κρίσεως κολαζο-
μένους τηρεῖν·
10 Μάλιστα δὲ τοὺς ὀπίσω
σαρκὸς ἐν ἐπιθυμίᾳ μιασμοῦ
πορευομένους, καὶ κυριότητος
καταφρονοῦντας· τολμηταὶ, αὐ-
θάδεις, δόξας οὐ τρέμουσι βλασ-
φημοῦντες·
11 Ὅπου ἄγγελοι, ἰσχύϊ καὶ

δυνάμει μείζονες ὄντες, οὐ φέ-
ρουσι κατ' αὐτῶν παρὰ Κυρίῳ
βλάσφημον κρίσιν.
12 Οὗτοι δὲ, ὡς ἄλογα ζῶα
φυσικὰ, γεγεννημένα εἰς ἅλω-
σιν καὶ φθορὰν, ἐν οἷς ἀγνοοῦσι
βλασφημοῦντες, ἐν τῇ φθορᾷ
αὐτῶν καταφθαρήσονται,
13 Κομιούμενοι μισθὸν ἀδι-
κίας, ἡδονὴν ἡγούμενοι τὴν ἐν
ἡμέρᾳ τρυφὴν, σπίλοι καὶ μῶ-
μοι, ἐντρυφῶντες ἐν ταῖς ἀπά-
ταις αὐτῶν, συνευωχούμενοι ὑ-
μῖν,
14 Ὀφθαλμοὺς ἔχοντες με-
στοὺς μοιχαλίδος, καὶ ἀκαταπαύ-
στους ἁμαρτίας· δελεάζοντες ψυ-
χὰς ἀστηρίκτους, καρδίαν γε-
γυμνασμένην πλεονεξίαις ἔχον-
τες, κατάρας τέκνα·
15 Καταλιπόντες τὴν εὐθεῖαν
ὁδὸν, ἐπλανήθησαν, ἐξακολου-
θήσαντες τῇ ὁδῷ τοῦ Βαλαὰμ
τοῦ Βοσὸρ, ὃς μισθὸν ἀδικίας
ἠγάπησεν·
16 Ἔλεγξιν δὲ ἔσχεν ἰδίας
παρανομίας· ὑποζύγιον ἄφω-
νον, ἐν ἀνθρώπου φωνῇ φθεγξ-
άμενον, ἐκώλυσε τὴν τοῦ προφήτου
παραφρονίαν.
17 Οὗτοί εἰσι πηγαὶ ἄνυ-
δροι, νεφέλαι ὑπὸ λαίλαπος
ἐλαυνόμεναι, οἷς ὁ ζόφος τοῦ
σκότους εἰς αἰῶνα τετήρηται.
18 Ὑπέρογκα γὰρ ματαιό-
τητος φθεγγόμενοι, δελεάζουσιν
ἐν ἐπιθυμίαις σαρκὸς, ἀσελγεί-
αις, τοὺς ὄντως ἀποφυγόντας τοὺς
ἐν πλάνῃ ἀναστρεφομένους·
19 Ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἐπ-
αγγελλόμενοι, αὐτοὶ δοῦλοι
ὑπάρχοντες τῆς φθορᾶς· ᾧ γάρ
τις ἥττηται, τούτῳ καὶ δεδούλω-
ται.
20 Εἰ γὰρ ἀποφυγόντες τὰ
μιάσματα τοῦ κόσμου ἐν ἐπι-
γνώσει τοῦ Κυρίου καὶ σωτῆρος
Ἰησοῦ Χριστοῦ, τούτοις δὲ πάλιν
ἐμπλακέντες ἡττῶνται, γέγονεν
αὐτοῖς τὰ ἔσχατα χείρονα τῶν
πρώτων.
21 Κρεῖττον γὰρ ἦν αὐτοῖς
μὴ ἐπεγνωκέναι τὴν ὁδὸν τῆς δι-
καιοσύνης, ἢ ἐπιγνοῦσιν ἐπιστρέ-
ψαι ἐκ τῆς παραδοθείσης αὐτοῖς
ἁγίας ἐντολῆς.
22 Συμβέβηκε δὲ αὐτοῖς τὸ τῆς
ἀληθοῦς παροιμίας· Κύων ἐπι-
στρέψας ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραμα·
καί· Ὗς λουσαμένη, εἰς κύλισ-
μα βορβόρου.

Κεφ. γ'. 3.

ΤΑΥΤΗΝ ἤδη, ἀγαπητοὶ,
δευτέραν ὑμῖν γράφω ἐπι-
στολὴν, ἐν αἷς διεγείρω ὑμῶν ἐν
ὑπομνήσει τὴν εἰλικρινῆ διάνοιαν·
2 Μνησθῆναι τῶν προειρημένων
ῥημάτων ὑπὸ τῶν ἁγίων προφη-
τῶν, καὶ τῆς τῶν ἀποστόλων ἡμῶν
ἐντολῆς, τοῦ Κυρίου καὶ σωτῆρος·
3 Τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες,
ὅτι ἐλεύσονται ἐπ' ἐσχάτου τῶν

ἡμερῶν ἐμπαῖκται, κατὰ τὰς ἰδίας αὐτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι,

4 Καὶ λέγοντες· Ποῦ ἐστιν ἡ ἐπαγγελία τῆς παρουσίας αὐτοῦ; ἀφ' ἧς γὰρ οἱ πατέρες ἐκοιμήθησαν, πάντα οὕτω διαμένει ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως.

5 Λανθάνει γὰρ αὐτοὺς τοῦτο θέλοντας, ὅτι οὐρανοὶ ἦσαν ἔκπαλαι, ϗ γῆ ἐξ ὕδατος καὶ δι' ὕδατος συνεστῶσα, τῷ τοῦ Θεοῦ λόγῳ·

6 Δι' ὧν ὁ τότε κόσμος ὕδατι κατακλυσθεὶς ἀπώλετο.

7 Οἱ δὲ νῦν οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ αὐτοῦ λόγῳ τεθησαυρισμένοι εἰσὶ, πυρὶ τηρούμενοι εἰς ἡμέραν κρίσεως καὶ ἀπωλείας τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων.

8 Ἓν δὲ τοῦτο μὴ λανθανέτω ὑμᾶς, ἀγαπητοὶ, ὅτι μία ἡμέρα παρὰ Κυρίῳ ὡς χίλια ἔτη, καὶ χίλια ἔτη ὡς ἡμέρα μία.

9 Οὐ βραδύνει ὁ Κύριος τῆς ἐπαγγελίας, (ὥς τινες βραδυτῆτα ἡγοῦνται) ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ἡμᾶς, μὴ βουλόμενός τινας ἀπολέσθαι, ἀλλὰ πάντας εἰς μετάνοιαν χωρῆσαι.

10 Ἥξει δὲ ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ, ἐν ᾗ οἱ οὐρανοὶ ῥοιζηδὸν παρελεύσονται, στοιχεῖα δὲ καυσούμενα λυθήσονται, ϗ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα κατακαήσεται.

11 Τούτων οὖν πάντων λυομένων, ποταποὺς δεῖ ὑπάρχειν ὑμᾶς ἐν ἁγίαις ἀναστροφαῖς ϗ εὐσεβείαις·

12 Προσδοκῶντας καὶ σπεύδοντας τὴν παρουσίαν τῆς τοῦ Θεοῦ ἡμέρας, δι' ἣν οὐρανοὶ πυρούμενοι λυθήσονται, ϗ στοιχεῖα καυσούμενα τήκεται;

13 Καινοὺς δὲ οὐρανοὺς ϗ γῆν καινὴν κατὰ τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ προσδοκῶμεν, ἐν οἷς δικαιοσύνη κατοικεῖ.

14 Διὸ, ἀγαπητοὶ, ταῦτα προσδοκῶντες, σπουδάσατε ἄσπιλοι ϗ ἀμώμητοι αὐτῷ εὑρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ·

15 Καὶ τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν μακροθυμίαν, σωτηρίαν ἡγεῖσθε· καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς Παῦλος κατὰ τὴν αὐτῷ δοθεῖσαν σοφίαν ἔγραψεν ὑμῖν·

16 Ὡς καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἐπιστολαῖς, λαλῶν ἐν αὐταῖς περὶ τούτων, ἐν οἷς ἐστι δυσνόητά τινα, ἃ οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀστήρικτοι στρεβλοῦσιν, ὡς ϗ τὰς λοιπὰς γραφὰς, πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀπώλειαν.

17 Ὑμεῖς οὖν, ἀγαπητοὶ, προγινώσκοντες, φυλάσσεσθε ἵνα μὴ τῇ τῶν ἀθέσμων πλάνῃ συναπαχθέντες ἐκπέσητε τοῦ ἰδίου στηριγμοῦ.

18 Αὐξάνετε δὲ ἐν χάριτι ϗ
γνώσει τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ σω-
τῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Αὐτῷ ἡ
δόξα ϗ νῦν καὶ εἰς ἡμέραν αἰ-
ῶνος. Ἀμήν.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΠΡΩΤΗ.

Κεφ. α΄. 1.
Ο ΗΝ ἀπ᾿ ἀρχῆς, ὃ ἀκη-
κόαμεν, ὃ ἑωράκαμεν τοῖς
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ ἐθεασά-
μεθα, ϗ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψη-
λάφησαν περὶ τοῦ λόγου τῆς
ζωῆς·
2 (Καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη·
ϗ ἑωράκαμεν, ϗ μαρτυροῦμεν,
ϗ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν
τὴν αἰώνιον, ἥτις ἦν πρὸς τὸν
πατέρα, ϗ ἐφανερώθη ἡμῖν·)
3 Ὃ ἑωράκαμεν ϗ ἀκηκόα-
μεν, ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν, ἵνα
ϗ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ᾿
ἡμῶν· ϗ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμε-
τέρα μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ μετὰ
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
4 Καὶ ταῦτα γράφομεν ὑ-
μῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾖ πε-
πληρωμένη.
5 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία
ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ᾿ αὐτοῦ, καὶ
ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ Θεὸς
φῶς ἐστι, ϗ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ
ἔστιν οὐδεμία.
6 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι κοινωνίαν
ἔχομεν μετ᾿ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ
σκότει περιπατῶμεν, ψευδό-
μεθα, καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλή-
θειαν.
7 Ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ περι-
πατῶμεν, ὡς αὐτός ἐστιν ἐν τῷ
φωτὶ, κοινωνίαν ἔχομεν μετ᾿
ἀλλήλων, καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ
Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει
ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας.
8 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρ-
τίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλα-
νῶμεν, καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν
ἐν ἡμῖν.
9 Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁ-
μαρτίας ἡμῶν, πιστός ἐστι καὶ
δίκαιος, ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁ-
μαρτίας, καὶ καθαρίσῃ ἡμᾶς
ἀπὸ πάσης ἀδικίας.
10 Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι οὐχ ἡ-
μαρτήκαμεν, ψεύστην ποιοῦμεν

αὐτὸν, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐκ ἔστιν
ἐν ἡμῖν.

Κεφ. β΄. 2.

ΤΕΚΝΙΑ μου, ταῦτα γρά-
φω ὑμῖν, ἵνα μὴ ἁμάρ-
τητε· καὶ ἐάν τις ἁμάρτῃ,
παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν
πατέρα, Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον.
2 Καὶ αὐτὸς ἱλασμός ἐστι
περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν· οὐ
περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ μόνον,
ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου.
3 Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν
ὅτι ἐγνώκαμεν αὐτὸν, ἐὰν τὰς
ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν.
4 Ὁ λέγων, ἔγνωκα αὐτὸν,
καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μὴ τη-
ρῶν, ψεύστης ἐστὶ, καὶ ἐν τούτῳ ἡ
ἀλήθεια οὐκ ἔστιν.
5 Ὃς δ᾽ ἂν τηρῇ αὐτοῦ τὸν
λόγον, ἀληθῶς ἐν τούτῳ ἡ ἀ-
γάπη τοῦ Θεοῦ τετελείωται. Ἐν
τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ
ἐσμεν.
6 Ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν,
ὀφείλει, καθὼς ἐκεῖνος περι-
επάτησε, καὶ αὐτὸς οὕτως περι-
πατεῖν.
7 Ἀδελφοὶ, οὐκ ἐντολὴν και-
νὴν γράφω ὑμῖν, ἀλλ᾽ ἐντολὴν
παλαιὰν, ἣν εἴχετε ἀπ᾽ ἀρ-
χῆς. Ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιά
ἐστιν ὁ λόγος ὃν ἠκούσατε ἀπ᾽
ἀρχῆς.
8 Πάλιν ἐντολὴν καινὴν γρά-
φω ὑμῖν, ὅ ἐστιν ἀληθὲς ἐν αὐ-
τῷ, καὶ ἐν ὑμῖν· ὅτι ἡ σκοτία
παράγεται, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀλη-
θινὸν ἤδη φαίνει.
9 Ὁ λέγων ἐν τῷ φωτὶ εἶ-
ναι, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν,
ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν ἕως ἄρτι.
10 Ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ, ἐν τῷ φωτὶ μένει, καὶ
σκάνδαλον ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν.
11 Ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶ, καὶ ἐν
τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ, καὶ οὐκ
οἶδε ποῦ ὑπάγει, ὅτι ἡ σκοτία
ἐτύφλωσε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐ-
τοῦ.
12 Γράφω ὑμῖν, τεκνία, ὅτι
ἀφέωνται ὑμῖν αἱ ἁμαρτίαι
διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
13 Γράφω ὑμῖν, πατέρες,
ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ᾽ ἀρχῆς.
Γράφω ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι νε-
νικήκατε τὸν πονηρόν. Γράφω
ὑμῖν, παιδία, ὅτι ἐγνώκατε τὸν
πατέρα.
14 Ἔγραψα ὑμῖν, πατέρες,
ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ᾽ ἀρχῆς.
Ἔγραψα ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι
ἰσχυροί ἐστε, καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ
ἐν ὑμῖν μένει, καὶ νενικήκατε τὸν
πονηρόν.
15 Μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον,
μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ· ἐάν τις
ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, οὐκ ἔστιν ἡ
ἀγάπη τοῦ πατρὸς ἐν αὐτῷ.
16 Ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσ-
μῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς, καὶ

ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ ἡ ἀλαζονεία τοῦ βίου, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πατρὸς, ἀλλ' ἐκ τοῦ κόσμου ἐστί.

17 Καὶ ὁ κόσμος παράγεται, καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ· ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

18 Παιδία, ἐσχάτη ὥρα ἐστί· καὶ καθὼς ἠκούσατε ὅτι ὁ ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ γεγόνασιν· ὅθεν γινώσκομεν ὅτι ἐσχάτη ὥρα ἐστίν.

19 Ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθον, ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν· εἰ γὰρ ἦσαν ἐξ ἡμῶν, μεμενήκεισαν ἂν μεθ' ἡμῶν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι οὐκ εἰσὶ πάντες ἐξ ἡμῶν.

20 Καὶ ὑμεῖς χρίσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ ἁγίου, καὶ οἴδατε πάντα.

21 Οὐκ ἔγραψα ὑμῖν ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ὅτι οἴδατε αὐτὴν, καὶ ὅτι πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ ἔστι.

22 Τίς ἐστιν ὁ ψεύστης, εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ὁ Χριστός; οὗτός ἐστιν ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀρνούμενος τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν.

23 Πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν υἱὸν, οὐδὲ τὸν πατέρα ἔχει.

24 Ὑμεῖς οὖν ὃ ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μενέτω· ἐὰν ἐν ὑμῖν μείνῃ ὃ ἀπ' ἀρχῆς ἠκούσατε, καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ υἱῷ καὶ ἐν τῷ πατρὶ μενεῖτε.

25 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία, ἣν αὐτὸς ἐπηγγείλατο ἡμῖν, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

26 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν περὶ τῶν πλανώντων ὑμᾶς.

27 Καὶ ὑμεῖς τὸ χρίσμα ὃ ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ, ἐν ὑμῖν μένει, καὶ οὐ χρείαν ἔχετε ἵνα τὶς διδάσκῃ ὑμᾶς· ἀλλ' ὡς τὸ αὐτὸ χρίσμα διδάσκει ὑμᾶς περὶ πάντων, καὶ ἀληθές ἐστι, καὶ οὐκ ἔστι ψεῦδος· καὶ καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς, μενεῖτε ἐν αὐτῷ.

28 Καὶ νῦν, τεκνία, μένετε ἐν αὐτῷ· ἵνα ὅταν φανερωθῇ, ἔχωμεν παῤῥησίαν, καὶ μὴ αἰσχυνθῶμεν ἀπ' αὐτοῦ, ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ.

29 Ἐὰν εἰδῆτε ὅτι δίκαιός ἐστι, γινώσκετε ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην, ἐξ αὐτοῦ γεγέννηται.

Κεφ. γ'. 3.

ΙΔΕΤΕ ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν ὁ πατὴρ, ἵνα τέκνα Θεοῦ κληθῶμεν. Διὰ τοῦτο ὁ κόσμος οὐ γινώσκει ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν.

2 Ἀγαπητοὶ, νῦν τέκνα Θεοῦ ἐσμεν, καὶ οὔπω ἐφανερώθη τί ἐσόμεθα· οἴδαμεν δὲ ὅτι ἐὰν φανερωθῇ, ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα, ὅτι ὀψόμεθα αὐτὸν καθώς ἐστι.

3 Καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐπ' αὐτῷ, ἁγνίζει ἑαυτὸν, καθὼς ἐκεῖνος ἁγνός ἐστι.

4 Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὴν ἀνομίαν ποιεῖ· καὶ ἡ ἁμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία.

5 Καὶ οἴδατε ὅτι ἐκεῖνος ἐφανερώθη, ἵνα τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἄρῃ· καὶ ἁμαρτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστι.

6 Πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων, οὐχ ἁμαρτάνει· πᾶς ὁ ἁμαρτάνων, οὐχ ἑώρακεν αὐτὸν, οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν.

7 Τεκνία, μηδεὶς πλανάτω ὑμᾶς· ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην, δίκαιός ἐστι, καθὼς ἐκεῖνος δίκαιός ἐστιν.

8 Ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν, ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστίν· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ διάβολος ἁμαρτάνει. Εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου.

9 Πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἁμαρτίαν οὐ ποιεῖ, ὅτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει· καὶ οὐ δύναται ἁμαρτάνειν, ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται.

10 Ἐν τούτῳ φανερά ἐστι τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου· πᾶς ὁ μὴ ποιῶν δικαιοσύνην, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ·

11 Ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγγελία ἣν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους.

12 Οὐ καθὼς Κάϊν ἐκ τοῦ πονηροῦ ἦν, καὶ ἔσφαξε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ χάριν τίνος ἔσφαξεν αὐτόν; ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἦν, τὰ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, δίκαια.

13 Μὴ θαυμάζετε, ἀδελφοί μου, εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος.

14 Ἡμεῖς οἴδαμεν ὅτι μεταβεβήκαμεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν, ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς· ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν, μένει ἐν τῷ θανάτῳ.

15 Πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἀνθρωποκτόνος ἐστί· καὶ οἴδατε ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος οὐκ ἔχει ζωὴν αἰώνιον ἐν αὐτῷ μένουσαν.

16 Ἐν τούτῳ ἐγνώκαμεν τὴν ἀγάπην, ὅτι ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔθηκε· καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς τιθέναι.

17 Ὃς δ' ἂν ἔχῃ τὸν βίον τοῦ κόσμου, καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ χρείαν ἔχοντα, καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ;

18 Τεκνία μου, μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ μηδὲ γλώσσῃ, ἀλλ' ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ.

19 Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμὲν, καὶ

ἔμπροσθεν αὐτȣ̃ πείσομεν τὰς καρδίας ἡμῶν.

20 Ὅτι ἐὰν καταγινώσκῃ ἡμῶν ἡ καρδία, ὅτι μείζων ἐϛὶν ὁ Θεὸς τῆς καρδίας ἡμῶν, ϗ γινώσκει πάντα.

21 Ἀγαπητοὶ, ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκῃ ἡμῶν, παῤῥησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν.

22 Καὶ ὃ ἐὰν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτȣ̃ τηρȣ̃μεν, καὶ τὰ ἀρεϛὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιȣ̃μεν.

23 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτȣ̃, ἵνα πιϛεύσωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ υἱȣ̃ αὐτȣ̃ Ἰησȣ̃ Χριϛȣ̃, ϗ ἀγαπῶμεν ἀλλήλȣς, καθὼς ἔδωκεν ἐντολὴν ἡμῖν.

24 Καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἐν αὐτῷ μένει, ϗ αὐτὸς ἐν αὐτῷ· ϗ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ Πνεύματος οὗ ἡμῖν ἔδωκεν.

Κεφ. δ'. 4.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ, μὴ παντὶ πνεύματι πιϛεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα, εἰ ἐκ τοῦ Θεȣ̃ ἐστιν· ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον.

2 Ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· πᾶν πνεῦμα ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεȣ̃ ἐστι.

3 Καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ μὴ ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν Χριϛὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεȣ̃ ȣ̓κ ἔϛι· ϗ τȣ̃τό ἐϛι τὸ τοῦ ἀντιχρίϛου, ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐϛὶν ἤδη.

4 Ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστε, τεκνία, καὶ νενικήκατε αὐτούς· ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ.

5 Αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσί· διὰ τȣ̃το ἐκ τοῦ κόσμου λαλȣ̃σι, ϗ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκȣ́ει.

6 Ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεȣ̃ ἐσμέν· ὁ γινώσκων τὸν Θεὸν, ἀκȣ́ει ἡμῶν· ὃς ȣ̓κ ἔϛιν ἐκ τοῦ Θεȣ̃, ȣ̓κ ἀκούει ἡμῶν. Ἐκ τούτου γινώσκομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης.

7 Ἀγαπητοὶ, ἀγαπῶμεν ἀλλήλȣς, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ Θεȣ̃ ἐϛι· ϗ πᾶς ὁ ἀγαπῶν, ἐκ τοῦ Θεȣ̃ γεγέννηται, ϗ γινώσκει τὸν Θεόν.

8 Ὁ μὴ ἀγαπῶν, οὐκ ἔγνω τὸν Θεόν· ὅτι ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐϛίν.

9 Ἐν τȣ́τῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν υἱὸν αὐτȣ̃ τὸν μονογενῆ ἀπέϛαλκεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσμον, ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτȣ̃.

10 Ἐν τούτῳ ἐϛὶν ἡ ἀγάπη, ȣ̓χ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν τὸν Θεὸν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, ϗ ἀπέϛειλε τὸν υἱὸν

αὐτοῦ ἱλασμὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν.

11 Ἀγαπητοὶ, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾷν. Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται.

12 Ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν.

13 Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν.

14 Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα, καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου.

15 Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ.

16 Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστί· καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

17 Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, ἵνα παῤῥησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως· ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστι, καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ.

18 Φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον· ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει· ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ.

19 Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτὸν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς.

20 Ἐάν τις εἴπῃ· Ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεὸν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστίν· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἑώρακε, τὸν Θεὸν, ὃν οὐχ ἑώρακε, πῶς δύναται ἀγαπᾷν;

21 Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεὸν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

Κεφ. ε'. 5.

ΠΑΣ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ Χριστὸς, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται· καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα, ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ.

2 Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν.

3 Αὕτη γάρ ἐστιν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν.

4 Ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ, νικᾷ τὸν κόσμον· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν.

5 Τίς ἐϛιν ὁ νικῶν τ̃ κόσμον,
εἰ μὴ ὁ πιϛεύων ὅτι Ἰησȣ̃ς ἐϛιν
ὁ υἱὸς τȣ̃ Θεȣ̃;
6 Οὗτός ἐϛιν ὁ ἐλθὼν δι' ὕ-
δατος καὶ αἵματος, Ἰησοῦς ὁ
Χριϛός· ȣ̓κ ἐν τῷ ὕδατι μόνον,
ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι ϗ τῷ αἵματι·
ϗ τὸ Πνεῦμά ἐϛι τὸ μαρτυρȣ̃ν,
ὅτι τὸ Πνεῦμά ἐστιν ἡ ἀλή-
θεια.
7 Ὅτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυ-
ρȣ̃ντες ἐν τῷ ȣ̓ρανῷ, ὁ Πατὴρ,
ὁ Λόγος, ϗ τὸ ἅγιον Πνεῦμα·
ϗ ȣ̃τοι οἱ τρεῖς ἕν εἰσι.
8 Καὶ τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυ-
ροῦντες ἐν τῇ γῇ, τὸ πνεῦμα,
ϗ τὸ ὕδωρ, ϗ τὸ αἷμα· καὶ οἱ
τρεῖς εἰς τὸ ἕν εἰσιν.
9 Εἰ τ̃ μαρτυρίαν τ̃ ἀνθρώ-
πων λαμβάνομεν, ἡ μαρτυρία
τȣ̃ Θεȣ̃ μείζων ἐστίν· ὅτι αὕτη
ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ, ἣν
μεμαρτύρηκε περὶ τȣ̃ υἱȣ̃ αὐτȣ̃.
10 Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν
τȣ̃ Θεȣ̃, ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν
ἑαυτῷ· ὁ μὴ πιϛεύων τῷ Θεῷ,
ψεύστην πεποίηκεν αὐτὸν, ὅτι
οὐ πεπίστευκεν εἰς τ̃ μαρτυρίαν
ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ Θεὸς περὶ
τȣ̃ υἱȣ̃ αὐτȣ̃.
11 Καὶ αὕτη ἐϛὶν ἡ μαρτυ-
ρία, ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν
ἡμῖν ὁ Θεός· καὶ αὕτη ἡ ζωὴ
ἐν τῷ υἱῷ αὐτȣ̃ ἐϛιν.
12 Ὁ ἔχων τὸν υἱὸν, ἔχει τ̃
ζωήν· ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱὸν τοῦ
Θεȣ̃, τ̃ ζωὴν ȣ̓κ ἔχει.
13 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν τοῖς
πιϛεύȣσιν εἰς τὸ ὄνομα τȣ̃ υἱȣ̃
τοῦ Θεοῦ· ἵνα εἰδῆτε ὅτι ζωὴν
ἔχετε αἰώνιον, καὶ ἵνα πιϛεύητε
εἰς τὸ ὄνομα τȣ̃ υἱȣ̃ τȣ̃ Θεȣ̃.
14 Καὶ αὕτη ἐϛὶν ἡ παῤῥη-
σία ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτὸν, ὅτι
ἐάν τι αἰτώμεθα κατὰ τὸ θέ-
λημα αὐτȣ̃, ἀκȣ́ει ἡμῶν.
15 Καὶ ἐὰν οἴδαμεν ὅτι ἀκȣ́ει
ἡμῶν, ὃ ἂν αἰτώμεθα, οἴδα-
μεν ὅτι ἔχομεν τὰ αἰτήματα
ἃ ᾐτήκαμεν παρ' αὐτȣ̃.
16 Ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα ἁμαρτίαν
μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσει, καὶ
δώσει αὐτῷ ζωὴν, τοῖς ἁμαρ-
τάνουσι μὴ πρὸς θάνατον.
Ἔϛιν ἁμαρτία πρὸς θάνατον·
οὐ περὶ ἐκείνης λέγω ἵνα ἐρω-
τήσῃ.
17 Πᾶσα ἀδικία ἁμαρτία
ἐϛίν· ϗ ἔϛιν ἁμαρτία οὐ πρὸς
θάνατον.
18 Οἴδαμεν ὅτι πᾶς ὁ γε-
γεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐχ
ἁμαρτάνει· ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς
ἐκ τοῦ Θεȣ̃, τηρεῖ ἑαυτὸν, καὶ
ὁ πονηρὸς οὐχ ἅπτεται αὐτȣ̃.
19 Οἴδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ Θεȣ̃
ἐσμεν, καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ
πονηρῷ κεῖται.
20 Οἴδαμεν δὲ ὅτι ὁ υἱὸς τȣ̃
Θεȣ̃ ἥκει, ϗ δέδωκεν ἡμῖν διά-
νοιαν ἵνα γινώσκωμεν τὸν ἀλη-

θινόν· καί ἐστμεν ἐν τῷ ἀλη-
θινῷ, ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ
Χριστῷ. Οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς
Θεὸς, καὶ ἡ ζωὴ αἰώνιος.
21 Τεκνία, φυλάξατε ἑαυτοὺς
ἀπὸ τῶν εἰδώλων. Ἀμήν.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ο ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ ἐκλεκ-
τῇ κυρίᾳ, καὶ τοῖς τέκνοις
αὐτῆς, οὓς ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀλη-
θείᾳ, καὶ οὐκ ἐγὼ μόνος, ἀλλὰ
καὶ πάντες οἱ ἐγνωκότες τὴν ἀλή-
θειαν·
2 Διὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν μένου-
σαν ἐν ἡμῖν, καὶ μεθ' ἡμῶν ἔσται
εἰς τὸν αἰῶνα.
3 Ἔσται μεθ' ἡμῶν χάρις,
ἔλεος, εἰρήνη παρὰ Θεοῦ πα-
τρὸς, καὶ παρὰ Κυρίου Ἰησοῦ
Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ πατρὸς, ἐν ἀ-
ληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ.
4 Ἐχάρην λίαν ὅτι εὕρηκα
ἐκ τῶν τέκνων σου περιπατοῦντας
ἐν ἀληθείᾳ, καθὼς ἐντολὴν ἐ-
λάβομεν παρὰ τοῦ πατρός.
5 Καὶ νῦν ἐρωτῶ σε, κυρία,
οὐχ ὡς ἐντολὴν γράφω σοι και-
νὴν, ἀλλὰ ἣν εἴχομεν ἀπ' ἀρ-
χῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους.
6 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγάπη,
ἵνα περιπατῶμεν κατὰ τὰς ἐν-
τολὰς αὐτοῦ. Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐν-
τολὴ, καθὼς ἠκούσατε ἀπ' ἀρ-
χῆς, ἵνα ἐν αὐτῇ περιπατῆτε·
7 Ὅτι πολλοὶ πλάνοι εἰσ-
ῆλθον εἰς τὸν κόσμον, οἱ μὴ
ὁμολογοῦντες Ἰησοῦν Χριστὸν ἐρ-
χόμενον ἐν σαρκί· οὗτός ἐστιν ὁ
πλάνος καὶ ὁ ἀντίχριστος.
8 Βλέπετε ἑαυτοὺς, ἵνα μὴ
ἀπολέσωμεν ἃ εἰργασάμεθα,
ἀλλὰ μισθὸν πλήρη ἀπολά-
βωμεν.
9 Πᾶς ὁ παραβαίνων, καὶ μὴ
μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ,
Θεὸν οὐκ ἔχει· ὁ μένων ἐν τῇ
διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ, οὗτος καὶ τὸν
πατέρα καὶ τὸν υἱὸν ἔχει.
10 Εἴ τις ἔρχεται πρὸς ὑ-
μᾶς, καὶ ταύτην τὴν διδαχὴν οὐ
φέρει, μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς
οἰκίαν, καὶ χαίρειν αὐτῷ μὴ
λέγετε·
11 Ὁ γὰρ λέγων αὐτῷ χαί-
ρειν, κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ
τοῖς πονηροῖς.
12 Πολλὰ ἔχων ὑμῖν γρά-

φειν, οὐκ ἠβουλήθην διὰ χάρτου
καὶ μέλανος, ἀλλὰ ἐλπίζω ἐλ-
θεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ στόμα πρὸς
στόμα λαλῆσαι, ἵνα ἡ χαρὰ
ἡμῶν ᾖ πεπληρωμένη.
13 Ἀσπάζεταί σε τὰ τέκνα
τῆς ἀδελφῆς σου τῆς ἐκλεκτῆς.
Ἀμήν.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΤΡΙΤΗ.

Ο ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ Γαΐῳ
τῷ ἀγαπητῷ, ὃν ἐγὼ ἀ-
γαπῶ ἐν ἀληθείᾳ.
2 Ἀγαπητὲ, περὶ πάντων
εὔχομαί σε εὐοδοῦσθαι καὶ ὑ-
γιαίνειν, καθὼς εὐοδοῦταί σου ἡ
ψυχή.
3 Ἐχάρην γὰρ λίαν ἐρχο-
μένων ἀδελφῶν, καὶ μαρτυρούν-
των σου τῇ ἀληθείᾳ, καθὼς σὺ
ἐν ἀληθείᾳ περιπατεῖς.
4 Μειζοτέραν τούτων οὐκ ἔχω
χαρὰν, ἵνα ἀκούω τὰ ἐμὰ
τέκνα ἐν ἀληθείᾳ περιπατοῦντα.
5 Ἀγαπητὲ, πιστὸν ποιεῖς ὃ
ἐὰν ἐργάσῃ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ
εἰς τοὺς ξένους,
6 Οἳ ἐμαρτύρησάν σου τῇ
ἀγάπῃ ἐνώπιον ἐκκλησίας· οὓς
καλῶς ποιήσεις προπέμψας
ἀξίως τοῦ Θεοῦ.
7 Ὑπὲρ γὰρ τοῦ ὀνόματος
ἐξῆλθον, μηδὲν λαμβάνοντες
ἀπὸ τῶν ἐθνῶν.
8 Ἡμεῖς οὖν ὀφείλομεν ἀπο-
λαμβάνειν τοὺς τοιούτους, ἵνα
συνεργοὶ γινώμεθα τῇ ἀλη-
θείᾳ.
9 Ἔγραψα τῇ ἐκκλησίᾳ·
ἀλλ᾽ ὁ φιλοπρωτεύων αὐτῶν
Διοτρεφὴς οὐκ ἐπιδέχεται ἡ-
μᾶς.
10 Διὰ τοῦτο, ἐὰν ἔλθω,
ὑπομνήσω αὐτοῦ τὰ ἔργα ἃ
ποιεῖ, λόγοις πονηροῖς φλυα-
ρῶν ἡμᾶς· καὶ μὴ ἀρκούμενος
ἐπὶ τούτοις, οὔτε αὐτὸς ἐπιδέχε-
ται τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ τοὺς βουλο-
μένους κωλύει, καὶ ἐκ τῆς ἐκκλη-
σίας ἐκβάλλει.
11 Ἀγαπητὲ, μὴ μιμοῦ τὸ
κακὸν, ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν. Ὁ
ἀγαθοποιῶν, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστιν·
ὁ δὲ κακοποιῶν, οὐχ ἑώρακε τὸν
Θεόν.
12 Δημητρίῳ μεμαρτύρηται
ὑπὸ πάντων, καὶ ὑπ᾽ αὐτῆς τῆς
ἀληθείας· καὶ ἡμεῖς δὲ μαρτυ-

ροῦμεν, ϗ οἴδατε ὅτι ἡ μαρτυ-
ρία ἡμῶν ἀληθής ἐστι.
13 Πολλὰ εἶχον γράφειν,
ἀλλ᾽ οὐ θέλω διὰ μέλανος καὶ
καλάμου σοι γράψαι.
14 Ἐλπίζω δὲ εὐθέως ἰδεῖν
σε, ϗ στόμα πρὸς στόμα λαλή-
σομεν.
15 Εἰρήνη σοι. Ἀσπάζονταί
σε οἱ φίλοι. Ἀσπάζου τοὺς φί-
λους κατ᾽ ὄνομα.

ΙΟΥΔΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ.

ΙΟΥΔΑΣ Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος,
ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου, τοῖς ἐν
Θεῷ πατρὶ ἡγιασμένοις, καὶ
Ἰησοῦ Χριστῷ τετηρημένοις κλη-
τοῖς·
2 Ἔλεος ὑμῖν καὶ εἰρήνη καὶ
ἀγάπη πληθυνθείη.
3 Ἀγαπητοὶ, πᾶσαν σπου-
δὴν ποιούμενος γράφειν ὑμῖν
περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἀνάγ-
κην ἔσχον γράψαι ὑμῖν, πα-
ρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ
ἅπαξ παραδοθείσῃ τοῖς ἁγίοις
πίστει.
4 Παρεισέδυσαν γάρ τινες
ἄνθρωποι οἱ πάλαι προγε-
γραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρῖμα,
ἀσεβεῖς, τὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν χάριν
μετατιθέντες εἰς ἀσέλγειαν, ϗ
τὸν μόνον δεσπότην Θεὸν καὶ
Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν
ἀρνούμενοι.
5 Ὑπομνῆσαι δὲ ὑμᾶς βού-
λομαι, εἰδότας ὑμᾶς ἅπαξ τοῦ-
το, ὅτι ὁ Κύριος, λαὸν ἐκ γῆς
Αἰγύπτου σώσας, τὸ δεύτερον
τοὺς μὴ πιστεύσαντας ἀπώλεσεν.
6 Ἀγγέλους τε τοὺς μὴ τηρή-
σαντας τὴν ἑαυτῶν ἀρχὴν, ἀλλὰ
ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον οἰκητή-
ριον, εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέ-
ρας, δεσμοῖς ἀϊδίοις ὑπὸ ζόφον
τετήρηκεν.
7 Ὡς Σόδομα καὶ Γόμοῤῥα,
καὶ αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις τὸν
ὅμοιον τούτοις τρόπον ἐκπορνεύ-
σασαι, καὶ ἀπελθοῦσαι ὀπίσω
σαρκὸς ἑτέρας, πρόκεινται δεῖ-
γμα, πυρὸς αἰωνίου δίκην ὑπέ-
χουσαι.
8 Ὁμοίως μέντοι ϗ οὗτοι ἐν-
υπνιαζόμενοι, σάρκα μὲν μιαί-
νουσι, κυριότητα δὲ ἀθετοῦσι,
δόξας δὲ βλασφημοῦσιν.

9 Ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος, ὅτε τῷ διαβόλῳ διακρινόμενος διελέγετο περὶ τοῦ Μωσέως σώματος, οὐκ ἐτόλμησε κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας, ἀλλ᾽ εἶπεν· Ἐπιτιμήσαι σοι Κύριος.

10 Οὗτοι δὲ ὅσα μὲν οὐκ οἴδασι, βλασφημοῦσιν· ὅσα δὲ φυσικῶς, ὡς τὰ ἄλογα ζῶα, ἐπίστανται, ἐν τούτοις φθείρονται.

11 Οὐαὶ αὐτοῖς· ὅτι τῇ ὁδῷ τοῦ Καΐν ἐπορεύθησαν, καὶ τῇ πλάνῃ τοῦ Βαλαὰμ μισθοῦ ἐξεχύθησαν, καὶ τῇ ἀντιλογίᾳ τοῦ Κορὲ ἀπώλοντο.

12 Οὗτοί εἰσιν ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν σπιλάδες, συνευωχούμενοι, ἀφόβως ἑαυτοὺς ποιμαίνοντες· νεφέλαι ἄνυδροι, ὑπὸ ἀνέμων περιφερόμεναι, δένδρα φθινοπωρινὰ, ἄκαρπα, δὶς ἀποθανόντα, ἐκριζωθέντα·

13 Κύματα ἄγρια θαλάσσης, ἐπαφρίζοντα τὰς ἑαυτῶν αἰσχύνας· ἀστέρες πλανῆται, οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς τὸν αἰῶνα τετήρηται.

14 Προεφήτευσε δὲ ϗ τούτοις ἕβδομος ἀπὸ Ἀδὰμ Ἐνὼχ, λέγων· Ἰδοὺ, ἦλθε Κύριος ἐν μυριάσιν ἁγίαις αὐτοῦ,

15 Ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων, ϗ ἐξελέγξαι πάντας τοὺς ἀσεβεῖς αὐτῶν περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσεβείας αὐτῶν ὧν ἠσέβησαν, καὶ περὶ πάντων τῶν σκληρῶν ὧν ἐλάλησαν κατ᾽ αὐτοῦ ἁμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς.

16 Οὗτοί εἰσι γογγυσταὶ, μεμψίμοιροι, κατὰ τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι· ϗ τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπέρογκα, θαυμάζοντες πρόσωπα, ὠφελείας χάριν.

17 Ὑμεῖς δὲ, ἀγαπητοὶ, μνήσθητε τῶν ῥημάτων τῶν προειρημένων ὑπὸ τῶν ἀποστόλων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

18 Ὅτι ἔλεγον ὑμῖν, ὅτι ἐν ἐσχάτῳ χρόνῳ ἔσονται ἐμπαῖκται, κατὰ τὰς ἑαυτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι τῶν ἀσεβειῶν.

19 Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες ἑαυτοὺς, ψυχικοὶ, πνεῦμα μὴ ἔχοντες.

20 Ὑμεῖς δὲ, ἀγαπητοὶ, τῇ ἁγιωτάτῃ ὑμῶν πίστει ἐποικοδομοῦντες ἑαυτοὺς, ἐν Πνεύματι ἁγίῳ προσευχόμενοι,

21 Ἑαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ Θεοῦ τηρήσατε, προσδεχόμενοι τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

22 Καὶ οὓς μὲν ἐλεεῖτε διακρινόμενοι·

23 Οὓς δὲ ἐν φόβῳ σώζετε, ἐκ τοῦ πυρὸς ἁρπάζοντες, μισοῦντες ϗ τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐσπιλωμένον χιτῶνα.

24 Τῷ δὲ δυναμένῳ φυλάξαι
ὑμᾶς ἀπταίστους, καὶ στῆσαι κατ-
ενώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ ἀμώ-
μους ἐν ἀγαλλιάσει,
25 Μόνῳ σοφῷ Θεῷ σωτῆρι
ἡμῶν δόξα καὶ μεγαλωσύνη,
κράτος καὶ ἐξουσία, καὶ νῦν
καὶ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
Ἀμήν.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ

ΙΩΑΝΝΟΥ

ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ.

Κεφ. α΄. 1.
ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ
Θεὸς, δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ
ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει· καὶ
ἐσήμανεν ἀποστείλας διὰ τοῦ ἀγ-
γέλου αὐτοῦ τῷ δούλῳ αὐτοῦ Ἰω-
άννῃ·
2 Ὃς ἐμαρτύρησε τὸν λόγον
τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ὅσα τε εἶδε.
3 Μακάριος ὁ ἀναγινώσκων,
καὶ οἱ ἀκούοντες τοὺς λόγους τῆς
προφητείας, καὶ τηροῦντες τὰ ἐν
αὐτῇ γεγραμμένα· ὁ γὰρ και-
ρὸς ἐγγύς.
4 Ἰωάννης ταῖς ἑπτὰ ἐκκλη-
σίαις ταῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ· χάρις
ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ τοῦ Ὁ ὢν καὶ
ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος· καὶ ἀπὸ τῶν
ἑπτὰ πνευμάτων ἃ ἐστιν ἐνώπιον
τοῦ θρόνου αὐτοῦ·
5 Καὶ ἀπὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ
μάρτυς ὁ πιστὸς, ὁ πρωτότο-
κος ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ὁ ἄρχων τῶν
βασιλέων τῆς γῆς· τῷ ἀγαπή-
σαντι ἡμᾶς, καὶ λούσαντι ἡμᾶς
ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἐν τῷ
αἵματι αὐτοῦ·
6 Καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς βασι-
λεῖς καὶ ἱερεῖς τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ
αὐτοῦ· αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κρά-
τος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
7 Ἰδοὺ, ἔρχεται μετὰ τῶν νε-
φελῶν, καὶ ὄψεται αὐτὸν πᾶς
ὀφθαλμὸς, καὶ οἵτινες αὐτὸν
ἐξεκέντησαν· καὶ κόψονται ἐπ'
αὐτὸν πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς.
Ναὶ, ἀμήν.

8 Ἐγώ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω,
ἀρχὴ ϗ τέλος, λέγει ὁ Κύριος,
ὁ ὢν ϗ ὁ ἦν ϗ ὁ ἐρχόμενος, ὁ
παντοκράτωρ.
9 Ἐγὼ Ἰωάννης, ὁ ϗ ἀδελ-
φὸς ὑμῶν, ϗ συγκοινωνὸς ἐν τῇ
θλίψει καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ καὶ
ὑπομονῇ Ἰησȣ̃ Χριςȣ̃, ἐγενόμην
ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλȣμένῃ Πάτ-
μῳ, διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεȣ̃, καὶ
διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησȣ̃ Χριςȣ̃.
10 Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν
τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ· καὶ ἤκȣσα
ὀπίσω μου φωνὴν μεγάλην ὡς
σάλπιγγος,
11 Λεγούσης· Ἐγώ εἰμι τὸ
Α καὶ τὸ Ω, ὁ πρῶτος καὶ ὁ
ἔσχατος· ϗ, Ὃ βλέπεις, γρά-
ψον εἰς βιβλίον, καὶ πέμψον
ταῖς ἐκκλησίαις ταῖς ἐν Ἀσίᾳ,
εἰς Ἔφεσον, ϗ εἰς Σμύρναν, ϗ
εἰς Πέργαμον, ϗ εἰς Θυάτειρα,
ϗ εἰς Σάρδεις, ϗ εἰς Φιλαδέλ-
φειαν, ϗ εἰς Λαοδίκειαν.
12 Καὶ ἐπέςρεψα βλέπειν τὴν
φωνὴν ἥτις ἐλάλησε μετ' ἐμȣ̃·
ϗ ἐπιςρέψας εἶδον ἑπτὰ λυχνίας
χρυσᾶς·
13 Καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυ-
χνιῶν ὅμοιον υἱῷ ἀνθρώπου,
ἐνδεδυμένον ποδήρη, καὶ περι-
εζωσμένον πρὸς τοῖς μαστοῖς
ζώνην χρυσῆν.
14 Ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ
αἱ τρίχες λευκαὶ ὡσεὶ ἔριον
λευκὸν, ὡς χιών· ϗ οἱ ὀφθαλ-
μοὶ αὐτȣ̃ ὡς φλὸξ πυρός·
15 Καὶ οἱ πόδες αὐτȣ̃ ὅμοιοι
χαλκολιβάνῳ, ὡς ἐν καμίνῳ
πεπυρωμένοι· ϗ ἡ φωνὴ αὐτȣ̃
ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν·
16 Καὶ ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ
αὐτȣ̃ χειρὶ ἀςέρας ἑπτά· καὶ
ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ῥομφαία
δίςομος ὀξεῖα ἐκπορευομένη· ϗ
ἡ ὄψις αὐτȣ̃ ὡς ὁ ἥλιος φαίνει
ἐν τῇ δυνάμει αὐτȣ̃.
17 Καὶ ὅτε εἶδον αὐτὸν, ἔ-
πεσα πρὸς τȣ̀ς πόδας αὐτȣ̃ ὡς
νεκρός· καὶ ἐπέθηκε τὴν δεξιὰν
αὐτοῦ χεῖρα ἐπ' ἐμὲ, λέγων
μοι· Μὴ φοβοῦ· ἐγώ εἰμι ὁ
πρῶτος ϗ ὁ ἔσχατος·
18 Καὶ ὁ ζῶν, καὶ ἐγενόμην
νεκρὸς, ϗ ἰδȣ̀ ζῶν εἰμι εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν. Καὶ
ἔχω τὰς κλεῖς τοῦ ᾅδȣ ϗ τοῦ θα-
νάτȣ.
19 Γράψον ἃ εἶδες, καὶ ἅ
εἰσι, καὶ ἃ μέλλει γίνεσθαι
μετὰ ταῦτα·
20 Τὸ μυςήριον τῶν ἑπτὰ ἀςέ-
ρων ὧν εἶδες ἐπὶ τῆς δεξιᾶς μου,
ϗ τὰς ἑπτὰ λυχνίας τὰς χρυ-
σᾶς. Οἱ ἑπτὰ ἀςέρες, ἄγγελοι
τῶν ἑπτὰ ἐκκλησιῶν εἰσι· καὶ αἱ
ἑπτὰ λυχνίαι ἃς εἶδες, ἑπτὰ
ἐκκλησίαι εἰσί.

Κεφ. β'. 2.

ΤΩ, ἀγγέλῳ τῆς Ἐφεσίνης ἐκ-
κλησίας γράψον· Τάδε
λέγει ὁ κρατῶν τȣ̀ς ἑπτὰ ἀςέ-

ρας ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, ὁ περι-
πατῶν ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν
τῶν χρυσῶν·
2 Οἶδα τὰ ἔργα σου, καὶ τὸν
κόπον σου, καὶ τὴν ὑπομονήν σου,
ϗ ὅτι οὐ δύνῃ βαστάσαι κακούς·
ϗ ἐπειράσω τοὺς φάσκοντας εἶ-
ναι ἀποστόλους, ϗ οὐκ εἰσί· καὶ
εὗρες αὐτοὺς ψευδεῖς·
3 Καὶ ἐβάστασας, καὶ ὑπο-
μονὴν ἔχεις, καὶ διὰ τὸ ὄνομά
μου κεκοπίακας, καὶ οὐ κέκμη-
κας.
4 Ἀλλ' ἔχω κατὰ σοῦ, ὅτι
τὴν 'γάπην σου τὴν πρώτην ἀφῆ-
κας.
5 Μνημόνευε οὖν πόθεν ἐκ-
πέπτωκας, ϗ μετανόησον, καὶ
τὰ πρῶτα ἔργα ποίησον· εἰ
δὲ μή, ἔρχομαί σοι ταχὺ, καὶ
κινήσω τὴν λυχνίαν σου ἐκ τοῦ τό-
που αὐτῆς, ἐὰν μὴ μετανοήσῃς.
6 Ἀλλὰ τοῦτο ἔχεις, ὅτι
μισεῖς τὰ ἔργα τῶν Νικολαϊτῶν,
ἃ κἀγὼ μισῶ.
7 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί
τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλη-
σίαις· Τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ
φαγεῖν ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ὅ
ἐστιν ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου τοῦ
Θεοῦ.
8 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐκκλη-
σίας Σμυρναίων γράψον· Τά-
δε λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχα-
τος, ὃς ἐγένετο νεκρὸς, ϗ ἔζη-
σεν·
9 Οἶδά σου τὰ ἔργα ϗ τὴν
θλίψιν ϗ τὴν πτωχείαν, (πλού-
σιος δὲ εἶ) ϗ τὴν βλασφημίαν τῶν
λεγόντων Ἰουδαίους εἶναι ἑαυτοὺς,
καὶ οὐκ εἰσὶν, ἀλλὰ συναγωγὴ
τοῦ Σατανᾶ.
10 Μηδὲν φοβοῦ ἃ μέλλεις
πάσχειν· ἰδοὺ, μέλλει βαλεῖν
ἐξ ὑμῶν ὁ διάβολος εἰς φυλα-
κὴν, ἵνα πειρασθῆτε· ϗ ἕξετε
θλίψιν ἡμερῶν δέκα· γίνου πι-
στὸς ἄχρι θανάτου, ϗ δώσω σοι
τὸν στέφανον τῆς ζωῆς.
11 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί
τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλη-
σίαις· Ὁ νικῶν οὐ μὴ ἀδικη-
θῇ ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ δευτέρου.
12 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν
Περγάμῳ ἐκκλησίας γράψον·
Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὴν ῥομφαίαν
τὴν δίστομον τὴν ὀξεῖαν·
13 Οἶδα τὰ ἔργα σου, ϗ ποῦ
κατοικεῖς, ὅπου ὁ θρόνος τοῦ
Σατανᾶ· καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομά
μου, ϗ οὐκ ἠρνήσω τὴν πίστιν μου,
καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐν αἷς Ἀν-
τίπας ὁ μάρτυς μου ὁ πιστὸς,
ὃς ἀπεκτάνθη παρ' ὑμῖν, ὅπου
κατοικεῖ ὁ Σατανᾶς.
14 Ἀλλ' ἔχω κατὰ σοῦ ὀλί-
γα, ὅτι ἔχεις ἐκεῖ κρατοῦντας
τὴν διδαχὴν Βαλαὰμ, ὃς ἐδί-
δασκεν ἐν τῷ Βαλὰκ βαλεῖν
σκάνδαλον ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσ-
ραὴλ, φαγεῖν εἰδωλόθυτα, καὶ
πορνεῦσαι.

15 Οὕτως ἔχεις ϗ σὺ κρα-
τȣ̃ντας τ̀ διδαχὴν τ̃ Νικολαϊ-
τῶν· ὃ μισῶ.
16 Μετανόησον· εἰ δὲ μὴ,
ἔρχομαί σοι ταχὺ, καὶ πολε-
μήσω μετ᾽ αὐτῶν ἐν τῇ ῥομ-
φαίᾳ τȣ̃ ςόματός μȣ.
17 Ὁ ἔχων ȣ̃ς, ἀκȣσάτω τί
τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλη-
σίαις· τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ
φαγεῖν ἀπὸ τȣ̃ μάννα τȣ̃ κεκρυμ-
μένȣ, καὶ δώσω αὐτῷ ψῆφον
λευκὴν, καὶ ἐπὶ τὴν ψῆφον ὄνο-
μα καινὸν γεγραμμένον, ὃ οὐ-
δεὶς ἔγνω εἰ μὴ ὁ λαμϐάνων.
18 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν
Θυατείροις ἐκκλησίας γράψον·
Τάδε λέγει ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ
ἔχων τȣ̀ς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὡς
φλόγα πυρὸς, ϗ οἱ πόδες αὐ-
τȣ̃ ὅμοιοι χαλκολιϐάνῳ·
19 Οἶδά σȣ τὰ ἔργα, ϗ τὴν
ἀγάπην, ϗ τ̃ διακονίαν, καὶ τ̃
πίςιν, ϗ τ̃ ὑπομονήν σȣ, ϗ τὰ
ἔργα σȣ, ϗ τὰ ἔσχατα πλεί-
ονα τ̃ πρώτων.
20 Ἀλλ᾽ ἔχω κατὰ σȣ̃ ὀλί-
γα, ὅτι ἐᾷς τὴν γυναῖκα Ἰεζα-
ϐὴλ, τὴν λέγȣσαν ἑαυτὴν προ-
φῆτιν, διδάσκειν καὶ πλανᾶσ-
θαι ἐμȣ̀ς δȣ́λους, πορνεῦσαι ϗ
εἰδωλόθυτα φαγεῖν.
21 Καὶ ἔδωκα αὐτῇ χρόνον
ἵνα μετανοήσῃ ἐκ τῆς πορνείας
αὐτῆς, ϗ οὐ μετενόησεν.
22 Ἰδοὺ, ἐγὼ βάλλω αὐτὴν
εἰς κλίνην, ϗ τοὺς μοιχεύοντας
μετ᾽ αὐτῆς, εἰς θλίψιν μεγά-
λην, ἐὰν μὴ μετανοήσωσιν ἐκ
τ̃ ἔργων αὐτῶν.
23 Καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἀπο-
κτενῶ ἐν θανάτῳ, καὶ γνώσον-
ται πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι ὅτι
ἐγώ εἰμι ὁ ἐρευνῶν νεφροὺς καὶ
καρδίας· καὶ δώσω ὑμῖν ἑκάςῳ
κατὰ τὰ ἔργα ὑμῶν.
24 Ὑμῖν δὲ λέγω, ϗ λοιποῖς
τοῖς ἐν Θυατείροις, ὅσοι οὐκ
ἔχουσι τ̀ διδαχὴν ταύτην, καὶ
οἵτινες οὐκ ἔγνωσαν τὰ βάθη
τοῦ Σατανᾶ, ὡς λέγουσιν· Οὐ
βαλῶ ἐφ᾽ ὑμᾶς ἄλλο βάρος·
25 Πλὴν ὃ ἔχετε, κρατή-
σατε ἄχρις οὗ ἂν ἥξω.
26 Καὶ ὁ νικῶν, καὶ ὁ τηρῶν
ἄχρι τέλȣς τὰ ἔργα μȣ, δώσω
αὐτῷ ἐξȣσίαν ἐπὶ τ̃ ἐθνῶν·
27 Καὶ ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν
ῥάϐδῳ σιδηρᾷ· ὡς τὰ σκεύη τὰ
κεραμικὰ συντρίϐεται· ὡς κἀ-
γὼ εἴληφα παρὰ τȣ̃ πατρός μȣ·
28 Καὶ δώσω αὐτῷ τ̀ ἀςέρα
τ̀ πρωϊνόν.
29 Ὁ ἔχων ȣ̃ς, ἀκȣσάτω τί
τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλη-
σίαις.

Κεφ. γ΄. 3.

ΚΑΙ τῷ ἀγγέλῳ τ̃ ἐν Σάρ-
δεσιν ἐκκλησίας γράψον·
Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὰ πνεύ-
ματα τȣ̃ Θεοῦ, καὶ τοὺς ἑπτὰ
ἀςέρας· Οἶδά σȣ τὰ ἔργα, ὅτι

τὸ ὄνομα ἔχεις ὅτι ζῇς, καὶ
νεκρὸς εἶ.
2 Γίνου γρηγορῶν, καὶ στήριξον
τὰ λοιπὰ ἃ μέλλει ἀποθανεῖν·
οὐ γὰρ εὕρηκά σου τὰ ἔργα πε-
πληρωμένα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
3 Μνημόνευε οὖν πῶς εἴληφας
καὶ ἤκουσας, καὶ τήρει, καὶ μετα-
νόησον. Ἐὰν οὖν μὴ γρηγορή-
σῃς, ἥξω ἐπὶ σὲ ὡς κλέπτης, καὶ
οὐ μὴ γνῷς ποίαν ὥραν ἥξω
ἐπὶ σέ.
4 Ἔχεις ὀλίγα ὀνόματα καὶ
ἐν Σάρδεσιν, ἃ οὐκ ἐμόλυναν
τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ περιπα-
τήσουσι μετ᾽ ἐμοῦ ἐν λευκοῖς·
ὅτι ἄξιοί εἰσιν.
5 Ὁ νικῶν, οὗτος περιβαλεῖ-
ται ἐν ἱματίοις λευκοῖς· καὶ οὐ
μὴ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ
τῆς βίβλου τῆς ζωῆς, καὶ ἐξομολο-
γήσομαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώ-
πιον τοῦ πατρός μου, καὶ ἐνώπιον
τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ.
6 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί
τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλη-
σίαις.
7 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Φι-
λαδελφείᾳ ἐκκλησίας γράψον·
Τάδε λέγει ὁ ἅγιος, ὁ ἀλη-
θινὸς, ὁ ἔχων τὴν κλεῖδα τοῦ Δα-
βίδ· ὁ ἀνοίγων, καὶ οὐδεὶς κλείει·
καὶ κλείει, καὶ οὐδεὶς ἀνοίγει·
8 Οἶδά σου τὰ ἔργα· ἰδοὺ,
δέδωκα ἐνώπιόν σου θύραν ἀνε-
ῳγμένην, καὶ οὐδεὶς δύναται κλεῖ-
σαι αὐτήν. ὅτι μικρὰν ἔχεις
δύναμιν, καὶ ἐτήρησάς μου τὸν
λόγον, καὶ οὐκ ἠρνήσω τὸ ὄνομά
μου.
9 Ἰδοὺ, δίδωμι ἐκ τῆς συναγω-
γῆς τοῦ Σατανᾶ τῶν λεγόντων
ἑαυτοὺς Ἰουδαίους εἶναι, καὶ οὐκ
εἰσὶν, ἀλλὰ ψεύδονται· ἰδοὺ,
ποιήσω αὐτοὺς ἵνα ἥξωσι καὶ
προσκυνήσωσιν ἐνώπιον τῶν πο-
δῶν σου, καὶ γνῶσιν ὅτι ἐγὼ
ἠγάπησά σε·
10 Ὅτι ἐτήρησας τὸν λόγον τῆς
ὑπομονῆς μου, κἀγώ σε τηρή-
σω ἐκ τῆς ὥρας τοῦ πειρασμοῦ τῆς
μελλούσης ἔρχεσθαι ἐπὶ τῆς οἰ-
κουμένης ὅλης, πειράσαι τοὺς
κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς.
11 Ἰδοὺ, ἔρχομαι ταχύ·
κράτει ὃ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς λά-
βῃ τὸν στέφανόν σου.
12 Ὁ νικῶν, ποιήσω αὐτὸν
στύλον ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ μου,
καὶ ἔξω οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἔτι· καὶ
γράψω ἐπ᾽ αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ
Θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως
τοῦ Θεοῦ μου τῆς καινῆς Ἱερουσα-
λὴμ, ἡ καταβαίνουσα ἐκ τοῦ οὐ-
ρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνο-
μά μου τὸ καινόν.
13 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί
τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλη-
σίαις.
14 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐκκλη-
σίας Λαοδικέων γράψον· Τάδε
λέγει ὁ Ἀμὴν, ὁ μάρτυς ὁ πι-

ςὸς ϗ ἀληθινὸς, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ Θεοῦ·

15 Οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶ, οὔτε ζεςός· ὄφελον ψυχρὸς εἴης, ἢ ζεςός.

16 Οὕτως ὅτι χλιαρὸς εἶ, ϗ οὔτε ψυχρὸς, οὔτε ζεςὸς, μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ ςόματός μου·

17 Ὅτι λέγεις, Ὅτι πλούσιός εἰμι, καὶ πεπλούτηκα, καὶ οὐδενὸς χρείαν ἔχω· ϗ οὐκ οἶδας ὅτι σὺ εἶ ὁ ταλαίπωρος, καὶ ἐλεεινὸς, ϗ πτωχὸς, ϗ τυφλὸς, ϗ γυμνός.

18 Συμβουλεύω σοι ἀγοράσαι παρ' ἐμοῦ χρυσίον πεπυρωμένον ἐκ πυρὸς, ἵνα πλουτήσῃς, καὶ ἱμάτια λευκὰ, ἵνα περιβάλῃ, καὶ μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχύνη τῆς γυμνότητός σου· ϗ κολλούριον ἔγχρισον τοὺς ὀφθαλμούς σου, ἵνα βλέπῃς.

19 Ἐγὼ ὅσους ἐὰν φιλῶ, ἐλέγχω καὶ παιδεύω· ζήλωσον οὖν, ϗ μετανόησον.

20 Ἰδοὺ, ἕςηκα ἐπὶ τὴν θύραν, ϗ κρούω· ἐάν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου, καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, εἰσελεύσομαι πρὸς αὐτὸν, καὶ δειπνήσω μετ' αὐτοῦ, ϗ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ.

21 Ὁ νικῶν, δώσω αὐτῷ καθίσαι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου, ὡς κἀγὼ ἐνίκησα, ϗ ἐκάθισα μετὰ τοῦ πατρός μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ.

22 Ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

Κεφ. δ'. 4.

ΜΕΤΑ ταῦτα εἶδον, ϗ ἰδοὺ θύρα ἠνεῳγμένη ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη ἣν ἤκουσα ὡς σάλπιγγος λαλούσης μετ' ἐμοῦ, λέγουσα· Ἀνάβα ὧδε, καὶ δείξω σοι ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα.

2 Καὶ εὐθέως ἐγενόμην ἐν πνεύματι· ϗ ἰδοὺ, θρόνος ἔκειτο ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τοῦ θρόνου καθήμενος.

3 Καὶ ὁ καθήμενος ἦν ὅμοιος ὁράσει λίθῳ ἰάσπιδι, καὶ σαρδίνῳ· ϗ ἶρις κυκλόθεν τοῦ θρόνου ὅμοιος ὁράσει σμαραγδίνῳ.

4 Καὶ κυκλόθεν τοῦ θρόνου θρόνοι εἴκοσι ϗ τέσσαρες· καὶ ἐπὶ τοὺς θρόνους εἶδον τοὺς εἴκοσι ϗ τέσσαρας πρεσβυτέρους καθημένους, περιβεβλημένους ἐν ἱματίοις λευκοῖς· ϗ ἔσχον ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ςεφάνους χρυσοῦς.

5 Καὶ ἐκ τοῦ θρόνου ἐκπορεύονται ἀστραπαὶ ϗ βρονταὶ καὶ φωναί· ϗ ἑπτὰ λαμπάδες πυρὸς καιόμεναι ἐνώπιον τοῦ θρόνου, αἵ εἰσι τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ.

6 Καὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου θάλασσα ὑαλίνη, ὁμοία κρυστάλλῳ· καὶ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ

κύκλῳ τοῦ θρόνου τέσσαρα ζῶα γέμοντα ὀφθαλμῶν ἔμπροσθεν ϗ ὄπισθεν.

7 Καὶ τὸ ζῶον τὸ πρῶτον ὅμοιον λέοντι, καὶ τὸ δεύτερον ζῶον ὅμοιον μόσχῳ, καὶ τὸ τρίτον ζῶον ἔχον τὸ πρόσωπον ὡς ἄνθρωπος, καὶ τὸ τέταρτον ζῶον ὅμοιον ἀετῷ πετωμένῳ.

8 Καὶ τέσσαρα ζῶα, ἓν καθ' ἑαυτὸ, εἶχον ἀνὰ πτέρυγας ἓξ κυκλόθεν, καὶ ἔσωθεν γέμοντα ὀφθαλμῶν· καὶ ἀνάπαυσιν οὐκ ἔχουσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς, λέγοντα· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἦν ϗ ὁ ὢν ϗ ὁ ἐρχόμενος.

9 Καὶ ὅταν δώσουσι τὰ ζῶα δόξαν ϗ τιμὴν ϗ εὐχαριςίαν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων,

10 Πεσοῦνται οἱ εἴκοσι καὶ τέσσαρες πρεσβύτεροι ἐνώπιον τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ προσκυνοῦσι τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ βάλλουσι τοὺς ςεφάνους αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, λέγοντες·

11 Ἄξιος εἶ, Κύριε, λαβεῖν τὴν δόξαν ϗ τὴν τιμὴν ϗ τὴν δύναμιν· ὅτι σὺ ἔκτισας τὰ πάντα, ϗ διὰ τὸ θέλημά σου εἰσὶ, καὶ ἐκτίσθησαν.

Κεφ. έ. 5.

ΚΑΙ εἶδον ἐπὶ τὴν δεξιὰν τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου βιβλίον γεγραμμένον ἔσωθεν, ϗ ὄπισθεν, κατεσφραγισμένον σφραγῖσιν ἑπτά.

2 Καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν κηρύσσοντα φωνῇ μεγάλῃ· Τίς ἐςιν ἄξιος ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, ϗ λῦσαι τὰς σφραγῖδας αὐτοῦ;

3 Καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο ἐν τῷ οὐρανῷ, οὐδὲ ἐπὶ τῆς γῆς, οὐδὲ ὑποκάτω τῆς γῆς, ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, οὐδὲ βλέπειν αὐτό.

4 Καὶ ἐγὼ ἔκλαιον πολλὰ, ὅτι οὐδεὶς ἄξιος εὑρέθη ἀνοῖξαι καὶ ἀναγνῶναι τὸ βιβλίον, οὔτε βλέπειν αὐτό.

5 Καὶ εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγει μοι· Μὴ κλαῖε· ἰδοὺ ἐνίκησεν ὁ λέων ὁ ὢν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἡ ῥίζα Δαβὶδ, ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον, καὶ λῦσαι τὰς ἑπτὰ σφραγῖδας αὐτοῦ.

6 Καὶ εἶδον, ϗ ἰδοὺ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου ϗ τῶν τεσσάρων ζώων, ϗ ἐν μέσῳ τῶν πρεσβυτέρων, ἀρνίον ἑστηκὸς ὡς ἐσφαγμένον, ἔχον κέρατα ἑπτὰ καὶ ὀφθαλμοὺς ἑπτά· οἵ εἰσι τὰ ἑπτὰ τοῦ Θεοῦ πνεύματα τὰ ἀπεσταλμένα εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

7 Καὶ ἦλθε, καὶ εἴληφε τὸ βιβλίον ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου.

8 Καὶ ὅτε ἔλαβε τὸ βιβλίον, τὰ τέσσαρα ζῶα ϗ οἱ εἰκοσιτέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσον ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου, ἔχοντες ἕκα-

στος κιθάρας καὶ φιάλας χρυ-
σᾶς γεμούσας θυμιαμάτων, αἵ
εἰσιν αἱ προσευχαὶ τῶν ἁγίων.
9 Καὶ ᾄδουσιν ᾠδὴν καινὴν,
λέγοντες· Ἄξιος εἶ λαβεῖν τὸ
βιβλίον, ϗ ἀνοῖξαι τὰς σφρα-
γῖδας αὐτοῦ· ὅτι ἐσφάγης, καὶ
ἠγόρασας τῷ Θεῷ ἡμᾶς ἐν τῷ
αἵματί σου, ἐκ πάσης φυλῆς ϗ
γλώσσης ϗ λαοῦ ϗ ἔθνους·
10 Καὶ ἐποίησας ἡμᾶς τῷ
Θεῷ ἡμῶν βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς·
ϗ βασιλεύσομεν ἐπὶ τῆς γῆς.
11 Καὶ εἶδον, ϗ ἤκουσα φω-
νὴν ἀγγέλων πολλῶν κυκλόθεν
τοῦ θρόνου ϗ τῶν ζώων ϗ τῶν πρεσβυ-
τέρων· ϗ χιλιάδες χιλιάδων,
12 Λέγοντες φωνῇ μεγάλῃ·
Ἄξιόν ἐστι τὸ ἀρνίον τὸ ἐσφαγ-
μένον λαβεῖν τὴν δύναμιν καὶ
πλοῦτον ϗ σοφίαν ϗ ἰσχὺν καὶ
τιμὴν ϗ δόξαν ϗ εὐλογίαν.
13 Καὶ πᾶν κτίσμα, ὅ ἐστιν
ἐν τῷ οὐρανῷ, ϗ ἐν τῇ γῇ, καὶ
ὑποκάτω τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ τῆς θα-
λάσσης ἅ ἐστι, ϗ τὰ ἐν αὐτοῖς
πάντα, ἤκουσα λέγοντας· Τῷ
καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ τῷ
ἀρνίῳ ἡ εὐλογία ϗ ἡ τιμὴ καὶ
ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.
14 Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα ἔ-
λεγον, Ἀμήν· καὶ οἱ εἰκοσι-
τέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσαν,
ϗ προσεκύνησαν ζῶντι εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Κεφ. ϛʹ. 6.

ΚΑΙ εἶδον ὅτε ἤνοιξε τὸ ἀρ-
νίον μίαν ἐκ τῶν σφραγίδων,
καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἐκ τῶν τεσσάρων
ζώων λέγοντος, ὡς φωνῆς βρον-
τῆς· Ἔρχου ϗ βλέπε.
2 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος
λευκός· καὶ ὁ καθήμενος ἐπ᾽
αὐτῷ ἔχων τόξον· καὶ ἐδόθη
αὐτῷ στέφανος, καὶ ἐξῆλθε νι-
κῶν, ϗ ἵνα νικήσῃ.
3 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν δευτέραν
σφραγῖδα, ἤκουσα τοῦ δευτέρου
ζώου λέγοντος· Ἔρχου καὶ
βλέπε.
4 Καὶ ἐξῆλθεν ἄλλος ἵππος
πυῤῥός· καὶ τῷ καθημένῳ ἐπ᾽
αὐτῷ ἐδόθη αὐτῷ λαβεῖν τὴν
εἰρήνην ἀπὸ τῆς γῆς, ϗ ἵνα ἀλ-
λήλους σφάξωσι· ϗ ἐδόθη αὐ-
τῷ μάχαιρα μεγάλη.
5 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν τρίτην
σφραγῖδα, ἤκουσα τοῦ τρίτου ζώου
λέγοντος· Ἔρχου καὶ βλέπε.
Καὶ εἶδον, ϗ ἰδοὺ ἵππος μέλας,
ϗ ὁ καθήμενος ἐπ᾽ αὐτῷ, ἔχων
ζυγὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.
6 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐν μέσῳ
τῶν τεσσάρων ζώων λέγουσαν· Χοί-
νιξ σίτου δηναρίου, ϗ τρεῖς χοί-
νικες κριθῆς δηναρίου· ϗ τὸ ἔ-
λαιον ϗ τὸν οἶνον μὴ ἀδικήσῃς.
7 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφρα-
γῖδα τὴν τετάρτην, ἤκουσα φωνὴν
τοῦ τετάρτου ζώου λέγουσαν· Ἔρ-
χου ϗ βλέπε.

8 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος χλωρὸς, ϗ ὁ καθήμενος ἐπάνω αὐτȣ̃, ὄνομα αὐτῷ ὁ Θάνατος· ϗ ὁ Ἅιδης ἀκολȣθεῖ μετ' αὐτȣ̃· καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἐξουσία ἀποκτεῖναι ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς γῆς, ἐν ῥομφαίᾳ ϗ ἐν λιμῷ ϗ ἐν θανάτῳ, καὶ ὑπὸ τῶν θηρίων τῆς γῆς.

9 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν πέμπτην σφραγῖδα, εἶδον ὑποκάτω τοῦ θυσιαστηρίου τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφαγμένων διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν ἣν εἶχον·

10 Καὶ ἔκραζον φωνῇ μεγάλῃ, λέγοντες· Ἕως πότε, ὁ δεσπότης ὁ ἅγιος καὶ ὁ ἀληθινὸς, οὐ κρίνεις καὶ ἐκδικεῖς τὸ αἷμα ἡμῶν ἀπὸ τῶν κατοικȣ́ντων ἐπὶ τῆς γῆς;

11 Καὶ ἐδόθησαν ἑκάστοις στολαὶ λευκαὶ, ϗ ἐῤῥέθη αὐτοῖς ἵνα ἀναπαύσωνται ἔτι χρόνον μικρὸν, ἕως οὗ πληρώσονται ϗ οἱ σύνδȣλοι αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν, οἱ μέλλοντες ἀποκτείνεσθαι ὡς ϗ αὐτοί.

12 Καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγῖδα τὴν ἕκτην· ϗ ἰδȣ̀ σεισμὸς μέγας ἐγένετο, καὶ ὁ ἥλιος ἐγένετο μέλας ὡς σάκκος τρίχινος, καὶ ἡ σελήνη ἐγένετο ὡς αἷμα·

13 Καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ ȣ̓ρανοῦ ἔπεσαν εἰς τὴν γῆν, ὡς συκῆ βάλλει τοὺς ὀλύνθους αὐτῆς, ὑπὸ μεγάλου ἀνέμου σειομένη.

14 Καὶ οὐρανὸς ἀπεχωρίσθη ὡς βιβλίον εἱλισσόμενον, καὶ πᾶν ὄρος καὶ νῆσος ἐκ τῶν τόπων αὐτῶν ἐκινήθησαν·

15 Καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ϗ οἱ μεγιστᾶνες, ϗ οἱ πλȣ́σιοι, ϗ οἱ χιλίαρχοι, ϗ οἱ δυνατοὶ, ϗ πᾶς δȣ̃λος ϗ πᾶς ἐλεύθερος ἔκρυψαν ἑαυτοὺς εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὰς πέτρας τῶν ὀρέων·

16 Καὶ λέγȣσι τοῖς ὄρεσι ϗ ταῖς πέτραις· Πέσετε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ κρύψατε ἡμᾶς ἀπὸ προσώπου τοῦ καθημένου ἐπὶ τȣ̃ θρόνου, ϗ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ ἀρνίου·

17 Ὅτι ἦλθεν ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς ὀργῆς αὐτȣ̃· καὶ τίς δύναται σταθῆναι;

Κεφ. ζ'. 7.

ΚΑΙ μετὰ ταῦτα εἶδον τέσσαρας ἀγγέλȣς ἑστῶτας ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς, κρατοῦντας τȣ̀ς τέσσαρας ἀνέμους τῆς γῆς, ἵνα μὴ πνέῃ ἄνεμος ἐπὶ τῆς γῆς, μήτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης, μήτε ἐπὶ πᾶν δένδρον.

2 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἀναβάντα ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίȣ, ἔχοντα σφραγῖδα Θεȣ̃ ζῶντος· καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ τοῖς τέσσαρσιν ἀγγέλοις, οἷς ἐδόθη

αὐτοῖς ἀδικῆσαι τ͂ γῆν καὶ τὴν θάλασσαν,

3 Λέγων· Μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν, μήτε τ͂ θάλασσαν, μήτε τὰ δένδρα, ἄχρις οὗ σφραγίζωμεν τȣ̀ς δȣ́λȣς τȣ͂ Θεȣ͂ ἡμῶν ἐπὶ τ͂ μετώπων αὐτῶν.

4 Καὶ ἤκȣσα τ͂ ἀριθμὸν τῶν ἐσφραγισμένων· ρμδ΄ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι ἐκ πάσης φυλῆς υἱῶν Ἰσραήλ.

5 Ἐκ φυλῆς Ἰούδα, ιβ΄ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ῥουβὴν, ιβ΄ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Γὰδ, ιβ΄ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι·

6 Ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ, ιβ΄ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Νεφθαλεὶμ, ιβ΄ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Μανασσῆ, ιβ΄ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι·

7 Ἐκ φυλῆς Συμεὼν, ιβ΄ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Λευῒ, ιβ΄ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ἰσαχὰρ, ιβ΄ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι·

8 Ἐκ φυλῆς Ζαβȣλὼν, ιβ΄ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ἰωσὴφ, ιβ΄ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Βενιαμὶν, ιβ΄ χιλιάδες ἐσφραγισμένοι.

9 Μετὰ ταῦτα εἶδον, ϗ ἰδȣ̀ ὄχλος πολὺς, ὃν ἀριθμῆσαι αὐτὸν οὐδεὶς ἠδύνατο, ἐκ παντὸς ἔθνȣς ϗ φυλῶν ϗ λαῶν ϗ γλωσσῶν, ἑστῶτες ἐνώπιον τοῦ θρόνȣ ϗ ἐνώπιον τȣ͂ ἀρνίου, περιβεβλημένοι ϛολὰς λευκάς· ϗ φοίνικες ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν·

10 Καὶ κράζοντες φωνῇ μεγάλῃ, λέγοντες· Ἡ σωτηρία τῷ καθημένῳ ἐπὶ τȣ͂ θρόνου τȣ͂ Θεȣ͂ ἡμῶν, ϗ τῷ ἀρνίῳ.

11 Καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι ἑστήκεσαν κύκλῳ τȣ͂ θρόνȣ ϗ τ͂ πρεσβυτέρων καὶ τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ ἔπεσον ἐνώπιον τοῦ θρόνȣ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, ϗ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ,

12 Λέγοντες· Ἀμήν· ἡ εὐλογία ϗ ἡ δόξα ϗ ἡ σοφία ϗ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ ϗ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς τῷ Θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τ͂ αἰώνων. Ἀμήν.

13 Καὶ ἀπεκρίθη εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων, λέγων μοι· Οὗτοι οἱ περιβεβλημένοι τὰς ϛολὰς τὰς λευκὰς, τίνες εἰσὶ, καὶ πόθεν ἦλθον;

14 Καὶ εἴρηκα αὐτῷ· Κύριε, σὺ οἶδας. Καὶ εἶπέ μοι· Οὗτοί εἰσιν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τ͂ μεγάλης· καὶ ἔπλυναν τὰς ϛολὰς αὐτῶν, ϗ ἐλεύκαναν ϛολὰς αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τȣ͂ ἀρνίȣ.

15 Διὰ τοῦτό εἰσιν ἐνώπιον τȣ͂ θρόνȣ τȣ͂ Θεȣ͂, ϗ λατρεύουσιν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ

ναῷ αὐτοῦ· καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου, σκηνώσει ἐπ᾽ αὐτούς.

16 Οὐ πεινάσουσιν ἔτι, οὐδὲ διψήσουσιν ἔτι, οὐδὲ μὴ πέσῃ ἐπ᾽ αὐτοὺς ὁ ἥλιος, οὐδὲ πᾶν καῦμα·

17 Ὅτι τὸ ἀρνίον τὸ ἀναμέσον τοῦ θρόνου ποιμανεῖ αὐτοὺς, ϗ ὁδηγήσει αὐτοὺς ἐπὶ ζώσας πηγὰς ὑδάτων· καὶ ἐξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

Κεφ. η΄. 8.

ΚΑΙ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγῖδα τὴν ἑβδόμην, ἐγένετο σιγὴ ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς ἡμιώριον.

2 Καὶ εἶδον τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους, οἳ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἑστήκασι· ϗ ἐδόθησαν αὐτοῖς ἑπτὰ σάλπιγγες.

3 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλθε, καὶ ἐστάθη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ἔχων λιβανωτὸν χρυσοῦν· καὶ ἐδόθη αὐτῷ θυμιάματα πολλὰ, ἵνα δώσῃ ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων πάντων, ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν τὸ ἐνώπιον τοῦ θρόνου.

4 Καὶ ἀνέβη ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων, ἐκ χειρὸς τοῦ ἀγγέλου, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

5 Καὶ εἴληφεν ὁ ἄγγελος τὸ λιβανωτὸν, ϗ ἐγέμισεν αὐτὸ ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν γῆν· καὶ ἐγένοντο φωναὶ ϗ βρονταὶ ϗ ἀστραπαὶ ϗ σεισμός.

6 Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι ἔχοντες τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας, ἡτοίμασαν ἑαυτοὺς ἵνα σαλπίσωσι.

7 Καὶ ὁ πρῶτος ἄγγελος ἐσάλπισε, ϗ ἐγένετο χάλαζα ϗ πῦρ μεμιγμένα αἵματι, ϗ ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν· καὶ τὸ τρίτον τῶν δένδρων κατεκάη, ϗ πᾶς χόρτος χλωρὸς κατεκάη.

8 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐσάλπισε, ϗ ὡς ὄρος μέγα πυρὶ καιόμενον ἐβλήθη εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον τῆς θαλάσσης, αἷμα.

9 Καὶ ἀπέθανε τὸ τρίτον τῶν κτισμάτων τῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ, τὰ ἔχοντα ψυχάς· ϗ τὸ τρίτον τῶν πλοίων διεφθάρη.

10 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐσάλπισε, ϗ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀστὴρ μέγας καιόμενος ὡς λαμπὰς, ϗ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ τρίτον τῶν ποταμῶν, καὶ ἐπὶ τὰς πηγὰς ὑδάτων.

11 Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρος λέγεται Ἄψινθος· καὶ γίνεται τὸ τρίτον εἰς ἄψινθον, ϗ πολλοὶ ἀνθρώπων ἀπέθανον ἐκ τῶν ὑδάτων, ὅτι ἐπικράνθησαν.

12 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐσάλπισε, ϗ ἐπλήγη τὸ τρίτον τοῦ ἡλίου, καὶ τὸ τρίτον τῆς σελήνης, καὶ τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων·

ἵνα σκοτισθῇ τὸ τρίτον αὐτῶν,
καὶ ἡ ἡμέρα μὴ φαίνῃ τὸ τρί-
τον αὐτῆς, καὶ ἡ νὺξ ὁμοίως.
13 Καὶ εἶδον, ϗ ἤκουσα ἑνὸς
ἀγγέλου πετωμένου ἐν μεσουρα-
νήματι, λέγοντος φωνῇ μεγά-
λῃ· Οὐαὶ οὐαὶ οὐαὶ τοῖς κατοι-
κοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ τῶν λοιπῶν
φωνῶν τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν
ἀγγέλων τῶν μελλόντων σαλ-
πίζειν.

Κεφ. θ΄. 9.

ΚΑΙ ὁ πέμπτος ἄγγελος
ἐσάλπισε, ϗ εἶδον ἀστέρα
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεπτωκότα εἰς τὴν
γῆν, ϗ ἐδόθη αὐτῷ ἡ κλεῖς τοῦ
φρέατος τῆς ἀβύσσου.
2 Καὶ ἤνοιξε τὸ φρέαρ τῆς
ἀβύσσου· καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ
τοῦ φρέατος ὡς καπνὸς καμίνου
μεγάλης· ϗ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος
καὶ ὁ ἀὴρ ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέ-
ατος.
3 Καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐξῆλθον
ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν, ϗ ἐδόθη αὐ-
ταῖς ἐξουσία, ὡς ἔχουσιν ἐξου-
σίαν οἱ σκορπίοι τῆς γῆς.
4 Καὶ ἐῤῥέθη αὐταῖς ἵνα μὴ
ἀδικήσωσι τὸν χόρτον τῆς γῆς,
οὐδὲ πᾶν χλωρὸν, οὐδὲ πᾶν δέν-
δρον· εἰ μὴ τοὺς ἀνθρώπους μό-
νους οἵτινες οὐκ ἔχουσι τὴν σφρα-
γῖδα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων
αὐτῶν.
5 Καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἵνα μὴ
ἀποκτείνωσιν αὐτοὺς, ἀλλ᾽ ἵνα
βασανισθῶσι μῆνας πέντε· ϗ
ὁ βασανισμὸς αὐτῶν ὡς βα-
σανισμὸς σκορπίου, ὅταν παίσῃ
ἄνθρωπον.
6 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεί-
ναις ζητήσουσιν οἱ ἄνθρωποι τὸν
θάνατον, ϗ οὐχ εὑρήσουσιν αὐ-
τόν· ϗ ἐπιθυμήσουσιν ἀποθα-
νεῖν, καὶ φεύξεται ὁ θάνατος
ἀπ᾽ αὐτῶν.
7 Καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν
ἀκρίδων ὅμοια ἵπποις ἡτοιμασ-
μένοις εἰς πόλεμον· ϗ ἐπὶ τὰς
κεφαλὰς αὐτῶν ὡς στέφανοι
ὅμοιοι χρυσῷ, ϗ τὰ πρόσωπα
αὐτῶν ὡς πρόσωπα ἀνθρώ-
πων.
8 Καὶ εἶχον τρίχας ὡς τρί-
χας γυναικῶν, καὶ οἱ ὀδόντες
αὐτῶν ὡς λεόντων ἦσαν.
9 Καὶ εἶχον θώρακας ὡς
θώρακας σιδηροῦς· ϗ ἡ φωνὴ τῶν
πτερύγων αὐτῶν ὡς φωνὴ ἁρ-
μάτων, ἵππων πολλῶν τρεχόν-
των εἰς πόλεμον.
10 Καὶ ἔχουσιν οὐρὰς ὁμοίας
σκορπίοις, ϗ κέντρα ἦν ἐν ταῖς
οὐραῖς αὐτῶν· ϗ ἡ ἐξουσία αὐ-
τῶν ἀδικῆσαι τοὺς ἀνθρώπους
μῆνας πέντε.
11 Καὶ ἔχουσιν ἐφ᾽ αὐτῶν
βασιλέα τὸν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου·
ὄνομα αὐτῷ Ἑβραϊστὶ Ἀβαδ-
δὼν, ϗ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ὄνομα
ἔχει Ἀπολλύων.
12 Ἡ οὐαὶ ἡ μία ἀπῆλθεν,

ἰδοὺ ἔρχονται ἔτι δύο οὐαὶ μετὰ ταῦτα.

13 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἤκουσα φωνὴν μίαν ἐκ τῶν τεσσάρων κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ,

14 Λέγουσαν τῷ ἕκτῳ ἀγγέλῳ, ὃς εἶχε τὴν σάλπιγγα· Λῦσον τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους τοὺς δεδεμένους ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ Εὐφράτῃ.

15 Καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἄγγελοι οἱ ἡτοιμασμένοι εἰς τὴν ὥραν ϗ ἡμέραν ϗ μῆνα ϗ ἐνιαυτὸν, ἵνα ἀποκτείνωσι τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων.

16 Καὶ ὁ ἀριθμὸς στρατευμάτων τοῦ ἱππικοῦ, δύο μυριάδες μυριάδων· καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν.

17 Καὶ οὕτως εἶδον τοὺς ἵππους ἐν τῇ ὁράσει, καὶ τοὺς καθημένους ἐπ' αὐτῶν, ἔχοντας θώρακας, πυρίνους ϗ ὑακινθίνους ϗ θειώδεις· καὶ αἱ κεφαλαὶ τῶν ἵππων ὡς κεφαλαὶ λεόντων, ϗ ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν ἐκπορεύεται πῦρ ϗ καπνὸς ϗ θεῖον.

18 Ὑπὸ τῶν τριῶν τούτων ἀπεκτάνθησαν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων, ἐκ τοῦ πυρὸς ϗ ἐκ τοῦ καπνοῦ καὶ ἐκ τοῦ θείου τοῦ ἐκπορευομένου ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν.

19 Αἱ γὰρ ἐξουσίαι αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν εἰσιν· αἱ γὰρ οὐραὶ αὐτῶν ὅμοιαι ὄφεσιν, ἔχουσαι κεφαλάς· καὶ ἐν αὐταῖς ἀδικοῦσι.

20 Καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, οἳ οὐκ ἀπεκτάνθησαν ἐν ταῖς πληγαῖς ταύταις, οὔτε μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἵνα μὴ προσκυνήσωσι τὰ δαιμόνια, καὶ εἴδωλα τὰ χρυσᾶ ϗ τὰ ἀργυρᾶ ϗ τὰ χαλκᾶ καὶ τὰ λίθινα καὶ τὰ ξύλινα, ἃ οὔτε βλέπειν δύναται, οὔτε ἀκούειν, οὔτε περιπατεῖν·

21 Καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν φόνων αὐτῶν, οὔτε ἐκ τῶν φαρμακειῶν αὐτῶν, οὔτε ἐκ τῆς πορνείας αὐτῶν, οὔτε ἐκ τῶν κλεμμάτων αὐτῶν.

Κεφ. ι'. 10.

ΚΑΙ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἰσχυρὸν καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, περιβεβλημένον νεφέλην· ϗ ἶρις ἐπὶ τῆς κεφαλῆς· καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, ϗ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς στῦλοι πυρός.

2 Καὶ εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ βιβλαρίδιον ἀνεῳγμένον· ϗ ἔθηκε τὸν πόδα αὐτοῦ τὸν δεξιὸν ἐπὶ τὴν θάλασσαν, τὸν δὲ εὐώνυμον ἐπὶ τὴν γῆν.

3 Καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ ὥσπερ λέων μυκᾶται· καὶ ὅτε ἔκραξεν, ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ τὰς ἑαυτῶν φωνάς.

4 Καὶ ὅτε ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ
βρονταὶ τὰς φωνὰς ἑαυτῶν, ἔ-
μελλον γράφειν· καὶ ἤκουσα
φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσάν
μοι· Σφράγισον ἃ ἐλάλησαν
αἱ ἑπτὰ βρονταὶ, καὶ μὴ ταῦτα
γράψῃς.
5 Καὶ ὁ ἄγγελος, ὃν εἶδον
ἑστῶτα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς, ἦρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸν
οὐρανόν·
6 Καὶ ὤμοσεν ἐν τῷ ζῶντι
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ὃς
ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ,
καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ τὴν
θάλασσαν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ· ὅτι
χρόνος οὐκ ἔσται ἔτι·
7 Ἀλλ᾽ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς
φωνῆς τοῦ ἑβδόμου ἀγγέλου, ὅταν
μέλλῃ σαλπίζειν, καὶ τελεσθῇ
τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ, ὡς εὐηγ-
γέλισε τοῖς ἑαυτοῦ δούλοις τοῖς
προφήταις.
8 Καὶ ἡ φωνὴ ἣν ἤκουσα ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ, πάλιν λαλοῦσα μετ᾽
ἐμοῦ, καὶ λέγουσα· Ὕπαγε, λάβε
τὸ βιβλαρίδιον τὸ ἠνεῳγμένον
ἐν τῇ χειρὶ ἀγγέλου τοῦ ἑστῶτος
ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
9 Καὶ ἀπῆλθον πρὸς τὸν ἄγ-
γελον, λέγων αὐτῷ· Δός μοι
τὸ βιβλαρίδιον. Καὶ λέγει μοι·
Λάβε καὶ κατάφαγε αὐτό· καὶ
πικρανεῖ σου τὴν κοιλίαν, ἀλλ᾽
ἐν τῷ στόματί σου ἔσται γλυκὺ
ὡς μέλι.
10 Καὶ ἔλαβον τὸ βιβλαρί-
διον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγγέλου, καὶ
κατέφαγον αὐτό· καὶ ἦν ἐν τῷ
στόματί μου ὡς μέλι, γλυκύ·
καὶ ὅτε ἔφαγον αὐτὸ, ἐπικράνθη
ἡ κοιλία μου.
11 Καὶ λέγει μοι· Δεῖ σε
πάλιν προφητεῦσαι ἐπὶ λαοῖς
καὶ ἔθνεσι καὶ γλώσσαις καὶ βα-
σιλεῦσι πολλοῖς.

Κεφ. ια΄. 11.

ΚΑΙ ἐδόθη μοι κάλαμος ὅ-
μοιος ῥάβδῳ, λέγων· Ἔ-
γειραι, καὶ μέτρησον τὸν ναὸν
τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ
τοὺς προσκυνοῦντας ἐν αὐτῷ.
2 Καὶ τὴν αὐλὴν τὴν ἔσωθεν τοῦ
ναοῦ ἔκβαλε ἔξω, καὶ μὴ αὐτὴν
μετρήσῃς, ὅτι ἐδόθη τοῖς ἔθ-
νεσι· καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν πα-
τήσουσι μῆνας τεσσαράκοντα
δύο.
3 Καὶ δώσω τοῖς δυσὶ μάρ-
τυσί μου, καὶ προφητεύσουσιν
ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἑξή-
κοντα, περιβεβλημένοι σάκκους.
4 Οὗτοί εἰσιν αἱ δύο ἐλαῖαι,
καὶ δύο λυχνίαι αἱ ἐνώπιον τοῦ
Θεοῦ τῆς γῆς ἑστῶσαι.
5 Καὶ εἴ τις αὐτοὺς θέλῃ ἀδι-
κῆσαι, πῦρ ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ
στόματος αὐτῶν, καὶ κατεσθίει
τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν· καὶ εἴ τις
αὐτοὺς θέλῃ ἀδικῆσαι, οὕτω δεῖ
αὐτὸν ἀποκτανθῆναι.
6 Οὗτοι ἔχουσιν ἐξουσίαν

κλεῖσαι τὸν οὐρανὸν, ἵνα μὴ βρέχῃ ὑετὸς ἐν ἡμέραις αὐτῶν τῆς προφητείας· καὶ ἐξουσίαν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, στρέφειν αὐτὰ εἰς αἷμα, καὶ πατάξαι τὴν γῆν πάσῃ πληγῇ, ὁσάκις ἐὰν θελήσωσι.

7 Καὶ ὅταν τελέσωσι τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν, τὸ θηρίον τὸ ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἀβύσσου ποιήσει πόλεμον μετ' αὐτῶν, καὶ νικήσει αὐτοὺς, καὶ ἀποκτενεῖ αὐτούς.

8 Καὶ τὰ πτώματα αὐτῶν ἐπὶ τῆς πλατείας πόλεως τῆς μεγάλης, ἥτις καλεῖται πνευματικῶς Σόδομα καὶ Αἴγυπτος, ὅπου καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν ἐσταυρώθη.

9 Καὶ βλέψουσιν ἐκ τῶν λαῶν καὶ φυλῶν καὶ γλωσσῶν καὶ ἐθνῶν τὰ πτώματα αὐτῶν ἡμέρας τρεῖς καὶ ἥμισυ, καὶ τὰ πτώματα αὐτῶν οὐκ ἀφήσουσι τεθῆναι εἰς μνήματα.

10 Καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς χαροῦσιν ἐπ' αὐτοῖς, καὶ εὐφρανθήσονται· καὶ δῶρα πέμψουσιν ἀλλήλοις, ὅτι οὗτοι οἱ δύο προφῆται ἐβασάνισαν τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Καὶ μετὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας καὶ ἥμισυ, πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ Θεοῦ εἰσῆλθεν ἐπ' αὐτούς· καὶ ἔστησαν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ φόβος μέγας ἔπεσεν ἐπὶ τοὺς θεωροῦντας αὐτούς.

12 Καὶ ἤκουσαν φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν αὐτοῖς· Ἀνάβητε ὧδε. Καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἐν τῇ νεφέλῃ· καὶ ἐθεώρησαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν.

13 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐγένετο σεισμὸς μέγας, καὶ τὸ δέκατον τῆς πόλεως ἔπεσε, καὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῷ σεισμῷ ὀνόματα ἀνθρώπων χιλιάδες ἑπτά· καὶ οἱ λοιποὶ ἔμφοβοι ἐγένοντο, καὶ ἔδωκαν δόξαν τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ.

14 Ἡ οὐαὶ ἡ δευτέρα ἀπῆλθεν, ἰδοὺ ἡ οὐαὶ ἡ τρίτη ἔρχεται ταχύ.

15 Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἐγένοντο φωναὶ μεγάλαι ἐν τῷ οὐρανῷ, λέγουσαι· Ἐγένοντο αἱ βασιλεῖαι τοῦ κόσμου, τοῦ Κυρίου ἡμῶν, καὶ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

16 Καὶ οἱ εἴκοσι καὶ τέσσαρες πρεσβύτεροι, οἱ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καθήμενοι ἐπὶ τοὺς θρόνους αὐτῶν, ἔπεσαν ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ,

17 Λέγοντες· Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος· ὅτι εἴληφας τὴν δύναμίν σου τὴν μεγάλην, καὶ ἐβασίλευσας.

18 Καὶ τὰ ἔθνη ὠργίσθη-
σαν, ϗ ἦλθεν ἡ ὀργή σου· καὶ
ὁ καιρὸς τῶν νεκρῶν, κριθῆναι,
ϗ δοῦναι τὸν μισθὸν τοῖς δούλοις
σου τοῖς προφήταις, καὶ τοῖς
ἁγίοις καὶ τοῖς φοβουμένοις τὸ
ὄνομά σου, τοῖς μικροῖς ϗ τοῖς
μεγάλοις· καὶ διαφθεῖραι τοὺς
διαφθείροντας τὴν γῆν.
19 Καὶ ἠνοίγη ὁ ναὸς τοῦ
Θεοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ὤφθη ἡ
κιβωτὸς τῆς διαθήκης αὐτοῦ ἐν τῷ
ναῷ αὐτοῦ· ϗ ἐγένοντο ἀστραπαὶ
ϗ φωναὶ ϗ βρονταὶ ϗ σεισμὸς
ϗ χάλαζα μεγάλη.

Κεφ. ιβʹ. 12.

ΚΑΙ σημεῖον μέγα ὤφθη ἐν
τῷ οὐρανῷ· γυνὴ περιβε-
βλημένη τὸν ἥλιον, ϗ ἡ σελήνη
ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτῆς, καὶ
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς στέφανος
ἀστέρων δώδεκα·
2 Καὶ ἐν γαστρὶ ἔχουσα, κρά-
ζει ὠδίνουσα, ϗ βασανιζομένη
τεκεῖν.
3 Καὶ ὤφθη ἄλλο σημεῖον
ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἰδοὺ δράκων
μέγας πυῤῥὸς, ἔχων κεφαλὰς
ἑπτὰ ϗ κέρατα δέκα· καὶ ἐπὶ
τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ διαδήματα
ἑπτά.
4 Καὶ ἡ οὐρὰ αὐτοῦ σύρει τὸ
τρίτον τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν· καὶ ὁ
δράκων ἕστηκεν ἐνώπιον τῆς γυ-
ναικὸς τῆς μελλούσης τεκεῖν, ἵνα,
ὅταν τέκῃ, τὸ τέκνον αὐτῆς
καταφάγῃ.
5 Καὶ ἔτεκεν υἱὸν ἄῤῥενα, ὃς
μέλλει ποιμαίνειν πάντα τὰ
ἔθνη ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ· ϗ ἡρ-
πάσθη τὸ τέκνον αὐτῆς πρὸς
τὸν Θεὸν ϗ τὸν θρόνον αὐτοῦ.
6 Καὶ ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς τὴν
ἔρημον, ὅπου ἔχει τόπον ἡτοι-
μασμένον ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ἵνα ἐκεῖ
τρέφωσιν αὐτὴν ἡμέρας χιλίας
διακοσίας ἑξήκοντα.
7 Καὶ ἐγένετο πόλεμος ἐν
τῷ οὐρανῷ· ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ
ἄγγελοι αὐτοῦ ἐπολέμησαν κατὰ
τοῦ δράκοντος, ϗ ὁ δράκων ἐπο-
λέμησε, ϗ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ·
8 Καὶ οὐκ ἴσχυσαν, οὔτε τό-
πος εὑρέθη αὐτῶν ἔτι ἐν τῷ οὐ-
ρανῷ.
9 Καὶ ἐβλήθη ὁ δράκων ὁ
μέγας, ὁ ὄφις ὁ ἀρχαῖος, ὁ
καλούμενος Διάβολος, ϗ ὁ Σα-
τανᾶς, ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην
ὅλην, ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν· καὶ οἱ
ἄγγελοι αὐτοῦ μετ᾽ αὐτοῦ ἐβλή-
θησαν.
10 Καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγά-
λην λέγουσαν ἐν τῷ οὐρανῷ·
Ἄρτι ἐγένετο ἡ σωτηρία καὶ ἡ
δύναμις ϗ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ Χριστοῦ
αὐτοῦ· ὅτι κατεβλήθη ὁ κατ-
ήγορος τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ὁ
κατηγορῶν αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας ϗ νυκτός.

11 Καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν αὐ-
τὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ ἀρνίου, καὶ
διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας αὐ-
τῶν· ϗ ȣκ ἠγάπησαν τὴν ψυχὴν
αὐτῶν ἄχρι θανάτȣ.
12 Διὰ τȣ͂το εὐφραίνεσθε οἱ
ȣρανοὶ ϗ οἱ ἐν αὐτοῖς σκηνȣ͂ν-
τες. Οὐαὶ τοῖς κατοικȣ͂σι τὴν
γῆν ϗ τὴν θάλασσαν, ὅτι κατ-
έϐη ὁ Διάϐολος πρὸς ὑμᾶς
ἔχων θυμὸν μέγαν, εἰδὼς ὅτι
ὀλίγον καιρὸν ἔχει.
13 Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ δράκων
ὅτι ἐϐλήθη εἰς τὴν γῆν, ἐδίωξε
τὴν γυναῖκα ἥτις ἔτεκε τὸν ἄῤ-
ῥενα.
14 Καὶ ἐδόθησαν τῇ γυναικὶ
δύο πτέρυγες τοῦ ἀετοῦ τοῦ με-
γάλȣ, ἵνα πέτηται εἰς τὴν ἔρη-
μον εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, ὅπου
τρέφεται ἐκεῖ καιρὸν ϗ καιρȣ̀ς,
ϗ ἥμισυ καιρȣ͂, ἀπὸ προσώπȣ
τοῦ ὄφεως.
15 Καὶ ἔϐαλεν ὁ ὄφις ὀπίσω
τῆς γυναικὸς ἐκ τοῦ ςόματος αὐτȣ͂
ὕδωρ ὡς ποταμὸν, ἵνα ταύτην
ποταμοφόρητον ποιήσῃ.
16 Καὶ ἐϐοήθησεν ἡ γῆ τῇ
γυναικὶ, καὶ ἤνοιξεν ἡ γῆ τὸ
ςόμα αὐτῆς, ϗ κατέπιε τὸν πο-
ταμὸν ὃν ἔϐαλεν ὁ δράκων ἐκ
τοῦ ςόματος αὐτȣ͂.
17 Καὶ ὠργίσθη ὁ δράκων
ἐπὶ τῇ γυναικὶ, καὶ ἀπῆλθε
ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν λοι-
πῶν τοῦ σπέρματος αὐτῆς, τῶν
τηρȣ́ντων τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ,
ϗ ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν τοῦ
Ἰησȣ͂ Χριςȣ͂.
18 Καὶ ἐςάθην ἐπὶ τὴν ἄμμον
τῆς θαλάσσης·

Κεφ. ιγ΄. 13.

ΚΑΙ εἶδον ἐκ τῆς θαλάσσης
θηρίον ἀναϐαῖνον, ἔχον
κεφαλὰς ἑπτὰ ϗ κέρατα δέκα·
ϗ ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ δέκα
διαδήματα, ϗ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς
αὐτȣ͂ ὄνομα βλασφημίας.
2 Καὶ τὸ θηρίον ὃ εἶδον ἦν
ὅμοιον παρδάλει, καὶ οἱ πόδες
αὐτȣ͂ ὡς ἄρκτου, καὶ τὸ ςόμα
αὐτȣ͂ ὡς στόμα λέοντος. Καὶ
ἔδωκεν αὐτῷ ὁ δράκων τὴν δύ-
ναμιν αὐτȣ͂, ϗ τὸν θρόνον αὐτȣ͂,
ϗ ἐξȣσίαν μεγάλην.
3 Καὶ εἶδον μίαν τῶν κεφα-
λῶν αὐτοῦ ὡς ἐσφαγμένην εἰς
θάνατον. Καὶ ἡ πληγὴ τοῦ
θανάτȣ αὐτȣ͂ ἐθεραπεύθη, καὶ
ἐθαυμάσθη ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ὀ-
πίσω τοῦ θηρίȣ.
4 Καὶ προσεκύνησαν τὸν δρά-
κοντα ὃς ἔδωκεν ἐξουσίαν τῷ
θηρίῳ, καὶ προσεκύνησαν τὸ
θηρίον, λέγοντες· Τίς ὅμοιος
τῷ θηρίῳ; Τίς δύναται πολε-
μῆσαι μετ᾽ αὐτȣ͂;
5 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ ςόμα λα-
λȣ͂ν μεγάλα καὶ βλασφημίας,
ϗ ἐδόθη αὐτῷ ἐξȣσία ποιῆσαι
μῆνας τεσσαράκοντα δύο.
6 Καὶ ἤνοιξε τὸ στόμα αὐτȣ͂

εἰς βλασφημίαν πρὸς τὸν Θεὸν,
βλασφημῆσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἐν
τῷ οὐρανῷ σκηνοῦντας.
7 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ πόλεμον
ποιῆσαι μετὰ τῶν ἁγίων, καὶ νι-
κῆσαι αὐτούς· καὶ ἐδόθη αὐτῷ
ἐξουσία ἐπὶ πᾶσαν φυλὴν καὶ
γλῶσσαν καὶ ἔθνος.
8 Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ
πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς
γῆς, ὧν οὐ γέγραπται τὰ ὀνό-
ματα ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς τοῦ
ἀρνίου ἐσφαγμένου, ἀπὸ κατα-
βολῆς κόσμου.
9 Εἴ τις ἔχει οὖς, ἀκου-
σάτω.
10 Εἴ τις αἰχμαλωσίαν συν-
άγει, εἰς αἰχμαλωσίαν ὑπά-
γει· εἴ τις ἐν μαχαίρᾳ ἀπο-
κτενεῖ, δεῖ αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ
ἀποκτανθῆναι· ὧδέ ἐστιν ἡ ὑπο-
μονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν ἁγίων.
11 Καὶ εἶδον ἄλλο θηρίον
ἀναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς, καὶ εἶχε
κέρατα δύο ὅμοια ἀρνίῳ· καὶ
ἐλάλει ὡς δράκων.
12 Καὶ τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρώτου
θηρίου πᾶσαν ποιεῖ ἐνώπιον
αὐτοῦ, καὶ ποιεῖ τὴν γῆν καὶ τοὺς
κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ ἵνα προσ-
κυνήσωσι τὸ θηρίον τὸ πρῶ-
τον, οὗ ἐθεραπεύθη ἡ πληγὴ
τοῦ θανάτου αὐτοῦ.
13 Καὶ ποιεῖ σημεῖα με-
γάλα, ἵνα καὶ πῦρ ποιῇ κατα-
βαίνειν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὴν γῆν,
ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων.
14 Καὶ πλανᾷ τοὺς κατοι-
κοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς, διὰ τὰ ση-
μεῖα ἃ ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι
ἐνώπιον τοῦ θηρίου· λέγων τοῖς
κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ποιῆ-
σαι εἰκόνα τῷ θηρίῳ ὃ ἔχει τὴν
πληγὴν τῆς μαχαίρας, καὶ ἔ-
ζησε.
15 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ δοῦναι
πνεῦμα τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου,
ἵνα καὶ λαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θη-
ρίου, καὶ ποιήσῃ, ὅσοι ἂν μὴ
προσκυνήσωσι τὴν εἰκόνα τοῦ θη-
ρίου, ἵνα ἀποκτανθῶσι.
16 Καὶ ποιεῖ πάντας, τοὺς
μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ τοὺς
πλουσίους καὶ τοὺς πτωχούς, καὶ
τοὺς ἐλευθέρους καὶ τοὺς δούλους,
ἵνα δώσῃ αὐτοῖς χάραγμα ἐπὶ
τῆς χειρὸς αὐτῶν τῆς δεξιᾶς, ἢ
ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.
17 Καὶ ἵνα μή τις δύνηται
ἀγοράσαι ἢ πωλῆσαι, εἰ μὴ ὁ
ἔχων τὸ χάραγμα, ἢ τὸ ὄνο-
μα τοῦ θηρίου, ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ
ὀνόματος αὐτοῦ.
18 Ὧδε ἡ σοφία ἐστίν· ὁ
ἔχων τὸν νοῦν, ψηφισάτω τὸν ἀριθ-
μὸν τοῦ θηρίου· ἀριθμὸς γὰρ
ἀνθρώπου ἐστί, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐ-
τοῦ χξς΄.

Κεφ. ιδ΄. 14.

ΚΑΙ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἀρνίον
ἑστηκὸς ἐπὶ τὸ ὄρος Σιών,

ϗ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν τεσσαρα-
κοντατέσσαρες χιλιάδες, ἔχου-
σαι τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
γεγραμμένον ἐπὶ τῶν μετώπων
αὐτῶν.
2 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ, ὡς φωνὴν ὑδάτων πολ-
λῶν, ϗ ὡς φωνὴν βροντῆς με-
γάλης· ϗ φωνὴν ἤκουσα κιθα-
ρῳδῶν κιθαριζόντων ἐν ταῖς
κιθάραις αὐτῶν.
3 Καὶ ᾄδουσιν ὡς ᾠδὴν και-
νὴν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, καὶ ἐνώ-
πιον τῶν τεσσάρων ζώων, ϗ τῶν
πρεσβυτέρων· ϗ οὐδεὶς ἠδύνατο
μαθεῖν τὴν ᾠδὴν, εἰ μὴ αἱ ἑκα-
τὸν τεσσαρακοντατέσσαρες χι-
λιάδες, οἱ ἠγορασμένοι ἀπὸ τῆς
γῆς.
4 Οὗτοί εἰσιν οἳ μετὰ γυ-
ναικῶν οὐκ ἐμολύνθησαν· παρ-
θένοι γάρ εἰσιν. Οὗτοί εἰσιν
οἱ ἀκολουθοῦντες τῷ ἀρνίῳ ὅπου
ἂν ὑπάγῃ. Οὗτοι ἠγοράσθη-
σαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρχὴ
τῷ Θεῷ ϗ τῷ ἀρνίῳ·
5 Καὶ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν
οὐχ εὑρέθη δόλος· ἄμωμοι γάρ
εἰσιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ.
6 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον
πετώμενον ἐν μεσουρανήματι,
ἔχοντα εὐαγγέλιον αἰώνιον, εὐ-
αγγελίσαι τοὺς κατοικοῦντας
ἐπὶ τῆς γῆς, ϗ πᾶν ἔθνος ϗ φυ-
λὴν ϗ γλῶσσαν ϗ λαόν·
7 Λέγοντα ἐν φωνῇ μεγάλῃ·
Φοβήθητε τὸν Θεὸν, ϗ δότε αὐ-
τῷ δόξαν, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς
κρίσεως αὐτοῦ· καὶ προσκυνή-
σατε τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν
ϗ τὴν γῆν ϗ θάλασσαν ϗ πη-
γὰς ὑδάτων.
8 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἠκο-
λούθησε, λέγων· Ἔπεσεν ἔπεσε
Βαβυλὼν ἡ πόλις ἡ μεγάλη,
ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορ-
νείας αὐτῆς πεπότικε πάντα
ἔθνη.
9 Καὶ τρίτος ἄγγελος ἠκο-
λούθησεν αὐτοῖς, λέγων ἐν φω-
νῇ μεγάλῃ· Εἴ τις τὸ θηρίον
προσκυνεῖ ϗ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, ϗ
λαμβάνει χάραγμα ἐπὶ τοῦ
μετώπου αὐτοῦ, ἢ ἐπὶ τὴν χεῖρα
αὐτοῦ·
10 Καὶ αὐτὸς πίεται ἐκ τοῦ
οἴνου τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ κεκε-
ρασμένου ἀκράτου ἐν τῷ ποτη-
ρίῳ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ· καὶ βασα-
νισθήσεται ἐν πυρὶ καὶ θείῳ
ἐνώπιον τῶν ἁγίων ἀγγέλων, καὶ
ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου.
11 Καὶ ὁ καπνὸς τοῦ βασα-
νισμοῦ αὐτῶν ἀναβαίνει εἰς αἰ-
ῶνας αἰώνων· καὶ οὐκ ἔχουσιν
ἀνάπαυσιν ἡμέρας ϗ νυκτὸς οἱ
προσκυνοῦντες τὸ θηρίον καὶ τὴν
εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ εἴ τις λαμ-
βάνει τὸ χάραγμα τοῦ ὀνόματος
αὐτοῦ.
12 Ὧδε ὑπομονὴ τῶν ἁγίων
ἐστίν· ὧδε οἱ τηροῦντες τὰς ἐν-

τολὰς τȣ̃ Θεου, καὶ τὴν πίστιν
Ἰησȣ̃.
13 Καὶ ἤκουσα φωνῆς ἐκ τȣ̃
ȣ̓ρανȣ̃, λεγȣ́σης μοι· Γράψον·
Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν Κυρίῳ
ἀποθνήσκοντες ἀπάρτι. Ναὶ,
λέγει τὸ Πνεῦμα, ἵνα ἀνα-
παύσωνται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν·
τὰ δὲ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ
μετ' αὐτῶν.
14 Καὶ εἶδον, κ̀ ἰδȣ̀ νεφέλη
λευκὴ, κ̀ ἐπὶ τὴν νεφέλην καθή-
μενος ὅμοιος υἱῷ ἀνθρώπου, ἔ-
χων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτου στέ-
φανον χρυσȣ̃ν, καὶ ἐν τῇ χειρὶ
αὐτȣ̃ δρέπανον ὀξύ.
15 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξ-
ῆλθεν ἐκ τȣ̃ ναοῦ, κράζων ἐν
μεγάλῃ φωνῇ τῷ καθημένῳ
ἐπὶ τῆς νεφέλης· Πέμψον τὸ δρέ-
πανόν σου, κ̀ θέρισον· ὅτι ἦλ-
θέ σοι ἡ ὥρα του θερίσαι· ὅτι
ἐξηράνθη ὁ θερισμὸς τῆς γῆς.
16 Καὶ ἔβαλεν ὁ καθήμενος
ἐπὶ τὴν νεφέλην τὸ δρέπανον αὐ-
τȣ̃ ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἐθερίσθη ἡ
γῆ.
17 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξ-
ῆλθεν ἐκ τȣ̃ ναοῦ τȣ̃ ἐν τῷ ȣ̓ρα-
νῷ, ἔχων καὶ αὐτὸς δρέπανον
ὀξύ.
18 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξ-
ῆλθεν ἐκ τȣ̃ θυσιαστηρίȣ, ἔχων
ἐξουσίαν ἐπὶ τȣ̃ πυρός· κ̀ ἐφώ-
νησε κραυγῇ μεγάλῃ τῷ ἔ-
χοντι τὸ δρέπανον τὸ ὀξὺ, λέ-
γων· Πέμψον σου τὸ δρέπανον
τὸ ὀξὺ, κ̀ τρύγησον τοὺς βό-
τρυας τῆς γῆς, ὅτι ἤκμασαν αἱ
σαφυλαὶ αὐτῆς.
19 Καὶ ἔβαλεν ὁ ἄγγελος τὸ
δρέπανον αὐτȣ̃ εἰς τὴν γῆν, καὶ
ἐτρύγησε τὴν ἄμπελον τῆς γῆς, κ̀
ἔβαλεν εἰς τὴν ληνὸν τȣ̃ θυμȣ̃ τοῦ
Θεȣ̃ τὴν μεγάλην.
20 Καὶ ἐπατήθη ἡ ληνὸς
ἔξω τῆς πόλεως· καὶ ἐξῆλθεν αἷ-
μα ἐκ τῆς ληνȣ̃ ἄχρι τῶν χαλινῶν
τῶν ἵππων, ἀπὸ σαδίων χιλίων
ἑξακοσίων.

Κεφ. ιέ. 15.

ΚΑΙ εἶδον ἄλλο σημεῖον ἐν
τῷ ȣ̓ρανῷ μέγα κ̀ θαυ-
μασὸν, ἀγγέλȣς ἑπτὰ, ἔχοντας
πληγὰς ἑπτὰ τὰς ἐσχάτας,
ὅτι ἐν αὐταῖς ἐτελέσθη ὁ θυ-
μὸς τȣ̃ Θεȣ̃.
2 Καὶ εἶδον ὡς θάλασσαν
ὑαλίνην μεμιγμένην πυρί· καὶ
τȣ̀ς νικῶντας ἐκ τȣ̃ θηρίȣ κ̀ ἐκ
τῆς εἰκόνος αὐτȣ̃ καὶ ἐκ τȣ̃ χα-
ράγματος αὐτȣ̃, ἐκ τȣ̃ ἀριθμȣ̃
τȣ̃ ὀνόματος αὐτȣ̃, ἑσῶτας ἐπὶ
τὴν θάλασσαν τὴν ὑαλίνην, ἔχον-
τας κιθάρας τȣ̃ Θεȣ̃.
3 Καὶ ᾄδȣσι τὴν ᾠδὴν Μωσέως
δȣ́λȣ τȣ̃ Θεȣ̃, κ̀ τὴν ᾠδὴν τȣ̃ ἀρ-
νίου, λέγοντες· Μεγάλα καὶ
θαυμασὰ τὰ ἔργα σȣ, Κύριε ὁ
Θεὸς ὁ παντοκράτωρ· δίκαιαι
κ̀ ἀληθιναὶ αἱ ὁδοί σȣ, ὁ βα-
σιλεὺς τῶν ἁγίων.

4 Τίς οὐ μὴ φοβηθῇ σε, Κύριε, καὶ δοξάσῃ τὸ ὄνομά σου; ὅτι μόνος ὅσιος· ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἥξουσι, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου· ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐφανερώθησαν.

5 Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἠνοίγη ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ οὐρανῷ.

6 Καὶ ἐξῆλθον οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι ἔχοντες τὰς ἑπτὰ πληγὰς, ἐκ τοῦ ναοῦ, ἐνδεδυμένοι λίνον καθαρὸν καὶ λαμπρὸν, καὶ περιεζωσμένοι περὶ τὰ στήθη ζώνας χρυσᾶς.

7 Καὶ ἓν ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων ἔδωκε τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις ἑπτὰ φιάλας χρυσᾶς, γεμούσας τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

8 Καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς καπνοῦ ἐκ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐκ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναὸν, ἄχρι τελεσθῶσιν αἱ ἑπτὰ πληγαὶ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων.

Κεφ. ιϛ΄. 16.

ΚΑΙ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ ναοῦ, λεγούσης τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις· Ὑπάγετε, καὶ ἐκχέατε τὰς φιάλας τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν γῆν.

2 Καὶ ἀπῆλθεν ὁ πρῶτος, καὶ ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἐγένετο ἕλκος κακὸν καὶ πονηρὸν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἔχοντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου, καὶ τοὺς τῇ εἰκόνι αὐτοῦ προσκυνοῦντας.

3 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐγένετο αἷμα ὡς νεκροῦ· καὶ πᾶσα ψυχὴ ζῶσα ἀπέθανεν ἐν τῇ θαλάσσῃ.

4 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τοὺς ποταμοὺς καὶ εἰς τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων· καὶ ἐγένετο αἷμα.

5 Καὶ ἤκουσα τοῦ ἀγγέλου τῶν ὑδάτων, λέγοντος· Δίκαιος, Κύριε, εἶ, ὁ ὢν, καὶ ὁ ἦν, καὶ ὁ ὅσιος, ὅτι ταῦτα ἔκρινας·

6 Ὅτι αἷμα ἁγίων καὶ προφητῶν ἐξέχεαν, καὶ αἷμα αὐτοῖς ἔδωκας πιεῖν· ἄξιοι γάρ εἰσι.

7 Καὶ ἤκουσα ἄλλου ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου, λέγοντος· Ναὶ Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ἀληθιναὶ καὶ δίκαιαι αἱ κρίσεις σου.

8 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἥλιον· καὶ ἐδόθη αὐτῷ καυματίσαι τοὺς ἀνθρώπους ἐν πυρί.

9 Καὶ ἐκαυματίσθησαν οἱ ἄνθρωποι καῦμα μέγα, καὶ ἐβλασφήμησαν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ τοῦ ἔχοντος ἐξουσίαν ἐπὶ τὰς πληγὰς ταύτας· καὶ οὐ μετενόησαν δοῦναι αὐτῷ δόξαν.

10 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος

ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ θηρίου· καὶ ἐγένετο ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἐσκοτωμένη· καὶ ἐμασσῶντο τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐκ τοῦ πόνου·

11 Καὶ ἐβλασφήμησαν τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐκ τῶν πόνων αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν ἑλκῶν αὐτῶν· καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν.

12 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν μέγαν τὸν Εὐφράτην· καὶ ἐξηράνθη τὸ ὕδωρ αὐτοῦ, ἵνα ἑτοιμασθῇ ἡ ὁδὸς τῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου.

13 Καὶ εἶδον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ δράκοντος, καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ θηρίου, καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ψευδοπροφήτου, πνεύματα τρία ἀκάθαρτα ὅμοια βατράχοις·

14 Εἰσὶ γὰρ πνεύματα δαιμόνων ποιοῦντα σημεῖα ἐκπορεύεσθαι ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης, συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς πόλεμον τῆς ἡμέρας ἐκείνης τῆς μεγάλης τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος.

15 Ἰδοὺ, ἔρχομαι ὡς κλέπτης. Μακάριος ὁ γρηγορῶν, καὶ τηρῶν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἵνα μὴ γυμνὸς περιπατῇ, καὶ βλέπωσι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ.

16 Καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον Ἑβραϊστὶ Ἀρμαγεδδών.

17 Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὸν ἀέρα· καὶ ἐξῆλθε φωνὴ μεγάλη ἀπὸ τοῦ ναοῦ τοῦ οὐρανοῦ, ἀπὸ τοῦ θρόνου, λέγουσα· Γέγονε.

18 Καὶ ἐγένοντο φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ ἀστραπαί· καὶ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, οἷος οὐκ ἐγένετο ἀφ᾽ οὗ οἱ ἄνθρωποι ἐγένοντο ἐπὶ τῆς γῆς, τηλικοῦτος σεισμὸς οὕτω μέγας.

19 Καὶ ἐγένετο ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς τρία μέρη, καὶ αἱ πόλεις τῶν ἐθνῶν ἔπεσον· καὶ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη ἐμνήσθη ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, δοῦναι αὐτῇ τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ.

20 Καὶ πᾶσα νῆσος ἔφυγε, καὶ ὄρη οὐχ εὑρέθησαν.

21 Καὶ χάλαζα μεγάλη ὡς ταλαντιαία καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ ἐβλασφήμησαν οἱ ἄνθρωποι τὸν Θεὸν, ἐκ τῆς πληγῆς τῆς χαλάζης· ὅτι μεγάλη ἐστὶν ἡ πληγὴ αὐτῆς σφόδρα.

Κεφ. ιζʹ. 17.

ΚΑΙ ἦλθεν εἷς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἐχόντων τὰς ἑπτὰ φιάλας, καὶ ἐλάλησε μετ᾽ ἐμοῦ, λέγων μοι· Δεῦρο, δείξω σοι τὸ κρίμα τῆς πόρνης τῆς μεγάλης, τῆς καθημένης ἐπὶ τῶν ὑδάτων τῶν πολλῶν·

2 Μεθ᾽ ἧς ἐπόρνευσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ ἐμεθύσθησαν

ἐκ τοῦ οἴνȣ τῆς πορνείας αὐτῆς οἱ
κατοικȣ̃ντες τὴν γῆν.
3 Καὶ ἀπήνεγκέ με εἰς ἔρη-
μον ἐν πνεύματι· ϗ εἶδον γυ-
ναῖκα καθημένην ἐπὶ θηρίον
κόκκινον, γέμον ὀνομάτων βλα-
σφημίας, ἔχον κεφαλὰς ἑπτὰ
ϗ κέρατα δέκα.
4 Καὶ ἡ γυνὴ ἡ περιβεβλη-
μένη πορφύρᾳ, ϗ κοκκίνῳ, ϗ
κεχρυσωμένη χρυσῷ ϗ λίθῳ
τιμίῳ ϗ μαργαρίταις, ἔχȣσα
χρυσοῦν ποτήριον ἐν τῇ χειρὶ
αὐτῆς, γέμον βδελυγμάτων ϗ
ἀκαθάρτητος πορνείας αὐτῆς·
5 Καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐ-
τῆς ὄνομα γεγραμμένον· Μυ-
στήριον· Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἡ
μήτηρ τῶν πορνῶν ϗ τῶν βδελυγ-
μάτων τῆς γῆς.
6 Καὶ εἶδον τὴν γυναῖκα μεθύ-
ȣσαν ἐκ τοῦ αἵματος τῶν ἁγίων,
καὶ ἐκ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρων
Ἰησȣ̃· ϗ ἐθαύμασα, ἰδὼν αὐ-
τὴν, θαῦμα μέγα.
7 Καὶ εἶπέ μοι ὁ ἄγγελος·
Διατί ἐθαύμασας; ἐγώ σοι
ἐρῶ τὸ μυστήριον τῆς γυναικὸς, ϗ
τοῦ θηρίου τοῦ βαστάζοντος αὐτὴν,
τοῦ ἔχοντος τὰς ἑπτὰ κεφαλὰς
ϗ τὰ δέκα κέρατα.
8 Θηρίον ὃ εἶδες, ἦν, καὶ ȣ̓κ
ἔστι· ϗ μέλλει ἀναβαίνειν ἐκ τῆς
ἀβύσσȣ, ϗ εἰς ἀπώλειαν ὑπ-
άγειν· ϗ θαυμάσονται οἱ κατ-
οικȣ̃ντες ἐπὶ τῆς γῆς, (ὧν οὐ γέ-
γραπται τὰ ὀνόματα ἐπὶ τὸ
βιβλίον τῆς ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς
κόσμȣ) βλέποντες τὸ θηρίον,
ὅ, τι ἦν ϗ ȣ̓κ ἔστι, καίπερ ἐστίν.
9 Ὧδε ὁ νȣ̃ς ὁ ἔχων σοφίαν.
Αἱ ἑπτὰ κεφαλαὶ, ὄρη εἰσὶν
ἑπτὰ, ὅπȣ ἡ γυνὴ κάθηται ἐπ᾽
αὐτῶν.
10 Καὶ βασιλεῖς ἑπτά εἰσιν·
οἱ πέντε ἔπεσαν, ϗ ὁ εἷς ἔστιν,
ὁ ἄλλος ȣ̓́πω ἦλθε· καὶ ὅταν
ἔλθῃ, ὀλίγον αὐτὸν δεῖ μεῖναι.
11 Καὶ τὸ θηρίον ὃ ἦν, καὶ
ȣ̓κ ἔστι, ϗ αὐτὸς ὄγδοός ἐστι, ϗ
ἐκ τῶν ἑπτά ἐστι, ϗ εἰς ἀπώλειαν
ὑπάγει.
12 Καὶ τὰ δέκα κέρατα ἃ
εἶδες, δέκα βασιλεῖς εἰσιν, οἵ-
τινες βασιλείαν οὔπω ἔλαβον,
ἀλλ᾽ ἐξȣσίαν ὡς βασιλεῖς μίαν
ὥραν λαμβάνȣσι μετὰ τοῦ θη-
ρίȣ.
13 Οὗτοι μίαν γνώμην ἔ-
χȣσι, ϗ τὴν δύναμιν καὶ τὴν
ἐξȣσίαν ἑαυτῶν τῷ θηρίῳ δια-
διδώσȣσιν.
14 Οὗτοι μετὰ τοῦ ἀρνίȣ πο-
λεμήσȣσι, ϗ τὸ ἀρνίον νικήσει
αὐτȣ̀ς, ὅτι Κύριος κυρίων ἐστὶ
ϗ Βασιλεὺς βασιλέων· καὶ οἱ
μετ᾽ αὐτȣ̃, κλητοὶ ϗ ἐκλεκτοὶ
ϗ πιστοί.
15 Καὶ λέγει μοι· Τὰ ὕ-
δατα ἃ εἶδες, οὗ ἡ πόρνη κά-
θηται, λαοὶ ϗ ὄχλοι εἰσὶ, καὶ
ἔθνη ϗ γλῶσσαι.

16 Καὶ τὰ δέκα κέρατα ἃ
εἶδες ἐπὶ τὸ θηρίον, οὗτοι μι-
σήσουσι τὴν πόρνην, ϗ ἠρημω-
μένην ποιήσουσιν αὐτὴν ϗ γυμ-
νὴν, ϗ τὰς σάρκας αὐτῆς φά-
γονται, ϗ αὐτὴν κατακαύσου-
σιν ἐν πυρί.
17 Ὁ γὰρ Θεὸς ἔδωκεν εἰς
τὰς καρδίας αὐτῶν ποιῆσαι τὴν
γνώμην αὐτοῦ, ϗ ποιῆσαι μίαν
γνώμην, ϗ δοῦναι τὴν βασιλείαν
αὐτῶν τῷ θηρίῳ, ἄχρι τελε-
σθῇ τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ.
18 Καὶ ἡ γυνὴ ἣν εἶδες, ἔστιν
ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ ἔχουσα
βασιλείαν ἐπὶ τῶν βασιλέων τῆς
γῆς.

Κεφ. ιη'. 18.

ΚΑΙ μετὰ ταῦτα εἶδον ἄγ-
γελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ, ἔχοντα ἐξουσίαν μεγά-
λην· ϗ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς
δόξης αὐτοῦ.
2 Καὶ ἔκραξεν ἐν ἰσχύϊ,
φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἔπε-
σεν, ἔπεσε Βαβυλὼν ἡ μεγά-
λη, καὶ ἐγένετο κατοικητήριον
δαιμόνων, καὶ φυλακὴ παντὸς
πνεύματος ἀκαθάρτου, ϗ φυ-
λακὴ παντὸς ὀρνέου ἀκαθάρτου
ϗ μεμισημένου.
3 Ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς
πορνείας αὐτῆς πέπωκε πάντα
τὰ ἔθνη· ϗ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς
μετ' αὐτῆς ἐπόρνευσαν, καὶ οἱ
ἔμποροι τῆς γῆς ἐκ τῆς δυνάμεως
τοῦ στρήνους αὐτῆς ἐπλούτησαν.
4 Καὶ ἤκουσα ἄλλην φωνὴν
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν· Ἐξέλ-
θετε ἐξ αὐτῆς ὁ λαός μου, ἵνα
μὴ συγκοινωνήσητε ταῖς ἁμαρ-
τίαις αὐτῆς, ϗ ἵνα μὴ λάβητε
ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῆς·
5 Ὅτι ἠκολούθησαν αὐτῆς
αἱ ἁμαρτίαι ἄχρι τοῦ οὐρανοῦ, ϗ
ἐμνημόνευσεν ὁ Θεὸς τὰ ἀδι-
κήματα αὐτῆς.
6 Ἀπόδοτε αὐτῇ ὡς ϗ αὐτὴ
ἀπέδωκεν ὑμῖν, ϗ διπλώσατε
αὐτῇ διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα
αὐτῆς· ἐν τῷ ποτηρίῳ ᾧ ἐκέ-
ρασε, κεράσατε αὐτῇ διπλοῦν.
7 Ὅσα ἐδόξασεν ἑαυτὴν, ϗ
ἐστρηνίασε, τοσοῦτον δότε αὐτῇ
βασανισμὸν ϗ πένθος· ὅτι ἐν
τῇ καρδίᾳ αὐτῆς λέγει· Κά-
θημαι βασίλισσα, καὶ χήρα
οὐκ εἰμὶ, ϗ πένθος οὐ μὴ ἴδω.
8 Διὰ τοῦτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ
ἥξουσιν αἱ πληγαὶ αὐτῆς, θά-
νατος ϗ πένθος ϗ λιμός· καὶ
ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται, ὅτι
ἰσχυρὸς Κύριος ὁ Θεὸς ὁ κρί-
νων αὐτήν.
9 Καὶ κλαύσονται αὐτὴν, ϗ
κόψονται ἐπ' αὐτῇ οἱ βασι-
λεῖς τῆς γῆς, οἱ μετ' αὐτῆς πορ-
νεύσαντες ϗ στρηνιάσαντες, ὅ-
ταν βλέπωσι τὸν καπνὸν τῆς πυ-
ρώσεως αὐτῆς·
10 Ἀπὸ μακρόθεν ἑστηκότες,
διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐ-

τῆς, λέγοντες· Οὐαὶ, οὐαὶ ἡ
πόλις ἡ μεγάλη Βαβυλὼν, ἡ
πόλις ἡ ἰσχυρὰ, ὅτι ἐν μιᾷ
ὥρᾳ ἦλθεν ἡ κρίσις σου.
11 Καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς
κλαίουσι ϗ πενθοῦσιν ἐπ᾽ αὐτῇ,
ὅτι τὸν γόμον αὐτῶν οὐδεὶς ἀγο-
ράζει οὐκ ἔτι·
12 Γόμον χρυσοῦ, ϗ ἀργύρου,
ϗ λίθου τιμίου, ϗ μαργαρίτου,
ϗ βύσσου, ϗ πορφύρας, ϗ ση-
ρικοῦ, καὶ κοκκίνου· ϗ πᾶν ξύ-
λον θύϊνον, ϗ πᾶν σκεῦος ἐλε-
φάντινον, ϗ πᾶν σκεῦος ἐκ ξύ-
λου τιμιωτάτου, ϗ χαλκοῦ, καὶ
σιδήρου, ϗ μαρμάρου,
13 Καὶ κινάμωμον, καὶ θυ-
μιάματα, ϗ μύρον, καὶ λίβα-
νον, ϗ οἶνον, ϗ ἔλαιον, καὶ σε-
μίδαλιν, ϗ σῖτον, ϗ κτήνη, ϗ
πρόβατα· ϗ ἵππων, ϗ ῥεδῶν,
καὶ σωμάτων, καὶ ψυχὰς ἀν-
θρώπων.
14 Καὶ ἡ ὀπώρα τῆς ἐπιθυμίας
τῆς ψυχῆς σου ἀπῆλθεν ἀπὸ σοῦ,
καὶ πάντα τὰ λιπαρὰ καὶ τὰ
λαμπρὰ ἀπῆλθεν ἀπὸ σοῦ, καὶ
οὐκ ἔτι οὐ μὴ εὑρήσῃς αὐτά.
15 Οἱ ἔμποροι τούτων οἱ
πλουτήσαντες ἀπ᾽ αὐτῆς, ἀπὸ
μακρόθεν στήσονται, διὰ τὸν φό-
βον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, κλαί-
οντες ϗ πενθοῦντες,
16 Καὶ λέγοντες· Οὐαὶ, οὐ-
αὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ πε-
ριβεβλημένη βύσσινον καὶ πορ-
φυροῦν καὶ κόκκινον, ϗ κεχρυ-
σωμένη ἐν χρυσῷ καὶ λίθῳ τι-
μίῳ καὶ μαργαρίταις· ὅτι μιᾷ
ὥρᾳ ἠρημώθη ὁ τοσοῦτος πλοῦ-
τος.
17 Καὶ πᾶς κυβερνήτης, καὶ
πᾶς ἐπὶ τῶν πλοίων ὁ ὅμιλος, ϗ
ναῦται, ϗ ὅσοι τὴν θάλασσαν
ἐργάζονται, ἀπὸ μακρόθεν ἔ-
στησαν,
18 Καὶ ἔκραζον, ὁρῶντες τὸν
καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς,
λέγοντες· Τίς ὁμοία τῇ πόλει
τῇ μεγάλῃ;
19 Καὶ ἔβαλον χοῦν ἐπὶ τὰς
κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἔκραζον
κλαίοντες καὶ πενθοῦντες, λέ-
γοντες, Οὐαὶ, οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ
μεγάλη, ἐν ᾗ ἐπλούτησαν πάν-
τες οἱ ἔχοντες πλοῖα ἐν τῇ θα-
λάσσῃ, ἐκ τῆς τιμιότητος αὐτῆς,
ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἠρημώθη.
20 Εὐφραίνου ἐπ᾽ αὐτὴν, οὐ-
ρανὲ, ϗ οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι καὶ
οἱ προφῆται, ὅτι ἔκρινεν ὁ Θεὸς
τὸ κρῖμα ὑμῶν ἐξ αὐτῆς.
21 Καὶ ἦρεν εἷς ἄγγελος
ἰσχυρὸς λίθον ὡς μύλον μέ-
γαν, ϗ ἔβαλεν εἰς τὴν θάλασ-
σαν, λέγων· Οὕτως ὁρμήματι
βληθήσεται Βαβυλὼν ἡ μεγά-
λη πόλις, ϗ οὐ μὴ εὑρεθῇ ἔτι.
22 Καὶ φωνὴ κιθαρῳδῶν καὶ
μουσικῶν ϗ αὐλητῶν ϗ σαλπι-
στῶν οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι·
καὶ πᾶς τεχνίτης πάσης τέχ-

νης οὐ μὴ εὑρεθῇ ἐν σοὶ ἔτι· ϗ
φωνὴ μύλου οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν
σοὶ ἔτι·
23 Καὶ φῶς λύχνου οὐ μὴ
φανῇ ἐν σοὶ ἔτι· ϗ φωνὴ νυμ-
φίου καὶ νύμφης οὐ μὴ ἀκουσθῇ
ἐν σοὶ ἔτι· ὅτι οἱ ἔμποροί σου
ἦσαν οἱ μεγιστᾶνες τῆς γῆς, ὅτι
ἐν τῇ φαρμακείᾳ σου ἐπλανή-
θησαν πάντα τὰ ἔθνη.
24 Καὶ ἐν αὐτῇ αἷμα προ-
φητῶν καὶ ἁγίων εὑρέθη, καὶ
πάντων τῶν ἐσφαγμένων ἐπὶ τῆς
γῆς.

Κεφ. ιθ΄. 19.

ΚΑΙ μετὰ ταῦτα ἤκουσα
φωνὴν ὄχλου πολλοῦ με-
γάλην ἐν τῷ οὐρανῷ, λέγοντος·
Ἀλληλούϊα· ἡ σωτηρία καὶ ἡ
δόξα καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις
Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν·
2 Ὅτι ἀληθιναὶ ϗ δίκαιαι
αἱ κρίσεις αὐτοῦ· ὅτι ἔκρινε τὴν
πόρνην τὴν μεγάλην, ἥτις ἔ-
φθειρε τὴν γῆν ἐν τῇ πορνείᾳ
αὐτῆς, ϗ ἐξεδίκησε τὸ αἷμα τῶν
δούλων αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς αὐ-
τῆς.
3 Καὶ δεύτερον εἴρηκαν· Ἀλ-
ληλούϊα. Καὶ ὁ καπνὸς αὐτῆς
ἀναβαίνει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰ-
ώνων.
4 Καὶ ἔπεσον οἱ πρεσβύτεροι
οἱ εἴκοσι καὶ τέσσαρες, καὶ τὰ
τέσσαρα ζῶα, ϗ προσεκύνησαν
τῷ Θεῷ τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ
θρόνου, λέγοντες· Ἀμήν· Ἀλ-
ληλούϊα.
5 Καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ θρόνου ἐξ-
ῆλθε, λέγουσα· Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν
ἡμῶν πάντες οἱ δοῦλοι αὐτοῦ,
ϗ οἱ φοβούμενοι αὐτὸν ϗ οἱ μι-
κροὶ ϗ οἱ μεγάλοι.
6 Καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ὄχλου
πολλοῦ, καὶ ὡς φωνὴν ὑδάτων
πολλῶν, ϗ ὡς φωνὴν βροντῶν
ἰσχυρῶν, λέγοντας· Ἀλλη-
λούϊα· ὅτι ἐβασίλευσε Κύριος ὁ
Θεὸς ὁ παντοκράτωρ.
7 Χαίρωμεν καὶ ἀγαλλιώ-
μεθα, ϗ δῶμεν τὴν δόξαν αὐτῷ·
ὅτι ἦλθεν ὁ γάμος τοῦ ἀρνίου, ϗ
ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἡτοίμασεν ἑαυτήν.
8 Καὶ ἐδόθη αὐτῇ ἵνα περι-
βάληται βύσσινον καθαρὸν ϗ
λαμπρόν· τὸ γὰρ βύσσινον, τὰ
δικαιώματά ἐστι τῶν ἁγίων.
9 Καὶ λέγει μοι· Γράψον·
Μακάριοι οἱ εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ
γάμου τοῦ ἀρνίου κεκλημένοι.
Καὶ λέγει μοι· Οὗτοι οἱ λό-
γοι ἀληθινοί εἰσι τοῦ Θεοῦ.
10 Καὶ ἔπεσον ἔμπροσθεν τῶν
ποδῶν αὐτοῦ προσκυνῆσαι αὐ-
τῷ· καὶ λέγει μοι· Ὅρα μή·
σύνδουλός σου εἰμὶ ϗ τῶν ἀδελφῶν
σου τῶν ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν τοῦ
Ἰησοῦ· τῷ Θεῷ προσκύνησον·
ἡ γὰρ μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ ἐστι
τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας.
11 Καὶ εἶδον τὸν οὐρανὸν ἀνε-
ῳγμένον, ϗ ἰδοὺ ἵππος λευκός,

ϗ ὁ καθήμενος ἐπ᾽ αὐτὸν, κα-
λούμενος πιστὸς ϗ ἀληθινὸς, ϗ
ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει ϗ πολεμεῖ.
12 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς
φλὸξ πυρὸς, ϗ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ διαδήματα πολλά· ἔχων
ὄνομα γεγραμμένον, ὃ οὐδεὶς
οἶδεν εἰ μὴ αὐτός·
13 Καὶ περιβεβλημένος ἱμά-
τιον βεβαμμένον αἵματι· καὶ
καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ὁ
Λόγος τοῦ Θεοῦ.
14 Καὶ τὰ στρατεύματα ἐν
τῷ οὐρανῷ ἠκολούθει αὐτῷ ἐφ᾽
ἵπποις λευκοῖς, ἐνδεδυμένοι βύσ-
σινον λευκὸν ϗ καθαρόν.
15 Καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ
ἐκπορεύεται ῥομφαία ὀξεῖα, ἵνα
ἐν αὐτῇ πατάσσῃ τὰ ἔθνη· ϗ
αὐτὸς ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ
σιδηρᾷ· ϗ αὐτὸς πατεῖ τὴν ληνὸν
τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ ϗ τῆς ὀργῆς τοῦ
Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος.
16 Καὶ ἔχει ἐπὶ τὸ ἱμάτιον
ϗ ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ τὸ ὄνομα
γεγραμμένον· Βασιλεὺς βασι-
λέων ϗ Κύριος κυρίων.
17 Καὶ εἶδον ἕνα ἄγγελον
ἑστῶτα ἐν τῷ ἡλίῳ· καὶ ἔκραξε
φωνῇ μεγάλῃ, λέγων πᾶσι
τοῖς ὀρνέοις τοῖς πετωμένοις ἐν
μεσουρανήματι· Δεῦτε ϗ συν-
άγεσθε εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ μεγά-
λου Θεοῦ·
18 Ἵνα φάγητε σάρκας βα-
σιλέων, ϗ σάρκας χιλιάρχων,
ϗ σάρκας ἰσχυρῶν, ϗ σάρκας
ἵππων καὶ τῶν καθημένων ἐπ᾽ αὐ-
τῶν, ϗ σάρκας πάντων, ἐλευ-
θέρων ϗ δούλων, ϗ μικρῶν καὶ
μεγάλων.
19 Καὶ εἶδον τὸ θηρίον, καὶ
τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς, ϗ τὰ στρα-
τεύματα αὐτῶν συνηγμένα ποι-
ῆσαι πόλεμον μετὰ τοῦ καθη-
μένου ἐπὶ τοῦ ἵππου, καὶ μετὰ τοῦ
στρατεύματος αὐτοῦ.
20 Καὶ ἐπιάσθη τὸ θηρίον,
καὶ μετὰ τούτου ὁ ψευδοπροφή-
της ὁ ποιήσας τὰ σημεῖα ἐνώ-
πιον αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐπλάνησε τοὺς
λαβόντας τὸ χάραγμα τοῦ θη-
ρίου, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας τῇ
εἰκόνι αὐτοῦ· ζῶντες ἐβλήθησαν
οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς τὴν
καιομένην ἐν τῷ θείῳ·
21 Καὶ οἱ λοιποὶ ἀπεκτάν-
θησαν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ καθη-
μένου ἐπὶ τοῦ ἵππου, τῇ ἐκπορευο-
μένῃ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ· καὶ
πάντα τὰ ὄρνεα ἐχορτάσθη-
σαν ἐκ τῶν σαρκῶν αὐτῶν.

Κεφ. κ΄. 20.

ΚΑΙ εἶδον ἄγγελον κατα-
βαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔ-
χοντα τὴν κλεῖδα τῆς ἀβύσσου, καὶ
ἅλυσιν μεγάλην ἐπὶ τὴν χεῖρα
αὐτοῦ.
2 Καὶ ἐκράτησε τὸν δράκοντα,
τὸν ὄφιν τὸν ἀρχαῖον, ὅς ἐστι Διά-
βολος ϗ Σατανᾶς· καὶ ἔδησεν
αὐτὸν χίλια ἔτη.

3 Καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν ἄβυσσον, καὶ ἔκλεισεν αὐτὸν, καὶ ἐσφράγισεν ἐπάνω αὐτοῦ, ἵνα μὴ πλανήσῃ τὰ ἔθνη ἔτι, ἄχρι τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη· καὶ μετὰ ταῦτα δεῖ αὐτὸν λυθῆναι μικρὸν χρόνον.

4 Καὶ εἶδον θρόνους· καὶ ἐκάθισαν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ κρῖμα ἐδόθη αὐτοῖς· καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πεπελεκισμένων διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ, καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ οἵτινες οὐ προσεκύνησαν τῷ θηρίῳ, οὔτε τῇ εἰκόνι αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἔλαβον τὸ χάραγμα ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτῶν· καὶ ἔζησαν, καὶ ἐβασίλευσαν μετὰ Χριστοῦ χίλια ἔτη.

5 Οἱ δὲ λοιποὶ τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνέζησαν ἕως τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη. Αὕτη ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη.

6 Μακάριος καὶ ἅγιος ὁ ἔχων μέρος ἐν τῇ ἀναστάσει τῇ πρώτῃ· ἐπὶ τούτων ὁ θάνατος ὁ δεύτερος οὐκ ἔχει ἐξουσίαν, ἀλλ' ἔσονται ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ βασιλεύσουσι μετ' αὐτοῦ χίλια ἔτη.

7 Καὶ ὅταν τελεσθῇ τὰ χίλια ἔτη, λυθήσεται ὁ Σατανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτοῦ·

8 Καὶ ἐξελεύσεται πλανῆσαι τὰ ἔθνη τὰ ἐν ταῖς τέσσαρσι γωνίαις τῆς γῆς, τὸν Γὼγ καὶ τὸν Μαγὼγ, συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς πόλεμον, ὧν ὁ ἀριθμὸς ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης.

9 Καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς γῆς, καὶ ἐκύκλωσαν τὴν παρεμβολὴν τῶν ἁγίων, καὶ τὴν πόλιν τὴν ἠγαπημένην· καὶ κατέβη πῦρ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγεν αὐτούς·

10 Καὶ ὁ Διάβολος ὁ πλανῶν αὐτοὺς ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς καὶ θείου, ὅπου τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης· καὶ βασανισθήσονται ἡμέρας καὶ νυκτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

11 Καὶ εἶδον θρόνον λευκὸν μέγαν, καὶ τὸν καθήμενον ἐπ' αὐτοῦ, οὗ ἀπὸ προσώπου ἔφυγεν ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός· καὶ τόπος οὐχ εὑρέθη αὐτοῖς.

12 Καὶ εἶδον τοὺς νεκροὺς, μικροὺς καὶ μεγάλους, ἑστῶτας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ βιβλία ἠνεῴχθησαν· καὶ βιβλίον ἄλλο ἠνεῴχθη, ὅ ἐστι τῆς ζωῆς· καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐν τοῖς βιβλίοις, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

13 Καὶ ἔδωκεν ἡ θάλασσα τοὺς ἐν αὐτῇ νεκροὺς, καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ᾅδης ἔδωκαν τοὺς ἐν αὐτοῖς νεκρούς· καὶ ἐκρίθησαν ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

14 Καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ᾅδης ἐβλήθησαν εἰς τὴν λίμνην τοῦ

πυρός· οὗτός ἐστιν ὁ δεύτερος
θάνατος.
15 Καὶ εἴτις οὐχ εὑρέθη ἐν
τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς γεγραμ-
μένος, ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ
πυρός.

Κεφ. κά. 21.

ΚΑΙ εἶδον οὐρανὸν καινὸν ϗ
γῆν καινήν· ὁ γὰρ πρῶ-
τος οὐρανὸς καὶ ἡ πρώτη γῆ
παρῆλθε· καὶ ἡ θάλασσα οὐκ
ἔστιν ἔτι.
2 Καὶ ἐγὼ Ἰωάννης εἶδον τὴν
πόλιν τὴν ἁγίαν, Ἱερουσαλὴμ
καινὴν, καταβαίνουσαν ἀπὸ τοῦ
Θεοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἡτοιμασμένην
ὡς νύμφην κεκοσμημένην τῷ
ἀνδρὶ αὐτῆς.
3 Καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγά-
λης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λεγούσης· Ἰδοὺ,
ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ μετὰ τῶν ἀν-
θρώπων, καὶ σκηνώσει μετ' αὐ-
τῶν, ϗ αὐτοὶ λαοὶ αὐτοῦ ἔσον-
ται, ϗ αὐτὸς ὁ Θεὸς ἔσται μετ'
αὐτῶν, Θεὸς αὐτῶν·
4 Καὶ ἐξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶν
δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐ-
τῶν, ϗ ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι·
οὔτε πένθος, οὔτε κραυγὴ, οὔτε
πόνος οὐκ ἔσται ἔτι· ὅτι τὰ
πρῶτα ἀπῆλθον.
5 Καὶ εἶπεν ὁ καθήμενος ἐπὶ
τοῦ θρόνου· Ἰδοὺ, καινὰ πάντα
ποιῶ. Καὶ λέγει μοι· Γρά-
ψον· ὅτι οὗτοι οἱ λόγοι ἀλη-
θινοὶ ϗ πιστοί εἰσι.
6 Καὶ εἶπέ μοι· Γέγονε.
Ἐγώ εἰμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἡ
ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. Ἐγὼ τῷ
διψῶντι δώσω ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ
ὕδατος τῆς ζωῆς δωρεάν.
7 Ὁ νικῶν κληρονομήσει
πάντα, ϗ ἔσομαι αὐτῷ Θεὸς,
ϗ αὐτὸς ἔσται μοι ὁ υἱός.
8 Δειλοῖς δὲ ϗ ἀπίστοις καὶ
ἐβδελυγμένοις καὶ φονεῦσι καὶ
πόρνοις ϗ φαρμακεῦσι ϗ εἰδω-
λολάτραις, ϗ πᾶσι τοῖς ψευ-
δέσι, τὸ μέρος αὐτῶν ἐν τῇ
λίμνῃ τῇ καιομένῃ πυρὶ καὶ
θείῳ, ὅ ἐστι δεύτερος θάνατος.
9 Καὶ ἦλθε πρός με εἷς τῶν
ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἐχόντων τὰς
ἑπτὰ φιάλας τὰς γεμούσας τῶν
ἑπτὰ πληγῶν τῶν ἐσχάτων· καὶ
ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ, λέγων·
Δεῦρο, δείξω σοι τὴν νύμφην τοῦ
ἀρνίου τὴν γυναῖκα.
10 Καὶ ἀπήνεγκέ με ἐν πνεύ-
ματι ἐπ' ὄρος μέγα ϗ ὑψηλὸν,
ϗ ἔδειξέ μοι τὴν πόλιν τὴν μεγά-
λην, τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλὴμ,
καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ
τοῦ Θεοῦ·
11 Ἔχουσαν τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ·
ϗ ὁ φωστὴρ αὐτῆς ὅμοιος λίθῳ
τιμιωτάτῳ, ὡς λίθῳ ἰάσπιδι
κρυσταλλίζοντι·
12 Ἔχουσάν τε τεῖχος μέγα
καὶ ὑψηλὸν, ἔχουσαν πυλῶνας
δώδεκα, καὶ ἐπὶ τοῖς πυλῶσιν
ἀγγέλους δώδεκα, καὶ ὀνόματα

ἐπιγεγραμμένα, ἅ ἐστι τῶν δώ-
δεκα φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.
13 Ἀπ' ἀνατολῆς, πυλῶνες
τρεῖς· ἀπὸ βοῤῥᾶ, πυλῶνες
τρεῖς· ἀπὸ νότου, πυλῶνες τρεῖς·
ἀπὸ δυσμῶν, πυλῶνες τρεῖς.
14 Καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως
ἔχον θεμελίους δώδεκα, καὶ ἐν
αὐτοῖς ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀπο-
στόλων τοῦ ἀρνίου.
15 Καὶ ὁ λαλῶν μετ' ἐμοῦ
εἶχε κάλαμον χρυσοῦν, ἵνα με-
τρήσῃ τὴν πόλιν, καὶ τοὺς πυ-
λῶνας αὐτῆς, καὶ τὸ τεῖχος
αὐτῆς.
16 Καὶ ἡ πόλις τετράγωνος
κεῖται, καὶ τὸ μῆκος αὐτῆς
τοσοῦτόν ἐστιν ὅσον καὶ τὸ πλά-
τος· καὶ ἐμέτρησε τὴν πόλιν τῷ
καλάμῳ ἐπὶ σταδίων δώδεκα χι-
λιάδων· τὸ μῆκος καὶ τὸ πλά-
τος καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς ἴσα
ἐστί.
17 Καὶ ἐμέτρησε τὸ τεῖχος
αὐτῆς ἑκατὸν τεσσαράκοντα
τεσσάρων πηχῶν, μέτρον ἀν-
θρώπου, ὅ ἐστιν ἀγγέλου.
18 Καὶ ἦν ἡ ἐνδόμησις τοῦ
τείχους αὐτῆς, ἴασπις· καὶ ἡ
πόλις χρυσίον καθαρὸν, ὁμοία
ὑάλῳ καθαρῷ.
19 Καὶ οἱ θεμέλιοι τοῦ τεί-
χους τῆς πόλεως παντὶ λίθῳ τι-
μίῳ κεκοσμημένοι· ὁ θεμέλιος
ὁ πρῶτος, ἴασπις· ὁ δεύτερος,
σάπφειρος· ὁ τρίτος, χαλκη-
δών· ὁ τέταρτος, σμάραγδος·
20 Ὁ πέμπτος, σαρδόνυξ· ὁ
ἕκτος, σάρδιος· ὁ ἕβδομος,
χρυσόλιθος· ὁ ὄγδοος, βήρυλ-
λος· ὁ ἔνατος, τοπάζιον· ὁ
δέκατος, χρυσόπρασος· ὁ ἑνδέ-
κατος, ὑάκινθος· ὁ δωδέκατος,
ἀμέθυστος.
21 Καὶ οἱ δώδεκα πυλῶνες,
δώδεκα μαργαρῖται, ἀνὰ εἷς
ἕκαστος τῶν πυλώνων ἦν ἐξ ἑνὸς
μαργαρίτου· καὶ ἡ πλατεῖα τῆς
πόλεως, χρυσίον καθαρὸν, ὡς
ὕαλος διαφανής.
22 Καὶ ναὸν οὐκ εἶδον ἐν αὐ-
τῇ· ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ
παντοκράτωρ, ναὸς αὐτῆς ἐστι,
καὶ τὸ ἀρνίον.
23 Καὶ ἡ πόλις οὐ χρείαν
ἔχει τοῦ ἡλίου οὐδὲ τῆς σελήνης,
ἵνα φαίνωσιν ἐν αὐτῇ· ἡ γὰρ
δόξα τοῦ Θεοῦ ἐφώτισεν αὐτὴν, καὶ
ὁ λύχνος αὐτῆς τὸ ἀρνίον.
24 Καὶ τὰ ἔθνη τῶν σωζομέ-
νων ἐν τῷ φωτὶ αὐτῆς περιπα-
τήσουσι· καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς
φέρουσι τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν αὐ-
τῶν εἰς αὐτήν.
25 Καὶ οἱ πυλῶνες αὐτῆς οὐ
μὴ κλεισθῶσιν ἡμέρας· νὺξ
γὰρ οὐκ ἔσται ἐκεῖ.
26 Καὶ οἴσουσι τὴν δόξαν καὶ τὴν
τιμὴν τῶν ἐθνῶν εἰς αὐτήν.
27 Καὶ οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς
αὐτὴν πᾶν κοινοῦν, καὶ ποιοῦν
βδέλυγμα, καὶ ψεῦδος· εἰ μὴ οἱ

γεγραμμένοι ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς
ζωῆς τοῦ ἀρνίου.

Κεφ. κβ΄. 22.

ΚΑΙ ἔδειξέ μοι καθαρὸν πο-
ταμὸν ὕδατος ζωῆς, λαμ-
πρὸν ὡς κρύσαλλον, ἐκπορευό-
μενον ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ, καὶ
τοῦ ἀρνίου.
2 Ἐν μέσῳ τῆς πλατείας αὐ-
τῆς, ϗ τοῦ ποταμοῦ, ἐντεῦθεν ϗ
ἐντεῦθεν, ξύλον ζωῆς, ποιοῦν
καρποὺς δώδεκα, κατὰ μῆνα
ἕνα ἕκασον ἀποδιδοῦν τὸν καρπὸν
αὐτοῦ· καὶ τὰ φύλλα τοῦ ξύλου
εἰς θεραπείαν τῶν ἐθνῶν.
3 Καὶ πᾶν κατανάθεμα οὐκ
ἔσαι ἔτι· ϗ ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ ϗ
τοῦ ἀρνίου ἐν αὐτῇ ἔσαι· καὶ οἱ
δοῦλοι αὐτοῦ λατρεύσουσιν αὐτῷ.
4 Καὶ ὄψονται τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ· ϗ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τῶν
μετώπων αὐτῶν.
5 Καὶ νὺξ οὐκ ἔσαι ἐκεῖ· καὶ
χρείαν οὐκ ἔχουσι λύχνου καὶ
φωτὸς ἡλίου, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς
φωτίζει αὐτούς· ϗ βασιλεύσου-
σιν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
6 Καὶ εἶπέ μοι· Οὗτοι οἱ
λόγοι πιστοὶ ϗ ἀληθινοί· καὶ
Κύριος ὁ Θεὸς τῶν ἁγίων προ-
φητῶν ἀπέσειλε τὸν ἄγγελον αὐ-
τοῦ δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἃ
δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει.
7 Ἰδοὺ, ἔρχομαι ταχύ· μα-
κάριος ὁ τηρῶν τοὺς λόγους τῆς
προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου.
8 Καὶ ἐγὼ Ἰωάννης, ὁ βλέ-
πων ταῦτα ϗ ἀκούων· καὶ ὅτε
ἤκουσα ϗ ἔβλεψα, ἔπεσα προσ-
κυνῆσαι ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν τοῦ
ἀγγέλου τοῦ δεικνύοντός μοι
ταῦτα.
9 Καὶ λέγει μοι· Ὅρα μή·
σύνδουλός σου γάρ εἰμι, καὶ τῶν
ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν, ϗ τῶν
τηρούντων τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου
τούτου· τῷ Θεῷ προσκύνησον.
10 Καὶ λέγει μοι· Μὴ σφρα-
γίσῃς τοὺς λόγους τῆς προφητείας
τοῦ βιβλίου τούτου· ὅτι ὁ καιρὸς
ἐγγύς ἐσιν.
11 Ὁ ἀδικῶν, ἀδικησάτω
ἔτι· ϗ ὁ ῥυπῶν, ῥυπωσάτω ἔτι·
ϗ ὁ δίκαιος, δικαιωθήτω ἔτι·
ϗ ὁ ἅγιος, ἁγιασθήτω ἔτι.
12 Καὶ ἰδοὺ, ἔρχομαι ταχύ·
ϗ ὁ μισθός μου μετ' ἐμοῦ, ἀπο-
δοῦναι ἑκάσῳ ὡς τὸ ἔργον αὐτοῦ
ἔσαι.
13 Ἐγώ εἰμι τὸ Α ϗ τὸ Ω,
ἀρχὴ ϗ τέλος, ὁ πρῶτος ϗ ὁ
ἔσχατος.
14 Μακάριοι οἱ ποιοῦντες
τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἵνα ἔσται ἡ
ἐξουσία αὐτῶν ἐπὶ τὸ ξύλον τῆς
ζωῆς, καὶ τοῖς πυλῶσιν εἰσέλ-
θωσιν εἰς τὴν πόλιν.
15 Ἔξω δὲ οἱ κύνες καὶ οἱ
φαρμακοὶ καὶ οἱ πόρνοι καὶ οἱ
φονεῖς ϗ οἱ εἰδωλολάτραι, καὶ
πᾶς ὁ φιλῶν ϗ ποιῶν ψεῦδος.
16 Ἐγὼ Ἰησοῦς ἔπεμψα τὸν

ἄγγελόν μου μαρτυρῆσαι ὑμῖν
ταῦτα ἐπὶ ταῖς ἐκκλησίαις. Ἐ-
γώ εἰμι ἡ ῥίζα ϗ τὸ γένος τȣ̃
Δαβὶδ, ὁ ἀστὴρ ὁ λαμπρὸς ϗ
ὀρθρινός.
17 Καὶ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ
νύμφη λέγουσιν· Ἐλθέ· καὶ ὁ
ἀκούων εἰπάτω· Ἐλθέ· καὶ ὁ
διψῶν ἐλθέτω, καὶ ὁ θέλων
λαμβανέτω τὸ ὕδωρ ζωῆς δω-
ρεάν.
18 Συμμαρτυροῦμαι γὰρ
παντὶ ἀκούοντι τοὺς λόγους τῆς
προφητείας τοῦ βιβλίου τούτȣ·
ἐάν τις ἐπιτιθῇ πρὸς ταῦτα,
ἐπιθήσει ὁ Θεὸς ἐπ' αὐτὸν τὰς
πληγὰς τὰς γεγραμμένας ἐν
βιβλίῳ τȣ́τῳ·
19 Καὶ ἐάν τις ἀφαιρῇ ἀπὸ
τῶν λόγων βίβλου τῆς προφητείας
ταύτης, ἀφαιρήσει ὁ Θεὸς τὸ
μέρος αὐτȣ̃ ἀπὸ βίβλȣ τῆς ζωῆς,
ϗ ἐκ τῆς πόλεως τῆς ἁγίας, καὶ τῶν
γεγραμμένων ἐν βιβλίῳ τȣ́τῳ.
20 Λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦ-
τα· ναὶ ἔρχομαι ταχύ· ἀμήν.
Ναὶ ἔρχȣ, Κύριε Ἰησȣ̃.
21 Ἡ χάρις τȣ̃ Κυρίȣ ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων
ὑμῶν. Ἀμήν.

ΤΕΛΟΣ.

now \ fill

now \ fill

now / fill

κολλάω Glutino

If any man's work shall be burned he shall suffer

Let no man deceive himself

τρεχω θρεξω δεδραμηκα α δραμε

2 a εδραμον

Τρεχω (curro) θρεξω δεδραμη

Debates, Backbiting, Envyings, Whisperings